

ISSUED 17-4-1970]

3897

**TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

SATURDAY, 1st MARCH 1969

Volume LXXIX—No. 1

**GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1969**

**Legislative Council Department
Madras-9**

PRICE 35 Paise]

ED
V211, 3:2. N69

1170-77, 8:22

Tamil Nadu Legislative Council Debates

THIRTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

1ST, 3RD TO 8TH, 10TH AND 11TH MARCH 1969.

VOLUME LXXIX (Nos. 1 to 9).

TABLE OF CONTENTS.

Saturday, 1st March 1969.

	PAGES.
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	i-ii
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council	iii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their constituencies	iv-v
I. Questions and Answers	1-18
II. Announcement <i>re</i> —	
(1) Messages from the Assembly	18
(2) Decision of the Business Advisory Committee	19
III. Presentation of the Budget for 1969-70 ...	20-26
 <i>Monday, 3rd March 1969.</i>	
I. Questions and Answers	131-150
II. Announcement <i>re</i> message from the Governor ...	150
III. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1969 (L.A. Bill No. 6 of 1969)	150
(2) The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 7 of 1969)	150-151

	PAGES.
<i>Monday, 3rd March 1969—cont.</i>	
(3) The Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969)	151-153
(4) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 1 of 1969)	153-154
(5) The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969)	154-155
(6) The Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1969)	155-183
IV. Motion under rule 21 (3) of the Council Rules (Change in the order of business)	151
V. General discussion on the Budget for 1969-70 ...	183-194
VI. Papers laid on the table of the House	194
<i>Tuesday, 4th March 1969.</i>	
I. Questions and Answers	217-232
II. Adjournment motion <i>re</i> cane charge on demonstrators at Madurai	233-234
III. Calling attention to failure of monsoon in Tindivanam and Gingee taluks and remission of land tax, etc.	235
IV. Government Motion— Amendment to Madras Land Reforms (Disposal of Surplus Land) Rules, 1965	235-236
V. General discussion on the Budget for 1969-70— <i>cont.</i>	236-239
<i>Wednesday, 5th March 1969.</i>	
I. Questions and Answers	271-286
II. Calling attention to shortage and orders of recovery of special pay paid to Second Grade Hindi and Sanskrit Pandits posted as teachers in Panchayat Elementary Schools in Thanjavur District	286-287
III. General discussion on the Budget for 1969-70 — <i>cont.</i>	287-328

	PAGES.
<i>Thursday, 6th March 1969.</i>	
I. Questions and Answers	329-337
II. Ruling on a Member's reference to D.M.K. Members of Parliament	337
III. General discussion on the Budget for 1969-70 — <i>cont.</i>	337-369
IV. Papers laid on the table of the House	370
<i>Friday, 7th March 1969.</i>	
I. Questions and Answers	371-383
II. General discussion on the Budget for 1969-70 — <i>cont.</i>	383-430
<i>Saturday, 8th March 1969.</i>	
I. Questions and Answers	431-436
II. General discussion on the Budget for 1969-70 — <i>cont.</i>	436-493
<i>Monday, 10th March 1969.</i>	
I. Questions and Answers	495-507
II. Quotation in the Assembly of a Member's speech in the Council	507-508
III. General discussion on the Budget for 1969-70 — <i>cont.</i>	508-567
<i>Tuesday, 11th March 1969.</i>	
I. Expression of sorrow at the demise of Thiru Darbari Lal Sharma, Chairman, Uttar Pradesh Legislative Council	569
II. Questions and Answers	569-586
III. Calling attention to hardship caused to M.B.B.S. Final-Year students on the abolition of September Examination in the University Examinations.	586

	PAGES.
IV. Government Motions—	
(1) Election of nine Members to the Committee of Privileges	586-587
(2) Election of six Members to the House Committee	587-588
V. General discussion on the Budget for 1969-70—cont.	588-639
VI. Papers laid on the table of the House	639
Index	641-672

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

Governor of Tamil Nadu
SARDAR UJJAL SINGH.

Members of the Council of Ministers.

1. The Hon. Thiru M. KARUNANIDHI, Chief Minister in charge of Public, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers and Deputy Collectors, Police, Elections, Prohibition, Legislature, Information and Publicity and Cinematograph Act.

2. The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN, B.A., Minister in charge of Finance, Planning, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishments, Commercial Taxes, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

3. The Hon. Thiru A. GOVINDASAMY, Minister in charge of Food, Agriculture, Food Production, Animal Husbandry, Fisheries, Forests and Cinchona.

4. The Hon. Thirumathi SATHIAVANI MUTHU, Minister in charge of Public Health, Medicine, Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Stationery and Printing, Government Press, Tourism, Orphanages, Beggars, Approved Schools and Vigilance Services

5. The Hon. Thiru S. MADHAVAN, B.COM., B.L., Minister in charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Education including Technical Education, Official Language, Law and Courts.

6. The Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA, B.A., B.L., Minister in charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Project Works, Highways and Wakfs.

7. The Hon. Thiru M. MUTHUSWAMY, B.A., B.T., Minister in charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Bhoodan and Gramdan, Khadi and Village Industries, Rural Industries Project, Ex-Servicemen and Prosperity Brigade.

8. The Hon. Thiru P. U. SHANMUGHAM, Minister in charge of Labour, Registration, Passports, Ports, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Newsprint Control and Prices and Supplies of Goods Act.

9. The Hon. Thiru SI. PA. ADITANAR, M.A., Bar-at-Law. Minister in charge of Co-operation, Transport, Nationalized Transport and Motor Vehicles Tax.

10. The Hon. Thiru K. V. SUBBIAH, B.A., Minister in-charge
of Religious Endowments, Housing and Accommodation Control.

11. The Hon. Thiru O. P. RAMAN, B.A., B.L., Minister in
charge of Electricity, Legislation on Money Lending (Rural
Indebtedness and Legislation on Chits.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Principal Officers

Chairman.

THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU.

Deputy Chairman.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY *

Panel of Vice-Chairmen.

1. THIRU A. R. DAMODARAN.
2. THIRU N. V. NATARAJAN.
3. THIRU S. JAYARAMA REDDIAR.
4. THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI.

Secretary to the Council.

THIRU G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

**LIST OF MEMBERS OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE
COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.**

Serial number and name of Member. (1)	Name and class of constituency. (2)
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L. ..	Tirunelveli Local Authorities.
3 Aiyaswamy, M.	Nominated.
4 Alamelu Appadurai	State Legislative Assembly.
5 Arivazhagan, K., M.A.	Madras-Chingleput Teachers.
6 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly.
7 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
8 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
9 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	Nominated.
10 Damodaran, A. R., B.SC. (Hons.)	Madras North Graduates.
11 Damodaran, G. R., B.SC., (Eng.) C. Eng., F.I.E.E. (Lond.), M.I. NUC., E. (Lond.) M. I. E. (India).	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Doraiswamy Naidu, K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
14 Ethirajulu, M.	State Legislative Assembly.
15 Ganesan, Saw.	Do.
16 Isvarmurti, V., M.A. (Visva Bharathi), M.A. (Oxon.)	Madras West Central Gra- duates
17 Janardhanam, A. P., M.A. ..	Nominated.
18 Jayarama Reddiar, S., B.A. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
19 Kaliyannan, T.M., M.A., B. COM,	Salem-Dharmapuri Local Authorities.
20 Kothandaraman, K. K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
21 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
22 Krishnaswamy Naidu, R. ..	State Legislative Assembly.
23 Lakshmanan, S. V., B.A. ..	Do.
24 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.SC., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.I.	Madras District Graduates.
25 Lakshmi Krishnamurthy ..	State Legislative Assembly.
26 Mani, K.S.	Thanjavur Local Authorities.
27 Manickavelu, M. A., B.A., B.L. (Chairman).	State Legislative Assembly.
28 Manjubhashini, S.	Nominated.
29 Mohanlal Mehta	State Legislative Assembly.

Serial number and name of Member. (1)	Name and class of constituency. (2)
30 Muthiah Chettiar, Dr. M. A., B.A., D.LITT.	Nominated.
31 Muthu, S.	State Legislative Assembly.
32 Muthu, P.T.	Salem-Dharmapuri Local Authorities.
33 Natarajan, N. V.	State Legislative Assembly
34 Narayanaswamy, D. V. ..	Nominated.
35 Parangusam, G.	State Legislative Assembly.
36 Ponnappa Naidu, A.	Do.
37 Ponnuvelu, T. K., B.A. ..	Do.
38 Raghavanandam, S.	Do.
39 Rajagopal, C. V.	Do.
40 Rajah Iyer, M., M.A., L.T. ..	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
41 Ramakrishna Achari, K. ..	State Legislative Assembly.
42 Raman Nair, R.	Do.
43 Ramasamy Padayatchi, S. S. ..	South Arcot Local Authorities
44 Ramaswami Reddiar, O. P. ..	Nominated.
45 Ramaswamy Mudaliar, V. K. ..	Chingleput Local Authorities.
46 Sambasivam, R.	South Arcot Local Authorities
47 Sankaralingam Pillai, M., M.A.	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
48 Santosham, D., M.A., B.L. ..	Madras South Graduates.
49 Saraswathy Pandurangam ..	Nominated.
50 Shanmugam, P.U. (Minister) ..	North Arcot-South Arcot Teachers.
51 Shanmugam, T. K.	Nominated.
52 Sivasubramania Pandian, M. ..	Tirunelveli Local Authorities
53 Srinivasam Pillai, T. S. ..	Tiruchirappalli Local Authori- ties.
54 Subbiah, T. K.	Do.
55 Sundaresa Thevar, N.	Thanjavur Local Authorities.
56 Swaminathan, G., B. PHARMAS.	Madras East Central Gradua- tes.
57 Thanga Pandian, V., B.A., B.T.,	State Legislative Assembly.
5 Thiagarajan, N. R.	Madurai Local Authorities.
59 Thirugnanasambandam, P. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
60 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authori- ties.
61 Wilson Apollos, N.	Kanyakumari Local Authori- ties.
62 and 63 Vacant.	

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 1st March 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Residences allotted by Government to Ministers

* 76 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the expenditure incurred annually on (1) electricity and (2) water-supply for the residences allotted by Government to the Hon. Ministers of Tamil Nadu during the last three years; and

(b) whether the Government pay the electricity charges for the private residences of the Hon. Ministers?

அமைச்சர்கள் பயன்படுத்தும் அரசாங்க மாளிகைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் தமிழக அமைச்சர்களின் சர்க்கார் இல்லங்களில் (1) மின்சார செலவு, (2) தண்ணீர் ஆகிய இனங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ஆன செலவு எவ்வளவு?

(இ) சொந்த இல்லத்தில் குடியிருக்கும் அமைச்சர்களின் இல்லத்திற்கு ஆகும் மின்சார செலவும் சர்க்கார் கொடுக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) அமைச்சர்கள் பயன்படுத்தும் அரசாங்க மாளிகைகளில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் செலவிடப்பட்ட மின்சாரத்திற்காக வருவிக்கப்பட்ட மின்சாரக் கட்டணத்தின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது—

ஆண்டு.				தொகை.	
				ரூ.	காசு.
1965	..	..	..	10,186	55
1966	..	..	..	10,706	50
1967	..	..	..	10,592	95

அமைச்சர்கள் பயன்படுத்தும் அரசாங்க மாளிகைகளில் கடந்த மூன்றாண்டுகளில் வருவிக்கப்பட்ட தண்ணீர் கட்டணச் செலவுகளின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது—

ஆண்டு.				தொகை.	
				ரூ.	காசு.
1964-65	..	..	..	115	70
1965-66	..	..	..	359	08
1966-67	..	..	..	1,009	51

(இ) இல்லை.

[1st March 1969]

Harvest of paddy by force

* 77 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether 100 persons forcibly entered into the land of one Balasubramaniam, at Marudhavanam near Thiruthuraiipoondi of Thanjavur district and harvested paddy;

(b) whether a complaint was lodged with the Police in this regard; and

(c) if so, the action taken thereon?

பலாத்காரமாக அறுவடை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) தஞ்சை மாவட்ட திருத்துறைப்பூண்டியை அடுத்த மருதவனம் என்னும் ஊரில் பாலசுப்ரமணியம் என்பவர் நிலத்தில் 100 பேர் பலாத்காரமாக துழைந்து நெல் அறுவடை செய்தனரா?

(இ) இது பற்றி காவற்புறையினரிடம் புகார் செய்யப்பட்டதா?

(உ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) ஆம்.

(உ) இந்தியத் தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 143, 447, 379-ம் பிரிவுகளின் கீழ் திருத்துறைப்பூண்டி காவல் நிலையத்தில் குற்ற எண் 29/68 ஆக வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் 1968 பிப்ரவரி 8-ம் நாளன்று கைது செய்யப்பட்டுப் பின்னர் ஜாமீனில் விடப்பட்டனர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படி அடுத்தவர்கள் நிலத்தில் துழைந்து பலாத்காரமாக அறுவடை செய்யும் பலாத்கார வாதிகளுக்கு ஜாமீன் கொடுப்பதால்தான் மீண்டும் அவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து பல்வேறு நேரங்களில் தகராறு செய்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த ஜாமீன் விதிகளைச் சற்றுக் கடுமையாக வைதகிருக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THIRU D. SANTOSHAM: On a point of order, Sir Is it not a matter that is sub judice? The court will have to deal with the bail application and it may not be right to say in this Council that the bail should be granted or not?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மேலும் ஒரு விவரம் மேற்கண்ட சம்பவம் கிசான் போன்ற போராட்டங்களால் ஏற்பட்டதல்ல. நிலம் யாருக்குச் சொந்தம் என்பதில் பாலசுப்ரமணியம்

[1st March 1969]

என்பவருக்கும் விசேஷாபதி என்பவருக்கும் தகராறு இருந்தது. அந்த நேரத்தில்தான் இந்த சம்பவம் நிகழ்ந்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் கோர்ட் விவகாரங்களில் தலையிடவில்லை. கோர்ட்டில் ஜாமீன் வேண்டுமா என்று போலீசாரைக் கேட்கிறார்கள். ஜாமீனில் விடக்கூடாது என்று ஆட்சேபனை செய்தால் விடுவதில்லை. ஆனால் 90 சதவீதம் கேஸ் டீரில் விட்டு விடுவதில்லை. அத்தகைய ஆட்சேபனை போலீசாரிடமிருந்து தஞ்சை ஜில்லாவில் வருவதில்லை என்பதால்தான். காலையில் ஜாமீனில் போய் மாலைவில் கைதத்துக்கு வருகிறார்கள். அதைப்பற்றித் தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்ற விளக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Trespass into a Trust land

* 78 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether 400 Left Communists entered into the lands of a charitable organisation at Namasivayapuram of Nagappattinam taluk and created chaos; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

தர்ம ஸ்தாபன நிலத்தில் துழைந்து குழப்பம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) நாகபட்டினம் தாலுகா நமசிவாயபுரத்தில் ஒரு தர்ம ஸ்தாபன நிலத்தில் அண்மையில் 400 இடது சாரி கம்யூனிஸ்டுகள் துழைந்து குழப்பம் விளைவித்தனரா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Interest on loans given by the Government

* 79 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state:

(a) whether the Tamil Nadu Government will reduce the rate of interest for the loans granted by the Tamil Nadu Government and for the loans disbursed to the public through Co-operative Department as the Reserve Bank has reduced the rate of interest by one per cent; and

(b) if so, the details thereof?

[1st March 1969]

அரசு வழங்கும் கடன்களுக்கு வட்டி வீதம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ரிசர்வ் பாங்க் வட்டி விகிதத்தை ஒரு சதம் குறைத்ததால் தமிழக அரசு வழங்கும் கடன்களுக்கும், கூட்டுறவு இலாகா மூலம் பொது மக்கள் பெறும் கடன்களுக்கும் தமிழக அரசு வட்டி விகிதத்தை குறைக்குமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: (a) (i) In the case of loans sanctioned by Government the rate of interest charged will not be reduced as a result of the reduction in the Bank rate.

(ii) In the case of loans given to the public through Co-operative Department, a portion of the reduction in rate is being passed on to the public.

(b) In the case of loans sanctioned by the Co-operative Central Banks, instructions have been issued that the rate charged to the ultimate borrower may be reduced by 0.6 per cent and that charged to primary credit societies by the Central Bank by 0.4 per cent. The margin retained by primaries has been increased with a view to making them financially stronger.

Sales tax on mill yarn

* 80 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

(a) whether exemption from the levy of Sales Tax has been given to the mill yarn alone exported to the other States from Tamil Nadu;

(b) the shortfall in income for the Government of Tamil Nadu as a result of this; and

(c) the loss of income that will be sustained by the Government in a year if such exemption is given to entire mill yarn?

ஆலை நூல் மீது விற்பனை வரி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி பாகும் மில் நூலுக்கு மட்டும் விற்பனை வரி ரத்து செய்யப்பட்டதா?

[1st March 1969]

(இ) இதனால் தமிழக அரசுக்கு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு வருவாய் குறையும்?

(உ) மில் நூல் முழுதுக்கும் விற்பனை வரி ரத்து செய்தால் ஒரு ஆண்டுக்கு தமிழக அரசுக்கு எவ்வளவு வருவாய் குறையும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தக் கேள்வியில் கேட்டிருக்கும் வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகும் மில் நூலுக்கு விற்பனை வரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரத்து செய்யப்பட்ட வகையில், சென்னை ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்டிவீஸ்கீழ் ரத்து செய்ததன் மூலமாக, ரூ. 58,13,000-ம் சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலமாக ரூ. 58,000-ம் வருவாய் குறையும். மொத்தமாக ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ், சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் இரண்டையும் நூலுக்கு எடுத்து விட்டால் மொத்தம் நமக்கு ஏற்படும் நஷ்டம் ரூ. 1,75,71,200 ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலமும் ரூ. 77,08,300 சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலமும் குறையும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தென் இந்தியாவில் சொந்தக்காரர்கள் தமிழக மில் சொந்தக்காரர்கள் இந்த விற்பனை வரியை ரத்து செய்துவிட்டால் கூட போதும், மில்ல்களை மீண்டும் நடத்த முடியும் என்று அரசுக்கு தெரிவித்திருக்கிறார்களே, அது பற்றி அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைத்தான் சொல்கிறேன். அதன் அடிப்படையில் சுங்க வரியில் எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசு குறைக்க முன்வருகிறதோ அதே மாதிரி நம்முடைய நல்ல எண்ணத்தைக் காண்பிக்கிற வகையில் விற்பனை வரியில் இருந்தும் குறைக்க ஆலோசிக்கும் என்று இந்த அரசு சொல்லியிருந்தது. இந்தக் கருத்தில்தான் மத்திய நிதித்துறை அமைச்சருக்கும் 'நாங்கள் குறைக்க முன்வருகிறோம் நீங்கள் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று' சொல்லியிருந்தது. நேற்றைய தினம் மத்திய நிதியமைச்சர் அறிவித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் நூல் சம்பந்தமாக சலுகைகள் காட்டியிருப்பதாக செய்திகள் வெளியாகியிருக்கின்றன. அவைகளின் அடிப்படையில் எந்த அளவுக்கு இதை குறைக்க நாம் முன்வரலாம் என்பதை ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய நல்ல எண்ணத்தின் எடுத்துக்காட்டாகத்தான் ஏற்கனவே ரூ. 58 லட்சம் நம்முடைய பொது விற்பனை வரி சட்டத்தின்கீழ் ரத்து செய்யப்பட்டது. ரூ. 58 ஆயிரம் சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து சுங்க வரி எந்த அளவுக்கு வந்திருக்கிறதோ அதனுடைய அடிப்படையில் குறைப்பதற்கான வழியை அரசு ஆராயும்.

[1st March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மற்ற ராஜ்யங்களில் மின்சாரத்திற்கு என்ன விகிதங்கள் வசூலிக்கப்படுகிறதோ அந்த விகிதங்கள் இங்கே வசூலித்தாலும் விற்பனை வரியைக் குறைத்துவிட்டாலும், நாங்கள் நோயாளி மில்கள் உட்பட தமிழகத்தில் உள்ள அத்தனை மில்களையும் நடத்த முடியும் என்று கூறுகிறார்களே அதை இந்த அரசு ஆலோசித்ததா? மின்சாரக் கட்டணமாக ரூ. 4 கோடி அளவுக்கு நம் அரசு வசூலிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அடுத்த ராஜ்யத்தில் மின்சாரக் கட்டணத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு நாம் வசூலிக்கிறோம். அதனால்தான் மில்களை ஓட்ட முடியவில்லை என்று கூறப்படுகிறதே அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலித்ததா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அது முற்றிலும் சரியான வாதம் அல்ல. அப்படி யாரும் கூறவில்லை. அவர்கள் சொல்வது, சுங்க வரிதான் கொடுமையாக அழுத்துகின்ற பாரமாக இருக்கிறது; அதைக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசு போராட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அரசுக்கு நல்ல எண்ணம் இருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக விற்பனை வரியையும் மின்சாரக் கட்டணத்தையும் குறைக்கவேண்டுமென்றுதான் மில்களின் அதிபர்களின் கோரிக்கை. அதில் சில நியாயங்கள் இருக்கின்றன. நான் ஏற்கனவே சொல்லியதைப் போல மாண்புமிகு ராணுவ முதலமைச்சர் அவர்கள் மோரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதினார்கள். அதன் விளைவாகத்தான்—இன்றைக்கு மில்களாக இருக்கக்கூடிய வரியை—நீங்கள் எந்த அளவுக்கு குறைக்கிறீர்களோ அந்த மாதிரி சலுகை காட்ட நாங்கள் முன்வருவோம் என்று சொல்லியதன் காரணமாகத்தான். இன்று சென்ட்ரல் பட்ஜெட்டில் சலுகை வந்திருக்கிறது. அதைப்பார்த்து எந்த அளவு கொடுக்க முடியும் என்று பரிசீலனை செய்து மில்கள் மூடாமல் இருக்கவும் தொழில் ஸ்திரமாக அமையவும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செயல்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, apart from the exemption from levy of sales tax, reduction in electricity charges and excise duties, is it not a fact the main difficulty of the textile mills in our State is lack of working capital and not really lack of profitability in running them?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, it is also one of the factors.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மற்ற மாநிலங்களில் நூல் துற்பு ஆலைகளுக்கும் நெசவு ஆலைகளுக்கும் விதிக்கப்படுகிற மின்சார கட்டணத்தின் அளவுக்கு ஒப்ப தமிழ்நாட்டு அரசு குறைக்க வேண்டுமென்பதோடுகூட மின்சார கட்டணத்தின் பேரில் சர் சார்ஜ் விதிக்கப்படுவதையும் நீக்க வேண்டுமென்று மில்களின் சொந்தகாரர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்திருப்பதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

1st March 1969]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்கள் கேள்விக்கு இதைத்தான் பதில் சொன்னேன். மின்சாரக் கட்டணம் என்பது ஒரு துளி போன்றது. சுங்க வரியின் அழுத்தம் வேறு. உறுப்பினர் தாமோதரன் அவர்கள் சொல்லியதைப் போன்று மூலதனம். ஏற்கனவே பழுதான இயந்திரங்கள், பருத்தியின் விலை உயர்வு மார்க்கெட் கிடைக்காத தன்மை, விலை அபாயத்தைப் பற்றிய சமசாரங்கள் வருகிற லாபத்தை மீண்டும் எந்தத் தொழிலுக்கு செலுத்துவது என்ற தன்மை, அண்டை மாநிலமான கேரளம், ஆந்திர போன்றவற்றில் மில்களிலே நூல் தயாரிக்கும் நிலைமை, மீண்டும் இங்கே கம்போ சிட் மில் மூலம் வரும் துணி நூல் இல்லாத தன்மை, இவ்வளவும் சேர்ந்து இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டுப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு பல நெருக்கடிகள் உள்ளன. ஆகையால் விற்பனை வரி மின்சாரக் கட்டணச் சலுகைகள் எல்லாம் பெரிய பிரச்சனைகளில் ஒரு சிறிய அம்சம்தான்.

Export of Bananas.

* 81 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state :

(a) the names of the other States and foreign countries to which bananas are exported from Tamil Nadu; and

(b) the value of bananas exported in 1967-68?

வாழைப் பழங்கள் ஏற்றுமதி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) தமிழகத்திலிருந்து உற்பத்தியாகும் வாழைப்பழங்கள் எந்தெந்த வெளி மாநிலங்களுக்கும், வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன?

(இ) 1967-68-ஆம் ஆண்டில் எவ்வளவு ரூபாய் மதிப்புள்ள வாழைப் பழங்கள் அனுப்பப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) 1967-68-ம் ஆண்டில் வாழைப்பழங்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படவில்லை. ஆனால் மாநிலங்களுக்கு இடையில் விற்பனை அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து மைசூர், கேரள மாநிலங்களுக்கு வாழைப் பழங்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டன.

(இ) மாநிலங்களுக்கு இடையிலான விற்பனை அடிப்படையில் விற்பனை செய்யப்பட்ட வாழைப் பழங்களின் தோராய மதிப்பீடு ரூ. 2.5 கோடியாகும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் குஜராத் மாநில சர்க்கார் பாரசீக விளைகுடா பக்கமுள்ள நாடுகளுக்கும், அரேபிய நாடுகளுக்கும் 4 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வாழைப் பழங்களை விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதால்...

[1st March 1969]

பதாகத் தெரிகிறது. அதைப்போன்ற 'மோரிஸ்' வாழைப் பழங்கள் எங்கள் பகுதியில் அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றன. ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்று நீண்டநாட்களாக முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. நம்முடைய அரசும் குஜராத் சர்க்காரைப்போல முயற்சி எடுத்து தமிழகத்திலிருந்து வாழைப் பழங்களை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ஜப்பானிய வணிகக் குழுவினா, வேலூர், தேனி ஆகிய இடங்களிலுள்ள வாழைப் பழத் தோட்டங்களைப் பார்வை யிட்டனர். அவர்கள் 1,500 டன் வாழைப் பழங்கள் கப்பல் மூலமாக ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று கோரினர். ஆனால் வெளி மாநிலங்களில் விற்கும் விலையும் ஜப்பானிய நாட்டின் விலையும் குறைவாக இருந்தன. அந்த விலையால் தேனியிலுள்ள விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தால்தான் ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அமைச்சர் சொல்வதற்கு மாறாக நான் கேள்விப்பட்டேன். 'கோல்டு ஸ்டோரேஜ் சிஸ்டம்' தில் ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்றால் ஒரு கப்பல் முழுவதும் வேண்டிய வாழைப் பழங்கள் தேவைப்படுகின்றது. தேனியில் கிடைக்கும் வாழைப் பழங்கள் அந்த அளவிற்கு இல்லாததால் அவ்வளவு கொடுக்க இயலாது என்று தேனிக்காரர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மேலும் பல பகுதியிலிருந்தும் சென்னை யிலிருந்தும் நாகையிலிருந்தும் ஒரு கப்பல் முழுவதும் ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்று கோரிக்கை செய்திருக்கின்றனர். அதை இப் போதாவது இந்த அரசு கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல் சரியானதல்ல. விவசாயி களுக்கு சப்ஸிடி கொடுத்து அதன் மூலம் ஏற்றுமதி செய்தால்தான் உற்பத்திச் செலவு கட்டுப்படியாகும். அதனால்தான் ஏற்றுமதி செய்வது நிறுத்தப்பட்டது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தமிழகத்திலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் வாழைப் பழங்கள் மூலம் நம்முடைய நாட்டிற்கு எவ்வளவு அன்னிய செலாவணி கிடைக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : என்னுடைய முதல் பதிலிலேயே சொன்னேன். அதைக் கூர்ந்து கவனித்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும். வெளிநாடுகளுக்கு எதுவும் ஏற்றுமதியாக வில்லை. அதனால் அந்நிய செலாவணிக்கு இடமில்லை.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : இங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் வாழைப் பழங்களில் அதிகமாக ஏற்றுமதியாகும் வாழைப் பழம் எந்த வகையைச் சேர்ந்தது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வெளிநாடுகளுக்கு எந்த விதமான வாழைப் பழமும் ஏற்றுமதியாகவில்லை.

[1st March 1969]

Distribution of rice.

* 82 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state:

(a) whether first sort rice was distributed as second sort rice in Madras City in October 1968;

(b) the quantity of rice so distributed; and

(c) the loss incurred thereby?

அரிசி விநியோகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) 1968 அக்டோபரில் சென்னை நகரில் முதல்தர அரிசியை இரண்டாம் தர அரிசி என விநியோகிக்கப்பட்டதா?

(இ) எவ்வளவு அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டது?

(உ) அதனால் எவ்வளவு நட்டம்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம். முதல் தர புழுங்கல் அரிசி இரண்டாம் தர விலைக்கு விநியோகிக்கப்பட்டது.

(இ) 9,286 டன் அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டது.

(உ) அப்படி விற்பதனால் அரசுக்கு ஒரு டன்னுக்கு ரூ. 46.50 நஷ்டம் ஏற்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சென்னை நகரத்திலுள்ள பாக்கியசாலிகளுக்குத் தேர்தல் வரும் போதெல்லாம் முதல் தர அரிசி இரண்டாம் தர அரிசியாக விற்கும் படி இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ராஜ்யத்திலுள்ள மற்றவர்களுக்கும் இந்த பாக்கியத்தை அரசு உண்டாக்காதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அதற்கு அரசியல் நோக்கம் கற்பிக்கிறார்கள். உண்மை அதுவல்ல. குறுவை அறுவடையாகி வருவதற்குக் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. அந்த நேரத்தில் அதைச் செய்யாவிட்டால், 'படி அரிசி ரூபாய்க்கு என்று சொல்லிவிட்டு கைவிட்டு விட்டார்களே என்று குறை கூறுவார்கள்' என்றுதான் எப்படியும் அந்த விலைக்குப் போடவேண்டுமென்று அப்படிச் செய்யப்பட்டது.

Hospitals visited by the Public Health Minister.

* 83 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state:

(a) the number of hospitals visited suddenly by the Public Health Minister from 6th March 1967 to 31st December 1968; and

(b) the defects found by him during the visits?

[1st March 1969]

சுகாதார அமைச்சர் பார்வையிட்ட மருத்துவ மனைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சுகாதார-அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) 6-3-1967 முதல் 31-12-1968 வரை பொதுச்சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் எத்தனை மருத்துவமனைகளுக்குச் சென்று திடீரென்று பார்வையிட்டார்?

(இ) அதில், அவர் கண்ட குறைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) திடீரென்று பார்வையிடப்பட்ட மருத்துவமனைகளின் கணக்கு வைக்கப்படவில்லை.

(இ) பொதுவாக உள்ள நிலைமைகள் நேரில் கண்டறியப் பட்டு குறைகள் நீக்க முயற்சிக்கப்படுகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக பெரிய தலைநகரங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் உள்ள குறைகள் எண்ணில் அடங்காது, எட்டில் எழுதமுடியாது. நான் ஜனவரி முதல் தேதி என்னுடைய பிளட் டெஸ்ட் செய்து, ஒரு எக்ஸ்ரே படம் எடுத்தேன். இப்போது மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி, இன்றைக்கு காலைப் பத்துப் பதினைந்து தடவை ஆஸ்பத்திரிக்கு அலைந்து கண்டுபிடித்தேன். சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு இந்த நிலை யிருக்கிறது. அதில் இன்னொன்று என்னவென்றால் நான் அன்று எடுத்த எக்ஸ்ரே படம் எங்கே என்றே தெரியவில்லை. காணாமற் போய்விட்டது. இன்று ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி ஒரு குட்டி கார் பரேஷனாகவே இருக்கிறது. 25 ஆயிரத்திற்கு மேல் மக்கள் சுற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். யார் என்ன அங்கே செய்கிறார்கள் என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் மாற்றி நல்ல முறையில் செயல்படும் வகையில் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : முயற்சிகள் நிச்சயமாக எடுத்துக் கொள்வோம். எக்ஸ்ரே எடுத்த உடனேயே அங்கேயிருந்து அதைப் பார்த்திருந்தால் கிடைத்திருக்கும் ஜனவரி முதல் தேதி எடுத்துவிட்டு பிப்ரவரியில் கேட்டால் அதைத் தேடவேண்டி வந்திருக்கும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நேற்றைய தினம் சென்னையிலுள்ள மருத்துவ மனைக்குச் சென்று நேற்று ஒரு எக்ஸ்ரே எடுத்தேன். நேற்று மாலை அது எனக்குக் கிடைத்தது. இன்றைக்கு மாலை அந்த டாக்டரைப் போய்ப் பார்க்க இருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (பலத்த கைதட்டல்)

திரு. எம். எத்திராஜுலு : சார், சென்ற ஆண்டு சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கடலூருக்கு வந்த பொழுது அங்குள்ள மருத்துவ மனைக்குத் திடீரென்று விஜயம் செய்ததாகப் பத்திரிகை யில் வந்தது. அது உண்மையா? அப்படியில்லையென்றால்

[1st March 1969]

பத்திரிகையில் உண்மையான விஷயங்களைப் போடும்படி செய்வார்களா? அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப் பத்திரிகையில் போட்டது தவறு என்றாவது சொல்லவேண்டும். அமைச்சர் போய் பார்த்தால் நன்றாக நடக்கும் என்று நினைத்தோம். இப்போதுதான் அவர் போகவில்லை என்று தெரிகிறது.

Music Teacher Post.

* 84 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the post of the Music Teacher in the Savithiri Vidyasala Hindu Girls' High School, Tiruchirappalli, has been declared a "surplus" one and abolished; and

(b) if so, the details thereof?

இசை ஆசிரியைப் பதவி

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள சாவித்திரி வித்யாசாலை இந்நூ பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியிலுள்ள இசை ஆசிரியைப் பதவி உபரியென அறிவித்து நீக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) & (இ) இப்பள்ளியின் இசை ஆசிரியர் பதவிகள் நான்கில் ஒரு பதவி மிகுதியாக இருந்தது. அப்பதவி தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென பள்ளி நிர்வாகிகள் செய்துள்ள முறையீடு ஆய்வில் உள்ளது.

Ex-District Board Headmasters.

* 85 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the Ex-District Board Headmasters' Association has made a request for treating the Ex-District Board teachers as Government Officials; and

(b) whether the Association has requested the Government to convert the posts of Headmasters into Gazetted Officers?

முன்னாள் மாவட்ட வாரிய தலைமை ஆசிரியர்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) முன்னாள் மாவட்ட வாரிய தலைமை ஆசிரியர்கள் சங்கம் முன்னாள் மாவட்ட வாரிய ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக மாற்றும்படி வேண்டுகோள் விடுத்ததா?

[1st March 1969]

(இ) தலைமை ஆசிரியர்களை அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அலுவலர்களாக்கக் கோருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) & (இ) ஆம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் ஜில்லாபோர்டு ஆசிரியர்கள் சங்கம் ஒருமுறை இருமுறை அல்ல பல முறை, கிட்டத்தட்ட பத்து ஆண்டுகளாக ஜில்லா போர்டி கலைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து தங்களை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப் படுவதாகத் தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் தலைமை ஆசிரியர்கள் தங்களை கெஜட் பதவி உள்ளவர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறை என்னவென்றால், இப்போது D.E.O. என்பவர் தலைமை ஆசிரியரை விட ஜூனியர்களாக இருக்கிறார்கள். தலைமை ஆசிரியராக உள்ளவரை D.E.O. வைப் பாருங்கள் என்றால் அவர் என்னைக் காட்டிலும் ஜூனியர் அவரைப் போய் நான் பார்த்தால் என்னுடைய கௌரவம் கெட்டுவிடும் நான் இருக்குமிடத்திற்கு வரச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி டி.இ.ஓ. ஜூனியராக இருக்கிறார். ஜில்லா போர்டு ஹெட்மாஸ்டர் சீனியராக இருக்கிறார். அவர்கள் பொசிஷனை சரியாக வைக்கவேண்டுமென்றால் தலைமை ஆசிரியர்களை கெஜட்டில் அபிசராக ஆக்கவேண்டும். ஜில்லா போர்டு ஆசிரியர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக மாற்றப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இந்த விஷயத்தில் வியப்போ ஆச்சரியமோ பட அவசியமில்லை. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு நிர்வாகம் தனியாகவும் கவர்ன்மென்ட் தனியாகவும் இருந்தது. இரண்டையும் இணைக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை 1966-ல் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அவற்றில் சீனியாரிட்டி பிரச்சனை, சம்பளப் பிரச்சனை எல்லாம் வரும். ஒருவருக்கொருவர் பாதகமில்லாமல் அதைச் செய்யவேண்டும். இருதரப்பினரையும் கல்வி இயக்குனர் அவர்கள் சந்தித்துப் பேசி ஏகோபித்து ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய முடிவு பற்றி ஆராய்ந்து வருகிறார்கள். அந்த முடிவு கிடைத்த பிறகு வேறுபாடில்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : சீனியாரிட்டி பற்றி சொன்னார்கள். நம்முடைய நிர்வாகத்தில் குறிப்பிட்ட விகிதாசாரம் டைரக்டராக ரெக்யூட்மென்ட் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படி வருபவரை தலைமையாசிரியர் தனக்கு ஜூனியர் என்று சொல்லமுடியாது. அப்படிச் சொல்வதும் பொருந்தாது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு சர்வீஸில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை எல்லாம் கவர்ன்மென்ட் அபிசர்தளாக, உத்தியோகஸ்தர்களாக ஆக்கப்பட்டதாக செய்தி வந்தது. அது உண்மையா?

[1st March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மறு நாளே அதில் திருத்தமும் வந்திருக்கிறது. இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் உண்மை தெரியும். அவர்கள் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

Alternative schemes in the place of N.C.C.

* 86 J.—THIRU V. SIVARAMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce any alternative schemes in the place of National Cadet Corps; and

(b) if so, the details thereof?

தேசிய மாணவர் படைக்குப் பதிலாக வேறு திட்டம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தேசிய மாணவர் படைக்குப் பதிலாக வேறு திட்டங்களைச் செயலுக்குக் கொண்டுவரும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) & (இ) தேசிய மாணவர் படைக்குப் பதிலாக மாற்றுத் திட்டங்கள் மேற்கொள்வது பற்றி பிரச்சனை முழுவதும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது இதுபற்றி விவரங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, பள்ளி இறுதி வரையிலே முன்னர் பல காலம் தொடர்ந்து வந்த ஸ்கவுட் மூவ்மென்ட் எடுக்கப்பட்டதால் நலம் பெருகுவது தடைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசு உணர்ந்து மீண்டும் பள்ளிகளில் ஸ்கவுட் மூவ்மென்டை தொடருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா? அந்த விஷயம் ஆலோசனையில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஸ்கவுட் மூவ்மென்ட் முழுவதையும் எடுத்துவிடவில்லை. என்.சி.சி. எங்கும் வைக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஸ்கவுட் மூவ்மென்டை இன்னும் விரிவு படுத்தலாமா என்பது ஆலோசனையில் ஒன்று.

திரு. சா. கணேசன் : என்.சி.சி. கல்லூரி அளவிலிருந்து தொடங்கவேண்டுமென்றும் ஹைஸ்கூல் அளவில் ஸ்கவுட் இருக்க வேண்டுமென்றும் வரையறை அமைத்தால் அதனால் பலன் மிகுதியாகக் கிடைக்குமென்பதை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அந்த வகையில் பரிசீலனை செய்து முடிவு காண முயற்சிக்குமா?

[1st March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இது ஒரு யோசனை. கேள்வியில் உள்ள பிரச்சனை என்.சி.சி. இருக்கிற காரணத்தால் மொழிப் பிரச்சனை வருகிறது. அதற்கு மாற்றுத் திட்டம் எப்படிக் கொண்டுவருவது என்று சொல்லும்போது ஸ்கவுட்டை கொண்டு வரலாமா என்ற கருத்து நிலவுகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ராஜ்ய சர்வீஸ் கமிஷன், மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் அளிக்கும் கேள்வித் தாள்களில் என்.சி.சி. பற்றிக் கேள்விகள் கேட்கப் படுகின்றன. பல்கலைக் கழகத்தில் கேட்கப்படுகிறது. அதை இந்த அரசைப் பொருத்த வரையில் மாற்றியிருக்கிறதா? சமீபத்தில் நான் பார்த்த ஒரு மாணவனுடைய கேள்வித்தாளில் என்.சி.சி. இருக்கிறதா என்று கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : என்.சி.சி. வேண்டுமென்றால் எக்ஸ்ட்ரா கர்ரிகுலர் ஆக்டிவிட்டிஸ் என்பதில் கேட்கப் பட்டது. கொள்கைப் பிரச்சனையில் முடிவு கண்டவுடன் அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, it is the unanimous opinion of all educationist that when the N.C.C. was taken away, even the valuable bit of training in discipline that the students were having has been lost. Recently the Madurai University Senate has also passed a resolution regretting that this training has been denied to our students, and it has requested the authorities concerned including the State Government that the N.C.C. training with the English words of command should be reintroduced if possible; if not, at least some alternative should be introduced very soon. Now this matter has been pending for a fairly long time. May I know whether the Government will complete the examination of this matter very soon and introduce some kind of training at least from the next academic year?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : என்.சி.சியில் கொடுக்கப் படுகிற பயிற்சி மாணவர்களுக்குத் தேவை என்று இந்த அரசு கருதுகிறது. அவர்கள் சொல்லியதைப்போல் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்.சி.சி. வேண்டுமென்று சொல்வதோடு நிற்கவில்லை. ஆங்கிலத்தில் உத்தரவுகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அந்த அதிகாரம் நம்மிடத்தில் இல்லை. டெல்லியில் இருக்கிறது. கடந்த ஒரு ஆண்டில் முன்னாள் முதலமைச்சருக்கும் அங்குள்ள பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கும் கடிதப் போக்குவாங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கொஞ்சம் கூட விட்டுக் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தியை வைத்துத்தான் தீருவோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் கூடாது என்று எதிர்த்து வருகிறோம். அந்த முடிவு வருவதற்கு முன்னால் அடுத்த விண்ணிர்ந்து எந்த விதத்திலாவது பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆக்கப்பட்டதை எப்போது வந்தது.

[1st March 1969]

THE A. R. DAMODARAN : Sir, may I know how many words of command are made in Hindi in the N.C.C. that we the State and the Central Government should be fighting over this very small matter?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : சொற்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து பிரச்சனை அமைவதில்லை. ஆங்கிலம் வேண்டுமா இந்தி வேண்டுமா என்பதுதான் பிரச்சனை. அவர்கள் இந்தி வேண்டுமென்கிறார்கள். நாங்கள் ஆங்கிலம் வேண்டுமென்கிறோம்.

Perijam Lake

* 87 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the agriculturists from Palani and Periyakulam have asked for permission to irrigate paddy crops from the Perijam lake in the Kodaikkana taluk and the boating lake in the Kodaikkana town;

(b) whether the Palani Municipality required the water for its water-supply scheme; and

(c) if so, the action taken thereon?

பேரீஜம் ஏரி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) கொடைக்கானல் தாலுகாவில் உள்ள பேரீஜம் ஏரியிலிருந்து கொடைக்கானல் நகருக்குள் படகு விடும் ஏரியிலிருந்தும் பழனி பெரியகுளம் விவசாயிகள் நெற் பயிருக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு அனுமதி கேட்டனரா?

(இ) குடி தண்ணீருக்குப் பழனி முனிசிபாலிட்டி தண்ணீர் கேட்டதா?

(உ) ஆம் எனில், அவைகளின் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாஷா : (அ) & (இ) ஆம்.

(உ) அந்த வேண்டுகோட்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சில நாட்கள்தான் அங்கே தண்ணீர் விடப்பட்டது என்றும் அது விவசாயத்திற்குப் போதவில்லை என்றும் கூறி மனு செய்தார்கள். மீண்டும் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டால் பேரீஜம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாஷா : விதி முறைகளை அனுசரித்துத் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும்.

[1st March 1969]

Arts College for Madurai.

* 88 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state:

(a) whether it has been proposed to establish an Arts College at Madurai in 1968-69 academic year on behalf of the Wakf Board;

(b) the financial status of the Wakf Board; and

(c) whether people belonging to different religions can join this College?

மதுரையில் கலைக்கல்லூரி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968-69 கல்வியாண்டில் மதுரையில் வக்ப் போர்டு சார்பில் ஒரு கலைக் கல்லூரி திறக்கப்படவிருக்கிறதா?

(இ) வக்ப் போர்டின் நிதி நிலையென்ன?

(உ) இந்த கல்லூரியில் யாரும் சேர்ந்து படிக்கலாமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) ஆம்.

(இ) 14-6-1968 அன்று உள்ளபடி மாநில வக்ப் வாரியச் சொத்துக்களின் மதிப்பு ரூ. 11,23,444.16. பொறுப்புக்களின் மதிப்பு ரூ. 8,27,632.29. எனவே பொறுப்புக்களுக்கு மேல் சொத்துக்கள் ரூ. 2,94,211.87 உபரியாக உள்ளன.

(உ) ஆம்.

Tambaram-Madras High Road

* 89 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state:

(a) whether the Government are aware of the appearance of new huts adjoining the road on both sides of the Highway from Madras City to Tambaram; and

(b) if so, the action taken thereon?

தாம்பரம் நெடுஞ்சாலையை நெருக்கி புதுக்குடிசைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை நகரிலிருந்து தாம்பரம் வரை நெடுஞ்சாலையின் இருமருங்கிலும் சாலையை நெருக்கி புதுக்குடிசைகள் தோன்றி யுள்ளதை சர்க்கார் அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

1st March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) தெற்கு பெரிய நெடுஞ்சாலையில் 8-0 மைலிலிருந்து 19-0 வரை பல அத்துமீறல்கள் நடைபெற்றுள்ளன.

(இ) இத்தகைய அத்துமீறல்கள் நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றன. இந்த அத்துமீறல்களை அகற்றுவதற்கான நடவடிக்கையை துறை அதிகாரிகள் எடுத்து வருகின்றனர்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the Hon. Minister has stated that all these encroachments have been there for a number of years. May I respectfully point out that everyday new encroachments are coming up? So would, the Government take action at least to prevent new encroachments coming up on the borders of the national highways?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: Sir, the Government have instructed the field officers not to allow further encroachment, and fresh encroachments, when noticed, are evicted with the assistance of the Police.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, how many such encroachments were removed in the past year?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: I do not have the particulars as to how many were evicted. But the Chief Engineer has reported that there were 847 encroachments from mile 8/0 to 19/0 on the Southern Trunk Road.

Retired Municipal Commissioners.

* 90 Q.—THIRU K. RAMAKRISHNA ACHARI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state:

(a) whether extension of service has been granted to any of the retiring Municipal Commissioners from 1st January 1968 to 31st July 1968;

(b) if so, the number of them; and

(c) the number of Municipal Commissioners, who were granted extension of service from 1962 to 1967?

ஓய்வு பெறும் வயதடைந்த நகரசபை ஆணையாளர்கள்

திரு. கே. இராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஓய்வு பெறும் வயதடைந்த நகரசபை ஆணையாளர்களுக்கு 1-1-1968 முதல் 31-7-1968 வரை யாருக்காவது பதவி நீடிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில் எத்தனை பேர்?

(உ) இம்மாதிரி 1962 முதல் 1967 வரை எத்தனை நகரசபை ஆணையாளர்களுக்குப் பதவி நீடிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது?

[1st March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) நகராட்சி மன்றப் பொறுப்பு அதிகாரி எவருக்கும் பதவி நீட்டிப்பு அனுமதிக்கப் படவில்லை. எனினும் ஓய்வுக்குப்பின், மீண்டும் வேலையில் அமர்த்துவது அனுமதிக்கப்பட்டது.

(இ) 1-1-1968 முதல் 31-7-1968 வரை உள்ள காலத்தில் நகராட்சி மன்றப் பொறுப்பு அதிகாரி மூவர் ஓய்வுக்குப் பின் மூண்டும் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

(உ) 1962 முதல் 1967 வரை இரு நகராட்சி மன்றப் பொறுப்பு அதிகாரிகள் ஓய்வுக்குப்பின் மீண்டும் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

MR CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS RE.

(1) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India :—

(1) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill, No. 1 of 1969).

(2) The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969).

(3) The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1969 (L.A. Bill No. 6 of 1969).

(4) The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill 1969 (L.A. Bill No. 7 of 1969).

I have also received message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence of the Council :—

(1) The Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968).

(2) The Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969).

1st March 1969]

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. today, the following programme of business has been decided :

March 3rd (i) Official Bills
(ii) General Discussion on the Budget for 1969-70.

March 4th to 8th and 10th. General Discussion on the Budget for 1969-70.

March 11th Reply to the Debate on the Budget.

March 12th to 24th .. No meeting.

March 25th and 26th .. Official Business.

March 27th Non-official day.

March 28th Appropriation Bills.

March 29th and 30th .. Holidays.

March 31st and April 1st. Official Business.

The Council will meet daily from 4 to 7 p.m.

[1st March 1969]

III.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR 1966-70.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை முறைப்படி இம் மேலவையின்கண் வைக்க நான் முன் வந்துள்ளேன். வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் எதிரொளிக்கின்ற கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் பற்றி வழக்கம் போல் சற்று விரிவாக விளக்குகின்ற வகையில், இன்று காலை நான் சட்டமன்றப் பேரவையில் ஆற்றிய எனது உரையின் படிக்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் வழங்கப் பட்டுள்ளன. எனவே, கூறியதையே கூறுது; இந்திதி நிலை அறிக்கையின் சிறப்பியல்புகள் சிலவற்றைப் பற்றி மட்டும் சில சொல் கூறி அமைகிறேன். இரு முறை அகவிலைப்படி வழங்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டதன் விளைவாக திட்டமல்லாச் செலவினம் கணிசமாக உயர்ந்த பின்னரும், விற்பனை வரி போன்ற தலைப்புகளின்கீழ் வரவின வளர்ச்சி வீதம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் போது ஓரளவு மந்த நிலை எய்தியிருப்பினும், நடப்பு ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகள் திட்ட முதலீடு குறித்து, தொடக்கத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருந்த 79.68 கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக, 89.07 கோடி ரூபாய் அளவிற்குப் பெருகியுள்ளதை அறிய இம்மன்றம் கவனப்படைமென நம்புகின்றேன். திட்ட முதலீட்டில் கடனும் உயர்வின் பெரும் பகுதி மின்சார வளர்ச்சியின்பாற்பட்டது; இத் தலைப்பில் கண்டுள்ள குறிப்பிடத்தக்க ஏற்றம் கிராமப்புற மின்வசதித்திட்டங்கள் முனைப்பாகச் செயல்படுத்தப்படுவதால் எற்படுகிறது. இவ்வாறே சிறுபாசனம், பெரும் பாசனம் முதலிய தலைப்புக்களின்கீழ் திட்ட முதலீடுகள் சற்றே உயர்ந்துள்ளதையும் சாணலாம். இவ்வகையில் ஆண்டுத் திட்டமும், குறிப்பாக வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குத் தொடர்பான வேலைத் திட்டங்களும் குறித்த அளவிற்கு உயர்வாகவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

2. கிராமப்புற மின்வசதி, சிறுபாசனம் போன்ற திட்டங்களின் உயர்ந்த முதலீடு, வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கான அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தியுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், வருந்தத்தக்க வகையிலே நடப்பாண்டில் தவறி விட்ட பருவ மழையால் விளையுள் கடந்த ஆண்டின் அளவை விடக் குன்றியுள்ளது. நாட்டுப்புறங்களில் பருவமழை பொய்த்ததால் விலைவாசிகள், உற்பத்தி; தொழில் வாய்ப்புகள் முதலியவற்றின் மீது ஏற்பட்ட விளைவுகளை விரைவில் உணர்ந்து வேலை வாய்ப்பு, அளித்தல், தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டைத் தவிர்த்தல் போன்ற பல திட்டங்களை அரசு நிறைவேற்றத் தொடங்கியுள்ளது. உடனடியாக 157 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்கிற வகையில் பல திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. குடி நீர்க்கிணறுகளையும் பாசனக் கிணறுகளையும் ஆழப்படுத்துதல், சாலைகளையும்; பாசன வாய்க்கால்களையும் சீர்ப்பாடச் செய்தல் போன்ற பணிகளுக்காக இத்

1st March 1969] திரு. கே. ஏ. மதியழகன்

நேவைகளை நிறைவேற்றவும் அதே நேரத்தில் காலப்போக்கில், மாநில வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தை வளமுட்டும் வகையிலும் இவ் வேலைத் திட்டங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும். பருவ நிலையின் பயனிலாப் போக்கிற்கு ஆட்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய துயர் தணிப்பு அளிக்கும் பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு எவ்வளவு உள்ளதோ அவ்வளவு மத்திய அரசுக்கும் உண்டு. இதனால் தான், இத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற நாம் மத்திய அரசின் உதவியையும் நாடியுள்ளோம். ஏறட்சி நிலையினால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையினை அரசு உன்னிப்பாகப் பார்த்து வருமென்றும் இப்பகுதிகளிலுள்ள மக்களின் துன்பத்தைப் போக்குவதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் இயன்ற அளவிற்கு நிறைவேற்றுமென்றும் இம் மன்றத்திற்கு நான் உறுதி கூற விரும்புகிறேன்.

3. அடுத்த ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளையும், திட்டத்தையும் ஆய்வு செய்கையில்; வருகிற ஆண்டில் மாநில அரசின் நிதி நிலை வாயில்களில் ஓரளவு உறுதியற்ற நிலை நிலவி நிற்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது இயங்கி வரும் ஐந்தாம் நிதி அணைக் குழு, 1969-70-ல் மத்திய அரசிடமிருந்து மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்படும் நிதி வாயில்கள்—மானிய உதவித் தொகைகள் குறித்து இடைக்கால அறிக்கை ஒன்றையே அளித்துள்ளது. இவ்வறிக்கையின்படி, மாநில அரசு பங்கு பெறக்கூடிய மத்திய வரியினங்களின்கீழ் அதற்குரிய தொகைகளையோ அல்லது அரசியல் அமைப்பின் 275-வது பிரிவின்கீழ் உள்ள உதவித் தொகைகளையோ உயர்த்தும் வாயிலாக மாநில அரசு கூடுதல் நிதி வசதிகள் எதனையும் பெறவில்லை. ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றின் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களையும், பணிகளையும் பேணி வருவதற்காகும் செலவினம்; அதாவது அலுவலக வழக்கில் “பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினம்” என்று கூறப்படும் செலவினம் முழுவதும் இந்திய அரசிடமிருந்து எவ்வகை உதவியின்றி மாநில அரசே ஏற்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வுண்மையைக் கருத்தில் கொண்டால், நிதி வாயில்களைத் திரட்டுவதில் ஊக்கத்துடனும் அவற்றைப் பேணிக் காப்பதில் விழிப்புடனும் இவ்வாசு செயல்பட்டு வந்திருப்பினும், அடுத்த ஆண்டிற்கான மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வருவாய்க் கணக்கிலும், மொத்தமாகவும் பெருந்துண்டு விழுவதற்கான காரணத்தை உணர்வது எளிதாகும். நிதி அணைக் குழுவின் இறுதி அறிக்கை நமது மாநிலத்தை எதிர்நோக்குகின்ற சிக்கல்களையும் இடர்ப்பாடுகளையும் பற்றிப் பரிஷடன் அறிந்து கொண்டதற்கிணங்க அமையுமென்றும், இம் மாநிலத்தின் திட்டமல்லாக் கணக்கில் விழும் துண்டு முழுவதையும் அடைப்பதற்கேற்ப மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசிற்குப் பெருமளவில் நிதி வாயில்கள் மாற்றப்படும் வகையில் அதன் பரிவுரைகள் அமையுமென்றும் நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம். பொதுவாக, நிதி அணைக்குழுக்கள் தங்கள் ஆய்வில் அடங்கும் கால எல்லை

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் [1st March 1969]

மாநில அரசுகளுக்கு அவை ஏற்கனவே விதித்து வரும் வரியின் அளவுகளில் கிட்டும் வரவினங்களை மதிப்பிட்டும், பேணுதல் பாங்கு பெற்ற செலவினங் குறித்துக் குறைந்த அளவு வளர்ச்சி விதத்தையே கருத்தில் கொண்டும், ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்புக்களின் அடிப்படையிலும்; அவற்றின் திட்டமல்லாக் கணக்கின்பாற்படும் தேவைகளை மதிப்பிட்டு வருவது மரபாக உள்ளது. இந்த நடைமுறையின் விளைவால், நிதி வாயில்களைத் திரட்டுவதில் ஆர்வங் காட்டியும் வரவுக்கு மீறிய செலவு செய்வதைத் தவிர்த்தும் வந்துள்ள நமது மாநிலம் போன்ற சில மாநிலங்களுக்குப் பெருந் தீங்கு விளையும் நிலையேற்படுகிறது. எனவே, தமிழ் நாட்டில் நமது மக்களின் நபர்வாரி வருவாயை நோக்குமிடத்து நபர்வாரி வரி விதிப்பு மிக உயர்ந்துள்ளதென்றும் மிகப் பெரும்பாலான பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொது இது மேலான நிலையில் உள்ளதென்றும்; இந் நன்முயற்சிகளை நிதி ஆணைக்குழு தன் இறுதி அறிக்கையின்போது கருத்திற் கொள்ளவேண்டும் என்றும் அக் குழுவின்மூலம் வாதாடியுள்ளோம். 1966-67-லிருந்து தொடங்கிய ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றின் கால அளவில், பிற மாநிலங்களைப் போலவே தமிழ்நாடும் கடுமையான நிதிப் பற்றாக்குறைக்கு அடிப்பட வேண்டியிருந்தது. அக் காரணமாகவே தேவையெல்லாம் மிகக் குறைந்த அளவிற்கு தன்னுடைய நிறுவனங்களையும் பணிகளையும் பேணிவரும் நிலையேற்பட்டது. நமது மரபுக்கேற்பக் கடும் இடர்ப் பாடுகளைத் தவிர்க்கும் வகையில், 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளிலும் பேணுதல் செலவினங்கட்கு வகை செய்வதில் நாம் எச்சரிக்கையாக இருந்துள்ளோம். கடந்த காலத்தில் இன்றியமையாத பணித் துறைகளைப் பேணி வருவதற்கு மாநில அரசு போதிய அளவில் நிதி ஒதுக்க, இயலாமைக்கு நிதிப் பற்றாக்குறையே காரணமென நாம் எடுத்தியம்பி வருகையில், தற்போதுள்ள செலவின அடிப்படையில் நிதி ஆணைக்குழு தனது முடிவுகளை மேற்கொள்ள முற்படுவது நியாயமல்ல. தற்போதைய நிதி ஆணைக் குழு, இன்றியமையாத பணிகளைப் பேணி வாங்குவதற்கு மாநில அரசுகளின் தேவைகளைச் சீரிய விதிமுறைகளின் அடிப்படையில் மதிப்பிட்டு மென்றும், தேவைக்குப் போதாமலும் உள நிறைவு அளிக்காத நிலையிலும் மாநிலங்களின் இன்றியமையாத பணித்துறைகள் பேணி வாப்படும் தற்போதைய அவல நிலை தொடர்ந்து நீடிக்கும் வகையில் அதன் பரிவுரைகள் இருக்காதென்றும் நம்புகிறோம். இப்போது மாநிலங்களின் வரவு-செலவுத் திட்டங்களை நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்வதைப் போன்ற மத்திய அரசின் பல்வேறு துறைகளின் செலவினங்களில் காணப்பட்டு உயர்வுகளையும் நிதி ஆணைக் குழு கூர்ந்துப் ஆழ்ந்தும் ஆராயுமாயின் மாநிலங்களுக்குக் கூடுதலான அளவில் நிதி வாயில்களை மாற்றுவது கடினமாக இராது.

4. மாநிலங்களின் நிதித் தேவைகளைக் குறித்து அவ்வப்போது உயர்மட்டக் குழுவின் மூலம் ஆய்வுசெய்ய வகை செய்கிற நமது அரசியலமைப்பு, திட்டத் தேவைகட்கும் திட்டமல்லாத்

1st March 1969] திரு. கே. ஏ. மதியழகன்

தேவைக்குமிடையே எவ்விதப் பாருபாடும் செய்யவில்லை. பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து மாநிலங்களுக்கு நிதிகளை நெறிப்படுத்தும் முதன்மைக் கருவியாகத் திட்ட ஆணைக் குழு தோன்றிய பின்னரே, இவ் வேறுபாடு செயலுக்கு வந்தது. எனவே, மாநிலங்களின் நிதித் தேவைகள் இப்போது இரு கூறுகளில் அளவிடப்படுகின்றன, நிதி ஆணைக் குழுவின் தீர்ப்புகளுக்கிணங்க, வளர்ச்சியல்லாத செலவினத் தேவைகளையும், பேணுதல் பாங்குபெற்ற வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான செலவினங்களையும் மத்திய வரியினங்களைச் சட்டப்படி பகிர்ந்துகொள்வதன் வாயிலாகவும், உதவி மானியங்கள் வாயிலாகவும் சரிக்கட்ட வேண்டும். கூடுதலான அல்லது விரிவான அல்லது விரிவான வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான தேவைகளுக்குத் திட்ட ஆணைக்குழுவின் பரிவுரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு முடிவு செய்யப் படும் மத்திய உதவியின் வாயிலாக ஈடுசெய்து கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறாக, திட்டத்தின் பகுதியாய் அமையாத மாநிலத் தேவைகளை மாத்திரம் முடிவு செய்யும்வகையில் பொறுப்புக்கள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள நிதி ஆணைக்குழு நாம் அளித்துள்ள முன்மதிப்பீடுகளில் Forecasts காணப்படும் திட்டமல்லாக் கணக்கில் விடும் துண்டு முழுவதையும் நிறைப்பதற்குப் போதுமான நிதிவாயில்களை மாற்றம் செய்யுமென எதிர்பார்க்கின்றோம். இவ்வெண்ணம் ஈடுநிலை வருவாய்க் கணக்கில் துண்டு விழுந்திருப்பதைப்பற்றி நாம் கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை. சட்ட மன்றப் பேரவையின்கண் இன்று காலையில் நான் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோன்று; வருவாய்க் கணக்கிலும் மொத்தக் கணக்கிலும் துண்டு விழுவதற்குத் திட்டமல்லாக் கணக்கில் துண்டு விழுவதே காரணமாகும். இத்துண்டினை முற்றிலும் அடைப்பதே நிதி ஆணைக்குழுக்களின் வழக்கமாக இதுவரை இருந்து வந்துள்ளது.

5. அடுத்த ஆண்டுக்குரிய திட்டத்தை இப்போது நோக்குவோமாயின்; அது புதிய நான்காம் திட்டத்தின் பகுதியாக அமைந்தபோதிலும்; நான்காம் திட்டத்தின் நிதிவாயில்களை ஈட்டல்; மாநிலத் திட்டங்களுக்கான மத்திய உதவி போன்ற சில இன்றியமையாத முடிவுகள் உறுதியான அடிப்படையில் இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. மாநிலத் திட்டங்களுக்கான மத்திய உதவி மொத்தத்தில் ஏறத்தாழ மூல நான்காம் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட அதே அளவிற்கு இப்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்றாலும்; மத்திய உதவியில் நமது பங்கு 20 சத வித அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டிருப்பது வருத்தத்திற்குரியதாகும். மத்திய உதவி 50 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வெட்டப்பட்டிருப்பதை நாம் ஏற்க இயலாதென்றும்; தேவைப்பட்டால் தேசிய வளர்ச்சி மன்றம் வகுத்துள்ள கோட்பாடுகளை மறு ஆய்வு செய்யவேண்டுமென்றும் நாம் திட்ட ஆணைக் குழுவின் முன்னர் வாதாடியுள்ளோம். மத்திய அரசிற்கு நாம் செலுத்தவேண்டிய கடன் தவணை முறை வைப்புகளை மாற்றியமைப்பதன் Rescheduling of debt obligations) வாயிலாக; மூலதனக் கணக்கில் ஓரளவு சமை இறக்கத்திற்கும்

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் [1st March 1969]

உரியவராவோம் என்றும் திட்ட ஆணைக்குழுவின் முன் நாம் எடுத்துரைத்துள்ளோம். மத்திய அரசு தன் பங்காக; நான்காம் திட்டத்திற்கென ஈட்கும் கூடுதல் வரியினங்களிலிருந்து நமக்கும் ஓரளவிற்குக் கூடுதல் நிதிவாயில்கள் கிட்டுமென நாம் எதிர் பார்க்கிறோம். நாம் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ள இப்பொருள்கள் அனைத்தின் மீதும் தெளிவு பிறந்தாலன்றி; மாநில நான்காம் திட்டத்தை முடிவு செய்வதனால் பெரும் பயன் ஏதும் இல்லையென்றும் வற்புறுத்தியுள்ளோம். ஆயினும்; இதற்கிடையே 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான திட்டத்தை வரையறுத்துள்ளோம். இதிலும் குறிப்பாக ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றின் கால அளவில் மத்திய உதவி ஒப்பு கொள்ளப்பட்ட விகிதாசாரத்தில் அளிக்கப்படாமல் குறைக்கப் பட்டிருப்பதைக்கருதி; இப்போது குறிப்பிட்டுள்ள 36 கோடி ரூபாய் மத்திய உதவியை; 40 கோடி ரூபாய் அளவிற்காவது உயர்த்தத் திட்ட ஆணைக் குழுவிற்கு இயலுமென்று நாம் எதிர் பார்க்கின்றோம். அடுத்த நிதியாண்டின் இறுதியில் கொடுத்துத் தீர்க்க வேண்டியுள்ள 13.5 கோடி ரூபாய் மொத்தக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டிய தவணைமுறை வைப்பினை மாற்றியமைப்பதற்கும் நம்மிடம் வலிய காரணங்கள் உள்ளன. இவ் வேண்டுகோள்கள் இறுதியில் இந்திய அரசாலும் திட்ட ஆணைக் குழுவாலும் ஏற்கப்படுமென்கிற நம்பிக்கையில்; 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பகுதியாக 87.20 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டியுள்ளோம்.

6. சிறுபாசனம்; நாட்டுப்புற மின்சார வசதி போன்ற சில வளர்ச்சித் திட்டங்களின் பணிக்காகத் திட்டத்தின் பகுதியாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ள நிதி வசதி; நில அடைமான வங்கிகள்; வணிக வங்கிகள் போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறும் கடனுவியால் மேலும் பெருகும்; இந் நிதி வசதிகளையும் கணக்கில் கொண்டு நடப்பு ஆண்டில் திட்டத்திற்கான செலவினத்தில் பெரும் பகுதி திட்டத்திலிருந்து திட்டமல்லாப் பகுதிக்கு மாற்றப் பட்டு; பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினமாகக் கருதப்படுமென்பதையும் எண்ணிப் பார்ப்போமானால்; அடுத்த ஆண்டில் நாம் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள திட்டங்களின் அளவு நடப்பு ஆண்டின் அளவைவிடக் கணிசமாக உயர்ந்து காணப்படுவது புலனாகும்.

7. வருகிற ஆண்டில் நாம் 7 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கூடுதல் நிதிவாயில்களைத் திரட்ட வேண்டுமெனத் திட்ட ஆணைக்குழு வற்புறுத்தியுள்ளது. எனவே; வரவின மதிப்பீடுகளில் 5.60 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கூடுதல் நிதி திரட்டும் குறிப்புள்ளது. இத் தொகையில் ஒரு பகுதி கிராமக் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களின் (Rural Debenure) வாயிலாகத் திரட்டப்படலாம். இது குறித்த விவரங்கள் முடிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பிட்ட வளர்ச்சித் திட்டங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள இத்தகைய குப்பிட்ட வளர்ச்சித் திட்டங்களுடன் 'இணைக்கப்பட்டுள்ள இத்தகைய கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களின் வாயிலாக; கிராமப் புறங்களில் மக்களின் சேமிப்புகளைத் திரட்டுவதில் நாம் வெற்றி

1st March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

காண்கிற அளவிற்கு; கூடுதலாக வரி விதிக்க வேண்டிய முயற்சி குறையும். மாநிலப் பொருளாதாரப் போக்குகளைச் சிறிது காலம் கூர்ந்து நாடிய பின்னர்; அரசு இது குறித்துத் திட்டவாட்டமான செயற் குறிப்புகளை வகுக்கும்.

8. 1969-70-க்குரிய ஆண்டுத் திட்டத்திலும் வேளாண்மை உற்பத்திக்குத் தொடர்பான திட்டங்களுக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை உற்பத்தி குறித்த திட்டங்கள்; அடுத்த ஆண்டிற்குரிய திட்ட முதலீட்டில் 32 சத வீதமாக இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதிக அளவில் முதலீடு வேண்டாத; ஆனால் பெருமளவில் ரெயலான் திறமை வேண்டப் படுகிற மிகு பயன்தரும் விளைச்சல் திட்டம்; மலி பயிர் விளைச்சல் திட்டம் போன்றவை வரும் ஆண்டில் மேலும் முனைப்பாக்கப்படும். நம்மிடம் போதிய உர இருப்புகள் இருக்கும் இத் தருணத்தில் பருவ மழையும் இயல்புக்கேற்ப வாய்ப்பின்; இவ் வேலைத் திட்டங்களில் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்தியைக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பெருக்க நம்மால் இயலும். நாம் நெடுநாளாக ஆவலுடன் எதிர்நோக்கி நின்ற சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் நிறுவப்படுவதன் முதற்படியாக; கஞ்சமலை இரும்புக் கனிகளை வெட்டியெடுக்கும் பணியைத் தொடங்கி வைக்க அடுத்த ஆண்டுத் திட்டம் கருத்துக் கொண்டுள்ளதை அறிய இம் மன்றத்தினர் பேருவகை அடைவரென நம்புகின்றேன். ஆலங்குளத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றைக் கட்டி முடித்தல்; தூத்துக்குடியில் உரத்தொழிற்சாலையொன்றை நிறுவுவதற்கு வேண்டிய முன்னோடி வேலைகள்; உப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில் களுக்கான வேலைத்தொடக்கம் முதலியன தொழில் வளர்ச்சி குறித்து 1969-70-ம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் காணப்படும் வேறு பிற சிறப்புக் கூறுகளாகும். சமுதாயத்தில் மிக எளிய நிலையிலுள்ள ஏழை மக்களுக்குப் பெரிதும் சிறப்பு வாய்ந்த கல்வி; மருத்துவம்; பொதுச் சுகாதாரம்; வீட்டு வசதி, தாழ் குடியிருப்பு மேம்பாடு slum improvements போன்ற சமூகப் பணித் திட்டங்களுக்கும் போதிய அளவில் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய முயன்றுள்ளோம்.

9. நமது தன்னேரிலாத் தலைவர் அண்ணா அவர்களின் அடிச் சுவடுகளைப் பின்பற்றி; உறுதியான நிதிநிலைக்கு ஊறு விளைவிக் காமல் பொருளாதார வளர்ச்சி கான இந்த அரசு உறுதி பூண்டுள்ளது. ஆனால், நமது முயற்சிகளுக்கு மத்திய அரசின் செவ்விய பொருளாதாரக் கொள்கைகளும், நிதி உதவியும் துணை செய்யவேண்டும். அரசிடம் வேறுபாடுகள் எவ்வாறு இருப்பினும், இம்மன்றத்தின் எல்லாப் பிரிவினரும் நமது வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் போதிய அளவிற்கு மத்திய நிதி உதவி கிட்டவில்லை யென்ற நமக்குள்ள குறை மெய்யானது என்பதை ஏற்றுக் கொள்வார்களென்றும்; மத்திய அரசிற்கும் மாநிலங்களுக்கு மிடையே நிதி வாயில்களை மேலும் நியாயமான முறையில் மறு பங்கீடு செய்ய வேண்டுமென்னும் நமது வேண்டுகோளை ஆதரிப்பீர்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1st March 1969]

பார்க்கின்றும் நான் நம்புகிறேன். மத்திய அரசிற்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையேயுள்ள நிதி உறவுகள் மேலும் உள் நிறைவு அளிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டால், பிணக்குகள் குறைந்து இணக்கம் மிகுந்து நமது மக்களின் நல்வாழ்விற்குப் பயன் அளிக்கும் வகையில் ஒத்துழைப்பதற்கு வாய்ப்புகள் பல கிட்டு மென்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

10. இவை கூறி, 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான இவ் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை ஏற்கும்படி இம் மன்றத்தை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

3-45 p.m. MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday the 3rd March 1969.

The House then adjourned.

[1st March 1969]

APPENDIX.

[Vide Item III on page 20]

தமிழ்நாட்டு நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள், 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சட்டமன்றப் பேரவை முன் வைத்து 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ம் நாளன்று ஆற்றிய உரை

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே; தமிழ் நாடு அரசின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இப் பேரவையின்கண் வைக்க நான் முன்வந்துள்ளேன். இத்துடன் 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளும்; 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான கணக்குகளும் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

2. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளைப்போல் இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இவ்வாண்டும் இப் பேரவை முன் வைக்க, அரசியல் வாழ்வில் எனது அரிய வழிகாட்டியாக விளங்கிய அறிவுச் செம்மல் அண்ணா அவர்கள் ஊன் உடலோடு இல்லையே என்பதை எண்ணும்போது என் உள்ளம் தாங்கொணாத தனித்துயரில் ஆழ்ந்து வருந்துகிறது. அவர் நல்லுடலோடு நிதிப் பொறுப்பினைத் திறம்படத் தாங்கிய காலையிலேயே, இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் சிறப்பான பகுதிகளுக்கு நல்லுருவம் ஒன்றை நல்கியிருந்தார். நிதி நிலை அறிக்கைபோன்ற கவர்ச்சியற்ற ஓர் ஆவணமும் அவர் கைவண்ணத்தால் எழில் வண்ணம் பெற்றது. நாட்டின் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களுக்கு, ஆர்வமும் ஆக்க உணர்வும் இழைந்தோடும் ஊக்கத்தோடு குடிமக்கள் பேராதரவு நல்கும் வண்ணம் அவருடைய வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கை உண்மையும் கூர்மையும் வாய்ந்ததாய் வீறுகொண்டு விளங்கியது. இம்மாநிலத்தின் நிதிப் பொறுப்பினை அவர் ஏற்ற காலையில்; கடந்த காலம் காண வகையில், நாட்டின் பொருளாதார நிலை, இடர்பாடுகளினால் சூழப்பட்டு இருள் மண்டிக் கிடந்தது. இந்தியக் கூட்டாட்சியின் அமைப்பு முறை, அவருடைய செயல்களுக்கு ஒரு வரம்பு கட்டும் வகையிலே நிலவி நின்றபோதிலும் அவ்வரையறையின் விளிம்பிற்குட்பட்டு இம் மாமன்றத்தின் முன்பு வைக்கப்பட்ட அவரது இரு வரவு-செலவுத் திட்டங்களும், நமது பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கும் திட்டங்களுக்கும் புதியதோர் வடிவத்தையும் புதுத் திருப்பத்தையும் கொடுத்தன. கடுமை நிறைந்த அவ்விரு ஆண்டுகளில் அவர் சாதித்த பணிகளை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, ஸ்தூநிலைகள் மேலும் ஆதரவாக இருந்து, தண்டமிழ் நாட்டுப் பெருமக்களுக்கு அவர் சிறிது காலம் தொடர்ந்து தொண்டாற்றுவதற்குரிய ஒரு வாய்ப்பும் அளிக்கப் பட்டிருந்தால், இம் மாநிலம் எத்தனை பெருஞ் சாசனங்களைக் கண்டிருக்கும் என்பதற்கு அவை விடிவெள்ளியாய் விளர்கின்றன. அவருடைய மறைவிற்குப் பிறகு எங்களிடம் உள்ள வளம்-வலிமை-ஆற்றல் அனைத்தையும் ஒருங்கு திரட்டி அம் மரவினின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி அவரால் சாற்றப்பட்ட கொள்கைகளை

[1st March 1969]

இயன்ற அளவு நிறைவேற்றமுயல்வோம் என்பதை இம் மன்றத் தினருக்கும் அதன் வாயிலாகத் தமிழக வரைப்பின்கண் வாழும் பெருமக்களுக்கு உறுதியளிக்கின்றேன்.

3. அண்ணாவின் தலையில் முன்னேற்றம் :—தமிழகத்தின் நீண்ட பெரும் வரலாற்றிலே அவர் பொறுப்பேற்று நிர்வகித்த காலம் மிகக் குறுகியதாக இருப்பினும், நம் அனைவரின் நினைவை விட்டு நீங்காத பச்சை நிறைந்த ஒரு படலக் காட்சியாக அது என்றும் நிலைத்து நிற்கும். ஆட்சியின் பிற துறைகளில் அவர் காட்டிய வளர்ச்சிகள் ஒரு புறமிருக்க, நிதி, திட்டம் ஆகிய இரு துறைகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால், அவரது சாதனை நம்மை இறும்புகடையச் செய்கிறது. இம் மாநில நிதி நிலைமையின் உறுதித் தன்மைக்கு ஒரு சிறியும் ஊறு விளைவிக்காமல், வளர்ச்சி பணிகளின் விரைவுப் போக்கினைப் பேணி வருவதற்கு அண்ணா எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிசன் பொருளாதார வல்லுநர்களின் சிறப்பான பாராட்டுதல்களைப் பெறுவதற்கு உரியன. இந்திய நாடு முழுவதிலும் கடந்த ஆண்டுகளில் வளர்ச்சிப் பணிகளின் விரைவோட்டம் சிறியும் தளராமல் காத்தவந்த இரண்டு அல்லது மூன்று மாநிலங்களில் நம் தமிழ் நாடும் ஒன்றாகும். இவ் வகைச் சிறப்பான பாங்கு பெற்ற எனைய மாநிலங்கள் தமிழ் நாட்டைவிட நிதி வகையில் எளியதையவை என்பதை நாம் அறியும்போது, அவர் ஆற்றிய சாதனையின் அருமைகள் நனி மிகச் சிறந்தவை என்பதை எளிதில் உணரலாம். கடந்த இரு ஆண்டுகளில் ஏற்கனவே பெருமளவில் வளர்ச்சியடைந்திருந்த திட்டங்களின்மீது அவர் நாட்டின் முழுவதையும் செலுத்த வேண்டியிருந்ததென்பதையும், அதனால் ஆண்டுத் திட்டத்தின் வரம்பிற்குள் புது முயற்சிகளில் பெருமளவில் ஈடுபட இயலாது என்பதையும் நாம் அனைவரும் நன்கறிவோம். எனினும், தனக்கே உரிய திறனோடு, திட்டமுறை வைப்புகளை நுண்மான் நுழைபுலனோடு மாற்றியமைத்து, சில வளர்ச்சித் துறைகளில் அவர் புதிய குறிக் கோள் அளவுகளைக் கண்டார். அவர் புத்துருவம் கொடுக்க முனைந்த மாநில அரசின் ஒரு சில துறைகளை இவண் எடுத்துக் காட்டுவது சாலவும் அமைவுடைத்தாரும் என எண்ணுகிறேன். நமது மாநிலத் திட்டங்களில் கிராமப்புற மின் வசதியின் சிறப்பியல்புகளை நீண்ட காலமாக அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும், நமது வேளாண்மைப் பொருளாதாரம், இணங்கிய முறையில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு இறைவைப் பாசனமே உறுதியான அடிப்படை என்கிற ஆன்ற கருத்தில் மின்சார திட்டங்களின் விரைவை மேலும் பெருக்க அவர் முயன்றார். கடந்த இரு ஆண்டுகளில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப் பட்ட விசையேற்றங்கள் 1,00,000-க்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையில் உள்ளன. மலி பயிர் விளைச்சல் (Multiple cropping), மிகு பயன் தரும், விதை அகங்களைப் பயிரிடுதல் போன்ற திட்டங்களுக்கும் அவர் புதிய முறையில் ஊக்கமளித்தார். கடந்த இரு ஆண்டுகளில் பருவ மழை பொய்க்காமல் வானம் வளம் சுரந்திருப்பின், இத் துறைகளில் அவர் மேற்

[1st March 1969]

கொண்ட முயற்சிகளின் விளைவுகள் மேலும் சிறப்புற அமைந்திருக்கும். வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு, நிறுவனக் கடனுதவி எவ்வளவு நலம் பயக்கக்கூடியது என்பதையும் அண்ணா நன்கு உணர்த்திருந்தார். அரசுக் கடனுதவிக்கு மாறாக, நிறுவனக் கடனுதவி பெறவேண்டிய இன்றியமையாத நிலையை உழவர் பெரு மக்களும் வேளாண்மைத் துறை வல்லுநரும் உணரவேண்டுமென்று அவர் வலியுறுத்திக் கூறினார். தொடக்கத்தில் இப்புதிய கொள்கையின் வெற்றியைக் குறித்து உண்மையான ஐயுறவு கொண்டவர்களும், அவர் தொடங்கி வைத்த இக் கொள்கையின் திறன் பற்றி இதற்குள் முடிவு நம்பிக்கை பெற்றிருப்பார்கள். நமது மாநிலத்திலுள்ள நில அடைமான வங்கிகள் இத்துறையில் நடப்பாண்டில் ஆற்றியுள்ள பெருஞ்சாதனை, நான்காம் திட்டத்தில் தீட்டியுள்ளவாறு 70 முதல் 90 கோடி ரூபாய் அளவிலான வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அவற்றால் இயலுமென்கிற நம்பிக்கையை நமக்கு அளிக்கிறது. கடந்த பத்தாண்டுகளில் நில அடைமான வங்கிகள் எழங்கிவந்த கடன்கள் ஆண்டுதொன்றுக்குச் சராசரி 3 கோடி ரூபாய் அளவில் மட்டுமே நின்றனவாறு என்பதை நினைவு கூறும்போது, நடப்பு ஆண்டின் தொடக்கத்தில் தொடங்கப்பட்ட நிறுவனக் கடன் திட்டம்; சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு திட்டமாக முற்றிலும் பாராட்டப்படும் என்று எண்ணுகிறேன்.

4. மறைந்த முதலமைச்சர் திட்ட நிறைவேற்றத்தைத் திறம்பட உறுதிப்படுத்தியதுடன், திட்டத்திற்குப் புறம்பேயுள்ள இன்றியமையாத பொறுப்புக்களுக்கு வகை செய்ய வேண்டிய தேவையையும் கருத்தில் கொண்டிருந்தார். குறிப்பாக, நமக்குக் கிட்டும் நிதி வசதிகளுக்கேற்ப அரசுப் பணியாளர்களின் ஊழிய நிலையினை மேம்பாடு செய்ய உறுதியளிக்க வேண்டிய தேவையை அவர் உணர்த்திருந்தார். மத்திய அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தும் அகவிலைப்படி விதங்களைத் தொடர்ந்து சம நிலையில் பேணி வரப்படுவதற்காக, அகவிலைப் படியை அடுத்தடுத்து உயர்த்தி வந்தது போக, சென்னை, மதுரை மாநகரங்களிலும் அவற்றின் சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள பணியாளர்கள் ஏறக்குறைய ஐந்தாண்டுகளாக வற்புறுத்தி வந்த நகர ஈட்டுப்படியை அவர்களுக்கு வழங்கவும் அவர் ஒப்பணிப்பு வழங்கினார். பணியாளர்கள் தங்களுடைய விடுப்பு உரிமைகளை ரொக்கத் தொகையாக மாற்றிக்கொள்ளுவதற்கு, இப்போது அளித்துள்ள வாய்ப்பு நலனும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நிலைச் சம்பளத் திற்கும் தற்காலிகப் பணியாற்றுச் சம்பளத்திற்கும் இடையே இதுகாறும் நிலவி நின்ற வேறுபாட்டை அகற்றி, இறுதி 36 சதவீதங்களில் ஊழியர்கள் பெறுகின்ற சராசரி ஊதியங்களின் அடிப்படையில், ஓய்வூதியத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு வகை செய்த தன் மூலம் அரசுப் பணியாளர்களின் ஓய்வூதிய நன்மைகள் கணிசமாக மேம்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்களின் குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டமும் ஏறக்குறைய அரசுப் பணியாளர்களுக்குக் கொள் இப்போது நடைமுறையில் உள்ளவாறு அதிக நன்மைகள்

[1st March 1969]

அளிக்கும் வகையில் திருத்தப்பட்டுள்ளது. 'அண்ணா அவர்கள்' பணித்த வண்ணம் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு, திருமணச் செலவுகளுக்காக கடன் வழங்கு திட்டம் ஒன்றிற்கு 1969-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ம் நாளிலிருந்து செயல்படும் வகையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படுகிறது. வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் இதற்கென்று 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு உதவியுடன் ஈடு செய் விலைகளில் (Subsidised rates) உணவு தானியங்களை வழங்கும் திட்டம், அண்ணா அவர்களின் பெயர் என்றென்றைக்கும் நிலைத்து நிற்கும் மற்றொரு முக்கிய திட்டமாகும். முதலமைச்சராக அவர் இறுதியாக ஆற்றிய முக்கியப் பணிகளுள் ஒன்று, ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவைச் சந்தித்து அரசுப் பணியாளர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் உணவிய விலைகளை ஓரளவு உயர்த்தும் வகையில் மாநில அரசிற்குப் போதிய அளவு நிதி வாயில்களை மாற்றும்படி வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டதாகும்.

5. நிதி, திட்டத் துறைகளில் மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்குமிடையே உள்ள தற்போதைய உறவு, நியாயமான ஓர் அடிப்படையின்மீது அமையவேண்டுமென்பதை அண்ணா அவர் முடன் வாதாடிவந்தது, அவர் முதலமைச்சராயிருந்த காலத்தில் ஆற்றிய பணிகளில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே உள்ள நிதி உறவுகளை மீண்டும் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தேவையைக் குறித்துத் தெள்ளியோரின் நாட்டத்தை ஈர்க்கும் வகையில் அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளில் ஓரளவுக்கு வெற்றியும் கண்டார் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. மாநில வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் பெருகி வரும் கடன் செலவுப் பொறுப்புக்கள் பற்றிய சிக்கலைக் குறித்து இம் மன்றத்தின் நாட்டத்தையும், அதன் வாயிலாகப் பொது மக்களின் கருத்தையும் அவர் தமது முதல் வரவு-செலவுத் திட்ட உரையிலேயே சுரத்திருந்தார். மொத்தத்தில் 7,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடன் சுமையைத் தாங்கவேண்டியுள்ள மாநில அரசுகள், மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுகளுக்கு மாற்றப்படும் நிதி வாயில்களில் முன்னில் ஒரு பங்குக்கு மேல் மத்திய அரசிற்கு வட்டியாகவும் முதலாகவும் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியுள்ள இன்றைய நிலை எத்தரத்தாலும் நிரல்பட அமைந்ததாக இல்லை. இந் நிலையை உடனடியாகப் போக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். மாநில அரசுகள் மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தவணை முறை வைப்புக்களை மாற்றியமைத்து (rescheduled) மாநில அரசுகளின் கடன் சுமையை ஓரளவுக்குக் குறைப்பது குறித்து வல்லுநர் குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்கிற அவரது வேண்டுகோள் எவ்வளவு பல மாநில அரசுகளாலும் வரவேற்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிக்கல் பற்றி மேற்கொண்டு ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென இந்திய அரசே உணர்ந்து இப்போது கடன் தணிப்புக்கான சில கருத்துரைகளை அது ஆய்வு செய்து வருகிறதென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

[1st March 1969]

6. உண்மையான கூட்டுறவுப்பான்மை கொண்ட ஒரு கூட்டாட்சியை வளர்க்கவேண்டுமெனில், மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையேயுள்ள நிதி வாயில்களை மேலும் தகைவானதோர் அடிப்படையில் மறு ஒதுக்கம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திய அதே நேரத்தில்; நிதிப் பொறுப்புகளைக் கண்ணுங்கருத்துமாக நிர்வகிக்க வேண்டிய தேவையையும் அண்ணா முற்றிலும் உணர்ந்திருந்தார். மன்னிய நிதிநிலையின் அடிப்படையிலேயே நாட்டின் முன்னேற்றங்காண அவர் விழைந்தார். மாநில அரசின் நிதிப் பொறுப்புக்களை நிர்வகிப்பதில்; கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அவர் கையாண்ட முறை எங்கனும் பாராட்டுவதற்குரியதாகும். இப்போது இம்மன்றத்தின் முன்புள்ள 1967-68-ம் ஆண்டிற்குரிய கணக்குகள் ஏறக்குறைய 7 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் சிறிய வருவாய் உபரியைக் காட்டுகின்றன. இதற்கு முந்திய இரண்டு ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட கணிசமான வருவாய்ப் பற்றாக்குறையைக் கருதிப் பார்க்கும்போது; நமது திட்டங்களுக்காக அவர் கேட்டிருந்த கூடுதலான மத்திய உதவி கிட்டாத நிலையிலும்; இம்மாநிலத்தின் நிதி நிலையை அவர் எவ்வாறு விழிப்புடன் காத்துவந்தார் என்பதற்குச் சீரியதோர் எடுத்துக்காட்டாக இது விளங்குகிறது.

7. 1968-69 திருத்த மதிப்பீடுகள்.—நடப்பு ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் 74 லட்சம் ரூபாய் அளவில் சொற்ப வருவாய் உபரி ஏற்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதை இம்மன்றத்தின் நினைவிற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்போது மன்றத்தின் முன்புள்ள திருத்த மதிப்பீடுகள் வருவாய்க் கணக்கில் 277.28 கோடி ரூபாய் வரவினம் என்றும்; 263.61 கோடி ரூபாய் செலவினமென்றும்; இதன் விளைவாக 13.67 கோடி ரூபாய் உபரி ஏற்படுமென்றும், எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஆனால்; திருத்த மதிப்பீடுகளில் காணும் சில வரவினங்கள் தொடர்பு பாங்கு Non-recurring பெற்றவை பாதலால்; அவற்றை வருவாய் இனத்தில் அடங்கும் இயல்பான தொகைகளாகக் கருத முடியாதென்ற காரணத்தால்; இந்த உபரி உண்மையானதல்ல. 1966-67-ம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்கும் கால அளவிற்கு வெளிச் சந்தைக் கடன்களின் கரைப்பு நிதிக்காக; இந்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு மானியங்கள் வழங்கவேண்டுமென்று நாமும் பிற மாநிலங்களும் செய்து கொண்ட முறையீடுகளை அவ்வரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இந்த வகையில் நமது மாநில அரசிற்கு ஆண்டொன்றுக்கு 6.05 கோடி ரூபாய் மானியம் கிட்டுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்றாலும், இத் தொகை மாநில அரசுகளுக்கு ரொக்க வடிவில் இல்லாது, திட்ட வேலைகளுக்காக ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ள பல்வகை வளர்ச்சிக் கடன்களை மானியமாக மாற்றிக்கொள்வதன் வாயிலாகவே கிட்டும், இதை யோட்டி, இத் திருத்த மதிப்பீடுகளிலே, இந்திய அரசிடமிருந்து 18.15 கோடி ரூபாய்க்குக் கூடுதல் மானியம் கிடைக்குமென்ற அடிப்படையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை, திட்டத்திற்காக நடப்பு ஆண்டில் இந்திய அரசிடமிருந்து பெறும்

[1st March 1969]

கடன் உதவியில் 6.05 கோடி ரூபாய் குறைத்துக்கொள்வதன் மூலமும்; 1966-67, 1967-68-ம் ஆண்டுகளில் பெறப்பட்ட பல்வகை வளர்ச்சிக் கடன்களான 12.10 கோடி ரூபாயை புத்தகச் சரிக் கட்டுதல்கள் வாயிலாகத் திருப்பிச் செலுத்தப்படும் வகையிலும் ஈடு செய்யப்படும். இதற்கு முந்திய ஆண்டுகளில் மாநில மின்சார வாரியம் வணிகக் கணக்கில் ஈட்டிய, ஆனால் ரொக்க இருப்பு இல்லாக் காரணத்தால் அத்தொகையை மாநில அரசிற்கு மாற்றாது போனதால் சேர்ந்து வந்த 9 கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய் வட்டி நிலுவைகளும் இத்திருத்த மதிப்பீடுகளில் வரவினங்களாக வகை செய்யப்பட்டுள்ளன. தொடராய் பாங்கின்பாற்பட்ட இவ்விரு வரவினங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், நடப்பு ஆண்டிற்குரிய திருத்த மதிப்பீடுகளில் கணிசமான அளவிற்கு வரவின வகையில் துண்டு விழுவது புலனாகும். ஆனால், இத்துண்டு பெருங்கலக்கம் அளிக்கும் நிலையில் இல்லை. தொழில் துறையில் காணும் மந்த நிலை காரணமாக விற்பனை வரி போன்ற தலைப்புகளின்கீழ் வரவினம் தற்காலிகமாகக் குறைந் திருப்பதையும், நடப்பு ஆண்டில் இரு தவணைகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட அகவிடைப்படி வீத உயர்வு காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள பொறுப்புக்களையுமே இது எதிரொலிக்கிறது. வருவாய்க் கணக்கில் காணும் இச்சரிவு, மூலதன கடன் கணக்குகளின்கீழ்க் கண்டுள்ள மேம்பாடு காரணமாக முழு அளவிற்குமேல் ஈடு செய்யப் பட்டுள்ளது. இதனால் நடப்பு ஆண்டில் திட்ட முதலீடு முதற்கண் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட 79.68 கோடி ரூபாயி லிருந்து திருத்த மதிப்பீடுகளின் வாயிலாக இப்போது காணப்படும் 89.07 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கணிசமாக உயர்ந்துள்ள போதிலும், ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து அதிகப் பற்று வாங்காமலேயே நடப்பு ஆண்டுக் கணக்குகளை இறுதி செய்ய மாநில அரசிற்கு ஒல்லும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

8. 1969-70 வரவு-செலவு திட்ட வாய்ப்புகள் :—அடுத்த ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட வாய்ப்புகளைக் குறித்து நாம் ஆராய்வதற்குமுன், திட்டப்பணிகள்; திட்டமல்லாப் பணிகள் குறித்து உறுதியான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளைத் தயாரிப்பதற்கு முன்கூறு மாநில அரசை எதிர்பார்க்கியுள்ள சில உறுதியற்ற தன்மைகளையும் இடர்ப்பாடுகளையும் குறித்து முன்னுரையாக நான் சில சொல் கூற வேண்டியுள்ளது. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், திட்டத்தின்பாற்படாத பிரிவில் நிலவும் உறுதியற்ற நிலை இப்போது இயங்கிவரும் ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவின் இறுதித் தீர்ப்பு 1969 ஜூலைத் திங்கள் முடிவில்தான் கிடைக்கும் என்கிற காரணத்தால் எழுவதாகும். திட்டச் செலவு-திட்டமல்லாச் செலவு என்கின்ற தற்போதைய வகைப்பாட்டினைப் பற்றி ஒரு சிறு விளக்கம் தேவையென நினைக்கிறேன். பொது நிர்வாகம், காவல் துறை; நீதி நிர்வாகம்; கடன் செலவுகள் போன்ற வளர்ச்சித் தலைப்புகளின்கீழ் வாராத மொத்தச்

[1st March 1969]

செலவினங்கள், திட்டத்தின்பாற்படாத செலவினமாகக் கருதப் படுகின்றன. இவை தவிர, புதுத் திட்டத்தின் தொடக்க காலத்தில் வளர்ச்சித் தலைப்புகளின்கீழ் ஏற்கெனவே உள்ள நிறுவனங்கள், பணிகள் இவற்றைப் பேணி வருவதற்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ள செலவினங்களும் திட்டத்தின்பாற்படாத செலவினமாக வகைப் படுத்தப்படுகின்றன. வேளாண்மை, மருத்துவம்; பொதுச் சுகாதாரம்; கல்வி; பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் போன்ற பல்வேறு வளர்ச்சித் தலைப்புகளின்கீழ் தற்போது நிறைவேற்றப் பட்டு வரும் பணிகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக ஆகும் செலவினமும், வளர்ச்சித் தலைப்புகளின்கீழ் மூலதன கடன் கணக்குகளில் எழும் முழுச் செலவினமும் திட்டத்தின்பாற்படும் செலவினங்களாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. மேற் சொன்னவாறு இலக்கணம் சொல்லப்பட்ட திட்டச் செலவுகள் அரசியலமைப்பின் 282-ம் பிரிவின்கீழ் வழங்கப்படும் மத்திய அரசுக் கடன்கள், மானியங்கள் வாயிலாகவும், மாநில அரசு திரட்டும் புதுக் கடன்கள், பிற கடன்கள் பல்வகை மூலதன வரவுகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டியவை தவிர நிகரமாய் நிற்கிற தொகைகள் வாயிலாகவும், கூடுதலாகத் திரட்டப்படும் நிதி வசதிகள் வாயிலாகவும் ஈடு செய்யப்படும். திட்டத்தின்பாற்படாத செலவினத்தைப் பொறுத்த வரையில், நிதி ஆணைக் குழு மாநிலங்களில் தற்போதுள்ள வரி வீத அளவுகளில் அவற்றின் வரவினங்களை முழுமையாகக் கணக்கிட்ட பின்னர் துண்டு விழும் எந்தத் தொகையையும் மத்தியவரிகள், அரசியலமைப்பின் 275-வது பிரிவின்கீழ் மானியங்கள் இவற்றை மாநிலங்களுக்கு மாற்றுவது வாயிலாகச் சரிக்கட்டுகிறது. நிதி ஆணைக் குழு பின்பற்றிவரும் இம்முறை இப்போது ஒரு மரபாகவே மாறி விட்டது. இம்மன்றத்தின்கண் வைக்கப்பட்டுள்ள 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய வருவாய் மதிப்பீடுகளில், வருவாய்க் கணக்கில் 268.66 கோடி ரூபாய் வரவினம் என்றும், 285.37 கோடி ரூபாய் செலவினமென்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நான்காம் திட்டக்கால அளவில், திட்ட ஆணைக் குழு வகுத்துள்ள கூடுதல் வரி விதிப்புக் குறிக்கோள் அளவினையொட்டி, திரட்டவேண்டியுள்ள 5.60 கோடி ரூபாயையும் வருவாய்க் கணக்கில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால் வருவாய்க் கணக்கில் 16.71 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. இத்துண்டு மிகப் பெரிதாகக் காணப்படலாம். ஆனால் ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழு, கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய திட்டத்தின்பாற்படாத செலவினப் பொறுப்புக்களாலேயே இத்துண்டு விழுகின்றது. ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையில் மாநில அரசிற்குக் கூடுதல் நிதி வாயில்கள் ஏதும் ஒதுக்கப்படவில்லையென்பதை இம்மன்றத்தினர் அறிவர். அதே நேரத்தில், ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றின் பொறுப்பேற்கப்பட்ட (Committed expenditure) செலவினங்கள் முழுவதும் நம்மீதே சுமத்தப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, கடந்த சனவரித் திங்களில் 3.6 கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று மதிப்பிடப்பட்ட அகவிடைப்படி ஒன்றையும் கூடுதலாக நாம்

[1st March 1969]

வழங்கியுள்ளோம். ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழு தனது இறுதி அறிக்கையில் இதையும் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வருவாய்க் கணக்கில் விழும் மொத்தத் துண்டில் திட்டத்தின் பார்ப்பாத கணக்கிலே 20.7 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுமென்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இப்போது செயல்பட்டு வரும் ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழு, முந்தைய நிதி ஆணைக் குழுக்களின் நடைமுறையைப் பின்பற்றி மத்திய வரிகள், அரசியலமைப்பின் 275-ம் பிரிவின்கீழ் வழங்கப்படும் மானியங்கள் இவற்றை மாநிலங்களுக்கு மாற்றுவதன் வாயிலாக, திட்டத்தின்பார்ப்பாத கணக்கில் விழும் இத்துண்டு முழுவதையும் அடைப்பதற்கெனக் கூடுதல் நிதி வாயில்களை வகை செய்துதருமென்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். திட்டத்தின்பார்ப்பாத கணக்கில், மாநில அரசுகளின் வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் விழும் துண்டினை அடைப்பதற்காகக் கூடுதல் உதவியளிக்க வகை செய்வதுதான் மத்திய நிதித் தொகுப்பிற்கு உரிய முதற் பொறுப்பாகும்.

9. வருவாய், மூலதனம்; கடன்; பொதுக் கணக்கு ஆகிய ஆணைத்தையும் இணைத்துப் பார்ப்பின், வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் மொத்தம் 19.52 கோடி ரூபாய்க்குத் துண்டு விழுவதைக் காட்டுகின்றன. ஆனால், இத்துண்டு திட்டத்தின்பார்ப்பாத வருவாய்க் கணக்கில் கணிசமாக விழும் துண்டினையே எதிரொளிக்கின்றது. இது நாம் ஏற்கெனவே எடுத்துக் கூறியவாறு, நிதி ஆணைக் குழுவின் இறுதித் தீர்ப்பினால் முற்றிலும் அடைக்கப்படவேண்டும். இக் காரணம் பற்றியே இத்துண்டினை அடைக்காமல் நாம் விட்டு வைத்துள்ளோம். திட்ட ஆணைக் குழு வகுத்துள்ள குறிக்கோள் அளவுகளை ஒட்டி, ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு திட்டத்திற்கான நிதி வாயில்களைத் திரட்ட ஓரளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இது குறித்து அரசு நாளடைவில் இம் மன்றத்தின் முன் செயற் குறிப்புகளை வைக்கும். இந்த நிதி வாயில்களின் ஒரு பகுதியைக் கிராமப்புறக் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வாயிலாகத் திரட்ட முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்களின் சேமிப்பைத் திரட்டுவதற்கு இப்புதிய கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வகை செய்கின்றன. இக் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களைத் திட்ட ஆணைக் குழு பெரிதும் சிறப்புடையன என்று கருருதுகின்றது. என்றாலும், இவற்றின் விவரங்கள் இன்னும் வகுக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. கிராமப்புற கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வாயிலாக எந்த அளவிற்கு நாம் நிதி திரட்ட முடிகின்றதோ அந்த அளவிற்கு வரி விகித்கும் தேவை குறையும். அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், அரசுப் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தின் வாயிலாக 2.4 கோடி ரூபாய் நிகரமாகக் கிட்டுமென்று நாம் வகை செய்திருப்பதைக் கண்ணுறுமாறு இம்மன்றத்தை வேண்டிக் கொள்கிறேன். நமக்கு அறிக்கப்பட்ட சட்ட அறிவுரைகளுக்கு இணங்க, இத் தொகை இப்போது பொதுக் கணக்கின்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

[1st March 1969]

ஆயினும், தணிக்கைத் துறை; இவ் வரவினங்கள் தொகு நிதியின் (Consolidated fund) பகுதியாக அமையவேண்டுமென்றும்; இவற்றை வரியின்பார்ப்பாத வரவினமாகக் கருத வேண்டுமென்றும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. இது குறித்து இன்னும் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது. இதன் இறுதி நிலை நாளடைவில் இம் மன்றத்தினருக்கு அறிவிக்கப்படும். ஒரு கால்; தணிக்கைத் துறையின் கருத்து இறுதியில் மேலோங்கி நிற்குமானால், அரசுப் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் கிட்டும் வரவினங்கள் வருவாய்க் கணக்கிற்கு மாற்றப்படும் என்பதையும்; இதனால் வருவாய்க் கணக்கில் விழும் துண்டு குறையுமென்பதையும் இம் மன்றத்தின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வர விழுகிறேன்.

10. நிதி ஆணைக்குழுவிற்கு மாநில அரசின் கருத்துரைகள்:— இந்த நிலையில், நிதி ஆணைக் குழுவின் முன் நாம் வைத்த விவரக் குறிப்பில் அடங்கியுள்ள கருத்துரைகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாக ஈண்டுக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்குமென எண்ணுகிறேன். கடந்த சில ஆண்டுகளில் மத்திய அரசு வருமான வரியில் தனக்குரிய பங்கினைத் தன் தேவைகளுக்காக வென்றே மேல் வரிகள் (Surcharges) விதிப்பதன் வாயிலாக உயர்த்திக் கொண்டிருப்பதால்; வருமான வரியில் மாநிலங்களுக்கு குரிய பங்கு 75 சத விகிதத்திலிருந்து 67½ சத விகிதத்துக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். மாநிலங்களிடையே வருமான வரியைப் பகிர்ந்நளிப்பதற்கான கோட்பாடுகளைப் பொறுத்த வரையில்; திரட்டப்படும் தொகையின் அடிப்படையில் 20 சத விகிதமும், கிராமப்புற மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் 60 சத விகிதமும்; நகர்ப்புற மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் 20 சத விகிதமுமாகப் பகிர்ந்நளிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். வருமான வரி பெரும்பாலும் நகர்ப்புறங்களிலேயே திரட்டப்படுவதாலும்; நகர்ப்புறங்களில் குடிமை வசதிகள் செய்து தருவதற்குப் பெரும் தொகைகள் முதலீடு செய்யப்பட வேண்டியிருப்பதாலும்; அப் பகுதி மக்கள் தொகைக்கு ஓரளவு முக்கியத்துவம் (weightage) காட்ட வேண்டுமென்று நாம் வேண்டியுள்ளோம். மத்திய அரசிற்கும் மாநிலங்களுக்குமிடையேயுள்ள நிதி வாயில்களை மாற்றுதல் செய்யும் திட்டத்தில்; அரசியலமைப்பின் சிற்பிகள் கருதியவாறு வருமான வரி அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொகு நிதி வாயிலாக இப்போது இல்லை. எனவே; இன்றைய நிலையில் நிறுவன வரியை (Corporation tax) பங்குத் தொகுப் பிற்குள் (Shareable Pool) சேர்க்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். இக்கருத்தினை அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் வாயிலாகவே செயலுக்குக் கொண்டுவர இயலும் அவ்வாறு திருத்துவதற்குச் சிறிது காலம் தேவைப்படுமென்பதால் இதற்கிடையில் தற்போது பகிர்ந்நளிக்கக்கூடிய வரியினங்களில் மாநிலங்களின் பங்கினை உயர்த்துவதன் வாயிலாக, அவற்றிற்குப் பெருமளவில் நிதி மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று நம்முடைய

[1st March 1969]

செயற்குறிப்பில் தெரிவித்துள்ளோம். இதற்கிணங்க; மத்திய அரசின் ஆயத்தீர்வைகளில் மாநிலங்களின் பங்கினை 20 சதவிகிதத் திவிருந்து 40 சதவிகிதமாக உயர்த்த வேண்டுமென்றும்; நகர்ப்புற மக்கள் தொகை அளவிற்காக 25 சதவிகித முக்கியத்துவம் கொடுத்து மக்கள் தொகை அடிப்படையிலும் வழங்கவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கும் திட்டத்திற்கு மாறாக; கூடுதல் ஆயத் தீர்வைகள் விதிக்கும் திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கான கருத்துரைக்கும் அத்தகைய ஏற்பாட்டினால் தற்போது மாநிலங்களுக்கு உரிய, நீட்சித் திறன் பெற்ற ஒரே ஒரு வருவாய் வாயிலும் அவை களுக்குக் கிட்டாது போய்விடுமென நாங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளோம். அரசியலமைப்பின் 269-வது பிரிவின்கீழ் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளின் நன்மைக்காக வரி விதிப்புகள் செய்வதில் காணப்படும் அசட்டைப் போக்கினையும், நிதி ஆணைக் குழுவின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளோம். குறிப்பாக ரயில் சாக்கு சுட்டணங்களை உயர்த்தும் வடிவிலேயே ரயில் மூலமாக அதிகரித்த வரவினங்களைப் பெற முற்படுவதற்கு மாறாக, மத்திய அரசு, மாநிலங்களுக்கு முற்றிலும் ஒதுக்கப்படவேண்டிய ரயில் சாக்குக் சுட்டணத்தின் மீதான வரியொன்றை விதிக்கலாம் என்றும் நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். நிதி ஆணைக் குழு இக்கருத்துரைகள் ஆணைத்தையமே ஏற்றுக்கொண்டாலும், நடப்பு வரி விதிப்பு விதிகளில் கிட்டும் வரவினங்களுக்கும், திட்டமல்லா வருவாய்ச் செலவினங்களுக்குமிடையே இன்னும் பெரிய இடைவெளி தொடர்ந்து இருக்கும். இந்த இடைவெளி அரசியலமைப்பின் 275-வது பிரிவின்கீழ் அளிக்கப்படும் உதவி மாலியங்கள் வாயிலாக முற்றிலும் அடைக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். ஆணைக் குழுவின் நம் வேண்டுகோளைப் பரிவுடன் ஆய்ந்து ஆவன செய்வார் என்றும், அவர்களது பரிவரைகள் நமது பெரிய கூட்டாட்சியின் உறுப்பாகவுள்ள மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே தற்போது நிலவிவரும் உறவு நிலைகளைப் பெருமளவுக்குச் சீராக்க உதவி செய்யமென்றும் நாம் நம்புகின்றோம். நிதி ஆணைக் குழுவின் சனவரித் திங்களில் சென்னைக்கு வந்திருந்த தருணத்தில், நமது மாண்புமிகு தலைவர் அண்ணா அவர்கள் ஆற்றிய கொடக்க உரையின் இறுதியில் தெரிவித்த சில சொற்களை எண்ணி எடுத்துக் கூறுவதைவிடச் சிறப்புற நான் செய்யக்கூடியது வேறொன்றுமில்லை. மாநிலங்களின் மூள் மதிப்பீடுகளை (Forest) மிக துணுதி உயர்ந்து அவைகளின் தேவைகளைப் பெருமளவிற்குக் குறைக்கும் நிதி ஆணைக் குழுக்களின் இயல்பான போக்கினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “இவ்வாறெல்லாம் ஊன்றிக் கணக்கிட்ட பின்னர், நிதி ஆணைக் குழு தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய மிக முக்கியமான வினா ஒன்று உண்டு. அது, ஒரு மாநிலம் அடுத்து வரும் ஐந்தாண்டுகளில் தன் வாரிசைக் கடத்துவதற்காக உதற்கு எவ்வளவு குறைந்த அளவு உதவித் தொகை அளிக்கலாம் என்ற கேள்வியன்று. ஆனால் அதற்கு மாறாக, தன்னுடைய மக்களின் தேவைகளை உள்ளவாறு உணர்ந்து

1st March 1969]

அவற்றை ஏறத்தாழ; தக்கவாறு தீர்த்துவைத்து அதன்மூலம் அரசு; மக்கள் ஆகிய இரு தரப்பினரும் தத்தம் பங்கினைப் பெற்றோம் என்று மகிழ்ச்சி சிந்தையில் நிற்கும் வன்மை, விழிப்போடு தன் நிதிக் கொள்கைகளை நிர்வகித்து வந்துள்ள ஒரு அரசிற்கு எந்த வகையில் சிறப்பாக உதவலாம் என்ற வினா நிதிக் குழுவின் அகத்தே அரும்ப வேண்டும்” என்று அவர் எடுத்தியம்பினார்.

11. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்:—திட்டத்தைப் பொறுத்த வரை, 624 கோடி ரூபாய் அளவில் முதலீடு செய்வதற்குரிய ஸ்காண்டுத் திட்டமொன்றை நாங்கள் திட்ட ஆணைக் குழுவிற்கு அனுப்பியுள்ளோம் என்பதை இம்மன்றம் அறியும். மத்திய உதவியைப் பொறுத்தே மாநிலத் திட்டத்தின் அளவும் வடவம் அமையும் என்பதைக் கூறத் தேவையில்லை. புகிய நான்காம் திட்டத்திற்கான மொத்த மத்திய உதவி மூல நான்காம் திட்டத்தில் தீட்டப்பட்டுள்ளவாறே 3,500 கோடி ரூபாய் அளவில் நிலையாக இருந்தபோதிலும், தமிழ் நாட்டின் பங்கு அளவுக்கு மீறி வெட்டப்பட்டுள்ளது. நமது மூலத் திட்டத்திற்காகக் கெரிவிக்கப்பட்ட 250 கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக, திட்ட ஆணைக் குழு இந்த நிலையில் 201 கோடி ரூபாய் அளவிற்கே மத்திய உதவி அளிக்கப் பொறுப்பேற்றுள்ளது. இந்த மத்திய உதவித் தொகையையும் மாநில அரசு கூடுதலாகத் திட்டக் கருகியுள்ள தொகையோடு அகன் சொந்த நிதி வசிகளையும் சேர்த்தால் 501 கோடி ரூபாய் அளவிலான திட்டமொன்றை உருவாக்கவே போதுமானதாக இருக்கும். மத்திய உதவியில் விமந்தான வெட்டு மிகக் கடுமையானதென்றும், 501 கோடி ரூபாய் அளவில் மட்டுமே அமைந்த ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு மாநிலப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி விதத்தைக் குறைந்த அளவிற்குக் கூட உறுதிப்படுத்த இயலாதென்றும் திட்ட ஆணைக் குழுவின் மனக் காம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். நபர்வாரி வருவாய், தேசியச் சராசரிக்கும் குறைவாய் இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள அறு மாநிலங்களுக்கு மாதிரித் மொத்த மத்திய உதவியில் 10 சதவிகிதத்தைத் தனியாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேசிய வளர்ச்சி மன்றம் எடுக்கின்ற மனவின் விளைவாகவே, மத்திய உதவியில் இந்தச் குறைப்பு ஓரளவுக்கு நிகழ்ந்துள்ளது என்பதையும் நாம் உணர்ந்துகொள்ளோம். எனினும், பின் தங்கிய மாநிலங்களுக்குச் சிறப்பு உதவியளிக்க வேண்டிய தேவையை எடுத்துக்கொள்வதாய் இருந்தாலும், இதன் விளைவாக என்னு மாநிலங்களுக்கான மத்திய உதவியின் அளவில் ஏற்படும் நிகழ் குறைவினை அங்கந்த மாநிலங்களின் நபர் வாரி வருவாய், கேசியச் சராசரிக்கு மேல் எந்த அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது என்பதன் அடிப்படையில் அவற்றின் வளங்கெழுநிலையொட்டி அங்கந்த மாநிலங்களுக்கிடையே சிபாயமாகப் பகிர்ந்தளிச்ச வேண்டுமென்று நாங்கள் திட்ட ஆணைக் குழுவின் மனம் எடுத்துரைக்கோம். தமிழ் நாட்டின் வருவாய், தேசியச் சராசரிக்குச் சற்றே உயர்ந்துள்ளதென்பதும், தற்போதைய கோட்பாட்டின்படி பின்

[1st March 1969]

தங்கிய மாநிலங்களுக்காக நமக்குரிய விதாசாரப் பங்கைவிட அதிக அளவுப் பங்கினைத் துறக்குமாறு நேரிட்டது என்பதும் நமது வாதமாகும். மேலும், தேசிய வளர்ச்சி மன்றம் உருவாகியுள்ள இக் கோட்பாட்டின் வண்ணம், திட்ட ஆணைக் குழுவிற்கு மத்திய உதவியை ஒதுக்குவதில் ஓரளவிற்குத் தன் விருப்புரிமை உள்ளதென்றும்; மூல நான்காம் திட்டத்திற்கு ஒரு மாநிலத்திற்கு வழங்குவதாக உறுதியளிக்கப்பட்டிருந்த மத்திய உதவியின் அளவிலிருந்து இப்போது அதிக இழப்பு ஏற்படாதபடி உறுதியளிக்கும் வகையில் அவ் விருப்புரிமை பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் நாம் கருதுகிறோம். மத்திய உதவியில் 10 சதவிகிதம் மாநிலத் திட்டங்களுக்காக அம் மாநிலங்களுக்குள்ள சிறப்பான கிண்கல்களையொட்டி, அவற்றிற்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுவதற்கென் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையினைக் கொண்டு மாநிலத் திட்டங்களுக்குரிய மத்திய உதவி பொதுவாக மேலும் நியர்யமான அடிப்படையில் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுவதற்குத் திட்ட ஆணைக் குழுவிற்கு இயலும் என்பதே நம் கருத்து. எவ்வாறாயினும், தேசிய வளர்ச்சி மன்றம் கருத்துத் தெரிவித்துள்ள இவ் விதிமுறை, நடைமுறையில் சில மாநிலங்களுக்கு மிகுந்த இடர்ப்பாட்டினை விளைவித்து, வளம் மிகுந்த சில மாநிலங்களுக்கு அவை முற்றிலும் எதிர்பாராத நன்மையை மேலும் பயப்பதாய் இருப்பதால்; இச்சிக்கல் முழுவதையும் தேசிய வளர்ச்சி மன்றம் மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். மத்திய உதவியை ஒதுக்குவது பற்றிய கோட்பாடுகளை தேசிய வளர்ச்சி மன்றம் மீண்டும் ஆய்வு செய்யுமென்றும் அவ்வாறு மறு ஆய்வு செய்வதன் விளைவாக, நமக்குக் கிடைக்கும் மத்திய உதவியின் பங்கு ஓரளவிற்குப் பெருகுமென்றும் நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். நிதி ஆணைக் குழுவின் தீர்ப்பையடுத்து நான்காம் திட்டக்கால அளவில் மத்திய அரசு விதிக்கக்கூடிய கூடுதல் வரியினங்களின் வாயிலாகக் கிட்டும் தொகைகளிலிருந்தும் நமக்கு ஓரளவிற்குக் கூடுதல் நிதி வாயில்கள் கிட்டுவது திண்ணம். மத்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்கள் குறித்து ஓரளவிற்குத் துயர் தணிப்புப் பெறுவதற்காக நாம் கூறும் காரணங்கள் வலிமையானவை. திட்டத்திற்கான மத்திய உதவியின் அளவை 201 கோடி ரூபாயென முடிவு செய்த பின்னர், அதன் கடன் பகுதி ஏறக்குறைய 150 கோடி ரூபாய் அளவிலேயே நிற்கும். இதற்கு மாறாக, மத்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்கள் கணக்கில் நமக்குள்ள பொறுப்பு ஏறத்தாழ 148 கோடி ரூபாய் அளவில் நிற்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, திட்டத்திற்காக இம்மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து உருவான வகையில் கடன் உதவி எதுவும் கிட்டாது. நிரல்பட இல்லாத இந்த நிலையை துணுகிப் பார்த்து மத்திய அரசிற்குச் சேர வேண்டிய கடன்களின் தவணை முறை வைப்புகளை மாற்றியமைப்பது குறித்த ருடினின் விரைவில் எடுக்க வேண்டுமென நாம் திட்ட ஆணைக் குழுவிடம் வேண்டியுள்ளோம். இச்சிக்கல் முழுவதும் இப்போது மத்திய அரசின் ஆய்வினுள்ளது.

[1st March 1969]

மத்திய அரசு அவ்வாறு கடன் பொறுப்புக்கள் குறித்த தவணை முறைவைப்புகளை மாற்றியமைப்பதன் வாயிலாகச் சில கூடுதல் நிதி வாயில்கள் கிட்டுமென எதிர்பார்ப்பது உள்ள நிலைக்குப் புறம்பானதல்ல. திட்டத்திற்குக் குறைந்தது 575 கோடி ரூபாய் அளவிலாவது முதலீடு செய்வது தவிர்க்க முடியாததென்றும், மேற்சொன்ன விதமாக நமக்குச் சற்றுக் கூடுதல் உதவி அளிக்கப் படுமானால், இந்த அளவிலான ஒரு திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்ற இயலுமென்றும் திட்ட ஆணைக் குழுவிடம் தெளிவாக விளக்கியுள்ளோம்.

12. 1969-70-ம் ஆண்டுத் திட்டம்.—1969-70-ம் ஆண்டிற்கான ஆண்டுத் திட்டத்தின் அளவு நான்காம் திட்டத்தின் அளவைக் காட்டிலும் நமக்கு உடனடியாக அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். நான்காம் திட்டம் பற்றிய முடிவுகளை மேற்கொள்வதற்கு இன்னும் சற்றுக் கால திட்டம் ஆகக் கூடும். 36 கோடி ரூபாய் மத்திய உதவியுடனும், ஏற்கனவே நமக்குள்ள நிதி வசதியின் அடிப்படையிலும், 7 கோடி ரூபாய் அளவுள்ள கூடுதல் நிதி திரட்டல் தொகையுடனும் சேர்த்து திட்ட ஆணைக் குழு 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய திட்ட முதலீட்டை ஏறத்தாழ 72 கோடி ரூபாய் அளவில் அமைத்துக்கொள்ளுமாறு நம்மைக் கேட்டுள்ளது. எண்ணூர் அனல் மின்சாரத் திட்டம் போன்ற முற்றுப் பெறாத திட்டங்களுக்காகத் தேவைப்படும் அதிகச் செலவினங்களையும், வேளாண்மை உற்பத்தி போன்ற மிக முதன்மை வாய்ந்த துறைகளில் தேவைப்படும் முதலீடுகளையும் கருத்தில் கொண்டு, மாநில அரசு 87 கோடி ரூபாய் அளவில் குறைந்த அளவுத் திட்டமொன்று தேவையென்று உணர்ந்துள்ளது. நான்காம் திட்டத்திற்காக நாம் வேண்டுமென்ற கூடுதல் மத்திய உதவிக்கு இணங்க, அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்திற்கான 56 கோடி ரூபாய் மத்திய உதவி சற்று உயர்த்தப்படுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம். இதுதவிர, 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய திட்டத்திற்கான உதவி பெருகவேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதற்கு வேறு பிற வலிய காரணங்களும் உள்ளன. மூன்றாம் திட்டத்திற்கும் புதிய நான்காம் திட்டத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றின் காலத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒப்புதல் அளித்த விதாசாரப்படி மத்திய உதவி கிட்டவில்லை. திட்ட ஆணைக் குழுவே மத்திய உதவியில் மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேல் துண்டு விழுந்திருப்பதாக ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. மூல நான்காம் திட்டம் எண்ணியவாறு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்குமேயானால், இத்துண்டு நமக்குச் சரிக்கட்டப்பட்டிருக்கும். இதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது, அடுத்த ஆண்டிற்குரிய மத்திய உதவி 36 கோடி ரூபாயிலிருந்து 40 கோடி ரூபாய் அளவிற்காவது உயர்த்தப்படுமென நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம். எங்களின் இந்த மிக நியாயமான, எளிய வேண்டுகோள் ஏற்கப்படுமென்கிற நம்பிக்கையில், 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் கடன் வகையிலும், மானிய வகையிலும் 40 கோடி ரூபாய் அளவில் மத்திய உதவி கிட்டுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

[1st March 1969]

13. வருகிற ஆண்டில் இந்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பற்பல கடன்களில் 1970 மார்ச் 31-ம் நாளன்று திருப்பிச் செலுத்தப்படவேண்டிய 13.5 கோடி ரூபாய் மொத்தக் கடன் தொகை ஒன்றுள்ளது. இது ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்திற்கு இந்திய அரசு 1952-53-ம் ஆண்டில் ராயலசீமையிலும், பிற இடங்களிலும் மேற்கொண்ட பஞ்சத்துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளில் விளைந்த இடர்ப்பாடான நிலையைப் போக்குவதற்காக அளித்த கடன் தொகையாகும். கடன் தவணை முறை வைப்புக்களை மாற்றியமைப்பது குறித்த பொதுக் கேள்வியின் மீது இந்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முடிவுகள் எவ்வாறிருப்பினும், 13.5 கோடி ரூபாய் அளவிலான இந்த மொத்தத் தொகையை ஐந்தாண்டிக் கால அளவில் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு இசைவதே இந்திய அரசு நமக்குச் செய்யவேண்டிய குறைந்த அளவு உதவியாகுமென்பதை நாம் திட்ட ஆணைக் குழுவின்மூன் எடுத்துரைத்தோம். இக்கருத்துரையின் காரணமாக 1969-70-ம் ஆண்டில் 10.8 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நமக்குச் சுமை குறையும். நான்காம் திட்டக் கால அளவை மொத்தமாகக் கருதும்போது, மத்திய அரசின் நிதி வாயில்கள் எவ்வகையிலும் இதனால் பாதிக்கப்படமாட்டா. இயல்பாகவே நியாயமாக உள்ள நம்முடைய இவ்வேண்டுகோள் இந்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெறுமென்று நம்ப நமக்கு இடமிருக்கிறது. 1969-70-ம் ஆண்டிற்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் குறிப்பாக இக்கடன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்தும் தவணைமுறை வைப்புக்களை மாற்றியமைப்பது பற்றிய நமது வேண்டுகோள் ஏற்கப்படுமென்கிற நம்பிக்கையில் இந்திய அரசுக்குச் சேரவேண்டிய கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு வகை செய்துள்ளோம். இந்திய அரசு இவ்விரு வேண்டுகோள் களையும் ஏற்குமென்கிற அடிப்படையில், 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான 87.20 கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டமொன்றைத் தீட்டி அதனை இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்துடன் மன்றத்தின்மூன் வைத்துள்ளோம்.

14. வேளாண்மை உற்பத்தி:—புதிய நான்காம் திட்டத்திற்கு அரங்கம் அமைப்பதுபோல் திகழும் அடுத்த ஆண்டிற்கான திட்டத்தை தயாரிக்கையில், வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கும் அதனோடு தொடர்பான ஏனைய திட்டங் களுக்கும் சிறப்பான ஓரிடம் தொடர்ந்து அளிக்கப் பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் இம்மாநிலத்தின் பற்பல பகுதிகளில் குறிப்பாக, வட ஆர்க்காடு, செங்கல்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் பண்டு காணாத வகையில் நிலவிய வறட்சி காரணமாக, இத் திட்டங்களின் விரைவு குறைந்துள்ளதை இம்மன்றத்தினர் அறிவர், வடகிழக்குப் பருவத்தின்போது மழையளவு ஏறக்குறைய 40 சத விசதம் குறைந்துள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வானம் பார்த்த ஏரிகள், கிணறுகள் இவற்றின் பாசனத்தை நம்பியுள்ள இப் பகுதிகளில் மழை வளம் கரந்த காரணத்தால், நிலையான பாசன வசதிகளைக் கொண்ட தஞ்சை போன்ற பிற பகுதிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டுவரும் மிகு பயன் தரும் விதை ரகத் திட்டம், மனிதப் பிள்ளை விரைச்சல் திட்டம் ஆகியவற்றில் கிடைத்துவரும்

[1st March 1969]

வெற்றியின் முழுப்பயனை நம்மால் துய்க்க முடியவில்லை. இதன் விளைவாக, கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் இவ்வாண்டில் மொத்தத்தில் வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கம் குறைந்திருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. செங்கல்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் விளையுள் பொய்த்துப் போனதால், பிற பகுதிகளில் நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கான நமது முயற்சிகளை முனைப்பாக்க வேண்டியுள்ளது. சட்டப்படியான உணவுப் பங்கீட்டுப் பகுதிகளான சென்னை மாநகரம், கோவை நகரம் இவற்றின் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளில் உள்ள ஏறக்குறைய 45 லட்சம் மக்கள் 'படியரிசித் திட்டத்தினால்' பயனடைகின்றனர். இவர்கள் தவிர, பிற மாவட்டங்களிலுள்ள 130 லட்சம் மக்கள் குடும்ப அட்டைத் (Family Cards) திட்டத்தினால் பயன் பெறுகின்றனர். இவ்விடங்களில் அரிசி வெளிச்சந்தை விலையைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டு வருகிறது. கொள்முதல் விலை அதன் தொடர்பான ஏனைய செலவுகள் உள்ளிட்ட அடக்க விலைக்கும் விற்பனை விலைக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டினை அடைப்பதற்காக வழங்கப்படும் உதவித் தொகையின் செலவு குறித்து 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 8.79 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அரிசியினும் சற்றே விலை கூடியுள்ள செங்கோதுமை மிக்க அளவில் மக்களுக்குக் கிடைக்குமாறு நாம் வகை செய்துள்ளோம். கோதுமை, சோளம், கேழ்வரகு ஆகியவற்றை மேலும் பயன் படுத்துவதன் மூலம் நடப்பு ஆண்டில் மழை பொய்த்ததால் ஏற்பட்டுள்ள இடர்ப்பாடான நிலையைத் தீர்க்க முடியுமென்று நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

15. பருவ காலத்தில் வானம் போதிய அளவில் வழங்கி யிருந்தால் திட்டத்தின் பகுதியாக, வெற்றிகரமாய் நிறைவேற்றப் பட்டு வந்த பற்பல வேலைத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் உணவு தானிய உற்பத்தி அளவை நடப்பு ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 63 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்க முடியும். நடப்பு ஆண்டில் ஏற்பட்ட வரட்சிநிலை பருவநிலை கோளாறினால் வேளாண்மைப் பணிகள் வாட்டமுழுது தங்கு தடையின்றி நடைபெறுவதற்கு ஏதுவான திட்டங்களை ஆர்வத்தோடு செயல்படுத்த வேண்டிய தேவையை நமக்கு மேலும் உணர்த்தியுள்ளது. எனவே, அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் 2,500 தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், 3,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள், 14,000 கிணறுகள் இவற்றைத் தோண்டுவதற்கு வகை செய்யப்படுகிறது. இத்திட்டங் களுக்கான கடனுதவி நில அடைமான வங்கிகளின் வாயிலாக வழங்கப்படும். நடப்பு ஆண்டில் பற்பல வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கென மத்திய நில அடைமான வங்கி 12 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன்கள் வழங்குமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்வங்கி மேலும் தனது பணிகளை விரிவுபடுத்தி, அடுத்த ஆண்டில் பணச் சந்தையில் உள்ள நிலைமைகளைப் பொறுத்து, அது 14 கோடி ரூபாய்க்குக்

[1st March 1969]

குறையாமலும், இயன்றால் 18 கோடி ரூபாய் வரையிலும் பணம் திரட்ட முடியுமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. மத்திய நில அடைமான வங்கி வெளியிடவிருக்கும் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களில் அரசும் கணிசமான அளவிற்குப் பங்கு பெறும். இது குறித்து 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 4.6 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் செயல்படத் தொடங்கிய வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகம் (Agro Industries Corporation) 1969 சனவரி முடிய டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்காக மொத்தம் 70 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும், எண்ணெய்ப் பொறிகள் மின்சார விசையேற்றங்கள் இவற்றை வாங்குவதற்காக 80 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் கடன்கள் வழங்கியுள்ளது. இக்கழகத்தின் பங்கு மூலதனத்தில் மேலும் பங்கு பெறுவதற்காக அடுத்த ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தினால் 50 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்துள்ளோம். இந்திய அரசும் இதற்கு நிகரான ஒரு தொகையை வழங்கும். இந்த நிதி வாயில்களைக் கொண்டும் வணிக வங்கிகளிடமிருந்து மறுகடன் வசதிகளைப் பெற்றும் இந்நிறுவனம் 1969-70-ம் ஆண்டில் பற்பல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக உழவர்களுக்கு ஆக்கத்தரும் வகையில் தொடர்ந்து பணியாற்றும். வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதியாகும் டிராக்டர்களை இவரி வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகத்தின் வாயிலாகவே வழங்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசு, கொள்கை அளவில் முடிவு செய்துள்ளது. இக்கொள்கைக்கிணங்க, வெளிநாடுகளில் உற்பத்தியான 650 டிராக்டர்கள் வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகத்தின் வாயிலாகத் தமிழ் நாட்டில் வழங்கப்படுவதற்கென்று ஒதுக்கப் பட்டுள்ளன என்பதை அறிய இம் மன்றத்தினர் கனிப்படைவார்கள் என்று நம்புகின்றேன். டிராக்டர் டயர்கள், டியூபுகள் தற்போது பற்றாக்குறையாக உள்ளதைக் கருதி, இவற்றை மொத்தமாக வாங்கி, உழவர்களுக்கு நியாய விலைகளில் வழங்குவதற்கும் இக்கழகம் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றது. இத்திட்டங்கள் தவிர, பெரும்பாலும் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கும்; நிலப் பண்படுத்தும் திட்டங்களுக்குச் சார்பான மொத்தத்தில் 770 லட்ச ரூபாய் முதலீடு செய்யவேண்டியுள்ள சிறப்புத் திட்டங்களுக்கும் வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகம் கடன் உதவி அளித்து வருகின்றன. இத்திட்டங்கள் வெவ்வேறு நிலைகளில் செயல்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. மேலும், தருமபுரி மாவட்டத்தில் கிருஷ்ண கிரியிலும்; மதுரை மாவட்டத்தில் மதுரையிலும்; மேலூரிலும்; திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கரன்கோவிலிலும்; திருச்சிராப் பள்ளி மாவட்டத்தில் புள்ளம்பாடி, புதிய கட்டளைக் கால்வாய்ப் பகுதிகளிலும்; இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிவகங்கை; திருப்பத்தூர் வட்டங்களிலும்; கோவையில் அம்ராவதி திட்டப் பகுதியிலும் கிணறுகள் தோண்டித் தோன்ற 1,018 லட்ச ரூபாய் மொத்த முதலீடு செய்யவேண்டியுள்ள பிற திட்டங்களையும் அரசு தீட்டி அவற்றை வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகத்திற்கு அனுப்பியுள்ளது. பார்பண்ணைகள், காப்பித் தோட்டங்கள்

[1st March 1969]

மீளங்கள் வளர்ச்சி பற்றிய சில திட்டங்களும் திட்டப்பட்டு வருகின்றன. நமது மாநிலத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்குரிய அடித்தளத்தை வலிவுடையதாக்கும் பொருட்டு வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகத்திடமிருந்து நிதி வாயில்களைப் பெறுவதில் அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளுமென்று இம் மன்றத்தினருக்கு உறுதியளிக்க விழைகிறேன்.

16. சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கையின்கீழ், வணிக வங்கிகளுக்குள்ள புதிய பொறுப்புக்களுக்கிணங்க, இவ் வங்கிகள் உழவர்களுக்கு நடுத்தரக் கால கடன் தேவைகளை வழங்குவதில் இப்போது உண்மையான அக்கறை காட்டி வருவது ஆக்கத்திற்கான அறிஞரியாகும். அரசைக் கலந்து முடிவு செய்யப்பட்ட அடக்கப் பகுதிகளில் (Compact areas) அரசு வழங்கும் ஒப்புறுதிகளின் அடிப்படையில் உழவர்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப் பெரும்பாலும் பெரிய வங்கிகள் அனைத்தும் இப்போது முன் வந்துள்ளன. இத் திட்டங்களின்கீழ் நமது மாநிலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் பற்பல வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கென ஏறக்குறைய 3 கோடி ரூபாய் வரை கட்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இதுகாறும் அடியெடுத்து வைக்காத ஒரு துறையில் அவ் வங்கிகள் முதன்முதலாகச் செயலாற்றத் தொடங்கியுள்ள நிலையில், அவற்றிற்கு உறுதியளிக்கும் ஏற்பாடாகவே ஒப்புறுதி வழங்கும் திட்டம் செயல்படுகிறது. ஆனால், இக் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருவதால் கிடைக்கும் நேரறிவைக் கொண்டும், கிராமப்புறங்களில் பரவலாகக் கிளைகள் திறக்கப்படுவதனாலும் வணிக வங்கிகள் தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பிலேயே வேளாண்மை வளர்ச்சிக்குத் தொடர்ந்து கடன் வழங்கி வருமென நாம் நம்புகின்றோம். அரசும், தன்னுள் பொறுத்தவரையில், மூல ஆவணங்களைச் சரிபார்த்தல்; சொத்துக்களைக் கொதுவை வைத்தல், முத்திரைத் தீர்வைகள்; ஆவணப் பதிவுக்கட்டணங்கள் போன்ற இனங்களில் சட்டப் படியும் நிர்வாக முறைப்படியும் நடவடிக்கை எடுப்பதன் வாயிலாக வணிக வங்கிகளுக்கு எவ்வாறு சிறந்த வகையில் உதவி அளிக்க முடியுமென்பதை ஆய்வு செய்து வருகின்றது. நமது வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தை அறிவியல், தொழில் நுட்பவியல் இவற்றில் காணும் புதிய உத்திகளுக்கிணங்கச் சீரமைக்கும் பணியில் வணிக வங்கிகள் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டுமென அரசு கருதுகின்றது. மற்றும் வணிக வங்கிகளுக்கும் வேளாண்மைத் துறைக்குமிடையே புதிய இணைப்புகளை உண்டாக்குவதற்கும் அரசு தன்னால் இயன்ற முயற்சியை மேற்கொள்ளும்.

17. வருகின்ற ஆண்டில் மிகு பயன்தரும் விதை ரகங்கள், மலிப்பிரி விளைச்சல் குறித்த திட்டங்கள் மேலும் முனைப்பாகச் செயல்படுத்தப்படும். மிகு பயன்தரும் வித்துக்களை மேலும் மூன்று லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விளைவிக்கவும், இரு போகப் பயிர் விளைச்சலை மேலும் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விரிவு

[1st March 1969]

படுத்தவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இவற்றோடு கூடவே, பயிர்களைப் பிடிக்கும் பூச்சிகொள்ளை நோய்களிலிருந்து பயிர்களைக் காப்பதற்கான தற்போதைய ஏற்பாடுகள் மேலும் வலுப்படுத்தப்படும். நோய்க் கொல்லி மருந்துகளை வழங்குவதற்கான திட்டத்தின் கீழ் 48 லட்சம் ஏக்கர் உணவுப் பயிர்களும், 24 லட்சம் ஏக்கர் பிற பயிர்களும் பயன் பெறும். நடப்பாண்டில் விமானமூலம் மருந்து தெளிக்கும் முயற்சிகளால் கிட்டியுள்ள ஊக்கமளிக்கும் விளைவுகளைக் கருதி, 1969-70-ம் ஆண்டில் 5.5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுக்கு இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தக் கருதப்படுகிறது. பயிர்கள் பாதுகாப்பின் தேவையை நம் உழவர்கள் இன்று பரவலாக உணர்ந்துள்ளனர். திட்டம் குறித்து நாம் நடத்திய விவாதங்களின்போது, இந்திய அரசு அலுவலர்களும்; திட்டக் குழுவினரும், பூச்சிக் கொல்லிக்கான உதவித் தொகைகளை நிறுத்தி, அதன் வாயிலாகச் சேமிக்கப்படும் நிதிகளைப் பிற வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்துவது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இந்த உதவித் தொகை நாளடைவில் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்பதைக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அரசு இவ்வுதவித் தொகையைப் படிப்படியாகவே நிறுத்த முடியுமெனக் கருதுகின்றது. எனவே, நோய்க்கொல்லி மருந்துகளுக்கு வழங்கப்படும் உதவித் தொகையை வருகிற ஆண்டில் 35 சத விசதத்திலிருந்து 30 சத விசதமாகக் குறைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. காஞ்சிபுரத்தில் நோய்க்கொல்லி மருந்துகளைச் சோதனை செய்வதற்காக ஆய்வுக் கூடமொன்றை நிறுவ அரசு கருதியுள்ளது. அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் உழவர்களுக்கு 5,000 தெளிப்பான்களை வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது; மற்றும் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்குவதற்கென 500 விசைத் தெளிப்பான்களையும் அரசு வாங்கும். தரமான வித்துக்கள் வழங்குவதன் முக்கியத்துவத்தையும், அவற்றை வழங்குவதில் தனிப்பட்ட வணிகர்கள் காட்டும் அக்கறையையும் கருதி, அரசு வித்துச் சான்றிக்கும் திட்டம் (Seed Certification Scheme) மொன்றைத் தொடங்கக் கருதுகின்றது. இறுதியாக ஏற்குறைய 30 லட்சம் ரூபாய் செலவாகிற இத் திட்டத்திற்கு 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 3 லட்சம் ரூபாய்க்குச் சற்று அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கோவையில் தரமான வித்துக்களைத் தயாரிப்பதற்கேற்ற கருவிகளை வடிவமைத்து உற்பத்தி செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்திற்கு ஏறத்தாழ 12 லட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

18. பாசனம்:—நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் விரைவினை கருதி 2 ஆண்டில் உயர்த்துவதற்கென 4.5 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 250 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கத் துடன் பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டமும், 80 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கத்துடன் சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டமும் மேலும் முன்னேற்றமடைவது ஒருபுறமிருக்க, அடுத்த நிதியாண்டில் மணிமுத்தாந்தித் திட்டமும் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டுவிடும்.

[1st March 1969]

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இராம நதி, கடாஞ் திட்டங்களுக்கு மொத்தம் 60 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் தண்டரை திட்டம் நான்காம் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் நந்தன் வாய்க்கால்களைப் புதுப்பிக்கும் திட்டமும் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பிள்ளை வாய்க்கால் திட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வைப்பாற்றுக்குக் குறுக்கே அணை கட்டும் திட்டம், தருமபுரி மாவட்டத்தில் தொட்டஹல்லா திட்டம் ஆகிய இப் புதிய திட்டங்கள் குறித்து முன்னோடி வேலைகளை மேற்கொள்ளவும் கருதப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டங்கள், திட்ட ஆணைக் குழுவின் முறையான தொழில்துட்ப ஒப்பளிப்பைப் பெற்றபின்னர் நிறைவேற்றப்படும். இப் புதிய திட்டங்கள் பற்றாக்குறைப் பகுதிகளில் துயர் தணிப்பு அளிக்கவே பயன்படும். இவற்றால் பாசனம் பெறும் பகுதி மொத்தத்தில் எவ்வகையிலும் பெருமளவுக்கு அதிகரித்து விடாது. ஆகவேதான், நமது பழைய பாசன ஏற்பாடுகளிலுள்ள நீர்வளத்தைச் செவ்விய முறையில் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டங்களில், நாம் சிறப்பாக நாட்டம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. எனவே, காவிரி; பெரியாறு; வைகை திட்டங்களைப் புதுப்பிப்பதற்கான பல பணிகள் நமது திட்டத்தில் இடம் பெறுகின்றன. நில அடிமட்ட நீர்வளங்களை ஆய்வதற்கான திட்டமும், ஐக்கிய நாடுகள் சிறப்பு நிதி உதவித் திட்டத்தின்கீழ் தொழில் துட்ப உதவியுடன் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. இத் திட்டத்திற்காக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 23 லட்ச ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

19. மீனளம்:—அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கையில், நீண்ட கடற்கரை வசதி பெற்றுள்ள நமது மாநிலம் போன்ற ஒரு மாநிலத்தில் மீனள வளர்ச்சியை விரைவு படுத்த வேண்டிய சிறப்பையும் நாம் கருத்தில் கொண்டுள்ளோம். அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் 175 விசைப் படகுகளைக் கட்டி வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர, மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டமைப்புகள்; வேளாண்மை மறுகட்டுவதிக் கழகத்திடமிருந்து நிதி உதவி பெற்று, 275 விசைப் படகுகளைக் கட்டிச் செயல்படுத்துவதற்குரிய திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இக் கழகம் சென்னை யிலுள்ள கூட்டமைப்பின் வாயிலாக 50 விசைப் படகுகளைக் கட்டி முடிப்பதற்கான ஒரு திட்டத்திற்கு ஏற்கெனவே ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. மேலும் நான்கு இழு படகுகளைக் (Trawlers) கட்டி வழங்குவதற்காக, அரசு ஆணைகள் அனுப்பியுள்ளதை இம் மன்றத்தினர் அறிவர். இப் படகுகள் 1969-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்டு மென்று எதிர்பார்க்கிறோம். விசைப் படகுகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதற்கேற்ப அப் படகுகள் கரை சேரவும் தங்கவும் வேண்டிய வசதிகளைப் பெருக்குவதும் அவசியமாகும். இத்தகைய வசதிகள் ஏற்கனவே கடலூரிலும், நாகப்பட்டினத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மண்டபத்திலும், இராமேசுவரத்திலும் ஓட்டத்துறைகள் கட்டும் பணிக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு அப்பணி விரைவில் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கிறது.

[1st March 1969]

சென்னையிலும், தூத்துக்குடியிலும் 6.2 கோடி ரூபாய் செலவில் இரண்டு பெரிய துறைமுகங்களைக் கட்டுவதற்கு இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளதை அறிய இம் மன்றம் மகிழ்ச்சியுறு மென்று நினைக்கின்றேன். இவை குறித்த கட்டிட வேலைகள் மிக அண்மையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுமென எதிர்பார்க்கின்றோம். நமது மாநிலத்தில் உள்ள மீனளத் திறனைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகத் தனியார் துறைத் தொழில் முனைவர்கள் இப்போது மிகுந்த ஆர்வங்காட்டி வருகிறார்களென்பதை அறிய நமக்கு ஊக்கமேற்படுகிறது. எண்ணூரிலுள்ள அரசு உறைபனித் தொழிற்சாலையின் குத்தகைக்காரர், அமெரிக்காவிற்கும், ஜப்பானுக்கும் இரூல் மீன்களை ஏற்றுமதி செய்யத் தொடங்கியுள்ளார். இது நமது மாநில மீன் ஏற்றுமதி வாணிபத்தின் தொடக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

20. விலங்கின வளர்ச்சி: விலங்கின வளர்ச்சித் துறைப் பணிகளும் ஆண்டில் பெருமளவில் விரிவாக்கப்படும். பற்பல கிராமங்களில் 35 கால்நடை மருந்தகங்களை நிறுவுவதற்கு இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. பால் மிகுதியாகக் கிட்டும் சென்னை, கோவை, மதுரை ஆகிய பகுதிகளில் கால்நடைகளை முனைப்பாக வளர்க்கும் திட்டம் ஒன்றிற்கு அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 9 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்து விரிவாக்கப்படும். கோழியின வளர்ச்சி நிலையங்களை விரிவுபடுத்துவதற்காகவும் 14 லட்ச ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. இத் துறையின் பற்பல ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலும், ஆண்டுத் திட்டக் காலங்களிலும் ஓரளவுக்குப் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டன. நான்காம் திட்டத்தில் 75 லட்ச ரூபாய் வகை செய்வதன் வாயிலாக இக் குறை நிறை வாக்கப்படும்.

21. தொழில் வளர்ச்சி: வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கம் முக்கியமானதாயிருப்பினும், நமது வளர்ச்சி நெறி முழுவதும் அது ஒன்றாகவே அமைய இயலாது. மக்கள் தொகை அடர்ந்து பெருகி, கற்றோரிடையே வேலை வாய்ப்பற்ற நிலை மலிந்துள்ள நமது மாநிலம் போன்ற ஒரு மாநிலத்தில் பெருந் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் ஆகிய இவ்விரண்டையும் ஒருங்கே வளர்ப்பது இன்றியமையாததாகும். ஆனால், நான்காம் திட்டத்தை இறுதி செய்வதில் கால நீட்டம் ஏற்படுவதாலும், கடந்த மூன்றாண்டுகளில் சொற்பக் குறிக்கோள்களையும் முதலீடுகளையும் கொண்ட ஆண்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் நமது தேசியப் பொருளாதாரம் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தாலும், மொத்தமாக நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி மந்த நிலை அடைந்ததை அனைவரும் அறிவர். இவை தனியர், மத்திய அரசும் மாநில அரசுமே முதலீடு செய்கிற திட்டங்களின் விரைவு குறைக்கப்பட்டதால், பற்பல தொழில்களில் உற்பத்திக் திறன்கள் அவற்றின் முழு அளவிற்குப் பயன்படுத்தப்படாத நிலை உருவாகியதை நாம் அறிவோம். இச் சூழல்களில் தேசியத் திட்டத்தில் கடந்த ஒரு ஆண்டுகளில் தொழில்களை விரிவுபடுத்துவதைவிட நிலைப்படுத்துவதிலேயே அதிக நாட்டம்

[1st March 1969]

செலுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக, இம் மாநிலத்தின் முதன்மைத் தொழிலாக இன்னும் தொடர்ந்து வருகிற பஞ்சாலைத் தொழில் மிக நெருக்கடியான நிலையிலுள்ளது. எனவே, முடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை மீண்டும் திறப்பதிலும், பொதுவாக இத் தொழில் தனது உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நிலையான விற்பனை வாய்ப்புகளை மீண்டும் பெறுவதற்கான நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பதிலும் அரசு சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தி வந்துள்ளது. தனியார் துறையிலிருந்து எடுத்துக்கொண்ட பஞ்சாலைகளைப் புதுப்பிப்பதிலும், நிர்வகிப்பதிலும் நாட்டம் செலுத்துவதற்கென்று மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவுவது குறித்து அரசு முடிவு செய்துள்ளதை இம் மன்றத்தினர் அறிவர். 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகத் திற்கு உதவி அளிப்பதற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. இக் கழகம் தேசியப் பஞ்சாலைக் கழகத்திடமிருந்தும் கடன் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கணிசமான அளவிற்கு உதவி பெற இயலும். ஆனால், பருத்தி நூலுக்குரிய ஆயத் தீர்வைகள் பெருமளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டால்தான் இத் தொழில் குறிப்பிடத் தக்க அளவிற்குத் துயர் தணிப்பினைப் பெற முடியும்.

22. நான்காம் திட்டத்தில் இம் மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சி விரைவு, பெரிய திட்டங்களில் மத்திய அரசு செய்யும் முதலீடுகளையும், தனியார் துறையில் செய்யப்படும் முதலீடுகளையும் பெருமளவிற்குப் பொறுத்திருக்குமென்றி மாநிலத் திட்டத்தில் நாம் செய்யும் நிதி ஒதுக்கத்தை மட்டும் பொறுத்து அமையாது. நான்காம் திட்டத்தில் தொழில் துறையில் மத்திய அரசின் திட்டங்கள் இன்னும் முடிவு செய்யப்படாத நிலையிலேயே உள்ளன. மத்திய அரசு இத் திட்டங்களில் ஏற்கனவே ஏற்றுள்ள பொறுப்புகள், இப்போது முடிவுறும் நிலையிலுள்ள சென்னைப் பாறை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை (Madras Refineries) சென்னை உரத் தொழிற்சாலை போன்ற சில பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி முடிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இவற்றில் எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை விரைவில் உற்பத்தியைத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை உற்பத்தியைத் தொடங்கியவுடன் அப் பகுதியில் பாறை எண்ணெய்-ரசாயனத் தொழில்கள் நிறுவுவதற்கான வாய்ப்புகள் பெரிதும் மேம்பாடு அடையும். நமது மாநிலத்திலுள்ள தனியார் துறைத் தொழில் முனைவர்கள், அரசு ஏற்கனவே தொடங்கி வைத்துள்ள வல்லுநர்க் குழு ஆய்வின் முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்களென நாம் நம்புகிறோம். குறிப்பாக, உள் நாட்டில் கிடைக்கும் ஷலப் பொருள்களைக்கொண்டு சிறப்பான மருந்துகள், மருந்து தயாரிப்பதற்குரிய பொருள்கள் இவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்காக இம்பீரியல் கெமிகல்ஸ் இந்தியா (பிரைவேட்) லிமிடெட். என்கிற நிறுவனம் கருதியுள்ளது என்பதை அறிய இம் மன்றம் களிப்படையுமென நம்புகின்றேன். இதற்கென இந்திய அரசு உரிமம் வழங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்

1st March 1969

படுகிறது. இதைப் போலவே பிஸிப்ஸ் இந்தியா என்கிற நிறுவனம் சிறிதே மின் கடத்திக் கருவிகள் (Semi conductor devices) ஒருங்கிணைந்த மின் ஓட்டக் கருவிகள் (Integrated circuits) போன்ற மின் அணுத் துணைக் கருவிகளை (Electronic Components) உற்பத்தி செய்வதற்காக மொத்தம் 1.5 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொறிகளைக் கொண்ட தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு இந்திய அரசுக்கு உரிமம் வழங்குப்படி விண்ணப்பம் செய்துள்ளது.

23. அரசுத் துறையில் பெரிய தொழிற் பிரிவுகளை நிறுவுவதற்கு தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் தொடர்ந்து மாநில அரசின் முக்கிய கருவியாகப் பணியாற்றி வரும். இக் கழகம் ஆலன் குளத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றையும், அரக்கோணத்தில் தொடர் வார்ப்படத் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் நிறுவுவதற்கான திட்டங்களை விரைந்து செயல்படுத்துவதற்கு இயலும் வகையில் 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 2.80 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அடுத்த நிதி ஆண்டின் நடுவில் கட்டி முடிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தனியார் துறையில் குறிப்பான திட்டங்களுக்குப் பங்கு மூலதனத்திற்குத் தொகை செலுத்துதல், வணிக வங்கிகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களுக்கு ஒப்புறுதி வழங்குதல் போன்ற வடிவங்களில் உதவியளிக்கும் வகையில், இக் கழகத்தின் பணி வாய்ப்பு அண்மையில் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடியில் உரத் தொழிற்சாலை ஒன்றைத் தனியார், பொதுத் துறை இரண்டும் இணைந்த கூட்டுத் துறைத் திட்டமாகச் செயல்படுத்தவும் இக் கழகம் முற்பட்டுள்ளது. இதற்கென்று நான்காம் திட்டத்தில் 150 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

24. சேலம் உருக்காலை:—கஞ்சமலை இரும்புக் கனிகளையும், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக் கனியையும், அடிப்படையாகக் கொண்டு சேலத்தில் உருக்காலை ஒன்றை நிறுவ இயலுமென்று பற்பல தொழில் துட்பொருளாதார ஆய்வுகளின் மூலமும், புலனாய்வுகளின் வாயிலாகவும் உறுதிப் படுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும், இந்திய அரசு இத் திட்டத்தைத் தொடங்கி வைக்க ஏன் வராது வந்ததத்திற்குரிய வொன்றாகும். சேலம் இரும்புக் கனிகளை வெட்டி எடுக்கும் பணியை இனியும் ஒத்திப் போடக் கூடாதென்று மாநில அரசு கருதுகின்றது. எனவே, கஞ்சமலையிலுள்ள கனி வளங்களை வெட்டி எடுக்கவும் அயச் செறிவுருள் தொழிற்சாலை (Concentration and pelletisation) ஒன்றை நிறுவவும் ஏல்ஒலும் வகையில் மாநிலத் திட்டத்தில் அரசு 10 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளது. இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் வசதிகள் நாள்டைவில் நிறுவப்பட விருக்கும் உருக்காலையுடன் இணைக்கப்படும். 1969-70-ம் ஆண்டில் இத் திட்டப் பணியைத் தொடங்கி வைப்பதற்காக 51 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய இப் பேரவை

1st March 1969]

கனிபேருவகை எய்துமென நம்புகின்றேன். நமது மக்களின் நெஞ்சுக்கத்தே நெடு நாளாக அரும்பி நின்ற இவ்வேனவா பூத்து மலர்வதற்கேற்ற வைகறைபோல் அமைந்துள்ள இந்நிதி ஒதுக்கம் தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார வரலாற்றில் ஓர் ஒளி மிகுந்த திருப்பமாகும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

25. பட்டுத் தொழில் வளர்ச்சி, கைவினைத் தொழில்கள் வளர்ச்சி குறித்த திட்டங்கள் பெரிதும் விரிவடைந்திருப்பது ஒரு புறமிருக்க, அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் தொழிற் பேட்டைகள், மேம்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள மனைகளை ஒதுக்குதல், சிறிய தொழிற் பிரிவுகள் இவை குறித்த பல திட்டங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. நிதி நிலைக் குறிப்பில் பகுதி III -ல் இத் திட்டங்களின் பட்டியலைக் காணுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

26. சிறு தொழில்கள் துறையில் பல தொழிற் பிரிவுகள் வளர்க்கப்பட்டிருப்பதையடுத்து, அத் தொழிற் பிரிவுகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளைப் பெருக்குவதும் அவசியமாகும். இந்த நோக்கில் சென்னையில் சிறு தொழில் வணிகப் பொருட்காட்சிச்சாலை ஒன்றையும் புது டில்லியில் மாநில விற்பனைப் பெரு நிலையம் (State Emporium) ஒன்றையும் நிறுவுவதற்காக வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தை இப் பேரவை வரவேற்குமென நினைக்கின்றேன். இறுதியாக 18 லட்ச ரூபாய் முதலீடு செய்யவேண்டியுள்ள இவ்விரு திட்டங்களுக்கும் 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 7 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

27. மின்சாரத் திட்டங்கள்:—மின் உற்பத்தி, மின்சாரம் அனுப்பல் குறித்த திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் விரைவு செவ்வனம் காக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பாண்டில் திருத்த மதிப்பீடுகளில் மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான முதலீடு, முதற்கண் வகை செய்திருந்த 32.17 கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக, 40.31 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நமது மின்சார இணைப்பு, தொழில் துறை, வேளாண்மைத் துறைகளிலுள்ள பயன் துய்ப்போர் தேவைகளைத்தையும் ஈடு செய்யும் அளவிற்குப் போதிய வன்மையை இப்போது பெற்றுள்ளது. 1969-70-ல் அவ்விணைப்பில் 305 மெகவாட் கூடுதல் மின் உற்பத்தித் திறன் சேர்க்கப்படும். இன்றைய நிலையில், மின்சார வாரியம் பின்வரும் கூடுதல் பிரிவுகளை 1969-70-ல் உற்பத்தியைத் தொடங்குவதற்காக இயக்க முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது:—

(1) எண்ணூரில் ஒவ்வொன்றும் 60 மெகவாட் திறனுள்ள முதல், இரண்டாம் பிரிவுகள்;

(2) ஆழியாறு மின் நிலையத்தில் 60 மெகவாட் பிரிவு;

(3) சோலையாறு மின் நிலையம் 2-ல் 25 மெகவாட் பிரிவு;

(4) கோதையாறு மின் நிலையம் 1-ல் 60 மெகவாட் பிரிவு;

(5) கோதையாறு மின் நிலையம் 2-ல் 40 மெகவாட் பிரிவு;

[1st March 1969]

இவை தவிர, அடுத்த நிதியாண்டின் இறுதிக்குள், நெய்வேலியில் 200 மெகவாட் அனல் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் கூடுதல் பிரிவொன்று செயல்படத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதவே, 1969-70-ம் ஆண்டின் இறுதிக்குள் சென்னை மின்சார இணைப்பில் நிறுவிய மொத்தத் திறன் 1,475 மெகவாட்டாக இருக்கும். மூன்றாம் திட்ட இறுதியில், இது நெய்வேலி நீங்கலாக, 1,670 மெகவாட்டாகவே இருந்தது. மின்சாரத் தேவைபற்றிய மூன் மதிப்பீடுகளை ஒட்டி, சில புதிய திட்டங்களின் மீது நடவடிக்கை தொடங்குவது அவசியமாகும். நடப்பாண்டில் பாண்டியாறு-பன்னப்பாறு திட்டம் குறித்த முன்னோடிப் பணிகள் ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வருகிற ஆண்டில் இத் திட்ட நிறைவேற்றம் மேலும் விரைவு படுத்தப்பட்டு, இத் திட்டம் முழுவதும் நான்காம் திட்டக்கால அளவிலேயே முடிக்கப்படும். பைகாரா திட்டத்தில் மின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதற்காக நடு வட்டம் கிரைத் திட்டம் குறித்த வேலையும் மேற்கொள்ளப்படும். மின்சார வாரியம், விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கான திட்டங்களைத் தணியா ஊக்கத்துடன் நிறைவேற்றி வரும் 50,000 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டு அதற்கேற்ப 12.50 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்ய வேண்டியுள்ள இவ் வேலைத் திட்டத்திற்கு அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் 8.75 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய 3.75 கோடி ரூபாய் நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறப்படும். அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில், மின்சார வளர்ச்சிக்காக வகை செய்துள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கம் 36.88 கோடி ரூபாய் ஆகும். நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறப்படும் தொகைகள் உட்பட, மின்சார வாரியம் 40.63 கோடி ரூபாய் அளவிலான மூலதனத் திட்டமொன்றை நிறைவேற்றும்.

28. சாலைப்போக்குவரத்து.—திட்டத்தின் சாலைகள் குறித்த பற்பல பணிகளுக்காக 181 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதால், சாலைப் போக்குவரத்து மேம்பாட்டில் நமது தற்போதைய வளர்ச்சி விதத்தை நாம் சற்று உயர்த்த முடியும். இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பில் உள்ள 300 மைல் பேருந்து வழித் தடங்களை அரசு மேற் கொண்டு பேணி வளர்க்க நுகுகிறது. இதனால் இடர்ப்பாட்டான அவைகளின் நிதி நிலைக்குக் கூயர் தணிப்பு ஏற்படுத்துவதுடன் கண்கள் நிறைந்த நிதி வாய்ப்புகளைக் கொண்டே அதிக முக்கியத்துவம் இல்லாத ஏனைய சாலைகளைப் பேணி வளர அவற்றிற்கு இயலும். பேருந்து வழித் தடங்களை நாட்டுடைமையாக்குவது பற்றிய அரசின் கொள்கையும் குறித்தாங்கு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. மாநிலப் போக்குவரத்துப் பணிகள் குறித்த மூலதன மசூலிகளுக்காக 155.58 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைக்கொண்டு ஏனையவற்றோடு கூட, 64 பேருந்து வழிக் தடங்களைத் திட்டமிட்டபடி நாட்டுடைமையாக்க இயலும். சென்னை மாநகரில் சாலைகள் மேம்பாட்டிற்காகவும், மேம்பாலங்கள்

[1st March 1969]

கட்டுவதற்காகவும் வருகிற ஆண்டில் சென்னை மாநகரின் மன்றத்திற்கு வழங்கப்படும் கடன்கள், மானியங்கள் வகையில் 31.5 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் சிறப்பு உதவி அளிக்கப்படும்.

29. கல்வி.—உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திறனுள்ள திட்டங்கள் முக்கியமானவையென அரசு உணர்ந்துள்ளபோதிலும், சமூகப் பணிகளே சாதாரண மனிதனுக்குப் பொருள் பொதிந்த பணிகளாகத் தோற்றுமதால், அப்பணிகளைப் புறக்கணிக்க இயலாது. குறிப்பாக, கல்விக்கான வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துவது, பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்குவதிலும், நமது மக்கள் தொகையினரில் சமூக, பொருளாதார நிலைகளில் பின்தங்கிய பிரிவினர்கள் முன்னேறுவதற்கான வாய்ப்புகளை அளிப்பதிலும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். நமது முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது முகல் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலேயே சில வருவாய் வரம்புகளுக்குள், புகுமுக வசுப்பள்ளியில் மாணவர் அனைவருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிப்பதற்கான வகை செய்திருந்தார் என்பதை இம் மாமன்றம் நினைவு கூறும். அரசினர்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட சாதியினர், பின் தங்கிய வகுப்பினர் ஆகிய வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாயும், பிற வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு 1,500 ரூபாயும் வருவாய் வரம்புகளாக நடைமுறையில் உள்ளன. கையெழுத்து, அரசியல் பதிவிலா அலுவலர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் இவர்களோடு ஒப்பிடும் சரக்கிலுள்ள உள்ளாட்சி அலுவலர்கள், அசிரியர்கள் மசூலியோரின் பிள்ளைகளுக்கும் பசுமுக வகுப்பில் சம்பளம் கட்டுவதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. அண்ணாவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றும் ஒன்றைய அரசு சாகி, சமயம், இனம், வருவாய் முதலிய வேறுபாடுகள் எதுமின்றி எல்லா மாணவர்களுக்கும் பசுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி பெறும் வகையில் படிப்புச் சம்பளம் கட்டுவதின்மீதும் விலக்களிக்க மடிவு செய்துள்ளன என்பதையறிய இம் மாமன்றம் இறும்புதடையுமென்று நம்புகின்றேன்.

30. இங்ஙனம், கல்விக்கு அளித்து வந்தள்ள முக்கியத்துவ நிலை அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்திலும் தொடர்ந்து கிடைக்கும். பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினம் உட்பட பொதுக் கல்வி, தொழில் கல்வி இவற்றிற்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் 85.99 கோடி ரூபாய் அளவில் நிற்கும். இது மாநில வரலினங்களில் 24 சத விசதமாகும். இத் துறைக்காக ஆண்டுத் திட்டத்தில் 6-11, 11-14, 14-17 வயதுத் தொகுதிகளில் பள்ளிகளில் சேரும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கைக்கு இணங்க, மொத்தம் 7,900 அசிரியர்களை வேலையில் அமர்த்துவதற்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக 75 லட்சம் ரூபாயும் ஆய்வுக்கூடக் கருவிகளுக்காக 39 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்து கல்விவின் சுரக்கை மேலில் செய்ய வேண்டிய தேவையும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பது புலனாகும். கடந்த சில ஆண்டுகளில் இடைநிலைக் கல்வித் துறை பெருமளவில் விரிவடைந்த

[1st March 1969]

திருப்பதால், கல்லூரிகளில் சேருவதற்கான நெருக்கடி பெருகியுள்ளது. புதிய கல்லூரிகளைத் திறப்பதன் வாயிலாகவும், ஏற்கெனவே உள்ள கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும் திறனளவை விரிவுபடுத்துவதன் வாயிலாகவும், அரசு ஓரளவுக்கு இத்தேவையை நிறைவேற்ற முயன்றுள்ளது. 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், 4 புதிய அரசுக் கல்லூரிகளைத் திறப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. திருப்பூர், விருத்தாசலம், தஞ்சாவூர், மதுரை, நாமக்கல், ராசிபுரம், விழுப்புரம், வாலாஜாபேட்டை ஆகிய இடங்களிலுள்ள கல்லூரிகளில் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளைத் திறப்பதற்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சேலத்திலும், கோவையிலுமுள்ள அரசுக் கலைக் கல்லூரிகளிலும் திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ள ஈ.வே.ரா. கல்லூரியிலும் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளைத் திறக்கும் கருத்துள்ளது. கல்லூரிகளுக்குரிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்காக 46.25 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கான கட்டிடங்களுக்காக 1969-70 ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 20 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதால் இப்பணியில் பெருமளவிற்கு முன்னேற்றம் காண இயலும்.

31. நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி விரைவு மந்தநிலை அடைந்திருப்பதைக் கருத்தில்கொண்டு, திட்ட ஆணைக் குழு தகுதிப்பட்டிய (Diploma) நிலையிலும், பட்டப்படிப்பு நிலையிலும் புதிய தொழில் துட்பக் கல்வி நிலையங்களைத் திறக்க வேண்டாமென்று மாநிலங்களுக்கு அறிவுரை அளித்துள்ளது. எனவே, தற்போதுள்ள தொழில் துட்பக் கல்வி நிலையங்களை நிலைப்படுத்தி மேம்பாடு செய்வதிலும், தொழில்துறையின் உண்மையான தேவைகளைப் பொட்டித் தற்போதைய படிப்புப் பிரிவுகளைப் பல்வகைப்படுத்துவதிலும் மாநில அரசின் நான்காம் திட்டத்தில் நாட்டம் செலுத்தப்படும். அவ்வாறிருப்பினும், கிண்டியிலுள்ள பொறியியற் கல்லூரியில் மாணவர்கள் சேருவதில் நிலவிய நெரிசலைக் கருதி, மத்தியத் தொழிற பள்ளியின் எல்லைக்குள் பொறியியற் கல்லூரிக்காகப் “புற நிலையமொன்றைத்” (Off Centre Campus) தொடங்கும் கருத்துள்ளது.

32. பிளாங்கிய வகுப்பினர் நலம்.—அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் பிளாங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்காகப் போதிய அளவு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டில் உதவிச் சம்பளங்கள் போன்ற பற்பல திட்டங்களின்மீது ஏற்பட்ட செலவின அளவு வரையில் இப்போது பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினம் கூடுதலாக உள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி மாநில அரசு செலவினமாகக் கருதப்பட்டு, இச் செலவின அளவிற்கு மேல் காணப்படும் உயர்வு மட்டும் 1969-70-ம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்குகின்ற புதிய திட்டத்தின் பகுதியாக அமையும் இதன் காரணமாகவே, நடப்பு ஆண்டிற்கான 166.32 லட்ச ரூபாய் முதலீட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, 1969-70-ல் வகை செய்யப்பட்டுள்ள திட்ட முதலீடான 100.77 லட்ச ரூபாய், அளவில்

1st March 1969]

குறைந்திருப்பது போலத் தோன்றலாம். ஆகவே பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினத்தையும், திட்டச் செலவினத்தையும் ஒன்று சேர்த்தால்தான் இத் துறையில் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள வளர்ச்சித் திட்டங்களின் அளவைச் சரிவர முடிவுசெய்ய இயலும். அவ்வாறு முடிவு செய்யும்போது, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்கான மொத்தச் செலவினம் 1968-69-ம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீடுகளில் கண்டுள்ள 642.29 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து, 1969-70-ல் 696.92 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருப்பது புலனாகும்.

33. மருத்துவ உதவி, பொதுச் சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் மக்களின் தேவைகள் அரசின் வசமுள்ள நிதி வாயில்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மிக அதிகமானவை என்பது வெள்ளிடைமலை, அவ்வாறிருப்பினும், நிதி நிலைக் குறிப்பின் பகுதி III-ல் கண்டுள்ள புதிய திட்டங்களின் விவரங்கள் அடங்கிய தீண்டப்பட்டியல் இத் துறையில் கட்டிடங்கள், பணியாளர்கள், வளர்ச்சிப் பணிகள் குறித்த தேவைகளை இயன்ற அளவுக்கு நிறைவேற்ற அரசு முற்பட்டுள்ளதென்பதை எடுத்துக்காட்டும். உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், மேட்டுப்பாளையம், புதுக்கோட்டை, விருதுநகரம், திண்டுக்கல் முதலிய இடங்களில் புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும், மருத்துவ மனைகளுக்குப் பிற மேம்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் வகை காணப்பட்டுள்ளதைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும். மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள் ஐந்தில், சித்த மருத்துவப் பிரிவுகள் திறக்கப் படுவதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

34. பொருளாதாரத் திட்டங்களின் பயன்களை மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் அரித்துவிடாதபடி உறுதிப்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும். எனவே, நமது திட்டங்களில் குடும்ப நலப் பணிகளுக்கு மிக முதன்மையான இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. குடும்ப நலனுக்குத் தொடர்பான திட்டங்களுக்காக ஆண்டுத் திட்டத்தில் 206.09 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக மாநிலத் திட்டத்திற்குரிய உதவி வரம்பிற்குப் புறம்பாக, 198.59 லட்ச ரூபாய் மத்திய உதவியாகப் பெறப்படும்.

35. நீர்வழங்கல், வடிகால் திட்டங்கள்.—நடப்பாண்டில் நீர் வழங்கல், வடிகால் திட்டங்களுக்காக ஆகும் செலவின அளவு அதே நிலையில் தொடர்ந்து பேணி வரப்படும். ஆயினும் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகள் உட்பட, கிராம நீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கு வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் 1968-69-ல் 106.72 லட்ச ரூபாயிலிருந்து 1969-70-ல் 112.57 லட்ச ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்குத் தொடர்பான நீர் வழங்கல், வடிகால் திட்டங்களுக்கு 2 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவாகுமெனக் கருதப்படுகிறது. இதில் 1 கோடி ரூபாயை மாநகராட்சி மன்றம், தான் திரட்டவிருக்கும் வெளிச் சந்தைக்

[1st March 1969]

கடனிலிருந்து ஏற்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எஞ்சிய தொகையை மாநில அரசு அதன் திட்டப் பகுதியாக ஏற்றுக் கொள்ளும். இது தவிர, வீராணம் நீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் விரைவினையொட்டி இந்த நிதி ஒதுக்கத்தைப் பின்னர் உயர்த்த வேண்டியிருக்கலாம். இப்போதைய வளர்ச்சிப் போக்கினையும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கத்தினையும் கருதி, திருவொற்றியூர், காஞ்சிபுரம், திருத்தணி, திருவள்ளூர், அரக்கோணம், திருவண்ணாமலை, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களுக்கான நீர் வழங்கல் திட்டங்களும், சிதம்பரம், மன்னார்குடி ஆகிய இடங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் வடிகால் திட்டங்களும் 1969-70-ல் முற்றுப்பெறுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

36. வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளிலிருந்து வடிவம் பெறுகின்ற அடுத்த ஆண்டுத் திட்டம் 87.20 கோடி ரூபாய் அளவில் நிற்கும். நடப்பு ஆண்டிற்கான திட்ட முதலீட்டிலிருந்து 15 கோடி ரூபாய் பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினமாகக் கருதப்பட்டு, திட்டக் கணக்கிலிருந்து திட்டத்தின்பாற்படாத கணக்கிற்கு மாற்றப்படும். இதைக் கருத்தில் கொண்டால், நமது மாநிலப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான பற்பல துறைகளின் பணிகள் நிறைவேற்றப்படும் விரைவு, அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் மேலும் உயர் வழி கோலப்பட்டிருப்பதைத் தெள்ளிதின் அறியலாம். திட்டத்தின் முதலாண்டில் நமது வளர்ச்சிப் பணிகளைப் பற்றிச் சரிவர மதிப்பீடு செய்வதற்காக, நில அடைமான வங்கிகள் வாயிலாகவும் வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகத்தின் வாயிலாகவும் கிடைக்கும்படிச் செய்துள்ள தொகைகளையும் இம் மன்றம் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும். நமது மக்களின் தேவைகள் பலப் பல. இந்தத் தேவைகளை முந்திய ஆண்டுகளைவிட மேலும் முழு அளவில் நிறைவு செய்யும் வகையில் நான்காம் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு நமது நிர்வாக அமைப்பு முற்றிலும் ஆயத்தமாய் உள்ளது. மக்களின் நலன்களைப் பெருக்கும் மாபெரும் பொறுப்பில் தோள் கொடுத்து நம்முடன் இணைந்து துணை நிற்க வேண்டிய மத்திய அரசு, நமது முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு நல்கி போதிய நிதி உதவி அளிக்க வேண்டியது அதன் கடமையாகும். இந்த வேண்டுகோளை இம் மன்றத்தின் எல்லாப் பிரிவினரும் ஆதரித்து, அரசுக்கும், அதன் பல்வேறு துறைகளுக்கும் மாநிலப் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதில் தங்குதடையற்ற ஒத்துழைப்பை நல்குவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

37. இவை கூறி, 1969-70-ம் ஆண்டிற்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இப்போவை ஏற்குமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இணைப்புகள்

1st March 1969

இணைப்பு

[1957-58 முதல் உள்ள கணக்குகள் 1956 நவம்பர் 1-ம் அடிப்படையில்]

தமிழ்நாடு வருவாய்க் கணக்கில் வருவாயும்,

பேரூத் தலைப்புகள்.

1938-9

1960-1.

1961-2.

1962-3.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(ரூபாய்)

அ.

மத்திய ஆயத் தீர்வைகள்
தீர்வை வரி நீங்கலாக ஏனைய வருமான
வரிகள்—

வருமான வரியில் பங்கு		22-50	7,34-11	7,87-20	7,74-49
வேளாண்மை வருமான வரி		..	1,34-48	1,41-51	1,16-21
சொத்துரிமை வரி		..	29-32	40-49	27-33
இரயில்வேக் கட்டண வரி		..	89-77	†	†

நிலவரி—

பாசனத்திற்குரிய பகுதி உட்பட மொத்த வருவாய்.		7,00-78	7,40-21	6,83-32	7,13-38
ஆயத் தீர்வை		3,72-23	24-68	33-09	38-30
வண்டி வரி		81-22	6,05-10	7,02-72	10,19-06
விற்பனை வரி		..	19,11-53	21,25-61	24,80-09

“மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலப் பங்கு”
†“LVI. மத்திய அரசின் உதவி மானியங்கள்”

1st March 1969]

I.

தேதி முதல் செயலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பு
அமைந்தது.]செலவினமும்—

1968-9.

1963-4.

1964-5.

1965-6.

1966-7.

1967-8.

திட்ட
மதிப்பீடு.திருத்த
மதிப்பீடு.திட்ட
மதிப்பீடு.
1969-70.

(6)

(7)

(8)

(9)

(10)

(11)

(12)

(13)

லட்சத்தில்).

வருவாய்.

..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
9,72-44	10,04-79	10,01-27	11,44-64	14,60-13	12,41-33	16,27-72	15,23-63							
1,35-15	1,42-86	1,22-73	1,45-82	1,61-71	1,57-00	1,71-10	1,71-58							
38-47	59-76	58-91	35-86	1,19-57	77-77	55-38	61-17							
†	†	†	†	†	†	†	†							
8,92-37	8,45-10	9,12-84	6,65-94	8,16-84	6,31-69	7,05-64	6,72-94							
40-71	40-46	49-02	51-29	76-06	79-23	83-34	85-84							
12,33-59	12,99-99	13,31-11	14,96-08	16,83-26	17,60-60	18,12-73	18,98-26							
27,01-73	35,30-15	40,95-38	48,76-51	56,47-74	65,54-11	61,03-85	64,88-81							

என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.
என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

1st March 1969]

தமிழ்நாடு வருவாய்க் கணக்கில்

பெருந் தலைப்புகள்.	1938-9	1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(ரூபாய்)
				அ. வருவாய்
சீனிய வரிகளும் கீர்வைகளும்	3-19	2,45-64	2,78-93	4,58-40
முத்திரைத் தாள்கள்	1,73-37	4,52-97	5,21-74	5,48-21
பத்திரப் பதிவு	32-70	1,06-90	1,13-14	1,24-16
வட்டி	19-73	7,08-82	8,29-59	11,64-84
நீதி நிர்வாகம்	15-39	60-36	72-07	85-32
சிறைச் சாலைகள்	5-98	35-59	30-92	42-87
காவல்துறை	5-66	29-51	39-37	37-06
பல்வகைத் துறைகள்	7-62	†	59-50	36-07
துறைமுகங்களும் கப்பல் வழிகாட்டலும்	44-67			
கல்வி 	8-35	2,68-82	48-50	48-27
மருத்துவம் 	10-25	85-60	79-77	78-58
பொதுச் சுகாதாரம்	2-59	1,85-78	16-66	12-26
வேளாண்மை 	3-12	2,48-54	1,91-75	2,26-68
கால்நடை வளர்ப்பு 	1-02	15-18	11-49	21-51
கூட்டுறவு 	4-18	2,03-55	37-62	36-29
தொழில்கள் 	18-85	2,84-83	1,84-51	2,95-84
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, தல மேம்பாட்டு வேலைகள்.	*	**	29-28	2-12
பல்வகை—சமூக மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள் 	..	1,98-60	(a)	27-46
பாசனம்—				
நேரடி வருவாய்†	6-31	10-61	11-52	11-70
(கழிக்கவும்)—நடைமுறை செலவுகள்	—38-39	—91-56	—1,23-70	§
நிகர வருவாய்	—32-08	—80-95	—1,12-18	11-70
நேரடி வருவாய் †	1-99	2-24	2-52	2-93
பொதுப் பணிகள்	25-12	1,42-25	1,13-86	1,20-68
மின்சாரத் திட்ட (மொத்த) வருவாய்	42-51	..	..	..
(கழிக்கவும்)—நடைமுறை செலவுகள்	—24-81	..	..	..
நிகர வருவாய்	17-70	..	..	..
சாலை, நீர்வழிப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களின் மொத்த வருவாய்கள். (b).	..	3,15-14	3,69-27	4,34-80
(கழிக்கவும்)—நடைமுறை செலவுகள்	..	—2,95-03	—3,46-89	†
நிகர வருவாய்	..	20-11	22-38	4,34-80

“L.I.A சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள், தல. மேம்பாட்டுப் பணிகள் † “பல்வகை சமூக வளர்ச்சி நிறுவனங்கள்” என்பதன் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. (1960-61 கணக்கு † நிலவரி அட்டவணிகில்லை.

§ 1962 ஏப்ரல் 1ம் தேதி முதல் செலவினமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

|| இத் துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(a) “XXI. பல்வகைத் துறைகள்” என்பதன் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(b) 1949-50-க்கு முன்பு, லாவுகள் “பல்வகை” என்னும் வருவாய்த் தலைப்பின் கீழ் காட்டப்பட்டன.

1st March 1969]

வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

வருவாயும், செலவையும்					1968-9.				
					திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு.		
1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	மதிப்பீடு.	மதிப்பீடு.	மதிப்பீடு.	1969-70.	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)		
லட்சத்தில்)									
—தொடர்ச்சி.									
6,73-16	8,23-88	10,50-79	12,46-43	15,22-00	16,79-76	16,11-08	17,10-74		
6,68-21	7,75-21	8,15-13	8,99-05	11,04-89	10,34-82	10,22-98	11,65-49		
1,51-43	1,61-90	1,80-52	2,03-00	2,29-81	2,34-93	2,45-91	2,56-91		
11,21-65	12,37-46	13,76-54	15,27-45	20,63-67	25,93-85	30,65-98	23,20-00		
87-03	94-90	1,21-80	1,23-90	1,37-91	1,25-13	1,35-87	1,42-87		
41-19	45-65	42-35	58-94	41-31	47-67	47-30	47-36		
31-39	43-27	51-00	41-38	56-44	42-37	51-73	53-99		
38-51	39-47	45-32	53-54	60-57	2,01-20	2,07-69	2,08-16		
1,54-72	1,09-93	91-20	91-20	1,80-14	1,13-41	1,12-67	1,14-37		
94-60	1,02-50	1,12-52	1,18-20	1,86-09	1,57-20	2,11-06	2,05-21		
13-97	28-34	16-66	13-36	15-08	10-38	10-79	9-91		
2,80-74	3,30-32	3,84-40	4,51-78	6,12-85	5,88-74	4,49-25	5,97-64		
16-95	19-06	30-65	32-34	41-50	34-86	36-63	37-63		
35-04	36-90	59-33	64-84	59-79	46-34	46-96	47-66		
3,46-90	4,88-86	3,39-93	1,49-04	2,67-15	3,35-16	2,95-90	3,15-42		
2-57	3-81	6-78	9-93	17-39	7-21	9-30	7-21		
23-62	30-24	33-41	36-92	82-99	2,41-41	2,75-23	3,06-84		
9-02	10-60	14-80	13-26	20-43	13-52	32-04	31-44		
†	†	†	†	†	†	†	†		
9-02	10-60	14-80	13-26	20-43	13-52	32-04	31-44		
2-10	2-88	5-13	6-18	23-60	6-79	8-17	7-87		
1,14-56	1,24-34	1,52-35	1,51-55	1,31-20	1,41-96	1,40-70	1,40-76		
..	..	..	..	..	..	..	..		
..	..	..	..	..	..	..	..		
..	..	..	..	..	..	..	..		
5,18-73	6,23-65	7,95-94	9,30-11	11,59-50	14,02-63	14,88-52	16,93-77		
†	†	†	†	†	†	†	†		
5,18-73	6,23-65	7,95-94	9,30-11	11,59-50	14,02-63	14,88-52	16,93-77		

ஆகியவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய்” என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.
கனில் ரூ 38-65 லட்சம்).

உதவித் தொகை “LVI மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவி மானியம்” என்பதன் கீழ்

சேர்க்கப்பட்டன. நடைமுறை செலவுகள் “பல்வகை” என்னும் செலவுத் தலைப்பின் கீழ் காட்டப்

1st March 1969]

தமிழ்நாடு வருவாய்க் கணக்கில்

பெருந் தலைப்புகள்	1938-9.	1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
ஓய்வு ஊதியம், வீனைய ஓய்வுகால சலுகைகள் ஆகியவை குறித்த உதவித் தொகைகளும் வசூல் தொகைகளும்.	2-88	15-30	16-39	30-40
எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை	3-96	22-01	39-60	42-06
காட்டுவளம்	45-63	1,99-35	2,52-28	2,22-86
பல்வகை	14-58	\$ 5,93-03	99-80	1,35-04
மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலத்தின் பங்கு	↑	↑	6,55-49	8,78-76
மத்திய அரசினரின் உதவி மானியங்கள்	..	8-36	10,66-80	14,85-85
மத்திய, மாநில, யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதி அரசாங்கங்களிடையே பல்வகைச் சரிக்கட்டுதல்கள்.	27	1-40	1-05	1-03
வாணிக, வீனைய நிறுவனங்களிடமிருந்து பங்கு வீதங்கள் முதலியன.	..	..	(d)	4-77
சிறப்பு வருவாய்கள்	..	1-59	1-07	1-07
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, தல மேம்பாட்டு வேலைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து வருவாய்கள்	..	269-65	↑	↑
சிலில் பாதுகாப்பு	..	..	..	..
கூடுதல் நிதி திரட்டுதல்	..	..	..	..
பெரு மொத்தம்	16,13-45	92,03-27	92,17-84	17,96-75
நிறுவன வரி நீங்கலாக வீனைய வருமான வரிகள்.	..	11-21	11-60	12-07
நில வரி	25-36	1,75-05	1,06-70	64-31
ஆயத் தீர்வைகள்	32-18	5-41	..	..
மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள் குறித்த செலவு—	..	..	..	..
உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை.	72-77	54-26	↑	↑
வீனைய துறைச் செலவு	2-29	12-90	15-15	14-15
விற்பனை வரி	..	56-36	65-39	71-08
வீனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—	..	..	..	..
உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை.	..	1,66-72	↑	↑
வீனைய துறைச் செலவு	64	2-03	2-23	4-03
முத்திரைத்தாள்	4-72	27-12	27-99	24-33
பத்திரப் பதிவு	29-13	43-73	45-88	48-34
கடன்கள், வீனைய பொறுப்புகளின்மீது வட்டி.	58-54	6,96-03	7,81-81	9,03-76
(சுழிக்கவும்)—வாணிகத் துறையினருக்கு மாற்றப் பட்ட வட்டி.	1,07-54	2,68-32	2,95-26	..
சாதாரண வருவாயிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட நிகரத் தொகை.	49-00	4,27-71	4,86-55	9,03-76
கடன் குறைப்பு அல்லது தவிர்ப்புத் தொகை ஒதுக்கம்.	5-13	3,84-25	99-72	1,06-57
மாநிலச் சட்ட மன்றமும், தேர்தல்களும்	..	..	7,20-59	26-10
பொது நிர்வாகம்	2,76-70	5,94-15	..	6,75-72
நீதி நிர்வாகம்	90-63	1,47-93	1,57-93	1,62-85
சிறைச்சாலைகள்	23-22	1,41-03	1,37-70	1,52-71
காவல் துறை	1,60-96	6,07-21	6,60-36	6,83-11

* இத் துறைகளுக்குச் சம்பந்தப்படுகிற மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினரிடமிருந்து கிடைக்கிற "மத்திய ஆயத் தீர்வைகள்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
 ↑ "X-XI—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், தல மேம்பாட்டு வேலைகள்" கம்பெனி வரி மாற்றம் காரணமாக வருமான வரியில் பங்கு குறைவதனைச் சரிக்கட்ட மத்திய அரசின் "பொது நிர்வாகம்" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
 ** "விற்பனை வரி" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
 † "வீனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
 aa 1962 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் "XVI வட்டி" என்பதன்மீத வரவுகளாகக் காட்டப்படுகிறது.
 (d) "XXIX தொழில்கள்" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
 † "XXI—பல்வகைத் துறைகள்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

1st March 1969]

வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

					1968-9.		
1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	திட்ட மதிப்பீடு:	திருத்த மதிப்பீடு:	திட்ட மதிப்பீடு. 1969 70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
லட்சத்தில் தொடர்ச்சி.							
24-62	25-76	33-20	28-75	34-10	47-42	47-16	47-89
43-45	54-70	53-79	60-78	58-59	59-49	59-49	60-34
2,59-03	3,07-62	2,80-78	3,18-91	3,38-65	2,90-14	3,22-24	3,25-24
86-35	1,29-07	1,07-91	1,75-17	1,00-14	1,29-39	1,18-33	1,06-07
9,40-43	8,80-44	10,06-18	17,55-40	17,79-21	20,48-26	21,94-00	23,12-43
16,70-30	18,97-35	23,69-83	23,10-00	28,76-04	26,70-92	48,99-84	31,12-16
1-04	.85	.90	0-87	1-29	1-46	2-39	2-3
10-07	10-96	17-31	19-97	14-36	19-26	18-58	16-41
0-89	25-24	1,11-80	1,28-20	1,57-30	↑	↑	↑
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
34,76-73	1,53,88-27	1,72,79-85	1,94,55-18	2,33,39-30	2,48,27-42	2,77,27-55	2,68,66-41
செலவினம்.							
12-77	13-44	14-69	14-43	11-10	11-36	14-52	17-09
64-95	70-97	97-90	1,19-85	1,31-10	1,48-91	1,51-23	1,60-29
..	0-04	0-06	0-06	0-06	0-06	1-62	1-64
↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑
17-51	17-96	29-02	33-24	31-57	31-64	33-93	36-71
76-66	93-50	1,12-09	1,33-06	1,33-06	1,33-79	1,53-12	1,61-9 1
↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑
5-64	8-53	11-07	15-60	21-34	24-99	17-98	15-94
31-22	31-62	25-20	19-31	26-44	20-10	29-68	31-01
50-06	55-50	64-80	70-36	70-58	81-74	94-10	98-14
11,28-86	12,91-27	15,94-13	19,86-53	22,83-55	25,11-69	26,40-34	29,55-72
aa	aa	aa	aa	aa	aa	aa	aa
11,28-86	12,91-27	15,94-13	19,86-53	22,83-55	25,11-69	26,40-34	29,55-72
1,23-90	1,25-96	1,43-47	6,88-86	7,72-40	8,24-23	8,59-28	8,67-20
26-10	27-45	39-66	73-95	61-18	25-26	28-55	27-03
6,95-46	8,20-72	9,59-71	10,11-88	10,38-72	10,44-71	11,55-75	11,51-86
1,67-37	1,73-27	1,98-83	2,18-83	2,40-90	2,49-16	2,67-77	2,78-56
1,45-37	1,72-03	1,93-39	1,95-17	1,74-81	1,71-43	1,77-15	1,82-68
6,75-84	7,53-09	9,46-10	10,49-46	11,37-94	11,53-17	12,97-75	15,86-13

உதவித் தொகை "மத்திய அரசினர் உதவி மானியம்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
 ரிடமிருந்து பெற்ற மானியத்தின்பொருட்டு ரூ. 3,03-83 லட்சம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[1st March 1969]

இணைப்பு

(1953-54 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திரப் பகுதிகளின் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-57 முதல் கருத்தில் கொண்டு

மூலத்தைச் செலவின்

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7— 1961-2.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்).				
அ. பாசன, நீர்வழி				
கீழ் பவானித் திட்டம்	9,96.00	10,35.45	—61	2.69
மேட்டூர் கால்வாய்த் திட்டம்	2,67.00	1,82.26	3.99	.22
மணிமுத்தாறு திட்டம்	3,98.00	5,22.07	—2.27	—79
ஆரணியாறு திட்டம்	1,04.00	99.61	.01	—01
மங்களம் திட்டம்	88.65	59.65	..	..
அமராவதி திட்டம்	2,97.00	3,25.89	—1.50	.79
வைகை நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	3,00.00	1,83.67	5.73	8.86
சாத்தனூர் திட்டம்	2,89.00	2,46.31	10.81	14.03
கிருஷ்ணகிரி திட்டம்	1,84.00	1,59.18	—19	—1.47
கட்டளை உயர்மட்டக் கால்வாய்த் திட்டம்	1,56.65	2,25.10	1.74	1.48
புல்லம்பாடி கால்வாய்த் திட்டம்	1,42.43	1,97.92	4.12	2.33
வீரேத் திட்டம்	61.37	56.37	.91	—1.32
மினக் கரை நீர்த் தேக்கத் திட்டம்	49.56	0.47	..	..
நெய்யாறு 2-ம் நிலை	..	80.43	23.29	6.81
பரம்பிக்குளம்-ஆரியாறு திட்டம்	48,00.00	8,39.56	4,42.79	5,77.31
சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத் திட்ட 2-ம் நிலை	..	5.11	..	..
பாலாறு அணைக்கட்டுத் திட்ட மேம்பாடுகள்	..	5.34	14.52	14.33
ராம நதித் திட்டம்	..	..	..	..
சித்தாறு-பட்டணம் கால்	..	..	..	.75
வைகைக் கால்வாய்களுக்கு மேம்பாடுகள்	..	..	.01	..
தஞ்சாவூர் கால்வாய்களுக்கு மேம்பாடுகள்	..	..	..	..
கோமுகி நதித் திட்டம்	..	..	..	26.02
மஞ்சளாறு	..	..	..	4.90
மணிமுத்தா நதி	..	..	..	..
கடனா நீர்த் தேக்கம்	..	..	..	..
எரி மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் உட்பட சிறப்புச் சிறு	..	11,44.27	2,18.92	2,73.58
பாசனத் திட்டப் பணிகள்	..	..	..	..
எனைய பாசனத் திட்டங்கள் (உரிய பயனளிப்பவை	..	4,64.11	3.24	24.98
யும், உரிய பயனளிக்காதவையும்)	..	..	..	..
ஆந்திரா, மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட	..	18,73.97	..	..
பாசனத் திட்டங்கள்	..	..	..	..
பனியாளர்களுக்கும், இயந்திரச் சாதனங்களுக்கும்	..	45.65	4.06	6.68
பிடித்த விதாசாரச் செலவு	..	..	..	..
மொத்தம்	86,75.66	77,52.62	7,38.34	9,62.18

*முடிந்தவிட்ட, நடுத்தேறி வருகின்ற பல் வேலைகள் அடங்குகின்றன. எனவே தோராயச் செலவு

1st March 1969]

II.

உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.)

விவரம்.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	1961-2.	மொத்தம் 1964-7. 1966-7	1968-9. திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு. 1969-70,
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)							
முதலிய திட்டங்கள்,							
—2.39	..	1.79	—8.07	10,28.86	.63	1.91	—2.11
.03	.03	—01	0.04	1,86.59	1.77	0.32	1.68
—0.87	1.66	—14	—0.05	5,19.89	..	0.04	—0.18
.01	..	..	..	99.62	..	..	..
..	..	..	..	59.65	—02	..	..
—55	..	.11	—0.07	3,24.67	.02	0.02	0.02
5.21	.42	.94	—0.27	2,04.56	.09	0.08	—0.10
6.05	.17	.20	2.38	2,88.95	..	0.02	..
—43	3.58	.20	—0.11	1,60.86	—31	0.08	2.97
.34	—2.83	.86	0.13	2,26.82	.10	—0.54	—0.15
1.17	3.60	1.56	2.07	2,12.77	0.40	1.06	1.05
0.70	.47	.59	1.03	58.85	.43	0.39	.90
..	..	..	..	0.47	..	..	..
—1.35	0.08	0.27	0.25	1,09.62	..	2.15	0.36
6,32.41	5,55.61	3,12.84	2,54.89	36.15.41	2,06.34	2,36.00	2,50.00
..	3.37	0.29	0.89	9.66	1.63	2.17	0.27
11.54	5.90	7.37	2.22	61.22	0.28	0.98	0.16
..	..	.10	9.47	9.57	10.00	5.07	30.00
73.95	1,20.17	1,05.18	90.36	399.41	95.00	85.00	80.00
..	..	..	..	0.01	1.00	5.64	10.00
..	..	..	1.57	1.57	.72	10.00	20.00
..	..	..	1.30	1,12.80	.50	—1.90	..
44.79	41.25	—46	4.17	1,10.23	—1.49	—0.58	0.11
40.20	34.82	26.14	37.28	57.79	34.00	34.34	18.00
..	..	20.61	..	14.48	10.00	14.36	30.00
..	..	.10	14.38	14.48	10.00	14.36	30.00
2,22.74	2,60.47	3,25.86	3,03.97	27,49.81	2,54.18	2,41.85	2,24.91
52.03	38.22	37.47	10.14	6,29.89	26.35	48.77	45.38
..	..	..	..	18,73.97	..	..	..
4.03	3.73	5.42	6.29	75.86	2.73	6.10	2.01
10,89.61	10,79.66	8,47.39	734.16	1,32,03.96	6,44.35	6,93.33	7,15.33

கொடுக்கப்படவில்லை.

[1st March 1969]

மூலதனச் செலவின்

திட்டத்தின் விவரம்

உத்தேசச்
செலவு.1946-7—
1961-2,

1962-3.

1963-4.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(ரூபாய் லட்சத்தில்)

ஆ. மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான

மோயாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்

ஹைகரா நீர் மின்சாரத் திட்டம்

மேட்டூர் நீர் மின்சாரத் திட்டம்

பாபநாசம் நீர் மின்சாரத் திட்டம்

பெரியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்

குந்தா நீர் மின்சாரத் திட்டம்

சென்னை அனல் மின்சாரத் திட்டம்

எனைய சிறிய திட்டங்கள்

ஆந்திரா, மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட
திட்டங்கள்.உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள், தனியார் கம்பெனி
கள் இவற்றின் மின்சார நிறுவனங்களை பெறு
வதற்கு இழப்பீடாகக் கொடுக்க மொத்தமாக
ஒதுக்கப்பட்ட தொகை.

மொத்தம் ..

10,48.00

இ. தொழில் வளர்ச்சித்

சின்கோனா தோட்டங்கள்

அரசாங்கத் தொழில்—பொறியியல் பணிகள்

பாங்கு ஊற்றுக் கிணறுகள்

கட்டுறவு மொத்த விந்நனை பண்டகசாலைகளில்
பங்குகள்.சென்னை, தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு
நிறுவனத்தில் பங்குகள்.தாரங்கதாரா இரசாயனப்பொருள் உற்பத்தி
சாலையில் பங்குகள்.

மாநிலக் கிடங்கு நிறுவனத்தில் பங்குகள்

கட்டுறவுச் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளில் பங்குகள்

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தில்
பங்குகள்.

வேளாண்மைத் தொழில் நிறுவனத்தில் பங்குகள்.

எனைய பங்குகள்

தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுதல்

தொழிலாளர்களின்

புரட்சி தொழில்களும், கிராமத் தொழில்களும்.

129.39

0.98

26.91

..

1,21.65

10.00

11.00

61.50

..

..

..

..

2,54.18

63.08

1,97.76

2,59.15

1.72

0.18

9.19

..

..

..

..

3.00

15.00

..

..

..

1,03.15

14.17

10.73

1,41.30

1.68

0.05

2.56

..

..

..

..

5.00

7.50

..

..

..

92.31

15.90

11.79

2,17.55

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

1st March 1969]

விவரம்—தொடர்ச்சி

1964-5.

1965-6.

1966-7.

1967-8.

மொத்தம்
1946-7—
1967-8.

1968-9.

திட்ட
மதிப்பீடு.திருத்த
மதிப்பீடு.திட்ட
மதிப்பீடு.
1969-70.

(6)

(7)

(8)

(9)

(10)

(11)

(12)

(13)

(ரூபாய் லட்சத்தில்)

மூலதனச் செலவு.

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

.. ..

1.61

0.05

..

..

..

25.00

..

..

6.00

5.00

..

..

1,15.42

9.63

1,46.89

87.09

1.68

0.19

..

..

..

25.00

..

..

6.00

10.00

..

..

71.69

9.71

40.88

99.65

2.24

..

..

20.50

..

..

..

1.00

25.00

..

..

36.90

10.31

33.75

47.25

3.49

0.18

..

3.00

..

..

..

2.00

10.43

..

..

2,92.44

8.10

39.42

28.74

1,41.81

1.93

38.66

23.50

..

1,96.65

..

10.00

34.00

1,34.43

..

..

9,66.09

1,07.13

4,81.22

8,80.73

3.49

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

8.62

0.20

..

7.50

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

[1st March 1969]

மூலதனச் செலவின்

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7— 1961-2.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்).				
இ. தொழில் வளர்ச்சித்				
எழுதும் பொருளும், அச்சுத் துறையும்	..	10.09	..	..
டிராப்டர் வாடகைத் திட்டங்கள்	..	11.25	17.47	9.26
ஆவடியில் உள்ள பாதுகாப்புப் படை தொழில் களுக்கென நீர் வழங்குத் திட்டங்கள்.	..	7.35	9.04	25.17
திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள சிறு ஆயுதங்கள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைக்காக நீர் வழங்குத் திட்டம்.	..	..	..	..
தொழில்களுக்குத் தண்ணீர் வசதிக்கான அபிவிருத்தி செய்ய செங்குன்றம் அருகில் நிலம் கையகப் படுத்துதல்.	..	..	..	..
மத்திய அரசின் வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம் ..	..	..	..	..
வனைய இனங்கள்	..	2,39.53	10.92	45.29
மொத்தம் ..	..	14,03.82	3,30.75	4,30.83

ஈ. சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள்

தமிழ்நாடு அரசாங்கப் போக்குவரத்து	..	4,59.54	14.66	1,56.47
--	----	---------	-------	---------

உ. பொதுப் பணிகளுக்கான

கட்டிடங்கள்	..	18,97.24	4.28.97	3,49.97
சாலை வேலைகள் (பணியாளர், இயந்திரங்கள், தள வாடங்கள் உட்பட).	..	5,89.13	1,97.57	1,90.52
குடிநீர் வழங்க உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள்.	..	22.49	— 2.14	— 2.14
சாலை வேலைகளுக்காக உள்ளாட்சி நிறுவனங் களுக்கு மானியங்கள்.	..	41.78	— 3.96	— 3.81
பணியாளர்களுக்கான வீதாச்சாரச் செலவுகள் ..	..	94.60	54.16	52.54
மொத்தம் ..	..	26,45.24	6,74.60	5,87.00

ஊ. ஜமின் தாரர்களுக்கு

ரூபாய் இழப்பீடும் இடைக்காலத் தொகைகளும் கொடுத்தல்.	..	8,51.73	12.55	4.64
---	----	---------	-------	------

எ. காட்டுவள மூலதனச்

காட்டுவள வேலைகள்	..	1,30.89	51.37	63.30
------------------------	----	---------	-------	-------

1st March 1969]

விளரம்—தொடர்ச்சி

					1968-9.		
1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	மொத்தம் 1946-7— 1966-7.	திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு. 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)							
<u>திட்டங்கள்—தொடர்ச்சி.</u>							
..	..	..	..	10.09	5.00	9.94	3.7
2.24	18.01	19.48	6.81	84.52	39.00	28.77	41.67
13.15	1.14	— 1.51	0.31	54.65	..	..	..
..	22.09	..	1.46	23.55	..	1.58	..
18.51	70.09	23.24	3.41	1,15.35	..	..	..
..	..	..	..	..	50.00	50.00	..
80.98	26.11	18.09	1,68.79	5,37.49	1,57.85	3,45.68	2,06.46
5,10.56	4,21.52	3,56.20	8,48.90	43,02.58	7,63.50	11,93.85	12,42.22

மூலதனச் செலவு.

1,55.50	1,58.53	1,98.93	1,87.54	13,31.17	1,45.74	2,24.56	1,55.58
---------	---------	---------	---------	----------	---------	---------	---------

மூலதனச் செலவு.

3,00.05	3,05.77	3,23.76	3,25.52	39,31.28	3,37.78	4,51.63	4,56.58
2,56.77	2,29.79	1,87.70	2,07.61	18,59.09	98.75	1,03.57	1,03.39
— 2.14	— 2.12	..	— 2.13	..	— 2.13	— 2.13	— 2.13
— 3.94	— 3.96	— 6.09	— 3.96	27.87	— 3.96	— 3.96	— 3.96
69.01	50.54	49.97	45.46	4,06.28	93.15	92.14	1,02.04
6,09.75	5,80.01	5,55.34	5,72.50	62,24.52	5,23.59	6,41.25	7,15.92

இழப்பீடு.

4.89	2.56	7.65	52.18	9,36.20	1,82.00	69.68	1,02.50
------	------	------	-------	---------	---------	-------	---------

செலவு.

59.01	71.90	65.61	57.26	4,99.34	79.74	54.54	86.10
-------	-------	-------	-------	---------	-------	-------	-------

[1st March 1969]

மூலதனச்

1968-9.

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7-1961-2.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
ஏ. பொதுச் சுகாதார மேம்பாட்டுக்கான				
சுகாதார வேலைகள் (இருப்புகள்)	..	53.46	31.92	3.77
கிராம நீர்வழங்குத் திட்டங்கள்	..	2,55.87	1.52	1.30
தேசிய-நீர்வழங்கு சுகாதாரத் திட்டம்	..	86.76	14.03	2.71
நீர் வழங்குக்காக சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியங்கள்.	..	13.42	1.26	1.26
கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல்	..	12.37	3.67	4.44
மொத்தம்	..	4,21.88	49.88	3.42
ஐ. வேளாண்மை மேம்பாடுகள், ஆராய்ச்சிக்கான				
அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளுக்காக நிலங்களை கையகப்படுத்தலும் ஏனைய இனங்களும்.	..	10.35	4.30	3.17

இணைப்பு—

தமிழ்நாடு வருவாய் கணக்கில் சேராத மூலதனச் செலவினம்—

பெருந் தலைப்புகள்.	1946-7-1961-2.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)
ஜமீன்தாரி ஒழிப்பினால் நிலக்கிழார் முதலியவர்களுக்கு இழப்பீடு கொடுத்தல்.	8,51.74	12.56	4.64
பொதுச் சுகாதார மேம்பாட்டிற்கான மூலதனச் செலவு ..	4,26.62	49.88	3.42
வேளாண்மை மேம்பாடு-ஆராய்ச்சி மூலதனச் செலவு ..	11.36	4.30	3.17
பயன் துய்ப்போர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.	..	..	..
தொழில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு ..	8,51.27	1,23.06	1,06.54
பாசனம் முதலிய வேலைகளுக்கான மூலதனச் செலவு (வாணிகத் தன்மையுள்ளவை).	63,53.61	5,13.44	6,62.31
பாசனம் முதலிய (வேலைகளுக்கான மூலதனச் செலவு (வாணிகத் தன்மையற்றவை).	7,51.31	2,34.90	2,99.87
பொதுப் பணிகளுக்கு மூலதனச் செலவு ..	26,46.01	6,74.60	5,87.13
வருவாய்க் கணக்கில் சேராத மற்றவேலைகளுக்கு மூலதனச் செலவு.	7,99.18	2,07.69	3,24.29
சாலை, நீர் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.	4,16.10	14.66	1,56.47
காட்டு வன மூலதனச் செலவு ..	..	51.36	63.31
அரசாங்க வாணிபத் திட்டங்களின் மேல் மூலதனச் செலவு ..	1,30.89	7.50	1,52.96
எதிர்பாராச் செலவு நிதிக்கு நிதி ஒதுக்கம் ..	24,75.31	..	..
மொத்தம் ..	1,07,92.78	18,93.95	23,64.11

1st March 1969]

செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

1968-9.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9-1968-7.	திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	மதிப்பீடு 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
மூலதனச் செலவு.							
— 13.78	— 19.59	— 38.39	— 17.49	— 7.64	— 25.95	— 18.03	— 37.26
0.18	— .96	3.43	1.05	2,62.39	0.47	0.65	0.45
1.63	.89	0.18	0.46	1,06.66	0.04	..	..
— 1.26	— 1.26	— 1.26	— 1.26	5.86	— 1.26	— 1.26	— 1.26
..	..	..	..	20.48	..	..	..
— 13.23	— 20.92	— 36.04	— 17.24	3,87.75	— 26.70	— 18.64	— 38.05

மூலதனச் செலவு.

24.20	34.25	..	28.68	1,05.95	27.72	29.01	35.37
-------	-------	----	-------	---------	-------	-------	-------

II அ.

பெருந் தலைப்பில் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு 1969-70.
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						
4.89	2.56	7.65	52.18	1,82.00	69.68	1,02.50
— 13.23	— 20.92	36.05	— 17.24	— 26.70	— 18.64	— 38.05
24.20	34.25	33.72	28.68	27.72	29.01	25.37
12.43	9.68	..	..	..	..	..
1,55.59	5,93.97	2,94.66	5,96.84	4,48.19	6,67.69	8,79.65
8,12.18	7,81.23	4,90.39	4,24.47	3,73.49	4,15.39	4,70.93
2,77.43	2,98.43	3,57.00	3,09.69	2,70.86	2,77.94	2,44.40
6,09.75	5,80.01	5,55.34	5,72.50	5,23.59	6,41.25	7,15.92
3,54.97	— 1,72.45	61.54	2,52.06	3,25.36	5,26.17	3,62.17
1,55.50	1,58.53	1,98.93	1,87.54	1,45.74	2,24.56	1,55.58
59.01	71.90	65.61	57.26	79.74	57.54	86.10
2,94.92	10,57.08	— 19,82.91	5,88.52	— 26.83	— 18.80	— 57.85
3,50.00	..	..	..	..	..	..
30,97.64	33,94.27	45.88	30,52.50	23,23.16	28,71.79	29,46.12

C. 72—11

[1st March 1969]

இணைப்பு—III.

கடன் நிலுவையாக காட்டும் பட்டியல்.

(i) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1968-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
அ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்கு முன் பெற்ற கடன்கள்.					
செப்டம்பர் 1957-ம் ஆண்டும், செப்டம்பர் 1940-ம் ஆண்டும்.	1952-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்—முதல், இரண்டு வெளியீடுகள்.	2,33-54	80	28	08
செப்டம்பர் 1938.	1953-ம் ஆண்டு 1 சத வீதக் கடன்.	1,51-28	15-29	48	10
ஜூன் 1939	1959-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,50-00	1,23-96	1,23-96	19
செப்டம்பர் 1942.	1955-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25-00	1,23-25	15	02
டிசு 1943.	1956-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25-10	1,25-10	3-12	08
"ஆகஸ்டு 1944	1958-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,10-00	1,07-95	1,07-92	
செப்டம்பர் 1945.	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	3,00-00	2,78-44	2,78-44	08
டிசு 1946	1961-ம் ஆண்டு 2½ சத வீதக் கடன்.	4,09-30	3,81-77	3,81-77	33
ஜூலை 1950	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீத டிட்ட வளர்ச்சிக் கடன் பத்திரங்கள்.	4,39-76	4,38-25	4,38-25	21
செப்டம்பர் 1951.	1962-ம் ஆண்டு 3½ சத வீதக் கடன்.	3,01-49	3,01-49	3,01-49	85
ஆகஸ்டு 1952	1964-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	5,24-81	5,24-81	5,24-81	29
ஜூலை 1953	1963-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,33-71	10,33-71	10,33-71	34
மொத்தம்—அ. . .		39,03-99	34,54-73	31,94-38	16

ஆ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1968-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
ஆகஸ்டு 1955	1967-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,47-17	10,47-17	30-42
செப்டம்பர் 1956.	1968-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	13,83-56	13,83-56	13,83-56
மொத்தம்—ஆ. . .		24,30-73	24,30-73	14,13-98

[1st March 1969]

(இ) 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ந் தேதிக்குப் பிறகு பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1968-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
ஜூலை 1958	1970-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	5,55-57	5,55-57
ஆகஸ்டு 1959	1971-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	8,72-75	8,72-75
டிசு 1960	1969-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	12,20-72	12,20-72
செப்டம்பர் 1961	1972-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	10,44-00	10,44-00
ஆகஸ்டு 1962	1974-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	13,26-43	13,26-43
டிசு 1964	1976-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	14,33-32	14,33-32
டிசு 1965	1977-ம் ஆண்டு 5½ சத வீதக் கடன்	14,44-27	14,44-27
செப்டம்பர் 1966	1978-ம் ஆண்டு 5½ சத வீதக் கடன்	13,27-33	13,27-33
மார்ச் 1967	4 சத வீத தமிழ்நாடு நில உச்சவரம்பு இழப்பீட்டுப் பத்திரங்கள்.	54-89	51-75
செப்டம்பர் 1967	1979-ம் ஆண்டு 5½ சத வீதக் கடன்	18,03-96	18,03-96
டிசு 1968	1980-ம் ஆண்டு 5½ சத வீதக் கடன்	19,76-05	
மொத்தம்		1,30,59-29	1,10,80-10

(ii) திரும்பப் பெறமுடியாத சிறப்புக் கடன்கள்.

(1)	1796—1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 8 சத வீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள்	மொத்தத் தொகை.
(2)	1795—1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 6 சத வீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள்	ரூபாய்.
(3)	1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட 6 சத வீத வட்டி வீதத்தை உடைய வைப்புத் தொகை.	1,33,000
(4)	4 சத வீத வட்டி வீதத்தை உடைய ஒரு வைப்புத் தொகை (இப்போது இத் தொகை சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவ மனைக்கு அறக் கட்டணமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது)	10,500
மொத்தம்—(ii)		41,770
		66,875
		2,52,148
		2-52 லட்சம்.

சுருக்கம்.

(மக்களிடமிருந்து பெறும் கடன்களும், திரும்பப் பெறமுடியாத சிறப்புக் கடன்களும்.)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

(1)	1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நிலுவையாக உள்ள நமது பங்கு	16-34
(2)	1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நிலுவையாக உள்ள நமது பங்கு	11,56-64
(3)	1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு எழுப்பப்பட்ட கடன்கள்	1,10,80-10
(4)	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநிலம், வெளிச்சந்தைக் கடனில் நமது பங்கு	21-59
(5)	வெளிச்சந்தைக் கடன் வகையில், 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் மொத்தப் பொறுப்பு	1,22,74-67
(6)	மக்கள் தொகை வீதாச்சாரத்தில் திரும்பப் பெற முடியாத கடன்கள் குறித்து நமது பங்கு	1-19
(7)	வெளிச்சந்தைக் கடன்கள், திரும்பப் பெற முடியாத சிறப்புக் கடன்கள், இவை காரணமாக 1968 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று மொத்தப் பொறுப்பு	1,22,75-96

[1st March 1969]

மத்திய அரசினரிடமிருந்து, தன்னாட்சி உரிமையுடைய நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பெற்ற கடன்களில் 1968 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று நிலுவையாக உள்ள கடன்களைக் காட்டும் அறிக்கை.

1956 நவம்பர் 1-ந் தேதிக்கு முன்புள்ள கால அளவுக்கான புள்ளி விவரங்கள் மக்கள் தொகை விதார்ப்படி, சேமைத்த தமிழ் நாட்டின் தற்காலிகப் பங்கைக் குறிக்கிறது.

அ. தமிழ் நாடு அரசு பெற்றுள்ள கடன்கள்.

(1)		(2)	
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்தக் கடன்		1,02.64	
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியிலிருந்து 1953 செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் தேதிவரையில் பெற்ற கடன்கள்		13,90.86	
1953 அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதிவரையில் பெற்ற கடன்கள்		3,73.15	
1956 நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1968 மார்ச் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்.		2,98,31.78	
மொத்தம்—அ. ..		3,16,98.43	

ஆ. முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற கடன்கள்.

(1)		(2)	
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநில அரசாங்கம் எழுப்பிய கடன்களில் நிலுவையாக உள்ள கடனில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு.			
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்		1.33	
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி முதல் 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதிவரையில் பெற்ற கடன்கள்		10.56	
மொத்தம்—ஆ. ..		11.89	

இ. சுயேச்சை அதிகார சபைகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களில் செல்லாகாமலுள்ள கடன்கள் (1968 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்தபடி).

(1)		(2)	
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
தேய்யக் கூட்டுறவு வளர்ச்சி—கிழக்குவாரியிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்		4,93.46	
இந்திய ரிசர்வ் வங்கியைச் சேர்ந்த தேய்ய வேளாண்மைக் கடன் (நீண்ட கால விவகார) நிதியிலிருந்து கடன்கள்		2,89.94	
அனைத்து இந்தியக் கதர்-சிராமத் தொழில்கள் ஆணைக்குழுவிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்.		.08	
இந்திய ஆயுள் காப்புறுதி நிறுவனத்திடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்		12,13.79	
இந்திய ஸ்டேட் வங்கியிடமிருந்து கடன்கள்		6,17.00	
மொத்தம்—இ. ..		26,14.27	
பெரு மொத்தம்—அ+ஆ+இ ..		3,43,24.59	

[1st March 1969]

பல்வேறு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், 1968 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று உள்ளபடி நிலுவையாக உள்ள கடன்கள் இவை பற்றிய சுருக்கம்.

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1968 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்த நிலுவையாக உள்ள கடன்கள்.

(1)	(2)
கடன்கள்.	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1. மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்	1,02.64
2. கொச்சித் துறைமுக வேலைகளுக்கான கடன்கள்	1.33
3. கைத்தறி, கதர் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	3,63.10
4. விடுதிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான கடன்கள்	87.98
5. உதவித் தொகையுடன் நிறைவேற்றப்படும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கான (தொட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி உட்பட) கடன்கள்	1,34.22
6. மின் சக்தி வசதிகள் விரிவுக்கான கடன்கள்	2,55.55
7. சிறு சேமிப்பு வசூல்களைப் பங்கிடும் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	38,62.80
8. சிறுசுரத் தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காக கடன்கள்	7,09.76
9. அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	15,23.55
10. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	7,98.51
11. தேய்ய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	8.23
12. தொழிற் றுட்பக் கூட்டுறவு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட பொருள்கள், சாதனங்கள் விலை காரணமாகக் கடன்கள்—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், சிராம மின்சார வசதித் திட்டம், குழாய்க் கிணறுத் திட்டம்	58.01
13. பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காகக் கடன்கள்	.02
14. காட்டுவள, மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	4,36.04
15. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் குடியிருப்புகள் கட்டப்படும் பொருட்டுக் கடன்கள்	11.44
16. குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்.	3,81.49
17. தேய்ய நீர் வழங்கல்—சுகாதாரத் திட்டங்களின்கீழ்க் கடன்கள்	1,75.27
18. பாசனம், மின்சக்தி முதலியவை போன்ற பல்வகை மேம்பாட்டுக் காரியங்களுக்கான கடன்கள்	83,90.93
19. பாசனத் திட்டங்களுக்காகும் செலவிற்கு நிதியளிப்பதற்காகக் கடன்கள்	87.36
20. பற்றுக்குறைப் பகுதிகளில் நிலையான மேம்பாடுகள் செய்யும் திட்டத்துக்காகக் கடன்கள்	3,49.64
21. காவல்துறை வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காகும் மூலதனச் செலவுக்காக நிதியளிக் கும் பொருட்டுக் கடன்கள்	3,04.66
22. கூட்டுறவு வளர்ச்சிக்காகக் கடன்கள் (கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு மூல தனத்தில் பங்கு கொள்வதற்கான கடன்கள் உட்பட)	44.95
23. சிறிய துறைமுகங்கள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	1,01.21
24. பஞ்சத் தணிப்பு வேலைகளுக்கான கடன்கள்	43.39
25. புயல் இடர்த்தணிப்பு வேலைகளுக்கான கடன்கள்	5,22.32
26. குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கான கடன்கள்	2,26.97
27. கைப் பணிகள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	9.34
28. மட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	4.43

[1st March 1969]

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1968 மார்ச் 31-ம்
தேதியன்றுருந்த
நிலுவையாக
உள்ள கடன்கள்.

(1)

கடன்கள்—தொடர்ச்சி.

(2)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

29. தரமான விதைகளைப் பெருக்கி வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்மீதும் கடன்கள் ..	1.48
30. கயிறு தயாரிப்புத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள் ..	5.05
31. குடியேற்றத் திட்டத்தின்மீதும் கடன்கள் ..	72
32. மத்திய அரசினர் ஊக்குவிக்கும், மத்திய அரசினரின் உதவி பெறும் மருத்துவ- பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள் ..	17,74.39
33. மாநில மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான (வேளாண்மை முதலியன) கடன்கள் ..	28,38.44
34. கைத்தறிக்கை விசைத் தறிகளாக மாற்று வதற்கான கடன்கள் ..	01
35. நிலம் கையகப்படுத்தல்-மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள் ..	64.47
36. ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்திற்கு வழங்கிய வழி-வகை முன் பணம் கடனாகக் கருதப்படுகிற வகையில் ..	13,47.47
37. கொழும்புத் திட்டத்தின்கீழ் குந்தாத் திட்டத்திற்காக வழங்கப்பட்ட பொருள்கள்— சாதனங்கள் விலை குறித்த கடன்கள் ..	1,58.89
38. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள் ..	6.12
39. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள் ..	30.64
40. பதப்படுத்தும்-பாதுகாக்கும் யந்திரங்களை நிறுவுவதற்கான கடன்கள் ..	04
41. மெட்ரிக் முறை எடைகள்—அளவைகளை மேற்கொள்வதற்கான கடன்கள் ..	6.05
42. வீடு கட்டும் காரியங்களுக்காக அனைத்திந்திய அதிகாரிகளுக்குக் கடன்கள் ..	24.35
43. சென்னைப் பால் வழங்கு திட்டத்திற்கான கடன்கள்—நியூஜிலாந்து உதவி ..	5.69
44. கால்நடை வளர்ப்பு, பால் பண்ணை, மீனாமை ஆகிய திட்டங்களுக்கான கடன்கள் ..	3,44.84
45. பழ உற்பத்தி மேம்பாட்டுக்கான கடன்கள் ..	..
46. நிலமில்லாத தொழிலாளர்களை மீண்டும் குடியமர்த்துவதற்கான கடன்கள் ..	19.10
47. கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க வேலைத் திட்டங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குதல் ..	1,17.24
48. கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதிக்கான கடன்கள் ..	35,50.00
49. பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களிலிருந்து கடன்கள் வழங்குதல் ..	13,00.00
50. பொற்கொல்லர்கள் மறு வாழ்விற்காகக் கடன்கள் ..	2,15.32
51. ஏனைய வழி-வகை முன்பணங்கள் ..	..
52. பாரத் சேவக் சமூகத்திற்காக மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கு கடன்கள் ..	02
53. தேசிய கடன்—உபகாரச் சம்பளத் திட்டத்தின்மீதும் கடன்கள் ..	1,24.18
54. கிராமதான—பூதானப் பகுதிகளில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கடன்கள் வழங்குதல் ..	10.11
55. கிராமத் தொழில்களின் மும்முர வளர்ச்சிக்கான கடன்கள் ..	40.63
56. சிறப்பு வளர்ச்சி திட்டத்திற்கான கடன்கள் (விரைவுத் திட்டம்) ..	1,68.97
57. பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பிவரும் இந்தியர்களுக்கு உதவியையும், மறு வாழ்வையும் அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் ..	2,03.19
58. கண்காட்சி இட மனையை மேம்படுத்தும் செலவிற்கென குறுகியகாலக் கடன் ..	1,00.00
59. நில அடைமான வங்கியின் கடன் பத்திரங்களை வாங்க முன்பணம் ..	1,79.84
60. பயன்தரப்போர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளின் விரைவுத் திட்டத்திற்கெனக் கடன்கள் ..	77.93

பெரு மொத்தம் ..

3,17,10.32

1st March 1969]

கடனுக்குரிய வட்டி முதலிய செலவுகள், 1964-65 முதல் 1969-70 வரை.

	1968-69 வரவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.	1968-69 திருத்த மதிப்பீடு.	1969-70 வரவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)
அ. வட்டி—			
வெளிச்சந்தைக் கடன் களுக்கான வட்டி (நிகரம்).	3,24.73	3,82.12	4,55.10
கடனில் தள்ளுபடி ..	3.63	7.22	19.87
இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கொடுத்த வழி-வகை முன்பணத்தின் மீது வட்டி.	2.64	48.67	33.14
புதிய கடன் எழுப்புதல் முதலியவற்றிற்கான செலவு.	2.38	4.33	2.53
இந்திய அரசு கொடுத்த கடன்களுக்கான வட்டி ..	8,26.49	9,82.48	12,25.50
தன்னாட்சி உரிமைப்பெற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்களுக்கான வட்டி	40.60	52.24	1,20.59
வருங்கால வைப்பு நிதிக்கான வட்டி ..	54.97	68.71	83.34
தேய்மான சேமிநிதி, ஏனைய வட்டி பெறும் வைப்புத் தொகைகளுக்கான வட்டி.	35.83	48.36	46.46
மொத்தம்—அ. ..	12,91.27	15,94.13	19,86.53
ஆ. கடன் கரைப்பு நிதி—			
பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களின் கடன் தேய்மான நிதிக்கு உதவித் தொகை ..	1,04.95	1,26.46	1,48.12
பொது கடன் கரைப்பு நிதிக்கு உதவித் தொகை.	21.01	17.00	5,34.99
இந்திய ஆயுள் காப்புறுதி நிறுவனத்தின் கடன் களுக்கான கடன் கரைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்கல்.	..	..	5.75
மொத்தம்—ஆ. ..	1,25.96	1,43.46	6,88.86
பெரு மொத்தம்—கடன் செலவுகள் (நிகரம்) ..	14,17.23	17,37.59	26,75.39

குறிப்பு.—(அ) 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் எழுப்பிய புதிய கடன் மீது ஒரு முழு ஆண்டிற்கான வட்டிக்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளதால் மதிப்பீடு அதிகரித்துள்ளது. 1969-70-ல் பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் கடன்கள் மீது அரையாண்டுக் கால வட்டிச் செலவுகளைச் சரிக்கட்ட ரூ. 67 இலட்சம் ஒரு மொத்த நிதி ஒதுக்கம் அதில் அடங்குகிறது.

(ஆ) ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பெறக்கூடிய குறுகிய காலக் கடன்களுக்கான வட்டிச் செலவு குறித்து ஒதுக்கிய மொத்தத் தொகை.

(இ) 1968-69-ல் கிடைத்த கடன்களுக்காகக் கொடுக்கத்தக்க கூடுதல் வட்டி இந்த அதிகரிப்புக்குக் காரணமாகும்.

(ஈ) 1968-69-ல் எழுப்பிய புதிய கடனுக்காகக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளதால் மதிப்பீடு அதிகரித்துள்ளது.

(உ) இந்த நிதியில் சேர்ந்துள்ள தொகைகள், கடனைத் தீர்க்க வேண்டிய காலம் முடியும்போது கடனின் எஞ்சிய தொகையை முழுவதும் கொடுத்துத் தீர்க்கப் போதுமானவையாக இருக்க வேண்டும் என்று நான்காவது ஆணைக்குழு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. இந்த பரிவரையைக் கருத்தில் கொண்டு, 1966-67 முதல் பொதுமக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், அவை தீர்க்கப்படவேண்டிய காலம் வரும்பொழுது முழுத் தொகையையும் இந்த நிதியிலிருந்தே கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்கம் செய்வதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[1st March 1969]

இணைப்பு III—அ.

தமிழ்நாட்டின் சில மூலதனப் பொறுப்புகள், இருப்புகள் ஆகியவற்றைக் காட்டும் அறிக்கை.

(1)	(2)	எதிர்பார்க்கப்படும் பொறுப்புகள்.		(5)
		1968-69-ல்.	1969-70-ல்.	
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
பொறுப்புகள்.				
கடன்கள்—				
இந்திய அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டியவை	3,17,10-32	1,03-22	8,72-09	3,26,85-63
வெளிச்சந்தைக் கடன்கள்	1,22,22-92	7,81-12	10,77-27	1,40,81-31
நான்கு சத வீத தமிழ்நாடு நில உச்சவரம்பு இழப்பீட்டும் பத்திரங்கள்	51-75	62-72	89-93	2,04-40
திரும்பப்பெற இயலாத சிறப்புக் கடன்கள்	1-29	..	..	1-29
ஏனைய தற்காலிகக் கடன்கள்	5,09-00	—14-00	..	4,95-00
ஏனைய கடன்கள்	*19,97-27	3,72-29	2,06-87	25,76-41
ஏனைய பொறுப்புகள்.				
மாநில வருங்கால வைப்பு நிதியும் சேமிப்பு வங்கி வைப்புத் தொகைகளும்	20,65-12	6,82-88	5,36-52	32,84-53
மொத்தம்—பொறுப்புகள்	4,85,57-67	19,88-23	27,82-68	5,33,28-58

	1968 மார்ச் 31-ம் தேதி யன்று இருந்த இருப்புகள்.	எதிர்பார்க்கப்படும் இருப்புகள்.		1970 மார்ச் 31-ம் தேதி யன்று இருக்கு மென்று எதிர்பார்க்கப் படும் மொத்த இருப்புகள்.
(1)	(2)	(3) 1968-69-ல்.	(4) 1969-70-ல்.	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
இருப்புகள்—				
வழக்கப்பட்ட கடன்கள் (அரசாங்கத்துக்குச் சேரவேண்டியவை).	1,22,69-35	7,07-40	7,17-47	1,36,94-22
மின்சார வாரியத்துக்குக் கடன்கள்	11,99,32-10	29,10-69	15,15-90	2,43,58-69
மூலதனச் செலவு	2,50,05-53	28,71-79	29,46-70	3,08,24-03
சொக்க இருப்பும் முதலீடுகளும்.	13,81-18	—10,76-01	..	3,05-17
மொத்தம்—இருப்புகள் ..	5,85,88-16	54,13-87	51,80-07	6,91,82-10

(1)	(2)	எதிர்பார்க்கப்படும் இருப்புகள்.		(4)
		1969 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று.	1970 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று.	
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
பொறுப்புகளுக்குமிகுதியாயுள்ள இருப்புகள்	1,00,30-49	1,34,56-13	1,58,53,52	

* கொண்டுநடல் நடவடிக்கைகளுக்கான கடன்கள் இதில் சேரவில்லை.

† 1957-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முடிய மின்சார திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவான சுமார் ரூ. 71.46 கோடி தொகையும், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள் என்பதன்மீது காட்டியுள்ள சுமார் ரூ. 40 லட்சம் கடன் தொகையும் இதில் அடங்குகிறது.

1st March 1969]

இணைப்பு IV.

வளர்ச்சித் தலைப்பு.

1968-69, திட்ட மதிப்பீடு. 1968-69, திருத்த மதிப்பீடு. நான்காவது திட்ட நிதி ஒதுக்கம். 1969-70 முதல் 1973-74 வரை. (தற்காலிகமானது).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
I. வேளாண்மையும் அதற்குத் தொடர்பான வேலைத் திட்டங்களும்—				
1. வேளாண்மை உற்பத்தி	4,10	3,85	30,15	3,92
2. சிறு பாசனம்	7,70	8,76	2,56	6,11
3. மணவளப் பாதுகாப்பு	92	1,03	5,45	60
4. ஆயக்கட்டு மேம்பாட்டுத் திட்டம்	34	35	27	61
5. கால்நடை வளர்ப்பு	79	84	8,14	58
6. பால் பண்ணையும் பால் வழங்கலும்	55	63	5,34	72
7. காட்டுவளம்	49	50	4,73	58
8. சிங்கோலு	..	..	56	10
9. மீனளம்	1,00	1,03	10,09	1,30
10. கிடங்கு வசதியும், விற்பனையும்	2	3	79	6
மொத்தம்—I	15,91	17,02	91,06	14,58
II. கூட்டுறவு, சமுதாய வளர்ச்சி மேம்பாடு—				
1. கூட்டுறவு	74	83	28,72	72
2. சமுதாய வளர்ச்சி, கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்	1,75	1,81	11,54	2,30
மொத்தம்—II.	2,49	2,64	40,26	2,97
III. பாசனம், மின்விசை—				
1. பாசனம்—வெள்ளத்தடுப்பு	3,58	3,89	39,06	4,50
2. மின்சக்தி	32,17	40,31	1,69,79	36,88
மொத்தம்—III.	35,75	44,20	2,08,85	41,38
IV. தொழில்களும், கனிவுளங்களை வெட்டி எடுத்த தளும்—				
1. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள்	2,53	2,04	32,05	4,08
2. கனிவுள மேம்பாடு	10	21	1,04	12
3. கிராம, சிறுசகத் தொழில்கள்	3,07	3,21	31,00	3,31
மொத்தம்—IV.	5,70	5,46	64,09	7,43

1st March 1969]

வளர்ச்சித் தலைப்பு.	1968-69, திட்ட மதிப்பீடு.	1968-69, திருத்த மதிப்பீடு.	நான்காவது இந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம். 1969-70 முதல் 1973-74 வரை (தற்காலிக மானது.)	1969-70, திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(ரூபாய் லட்சத்திலே.)			

V. போக்குவரத்தும் சாலைகளும்—

1. சாலைகள்	1,60	1,65	25,04	1,81
2. சாலைப் போக்குவரத்து	10	10	7,29	99
3. உள்நாட்டு நீர்வழிகள்	10	10	..	..
4. துறைமுகங்கள்	5	40	..	..
5. சுற்றுலா	..	..	26	1
மொத்தம்—V.	1,85	2,25	32,59	2,81

VI. சமூகப் பணிகள்—

1. பொதுக் கல்வி	6,95	7,13	53,17	4,20
2. தொழில் நுட்பக் கல்வி	1,25	1,33	6,59	1,08
3. கலாசாரப் பணிகள்	3	2	61	8
4. மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம்	3,69	3,23	17,32	2,20
5. நீர் வழக்கம், குடிநீர் அகற்றலும்	2,51	2,61	55,12	3,97
6. வீட்டு வசதி	75	65	30,30	4,48
7. நகர அமைப்பும், நகர்ப்புற மேம்பாடும்	10	5	2,24	12
8. பின் நிலை கூகுப்பினர் நலன்	1,73	1,66	10,09	1,01
9. சமூக நலம்	10	11	1,32	19
10. கைப்பணியாளர் பாடுநிலையும், தொழிலாளர் நலனும்.	50	19	2,39	23
11. பொதுச் சுகாதாரம்	11	10	8	1
மொத்தம்—VI.	17,72	17,12	1,79,23	17,56

VII. பலவகை—

1. புள்ளி விவரங்கள்	4	3	59	2
2. மலைப் பகுதிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம்	22	35	7,00	45
மொத்தம்—VII.	26	38	7,59	47
பொது மொத்தம்	79,68	89,07	6,23,67	87,80

1st March 1969]

Speech of the Hon. Thiru K. A. Mathialagan, Finance Minister, presenting the Budget for 1969-70 to the Legislative Assembly of Tamil Nadu on the 1st March 1969.

[vide Item VII on page 20]

Sir,

I rise to present the Budget Estimates of the Government of Tamil Nadu for 1969-70. The Revised Estimates for 1968-69 and the Accounts for 1967-68 are also before the House.

2. It is a matter for profound regret that my political mentor, the revered Anna is not here to-day to present the Budget, the salient features of which had been finalised even while he was effectively in charge of the financial affairs of the State. Even a prosaic document like the Budget under his masterly touch became a potent instrument for rousing the people and harnessing their enthusiasm and energies for the tasks of development. Functioning within all the limitations of a federal constitution and assuming responsibilities at a time when our economy was faced with difficulties of an unprecedented character, Anna had endeavoured to give a new orientation to our economic policies and programmes through the two Budgets which he presented to this House. What he managed to achieve in the last two difficult years held out rich promises of what this State under his leadership could have accomplished if circumstances had been more propitious and he had been spared a little longer to serve the people of Tamil Nadu, whom he loved so well. I will assure the House and through it the people of Tamil Nadu that it will be the endeavour of all of us to follow in the footsteps of our departed leader and seek to implement to the best of our ability and resources, the policies he laid down.

Progress under Anna's stewardship.

3. Anna's stewardship of the affairs of our State was a brief but memorable interlude in the long history of the Tamil speaking people. Leaving aside his contribution in other areas of administration and confining our attention to the fields of Finance and Planning, Anna's efforts to maintain the tempo of development without at the same time impairing the financial stability of the State should receive special praise from economic analysts. Tamil Nadu will be among the two or three States which had managed to maintain the pace of development in the last two years and if it is remembered that the other States which fall in this exceptional category have a stronger resource base than Tamil Nadu, our performance should receive special appreciation. During the last two years, he had to concentrate attention necessarily on programmes already well under way and the room for new initiatives within the framework of annual plans was understandably limited. But even so, in his own masterly way, he deftly changed the relative priorities of the plan and set new targets in certain fields of development. I shall content myself here with mentioning

1st March 1969]

just a few of the directions in which he sought to reorient the programmes of the State Government. Though the importance of rural electrification has long been recognised in our State plans, he sought to accelerate the pace still further in the well-founded belief that lift irrigation provided the surest basis for an acceptable rate of growth for our agricultural economy. The number of pumpsets energised in the last two years will be over 1,00,000. He also gave a new impetus to the multiple cropping and high yielding varieties programmes and the results of his efforts in these directions would have been more clearly visible if the seasonal factor had not been as adverse as it has been in the last two years. Anna had also the vision to recognise the importance of institutional finance in programmes of agricultural development and he persuaded the farmers and the agricultural planners to accept the inevitability of a switchover from Governmental to institutional finance. Even those who had genuine doubts about the success of this new policy at the start would, by now, have been fully convinced of the wisdom of the policy he had initiated. The new record which has been set by the land mortgage banks in our State in the current year holds out the assurance that they will be able to implement a programme of the order of Rs. 70 to Rs. 90 crores as envisaged in the Fourth Plan period. When it remembered that the lendings of the land mortgage banks had in the last decade averaged about only Rs. 3 crores per year, the far reaching significance of the move towards institutional finance initiated at the commencement of the current year will be fully appreciated.

4. While ensuring the implementation of the Plan with vigour, the late Chief Minister had also borne in mind the need to provide for essential commitments falling outside the Plan. He was in particular aware of the need to assure within the resources available improvement in the conditions of service of the employees of Government. Apart from successive increases in rates of dearness allowance so as to maintain continual parity with rates applicable to employees of Central Government, the sanctioned City Compensatory Allowances to employees in the cities of Madras and Madurai and their environs, for which employees had been pressing for nearly five years. Special mention should also be made of the facility now given to employees for encashment of their leave privileges. The retirement benefits of employees have also been substantially improved with the new provision for computation of pension on the basis of average emoluments of the last thirty-six months of service without any distinction being made between substantive pay and officiating pay as hitherto. The scheme for family pension to teachers is also being liberalised more or less on the lines of the scheme now in force for employees of Government. In accordance with the directions issued by Anna, we are also sanctioning with effect from 1st April 1969 a scheme for grant of loans to Government servants for meeting expenditure on marriages. A provision of Rs. 10 lakhs has been made in the Budget estimates. The distribution of food-grains at subsidised rates in another important programme for which he will for ever

1st March 1969]

be remembered. One of his last important acts as Chief Minister was to appear before the Fifth Finance Commission and plead for devolution of adequate resources to enable the State to bring about a measure of improvement in the scales of pay of employees of Government and teachers.

5. Anna's tenure as Chief Minister was also notable for the faroucr with which he pleaded for rationalisation of the existing relations between the States and Centre in the realms of finance and planning. His attempts to focus the attention of the enlightened public on the need for a reappraisal of the financial relations between the Centre and the States have met with a measure of success. In his very first Budget speech, he drew the attention of this House and through it the public at large to the problem of the growing burden of debt charges in State Budgets. The present situation in which the States, faced with an aggregate debt burden of over Rs. 7,000 crores, are constrained to provide for interest and repayment of principal to the Centre over one-third of the resources transferred from the Centre to the States, is by any standards anomalous and cries aloud for remedy. His plea that the question of rescheduling of debts due from the States to the Centre needed to be taken up for expert study so as to afford a measure of relief to the States has been endorsed by many other States too. It is significant to note that the Government of India have also now recognized that the problem merits further study and are currently considering certain suggestions for debt relief.

6. While urging that the development of genuine co-operative federalism called for a reallocation of financial resources between the Centre and the States on a more equitable basis, Anna was fully aware of the need for prudent financial management. He sought progress with stability, and the way in which he handled the State's financial problems in the last two years should evoke widespread appreciation. The Accounts for the year 1967-68, which are now before the House, disclose a small revenue surplus of about Rs. 7 lakhs, which coming in the wake of the substantial revenue deficits of the two preceding years testify to the care and circumspection with which he had steered the finances of the State even in the absence of the increased Central assistance he had sought for his programmes.

Revised Estimates 1968-69.

7. The House will recall that the Budget Estimates for the current year to had envisaged a small revenue surplus of Rs. 74 lakhs. The Revised Estimates now before the House place the receipts on revenue account at Rs. 277.28 crores and expenditure at Rs. 263.61 crores, the result and surplus being Rs. 13.67 crores. But this surplus is not real as the Revised Estimates include certain receipts of a non-recurring nature, which cannot be regarded as normal accretions of revenue. Government of India have agreed in response to representations made by us and other States to provide grants to the State Governments for amortisation of open

1st March 1969]

market loans for the period beginning from 1966-67. The grant to which this State is eligible has been assessed at Rs. 6.05 crores per annum. This amount will, however, be made available to the State Governments not in cash but through conversion of miscellaneous development loans sanctioned for plan schemes. The Revised Estimates in the circumstances take credit for a sum of Rs. 18.15 crores as additional grant from the Government of India which will be offset by a reduction of Rs. 6.85 crores in loan assistance in the current year for the plan and arrangements through book adjustments of Rs. 12.10 crores of miscellaneous development loans drawn in 1966-67 and 1967-68. The arrears of interest of Rs. 9.72 crores earned by the State Electricity Board on commercial account in early years but not made over to the State Government for want of cash resources, have also been taken credit for in the Revised Estimates. If allowance is made for these two items of non-recurring nature, the Revised Estimates for the current year will disclose a substantial revenue deficit. But this deficit need cause no undue concern, for it reflects in a large measure temporary setback in revenue receipts under heads such as sales tax due to industrial recession and commitments arising from the two instalments of dearness allowance sanctioned in the current year. The deterioration on revenue account has been more than fully compensated by improvement under capital and loan accounts and this should enable the State Government to close the current year without any overdraft with the Reserve Bank in spite of substantial increase in the outlay on the Plan from Rs. 79.68 crores as originally budgeted to Rs. 89.07 crores as now indicated in the Revised Estimates.

Budgetary prospects for 1969-70.

8. Turning now to the budgetary prospects for next year, a few preliminary observations are called for on the uncertainties and difficulties facing State Government, which militate against firm budgeting both in regard to Plan and non-Plan activities. The uncertainty in regard to the non-Plan section of the Budget stems largely from the fact that the final award of the Fifth Finance Commission now in session will become available only towards the end of July 1969. A word of explanation may be necessary on the present classification of expenditure as between Plan and non-Plan. The entire expenditure under non-developmental heads such as general administration, police, administration of justice and debt charges is treated as non-Plan. Besides, provision for maintenance of institutions and services under developmental heads at the level reached at the commencement of the new Plan period is also classified as non-Plan. Expenditure on Revenue Account on new programmes or expansion of existing activities under different heads of development such as agriculture, medical and public health, education, welfare of backward classes, etc., and the entire expenditure on capital and loan accounts under developmental heads are categorised as falling within the Plan. The expenditure on Plan as thus defined is

1st March 1969]

to be financed through Central loans and grants under Article 282 of the Constitution through fresh loans and borrowings and other miscellaneous capital receipts of the State Government net of repayments, and additional taxation. As regards non-Plan expenditure, it has by now become a well established practice for the Finance Commission to cover through devolution of Central taxes and grants under Article 275 of the Constitution any deficit which remains after taking full credit for the revenues of the States at existing rates of taxation. The Revenue Estimates for 1969-70 as now before the House place the receipts on Revenue Account at Rs. 268.66 crores including a sum of Rs. 5.60 crores to be mobilised by the State with reference to the target of additional taxation set by the Planning Commission for the State for the Fourth Plan Period. The expenditure on Revenue Account is Rs. 285.37 crores, revealing a deficit of Rs. 16.71 crores. The revenue deficit may look alarmingly large. But this is due entirely to non-Plan commitments, which have to be taken note of by Fifth Finance Commission. As the House is aware, the interim report of the Fifth Finance Commission did not make any additional resources available to the State Government. At the same time, the entire burden of financing the committed expenditure arising from the three annual plans was completely thrown on us. We have, besides, given an additional instalment of dearness allowance estimated at Rs. 3.6 crores in January last. This has also to be taken into account by the Fifth Finance Commission in its final award. It has been computed that of the total revenue deficit, the deficit attributable too the non-Plan side is Rs. 20.7 crores. We hope that following the practice of the earlier Finance Commissions, the Fifth Finance Commission now in session will through devolution of Central taxes and grants under Article 275 of the Constitution make available additional resources for covering fully the non-Plan deficit. The provision of additional assistance for bridging the gap in State Budgets on non-Plan account should be the first charge on Central resources.

9. The Budget Estimates taking into account Revenue, Capital, Loan and Public accounts also reveal an overall deficit of Rs. 19.52 crores. But this deficit is only a reflection of the substantial non-Plan Revenue deficit, which, as we have argued, should be fully met in the final award of the Finance Commission. We have therefore left the deficit uncovered. Some efforts at mobilisation of resources for the Plan is however necessary as already indicated with reference to the targets set by the Planning Commission and Government will place proposals in this regard in due course before the House. It is hoped that these resources could in part be secured through rural debentures, a new instrument for mobilisation of savings in rural areas. Planning Commission attaches great importance to these debentures, details of which are however yet to be worked out. To the extent we are able to raise some resources through rural debentures, the need for taxation will be less. The House may also kindly observe that we have taken credit in the Budget Estimates for a net

1st March 1969]

accrual of Rs. 2.4 crores through State Raffle Scheme in next year's Budget Estimates. This amount has for the present been shown under Public Account on the basis of legal advice tendered to us. Audit has however taken the view that the receipts should appropriately form part of the Consolidated Fund and treated as non-tax Revenue. The matter is still under correspondence and the House will be apprised of the final position in due course. The House may however kindly note that if the view of Audit should ultimately prevail, net receipts under State Raffle Scheme will have to be transferred to Revenue Account and this will have the effect of reducing the revenue deficit.

State's suggestions to Finance Commission.

10. It will be appropriate at this stage to refer briefly to the suggestions contained in our memorandum to the Finance Commission. We have urged that the share of States in income-tax should be raised from 75 per cent to 87½ per cent having regard to the fact that the Centre has in the last few years increased its share of income-tax through levy of surcharges exclusively for purposes of the Union. As regards the principals for distribution of income-tax among the States, we have urged that 20 per cent should be distributed on the basis of collection, 60 per cent on the basis of rural population and 20 per cent on the basis of urban population. We have pleaded for a measure of weightage for urban population, because income-tax is realised mostly in urban areas and the provision of civic amenities in urban areas calls for large outlays. Having regard to the fact that in the scheme of transfer of resources between the Centre and the States, income-tax has ceased to be as important as envisaged by the architects of the Constitution, we have urged that Corporation tax should be brought within the shareable pool. This suggestion can be implemented only through amendment of the constitution. As such amendment will take time, we have proposed that in the meanwhile transfer of resources on a higher scale to States should be effected through larger participation of States in other taxes currently shareable. To this end we have pressed that the share of the States in Union Excise Duties should be raised from 20 per cent to 40 per cent and that this should be distributed among the State solely on the basis of population with weightage of 25 per cent for urban population. We have opposed the suggestion for extension of the scheme of additional excise duties in lieu of sales tax to a larger number of commodities, as any such move would deprive the States of the only elastic source of revenue at their disposal. We have also drawn the attention of the Finance Commission to the apathy of the Central Government in resorting to levies under Article 269 of the Constitution for the benefit of the States and have in particular urged that instead of seeking larger revenues from Railways solely in the form of increase in Railway freight, the Central Government could also levy a tax on Railway freight, as the proceeds of such a tax will be wholly assignable to the States. Even if all these suggestions are accepted

1st March 1969]

by the Commission, there will still remain a large gap between revenue receipts at current rates of taxation and Revenue expenditure excluding outlays on the Plan. This gap will have to be bridged fully through grants-in-aid under Article 275 of the Constitution. We hope that our plea will receive sympathetic consideration at the hands of the Commission and their recommendations will contribute materially to improvement in the present state of financial relations between the centre and the Constituent units of our large federation. I cannot do better than quote the concluding observations of our revered leader Anna in his opening speech before the Commission during its visit to Madras in January. Referring to the normal tendency of the Finance Commissions to subject the forecasts of States to meticulous scrutiny and prune their demands to the utmost, he told the Commission that after all such calculations had been made, "the crucial question which the Commission should ask of itself is not what minimum subsistence allowance it should provide for the State to keep it going in the next five years; it should rather be how best the Commission can assist a State, which has by and large managed its affairs prudently to meet the needs of the people more effectively and thus leave the State and its people with a feeling that they have on the whole had a fair deal".

Fourth Five-Year Plan.

11. So far as the Plan is concerned, the House is aware that we have presented to the Planning Commission a Five-Year Plan calling for an outlay of the order of Rs. 624 crores. Central assistance will be the crucial determinant of the size of the State's Plan. Though Central assistance for the new Fourth Plan has in the aggregate been maintained at Rs. 3,500 crores (i.e.) at the same level for the original Fourth Plan, the share of Tamil Nadu has suffered a grievous cut. The Planning Commission have committed themselves at this stage only to Central assistance of the order of Rs. 201 crores for the Plan, as against Rs. 250 crores indicated for the original Plan. This order of Central assistance together with the State's own resources inclusive of additional mobilisation can support a Plan of only Rs. 501 crores. We have urged before the Planning Commission that the reduction in Central assistance is far too drastic and that it will not be possible to ensure a minimum rate of growth for the State's economy with a Plan of only Rs. 501 crores. We are aware that the cut in Central assistance is in part the outcome of the decision of the National Development Council to reserve 10 per cent of the aggregate Central assistance for the State Plans exclusively for six States whose per capita income is reported to be below the national average. We have argued before the Planning Commission that even if the need for special assistance for backward States, it granted the resultant reduction of Central assistance for other States should be distributed equitably among the States with reference to their level of prosperity as measured by the excess of

1st March 1969]

the per capita income of the State above the national average. It is our contention that the per capita income of Tamil Nadu is just a shade above the national average, and under the present formula we are called upon to sacrifice more than our proportionate share for the sake of the backward States. Further, we feel that even under the formula as evolved by the National Development Council, the Planning Commission does enjoy an element of discretion in the allocation of Central assistance and this discretion should be so exercised as to ensure that no State suffers unduly in relation to what it had been promised for the original Fourth Plan. Ten per cent of the Central assistance for State Plans has been reserved to be distributed among the States with reference to special problems and in our view it should be possible for the Planning Commission to distribute the amount reserved under this head so as to bring about on the whole a more equitable allocation of Central assistance for State Plans. In any case, when the formula suggested by the National Development Council is seen in practice to inflict undue hardship on certain States and confer wholly unintended benefit on certain affluent States, it is necessary that the whole issue should be referred back to the National Development Council for reconsideration. We hope that the principles for allocation of Central assistance will be considered afresh by the National Development Council and as a result of such a reappraisal, our share will be marked up to an extent. We are also bound to get some additional resources out of the proceeds of additional taxation which may be levied by the Centre in the Fourth Plan period subsequent to the award of the Finance Commission. We have also a strong case for a measure of relief in regard to repayment of loans to the Centre. With Central assistance for the Plan fixed at Rs. 201 crores, the loan component thereof may work out to only about Rs. 150 crores. As against this, the liability on account of repayment of loans to the Centre has been estimated at approximately Rs. 148 crores. The State will therefore not get any effective loan assistance from the Centre for the Plan. We have pleaded with the Planning Commission that this anomalous situation should be taken note of and a decision on the rescheduling of debts due to the Centre should be expedited. The whole problem is now under consideration of the Centre and it is not unrealistic to hope that some additional resources will accrue through such rescheduling of debt obligations by the Centre. We have made it clear to the Planning Commission that we consider a minimum outlay of Rs. 575 crores on the Plan as inescapable and that it should be possible for us to fulfil a Plan of this order, if some additional help is given to us in the manner indicated above.

Annual Plan 1969-70.

12. The size of the Annual Plan for 1969-70 is of more immediate significance to us than that of the Fourth Plan, decisions in regard to which are bound to take a little time. On the basis of Central assistance of Rs. 36 crores, our own resources and

1st March 1969]

additional mobilisation of Rs. 7 crores, the Planning Commission has asked us to restrict the outlay on the Plan for 1969-70 to about Rs. 72 crores. Having regard to the large outlays needed for spillover programmes like the Ennore Thermal Scheme and the investments called for in sectors of high priority such as those relating to agricultural production, the State Government have felt that a minimum Plan of the order of Rs. 87 crores is called for. We expect the Central assistance of Rs. 36 crores to be marked up a little corresponding to the increase in Central assistance for the Fourth Plan, which we are pleading for. We have even otherwise a strong case for increase in assistance for the Plan for 1969-70. During the period of the three Annual Plans covering the interregnum between the Third Plan and the new Fourth Plan, Tamil Nadu did not get Central assistance in the proportion agreed upon and it has been conceded by the Planning Commission itself that there has been a shortfall in assistance of over Rs. 3 crores. If the original Fourth Plan had run its normal course, this shortfall would have been made good to us. Taking this also into account we hope that Central assistance for next year's Plan will be marked up from Rs. 36 crores to at least Rs. 40 crores. In the hope that our plea, which is a very modest and reasonable one, will be accepted, we have in the Budget Estimates for 1969-70 taken credit for Central assistance in the form of loan and grant of the order of Rs. 40 crores.

13. Among the various loans repayable to the Government of India in the coming year, there is a lump-sum loan of Rs. 13.5 crores, which falls due for repayment on 31st March 1970. This represents the repayment of the loan given by the Government of India to the composite State of Madras in 1952-53 to enable it to tide over the difficult situation caused by famine relief measures in Rayalaseema and elsewhere. We have argued before the Planning Commission that irrespective of the decisions of the Government of India on the general question of rescheduling of debts, the least that should be done is to permit us to repay this lump-sum of Rs. 13.5 crores over a period of five years. This suggestion will give us relief to the extent of Rs. 10.8 crores in 1969-70, without in any way affecting Centre's resources taking the Fourth Plan period as a whole. We have reason to hope that this plea of ours which is intrinsically reasonable will meet with favourable response from the Government of India. We have in the Budget Estimates for 1969-70 provided for repayment of loans to the Government of India on the assumption that our request for rephasing of the repayment of this particular loan will be agreed to. On the basis of acceptance of these two requests by Government of India, we have drawn up a Plan of Rs. 87.20 crores for 1969-70 and presented it along with the Budget.

Agricultural Production.

14. In drawing up the Plan for the next year which heralds the new Fourth Plan, we have continued the emphasis on agricultural production and allied programmes. The House is aware

[1st March 1969]

that these programmes have received a set-back in the current year in view of the unprecedented drought experienced in several parts of the State, particularly in North Arcot and Chingleput districts. The deficiency in rainfall during the North-East Monsoon season has been assessed at nearly 40 per cent. The adverse seasonal conditions in areas dependent on irrigation by rain-fed tanks and wells have neutralised the success attending on high-yielding varieties programme and multiple cropping programmes implemented in other areas such as Thanjavur with assured facilities for irrigation. In the result, agricultural production in the aggregate is expected to be at a lower level than last year. The failure of crops in Chingleput and North Arcot districts underlines the need for intensification of our efforts at procurement of paddy in other areas. About 45 lakhs of people in the statutory rationed areas of Madras City and Coimbatore town and environs are covered by the "One Rupee a Measure" Scheme. Besides, 130 lakhs of people spread over other districts are covered by family cards and rice is being sold at a price which is much less than the market rates. A provision of Rs. 8.79 crores has been made in the Budget Estimates of 1969-70 towards the cost of subsidy representing the difference between the procurement price and other incidental charges and the actual price at which rice is sold to consumers. We have also been able to make available to people large quantities of red wheat which is not much costlier than rice and we hope that with the increased use of wheat, cholam and ragi, we will be able to tide over the difficult situation caused by failure of rains in the current year.

15. If seasonal conditions had been fair, it should have been possible on the basis of the various programmes successfully implemented as part of the Plan to raise the level of production of food-grains to about 63 lakh tonnes in the current year. The drought in the current year has only further highlighted the need to push through with greater vigour the programmes which will immunise agricultural operations against vagaries of the weather. The next year's Plan therefore provides for the sinking of 2,500 private tube wells, 3,000 filter point tube-wells and 14,000 simple wells. Loan assistance for these programmes will be routed through the Land Mortgage Banks. The Central Land Mortgage Bank which is expected to disburse Rs. 12 crores towards various programmes of agricultural improvement in the current year will step up its activities further and it is estimated that the Bank should be able to raise not less than Rs. 14 crores, and possibly up to Rs. 18 crores, depending upon conditions in the money market next year. Towards the debentures to be floated by the Central Land Mortgage Bank, Government will also make a substantial contribution and the Budget Estimates for 1969-70 embody a provision of Rs. 4.6 crores in this regard. The Agro-Industries Corporation, which has been activated in the current year has up to end of January 1969 disbursed loans aggregating to Rs. 70 lakhs for purchase of tractors and Rs. 80 lakhs for purchase of oil engines and electric motor pumpsets. We have provided in the next year's Budget

[1st March 1969]

Rs. 50 lakhs for further contributions towards share capital of this Corporation which will be supplemented by an equal amount from the Government of India. With these resources and refinancing facilities from commercial banks, it should be possible for the Corporation to continue its present beneficent role in 1969-70. The Government of India have taken a decision of policy that the distribution of imported tractors should in future be effected solely through the Agro-Industries Corporation. The House should be glad to know that in pursuance of this policy, 650 tractors of foreign make have been allotted for distribution in Tamil Nadu through the Agro-Industries Corporation. Having regard to the current shortage of tyres and tubes for tractors, the Corporation is also taking steps to procure these scarce items in bulk and distribute them at fair prices to the agriculturists. Besides these programmes, special schemes financed by Agricultural Refinance Corporation entailing a total outlay of Rs. 770 lakhs and pertaining mostly to minor irrigation and reclamation schemes are also in various stages of implementation. The Government have also formulated and submitted to the Agricultural Refinance Corporation, other schemes involving a total outlay of Rs. 1,018 lakhs covering such programmes as sinking of wells in Krishnagiri in Dharmapuri district, Madurai and Melur in Madurai district, Sankarankoil in Tirunelveli district, Pullambadi and New Kattalai Canal areas in Tiruchirappalli district, Sivaganga and Tirupattur taluks in Ramanathapuram district and Amaravathi Project area in Coimbatore. A few schemes relating to development of dairying and coffee plantations and fisheries are also being formulated. The House may rest assured that Government will spare no pains in tapping the resources from the Agricultural Refinance Corporation for strengthening the infrastructure for agricultural development in our State.

16. It is also encouraging to note that in consonance with the new responsibilities cast on them under the policy of social control, commercial banks are now evincing genuine interest in meeting the needs for medium-term credit to agriculturists. Almost all the big banks have come forward to provide credit to agriculturists in compact areas settled in consultation with Government on the basis of guarantees provided by Government. A sum of nearly Rs. 3 crores is expected to flow under these schemes towards the various programmes of agricultural development in our State. The scheme of guarantee is intended only to provide a measure of assurance to banks in the initial stages of their operations in a field which has hitherto remained unexplored. But we trust that with the experience gained in the working of the scheme and the opening of larger number of branches in rural areas, the commercial banks will continue to finance agricultural development on their own. Government on their part are examining how best they can assist the commercial banks through legislative and executive action in regard to such matters as verification of titles, mortgage of properties and stamp duties and registration charges. Government feel that the commercial banks have an important part to play in the process

[1st March 1969]

of reorganisation of our agrarian economy on the basis of modern science and technology and will endeavour to do their best in forging new links between the commercial banks and agriculture.

17. Programmes relating to high-yielding varieties and multiple cropping will be further intensified in the coming year. The high-yielding strains will be extended to cover an additional area of 3 lakh acres and double cropping will be introduced over an additional extent of 1 lakh acres. Simultaneously, the present arrangements for protection of crops against pests and diseases will be further strengthened. An extent of 48 lakh acres of food crops and 24 lakh acres of non-food crops will benefit under the scheme for distribution of pesticides and insecticides. Having regard to gratifying results achieved with aerial spraying in the current year, it is proposed to cover an extent of 3.6 lakh acres in 1969-70. The ryots are now keenly aware of the need for plant protection. In the course of our discussions on the Plan, representatives of Government of India and Planning Commission have suggested withdrawal of subsidies on pesticides and diversion of the funds so saved for other programmes of agricultural development. While agreeing in principle that the element of subsidy will eventually have to disappear, the Government however felt that the withdrawal of subsidy can only be according to a phased programme. The Government have therefore decided to reduce the subsidy on pesticides from 35 per cent to 30 per cent in the coming year. The Government have proposed to set up a laboratory for testing pesticides at Kancheepuram. Provision has been made in the Plan for next year for distribution of 5,000 sprayers among the ryots. The Department will also acquire 500 power operated sprayers for hiring out to the ryots. Keeping in view the importance of improved strains and the interest which private trade is evincing in distribution of improved seeds, the Government also propose to make a beginning with a seed certification scheme. Towards this scheme which will eventually entail an expenditure of nearly Rs. 30 lakhs, a provision of a little over Rs. 3 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1969-70. The Government are also sanctioning a scheme for designing and fabricating suitable seed processing equipment at Coimbatore at a cost of about Rs. 12 lakhs.

Irrigation.

18. With a provision of Rs. 4.5 crores the pace of execution of medium irrigation projects will also be stepped up in the coming year. While further progress will be made in regard to Parambikulam-Alivar Project with Rs. 250 lakhs and Chittarpattanankal Project with Rs. 80 lakhs, the Manimukthanadhi Scheme will get completed in the next financial year. A provision of Rs. 60 lakhs in aggregate has been made for Ramanadhi and Gatana Schemes in Tirunelveli district. It is also proposed to take preliminary works relating to new schemes such as Thandarai in North Arcot district, restoration of Nandan Channels in South Arcot district, Pillavaikal Scheme in Ramanathapuram district, anicut across Vaippar in

[1st March 1969]

Tirunelveli district and Doddahalla in Dharmapuri district which have all been included in the Fourth Plan. These schemes will be taken up as and when they secure the formal technical clearance of the Planning Commission. These new schemes while affording relief in pockets of scarcity, will not cumulatively contribute to any significant increase in irrigated area. We have therefore to rely principally on schemes designed to promote better management of the water resources in our old irrigation systems. Our Plan therefore embodies programmes for modernisation of the Cauvery, Periyar and Vaigai Systems. The exploration for ground water resources is also being pushed through with technical and financial assistance provided under the United Nations Special Fund Programme. A provision of Rs. 23 lakhs has been made in the Budget Estimate for this programme.

Fisheries.

19. In framing the next year's Plan, we have kept in view also the importance of accelerated development of fisheries in a State with a long coast-line such as ours. The next year's Plan envisages construction and distribution of 175 mechanised boats. Besides, schemes are being formulated for construction and operation of 275 mechanised boats by Co-operative Federation of Fishermen with financial assistance from the Agricultural Finance Corporation. The Corporation has already sanctioned a scheme for construction and operation of 50 boats by the Federation at Madras. As the House is aware, the Government have also placed orders for construction and supply of four trawlers and these are expected to be received during 1969. The increase in the number of mechanised boats has to be matched by necessary improvement in landing and berthing facilities. Such facilities have already been provided at Cuddalore and Nagapattinam. The construction of jetties in Mandapam and Rameswaram has been sanctioned and the work will be taken up shortly. The House will also be glad to know that the Government of India have sanctioned two major Harbours in Madras and Tuticorin at a cost of Rs. 6.2 crores and the actual work of construction is expected to be taken up in the near future. It is encouraging to find that private entrepreneurs are now evincing keen interest in the exploitation of the potential for fisheries in our State. The lessee of the Government Freezing Plant at Ennore has started exporting prawns to United States and Japan, thus marking the advent of the State in the export market in fisheries.

Animal Husbandry.

20. The scale of activities of the Animal Husbandry Department will be appreciably stepped up in the coming year. The Plan provides for the establishment of 35 veterinary dispensaries in different rural centres. The scheme for intensified development of cattle in the milk-shed areas of Madras, Coimbatore and Madurai will be strengthened with additional provision of Rs. 9 lakhs in the next year's Budget. A provision of Rs. 14 lakhs

[1st March 1969]

is included for expansion of poultry extension centres. The various research programmes of the Department had to an extent suffered neglect during the Third Plan and Annual Plan periods. It is proposed now to make good the deficiency with a provision of Rs. 75 lakhs in the Fourth Plan.

Industrial Development.

21. Important as it is, the augmentation of agricultural production cannot constitute the whole of our developmental strategy. In a State such as ours with its high density of population and educated unemployment, promotion of industries, both large-scale and small-scale, is of special significance. But in view of the delay in the finalisation of Fourth Plan and the management of our economy on the basis of Annual Plans with limited objectives and outlays in the last three years, the pace of industrial expansion in the country as a whole has understandably slackened. Besides, due to the slowing down of programmes of investments of Central and State Governments, we have also witnessed the emergence of surplus capacities in several industries. In the circumstances, emphasis in the National Plan in the last two years has been on consolidation rather than on expansion of industries. In particular the textile industry which still continues to be the premier industry of the State has been passing through a very difficult phase. Government's attention has therefore been primarily concentrated on getting the closed textile mills reopened and in general, creating conditions in which the industry can regain a stable market for its products. As the House is aware, Government have decided on the establishment of a State Textile Corporation which will be concerned with the modernisation and management of textile mills taken over from the private sector. A provision of Rs. 15 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1969-70 for provision of assistance to the State Textile Corporation which will also be able to secure substantial assistance from the National Textile Corporation and institutional financing agencies. But the industry can secure significant relief only with appreciable reduction in excise duties on cotton yarn.

22. The pace of industrial expansion of the State in the Fourth Plan will be determined not so much by the provision made in the State's Plan as by the investments of the Central Government in major project in the State and by investments in the private sector. The programmes of the Central Government in the industrial sphere in the Fourth Plan still remain uncertain and the Commitments already made by the Central Government only envisage the completion of a few major projects such as the Madras Refineries and the Madras Fertilisers Project which are in an advanced stage of construction. Of these, the Refinery is expected to go on stream shortly. With the commissioning of the Refinery, the prospects for establishment of petro-chemical industries in our region will significantly improve and we hope that it will be possible for private entrepreneurs in our State to take advantage of these possibilities on the basis of the findings of the expert study which

[1st March 1969]

Government have already initiated. The House should be glad to know that the Imperial Chemicals India (Private), Limited, has proposed to set up a factory for the manufacture of a range of specialised drugs and pharmaceuticals based essentially on indigenous raw materials. The sanction of a licence by Government of India is awaited. Likewise, Philips (India) have applied for a licence to the Government of India for the establishment of a factory with a total equipment of Rs. 1.5 crores for the manufacture of electronic components like semi-conductor devices and integrated circuits.

23. The Madras State Industrial Development Corporation will continue to be the principal agency of the State Government for establishment of major industrial units in the State sector. A provision of Rs. 2.80 crores has been made in the Budget Estimates of 1969-70 for enabling the Corporation to push through programmes in the establishment of a Cement Plant in Alangulam and Continuous Casting Plant at Arkonam. Of these the Cement plants is expected to be completed by about the middle of next financial year. The scope of work of the Corporation has also been recently enlarged to cover provision of assistance to select projects in the private sector in the form of contribution to share capital and guarantee for loans obtained from commercial banks. The Corporation has been asked to promote also the establishment of a fertiliser plant at Tuticorin as a joint sector project and a provision of Rs. 1.50 lakhs has been made for this purpose in the Fourth Plan.

24. It is a matter for regret that while the feasibility of a Steel Plant at Salem based on Kanjamalai ore and Neyveli lignite has been firmly established, through serial techno-economic studies and investigations, the Government of India have not thought it fit to make a start on the project. The State Government feel that the exploitation of Salem iron ore should not be deferred any longer. They have therefore included in the State Plan a provision of Rs. 10 crores to enable them to go ahead with the opening up of the mine in Kanjamalai and setting up a concentration and pelletisation plant in due course. The House will be glad to know that a provision of Rs. 51 lakhs has been made for making a start in this scheme in 1969-70. I have no doubt that this provision, marking as it does the first step in the consummation of the long-cherished aspirations of our people, will be hailed as a significant landmark in the economic history of Tamil Nadu.

25. A number of schemes relating to industrial estates, provision of developed plots and small industrial units have also been included in the next year's Plan apart from the appreciable expansion of programmes relating to development of sericulture and handicrafts. I would content myself with inviting the attention of the Members to the list of these schemes in Appendix I of the Budget Memorandum.

[1st March 1969]

26. With the development of a number of units in the Small-scale Sector, it is also necessary to enlarge facilities for marketing their products. The House should from this angle welcome the provision being made for the establishment of a Small-scale Industrial and Commercial Museum in Madras and a State Emporium at New Delhi. These two programmes will eventually entail an outlay of Rs. 18 lakhs towards which a provision of Rs. 7 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1969-70.

Power Projects.

27. The pace of execution of programmes for generation and transmission of power has been well maintained. The outlay on Power programmes in the Revised Estimates of the current year has been stepped up to Rs. 40.31 crores as against Rs. 32.17 crores initially provided. Our power grid has now enough capacity to meet all demands made on it by industrial as well as agricultural consumers. A further installed capacity of 305 M.W. will be added in 1969-70. On present indications the Electricity Board is expected to be able to commission the following additional units in 1969-70 :—

- (i) First and Second Unit of 60 M.W. each at Ennore.
- (ii) 60 M.W. Unit at Aliyar Power House.
- (iii) 25 M.W. Unit at Sholayar Power House II
- (iv) 60 M.W. Unit at Kodayar Power House I.
- (v) 40 M.W. Unit at Kodayar Power House II.

Besides these an additional capacity of 200 M.W. of Thermal Power is also expected to be commissioned at Neyveli before the close of the next financial year. The total installed capacity of the Madras grid will therefore be 1,475 M.W.; by the end of 1969-70 as against only 1070 M.W., exclusive of Neyveli, at the end of the Third Plan. With reference to forecasts of demand for power, it is necessary also to initiate action on a few new projects. Preliminary works have already been undertaken in regard to the Pandiar-Punnapuzha Project in the current year. The pace of execution will be stepped up in the coming year and the whole project will be completed in the Fourth Plan period. Work in regard to the Naduvattam diversion scheme will also be undertaken so as to augment the capacity for generation in Pykara System. The Electricity Board will also press on with undiminished vigour programmes for energisation of pumpsets. A target of 50,000 pumpsets has been set and towards this programme entailing an outlay of Rs. 12.50 crores, a provision of Rs. 8.75 crores has been made in the Plan, the balance of Rs. 3.75 crores

[1st March 1969]

being secured from institutional financing agencies. The total provisions for power programmes in the next year's Plan is Rs. 36.88 crores. Inclusive of funds secured from institutional financing agencies, the Electricity Board will be fulfilling a capital programme of Rs. 40.63 crores.

28. *Communications.*—With the provision of Rs. 181 lakhs for various programmes relating to the roads in the plan, we will be able to improve slightly on the present rate of progress in development of communications. Three hundred miles of bus routes now under the control of Panchayat Unions are proposed to be taken up and maintained by Government thus providing relief to their strained finances and enabling them to concentrate their own limited resources on the maintenance of other less important roads. The Government's policy in respect of nationalisation of bus routes is also being implemented according to schedule. A provision of Rs. 155.58 lakhs has been made for capital outlay on programmes relating to State Transport services and this will, among other things enable 64 routes to be nationalised as programmed. Special assistance to the extent of Rs. 31.5 lakhs in the form of loans and grants will be made for the Corporation of Madras in the coming year for improvement of roads and construction of overbridges in the City.

29. *Education.*—Government are aware that while schemes calculated to improve production are important social services cannot be ignored, as these alone make the Plan meaningful to common man. Expansion of opportunities for education, in particular, is of special significance in redressing economic inequalities and opening avenues for advancement to socially and economically backward sections of our population. The House will recall that in the very first Budget of our former Chief Minister he had provided for free education at the Pre-University Class level for all students, Subject to certain income limits. The limit as now in force is Rs. 2,000 per annum in respect of students belonging to Scheduled Castes, Scheduled Tribes, Denotified Tribes and Backward Classes and Rs. 1,500 per annum in respect of others. Subsequently children of non-gazetted employees and comparable grades among employees of local bodies and teachers in aided institutions were exempted from payment of tuition fees in Pre-University Class. The House should be glad to know that the present Government following in the foot steps of Anna have now decided to grant exemptions from payment of tuition fees and thus make education free for all students irrespective of caste or community and without income limit in Pre-University Class.

30. The importance assigned to education is thus being continued in the next year's Plan. Inclusive of the committed expenditure, provision for education, general and technical, will

[1st March 1969]

be of the order of Rs. 65.39 crores representing 24 per cent of State's revenues. The Annual Plan for this sector provides on the whole for appointment of 7,900 teachers to cope with the enrolment envisaged in the age-group 6—11, 11—14 and 14—17. The need for qualitative improvements has also been kept in view, as will be evidenced from the provision of Rs. 75 lakhs for construction of school buildings and Rs. 39 lakhs for provision of scientific equipment. The large expansion is in the field of secondary education in the last few years has intensified pressure for admission to colleges. Government have tried to meet this demand in part through opening of new colleges and expansion of capacity for admission in the existing colleges. The Budget Estimates for 1969-70 provides for the opening of four new Government Colleges. Provision has also been made for opening of Degree Courses in the Colleges at Tiruppur, Vridhachalam, Thanjavur, Mayuram, Namakkal, Rasipuram, Villupuram and Wallajahpet. It is proposed to open post-graduate course in Government Colleges in Salem and Coimbatore and E.V.R. College at Tiruchirappalli. A provision of Rs. 46.25 lakhs has been made for construction of buildings for colleges. It should also be possible to make significant progress in regard to construction of buildings for Madras University in view of the provision of Rs. 20 lakhs for this purpose in the Budget Estimates for 1969-70.

31. Keeping in view the slackening in the pace of industrial expansion in the country, the Planning Commission has advised States against opening of new technical educational institutions at diploma and degree levels. The accent in the State's Fourth Plan will therefore be on consolidation and improvement of the present technical institutions and the diversification of existing course of study with reference to the actual needs of the industry. But even so, having regard to the rush for admission into the College of Engineering at Guindy, it is proposed to start an "O.T Centre" Campus for the College of Engineering in the campus of the Central Polytechnic.

32. *Welfare of Backward Classes.*—Welfare of backward classes has received adequate recognition in the next year's Plan. Expenditure up to the level attained in 1968-69 on several schemes such as scholarships has now become committed and will be treated as non-Plan expenditure, further step-up in expenditure alone forming part of the new Plan starting from 1969-70. This accounts for the apparent reduction in the Plan outlay in this sector to Rs. 100.77 lakhs in 1969-70 as compared with Rs. 163.32 lakhs in the current year. A proper assessment of the dimension of development programmes envisaged in this sector will therefore be possible only if both committed and Plan expenditure are taken together, and when assessment is made, it will be seen that the total expenditure on welfare of backward classes has rendered an increase from Rs. 642.29 lakhs in the Revised Estimate of 1968-69 to Rs. 696.92 lakhs in 1969-70.

1st March 1969]

Public Health.

33. The needs of the people in sectors like medical relief and public health are obviously large in relation to the resources at the disposal of the Government. But even so, the long list of new schemes, details of which will be found in Appendix I of the Budget Memorandum will show that Government have endeavoured to meet to the extent possible requirements of this sector in regard to buildings, staff and development. Special mention should be made of the provision made for construction of new buildings and other improvement for hospitals at Udumalpet, Dharapuram, Mettupalayam, Pudukkottai, Vridhachalam, Dindigul, etc. Government have also sanctioned the opening of Siddha wings in five district headquarters hospitals.

34. It is necessary to ensure that the fruits of economic programmes are not eroded by increase in population. High priority has therefore been accorded to family planning in our Plans. The Annual Plan embodies a provision of Rs. 206.099 lakhs for programmes connected with family planning of which Rs. 198.59 lakhs will be met family by Central assistance outside the ceiling of assistance for the State's Plan.

Water-supply and drainage.

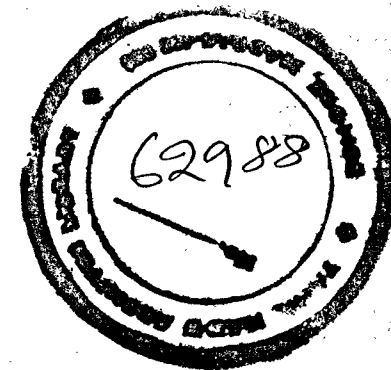
35. The pace of expenditure on water-supply and drainage schemes will be maintained at the same level as in the current year. The provision for rural water-supply schemes inclusive of the funds allocated under Community Development is, however being stepped up from Rs. 106.72 lakhs in 1968-69 to Rs. 112.57 lakhs in 1969-70. An expenditure of the order of Rs. 2 crores is envisaged on water-supply and drainage schemes relating to Madras Corporation, of which the Corporation is expected to meet Rs. 1 crore out of the open market loan to be floated, the balance being met by the State Government as part of its Plan. Besides a provision of Rs. 50 lakhs has been made for the Veeranam Water-Supply Scheme and this provision may have to be increased in the year with reference to the actual pace of execution of the scheme. On present indications, and with reference to the Budget provision now made, it is expected that water-supply schemes relating to Tirvottiyur, Kancheepuram, Tiruthani, Tiruvallur, Arkonam, Tiruvannamalai, Pudukkottai and drainage schemes at Chidambaram and Mannargudi will be completed in 1969-70.

36. Next year's Plan as emerging from the Budget Estimates will be of the order of Rs. 87.20 crores. The House will remember that out of the current year's Plan outlay, a sum of Rs. 15 crores will be treated as committed expenditure and transferred from the Plan side to non-Plan side. If this is borne in mind, it will be clear that next year's Plan provides a substantial step-up in the pace of implementation of programmes in several sectors of development. The House should also take into account the funds made available through land mortgage banks and Agro-Industries Corporation for a proper evaluation of our developmental

1st March 1969

effort in the first year of the new Plan. The needs of our people are large and our administrative machinery is fully geared to the implementation of the Fourth Plan so as to meet these needs in fuller measure than before. It is now for the Central Government which shares with us the responsibility for promoting the welfare of the people to support our efforts with adequate financial assistance. I have no doubt that all sections of the House will support this plea and offer their unstinted co-operation to Government and its agencies in promoting the economic development of the State.

37. With these words, Sir, I commend the Budget Estimates for 1969-70 for the acceptance of this House.

ED
N211, 32, 7169
N70-7752

APPENDICES

[1st March 1969]

APPENDIX I.

The figures from 1957-8 to take into account
REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1938-9.	1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A				
Union Excise Duties	..	6,09.04	*	*
Taxes on income other than Corporation tax—				
Share of Income-tax	22.50	7,34.11	7,87.20	7,74.49
Agricultural Income-tax	..	1,34.48	1,41.51	1,16.21
Estate Duty	..	29.32	40.49	37.33
Taxes on Railway fares	..	89.77	†	†
Land Revenue—				
Gross receipts including portion due to Irrigation.	700.78	7,40.21	6,83.32	7,13.38
Excise	3,72.23	24.68	33.09	38.30
Taxes on Vehicles	81.22	6,05.10	7,02.72	10,19.06
Sales tax	..	19,11.53	21,25.61	24,80.09
Other taxes and duties	3.19	2,45.64	2,78.93	4,58.40
Stamps (Net receipts)	1,73.37	4,52.97	5,21.74	5,48.21
Registration	32.70	1,06.90	1,13.14	1,24.16
Interest	19.73	7,08.82	8,29.59	11,64.84
Administration of Justice	15.39	60.36	72.07	85.32
Jails	5.98	35.59	30.92	42.87
Police	5.66	29.51	39.37	37.06

* Shown under "State's
† Shown under "LVI. Grants-in-Aid.

[1st March 1969]

the Reorganisation of States from the 1st November 1956.
ACCOUNT OF TAMIL NADU.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.		Budget Estimate 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS. LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE.							
*	*	*	*	*	*	*	*
9,72.44	10,04.79	10,01.27	11,44.64	14,60.13	12,41.33	16,27.72	15,23.63
1,35.15	1,42.86	1,22.73	1,45.82	1,61.71	1,57.00	1,71.10	1,71.51
38.47	59.76	58.91	35.86	1,19.57	77.77	55.38	61.17
†	†	†	†	†	†	†	†
8,92.37	8,45.10	9,12.84	6,65.94	8,16.84	6,31.69	7,05.64	6,72.94
40.71	40.46	49.02	51.29	76.06	79.23	82.34	85.84
12,33.59	12,09.99	13,31.11	14,96.08	16,83.26	17,60.60	18,12.73	18,98.26
27,01.73	35,30.15	40,95.38	48,76.51	56,47.74	65,54.11	61,03.85	64,83.81
6,73.16	8,23.88	10,50.79	12,46.43	15,22.00	10,79.76	16,11.08	17,10.74
6,68.21	7,75.21	8,15.13	8,99.05	11,04.89	10,34.8	10,22.98	11,65.49
1,51.43	1,61.90	1,80.52	2,03.00	2,29.81	2,34.93	2,45.91	2,56.91
11,21.65	12,37.46	13,76.54	15,27.45	20,63.67	25,93.85	30,65.98	23,20.00
87.03	94.90	1,21.80	1,23.90	1,37.91	1,25.13	1,35.87	1,42.87
41.19	45.65	42.35	58.94	41.31	47.67	47.30	47.36
31.39	43.27	51.00	41.38	56.44	42.37	51.73	53.99

share of Union Excise Duties".
from the Central Government".

1st March 1969]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1938-9.	1960-1	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A.				
Miscellaneous departments	7.62	†	59.50	36.07
Ports and Pilotage	44.67	..	..	..
Education	8.35	2,68.82	48.50	48.27
Medical	10.25	85.60	79.77	78.58
Public Health	2.59	1,85.78	16.66	12.26
Agriculture	3.12	2,48.54	1,91.75	2,26.68
Animal Husbandry	1.02	15.18	11.49	21.51
Co-operation	4.18	2,03.55	37.62	36.29
Industries	18.85	2,84.83	1,84.51	2,95.84
Community Development Projects National Extension Service and Local Development Works	*	*	29.28	2.12
Miscellaneous Social and Development Organizations		198.60	(a)	27.46
Irrigation— Direct receipts ‡	6.31	10.61	11.52	11.70
Deduct—Working expenses	—38.39	—91.56	—1,23.70	†
Net receipts	—32.08	—80.95	—1,12.18	11.70
Direct receipts ‡	1.99	2.24	2.52	2.93
Public Works	25.12	1,12.25	1,13.86	1,20.68
Receipts from Electricity Schemes (Gross). ..	42.51	..	..	..
Deduct—Working expenses	—24.81	..	..	..
Net receipts	17.70	..	..	..
Road and Water Transport Schemes— Gross Receipts (b)	..	3,15.14	3,69.27	4,34.80
Working expenses	..	—2,95.03	—3,46.89	..
Net receipts	..	20.11	22.38	4,34.80

* Shown under "LI. A. Receipts from Community Development Projects, National Extension
† Included under "Miscellaneous, Social and Developmental Organizations"
‡ Excludes land revenue.

§ Shown under expenditure side with effect from 1st April 1962.

|| The subvention from Central Government for the development schemes relating to these
(a) Included under "XXI. Miscellaneous Departments".

(b) Prior to 1949-50 the receipts were included under the revenue head "Miscellaneous" and

1st March 1969]

ACCOUNT OF TAMIL NADU.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.		Budget. Estimate 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE—cont.							
38.51	39.47	45.32	53.54	60.57	2,01.20	2,07.69	2,08.16
..	..	..	..	..	..	..	..
1,54.72	1,09.93	91.20	1,09.79	1,80.14	1,13.41	1,12.67	1,14.37
94.60	1,02.50	1,12.52	1,18.20	1,86.09	1,57.20	2,11.06	2,05.21
13.07	28.34	16.66	13.36	15.08	10.38	10.79	9.91
2,80.74	3,30.32	3,84.40	4,51.78	6,12.85	5,88.74	4,49.25	5,97.04
16.95	19.06	30.65	32.34	41.50	34.86	36.63	37.63
35.04	36.90	59.33	64.84	59.79	46.34	46.96	47.66
3,46.90	4,88.86	3,39.93	1,49.04	2,67.15	3,35.16	2,95.90	3,15.42
2.57	3.81	6.78	9.93	17.39	7.21	9.30	7.21
23.62	30.24	33.41	36.92	82.99	2,41.41	2,75.23	3,06.84
9.02	10.60	14.80	13.26	20.43	13.52	32.04	31.44
\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$
9.02	10.60	14.80	13.26	20.43	13.52	32.04	31.44
2.10	2.88	5.13	6.18	23.60	6.79	8.17	7.87
1,14.56	1,24.34	1,52.35	1,51.55	1,31.20	1,41.96	1,40.70	1,40.76
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11	11,59.50	14,02.63	14,88.52	16,93.77
\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$
5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11	11,59.50	14,02.63	14,88.52	16,93.77

Service and Local Development Works".
(Rs. 38.65 lakhs in Accounts 1960-61).

departments have been shown under "LVI. Grants-in-Aid from Central Government".

working expenses were shown under the expenditure, head "Miscellaneous".

1st March 1969

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major Heads.	1938-9.	1960-1.	1961-2.	1962-3
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A.				
Contributions and Recoveries towards Pensions and other retirement benefits	2.88	15.30	16.39	30.40
Stationery and Printing	3.96	22.01	39.60	42.06
Forest*	45.63	1,99.35	2,52.28	2,22.86
Miscellaneous	14.58	5,93.03	99.80	1,35.04
State's Share of Union Excise Duties ..	†	†	6,55.49	8,78.76
Grants-in-Aid from the Central Government.	..	8.36	10,66.80	14,85.85
Miscellaneous adjustments between Central State and Union Territory Governments.	0.27	1.40	1.05	1.03
Dividends etc. from Commercial and other Undertakings.	..	..	(d)	4.77
Extraordinary Receipts	..	1.59	1.07	1.07
Receipts from Community Development Projects National Extension Service and Local Development Works.	..	2,69.65	†	†
Civil Defence	..	..	..	..
Mobilisation of additional resources ..	..	..	..	..
Grand total ..	16,13.45	92,03.27	92,17.84	1,17,96.75

*The subvention from Central Government for the development schemes relating to this

†Shown under "Union Excise Duties".

‡Shown under "XXXI. Community Development Projects, National Extension Service

§ Includes Rs. 3,03.83 lakhs towards grant from the Central Government to cover the reduction

¶ Reclassified under "XXI. Miscellaneous Departments".

d) Included under "XXIX. Industries".

1st March 1969]

ACCOUNT OF TAMIL NADU

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.		Budget Estimate 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE—cont.							
24.62	25.76	33.20	28.75	34.10	47.42	47.16	47.89
43.45	54.70	53.79	60.78	58.59	59.49	59.49	60.34
2,59.03	307.62	2,80.78	3,18.91	3,38.65	2,90.24	3,23.24	3,25.24
86.35	1,29.07	1,07.91	1,75.17	1,00.14	1,29.39	1,18.33	1,06.07
9,40.43	8,80.44	10,06.18	17,55.40	17,79.21	20,48.26	21,94.00	23,12.43
16,70.30	18,97.35	23,69.83	23,10.00	28,78.04	26,70.92	48,99.84	31,12.16
1.04	.85	.90	.87	1.29	1.46	2.39	2.39
10.07	10.96	17.31	19.97	14.36	19.26	18.58	16.41
0.89	25.24	1,11.80	1,28.20	1,57.30	¶	¶	¶
†	†	†	†	†	†	†	†
..	..	.34	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	560.00
1,34,76.73	1,53,88.27	1,72,79.85	1,94,55.18	2,33,39.30	2,48,27.42	2,77,27.55	2,68,66.41

department have been shown under "Grants-in-aid from Central Government".

and Local Development Works".

in the share of Income-tax consequent on the change in the company taxation.

[1st March 1969]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major Heads.	1938-9.	1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. EXPENDITURE—				
Taxes on Income other than Corporation tax.	..	11.21	11.60	12.07
Land Revenue	25.36	1,75.05	1,06.70	64.31
State Excise duties	32.18	5.41	*	*
Charges on account of Motor Vehicles Acts—				
Payment to local bodies	72.77	54.26	†	†
Other departmental expenditure ..	2.29	12.90	15.15	14.15
Sales tax	..	56.36	65.39	71.08
Other taxes and duties—				
Payment to local bodies	..	1 66.72	†	†
Other departmental expenditure ..	64	2.03	2.23	403
Stamps	4.72	27.12	27.99	24.33
Registration	29.13	43.73	45.88	48.34
Interest (on debt and other obligations).	58.54	6,96.03	7,81.81	9,03.76
Deduct—Interest transferred to Commercial Departments.	—1,07.54	—2,68.32	—2,95.26	†
Net amount met out of ordinary revenues.	—49.00	4,27.71	4,86.55	9,03.76
Appropriation for reduction or avoidance of debt.	5.13	3,84.25	99.72	1,06.57
State Legislature and Elections	\$	\$	7,20.59	26.10
General administration	2,76.70	5,94.15		
Administration of Justice	90.63	1,47.92	1,57.93	1,62.85
Jails	23.22	1,41.03	1,37.70	1,52.71
Police	1,60.96	6,07.21	6,60.36	6,83.11

* Included under "Sales Tax".

† Included under "Other Miscellaneous Contributions and Assignments".

1st March 1969]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.		Budget Estimate, 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE ACCOUNT.							
12.77	13.44	14.69	14.43	11.10	11.36	14.52	17.09
64.95	70.97	97.90	1,19.85	1,31.10	1,48.91	1,51.23	1,60.29
*	0.04	0.04	0.06	0.06	0.06	1.62	1.64
†	†	†	†	†	†	†	†
17.51	17.96	29.02	33.24	31.57	31.64	33.93	36.71
76.66	93.50	1,12.09	1,20.70	1,33.06	1,33.75	1,53.12	1,61.91
†	†	†	†	†	†	†	†
5.64	8.53	11.07	15.60	21.34	24.99	17.98	15.94
31.22	31.62	25.20	19.31	26.44	20.10	29.68	31.01
50.06	55.50	64.80	70.36	70.58	81.74	94.10	98.14
11,28.86	12,91.27	15,94.13	19,86.53	22,83.55	21,11.69	26,40.34	29,55.72
†	†	†	†	†	†	†	†
11,28.86	12,91.27	15,94.13	19,86.53	23,83.55	25,11.69	26,40.34	29,55.72
1,23.90	1,25.96	1,43.47	6,88.86	7,72.40	8,24.23	8,59.28	8,67.99
20.14	27.45	39.66	73.95	61.18	25.26	28.55	27.08
6,95.46	8,20.72	9,59.71	10,11.88	10,38.72	10,44.71	11,15.75	11,51.86
1,67.37	1,73.27	1,98.83	2,18.83	2,40.90	2,49.16	2,67.77	2,78.56
1,45.37	1,72.03	1,93.39	1,95.17	1,74.81	1,71.43	1,77.15	1,82.63
6,75.84	7,53.09	9,46.10	10,49.46	11,37.94	11,53.17	12,97.76	86.1

† Taken as receipts under "XVI. Interest" with effect from 1st April 1962.

§ Included under "General Administration".

[1st March 1970]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1938-9.	1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. EXPENDITURE ON				
Miscellaneous Departments	21.11	5,01.06	4,59.19	58.11
Scientific Departments	.96	4.50	4.83	5.32
Education	2,61.98	18,38.74	23,46.48	25,76.01
Medical	98.14	5,48.71	6,49.67	7,47.45
Public Health	26.57	2,82.43	2,17.86	2,10.84
Agriculture	20.62	3,44.67	4,16.74	5,41.45
Animal Husbandry	12.85	1,23.01	1,48.73	1,69.32
Co-operation	13.82	2,08.76	2,27.20	2,41.27
Industries	27.54	3,57.20	3,73.61	5,51.27
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	†	†	5,43.80	6,40.10
Labour and Employment	†	†	35.07	36.42
Miscellaneous, Social and Developmental Organizations.	..	..	‡	4,41.91
Irrigation—Interest on works for which capital accounts are kept.	87.59	2,36.45	2,59.97	3,95.72
Irrigation—Other Revenue expenditure financed from ordinary revenues.	30.09	1,25.08	1,73.02	1,73.44
Construction of Irrigation, etc., works	1.25	..	..	..
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works.	..	..	..	..

† Shown under "63-B. Community Development Projects, National Extension Service and
‡ Shown under "47. Miscellaneous Departments".
§ Included under "26. Miscellaneous Departments".

1st March 1969]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.					1968-9.		Budget
1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	Budget Estimate.	Revised Estimate.	Estimate, 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE ACCOUNT—cont.							
66.44	74.17	82.90	98.22	1,08.28	10,39.25	11,65.96	12,36.97
6.64	7.83	7.27	8.18	8.56	8.27	8.98	10.36
27,41.46	31,73.86	37,85.13	43,85.62	53,55.50	56,27.90	58,95.24	65,38.77
8,20.24	8,57.72	10,32.80	11,73.17	12,70.31	13,31.80	14,76.29	15,53.73
2,41.41	2,89.43	3,62.07	5,02.16	5,19.25	4,93.17	5,66.96	6,81.00
6,81.90	8,42.18	10,67.97	11,80.54	13,39.92	14,24.75	12,99.96	16,07.16
1,89.01	2,21.95	3,30.85	3,37.08	3,55.41	3,63.37	3,61.54	4,10.89
2,29.59	2,63.39	2,84.33	2,54.39	2,65.57	2,01.85	4,03.24	3,69.05
4,94.87	6,30.39	6,56.65	2,51.07	3,56.39	4,56.81	4,21.52	4,64.33
6,68.65	6,80.65	7,52.72	6,40.66	6,38.89	5,61.74	5,70.99	5,91.36
1,28.94	1,50.18	1,88.56	2,04.05	1,91.67	2,30.58	1,81.86	79.98
4,80.21	5,30.44	5,85.64	6,89.27	7,84.93	10,05.55	10,79.37	11,80.68
4,39.38	4,67.51	5,12.46	5,66.84	6,29.78	6,29.17	7,10.57	6,92.09
1,76.07	1,64.86	1,95.40	2,22.19	3,11.18	2,26.26	2,90.94	3,22.39
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..

Local Development Works".

[1st March 1970]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1938-9.	1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. EXPENDITURE ON				
Public Works	1,19.70	6,93.25	8,88.86	9,23.03
Capital Outlay on Public Works within the Revenue account.	..	..	..	..
Road and Water Transport Schemes ..	*	*	*	4,39.56
Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes.	18.02	..	..	..
Famine Relief	16.04	73.73	35.19	19.53
Pension and Other Retirement Benefits	79.12	1,56.08	1,91.60	2,57.89
Territorial and Political Pensions ..	..	.02	.37	.33
Privy Purses and Allowances of Indian Rulers.	..	.73*	8.03	2.48
Stationery and Printing	27.07	1,42.62	1,38.03	1,35.42
Forest	40.17	77.49	84.27	91.47
Miscellaneous	4.45	1,31.69	2,18.94	2,83.69
Commutation of Pensions	..	5.63	3.06	6.48
Miscellaneous Compensations and Assignments.	..	..	2,14.62	2,90.75
Extraordinary Charges	..	2.95	2.18	2.34
Expenditure connected with National Emergency.	..	..	..	..
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	3,97.57	†	†
Grand total ..	16,09.72	91,09.43	1,01,79.11	1,21,80.83
Revenue Surplus (+) or Deficit (—) ..	+3.73	+ 93.84	—9,61.27	—3,84.08

* Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipt
 † Shown under "37. Community Development Projects, National Extension Service and
 ‡ Shown under "26. Miscellaneous, etc." under Demand 9.

[1st March 1969]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.		Budget Estimate, 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE ACCOUNT—cont.							
10,00.34	9,60.05	11,80.63	11,35.27	11,93.38	10,47.69	12,11.38	12,97.10
—	—	—	4.37	7.42	13.01	33.51	51.73
5,35.81	6,50.50	8,31.09	9,86.76	12,14.16	13,95.51	15,13.08	17,19.44
—	—	—	—	—	..	..	..
58.38	72.09	94.37	50.00	50.00	2,22.81	66.03	87.44
3,56.16	3,39.48	3,40.51	3,49.69	3,60.65	3,70.72	3,88.10	4,42.26
.60	.33	.29	0.32	0.43	0.33	0.75	0.45
3.73	2.27	2.34	2.15	2.59	2.37	2.26	2.26
1,65.91	1,64.21	2,02.73	1,96.99	2,15.81	2,30.15	2,44.52	2,60.08
1,06.15	1,26.82	1,37.47	1,47.24	1,69.59	1,83.43	2,08.86	2,09.78
2,82.51	3,19.35	3,43.45	3,87.03	4,83.98	4,98.35	5,42.67	5,57.62
6.08	4.47	8.11	8.66	7.76	6.74	9.84	9.84
3,94.48	4,49.24	5,33.80	5,92.94	6,46.06	6,49.27	7,23.21	7,88.54
9.03	30.98	1,07.35	1,47.22	7,09.80	§	§	§
—	—	3.41	2.38	0.51	0.21	0.65	..
†	†	†	†	†	†	†	†
1,34,99.74	1,51,29.80	1,80,66.34	2,01,42.70	2,33,32.53	2,47,53.90	2,63,61.05	2,85,37.19
—22.97	+2,58.47	—7,86.49	—6,87.52	+6.77	+72.52	+13,66.50	—16,70.78

from 1949-50 to 1961-62
 Local Development Works".

[1st March 1970]

[The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas and the

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Schemes.	Approximate estimated cost.	1946-7. to 1961-62.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION,				
Lower Bhavani Project	9,96.00	10,35.45	—61	2.69
Mettur Canals Scheme	2,67.00	1,82.26	3.99	.23
Manimuthar Project	3,98.00	5,22.07	—2.27	—79
Aranar Project	1,04.00	99.61	.01	—01
Mangalam Project	88.65	59.65	..	..
Amaravathi Project	2,97.00	3,25.89	—1.50	.79
Vaigai Reservoir Project	3,00.00	1,83.67	5.73	8.86
Sathanur Project	2,89.00	2,46.31	19.81	14.03
Krishnagiri Project	1,84.00	1,59.18	—19	—1.47
Kattalai High Level Canal Scheme	1,56.65	2,25.10	1.74	1.48
Pullambadi Canal Scheme	1,42.43	1,97.92	4.12	2.33
Vidur Reservoir Project	61.37	56.37	.91	—1.22
Meenakarai Reservoir Project	49.56	0.47	..	..
Neyyar II Stage	..	80.43	23.29	6.81
Parambikulam-Aliyar Project	48,09.00	8,39.79	4,42.56	5,77.21
Sathanur Reservoir Project II Stage	..	5.11	..	..
Improvement to Palar Anicut System	..	5.34	14.52	14.33
Ramanadhi Scheme	..	..	..	..
Chittar-Pattanamkal	..	..	..	.75
Modernising Vaigai Channel	..	..	.01	..
Modernising Thanjavur Channel	..	..	..	..
Gomukhi Nadhi	..	..	..	26.02
Manjalar	..	..	..	4.90
Manimukthanadhi	..	..	..	..
Gatana Reservoir	..	..	..	..
Works under the Special Minor Irrigation Programme including Tank Improve- ment Scheme.	..	11,44.27	2,18.92	2,73.58

1st March 1969]

[Figures from 1956-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

EXPENDITURE.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	Total, 1946-7 to 1967-8.	1968-9. Budget Estimate.	Revised Estimate.	Budget Estimate, 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
ETC., SCHEMES.							
—2.39	..	1.79	—8.07	10,28.86	.63	1.91	—2.11
.. .03	.03	—01	0.04	1,86.59	1.77	0.32	1.68
—87	1.66	—14	—0.05	5,19.89	..	0.04	—0.13
.01	..	..	..	99.62	..	..	..
..	..	..	..	59.65	—02	..	..
—55	..	.11	—0.07	3,24.67	.02	0.02	0.02
5.21	.42	.94	—0.27	2,04.56	.09	0.08	—0.10
6.05	.17	.20	2.38	2,88.95	..	0.02	..
—43	3.68	.20	—0.11	1,60.86	—31	0.08	2.97
.34	—2.83	.86	0.13	2,26.82	.10	—0.54	—0.15
1.17	3.60	1.56	2.07	2,12.77	.40	1.06	1.05
0.70	.47	.69	1.03	58.85	.43	0.39	0.90
..	..	..	..	0.47	..	..	..
—1.35	—08	.27	0.25	1,09.62	..	2.15	0.36
6,32.41	5,55.61	3,12.84	2,54.89	36,15.41	2,06.34	2,36.00	2,50.00
..	3.37	.29	0.89	9.66	1.63	2.17	0.27
11.54	.90	7.87	2.22	61.22	.28	0.98	0.16
..	..	.10	9.47	9.57	10.00	5.07	30.00
73.95	1,29.17	1,05.18	90.36	3,99.41	95.00	85.00	80.00
..	..	..	..	0.01	.100	5.64	10.00
..	..	..	1.57	1.57	.72	10.00	20.00
44.79	41.25	—46	1.30	1,12.80	.50	—1.90	..
40.20	34.82	26.14	4.17	1,10.23	—1.49	—0.58	0.11
..	..	20.61	37.28	57.89	34.00	34.34	18.00
..	..	.10	14.38	14.48	10.00	14.36	30.00
2,22.74	2,60.47	2,25.86	3,03.97	27,49.81	2,54.18	2,41.85	2,24.91

[1st March 1970]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1961-2.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION,				
Other Irrigation Schemes (Productive and Unproductive).	*	4.64-11	3.24	24.98
Irrigation Projects transferred to Andhra and Mysore States.	..	18.73-97	..	..
Pro rata charges on Establishment and Tools and Plant.	..	45.65	4.06	6.08
Total	..	86,75-66	7,38-34	9,62-18

B. CAPITAL OUTLAY ON

Moyar Hydro-Electric Scheme	..	..	..	..
Pykara Hydro-Electric Scheme	..	..	..	..
Mettur Hydro-Electric Scheme	..	..	..	..
Papanasam Hydro-Electric Scheme	..	..	..	..
Periyar Hydro-Electric Scheme	..	..	10,48-00	..
Kundah Hydro-Electric Scheme	..	..	..	..
Madras-Thermal Electric System	..	..	..	..
Other Minor Schemes	..	..	..	..
Schemes transferred to Andhra and Mysore States.			..	..
Lumpsum provision for payment of compensation for acquisition of electrical undertakings of local authorities and private companies.			..	..
Total	..		10,48-00	..

* Consists of several works, some of which have been completed, while others are in progress.
 financed by the State Electricity Board with effect from 1st July 1957.

† Expenditure incurred by the State Electricity Board with effect from 1st July 1957.

1st March 1969]

EXPENDITURE—cont.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	Total, 1946-7 to 1967-8.	1968-9.		Budget Estimate, 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
ETC., SCHEMES—cont.							
52.08	38.22	37.47	10.14	6,29.89	26.35	18.77	45.91
..	..	..	..	18,73.97	..	..	..
4.03	3.73	5.42	6.29	75.86	2.73	6.10	2.01
10,89.61	10,79.66	8,47.39	7,34.16	1,32,03.96	6,44.35	6,93.33	7,15.31

ELECTRICITY SCHEMES. †

[illegible]

Hence no estimated cost is given.

1st March 1969]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1961-62.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
C. INDUSTRIAL				
Cinchona Plantations	--	1,29.39	1.72	1.68
Government Industrial Engineering Work- shop.	--	0.98	.18	.05
Artesian Wells	--	26.91	9.19	2.56
Shares in Co-operative Wholesale Stores.	..	..	..	..
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	1,21.65	..	..
Shares in Dhrangdhara Chemical Works.	..	10.00	..	..
Shares in State Warehousing Corporation.	..	11.00	3.00	5.00
Shares in Co-operative Sugar Factories ..	..	61.50	15.00	7.50
Shares in Madras Industrial Development Corporation.	..	..	..	..
Shares in the Agro-Industrial Corporation.	..	..	..	..
Other Shares	..	2,54.18	1,03.15	92.31
Industrial Housing	..	63.08	14.17	15.90
Industrial Estates	..	1,97.76	5.12	3.23
Small-scale and Village Industries ..	..	2,59.15	10.73	11.79
Stationery and Printing	..	10.09	1,41.30	2,17.55
Tractor Hiring Schemes	..	11.25	..	..
Water-supply Schemes for Defence Indus- tries Project, Avadi.	..	7.35	17.47	9.26
Water-supply Schemes for Small Arms Project, Tiruchirappalli.	..	..	9.04	25.17
Acquisition of Land near Red Hills for Improving Water Facilities for Industries.	--	--	..	..
Union Government Rental Housing Schemes.	--	--	..	..
Other Items	..	2,39.53	10.92	45.29
Total	..	14,03.82	3,30.75	4,30.83

1st March 1969]

EXPENDITURE—cont.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	Total, 1946-7 to 1967-8.	1968-9.		Budget Estimate, 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate,	Revised Estimate,	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
DEVELOPMENT SCHEMES.							
1.61	1.68	2.24	3.49	1,41.81	3.49	2.62	4.71
.05	.19	..	0.48	1.93	..	0.20	..
..	..	..	..	38.66	..	..	..
..	..	20.50	3.00	23.50	..	7.50	0.95
25.00	25.00	25.00	..	1,96.65	..	..	..
..	..	..	..	10.00	..	..	..
6.00	6.00	1.00	2.00	34.00	..	1.00	2.00
5.00	10.00	25.00	10.43	1,34.43	35.00	25.00	10.00
..	75.77	75.00	2,75.00	4,25.77	..	..	2,06.00
..	..	25.01	10.00	35.01	20.00	20.00	50.00
1,15.42	71.69	36.90	2,92.44	9,66.09	3,69.69	6,10.36	6,05.99
9.63	9.71	10.31	8.10	1,07.13	1.50	1.50	2.91
-1.01	-4.27	-5.16	-4.98	..	-0.21	-0.75	..
1,46.89	40.88	33.75	39.42	4,81.22	41.05	41.05	44.88
87.09	99.65	47.25	28.74	8,80.73	41.13	48.40	62.93
..	..	..	..	10.09	5.00	9.94	3.75
2.24	18.01	19.48	6.81	84.52	39.00	28.77	41.64
13.15	1.14	-1.51	0.31	54.65	..	..	..
..	22.09	..	1.46	23.55	..	1.58	..
18.51	70.09	23.34	3.41	1,15.35	..	..	..
..	..	..	..	..	50.00	50.00	..
80.98	-26.11	18.09	1,68.79	5,37.49	1,57.85	3,45.68	2,06.46
5,10.56	4,21.52	3,56.20	8,48.90	43,02.58	7,63.50	11,93.85	12,42.23

1st March 1969]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1961-62.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD				
Tamil Nadu Transport	..	4,59.54	14.66	1,56.47
E. CAPITAL OUTLAY				
Buildings	..	18,97.24	4,28.97	3,49.97
Road Works (including tools and plant and establishment).	..	5,89.13	1,97.57	1,90.52
Grants to Local Bodies for Water-supply.	..	22.49	-2.14	-2.14
Grants to Local Bodies for Road Works.	..	41.78	-3.96	-3.81
Pro rata charges for Establishments ..	..	94.60	54.16	52.54
Total ..	..	26,45.24	6,74.60	5,87.08

F. COMPENSATION

Advance compensation and interim payments.	..	8,51.73	12.55	4.64
---	----	---------	-------	------

G. CAPITAL OUTLAY

Forest Works	..	1,30.89	51.37	63.30
----------------------	----	---------	-------	-------

H. CAPITAL OUTLAY ON

Sanitary Works (Stocks)	..	53.46	31.92	-3.77
Rural Water-supply Schemes. .. .	..	2,55.87	1.52	1.30
National Water-supply and Sanitation ..	..	86.76	14.03	2.71
Grants to Madras Corporation for Water- supply.	..	13.42	-1.26	-1.26
Deepening of Wells	..	12.37	3.67	4.44
Total ..	..	4,21.88	49.88	3.42

I. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL

Acquisition of lands for State Seed Farms and other items.	..	10.35	4.30	3.17
---	----	-------	------	------

1st March 1969]

EXPENDITURE—cont.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	Total, 1946-7 to 1967-8.	1968-9.		Budget Estimate, 1969-70.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.

TRANSPORT SCHEMES.

1,55.50	1,58.53	1,98.93	1,87.54	13,31.17	1,45.74	2,24.56	1,55.58
---------	---------	---------	---------	----------	---------	---------	---------

ON PUBLIC WORKS.

3,00.05	3,05.77	3,23.76	3,25.52	39,31.28	3,37.78	4,51.63	4,56.58
2,56.77	2,29.79	1,87.70	2,07.61	18,59.09	98.75	1,03.57	1,63.39
-2.14	-2.13	-6.09	-2.13	27.87	-2.13	-2.13	-2.13
-3.94	-3.96		-3.96		-3.96	3.96	-3.96
59.01	50.54	49.97	45.64	4,06.28	93.15	92.14	1,02.04
6,09.75	5,80.01	5,55.34	5,72.50	62,24.52	5,23.59	6,41.25	7,15.92

TO ZAMINDARS.

4.89	2.56	7.65	52.18	9,36.20	1,82.00	69.68	1,02.50
------	------	------	-------	---------	---------	-------	---------

ON FORESTS.

59.01	71.90	65.61	57.26	4,99.34	79.74	57.54	86.10
-------	-------	-------	-------	---------	-------	-------	-------

IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.

-13.78	-19.59	-38.39	-17.49	-7.64	-25.95	-18.03	-37.26
0.18	-96	3.43	1.05	2,62.39	0.47	0.65	0.47
1.63	.89	0.18	0.46	1,06.66	0.04	..	..
-1.22	-1.26	-1.26	-1.26	5.86	-1.26	-1.26	-1.26
..	..	..	..	20.48	..	..	..
-13.23	-20.92	-36.04	-17.24	3,87.75	-26.70	-18.64	-38.05

IMPROVEMENTS AND RESEARCH.

24.20	34.25	..	28.68	1,05.95	27.72	29.01	25.37
-------	-------	----	-------	---------	-------	-------	-------

1st March 1969]

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF

Major heads.	1946-7 to 61-62.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
Payment of Compensation to landholders, etc, on the abolition of the Zamindari System.	8,51.74	12.56	4.64
Capital Outlay on Improvements to Public Health ..	4,26.62	49.88	3.42
Capital Outlay on Schemes of Agricultural Improvement and Research.	11.36	4.30	3.17
Capital Outlay on Consumers' Co-operatives	..	..	..
Capital Outlay on Industrial and Economic Development.	8,51.27	1,23.06	1,06.54
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Commercial).	63,53.61	5,13.44	6,62.31
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Non-Commercial).	7,51.31	2,34.90	2,99.87
Capital Outlay on Public Works	26,46.01	6,74.60	5,87.13
Capital Outlay on Other Works Outside the Revenue Account.	7,99.18	2,07.69	3,24.29
Capital Outlay on Road and Water Transport Schemes.	4,46.10	14.66	1,56.47
Capital Outlay on Forests	1,30.89	51.36	63.31
Capital Outlay on Schemes of Government Trading ..	—24,75.31	7.50	1,52.96
Appropriation to the Contingency Fund	..	..	..
Total ..	1,07,92.78	18,93.95	23,64.11

1st March 1969]

TAMIL NADU—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.		Budget Estimate 1969-70.
				Budget Estimate.	Revised Estimate.	
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
4.89	2.56	7.65	52.18	1,82.00	69.68	1,02.50
—13.23	—20.92	—36.05	—17.24	—26.70	—18.64	—38.05
24.20	34.25	33.72	28.68	27.72	29.01	25.37
12.43	9.68	..	..	..	..	..
1,55.59	5,93.97	2,94.66	5,96.84	4,48.19	6,67.69	8,79.65
8,12.18	7,81.23	4,90.39	4,24.47	3,73.49	4,15.39	4,50.93
2,77.43	2,98.43	3,57.00	3,09.69	2,70.86	2,77.94	2,44.40
6,09.75	5,80.01	5,55.34	5,72.50	5,23.59	6,41.25	7,15.92
3,54.97	—1,72.45	61.54	2,52.06	3,25.36	5,26.17	3,62.17
1,55.50	1,58.53	1,98.93	1,87.54	1,45.74	2,24.56	1,55.58
59.01	71.90	65.61	57.26	79.74	57.54	86.10
2,94.92	10,57.08	—19,82.91	5,88.52	—26.83	—18.80	—57.85
3,50.00	..	..	..	..	..	..
30.97.64	33,94.27	45.88	30,52.50	23,23.16	28,71.79	29,46.71

1st March 1969]

APPENDIX III

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION.

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1968.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. LOANS RAISED BEFORE THE 1st OCTOBER 1953.					
September 1937 and September 1940.	3 per cent Loan, 1952, I and II issues.	2,33.54	.80	.28	.08
September 1938 ..	3 per cent Loan, 1953	1,51.29	15.20	.48	.10
June 1939 ..	3 per cent Loan, 1959	1,50.00	1,23.96	1,23.96	.19
September 1942 ..	3 per cent Loan, 1955	1,25.00	1,23.25	.15	.02
September 1943 ..	3 per cent Loan, 1956	1,25.10	1,25.10	3.12	.06
August 1944 ..	3 per cent Loan, 1958	10.00	1,07.95	1,07.92	.13
September 1945 ..	3 per cent Loan, 1960	3,00.00	2,78.44	2,78.44	..
September 1946 ..	2½ per cent Loan, 1961	4,09.30	3,81.77	3,81.77	.08
July 1950 ..	3 per cent Development Bonds, 1960.	4,39.75	4,38.25	4,38.25	.33
September 1951 ..	3½ per cent Loan, 1962	3,01.49	3,01.49	3,01.49	.21
August 1952 ..	4 per cent Loan, 1964	5,24.81	5,24.81	5,24.81	5.85
July 1953 ..	4 per cent Loan, 1963	10,33.71	10,33.71	10,33.71	9.29
	Total—A. ..	39,03.99	34,54.73	31,94.38	16.34

B. LOANS RAISED FROM 1st OCTOBER 1953 TO 31st OCTOBER 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1968.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
August 1955 ..	4 per cent loan, 1967 ..	10,47.17	10,47.17	30.42
September 1956 ..	4 per cent loan, 1968 ..	13,83.56	13,83.56	13,83.56
	Total—B. ..	24,30.73	24,30.73	14,13.98

C. LOANS RAISED AFTER 1st NOVEMBER 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1968.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
July 1958 ..	4½ per cent loan, 1970 ..	5,55.57	..	5,55.57
August 1959 ..	4 per cent loan, 1971 ..	8,72.75	..	8,72.75
August 1960 ..	4 per cent loan 1969 ..	12,20.72	..	12,20.72
September 1961 ..	4½ per cent loan, 1972 ..	10,44.00	..	10,44.00
August 1962 ..	4½ per cent loan, 1974 ..	13,26.43	..	13,26.43
August 1964 ..	4½ per cent loan, 1976 ..	14,33.32	..	14,33.32
August 1965 ..	5½ per cent loan, 1977 ..	14,44.27	..	14,44.27
September 1966 ..	5½ per cent loan, 1978 ..	13,27.33	..	13,27.33
March 1967 ..	4 per cent Madras Land Ceiling Compensation Bonds.	54.89	..	51.75
September 1967 ..	5½ per cent loan, 1979 ..	18,03.96	..	18,03.96
September 1968 ..	5½ per cent loan, 1980 ..	19,78.05	..	..
	Total—C. ..	1,30,59.29	..	1,10,80.10

1st March 1969]

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION—cont.

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount.
	RS.
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807.	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817.	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an endowment for the Stanley Hospital, Madras).	66,878

Total—(ii) .. 2,52,148
or
2.52 lakhs.

SUMMARY.

(Open Market Loans and Special Irredeemable Loans.)

	RS IN LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953.	16.34
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans raised after 1st October 1953 and before 31st October 1956.	11,56.64
(3) Loans raised after 1st November 1956	1,10,80.10
(4) Share of Madras in the open market loans raised by the Travancore-Cochin State before 31st October 1956.	21.59
(5) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1968 ..	1,22,74.67
(6) Share of Madras in respect of the irredeemable loans in the population ratio ..	1.29
(7) Total liability as on 31st March 1968 on account of open market loans and special irredeemable loans.	1,22,75.96

[1st March 1970]

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1968 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA AND AUTONOMOUS BODIES.

(The figures for the period prior to 1st November 1956 represents the provisional share of the present reorganised Tamil Nadu in the population ratio.)

A. LOANS RECEIVED BY THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

(1)	(2) RS IN LAKHS.
	Share of Tamil Nadu in the outstanding balance on 31st March 1968.
Pre-autonomy consolidated debt	1,02.64
Loans received from 15th August 1947 to 30th September 1953 ..	13,90.86
Loans received from 1st October 1953 to 31st October 1956	2,73.15
Loans received from 1st November 1956 to 31st March 1968	2,98,31.78
Total—A.	<u>3,16,98.43</u>

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

(1)	(2) RS IN LAKHS.
	Share of Tamil Nadu in the outstanding balance of loans raised by the former Travancore- Cochin State before 1st November 1956.
Pre-autonomy debt	1.33
Loans received from 15th August 1947 to 31st October 1956 ..	10.56
Total—B. ..	<u>11.89</u>

C. OUTSTANDING BALANCE OF LOANS FROM AUTONOMOUS BODIES AS ON 31st MARCH 1968.

	RS IN LAKHS.
Loans from the National Co-operative Development and Warehousing Board.	4,93.46
Loans from the National Agricultural Credit (Long-term Operation) Fund of the Reserve Bank of India.	2,89.94
Loans from the All-India Khadi and Village Industries Commission ..	.08
Loans from the Life Insurance Corporation of India	12,13.79
Loans from the State Bank of India	6,17.00
Total—C. ..	<u>26,14.27</u>
GRAND TOTAL—A+B+C	<u>3,43,24.59</u>

1st March 1969]

A SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31st MARCH 1968.

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1968. (2) (RS. IN LAKHS.)
(1) Loans	
1 Pre-autonomy debt	1,02.64
2 Loans for Cochin Harbour Works	1.33
3 Loans for the development of Handloom and Khadi Industry ..	3,63.10
4 Loans for the construction of hostel buildings	87.98
5 Loans under the Subsidised Industrial Housing Scheme (including Plantation Labour Housing).	1,34.22
6 Loans for expansion of power facilities	2,55.55
7 Loans under the Scheme of Sharing Small Saving Collections ..	38,62.80
8 Loans for the development of Small-scale Industries.. ..	7,09.76
9 Loans for Grow More Food Schemes	15,23.55
10 Loans under the Community Development Programme	7,98.51
11 Loans under the National Extension Service Programme	8.23
12 Loans towards the cost of materials and equipment supplied under T.C.A. Programme—Community Development Programme, Rural Electrification Programme and Tube Well Casting Scheme.	58.01
13 Loans for Dairy Development Scheme	.02
14 Loans for Forest and Soil Conservation Schemes	4,36.04
15 Loans for the construction of Housing Colonies by Weavers' Co-operative Societies.	11.44
16 Loans under the Low Income Group Housing Scheme	3,81.49
17 Loans under the National Water-supply and Sanitation Schemes ..	1,75.27
18 Loans for miscellaneous development purposes such as Irrigation and Power, etc.	83,90.93
19 Loans for financing expenditure on Irrigation Schemes	87.36
20 Loans under the programme of permanent improvement in scarcity areas.	3,49.64
21 Loans for financing capital expenditure on Police Housing Scheme.	3,04.66
22 Loans for Co-operative development (including Loans for Participation in the Share Capital of Co-operatives).	44.95
23 Loans for the development of Minor Ports	1,01.21
24 Loans for Famine Relief Works	43.39
25 Loans for Cyclone Relief Measures	5,22.32
26 Loans for Slum Clearance Scheme	2,26.97
27 Loans for development of Handicrafts	9.34
28 Loans for development of Silk Industry	4.42

[1st March 1969]

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1968.
(1)	(2)
<i>Loans—cont.</i>	(RS. IN LAKHS).
29 Loans under the scheme for the multiplication and distribution of improved seed	1.48
30 Loans for the development of Coir Industry	5.05
31 Loans under the Scheme of Colonization	72
32 Loans for Centrally-sponsored and Centrally-aided Medical and Public Health Schemes.	17,74.39
33 Loans for State Development Schemes (Agriculture, etc.)	28,38.44
34 Loans for conversion of Handloom into Powerlooms	01
35 Loans for Land Acquisition and Development Schemes	64.47
36 Ways and Means Advance granted to the Composite Madras State treated as loan.	13,47.47
37 Loans towards cost of materials and equipment supplied under Colombo Plan for Kundah Project.	1,58.89
38 Loans for development of Large and Medium Industries	6.12
39 Loans for Village Housing Project Schemes	30.64
40 Loans for setting up of Seasoning and Preservation of Plants ..	04
41 Loans for adoption of Metric System of Weights and Measures ..	6.05
42 Loans to All-India Officers for house building purposes	24.35
43 Loans for Madras Milk Scheme—New Zealand Aid	5.69
44 Loans for Animal Husbandry, Dairying and Fisheries Schemes ..	3,44.84
45 Loans for the development of Fruit Production	..
46 Loans for the re-settlement of landless labourers	19.10
47 Loans for Works Programme for increasing rural man-power ..	1,17.24
48 Loans for rural electrification	35,50.00
49 Loans out of proceeds of market borrowings	13,00.00
50 Loans for Rehabilitation of Goldsmiths	2,15.32
51 Other Ways and Means Advances	..
52 Loans for manufacturing furniture for Bharat Sevak Samaj ..	02
53 Loans under National Loan Scholarship Scheme	124.18
54 Loans to Co-operative Societies in Gramdhan (Bhoodan area) ..	10.11
55 Loans for Intensive Development of Rural Industries	40.63
56 Loans for Special Development Programme (Crash Programme) ..	1,68.97
57 Loans for Relief and Rehabilitation Measures to Indian Nationals returning from Burma.	2,03.19
58 Short-term loan for financing expenditure on development of exhibition site.	1,00.00
59 Advance for the purchase of debentures of Land Mortgage Bank ..	1,79.84
60 Loans for the accelerated programme for Consumer Co-operative Stores.	77.93
Grand Total ..	3,17,10.32

1st March 1969]

DEBT CHARGES, 1964-65 TO 1969-70

	Accounts, 1964-65.	Accounts, 1965-66.	Accounts, 1966-67.	Accounts, 1967-68.	Budget Estimate, 1968-69.	Revised Estimate, 1968-69.	Budget Estimate, 1969-70.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
<i>(RS IN LAKHS.)</i>							
A. Interest—							
Interest on Open Market loans (Net).	3,24.73	3,82.12	4,55.10	5,17.44	6,22.69	6,20.04 (a)	6,97.13
Discount on loans.	3.63	7.22	19.87	36.17	40.00	39.52	46.00
Interest on Ways and Advances Means from the Reserve Bank of India.							
Expenditure on the issue of new loans, etc.	2.64	48.67	33.14	29.70	45.00	45.00 (b)	45.00
Interest on loans from the Government of India.	2.38	4.33	2.53	3.06	4.01	4.84	4.15
Interest on loans from auto on mous bodies.	8,26.49	9,82.48	12,25.50	14,26.61	14,84.00	14,70.00 (c)	16,12.00
Interest on Provident Funds.	40.60	52.24	1,20.59	1,30.54	1,63.03	1,60.02	1,94.10
Interest on Depreciation Reserve and other interest-bearing deposits	54.97	68.71	83.34	90.33	1,01.62	1,21.66	1,36.75
Total—A. ..	12,91.27	15,94.13	19,86.53	22,83.55	25,11.69	26,40.34	29,55.72
B. Sinking Funds—							
Contribution to the Loan Depreciation Fund of Open Market Loans	1,04.95	1,26.46	1,48.12	1,55.26	1,65.44	1,63.44 (d)	1,76.77
Contribution to the General Sinking Fund	21.01	17.00	5,34.99	6,08.95	6,50.60	6,93.73 (e)	6,90.43
Contribution to the Sinking Fund for Life Insurance Corporation of India Loans ..	..	..	5.75	8.19	8.19	..	..
Total—B. ..	1,25.96	1,43.46	6,88.86	7,72.40	8,24.23	8,59.27	8,67.20
GRAND TOTAL—DEBT CHARGES (NET)	14,17.23	17,37.59	26,75.39	30,55.95	33,35.92	34,99.61	38,62.92

NOTES.—(a) The increase is due to the provision made for one full year's interest on the new loan raised in September 1968. It also includes a lump-sum provision of Rs. 67 lakhs to cover the interest charges for one half-year on the anticipated market borrowings in 1969-70.

(b) Lump-sum provision for interest charges on the probable short-term borrowings from the Reserve Bank of India.

(c) The increase is mainly due to the additional interest payable on the loans received in 1968-69.

(d) The increase is due to the additional provision made for the new loan raised in 1968-69.

(e) The Fourth Finance Commission has expressed the view that the accumulations in the Fund should be sufficient to discharge the outstanding balance of the loan in full on maturity. Keeping this recommendation in view, the Government have decided to provide funds for full amortization of open market loans with effect from 1968-67.

[1st March 1970]

APPENDIX III-A.

STATEMENT SHOWING CERTAIN CAPITAL LIABILITIES AND ASSETS OF TAMIL NADU.

	Liabilities as on 31st March 1968.	Liabilities expected to be incurred during		Total estimated liabilities on 31st March 1970.
(1)	(2)	1968-69.	1969-70.	(5)
(RS IN LAKHS.)				
<i>Liabilities.</i>				
Loans—				
Due to Government of India	3,17,10.32	1,03.22	8,72.09	3,26,85.63
Open Market loans	1,22,22.92	7,81.12	10,77.27	1,40,81.31
Four per cent Madras Land Ceiling Compensation Bonds.	51.75	62.72	89.93	2,04.40
Special irredeemable loans	1.29	—	—	1.29
Other floating loans	5,09.00	14.00	—	4,95.00
Other loans	† 19,97.27	3,72.29	2,06.87	25,76.43
<i>Other liabilities.</i>				
State Provident Fund and Savings Bank deposits.	20,65.12	6,82.88	5,36.52	32,84.52
Total—Liabilities ..	4,85,57.67	19,88.23	27,82.68	5,33,28.58

	Assets as on 31st March 1968.	Assets expected to be created during		Total estimated 31st March assets on 1970.
		1968-69.	1969-70.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		(RS IN LAKHS.)		
Assets—				
Loans advanced (due to Government) ..	1,22,69.35	7,07.40	7,17.47	1,36,94.22
Loans to Electricity Board	* 1,99,32.10	29,10.69	15,15.90	2,43,58.69
Capital expenditure	2,50,05.53	28,71.79	29,46.70	3,08,24.02
Cash balance and investments ..	13,81.18	— 10,76.01	..	3,05.17
Total—Assets	5,85,88.16	54,13.87	51,80.07	6,91,82.10

(1)	Assets as on 31st March 1968.	Assets as estimated on 31st March 1969.	Assets as estimated on 31st March 1970.
	(2)	(3)	(4)
	(RS. IN LAKHS.)		
Excess of assets over liabilities	1,00,30.49	1,34,56.13	1,58,53.52

† Excludes loans for procurement operations.

* Includes an amount of Rs. 71.46 crores roundly being the Capital Outlay on Electricity Schemes to end of June 1957, and a loan of Rs. 40 lakhs roundly shown under Loans to Community Development Programme.

1st March 1969]

APPENDIX IV.

Hheads of Development.	Budget Estimate, 1968-69.	Revised Estimate, 1968-69.	Fourth Five-Year Provision, (Tentative) 1969-70 to 1973-74.	Budget Estimate, 1969-70.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(RS. IN LAKHS.)			
I. Agricultural and Allied Programmes—				
1. Agricultural Production	4,10	3,85	30,15	3,92
2. Minor Irrigation	7,70	8,76	25,56	6,11
3. Soil Conservation	92	1,03	5,43	60
4. Ayacut Development Programme ..	34	35	27	61
5. Animal Husbandry	79	84	8,14	58
6. Dairying and Milk-supply	55	63	5,34	72
7. Forest	49	50	4,73	58
8. Cinchona	..	..	56	10
9. Fisheries	1,00	1,03	10,09	1,30
10. Warehousing and Marketing ..	2	3	79	6
Total—I ..	15,91	17,02	91,06	14,58
II. Co-operation and Community Deve- lopment—				
1. Co-operation	74	83	28,72	77
2. Community Development and Rural Development Programmes	1,75	1,81	11,54	2,20
Total—II ..	2,49	2,64	40,26	2,97
III. Irrigation and Power—				
1. Irrigation and Flood Control ..	3,58	3,89	39,06	4,50
2. Power	32,17	40,31	169,79	36,88
Total—III ..	35,75	44,20	208,85	41,38
IV. Industry and Mining—				
1. Large and Medium Industries ..	2,53	2,04	32,05	4,00
2. Mineral Development	10	21	1,04	12
3. Village and Small Industries ..	3,07	3,21	31,00	3,31
Total—IV ..	5,70	5,46	64,09	7,43

[1st March 1970]

Hheads of Development.	Budget Estimate, 1968-69.	Revised Estimate, 1968-69.	Fourth Five-Year Provision, (Tentative) 1969-70 to 1973-74.	Budget Estimate, 1969-70.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(RS IN LAKHS.)				
V. Transport and Communications—				
1. Roads	1,60	1,65	25,04	1,81
2. Road Transport	10	10	7,29	99
3. Inland Waterways	10	10	..	..
4. Ports and Harbours	5	40	..	..
5. Tourism	..	..	26	1
Total—V ..	1,85	2,25	32,59	2,81
VI. Social Services—				
1. General Education	6,95	7,13	53,17	4,20
2. Technical Education	1,25	1,33	6,59	1,08
3. Cultural Programmes	3	2	61	8
4. Health and Family Planning	3,69	3,23	17,32	2,20
5. Water-supply and Sanitation	2,51	2,61	55,12	3,97
6. Housing	75	65	30,30	4,48
7. Town-Planning and Urban Development	10	9	2,24	12
8. Welfare of Backward Classes	1,73	1,66	10,09	1,01
9. Social Welfare	10	11	1,32	18
10. Craftsmen Training and Labour Welfare	50	19	2,30	23
11. Public Co-operation	11	10	8	1
Total—VI ..	17,72	17,12	179,23	17,56
VII. Miscellaneous—				
1. Statistics	4	3	59	2
2. Hill Areas Development Programme	22	35	7,00	45
Total—VII. ..	26	38	7,59	47
GRAND TOTAL..	79,68	89,07	623,67	87,20

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, the 3rd March 1969

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Communist Party Conference conducted at Madurai

* 91 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether special police protection was provided for the Communist Party Conference conducted at Madurai;

(b) the expenditure incurred thereon;

(c) whether it was permitted to conduct the public meeting till 12 p.m.; and

(d) whether the other parties also will be permitted to conduct meetings till 11 p.m.?

மதுரையில் நடந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநாடு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரையில் நடந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநாட்டுக்கு விசேஷ போலீஸ் பந்தோபஸ்து போடப்பட்டதா?

(இ) அதற்கான செலவு எவ்வளவு?

(உ) இரவு 12 மணி வரை பொதுக்கூட்டம் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டதா?

(எ) மற்ற கட்சிகளும் இரவு 11 மணி வரை கூட்டம் நடத்த அனுமதிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) & (எ) ஆம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியின் கூட்டணித் தோழர்கள் தவிர மற்றவர்களுக்கு 11 மணி வரையில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி கேட்டால் பல போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் மறுக்கப்படுகிறது. அப்படி கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோருக்குமே 11 மணி வரையில் கூட்டம் நடத்த அனுமதிக்க அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

[3rd March 1969]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கட்சி வேறுபாடின்றி 11 மணி வரையில் கூட்டத்திற்கு அனுமதி அளிக்கலாம் என்று இந்த அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அரசியல் அல்லாத மற்ற நிகழ்ச்சி களுக்கு 11 மணி வரையில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதிக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி களுக்கு ஆங்காங்குள்ள காவல் துறை கண்காணிப்பாளர்களும் மற்ற காவல் துறையினரும் அவசியமான இடங்களில் தங்கள் விருப்பம்போல அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கலாம் என்று அனுமதி இருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன் : திருவிழாக்கள், இசைவிழாக்கள், தமிழ் விழாக்கள் ஆகியவை இரவு 12 மணி வரையில், ஏன், காலை 4; 5 மணி வரையில்கூட நடைபெற இதுவரையில் காவல் துறையினர் அனுமதித்து வந்திருப்பது அரசுக்கு தெரியும் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தெரியும். அந்த நிலை விரியும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சாதாரண மாக 10 மணி அளவில் அனுமதியைக் கீழே உள்ள போலீஸ் உத்தி யோகஸ்தர்கள் வழங்குகிறார்கள். அதற்கு மேலே வேண்டுமென் றால் சூப்பரன்ட் ஆஃப் போலீஸ் வரையிலும் போக வேண்டியிருக் கிறது. அதை மாற்றி இப்போது 10 மணி வரையில் கொடுப்பவர் களே 11 மணி வரையிலும் அனுமதிக்க அதிகாரம் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : யோசனையைப் பரிசீலிக்க வாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இரவு நேரத்தில் பழைய காலத்தில் தெருக்கூத்துக்கள் காலை 5 மணி வரையில் நடக்கும். அப்படி நடைபெறும் பழைய முறைப்படி தெருக்கூத்துகளுக்கு சர்க்கார் அனுமதிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எந்தக் கூத்தாக இருந்தாலும் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெற்றால் காவல்துறை கண்காணிப் பாளர் தருகிற ஒப்புதல்பேரில் அனுமதி நிச்சயமாக வழங்கப் படும்.

Complaint against a Police Constable

* 92 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether a Police Constable raped a girl recently at the Sirkazhi Police Station;

(b) whether a complaint was lodged in this regard; and

(c) if so, the action taken against the constable?

[3rd March 1969]

கான்ஸ்டபிள் மீது புகார்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) சீர்காழி காவல் நிலையத்தில் கான்ஸ்டபிள் ஒருவர் அண்மையில் ஒரு பெண்ணை கற்பழித்தாரா?

(இ) இதுபற்றி புகார் செய்யப்பட்டதா?

(உ) ஆமெனில், அவர் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இதுபற்றி விசாரணை செய்த மாயூரம் வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரியின் முடிவு எதிர் மறையாக உள்ளது.

(இ) ஆம்.

(உ) காவல் துறை நிலை ஆணைகளின் சில விதித்துறைகளை மீறியதற்காக, இந்நிகழ்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்ட காவல்மீது நடவடிக்கை யெடுக்க அரசு கருதியுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சில விதித் துறைகளை மீறியதற்காக என்று அமைச்சர் கூறினார்கள். என்ன விதிகளை மீறினார்? நான் கேள்வியில் கேட்டிருப்பதைப்போல ஏதாவது நடந்ததா அல்லது வேறு ஏதேனும் தவறு செய் தாரா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சகுந்தலா என்ற ஒரு பெண் இரண்டு முறை திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுத் தண்டிக்கப் பட்டார். மூன்றாவது திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்ட நேரத்தில், அங்கே ஒரு தவறு நடந்ததாக ஒரு தந்தி காவல் துறை மேலதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்டது. உடனடி யாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று காவல்துறைக்கு உத்தரவு இடப்பட்டது. உடனே அந்தக் காவலரை வேலையி லிருந்து தற்காலிகமாக நீக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதை விசாரித்த மாயவரம் கோட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய முடிவு, விசாரணை திருப்தியாக இல்லை என்ற விசாரணை முடிவு, தாமதமாக அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது என்பதால், கோட்ட ஆட்சித் தலைவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்கப்பட்டது. அதுதான் உறுப் பினரின் கேள்விக்கு விளக்கம். எப்போதுமே காவல்துறையில் ஒரு பெண்ணை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் காவலில் வைக்கும்போது இன்னொரு பெண்ணைத் துணைக்கு வைக்க வேண்டுமென்றிருக் கிறது. அப்படி வைக்க அந்தக் காவலர் தவறிவிட்டார் என்பதற் காக நடவடிக்கை எடுக்க அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இதைப்போன்ற ஒரு புகார் மதுரை ஜில்லாவில் செம்பட்டியில் நடந்தது என்று சட்டமன்றத் தில் கேள்வி கேட்டேன். நான் கேள்வி கேட்கும் வரையில் அந்த

[3rd March 1969]

விவகாரம் விசாரிக்கப்படவில்லை. அந்த கான்ஸ்டேபிள்மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கேள்வி கேட்டபிறகு என்னிடம் வந்து கேட்டார்கள், 'நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள், பாவம் அந்த ஆளின் குடும்பம் கெட்டுப்போகும், நடவடிக்கை எடுக்கலாமா' என்றார்கள். நான் அவர்களிடம் 'உங்கள் இஷ்டம் போல் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டேன். அப்படிச் சட்ட மன்றத்தில் கேட்ட பிறகுதான் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. மற்ற நேரங்களில் இல்லை. ஆகையால் திட்டவட்டமாகப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் பெண்களின் கற்புக்குப் பாதகம் இல்லாமல் ஏற்கனவே முதலமைச்சர் சொன்னமாதிரி நல்லவகையில் பாதுகாப்புத் தர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதிகாரிகள் சிலர் தவறாக நடக்கிறவர்கள் இருப்பார்கள். எந்த சர்க்காரிலும், எப்போதும் அது தவிர்க்க முடியாத குறையாகும். உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்ட இடத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் காலக் கட்டத்தில், அந்தப் புகாரைத் தெரிந்தவுடனே அரசுக்கு எழுதி அனுப்பி, அது கேட்கப்படாமல் இருந்தால்தான் குறையாகக் கருத முடியுமே தவிர வேறல்ல.

Police Firing

* 93 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of times firing was resorted to in Tamil Nadu from 6th March 1967 to 31st March 1968;

(b) the number of rounds fired; and

(c) the number of persons injured?

துப்பாக்கிப் பிரயோகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 6-3-1967 முதல் 31-3-1968 வரை தமிழ்நாட்டில் எத்தனை முறை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது?

(இ) எத்தனை ரவுண்டுகள் சுடப்பட்டன?

(உ) எத்தனை பேர் காயமடைந்தனர்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) 9 முறை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது.

(இ) 52 சுற்றுகள் சுடப்பட்டன.

(உ) 19 பேர் காயமடைந்தனர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியிலே எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள் என்ற விவரம் இல்லை. ஏற்கனவே பழைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இனிமேல் இத்தகைய

[3rd March 1969]

துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடைபெறும்போது உயிர்ச் சேதமில்லாமல் ஜாக்கிரதையாக செய்யப்படும் என்று உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அதை அனுசரிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்தக் கேள்வியில் எத்தனை பேர் காயம் அடைந்தார்கள் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. காய மடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 7. கூடுமானவரையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவிர்க்கப்படவும், நடைபெறுகின்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் சாவு தவிர்க்கப்படவும் இந்த அரசு தன்னால் ஆன எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் எந்தக் காரணத்தால் எத்தகைய சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்த 9 துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களில் ஒன்று மதுவிலக்கு வழக்கில் ஒருவரைப் பிடிக்கப் போனபோது அந்த ஊரார் போலீசாரை வளைத்துக் கொண்டு துரத்தினார்கள். அதனால் ஏற்பட்டது. இன்னொரு இடத்தில் மது, வெளி நாட்டுக்கு கள்ளக் கடத்தலாகச் செல்வதை தடுப்பதற்காகப் போலீசார் போகும்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. இன்னொன்று, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் குற்றவாளிகளைக் கைது செய்து வரும்போது போலீசாரிடமிருந்து குற்றவாளிகளை விடுவிக்க முயற்சி நடந்தபோது, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. அரிசி கடத்தலைத் தடுப்பதற்குப் போலீசார் போன போது, அந்த இடத்தில் போலீசாரைத் திருப்பி தாக்கியபோது, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்பட்டது. பஸ் தொழிலாளர்கள்—மாணவர்கள் போராட்டத்தில், தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில், தஞ்சையில் விவசாயக் கூலிகளுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும் நடந்த போராட்டத்திலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: 1964-65, 1965-66-ல் எத்தனை இடங்களில் எத்தனை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது? அப்போது ஆளும் கட்சியாக எது இருந்தது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்த ஆண்டுகளில் எது ஆளும் கட்சி என்பது அங்கத்தினருக்கே தெரியும். 1964-ல் 7 துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. 1965-ல், 46 இடங்களிலும், 1966-ல் 5 இடங்களிலும் நடைபெற்றது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்கு முன்னதாக முதலில் லத்தி சார்ஜ், இரண்டாவது கண்ணீர்ப் புகை, முன்றாவதாக 'சுடப்போகிரேம்' என்ற எச்சரிக்கை, என்ற முன்றையும் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இந்த 9 இடங்களில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களில் அவை கையாளப்பட்டனவா?

[3rd March 1969]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கூடுமானவரையில் அனுசரிக்கப்பட்டது என்று தெரிகிறது.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குறிப்புகளில் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் போராட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், ஐ.என்.டி.யு.சி., எச்.எம்.என்., போன்றவைகள் நடத்துகின்றன. நேற்றுக் கூட உணவு தானியக் கிடங்கு தொழிலாளர் பெரிய வேலை நிறுத்தம் நடத்தினார்கள். சுமுகமாக முடிந்தது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த இடங்களில் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்கள் தலைமை தாங்கி, தவறான பாதையில் நடத்திச் சென்றதால்தான், நடை பெற்றது என்று சொல்வது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவைகளுக்கெல்லாம் விசாரணை நடைபெறுகிறது. விசாரணையின் முடிவில்தான் தெரியும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : பஸ் தொழிலாளர்கள்—மாணவர்கள் தகராறில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. அதில் மாணவர்கள் எத்தனை பேர்கள் காயமடைந்தார்கள், பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் சுட்டதில் எத்தனை பேர் காயமடைந்தார்கள், சுடப்பட்டனர்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் 3 பேருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளைவிட 1963-64, 1964-65, 1965-66-ல் அதிகமான துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்ததாக அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. அவற்றில் எவ்வளவு பேர்கள் இறந்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 1964-ல் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் 4 பேர் காயமடைந்தார்கள். இரண்டு பேர் இறந்தார்கள். 1965-ல் 339 பேர் காயமடைந்தார்கள். 55 பேர்கள் இறந்தார்கள். 1966-ல் மூன்று பேர்கள் இறந்தார்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்கு முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில், நீ அணைப்பு இயந்திரங்களைப் பொருத்தி, நீர்ப் பிச்சுவதன் மூலம் கூட்டத்தைக் கலைக்கவேண்டுமென்று சட்டம் செய்திருப்பது தெரியுமா? அப்படியானால் அதை உபயோகிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படி எதுவும் விவரமில்லை.

3rd March 1969]

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, ஹார்பர் சேலம் போன்ற சிறைச்சாலைகளில் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் எச்சரிக்கை இல்லாமலே சுட்டுக் கொன்றது இந்த அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அரசுக்கு மாத்திரம் அல்ல அகில உலகத்திற்கும் தெரியும்.

THIRU A. R. DAMODARAN : In reply to a supplementary question of my friend, Thiru M. Ethirajulu, the Hon. the Chief Minister said that precautionary measures of giving warning, lathi-charge, tear-gas, etc., were taken by the Government before ordering firing. Am I to understand that even in chasing dacoits and catching prohibition offenders, this procedure is followed?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவைகள் எல்லாம் இந்த சந்தர்ப்பங்களில் கடைப்பிடிக்க இயலாதவை.

Cars purchased for the use of Ministers

* 94 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether new cars were purchased for the nine Ministers of the Government of Tamil Nadu;

(b) the purpose for which the old cars are utilised;

(c) whether any of the old cars were sold; and

(d) if so, the persons to whom and the price for which they were sold?

அமைச்சர்களின் பயனுக்காக வாங்கப்பட்ட கார்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக அமைச்சர்கள் 9 பேருக்கு புதுக் கார் வாங்கப் பட்டதா?

(இ) பழைய கார்கள் என்ன உபயோகத்திலிருக்கிறது?

(உ) பழைய கார்கள் ஏதேனும் விற்கப்பட்டதா?

(எ) அப்படியென்றால் யாருக்கு, என்ன விலைக்கு விற்கப் பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம். அமைச்சர்களின் பயனுக்காக ஒன்பது புதிய அம்பாவிடர் கார்கள் அரசாங்கத்தால் வாங்கப்பட்டன.

(இ) முன்னாள் அமைச்சர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட எட்டுக் கார்களில் ஐந்து கார்கள் இத்துறையிலுள்ள துறை வண்டிகள் தொகுப்பிலே (staff car pool) சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

[3rd March 1969]

அமைச்சர்கள், தகைசான்ற மற்றவர்கள் முதன்மை பெற்றவர் (V.I.Ps.) ஆகியோரின் பயனுக்காக இரண்டு கார்கள் இராமநாதபுரம், செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு கார், ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

(உ) ஆம். துறை கார் (staff car) எண் : எம்.எஸ்.வி. 7777 ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

(எ) மேற்சொன்ன எம்.எஸ்.வி. 7777-ம் எண் கார் ரூ. 20,500-க்கு கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்த திரு. ஏ.ஜி. ஒசீர்கான் என்பவருக்குப் பொது ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

Andipatti Agriculturists' Association

* 95 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the premises of the Agriculturists' Association at Andipatti near Kottagudi in Melur taluk of Madurai district was affected by fire in the months of January, February 1968;

(b) the cause of the fire accident; and

(c) the amount of loss incurred thereby?

ஆண்டிப்பட்டி விவசாயிகள் சங்கம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968 ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் மதுரை மாவட்ட மேலூர் தாலுக்கா கொட்டக்குடியை அடுத்த ஆண்டிப்பட்டி என்னும் ஊரில் விவசாயிகள் சங்கம் இயங்கும் இடம் தீ விபத்திற்குள்ளானதா?

(இ) தீ விபத்திற்குக் காரணமென்ன?

(உ) எவ்வளவு ரூபாய் மதிப்புக்கு நட்டம் ஏற்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) கிராம மக்களிடையே ஏற்பட்ட பகை உணர்ச்சியே இதற்குக் காரணம்.

(உ) ரூ. 150.

Resolution of the Cumbum Panchayat Union.

* 96 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Cumbum Panchayat Union, Madurai district has passed any resolution in April 1968, and sent the same to the Government requesting the postponement of the collection of loans from the agriculturists; and

[3rd March 1969]

(b) whether the Government are aware of the fact that famine conditions prevailed in Cumbum area last year due to the failure of rains?

கம்பம் ஊராட்சி ஒன்றிய தீர்மானம்

* திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968 ஏப்ரலில் மதுரை மாவட்ட கம்பம் ஊராட்சி ஒன்றியம் விவசாயிகளுக்கு கொடுத்துள்ள கடன் வருளை ஒத்திவைக்கும்படி தமிழக அரசைக் கேட்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பியதா?

(இ) கம்பம் பகுதியில் சென்ற ஆண்டு மழையின் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டு உள்ளதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) மழையின்மையால் சென்ற ஆண்டு கம்பம் பகுதியில் பஞ்சநிலை ஏற்படவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டில் மட்டுமல்ல, இந்த ஆண்டில்கூட கம்பம் பகுதியில் பஞ்ச நிலை இருக்கிறது என்பது ஊர் அறிந்த ரகசியம். மதுரை மாவட்டத்தில் பெரும் பகுதியில் பஞ்சநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அங்கேயிருந்து தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அதற்குப் பஞ்ச நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்று கலெக்டர் கூறினார். 'அதுபோதாது; யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி போட்டது போல அது ஆகிவிடும்' என்று டி.டி.சி-யில் நான் கூறினேன். அது அரசுக்குத் தெரியா விட்டாலும்கூட போர்டு மெம்பர் ஒருவரை அனுப்பி மதுரை ஜில்லாவில் உள்ள பஞ்ச நிலையைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன வருஷம் கம்பம் பகுதியில் பஞ்ச நிலை இருந்ததா என்று கேட்டிருந்தார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு, மற்ற காரணங்களுக்காக வாங்கிய கடன்களை கொஞ்சம் ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்பது பற்றிதான் கேள்வி. கம்பம் பகுதியில் போன வருஷம் பஞ்சநிலை இல்லை. அவர்களுக்கே அது தெரியும். இந்த வருஷம் விவரம் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் கம்பத்திலேயே பஞ்சம் என்றால் மதுரையில் பரமபஞ்சம் என்றுதான் பொருள். இப்போ திருக்கிற இடங்களிலே, கம்பம் பகுதி தான் தானியக் கஞ்சியாக மற்ற இடங்களுக்கு உணவு வழங்கும் இடமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஊரிலே இருக்கிற பஞ்சத்தை காட்டி, அங்குள்ள கடனை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

[3rd March 1969]

கடந்து ஆண்டு பஞ்சமில்லை. இந்த ஆண்டு விவரம் தெரியவில்லை. அப்படியிருந்தால் அதற்கு சாத்தியமான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு தயங்காது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : 1968-ல் கொடுத்த வசூலை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்பது இந்த வருஷம் அதிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : போன வருஷத்திலே ஒத்திவைக்க வேண்டிய அளவுக்கு பஞ்சம் ஏற்படவில்லை என்பது தான் கலெக்டர் நமக்கு அறிவிக்கிற விவரம்.

Collectors' Conference

* 97 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) the discussions which were held in regard to procurement of foodgrains in the Collectors' Conference held at Tiruchirappalli in 1967; and

(b) whether the procurement of Samba paddy was lesser in 1968 than in 1967?

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாடு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சியில் 1967-ல் நடந்த கலெக்டர்கள் மகாநாட்டில் உணவுக் கொள்முதல் பற்றி பேசியதென்ன?

(இ) சம்பா கொள்முதல் 1967-ஆம் ஆண்டைக் காட்டிலும் 1968-ல் குறைந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) திருச்சிராப் பள்ளியில் 1967 ஆகஸ்டு திங்களில் நடைபெற்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டில், கொள்முதல் திட்டத்தின்கீழ் குறிக்கோள் அளவு குறித்தும், போக்குவரத்து பற்றியும் விவாதிக்கப்பட்டது. உணவுத் தானியங்களைக் கள்ளத்தனமாகக் கடத்தப்படுவதைத் திண்ணிய முறையில் கட்டுப்படுத்துமாறும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டது. குறுவைப் பயிர் கொள்முதல் செய்தல், உணவு தானியங்களைப் பிற இடங்களுக்கு அனுப்பும் திட்டம் முதலான ஏனைய பொருள்கள் குறித்தும் பொதுவாக விவாதிக்கப்பட்டது.

(இ) 1967-ம் ஆண்டு சாதனையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், 1968 ஆண்டு சம்பா கொள்முதல் ஓரளவு குறைவாகவே இருந்தது. சீர்கேடான பருவநிலையே இதற்கான முக்கிய காரணமாகும்.

3rd March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 'இதற்கு முன் இருந்ததைவிட அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்கிறோம்; அதிகமாக உணவு விநியோகம் செய்கிறோம்'. என்று பேசியும், பத்திரிகையிலும் எழுதி வருகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாக இப்போது கொள்முதலில் குறைந்து போனதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மூல பதிலிலேயே அடங்கியிருக்கிறது. சீர் கேடான பருவ நிலையே காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Taladi Crops

* 98 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state whether the statement made by the mirasdars of Nagapattinam area of Thanjavur district that 500 acres of Taladi Crops withered away as a result of the non-supply of water and the non-supply of oil-engines by the Agriculture Department is true?

தாளடிப் பயிர்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தஞ்சை மாவட்ட நாகப்பட்டினம் பகுதி மிராசதார்கள் தங்களுக்கு தண்ணீர் விடாததாலும், விவசாய இலாகா எண்ணெய்ப் பொறிகள் வழங்காததாலும் 500 ஏக்கர் தாளடிப் பயிர் காய்ந்துவிட்டது எனக் கூறுவது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வட கிழக்குப் பருவ மழை தவறிவிட்டதாலும், மேட்டூரில் நீர்மட்டம் மிகவும் குறைந்து விட்டதாலும் (நாகப்பட்டினம் வட்டம் உட்பட்ட), தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பெரும்பாலும் காலம் கடந்து விதைத்த தாளடிப் பயிர் நீரின்மையால் பாதிக்கப்பட்டது. காலம் கடந்து விதைக்கப் பட்ட தாளடிப் பயிரைக் காக்க, பாசன வடிகால் வாயில்கள் லிருந்து நீரை இறைப்பதற்கு வேளாண்மைத் துறையிடம் உள்ள எண்ணெய் இயந்திர விசையேற்றங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்த எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டன. நாகப்பட்டினம் கோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது காரியத்திற்கு 29 எண்ணெய் இயந்திரங்கள் வாடகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டன; இதனால் 1,170 ஏக்கர் நிலம் பயனடைந்தது.

Fertiliser Mixtures

* 99 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) the firms which were granted permission to produce fertiliser mixtures in Tamil Nadu;

[3rd March 1969]

(b) the quota of chemical fertilisers allotted by the Government to these firms during 1967-68; and

(c) whether the fertiliser mixtures produced by these firms are tested?

கலப்பு உரம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் கலப்பு உரம் தயாரிக்க தமிழக அரசு அனுமதி பெற்ற நிறுவனங்கள் யாவை?

(இ) இந்த நிறுவனங்களுக்கு 1967-68-ல் அரசு வழங்கிய ரசாயன உர அளவு எவ்வளவு?

(உ) இந்த நிறுவனங்கள் உற்பத்தி செய்யும் கலப்பு உரம் பரிசோதனை செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ), (இ) & (உ) விவர அறிக்கை ஒன்று மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ரசாயன உரம் உபரியாக இருக்கும்போது, யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அட்சேபணையில்லை. நமக்கே பற்றாக் குறையாக இருக்கும்போதுகூட, இங்கக் கம்பெனிக் காரர்கள் பெற்று வருகிறார்கள். சட்ட மன்றத்திலும் இதுபற்றி கூறினேன். பற்றாக்குறை காலத்திலாவது கலப்பு உரம் வர்த்தகம் செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுப்பதை அரசு நிறுத்தி வைக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் உறுப்பினர் கூறும் குற்றச்சாட்டு சரியல்ல. இப்போது 21 கோடி ரூபாய்க் கான உரம் தேங்கிக் கிடக்கிறது.

Adyar Cancer Institute

* 100 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) the nature of assistance afforded by the Government to the Cancer Institute at Adyar; and

(b) the number of patients who can be accommodated in that Institute?

அடையாறு புற்றுநோய் மருத்துவமனை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சுகாதார-அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அடையாறு புற்றுநோய் மருத்துவமனைக்கு தமிழக அரசு செய்து வரும் உதவிகள் யாவை?

[3rd March 1969]

(இ) அந்த மருத்துவமனையில் எத்தனை பேர் தங்கி சிகிச்சை பெறலாம்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆண்டுக்கு ரூபாய் இரண்டரை லட்சம் நிர்வாக மான்யமாக கொடுக்கப் படுகிறது.

(இ) 194 பேர் தங்கி சிகிச்சை பெறலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மருத்துவ மனைக்கு சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் ஆண்டுதோறும் பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எவ்வளவு கொடுத்தார்கள்? புதிய ஆட்சியில் இரண்டாண்டில் எவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்ற விவரம் கூறமுடியுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2½ லட்சம் ரூபாய் என்றால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு 7½ லட்சம் ரூபாய் என்றுதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, this particular Cancer Institute has assumed some historic importance in recent times, because it was there our great 'Anna' had treatment. The medical attendants who attended on him waged a heroic battle against this dreadful disease. Will the Government take steps to give assistance and try to upgrade it and make this institution a first-class institution equal to one of the best in the world and name it in memory of 'Anna'? This will be a fitting and proper memorial to "Anna".

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது அதை மனதில் வைத்துக்கான் அண்ணை சிகிச்சைக்குத் தங்கியிருந்த அறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு எர்-கண்டிஷன் டிரைண்டை அந்த மருத்துவமனைக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டது. காங்கிரஸ்தில் ஒரு அராய்ச்சி நிறுவனம் துவக்க இருக்கிறது. அந்த அராய்ச்சி நிறுவனத்தின் மூலமாகச் சிகிச்சை பெறுவதற்கு உள்ளவர்கள், இந்த மருத்துவ மனையில் வந்து சிகிச்சை பெறாமலவற்றை கனம் உறுப்பினர் கூறியதைப்போல பெரிய மருத்துவ மனையாக உத்தேசமிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இந்தியாவிலுள்ள புகழ்பெற்ற மூன்று புற்றுநோய் மருத்துவ மனைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். 1967-ம் ஆண்டுக்கு மூன்று இரண்டு லட்சம் ரூபாய் தான் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு 2½ லட்சம் ரூபாய் கிராண்ட் கொடுக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியமகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன யோசனையைச் சேர்த்துப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. சா. கணேசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருக்கோடு ஓட்டி நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியாவிலுள்ள மிக முக்கியமான மூன்று புற்றுநோய் சிகிச்சை

[3rd March 1969]

சாலைகளில் இது ஒன்றாகும். அத்தோடு இங்கு நல்லமுறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஒரே நோக்கோடு பணியாற்றுகிற நிலையில் இருப்பதால் இதை இன்னும் வளப்படுத்தி, பெரிதாக ஆக்கி நேரடியாக கவர்ன்மென்ட் எடுத்துக் கொண்டு விடாமல், இதற்கென்று ஒரு போர்டு அமைத்து, உரிய பல வழிவகைகளைச் செய்ய, அரசு வேண்டிய, திட்டத்தை வகுக்குமானால், ஏராளமான பணம் இந்த இன்ஸ்டிடியூஷனுக்கு வரும் என்பதை மனத்தில் கொண்டு செயல்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போதுள்ள அடையாறு புற்றுநோய் மருத்துவமனை நிர்வாகி திறமைசாலி. இப்படி நிதி வசூலித்து அதை வளர்ப்பதிலும் அந்த மருத்துவமனையை நல்ல வகையில் வைத்திருப்பதிலும் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதற்கு உரிய நேரத்தில் உரிய வகையில் கூடுமானவரையில் அரசு எல்லாவிதமான உதவியையும் செய்யத் தயாராக இருக்கும்.

திரு. சா. கணேசன் : வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற வழிவகை செய்ய ஒரு அட்வைசரி போர்டு மாதிரி அமைக்க அரசு முன்வந்தால் மிக விரைவில் அது வளரும் என்று அறிந்து அந்த வகையில் செயல்பட முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது அந்த நிர்வாகி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய முயற்சி என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அடையாறு புற்றுநோய் மருத்துவமனை தனியாருடையது. அதில் 194 பேர்கள் தங்கி சிகிச்சை பெறலாமென்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். தமிழக அரசின் கீழ் உள்ள ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கு வருகிறவர்களில் எத்தனை பேர் தங்கி சிகிச்சை பெறலாம் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இங்குள்ள தகவலில் அடையாறில் இருக்கிற புற்றுநோய் மருத்துவமனையில் 194 பேர்கள் தங்கியிருப்பதற்கான வசதியிருப்பதாக இருக்கிறது. போது மருத்துவமனையில் ஏறத்தாழ 8,000 பேர் தங்கலாம். அங்கே புற்றுநோய் மட்டுமல்ல, எல்லாவிதமான நோய்களுக்கும் படுக்கை வசதி சொந்த கார்ப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இந்த நோய்க்கு சிகிச்சை பெறுகிறவர்கள் எத்தனை பேர் என்ற தகவல் இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தியா விலேயே சிறந்த மருத்துவமனை இருந்தும்கூட, அந்தச் சிறந்த மருத்துவமனையில் இவ்வளவு மறைந்த முதலமைச்சரைக் கொண்டு போய், அந்தது என்? அங்கே பார்ப்பதற்குத் தயாராக அல்லது வேண்டுமென்றே காட்டாமல் அமெரிக்கா சென்றார்களா?

[3rd March 1969]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சென்னையிலுள்ள புற்றுநோய் மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்தினால் அதிகப்படியான நோயாளிகளுக்கு உதவியாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். தஞ்சையிலிருந்து வருகிறவன் நான். தஞ்சையில் பெரிய ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. திருநெல்வேலியில் இருப்பவர்களுட சென்னைக்கு வந்துதான் வைத்தியம் செய்து கொள்ளும் துரப்பாக்கியமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்னை, செங்கல் பட்டில் மாத்திரம் அமைக்காமல் திருநெல்வேலி, தஞ்சை போன்ற இடங்களில் புற்றுநோய்க்கான சிகிச்சை அமைத்தால் ஏழைகளுக்குப் பயன்படும் என்பதால் அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது காஞ்சி புரத்தில் உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் துணைகொண்டும், நார்வே அரசாங்கத்தின் உதவியுடனும் 10 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து, ஒரு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் இந்த அரசாங்கம் நிறுவியிருக்கிறது. அது அடையாறில் உள்ள புற்றுநோய் இயக்குனரின் துணைகொண்டு காஞ்சிபுரத்தில் ஏற்பாடாகிறது. காஞ்சிபுரத்தில் ஏற்பாடாகிற ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலிருந்து 'புற்றுநோய்தான்' என்று வரையறுக்கப்பட்ட நோயாளிகளுக்கு அடையாறில் சிகிச்சை தரவேண்டுமென்றுதான் ஆரம்பிக்கிறார்கள். இது தொடர்ந்து ஆண்டுக்கு 70 ஆயிரம் நார்வீஜியன் க்ரோன் வீதம் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு அந்த நார்வே அரசாங்கம், அதற்கான உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. தொடர்ந்து அடையாற்றில் இருக்கிற மருத்துவமனை விரிவடையலாம் என்ற நம்பிக்கை இதன் மூலம் பெறப்படுகிறது.

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI : The Cancer Institute at Adyar has been the successful effort of the work of the All-India Women's Conference. Will the Government take steps to help it remain as a mere voluntary body and give all the Government help possible for its expansion and development?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாதரது மகத்தான பணியின் காரணமாகத்தானே அல்லவோ எப்படியிருப்பினும் அரசாங்கம் அதற்கு நல்ல முக்கியத்துவம் தந்து இந்த உதவியை செய்து வருகிறது. மேலும் அந்த மருத்துவமனை சிறப்படையத் தான் மேலும் பல திட்டங்கள் தீட்டி வருகிறது.

Higher Grade Physical Education Teachers

* 101 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of Thiru M. Rajah Iyer) : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any resolution passed at the Physical Education Conference held during the first week of March 1967 at Sirkali requesting the revision of scales of pay for Higher Grade Physical Education Teachers has been received by the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

[3rd March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம். இம் மாநாடு 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் நடைபெற்றது.

(இ) உயர்நிலை உடற்கல்வி ஆசிரியர்களில் சம்பள விகித உயர்வுக்கான கொரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இருந்த போதிலும் உயர்நிலை சான்றிதழ்ப் பெற்றுள்ள உடற் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு தற்போது வழங்கப்படுகின்ற தனிச் சம்பள மாகிய ரூ. 5, 10 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Thanks to the Government.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, மாநாட்டினர் வேண்டிக் கொண்ட சம்பள உயர்வு விதம் எவ்வளவு? அரசு வழங்கியது எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மாநாடு சம்பள விகிதத்தையே மாற்றியமைக்க விரும்புகிறது. 1960-ல் பே-கமிஷன் அனுமதித்த சம்பளத்தை நாம் கொடுக்கிறோம். ஆகையால் இப்போது சம்பள விகிதத்தை மாற்றத் தயாராக இல்லை. கொடுக்கிற அலவன்ஸ் ஹைபர்கிரேடுக்கு ரூ. 5-லிருந்து 10-க்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

Language Teachers.

* 102 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of Thiru M. Rajah Iyer) : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state the alternative arrangements made by the Government for employing the language teachers, who have lost their jobs consequent on the implementation of the Two-language formula in schools?

(THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Orders have been issued—

(1) for the absorption of the existing qualified Hindi and other language Pandits in regular service in suitable alternate posts;

(2) for the conduct of in-service training for Pandits, Grades I and II who have passed S.S.L.C. but do not have secondary grade training, so as to enable them to appear for the T.S.L.C. (Secondary Grade) ;

(3) for giving protection of their scale of pay in whatever capacity they are absorbed.

(1) இப்போதுள்ள தகுதி பெற்ற இந்திப் பண்டிதர்களையும் பிறமொழிப் பண்டிதர்களையும் தகுந்த மாற்றுப் பதவிகளில் பண்டிதர்களுக்குப் பணியிருப்புப் படிநிலையளிக்கவும்;

(2) அவர்கள் டி.எஸ்.எல்.சி (இடைநிலைத்தரம்) தேர்விற்குச் செல்லும் வகையில் இடைநிலைத்தரப் பயிற்சி பெறாத, ஆனால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்ற I, II-ம் நிலையைச் சேர்ந்த பண்டிதர்களுக்குப் பணியிருப்புப் பயிற்சியளிக்கவும்;

[3rd March 1969]

(3) அவர்கள் எந்தப் பணியில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் சம்பள விகிதம் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாப்பளிப்பதற்கும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government give me the number of unqualified or partly qualified part-time and full-time teachers who have been sent out ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : புதிய திட்டத்தால் பாதிக்கப்படுகிற மொழி பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை 263; அவர்களுக்குப் பின்னால் அரசாங்கம் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற உத்தேசத்தில் இருக்கிறது. 175 பேர் திரும்ப வேலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். 1,729 பேருக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கப்பட்டது. 16 பேர் போதிய படிப்பு (unqualified) இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும், மாற்றவேலை தரப்பட்டது. மீதமுள்ளவர் (unqualified) 653 பேர்கள்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : In view of the large provision made in the Budget, Sir, for new teachers, will the Government consider the proposal just to give relief to these teachers also subject to the condition of getting in-service training, etc., for Secondary Grade teachers?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஏற்கனவே இருப்பவர்களுக்கு சர்வீஸ்-இன்-டி ரெயினிங் கொடுத்து அந்த வேலை உறுதிப்படுத்துவதற்கு மாற்று முறை வகுக்கப்பட்டது. வேண்டிய படிப்பு இல்லாதவர்கள், பார்ட்-டைம் ஆக இருந்தவர்கள் போன்றவர்களுக்கு, எந்தெந்த முறையில் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுக்க முயற்சிக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : பணியிருப்புப் பயிற்சிக்கு அனுமதிக்கப்பட்டு, இறுதியில் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படாமல் இருந்தவர்கள் எத்தனை பேர்? பயிற்சி இல்லாமல் வேறு பணி பார்த்துக் கொடுக்கப்படாமலும் இன்னும் சம்பளம் வாங்காமலும் இருக்கிறவர்கள் எத்தனை பேர்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : 1,750 பேர் வேலையிலிருந்து போகாமல் வைக்கப்பட்டு, அந்த இடைக் காலத்தில் அவர்கள் இந்தப் பயிற்சி பெறலாம் என்றுதான் வைத்திருக்கிறது.

Uniform for teachers

* 103 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any decision was taken at the meeting of the State Educational Advisory Committee regarding uniform for teachers; and

(b) if so, the details thereof ?

[3rd March 1969]

ஆசிரியர்களுக்கு சீருடை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநில கல்வி ஆலோசனைக் குழுவில் ஆசிரியர் சீருடை அணிவது பற்றி தீர்மானிக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Welcome arch arranged at Tallakulam.

* 104 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether a welcome arch was arranged at Tallakulam, Madurai at the expense of the Public Works Department to welcome the delegates of the World Tamil Conference at Madurai on 15th January 1968 and 16th January 1968?

தல்லாகுளத்தில் அமைக்கப்பட வரவேற்பு வளையம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

உலகத் தமிழ் மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கு 15, 16-1-1968-ல் மதுரையில் வரவேற்பு கொடுக்க (P.W.D.) பொதுப் பணித் துறையின் செலவில் மதுரை தல்லாகுளத்தில் வரவேற்பு வளையம் போடப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இல்லை.

Mettur Dam

* 105 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the height of silt formed in the Mettur Dam; and

(b) whether there is any proposal to desilt this dam?

மேட்டூர் அணை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேட்டூர் அணையில் எத்தனை அடி மண் மேட்டிடிருக்கிறது?

(இ) இதைத் தூர் வாரும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

3rd March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) மேட்டூர் அணையில் சுமார் 255 கோடி கன அளவு மண் மேட்டிட்டுள்ளது.

(இ) இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மேட்டூர் அணை மட்டுமல்ல, இதர அணைகளிலும் இப்படி மண் மேட்டிட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அவற்றை மணல் வாரி இயந்திரங்களை வைத்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் அல்லது கிராமங்களில் மண் போவதற்கு வைத்திருப்பது போல், பலகைகள் உருவிவிட்டால் தானாக மண் போய் விடும் என்பதைப்போல, அதை அமைக்க யோசிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மண்மேட்டால் அணை நிரம்பிவிடும். தேங்கு கின்ற மண் தானாக வெளியே போவதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கான வழிகள் ஆராயப்பட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தற்போதைய தலைமைப் பொறியாளர் அறிக்கைப்படி மேட்டூர் அணையில் படிந்துள்ள மண் 255 கோடி கன அடியாகும். எந்த நீர்த் தேக்கத் திலும் தண்ணீர் பெருகி வரும் நேரத்தில் மண் வந்து சேருவதுண்டு. தண்ணீர் போகும்போது குறையும். மேட்டூரில் அப்படி அதிகமாக இல்லை. அப்படியே இருந்தாலும் மதகுகளின் வழியே போவதற்கு வழியிருக்கிறது. வெளியேற்றப்படுகிறது. நீர்த் தேக்கங்களின் இதைப் போன்றவைகளைப்பற்றி ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : The Hon. Minister said some 255 crores c.ft. May I know the number of days of water storage affected because of this silting?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : I have no particulars at present.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இப்போது சென்னையிலே ஹார்பர் அபிவிருத்தி திட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலே சிறு மண் வாரிக் கப்பல்கள் இருக்கின்றன. அந்த மண் வாரிக் கப்பலை நமது மேட்டூர் அணைபோன்ற இடங்களுக்குக் கொண்டு சென்று மண் மேடுகளை அரிப்பதற்கு பயன்படுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இது ஒரு நல்ல யோசனை. (சிரிப்பு).

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : அணையில் தேங்கியிருக்கும் மண் படிவங்களை அகற்றுவதற்கு மண் வாரிக் கப்பல் போனால் பயன்படாது. தண்ணீர் மிகுதியாகப் பாயும் காலமாகிய மழைக் காலத்தில் அடிமண் கரைந்து தண்ணீரோடு ஓடிச் செல்வதற்கு ஆன வகையில் அமைப்பு ஏற்படுத்த பரிசீலனை செய்ய ஒரு நிபுணர் குழு அமைத்து ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மண்போக்கிகள் என்ற அளவில் இப்படிப்பட்ட அளவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மண் வாரிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

[3rd March 1969]

உரிய நேரத்தில் பொறியாளர்களைக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[NOTE.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT *re* MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1969 and the Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1969.

III.—GOVERNMENT BILLS

(1) THE TAMIL NADU APPROPRIATION BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 6 OF 1969).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, I move—

“(That the Tamil Nadu Appropriation Bill a 1969 (L.A. Bill No. 6 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“(That the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1969 (L.A. Bill No. 6 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : There are no recommendations. Therefore, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(2) THE TAMIL NADU APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 7 OF 1969).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman I move—

“(That the Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 7 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“(That the Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill b, 1969 (L.A. Bill No. 7 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

a Printed as Appendix II on pages 70-71

b Printed as Appendix III on pages 72-73

3rd March 1969]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : There are no recommendations. Therefore, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

IV.—MOTION UNDER RULE 21(3) OF THE COUNCIL RULES (CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, I move—

“(That under rule 21(3) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, the order of business arranged in the list for today be revised and item (5) under the heading ‘Government Bills’ be taken up before item (3).”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“(That under rule 21(3) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, the order of business arranged in the list for today be revised and item (5) under the heading ‘Government Bills’ be taken up before item (3).”

The motion was put and carried.

III. GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE MADRAS PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 5 OF 1969).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ‘தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா a (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 5/69) ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்னுரைக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு, 1958-ம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்கீழ் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) ஊராட்சிகள் வீட்டு வரி விதிக்கும் பொறுப்புள்ளவை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்; ஊராட்சிகளுக்கு இதுவே மிகுந்த வருவாய் அளிக்கக் கூடிய நிதி வாயில் என்பதையும் அறிவார்கள்.

முதற்கண் இயற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 120-வது பிரிவு, ஒவ்வோர் அரையாண்டிற்கும் வீட்டு வரி விதிக்க வகை செய்தது. கிராமங்களில் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வீட்டு வரி விதிக்கப்பட்டால் கிராம மக்களுக்கு வசதியாகவும் இருக்குமென்றும், நிலவரி வசூலிக்கும் போதே இதையும் வசூலித்து விடலாமென்றும் கருதப்பட்டது. இக் கருத்து, நகரத்திற்கும் பொருந்தமாறு

[திரு. எஸ். மாதவன்] [3rd March 1969]

செய்யப்பட்டது. எனவே, ஒவ்வோர் அரையாண்டிற்குப் பதிலாக ஒவ்வோர் ஆண்டிற்கும் விட்டு வரி விதிப்பதற்கு வகை செய்யும் முறையில் 120-வது பிரிவு தம்மீநாடு 1965-ம் ஆண்டு 38-வது சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டது.

பேரூராட்சிகள் நகர்ப் பாங்குள்ளவையாகும் நகரங்களில் விட்டு வரி விதிப்பையும் வசூலிப்பையும் நில வரி வசூலிப்புடன் இணைப்பதற்கு அவசியமில்லையென்று இப்போது கருதப்படுகிறது. மேலும், பேரூராட்சிகளில் அவற்றிற்கென தனியாக வரி வசூலிப்பு பணியாளர்கள் உள்ளனர். பேரூராட்சிகளுக்கு செலுத்தத்தக்க விட்டு வரித் தொகை ஊராட்சிகளுக்குச் செலுத்தத்தக்கதைவிட மிக அதிகமானதாகும். நகரங்களிலுள்ள வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆண்டு தோறும் ஒரே தடவையில் விட்டு வரியை மொத்தமாகச் செலுத்துவது இடர்ப்பாடாயிருக்கும். கிராமங்களில் ஆண்டு தோறும் வரி விதிப்பதற்கு மறுப்பு ஏதுமிருக்க முடியாது. ஆனால் நகரங்களில் ஆண்டு தோறும் வரி விதிப்பதற்கு நடைமுறையில் இடர்ப்பாடு பல உள்ளன. வரி செலுத்துவோருக்கான இடர்ப்பாட்டை நீக்கும் நோக்கத்தில், எந்த ஒரு கிராமத்தில் அல்லது நகரத்தில் அல்லது ஒரு வகையைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் அல்லது நகரங்களில் ஒவ்வோர் அரையாண்டிற்கு ஒரு முறை விட்டு வரி விதிக்கப்படவேண்டுமா அல்லது ஆண்டிற்கு ஒரு முறை விட்டு வரி விதிக்கப்படவேண்டுமா என்பதை வரையறுக்க அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமளிக்கும் வகையில் திருத்த சட்டம் ஒன்றை கொண்டு வர அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. எனவே, இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

ஒரு கிராமத்தில் அல்லது நகரத்தில் அல்லது ஒரு வகையைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் அல்லது நகரங்களில் விட்டு வரி அரையாண்டுக்கு ஒரு முறை விதிக்கப்படவேண்டுமா அல்லது ஆண்டிற்கு ஒரு முறை விதிக்கப்படவேண்டுமா என்பதை முடிவு செய்கையில் அந்த உள்ளூர்ப் பகுதிகளின் வகைப்பாடு, ஊராட்சிகளின் ஆண்டு வருவாய், கிராமம் அல்லது நகரத்தின் மக்கள் தொகை, அந்த மக்களின் தலையாய தொழில் முதலியவற்றை அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஆலோசிக்கவேண்டிய பிறவற்றிற்கு விதிகள் செய்ய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமளித்து இந்த மசோதாவில் விதிக்க துறை செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள வரி விதிப்பு விதிகளில் திருத்தம் எதுவும் செய்யாமல், வரி விதிப்புக் கால அளவை யொட்டி அதிக அளவு குறைந்த அளவு விதங்களைக் குறிப்பிட்டு, தற்போதுள்ள 1-வது விவர அட்டவணைக்குப் பதிலாக புதிய விவர அட்டவணை ஒன்று அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இவை கூறி இந்த மன்றத்தின் ஆலோசனைக்காக இந்த மசோதாவை முன்னுரைக்கிறேன்.

3rd March 1969]

Mr. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1, the Long Title, and the Enacting Formula, were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

“ That the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969), as passed by the Assembly, be passed.”

Mr. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT)
BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 1 OF 1969)

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill 1969 (L.A. Bill No. 1 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

Under item 30 of the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959), precious stones, namely, diamonds, emeralds, rubies, real pearls and sapphires, whether they are sold loose or as forming part of any articles in which they are set, were liable to a single point tax of four per cent at the point of first sale in the State. The Government decided to increase the rate of tax to seven per cent. The increase is expected to fetch an approximate additional revenue of Rs. 1,20,174 per annum to the Government. The decision has been given effect to by issuing a notification under sub-section (1) of section 59 of the Act amending item 30 of the First Schedule to the Act. The amendment has come into force on the 11th December 1968.

Pure silk fabrics were liable to multi-point sales tax under the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) till the 1st March 1961. They were exempted from sales tax with effect from the 1st March 1961 consequent on the levy of additional excise duty on silk fabrics by the Union Government. The Union Government subsequently withdrew the additional excise duty. But 'silk fabrics' as defined in item 20 of the First Schedule to the Central Excises and Salt Act, 1944

[Thiru K. A. Mathialagan] [3rd March 1969]

(Central Act 1 of 1944), had been included as one of the items of declared goods under section 14 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956). Therefore silk fabrics as defined in section 20 of the Central Excises and Salt Act, 1944 (Central Act 1 of 1944) was included as item No. 8 in the Second Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) and subject to a single point tax of three per cent at the point of first sale in the State with effect from the 1st July 1966. The item relating to silk fabrics in section 14 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956) was omitted by an amendment made by the Finance Act, 1968 (Central Act 19 of 1968). Consequently silk fabrics have ceased to be declared goods. The Government have, therefore, issued a notification under sub-section (1) of Section 59 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) omitting item 8 of the Second Schedule to the Act thereby making silk fabrics liable to multi-point tax of three per cent under the Act. The amendment has come into force on the 18th December 1968. Silk fabrics made on handloom cloth remain exempted from sales tax under item 7 of the Third Schedule to the Act. The changeover to the multi-point tax on silk fabrics therefore, applies to silk fabrics made in mills and powerlooms. The additional revenue anticipated on account of the changeover is Rs. 51,600 per annum.

Under sub-section (2) of section 59 of the Act, a Bill to replace the notifications has to be introduced during the present session of the Legislature. The Bill now before the House accordingly contains necessary provisions in this regard.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 1 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(5) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 2 OF 1969).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill * 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations”.

3rd March 1969] [Thiru K. A. Mathialagan]

Sir, under rule 6 of the Madras General Sales Tax Rules, 1959, as amended with effect from 1st April 1966, excise duty is not one of the items to be deducted for arriving at the taxable turnover. But till the 31st March 1966, the excise duty was one of the items to be deducted from the turnover both under the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act 9 of 1939) and under the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959). In Pothan Joseph's case (C.A. No. 684 of 1967), the Supreme Court has held that if excise duty was deductible under the local sales tax law for purposes of taxable turnover, then such excise duty should stand deducted even for the purpose of the Central Sales Tax. In view of the aforesaid decision of the Supreme Court, excise duty will have to be deducted for purposes of the Central Sales Tax also. However, this Government had been levying and collecting tax by inclusion of excise duty in the taxable turnover under the Central Sales Tax Act, 1956 from its inception. In the light of the Supreme Court's decision, the State Government may have to refund Central Sales Tax, to the tune of Rs. 1.55 crores as the Madras High Court has allowed certain petitions and as many dealers have already applied for refund of the tax paid on the excise duty part of the turnover under the Central Sales Tax Act, 1956. The Government, therefore, considered that specific provision should be made to the effect that the net turnover under the Madras Act IX of 1939 and the taxable turnover under Madras Act 1 of 1959 would include excise duty and to validate the levy and collection of tax already made. Accordingly the Madras General Sales Tax (Fifth Amendment) Ordinance, 1968 (Madras Ordinance 5 of 1968) was promulgated by the Governor on the 31st December 1968. The present Bill before the House seeks to replace the Ordinance by an Act of the Legislature.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(6) THE TAMIL NADU AGRICULTURAL LANDS RECORD OF TENANCY RIGHTS BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 18 OF 1968).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill * 1969, (L.A. Bill No. 18 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

[Thiru K. A. Mathialagan] [3rd March 1969]

Sir, past experience has shown that in the absence of reliable record of tenancy rights, it is difficult to implement measures of land reforms and in particular, enforce legislative provisions which seek to provide security of tenure to the tenant cultivators who are also, generally denied credit facilities from institutional agencies, as they are, in a majority of cases, not in a position to establish their tenancy rights, due to incomplete land records. The Government have, therefore, felt the urgent need for a correct and up-to-date record of tenancy rights for an effective implementation of land reform measures. The Government had, therefore, decided to undertake necessary legislation for the purpose.

Accordingly, during August 1968, the Government brought before the Legislative Assembly a Bill called the Madras Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1968. The Bill was, however, referred to a Select Committee by a resolution of the Assembly, dated the 21st August 1968. The report of the Select Committee was presented to the Assembly on 29th January 1969. Now I will proceed to explain the various changes made in the Bill by the Select Committee.

(1) The Committee has decided that the record of tenancy rights referred to in sub-clause (2) of Clause 3 should also include besides other particulars mentioned therein, details of the extent and local name, if any, of the land as well as the addresses of the landowner, intermediary and the tenant cultivating the land. Sub-clause (2) of Clause 3 has been amended accordingly.

(2) Sub-clause (5) of Clause 3 provides for the publication of the draft record of tenancy rights for a village in the *Fort St. George Gazette*. The Committee has decided that it would be sufficient to publish the draft record in the District Gazette. The Committee has also decided that the extract of entries in the draft record should be served on the parties concerned. Sub-clause (5) of Clause 3 has been amended accordingly.

(3) Sub-clause (8) of Clause 3 relates to the rectification or inclusion of certain particulars in the draft record by the record officer on an application made by an aggrieved person. The Committee has decided that the record officer should give reasonable opportunity to the parties concerned before passing an order and that he should also send his final orders to the parties concerned. Sub-clause 8 of Clause 3 has been amplified accordingly.

(4) Clause 5 provides for modification of entries in the approved record of tenancy rights. The Committee has decided that opportunities should be given to the concerned parties to represent their case either orally or in writing. Sub-clause (3) of Clause 5 has been modified accordingly.

(5) Clause 9 relates to supply of information and documents needed for the correct preparation or revision of the record by the record officer. The Committee has decided to insert a separate

3rd March 1969] [Thiru K. A. Mathialagan]

Clause to empower all authorities concerned to summon witnesses and also to call for records. A new Clause 10 has been inserted so as to give effect to this decision.

(6) Clause 11 in the Bill as introduced, since renumbered as Clause 12, provided for penalty of fine which may extend to one thousand rupees for furnishing false information. The Committee has decided to provide for imprisonment upto three months or with fine up to one thousand rupees. This Clause has been amended accordingly.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

* THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman, Sir, with your permission, I wish to offer certain remarks on the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969. According to the Statement of Objects and Reasons attached to this Bill, the main object of the Bill is as follows:—

"According to the past experience of the Government, it has been shown that in the absence of reliable record of the tenancy rights, it is difficult to implement measures of land reforms and in particular, enforce legislative provision which seeks to provide security of tenure to the tenant cultivators who are generally denied credit facilities. The main object of the present legislation is to give or to provide security of tenure to the actual tenant cultivators in the soil."

I have read in the papers the speech made by the concerned Hon. Minister, that it is a revolutionary Bill preceding the various land reforms that are intended to be promulgated by this Government. I am happy that this Government are intending to enact many other land reform measures and this is one which is preceding the same. But what I wish to inform the Government is that the present Bill, instead of creating security for the actual cultivators of the soil, may create insecurity for the tenants throughout the Tamil Nadu. I feel that if the present Bill is passed, the tenure of many lakhs of tenants who are in the State may become insecure as tenants of the land. Why I say this I wish to explain. Clause 3 (2) which pertains to entries in the records, says—

"The record referred to in sub-section (1) shall contain the following particulars, namely:—

(a) the survey number or sub-division number, extent and local name, if any, of the land;

(b) the name and address of the landowner;

(c) the name and address of the intermediary, if any;

[Thiru G. Swaminathan] [3rd March 1969]

(d) the name and address of the tenant cultivating the land; and

(e) such other particulars as may be prescribed."

It will be seen from this Clause 3 (2) that the officer is intending to register not only the name of the landowner but also the names of the intermediary and the tenant. The term "intermediary" has been defined as meaning any person who, not being an owner or a possessory mortgagee, has an interest in land by virtue of a tenancy agreement and is entitled by reason of such interest, to possession thereof, but has transferred such possession to others." Sir, I was one who was fortunate enough to be on the Select Committee and at that stage I wanted to know what the definition of 'intermediary' was. At that time, I was informed that a person who took about 10 acres of land from a landowner and sublet 9 acres to a sub-tenant was called an intermediary as regards the portion of 9 acres sublet to the sub-tenant, and as regards the one acre of land which he possessed, he was a tenant. Again, "tenant" has been defined in Clause 2 (8) (a) as follows:—

"Tenant—

(a) in relation to any land to which the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), applies, means a cultivating tenant as defined in Clause (aa) of section 2 of that Act"

"Cultivating tenant" has been defined in Clause (aa) of section 2 of the Cultivating Tenants Protection Act as meaning a person who carries on personal cultivation on such land under a tenancy agreement, express or implied, and includes . . . This particular definition has two elements. One is that the tenant should have an agreement and that this agreement should be with the landlord. The agreement can be either express or implied. Another thing is the cultivating tenant is a person who actually tills the soil. Here, what happens now is that when the record of tenancy rights is registered, the officers are going to register a class by name intermediary and they are also going to write a particular name, that is, a tenant. As per the information given to me during the Select Committee meetings, if a sub-tenant takes the land from the main tenant who becomes an intermediary, he is also going to be given the name of a tenant. The definition of 'tenant', according to this very Bill itself, will become anomalous. According to this very Bill, there are two conditions attached. One condition is that he should have an agreement with the landlord. The sub-tenant who, according to this Bill, becomes a tenant, has an agreement with the original tenant, now called intermediary but does not have any agreement with the landlord. He had only a contract with the intermediary. He will not satisfy the conditions of a tenant, according to this very Bill. With due deference to the Law Department, I wish to say that this Bill is self-contradictory.

3rd March 1969] [Thiru G. Swaminathan]

Again, I wish to say that if this Bill is passed, what will happen is this. The Government are dealing with thousands of landlords in Tamil Nadu through a Bill which seeks to maintain a record containing not only the names of the tenants, the names of the landlords and the particular place of the property but also the names of the sub-tenants who happen to have a contract with the original tenants. Then, according to the Cultivating Tenants Protection Act, a landlord will have the perfect liberty, perfect right to evict those tenants. If we pass this Bill, then if X is a landlord and he has given about 10 acres to another person and if those 10 acres have been sublet, according to this very Bill, that landlord will be able to evict all his tenants. Once he evicts the intermediary, then all the tenants will automatically go. According to a judgment of a Full Bench of the High Court of Tamil Nadu, any tenant who does not have any original contract with the landlord, will have to go when the intermediary goes. I wish to point out that the Government are not bringing in a revolutionary Bill but are bringing in an unsettling Bill. The Government are going to deal with the landlord of Tamil Nadu through a particular Bill which will give them a weapon to evict all the tenants, almost all the tenants who are the actual tillers of the soil. So, I vehemently oppose the Bill.

Thank you, Sir.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, I have to make only one submission. Even though the Bill contemplated only the imposition of fine, I am surprised to find that the Select Committee has suggested the imposition of imprisonment also. I find that the other House has approved of it. If this rigorous clause is introduced, it will work a lot of hardship. Further, it is also stated in clause 14 that a certified copy of the entry in the approved record of tenancy rights should be submitted. It is not known wherefrom he should get the approved copy and how long it will take and what is the time specified for getting all these records. It is going to cause a lot of confusion at the lower level. Therefore, I strongly oppose the penal clause that has been introduced and I request the Hon. Minister to see that this provision about imprisonment be completely deleted.

* திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே. அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தக் தீர்மானத்தின்மீது மிகக் கற்பிக்க விரும்பவில்லை. அவை இந்தத் தீர்மானத்தின் சட்டமாக்கி அகளை அமல்படுத்தும்போது ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் என்னவாய் இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லக்கூடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

இந்தச் சட்டத்தின்பேரில் குத்தகைகாரர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் சட்டம் என்று இருக்கிறது. இப்படி ஒரு சட்டத்தை நாம் அணுகும்போது கட்சி மாசரியம் அல்லது வேறு எந்த விதமான குறிப்பிட்ட ஆர்வத்தோடும் அதை அணுகக்

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd March 1969]

கூடாது. சட்டக் கண்ணோடு சட்ட நெறி நின்ற நியாயம் பிறழாது அதை அணுகி நெறியோடும் நேர்மையோடும் நின்ற அதன் பலாபலன்களைக் காணத் தவறக்கூடாது.

ஒருவருக்குப் பாதுகாப்புத் தேடித்தரவேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அந்தச் சட்டம் மற்றவர் களுடைய பாதுகாப்பை அழித்துவிடுவதாக அமைந்துவிடக் கூடாது. இப்போது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் குத்தகைதாரர் களுக்குக் கொடுக்க இருக்கும் பாதுகாப்பானது நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அடிபாக இருந்துவிடக்கூடாது. ஆனால் இதன் வாசகங்களைப் பார்க்கும்போது இது அப்படித்தான் அமைவதாகத் தோன்றுகிறது. நிலம் என்று ஒருவருக்கு இருக் கும் போது அதை அவரே உழுது பயிரிட்டுப் பலன்களை அனுபவித் துக்கொள்ளலாம். அல்லது பல்வேறு காரணங்களுக்காக தனக்குள்ள நிலத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் தானே பயிரிடுவதாக வைத்துக்கொண்டு மிச்சம் உள்ள பகுதியை பிறரை உழச்சொல்லி விட்டு, அவர் ஒப்பந்தப்படிக் கொடுக்கும் தான்யத்தை வாங்கிக் கொண்டும் வாழலாம். இப்படிப்பட்ட பல நிலைகள் இருக்கும் போது, ஒருவர் தன்னுடைய நிலத்தின் ஒரு பகுதியை 'ஏ' என்ப வருக்குக் குத்தகைக்கு கொடுப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அந்தக் குத்தகையாளர் 'ஏ' அந்த நிலத்தை 'டி', 'ஈ' ஆகியவர் களுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார். இன்றைக்கு நம்முன் உள்ள தீர்மானத்தில் கண்டுள்ள விதிகளின்படி அவருடைய பெயர்தான் குத்தகைதாரராகப் பதியப் பெறும் நில உடமையாளர்களுடைய கருத்துக்கு விரோதமாகவும்கூட இது செயல்படக்கூடும். நில உடமைக் காரர்கள் பலகாலத்திற்கு இப்படிக் குத்தகைக்காரர்கள் என்ற சொல்லிக்கொண்டு இருப் பவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று தை மாற்றி இருப்பதை அறியாமலேகூடப் போய்விடக்கூடும். மூன்று அல்லது நாலு அல்லது ஐந்தாவது நபருக்குப் போனாலும் அவருக்குத் தெரியாமல் போய் விடக்கூடும். இப்படி நில உடமைக்காரர்களுக்கு தன்னுடைய குத்தகைக்காரர் யார் என்று தெரியாமலே போய்விடக்கூடிய நிலை யைச் சற்றே சட்டக் கண்ணோடு பார்க்க வேண்டும். இப்படிப் பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் எவ்வளவு தொல்லைகள் ஏற்படும், எவ்வளவு அடிதடி ஏற்படும், எவ்வளவு வழக்குகள் ஏற்படும், இரண்டு காரணமாக உழவுத் தொழில் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப் படும், எவ்வளவுக்கு உணவு நிலை பாதிக்கப்படும், எவ்வளவு தூரம் லைக்கம் பாதிக்கப்படும் என்பதையெல்லாம் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு விடுகிறோம் என்றால் அதற்கு ஏற்றபடி பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. வீட்டின் உடமைக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவும் வகையில், ஆனால் நிலத்தைப் பிறருக்கு குத்தகைக்கு என்று விட்டு விட்டால் பிறரு அந்த நிலச்சொன்காரருக்கும் அந்த நிலத்திற்கும் கைவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது என்றால், இது நியாயம்தானா? நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்

3rd March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

கொள்ளுகிறவன் மட்டும் மாறிக்கொண்டே போகலாம் என்று இருப்பது எப்படி நியாயமாக இருக்கமுடியும்? இப்படி ஒருவர் இடத்திற்கு அவரே மற்றொருவரை அமர்த்திவிடுவது நியாயம், சட்டப்படி செல்லத்தக்கது என்று நீதிக்கும் நெறிக்கும் புறம்பான ஒன்றுக்கு சட்டத்தின் பாதுகாப்புத் தரப்படுகிறது என்றால் அரசாங்க அலுவலகங்களில் இருப்பவர்கள் தாங்கள் ஓய்வு பெறும் போது மற்றொருவரை அவர்களுடைய இடத்திற்கு அவர்களே நிய மித்து விடுவது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? நியாயமாக அது இருக்க முடியுமா? அது மட்டும் இல்லாமல் எனக்கு பத்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதில் நாலே ஏக்கர் நிலத்தில் வேறு ஒருவருக்கு குத்தகைக்கு என்று விட்டு விடுகிறேன். எஞ்சிய ஆறு ஏக்கர் நிலத்தை நானே உழுதுகொண்டு ஜீவனம் செய்கிறேன். இப்போது இந்த விதிகளின்படி அடங்கலில் இன்னார் இந்த நாலு ஏக்கர் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு உழுகிறார் என்று பதிவு செய்து கொண்டு விடுகிறார்கள். மிஞ்சியுள்ள ஆறு ஏக்கர் நிலத்தை நானே உழுகிறேன் என்பதை அந்த அடங்கலில் எப்படிப் பதிவு செய்து கொள்ளுவார்கள்? நானே எனக்கு குத்தகைக்காரராக முடியுமா? அது எப்படி சாத்தியமாக இருக்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட தவறு களைத் திருத்துவதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக கனம் தாமோதரன் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தினைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது அவசியம் என்றே கருதுகிறேன். பத்து ஏக்கர் நிலத்தில் நாலு ஏக்கரைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உழுகிறவன் பிறகு ஒரு காலத்தில் பத்து ஏக்கரையும் தானே குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உழுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டால் அப்படி இல்லை என்று நிரூபிப்பதற்கு என்னிடம் ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லை. ஏன் என்றால் நில உடமைக்காரர்களே பயிர் செய்து கொண்டு இருக்கும் நிலத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஒன்றும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்படுவது இல்லை. குத்தகைக்காரர்கள் தான் பதிவு செய்யப்படுகிறார்கள். நானே எனக்கு குத்தகைதாரராக இருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் அதன் காரணமாக எப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் ஏற்படும், தவறுகள், ஒழுக்க ஈனங்கள் ஏற்படும் என்பதை மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். குத்தகைக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. சட்ட ரீதியாக, நியாயமாக, முறைப்படி ஒருவர் உண்மையிலேயே குத்தகைதாரராக இருந்தால், அவருக்குச் சட்டத்தின் எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அவர் தன் இஷ்டப்படி பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டு போகக் கூடிய நிலை வருமானால், அது நமது நாட்டின் ஒழுக்கத்தின் வரம்பு, சட்டத்தின் வரம்பு, நீதியின் வரம்பு இவற்றையெல்லாம் கடந்த நிலையை அடைந்துவிடும் என்பதை நான் அழுத்தமாக, ஆனால் பணிவோடு, தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன். இன்னும் இந்தத்

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd March 1969]

தீர்மானத்தின் கீழ் வரும் சட்டத்தின் தண்டனைப் பிரிவின் கீழ்
Penalty for furnishing false information என்ற தலைப்பிலே
பயங்கரமான விதி ஒன்று இருக்கிறது.

கனம் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் எல்லாம் சட்ட நிபுணத்துவம் உடையவர்கள். நீதி மன்றங்களிலே வாதம் செய்தவர்கள். அதிலும் ஸிவில் கோர்ட்டுகளிலே நீங்கள் கேட்டு இருப்பீர்கள். 'வாதி சொல்லுவது எல்லாம் சுத்தப் புரட்டு' என்று பிரதிவாதி சொல்லுவது வழக்கம். ஒருவர் என்மீது வழக்கொன்று தொடுத்து இருக்கின்றார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 'என் பெயர் சா. கணேசன், என்னுடைய தகப்பனார் பெயர் சாமினாதன்' என்று பத்திரத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும், ஆனால் என்னுடைய எதிர் மனுவின் முதல் வாக்கியம் 'வாதி சொல்லுவது எல்லாம் புரட்டு' என்று இருக்கும். இதெல்லாம் புரட்டா? நான் கணேசன் என்று சொல்லுவது புரட்டா? எனது தகப்பனாரின் பெயர் சாமினாதன் என்று சொல்லுவது புரட்டா? ஆனால் கோர்ட்டில் பிரதிவாதி சொல்லுகிறதை அப்படியே எழுதிக் கொள்ளுகிறார்கள். மனதறிய உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்றைச் சொல்லுகிறார். நீதிபதி அதை அப்படியே எழுதிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்றை பிரதிவாதி சொல்லுவதற்காக அவருக்குத் தண்டனை கிடையாது. அங்கே அப்படி ஆனால் இங்கே எப்படி ஏற்பட இருக்கிறது என்பதைச் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுகிறேன். கிராமத்தில் உள்ளவர்கள், சட்டம், புரட்டு இவைகள் தெரியாதவர்கள், அவர்கள் தெரியாமல் ஏதாவது சொல்லிவிட்டாலும் தண்டனை எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கிறது என்று எண்ணிப்பாருங்கள். 'Furnishig any information which he thinks or has reason to believe to be false . . . he shall be punished for a term which may extend to three months a simple imprisonment or to fine which may extend to Rs. 1,000' என்று இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் உள்ள விவசாயி, சட்ட அறிவு, கல்வி அறிவு, இவைகள் எல்லாம் இல்லாததன் விளைவாக, ஒரு தவறான செய்தியைக் கொடுத்துவிட்டால், மூன்று மாத தண்டனை அல்லது ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இருந்தால் வீட்டைக் காலி செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கோ, அல்லது வேறு எந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கோ இந்த விதி செயல்பட்டு வந்து இருக்கிறதா? இதையெல்லாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்பு பிற்காக என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்படுவது ஜெயிலுக்குள் போடுவதுதான். ஒருவேளை ஜெயிலுக்குள்ளே போட்டுவிட்டால் 'வேறு எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது அவனுடைய எதிரி கூட அவனை ஒன்றும் செய்ய முடியாது' என்று அந்த விதமான பாதுகாப்பு வேண்டுமானால் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்க முடியும். ஆனால் உண்மையான, நியாயமான, சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு கொடுப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. எனவே இது

3rd March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

முழுவதையுமே அப்படியே விட்டுவிட்டு நியாயமாக நெறியோடு சட்ட ரீதியில் இதைத் திருத்துவதற்கு குறைந்தபட்சம் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முன்பே அனுப்பி ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுவது போதாது. மீண்டும் இந்தச் சபையின் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற என் கருத்தை வற்புறுத்திக் கூறுவதன் மூலம் என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா 5-10 மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த p.m.
மசோதாவானது ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னிடம் இருக்கும் நிலங்கள் பற்றிய விவரங்களை அதிகாரிக்குத் தெரிவிக்கிற முறையிலே வழி வகை செய்யும் ஒரு மசோதா. இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கான மசோதா. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் விவசாயிகளுக்கான பல்வேறு மசோதாக்கள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அம்மாதிரியான மசோதாக்களில் முதன் முதலில் ராஜாஜி அவர்கள் வந்தபோது விவசாயக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அடுத்தபடியாக, பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. குடி வரச் சட்டம், நியாய வரச் சட்டம் போன்றவைகள் எல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொண்டு வருகிற நேரத்தில், இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு பயங்கரமான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததே இல்லை காங்கிரஸ் ஆட்சியில். என் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த நாட்டில் விவசாயத் தொழில் தான் புராதனமான தொழில். இது ஒரு பெரிய தொழிலாகத் தமிழகத்திலே கருதக் கூடிய ஒரு தொழிலாகும். நூற்றுக்கு 85 சதவீதம் விவசாயம் தான் இந்த நாட்டில் நடைபெற்று வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் சரியானது தானா என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசியது போல எல்லா அங்கத்தினர்களும் சிந்தித்து சீர்தாக்கீப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு நம் தமிழகமே விவசாயிகளை நம்பித்தான் இருக்கிறது. எந்த விதமான சலுகையும் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது போல, கிராமத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதில்லை என்று எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு, ஏதோ வாயளவில் சொல்லப்பட்டு வருகிறதே தவிர அவர்களுக்குப் போதுமான உரிமைகள், சலுகைகள், மற்ற எல்லாவிதமான வசதிகளும் கிடைத்த பாடு இல்லை. அப்படியிருக்கிற நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கென்று அவர்களுடைய ஏதோ தவறுதல் காரணமாகவோ அல்லது அவர்கள் சில விவரங்களை விட்டு விட்டதன் காரணமாகவோ இன்றைக்கு அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய புள்ளிவிவரங்களை சரியாகக் கொடுக்காத காரணத்தினால், எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல ஒரு

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [3rd March 1969]

விவசாயிக்கு அல்லது மிராசுதாரருக்கு தவறிவிட்டதன் காரணமாக, மூன்று மாதச் சிறை தண்டனை என்பது எவ்வளவு பொருந்தும் என்று கேட்கிறேன். மூன்று மாத சிறைத் தண்டனை அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இந்த கிளாஸ் 12-இல் போடப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையில் தமிழக அரசு விவசாயப் பெருமக்கள் இடத்தில் எவ்வளவு தூரம் இன்றைக்கு தங்களுடைய ஒரு பரிவை கேட்பது போல, காட்டுவது போல இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமலே நன்றாகத் தெரியும். மற்றொன்று சட்டசபையில் நடக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள், அல்லது வெளியே நடக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும் கூட விவசாயிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியவில்லை. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். படிக்காதவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் சொம்பவும் குறைத்துக் கூறவில்லை. படிக்காதவர்களும் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டம் இப்படி வந்து விட்டவுடனே, உடனடியாகத் தங்களுடைய குறிப்புகளை அறிந்தீர், அவர்கள் இதை நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதைக் கூட சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இருக்கிற வக்கில்கள் இடத்தில் அல்லது பெரியவர்களிடத்தில் கேட்டுத் தெரிந்து தான் இதை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். முன் வரவேண்டும், அப்படித் தவறி விட்டால் இம்மாதிரியான கடுமையான சிறைத் தண்டனை, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இது மாதிரி போட்டதே கிடையாது. இந்த மூன்று மாத சிறை தண்டனை என்பது ஒரு காலமும் அனுமதிக்கக் கூடிய வகையில் இல்லை. பிறகு காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியே எடுத்துச் சொல்லுகிற நேரத்தில், இவர்கள் இதை திருத்திக் கொள்ளுகிற வகையில் பிரச்சாரம் மேலிட்டுச் செய்வதை விட, இப்போதே சொல்லுகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இந்த மூன்று மாத சிறைத் தண்டனை அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்பதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேறு ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட “பனிஷ்மெண்டு” கொடுக்கப்பட்டாலும் அவர்களுக்கு கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்ய உரிமை இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஏதோ சர்வாதிகார நிலையில் கலெக்டர் மூலமாகவே முடிந்து விடுகிறதென்றால் அப்பீல் செய்வதற்கு உரிமை இல்லையென்றால் இன்றைக்கு நியாயம் இருக்குமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எதுவாக இருந்தாலும் அப்பீல் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். ஒருவன் கொலை செய்து விடுகிறான். தண்டனை தரப்படுகிறது. தீவாந்திர சிட்சை கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கூட அப்பீல் செய்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரை போய் பார்த்து வருகிற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஒரு சாதாரண விவசாயி, நிலச்சுவாந்தாரர் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கலாம். அவர்கள் கூட தங்களை நிலச்சுவாந்தாரர்கள், மிராசுதாரர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளத் தயங்குவதில்லை. அப்பேர்க்கொத்தவர்கள்

3rd March 1969] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

கூட இன்றைக்கு தங்களுடைய தவறுதலால் ஏதோ சொல்லத் தவறி விட்ட காரணத்தினால், அப்படித் தவறுகள் ஏற்பட்டு விட்டால், சிறைத் தண்டனை என்று இருப்பது நல்லதா, என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்காகவோ அல்லது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காகவோ நான் இதைக் கூறுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். பொதுப்படையாகப் பார்க்கும் போது இது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல. இதனால் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் ஊக்கம் குன்றி விடும். இப்போது விவசாயத் துறையில் நாம் பின் தங்கியிருக்கிறோம். மழை இல்லாத காரணத்தினால் இன்னும் ஆங்காங்கே தண்ணீர் வற்றிவிட்டது; வயலுக்கு தண்ணீர் இல்லை. நாம் விவசாயத்திற்காக செலவழித்த பணம் வீணாகிவிட்டது. அதனால் விவசாயக் கூலி வேலை கிடைக்கவில்லை. விவசாயி ஏங்கே தொழில் கிடைக்கிறது என்று நகரை நோக்கி வருகிற காலம். அப்படி வருகிற நேரத்தில் சென்னை நகருக்கு வந்தால்கூட இங்கே தண்ணீர் இல்லை. நேற்றைக்குக்கூட ஒரு நண்பருக்காக ரேஷன் கார்டு வாங்கப் போய் கேட்கிற நேரத்தில் அங்கே அவர்கள், இங்கே தண்ணீர் இல்லை. அதனால் நீங்கள் வெளியேறவேண்டிய நிலை வரும் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு சென்னை நகரத்தில் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்த சட்டத்திற்கு இப்போது என்ன அவசியம்? இதைத் தள்ளிப் போட்டால் என்ன என்று அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி சிந்தித்துப் பார்க்காமல் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது விவசாயிகளுக்கு அதிருப்தியை ஏற்படுத்தும். இது மகசூல் பண்ணுவதற்குத் துணையாக இருக்காது. இதை வைத்துக் கொண்டே பல பேர் அரசுக்கு எதிராக துஷ்பிரசாரம் செய்வதற்கும் அரசுக்கு எதிரான கருத்தை உருவாக்குவதற்குமான நிலை ஏற்படும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். சட்டம் போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று நினைத்தால் அந்த “காலத்தில்” “If any person who is under an obligation to furnish any information under this Act, furnishes any information which he knows or has reason to believe to be false, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or which may extend to one thousand rupees” என்று இருப்பதை மாற்றி 100 ரூபாய் அபராதம் போடலாம். 200 ரூபாய் அபராதம் போடலாம் என்று வேண்டுமானாலும் அந்த காலத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் “Punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees” என்பதை எடுத்து விடவேண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிக முக்கியமானது. இது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு மறுபடியும் வந்திருக்கிறது. இது நன்றாகப் பரிசீலிக்கப் படாமல் வரவில்லை என்று அமைச்சர் சொல்லலாம். நன்றாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் நிதான

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [3rd March 1969]

மாக விவசாயிகளுக்கு எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய தொல்லைகளை அனுசரித்து இதைச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளை நம்பித் தராத உட்காடி மக்களும் ஜவத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையை வைத்து இந்த சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 'எதிர்த் தரப்பில் இருக்கிறவன் சொல்லி, நான் கேட்டு, அதை எடுத்து விட்டால் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பெயர் வந்து விடும்' என்று நினைக்கவேண்டாம். எனக்கு முன்பே பேசிய அங்கத்தினர் சொன்னது போல இதை நிறுத்தி வைத்து மீண்டும் புனராலோசனை செய்ய மீண்டும் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, குறைந்த அளவிலே செலக்ட் கமிட்டி போட்டு, எதிர்காலத்தில் அரசு விவசாயிகளை பாதுகாக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்த சட்டத் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த நில குத்தகைதாரர் விவரம் பதிவு செய்யும் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போது நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நில உடமைகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வது உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு உதவும் என்று நாம் கருதுகிறோம். இப்போது இருக்கிற நில உடமை முறை, பல நிலச்சுவான்தார்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை தங்கள் உடமையாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை அவர்களே பயிர் செய்வது என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட நல்ல முறையிலே அவர்களால் பயிர் செய்யமுடியாது. எதிர்பார்க்கிற நிலைமையில் பயிர் செய்ய முடியாது. அவர்களே தங்கள் நிலங்களை பல குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். தேவைப்படுகிற போது தங்கள் நிலங்களுக்குக் குத்தகைக்காரர்கள் இல்லை என்று சொல்லி, நிலங்கள் தங்கள் பக்கத்தில் சொந்த சாகுபடியாக இருப்பதாகவும் சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே நிலத்தில் உழுகிறவன், நிலத்தில் வேலை செய்கிறவன் பாதிக்கப்படுகிறான். இதை அகற்ற வேண்டும் என்பதுதான் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படை நோக்கம். இதை எல்லா கட்சியினரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். அதிலும் குறிப்பாக பல இடங்களில் நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய, மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் பெரியவர்கள் அவர்கள் சொன்னதுபோல, 10 ஏக்கர் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது என்றால் 9 ஏக்கர் நிலத்தை குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இப்படி 9 ஏக்கர் நிலத்தை குத்தகை பெற்றவருக்கு வேறு ஒருவர் கூட தன் நிலத்தை குத்தகை விடுகிறார். இப்படி பலர் பயிர் செய்கிறார்கள். இந்த இடைநிலையில் இருக்கக் கூடிய 'இன்டர்மீடியரி' என்று சொல்லுகிற அவர்தான் குத்தகைதாரர் என்று சட்ட ரீதியாக இடம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் நிலத்தை நேரடியாகப் பயிர் செய்வதில்லை.

3rd March 1969] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

வேறு சிலர் பயிர் செய்கிறார்கள். பட்டாக்காரன், அல்லது குத்தகைதாரன் என்றவர்களுக்கு சலுகை வருமானால் இந்த இன்டர்மீடியரிக்குத்தான் பயன்படுவது. உண்மையிலேயே உழுகின்ற ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் 5-0 வரக் கூடிய நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக 6-0 நிலத்தை யார் யார் உழுகிறார்கள், யார் யார் பயிர் செய்கிறார்கள் என்பதை ரிக்கார்டு செய்வதைத் தவிர இந்த மசோதாவில் வேறு ஒன்றும்மில்லை என்பதைதான் செலக்ட் கமிட்டியில் ஆராய்ந்தார்கள். எனது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர், சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறியதுபோல இப்போது இருக்கிறது ஒரு சட்டம், அதில் நில உடமையாளரிடமிருந்து ஒருவர் குத்தகைக்கு எடுத்து, அதை மற்றொருவருக்கு கீழ் குத்தகைக்கு விட்டு விட்டால் அவருடைய குத்தகை ரத்தாகி விடுமென்று இருக்கிறது. ஆகவே கீழ் குத்தகை யார் யாரிடத்தில் இருக்கிறது என்று முடிவு செய்து விட்டால், இந்த மசோதாவை அனுசரித்து ஒரு அடங்கல் தயார் செய்து விட்டால் அநேக இன்டர்மீடியரிகள் போய் விடுவார்கள், நிலம் உடனடியாகவே நிலச் சொந்தக்காரருக்கு வந்து விடும். அப்போது நேரடியாகப் பயிர் செய்கிற, பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகள் நிலத்தை இழந்து விட வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமென்று சொன்னார்கள். நான் நினைக்கிறேன்—சட்டத்தில் நான் நிபுணர் அல்ல, நம் சட்ட அமைச்சர் இருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் சட்ட நிபுணர்—எந்த நில குத்தகை தாரர் பாதிக்கப்படலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவரிடமிருந்து குத்தகை எடுத்தால் அவரே பயிர் செய்ய வேண்டும். அவர் வேறு பலருக்குக் கீழ் குத்தகைக்கு கொடுத்தால், அவர் குத்தகை பாதிக்கப்படும் என ஒரு சட்டம் இருக்கிறது, அந்த சட்டத்தின் படி அவ்வாறு குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலங்கள் உடமையாளருக்கு வந்து விடும். இச்சட்ட நுணுக்கத்தை ஆராய்ந்து வேண்டுமென்று செய்ய வேண்டும். அந்தச் சட்டத்திற்கு பிறகு தான் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. அப்படிப் பலர் இன்டர்மீடியரிகளாக இருந்து, அவர்களிடமிருந்து உண்மையான விவசாயி பயிர் செய்யக் கூடாது. என்ன விவசாயம் செய்கிறான் என்பதை நேரடியாகக் காட்டுவதற்காக, ரிக்கார்டு செய்வதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டபோது அதிலே 'சப்-டெனன்ட்' என்று ஒரு கிளாஸ் இருந்தது. அந்த சப்-டெனன்ட் யார், உள் குத்தகைதாரர் யார், குத்தகைதாரர் யார் என்று டெபனிஷன் கிடையாது. நான் சொல்வது இந்தச் சட்டம் இப்போது இருக்கிறபடி பார்த்தால் அந்த இன்டர்மீடியரி என்று சொல்லப்படுகிற இடைத் தரகர் மட்டுமல்ல, உள் குத்தகைதாரரும் போய் விடுவார். அவர்கள் சொல்லுகிற டெபனிஷனில் குத்தகை தாரருக்கும் நிலச்சுவான்தாருக்கும் ஒப்பந்தம் இருக்க வேண்டு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [3rd March 1969]

மென்று இந்தச் சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறதால், இடைத் தரகரும் போய் விடுவார், பயிர் செய்கிற குத்தகைதாரரும் போய் விடுவார்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : நிலத்தை நேரடியாக பயிர் செய்கிற குத்தகைதாரருக்கும் நில உடமையாளருக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் அது குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் ஏற்படுத்தி இருக்கிற சட்டம் இது. இதை தொடர்ந்து இன்னும் ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வர வேண்டி இருக்கிறது. மேலும் நம் நாட்டில் இருக்கிற எல்லா சட்டங்களிலுமே நிலத்தை யார் அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ, யார் உழுது பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை வெளியேற்ற முடியா தென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஒரு வீடு இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம்; அந்த பொசெஷன் யாரிடம் இருக்கிறது என்பதை நிர்ணயிப்பதில் தான் தகராறே தவிர, அது தவறாக இருந்தாலும், அவன் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்றால் அதற்கு நீதி மன்றங்களிலும் ஒரு தார்மிக ஆதரவு கொடுக்கப் படுகிறது. எனவே இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சவேண்டிய தில்லை. அனேக ஆண்டு காலமாக நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற, இதை தொடர்ந்து வருவதாக இருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கு ஒரு முன்னோடியாக இதை அமைப்பதற்கு இது மிகத் தேவை. இந்த நாட்டில் வரவேண்டிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு முன்னோடியாகத்தான் நான் இந்த சட்டத்தை கருதுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, எனது மாண்புமிக் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிற போது இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தண்டனை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. அதை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உண்மையில் தவறு செய்வது என்றால் தண்டனை கடுமையாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடையவன் நான். ஏனென்றால் இந்த சட்டத்தில் முதலில் இவ்வளவு தண்டனை வரவில்லை. பிறகு செலெக்ட் கமிட்டியில் அந்த தண்டனையை கடுமையாக்கினார்கள், என்று நான் கருதுகிறேன். யாரிடத்தில் நிலம் இருக்கிறது, யார் அந்த நிலத்தின் குத்தகைதாரர் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறோம். அப்படிப் பரிசீலனை செய்கிற போது, நிலத்தை உழுகிறவனே வந்து சொல்லுகிறான். நில உடமையாளர் வந்து 'இல்லை' என்று சொல்லுகிறார். அந்த இடத்திற்குப் போய் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. விசாரனை செய்யப் படுகிறது. அதற்குப் பிறகு 'நிலம் என்னுடையது என்று சொன்னது தவறு; போய் சொன்னவர்களுக்கு ரூ. 100 அல்லது ரூ. 200 அபராதம் போட்டால் போதும்' என்று சொன்னால், எல்லோரும் வந்து விடுவார்கள். ஜெயில் தண்டனை இருக்க வேண்டும். இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. ஏனென்றால் தவறு என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களானால் அதற்குத்

3rd March 1969] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

தண்டனை கடுமையாக இருந்தால்தான் தவறு செய்வது குறையும். குறைந்த தண்டனையின் காரணமாகத்தான் தவறுகள் அதிகமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

குத்தகைதாரர்களைப் பதிவு செய்வதுபோல நில உடமையாளர் களையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அது தேவை இல்லை. ஏனென்றால் யாரெல்லாம் பயிர் செய்கிறார்களோ அவர்களைப் பதிவு செய்து விட்டால் அது போக மற்ற நிலங்களெல்லாம் உடமையாளவர்கள்தான் பயிர் செய்கிறார்கள் என்று தான் பொருள். எனவே இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் நமது நாட்டில் ஏற்பட்டு, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மிக இன்றியமையாதது. ஏனென்றால் ஜப்பான் நாட்டில் போய்ப் பார்த்தால் ஒருவர் இரண்டு ஏக்கராவிற்கு மேல் பயிர் செய்யக் கூடாது. அங்கு நிலப் பற்றாக்குறை காரணமாக கடலில் படகுகளின் மேல் கூட பயிர் செய்கிறார்கள். ஆகவே அங்கு 2 அல்லது 2½ ஏக்கருக்கு மேல் பயிர் செய்யக் கூடாது. நமது நாட்டில் 100 ஏக்கர, 200 ஏக்கர வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிராசதாரர்களை எனக்குத் தெரியும். பயிர் மோசமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், விளைந்தால் என்ன, விளையாவிட்டால் யாருக்கு என்ன போச்சு என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தப் போக்கு நாட்டிலே உணவு நிலைமையை பாதிக்கிறது. ஆகவே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நிலத்தின் மீது கருத்து எடுத்து, 5 ஏக்கர, 4 ஏக்கர, எல்லா மக்களும் உட்கார்ந்து தீவிரமாக உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு இந்த மசோதா மிக நன்மை அளிக்கத்தக்கது என்று கருதி நான் ஆதரவு தருகிறேன். இதை மீண்டும் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்புவது என்றால் அதில் எனக்கு வேறுபாடில்லை. தண்டனையை இன்னும் கடுமையாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவில் அதிகமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்றாலும் இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மற்ற கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது என்ற அளவில் முதலில் வகற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வந்திருக்கிற இந்தமசோதா பற்றி, என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல நான் கீழ் சட்டமன்றத்தில், அசெம்பிளியில் பேசுகிறபோது 'வா இருக்கிற ஒரு புரட்சிகரமான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு முன்னோடியாக இந்த மசோதா, ஒரு புரட்சிகரமான மசோதா' என்று நான் சொன்னேன். நான் அது மட்டும் சொல்ல வில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூடச் சொன்னேன். 'தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தில் நாங்களெல்லாம் கோமக்கணக்கான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஏதாவது ஒரு நல்ல காரியம் செய்தோம், பிற்காலத்தில் நினைவு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd March 1969]

அளவிற்கு நாம் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினோம், ஒரு பெரும் காரியத்தில் நாம் பங்கெடுத்துக்கொண்டோம்' என்ற வகையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. என்று நான் சொன்னேன். இந்த மாமன்றத்திலும் பார்த்தோம், எதிர்க் கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சியும் இந்த மசோதாவை மிக நல்லது என்ற அளவிலே வரவேற்றது. கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியினரும், பிரஜா-சோஷலிஸ்ட் கட்சியினரும் வரவேற்றார்கள். ஆனால் சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர்கள் என்று சொல்லுகிறவர்கள் மட்டும் கொஞ்சம் அதிலே ஈடுபாடு செலுத்த முடியவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கிற சிரமத்தை நான் உணருகிறேன். அதிலே ஒன்றும் ஒளிவு மறைவு தேவை இல்லை. நண்பர்கள், ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை உள்ளவர்கள்தான். ஆனால் இந்த சமுதாயத்தில் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு, அவர்களுடைய மேம்பாட்டிற்கு எது நல்லது என்று கருதுகிறோமோ அந்தக் கொள்கைகளில், திட்டவாட்டமான முடிவுகளில், ராஜாஜி அவர்களும் மாற்றிக்கொண்டதில்லை, நாமும் மாற்றிக் கொண்டதில்லை, மற்ற எதிர்க் கட்சிகளும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. இதனுடைய வரலாற்றை கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டுமானால், பதினைந்து, இருபது வருஷ காலமாக எப்படிப் பட்ட நிலச் சீர்திருத்தம் இந்தியாவிலும் தமிழ்நாட்டிலும் நடைபெற வேண்டுமென்று அதற்காக எத்தகைய காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று பாடுபட்டு வந்திருக்கிறோமோ அதையும் நாம் மாற்றுவதற்கு ஒன்றும் நியாயமில்லை.

5-30
p.m.

இவைகளை நாம் மறுப்பதற்கு ஒன்றும் நியாயம் இல்லை. இன்றைக்கு உணவு நெருக்கடியைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். புஞ்சத் தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். லட்சக் கணக்கான, கோடிக்கணக்கான மக்களுக்காகச் சட்ட மன்றங்கள், ஜனநாயக மாபுகள், ஸ்தானங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றனவே தவிர, மக்களின் வேதனையும் துயரமும் தொலையவே இல்லை. கோடிக்கணக்கான மக்கள் விவசாயிகளாக, குடியானவர்களாக இருக்கிறார்கள்; யுகம் யுகமாக, காலில் நகம் முனைத்த நாள் முதற்கொண்டு எவ்வளவோ பேர் சேற்றிலேயும், சுகதியிலேயும் வேலை பார்த்து குடியானவர்கள் இன்றைக்கு தரித்திரர்களாக இருக்கிற நிலைமையில் இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் அன்றைக்கு வெள்ளைக் காரன் இந்த ரயத்வாரி முறையையும் ஜமீந்தார் முறையையும் வைத்து அதனால் இந்த நிலைமை அவர்களுக்கு வந்தது. ஜனநாயக சோஷலிசம் கூறுகிற இந்த நாளிலும் இம்மாதிரியான மேடு பள்ளங்கள்; சில பேர் பங்களாக்களிலும் சில பேர் சாக்கடை ஓரங்களிலும் இருக்கிற நிலைமை. ஒரு சமமான சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டிய நாளில் நாம் இருக்கிறோம். இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் அப்போதே தடை செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நியாய வார சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

3rd March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இப்படி விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், கீழ்வெண் மணி நடைபெறுகிறது. உழுவலனுக்கும் மிராசுதாரருக்கும் விவசாயிக்கும் நில உடமைக்காரனுக்கும் இடையில் நியாயம் வழங்கப்பட்டால் அன்றி, சுரண்டுகிறவனுக்கும் சுரண்டப்படுபவனுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசத்தைப் போக்கினால் அன்றி, இந்த தாரதம்மியம் இருக்கிற வரையில் இந்தச் சம்பவங்கள் இருந்துகொண்டதான் இருக்கும். இதை நீக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசுக்கு அக்கறை, ஆவல் இருக்கிறது. இது பெரிய பிரச்சனை, இந்த பிரச்சனையின் அடிப்படையில் விரிவாக நிலச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும். உழுகிற உழவனுக்கு நியாயமான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். அவன் வெளியேற்றப்படக் கூடாது. அவன் செய்கிற வேலைக்கான கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும். எவ்வளவோ பர்டிகுலார் போட்டாலும், கடன்கள் வழங்கினாலும், ஆடுதுறை 27-ஐப் டெருக்கிக் கொண்டு போனாலும் இவைகள் எல்லாம் கவர்ச்சிகரமானதாக இருக்குமே தவிர மனித இயந்திரத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தராது. உழுகிற பல்லாயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான குடியானவர்கள், நிலத்தில் உழுது கொண்டிருக்கிறவர்கள் மனம் நிம்மதியடையாமல், அந்த இயந்திரங்கள் எவ்வளவு பெரிய இயந்திரங்களாக இருக்குமானாலும், அதனால் இந்தச் சமுதாயம் ஒரு க்ஷேம நல சர்க்காரை அமைத்துவிட முடியாது. இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கம் சில நிலைமைகளை மேற்கொண்டன. சில மாதிரியான காரியங்களைச் செய்தன. உழுவலனை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்பதற்கான சட்டமும், "பேர்ரெண்டு ஆக்ட்" என்ற சட்டம் இப்படியெல்லாம் ஓரிரு சட்டங்கள் செய்தார்கள். இந்த சட்டங்கள் செய்யப்பட்டும், இவைகள் பேப்பரில் உள்ள சட்டங்களாக இருந்தனவே அல்லாது செல்லும் படியான வகையில் அமுலாகவில்லை. மறு பரிசீலனையாக, இந்த சீர்திருத்த சட்டங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்கு முன்னோடியாக, முன் மாதிரியாக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முதலில் யார் குடியானவன், யார் பிராசுதாரர் என்ற ஆரம்பத்திற்கே, இந்த மாதிரியான ஆபத்தான நிலைமை வருகிறது. நான் இந்த சட்டத்திற்கு நண்பர் திரு. எத்திராஜ் அவர்களிடத்திலிருந்து எதிர்ப்பை எதிர்பார்க்கவில்லை. நம்முடைய சுதந்திராக் கட்சி நண்பர் திரு. கணேசன் அவர்களை நான் மதிக்கிறேன். அவர் சில நியாயமான அச்சத்தைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு பின்னாலே நான் சமாதானம் சொல்லிவிடுகிறேன். அவருக்கு அழுத்தமான கருத்து உண்டு. திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் சட்டப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் இதை அவர்கள் இந்த விவாத மண்டபம் சுவையானதாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னாரே தவிர, அவருக்கு இரண்டும் தெரியும். அவர் சொன்னதற்கு என்ன பதில் என்று அவருக்குத் தெரியும். நான் என்ன சொல்லப் போகிறேன் என்பதும் தெரியும். அவர் பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனை அல்ல. அவர் செலக்ட் கமிட்டியில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd March 1969]

மெம்பராக இருந்தார்கள். என்ன சமாதானம். எதனால் அப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று அவருக்குத் தெரியும். அதனால் ஒன்றும் தவறு இல்லை என்றும் தெரியும். அதனால் முரண்பாடு இல்லை என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். என்னுடைய நண்பர், சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்புகிற நண்பர் திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் விவசாயிகளுக்கு சிறை தண்டனை என்று போட்டிருப்பது தவறு என்று சொன்னார்கள். இதைச் சில பேர் சொன்னால் சவையாக இருக்கிறது. சில பேர் சொன்னால் சவை குன்றி விடும். அப்படி அவர்கள் சொன்னால் பரிதாபமாக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுவதற்குக் கடைமப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு வந்திருக்கிற சட்டத்தின்படி விவாங்கப் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். இன்னும் நாம் நிறைவேற்றவேண்டிய சட்டங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இப்படிப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற நாம் முன்னேற்றகரமான திட்டங்களைக்கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்புகளைக் கொடுக்கலாமா, அவர்களுக்கு எவ்வளவு கூலி நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று எவ்வளவோ நாட்களாக சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். சில நாட்களுக்கு முன்பு மன்னார்குடிக்கு அருகில் சில பேர் வைக்கோல் போருக்கு நெருப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். வைக்கோல் போர் தீப்பிடித்துக் கொண்டது. இந்த மாதிரி நிலைமைகள், குத்தகைதாரர்களுக்கு விவசாயக் கூலிகளுக்கு பாதுகாப்பு சமாச்சாரங்கள், கூலி விவகாரங்கள் நிர்ணயிக்கப்படாத வரையில் உணவு உற்பத்தி பெருகுமா? அப்படி நிர்ணயிக்கப்படாத வரையில் உணவு உற்பத்தி பெருகுகிற காரியங்களும் எண்ணமும் நடைபெறுது. இன்னும் நிலைமை பேராபத்தாய்விடும் என்ற காரணத்தினால் தான் இந்த முயற்சிகளை எடுக்கிறோம். அண்ணா அவர்கள் இன்று இல்லையே என்று மிகுந்த வேதனையோடு அந்த மன்றத்தில் சொன்னேன். அவருடைய நிழலின் கீழ் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்கும்படியான அளவில், நிலச்சீர்திருத்தங்களை குடியானவர்களுக்காக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற வகையில் தான், அவர்கள் காலத்தில் அவரின் அரிய ஆலோசனைகளைப் பெற்று இந்த காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவிற் குப்போன காலத்தில் இதில் எல்லா கட்சிக்காரர்களும் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவில் மாண்புமிகு திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் நல்ல முறையில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்தவர்கள். அங்கே வளர்ந்தவர்கள். அந்த மண்ணோடு இணைந்தவர்கள். அவரை எனக்கு ரொம்ப நாட்களாகத் தெரியும். மாணவர் காலத்திலிருந்து தெரியும். நம் கட்சியில் மாணவராக இருந்த காலத்தில் இருந்தார் என்று ரூபகம். அவர் ரொம்ப நாட்களாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இந்த பொறுக்குக் குழுவில் நல்ல வகையில் உறுப்பினராக நல்ல வகையில் பங்

3rd March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கெடுத்துக் கொண்டார்கள். இன்னும் மற்ற கட்சிக்காரர்களும் எல்லோரும் இருந்தார்கள். செலக்ட் கமிட்டி என்று சொன்னால் செலக்ட் கமிட்டி மட்டுமல்ல. அதில் விஸ்தாரமாக எல்லாம் பேசப்பட்டு ஏகமனதாக, யாரும் 'டிஸென்டி' பண்ணவில்லை. நிறைவேற்றினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதில் ஒரு உறுப்பினர். அவர் ஒரு நாள் இரண்டு நாள் வரவில்லை. அந்த நேரத்தில் இப்படி வந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் இதில் அக்கறை உண்டு. தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் இதில் பெரிய அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரியங்களில் பெரிய அக்கறையை அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? 'பணக்காரன் 10 பேருக்கு இந்த 5 ஆண்டு திட்டங்களின் பலன் போய்விட்டது; ஏழை ஏழையாக இருக்கிறான்' என்று சொல்லுகிறார். ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், இந்தப் பெரிய காரியத்திலே நாம் எல்லாம் பங்கு கொண்டோம். எல்லா கட்சிக்காரர்களும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றினார்கள். இந்த 3 மாத சிறை தண்டனையை என்னவோ, இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களுக்காக, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களுக்காக என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்காக நாம் இப்படி இதைப் போடவில்லை. புரட்சிகரமான காரியங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய காலத்தில் இந்தச் சட்டம் இப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நண்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள். நாட்டுமக்களுடைய ஒருமித்த குரலேத்தான் அவர்கள் ஒலித்தார்கள் என்று நான் சொல்லுவேன். ஒருவன் பொய் சொல்லுகிறான் என்று சொன்னால் அவனுக்கு தண்டனை கொடுத்தால் என்ன தவறு? போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது என்று சொன்னால், திருடன் கோபித்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருப்பது பொது மக்களுக்கு அவமரியாதை என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? நாம் வீட்டுக் கதவைப் தாழ் போட்டு விட்டால், எதிர் வீட்டில் இருக்கிறவன், என்ன நான் திருடன் என்று நினைத்தாயா என்று கோபித்துக் கொள்ளுவதைப் போல, விவசாய மக்களுக்குத் தவறு செய்தால் சிறைத் தண்டனை என்பது எப்படி. அவர்களை அவமரியாதை செய்ததாக ஆகும்? பெரிய மிராசுதார்கள் இதை விட பெரிய தவறுகளைச் செய்து விட்டு அதற்குரிய தண்டனையை அனுபவிக்கிறார்கள். பெரிய மாளிகையில் இருப்பவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்று அர்த்தமா? குடிசையில் இருக்கிறவர்கள் தான் தவறு செய்வார்கள். அவர்கள் தான் குற்றவாளி என்று பொருளாகிவிட்டது.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டத்தில் "or with" என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : "or" என்று தான் இருக்கிறது. தண்டனை கொடுத்து அபராதம் போடாமல் இருக்கலாம் என்று பொருள். திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் இந்த

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd March 1969]

சிறைத் தண்டனையை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். இந்தச் சட்டத்தில் 3 மாதம் தான் சிறைத் தண்டனை என்று போட்டு இருந்தால் கூட திரு. சங்கரலிங்கம் கொள்கை சீரான என்னுடைய கொள்கையும் தண்டனை இன்னும் அதிகமாகக் கூடக் கொடுத்திருக்கலாம். காரணம் என்னவென்றால் இதை உறுதிப்படுத்துகிற வகையில் ஆண்டாண்டு காலமாக இந்த உழைப்பாளி மக்களைச் சரண்டியவர்கள், உழைக்காமலே அந்த உழைப்பை அனுபவித்தவர்கள் பொய் சொன்னால் ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம் என்று சொல்லுவதற்கே கூட இந்த தமிழ் நாடு சட்ட மன்றத்தில் இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிற தென்றால், ஆயிரக்கணக்கான நிரபராதி மக்களின் உழைப்பை வயலுக்கு தண்ணீருக்குப் பதில் அவர்களின் கண்ணீரை இந்த சமூகத்தில் இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் வருடங்களாக பெற்றவர்கள் இந்த உழைப்பாளி மக்களைத் துன்புறுத்தியவர்கள், அவர்களுக்கு இப்படி ஒரு சட்டம் போட்டது நியாயம்தான் என்று சொல்லுவதற்காக இதைச் சொன்னேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை. இப்படி ஒரு சட்டத்தினைக் கொண்டு வருவதில் மதிப்பு மிக்க பல உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் இதன் ஆரம்ப கட்டத்திலிருந்தே இருந்து வந்து இருக்கிறது. தவறான தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு அல்லது தகவல்களைக் கொடுக்கத் தவறியவர்களுக்கு என்று இரண்டு வகையிருக்கின்றது. வேண்டுமென்றே தகவல்களைக் கொடுக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு வெறும் அபராதம் மட்டுமே இதில் வகை செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தகவல் தருகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு வேண்டுமென்றே தவறான தகவலைத் தந்து அரசினை ஏமாற்ற நினைப்பவர்களுக்கு எப்படி தண்டனை இல்லாமல் இருக்க முடியும்? இதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதிப்பு மிக்க நண்பர் சாமினாதன் அவர்கள் பல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயத் துறையில் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர். தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். எனவே அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள நிலைமைகளை நன்கு அறிந்தவர். சுதந்திரத்தில் இருப்பவர். எப்போதோ நாங்கள் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்ததாகக்கூட எனக்கு நினைவு. அவர் நல்ல பல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். இன்னும் அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்த திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் கூட இத்தகைய நடவடிக்கைகளை ஆதரித்து இருக்கின்றார். எல்லாருடைய ஆதரவோடும் தான் இந்த நடவடிக்கையைக் கொண்டு வருகிறோம். திருத்தங்களை வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று கனம் சாமினாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தவிதமான முரண்பாடும் அதில் இல்லை. எப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால் கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் மீடியரி டெனன்ட்டாகக் கருதப்படுவது இல்லை. எனவே இப்போது கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கும் இந்த சட்டத்திலும்,

3rd March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அந்த கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் யார் யார் டெனன்ட்ஸாகக் கருதப்படுகிறார்களோ அவர்கள்தான் இந்த சட்டத்தின்கீழ் டெனன்ட்ஸாகக் கருதப்படுவார்கள் என்று இருக்கிறது. எனவே இண்டர்மீடியரி என்பது எழுவே இல்லை. எந்தக் காலத்திலும் இண்டர்மீடியரி கல்டிவேடிங் டெனன்ட்டாக ஆகிவிட முடியாது. இதில் எந்தவிதமான பயமும் தேவையில்லை. அந்த ஆக்டில் எப்படி இண்டர்மீடியரி டெனன்ட்டாக ஆக முடியாதோ, அதேபோலத்தான் இந்த ஆக்டிலும் டெனன்ட்டாக ஆக முடியாது, 'ஸப் டெனன்ட்' என்று ஏற்படுத்திவிட்டு இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய நிலை என்ன? அவர்களும் பதிவு செய்யப் பட வேண்டுமா என்றெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், கல்டிவேடிங் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் திருத்த மசோதா ஒன்று தயாராகிக் கொண்டு இருக்கிறது. இதை வரும் 5-ஆம் தேதியன்று கொண்டு வர இருக்கிறோம். அந்த மசோதாவில் இவருடைய ஐயப்பாடும் நீங்கிவிடும். மாண்புமிகு கணேசன் அவர்கள் தெரிவித்த ஐயப் பாடும் நீங்கிவிடும். இதைப்பற்றி செலக்ட் கமிட்டி ஸ்டேஜிலும்கூட தெரிவித்து இருக்கிறேன் என்று நம்புகிறேன். அது அங்கே பதிவாகியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே ஐந்தாம் தேதி கொண்டு வர இருக்கும் அந்த திருத்தத்தின் படிக்கு ஸப்-டெனன்ட்ஸுக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பெறுவார்கள். அந்த நிலையில் ஸப்-டெனன்ட் என்பது அடிப்பட்டுப்போய்விடும். அவர்களும் டெனன்டுகளுக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பெறுகிறார்கள். எனவே அவர்களும் பயப்படத் தேவையில்லை. இப்போது இருக்கும் தகராறெல்லாம் பதிவு செய்வதைப் பற்றித்தான். இதில் ஒன்றும் தவறில்லை. இன்னும் சொல்லிக்கொள்ளுவேன். வெளி மாநிலங்களில்கூட இப்படி பதிவு செய்வதற்கு வழிவகை காணும் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறார்கள். பாராட்டியிருக்கிறார்கள். எனவே இவற்றையெல்லாம் வெற்றிகரமாக சபையில் நிறைவேற்றி அதன் மூலம் நாட்டில் சுபிட்சத்தையும் நல்ல விளைச்சலையும் ஏற்படுத்த எல்லாரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும், இந்த மசோதாவிற்கு உங்களுடைய அங்கீகாரத்தையும் ஒப்பதையும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill'.

[Mr. Chairman] [3rd March 1969]

Now, there are two amendments to this clause. Hon. Members Thiruvalluvar A. R. Damodaran and D. Santhosham may move their amendments and get them seconded.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

“In sub-clause (3) (a) of clause 3, the following words be added at the end :—

‘and shall cause a copy of the same to be served on all the registered landowners in the village in the prescribed manner’.”

THIRU A. R. DAMODARAN : I second the amendment, Sir. I move also the amendment standing in my name, namely :—

“In sub-clause (2) delete the word ‘and’ after item (d) renumber item (e) as item (f) and before item (f) so renumbered, add the following as item (e) :—

“(e) the survey number or sub-division number, the extent and local name, if any of the land cultivated by the owner; and”

THIRU SAW. GANESAN : I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The clause and the amendments are before the House for discussion.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, my object in moving this amendment is to better achieve two of the objectives of the enactment itself. I am sure that when I present the practical aspects on the basis of this amendment, the Hon. Minister will himself accept this amendment.

Sir, the objects which I propose to achieve are two in number. Firstly that the record of rights as prepared may be a truthful and faithful record. Secondly the object I wish to achieve is that in the process of framing this record, there shall be minimum of friction and unnecessary litigation be avoided.

(Thiru N. V. Natarajan, Vice-Chairman in the Chair.)

Now, Sir, the two main classes of people who will be affected by this legislation are undoubtedly the landowners and the tenants. So far as the tenants are concerned, they—at least all those who are worth the name of being called tenants—will be residents of the village; but, not so the landowners. I am sure many of the persons who are living in Madras and working in the Secretariat itself would be owning lands in distant places like Tiruchirappalli, Tirunelveli and Kanyakumari districts. Now in sub-clause (3) of clause 3, you say that prior to the framing of the record there will be only a general publication in the village. If there is only such a general publication in the village, definitely the tenant will come to know of the publication and he will be alert enough to place his rights before the registering officer. But what about the poor landlord who is living far away in a distant City? I am sure the

3rd March 1969; [Thiru D. Santosham]

very fact that in a subsequent clause, sub-clause (5), you have provided for the service of the draft on each individual landowner. That itself implies that you admit that a mere general publication is not enough and that it will not reach the landowner who is living in a distant place. Now you may argue that because you have provided in sub-clause (5) for the service of the draft record on the landowner, it will not be necessary to serve another notice at an earlier stage. Why serve such individual notices on any one at two stages, it may be argued. As one who knows the difficulty of appearing before officers and convincing them about changing an order that has already been passed, and as one who has experienced the practical difficulty experience encountered almost every day I tell you that the opportunity should be given to the land owner a real opportunity should be given to the land owner at the earliest stage before the registering officer makes up his mind to put up a draft record. Now that will actually happen? The landowner living at a distant place like Madras City will not be aware of the publication made in the village, and he won't be sending up a claim for being recorded in the registers. Somebody else who is there will take advantage of it; probably the tenant himself or somebody else, say, a relation, may take advantage of it and a record would be made, and thereafter a draft of the record will be served on the landowner. Then he will have to appear before the officer and undo something that has already been done. What an uphill task it will be, all of us know. No officer would like to change a decision already taken. So the difficulty to the landowner is made much greater. Already he is facing several difficulties in having the record prepared and the difficulty will be made greater by this. There is another difficulty also. When the landowner does not receive a notice and he is not there on the spot to present his side of the case, there will be a temptation on the part of everybody else in the village to think “Here is a landlord who is absent and who is not present to claim his rights; why not I take advantage of it and enter my name somehow”. This will be a practical temptation. To avoid all these, why should not the Government provide that at the earliest opportunity an individual notice should be served on each landowner also, who may be absent at a distant place, so that he may come to know when the record is about to be prepared, and enter his claims before the registering officer when he, the registering officer, has an open mind and is not committed to any particular position and the record may be prepared accurately even at the earlier stage. Once a draft is prepared what a lot of friction will arise if somebody wants to change it? Is that the object of preparing a record of rights? Is it to prevent unnecessary friction and unnecessary litigation over the matter? To achieve the objective, you must give an opportunity to all concerned to place their side of the claim at the earliest opportunity before the registering officer, when he has an open mind in the matter. If the officer once commits himself to the draft record, he will be unwilling to change that decision. He thinks that it is a question

[Thiru D. Santoshan] [3rd March 1969]

of prestige and that somehow or other he will lose face if he goes back on a decision once taken. Therefore, before he commits himself to a decision we must give a real opportunity to all the parties concerned to put forth their side of the claim.

Sir, there can be no difficulty in accepting my amendment. It is a small amendment with far reaching practical consequences and without in any way offending the objectives of the enactment. I would therefore request the Hon. Minister to take into consideration the practical difficulties and accept this very small but important amendment.

(Mr. Chairman in the Chair.)

5-50
p. m. THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, after listening to the powerful oration of the Finance Minister on the philosophy of socialism, I feel rather bashful in moving a small amendment of mine. I think it will be in consonance with the spirit in which he has moved the Bill. He said that the penalty of three months' imprisonment would be adequate punishment for all those who spoke lies about their ownership or tenancy. I am sure that if all those who spoke lies in our country were sent to jail, there will be more people inside the jail than outside, Sir, (Laughter) Sir, I may also add that the simple imprisonment that is envisaged in the Act applies not only to landowners but also to the unfortunate class of tenants, whom the Bill seeks to protect. They are also subject to the imprisonment, Sir, and perhaps the Hon. Minister for Revenue may accept the viewpoint of the Hon. Leader of the Swatantra Party, that it was more in the public interest, he requested that the penalty might be modified.

Let me come to the actual amendment, which I propose to move. I have merely suggested that in clause 3, sub-clause (2) in addition to the items which are already enumerated in that clause, one small sentence that the survey number or sub-division number, and the extent and local name, if any of the land cultivated by the owner be added. It has been stated in that clause that the record referred to in sub-section (1) shall contain the name and address of the landowner; the name and address of the intermediary, if any; the name and address of the tenant cultivating the land; and such other particulars as may be prescribed. My humble plea is, Sir, that there may be landowners, who are having 20 to 35 acres of land, and who may lease out 25 acres of land to tenants and who may cultivate 10 acres with their own staff. Since this is a record of tenancy rights and since it is also a record to find out who is cultivating the land on a particular date, and then to determine the rights of persons who are so cultivating the land, I am sure the Government will have no difficulty in recording what seems to me a simple piece of fact which can go into the record, and which could save the Government a great deal of embarrassment in the future, when questions arise as to who is cultivating the land. I am sure, if this amendment is accepted, the tenancy record would be almost perfect in every detail and it will also help

3rd March 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

the Government in bringing in future such revolutionary legislation as has been promised today. I am sure, Sir, the Hon. Minister will have no objection to accept this simple amendment, which is intended merely for recording the fact. Although the Government may say that this Bill is solely concerned with the record of tenancy rights, I still plead that when the Government is going to take so much trouble and spend so much of money on staff to prepare all the details connected with the preparation of such record, this simple fact may also be furnished in the tenancy record that is to be prepared.

* THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, Sir, I am very sorry that I have to oppose the amendments of both the hon. Members Thiruvalluvar Santosham and Damodaran. The reasons are very simple. Regarding the amendment of Thiru Santosham, he has suggested that a copy of notice informing the public that a record is to be prepared for a village be served on all the registered landowners in the village in the prescribed manner. Under clause 3 (b) of the Bill, notice will be published in such manner as may be prescribed. The manner of publication will be specified while we make rules. The publication may be either affixed in an important place or by beat of 'tom tom'. If the hon. Member, Thiru Santosham's suggestion is accepted, then a copy of notice has to be served on all the registered landowners in the villages and such a copy may not be served on the tenants. The whole idea of the legislation is that record should contain all particulars about who are actual tenants, owner of the land, etc. At any rate, giving preferential treatment to the registered landowners may not be desirable. The Government will say today that sufficient notice has been given to all the persons interested in the land in the village and record of the tenancy rights. Rules will be certainly made for the purpose.

THIRU D. SANTOSHAM : The Hon. Minister has said that by serving notice only on the landowners, there will be preferential treatment for the landowners. Only on rational grounds, the preferential treatment is given. In this case, as I said very early, the tenant worth the name will always be in the village and the landowner is away at a distant place and he may not be aware of the publication of the notice. So he must be informed by registered post. This is not a preferential treatment nor is it discriminatory in character.

* THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The Government feel that it is not necessary and is not desirable. There will be every opportunity to know it. Suitable rules will be made for this purpose. I am unable to accept the amendment of the hon. Member and I oppose the amendment. I request the hon. Member not to press his amendment. 6-00
p.m.

[Thiru K. A. Mathialagan.] [3rd March 1969]

Regarding the amendment of Thiru A. R. Damodaran, I may inform him that the object of the Bill is to prepare a record of tenancy rights and not the rights of the landowners or the extent of land cultivated by them. This is outside the scope of the present Bill. Hence I am unable to accept his amendment. I request Thiru Damodaran also not to press his amendment. His amendment is outside the scope of the objects of the Bill. As I said earlier, the object of the Bill is to create a record of tenancy rights and not a record of the extent of lands cultivated by the landowners. Hence I am unable to accept the amendment. I request the hon. Member not to press his amendment.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, may I clarify this a little more? The Hon. Minister says that this is not a Bill with reference to the rights of the landowners. I accept that the name and address of the landowner are mentioned. But the reason why I want him to accept my amendment is not that any special privilege is going to be conferred on the landowner. The tenancy right in itself implies that. In the future, if any tenant should question the landowner's cultivation of that portion of the land, which he is cultivating to-day, and makes a claim for two or three acres of land, which the landowner is cultivating, then where is the record to prove who was cultivating that portion of the land? The tenancy agreements are not on stamped paper. In many cases, they are all oral agreements. Evidence and proof are extremely difficult. In the notice to be published, if we give particulars that on a particular day so much acreage was being cultivated by the owner and so much by the tenant, that should set at rest all doubts, and future claims can be urged on the basis of the evidence already recorded. I see no logic or reason in withdrawing my amendment. I, therefore, request that it may be put to vote, unless there is some reassurance.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, the amendment is outside the scope of the Bill. The object of the Bill is not to create a record of the lands owned by the landlords. Hence I am unable to accept the amendment.

MR. CHAIRMAN : I now put the amendment of Thiru A. R. Damodaran to the vote of the House. The question is—

“In sub-clause (2) delete the word ‘and’ after item (d), renumber item (e) as item (f) and before item (f) so renumbered, add the following as item (e)” :

“(e) the survey number or sub-division number, the extent and local name, if any, of the land cultivated by the owner; and”. Those who are in favour of the amendment will please say ‘Aye’.

Some Members said ‘Aye’.

MR. CHAIRMAN : Those against the amendment will please say ‘No’.

3rd March 1969]

A large number of Members said ‘No’.

MR. CHAIRMAN : I see the ‘Noes’ have it.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, the ‘Ayes’ have it. I want a division.

(The division bells were rung and the amendment was again put to vote).

MR. CHAIRMAN : Those who are for the amendment will please say ‘Aye’ and those against will please say ‘No’.

(A large number of Members said ‘No’).

MR. CHAIRMAN : The voices of ‘Noes’ being more, the ‘Noes’ have it.

Thiru A. R. Damodaran demanded a poll and the House divided thus :

Ayes .

Thiru N. R. Thiagarajan.
Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
Thiru G. Krishnamoorthy.
Thiru Saw. Ganesan.
Thiru S. V. Lakshmanan.
Thiru A. R. Damodaran.
Thiru D. Santosham.
Thiru G. Swaminathan.
Thiru M. Ethirajulu.
Thiru A. Ponnappa Naidu.
Thirumathi S. Manjubhashini.
Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy.
Thirumathi Saraswathy Pandurangam.
Thiru Wilson Apollos.
Thiru A. Chidambara Mudaliar.
Thiru V. Iswaramurthi.

Noes.

Thiru N. V. Natarajan.
Thiru C. P. Chitrarasu.
Thiru C. V. Rajagopal.
Dr. M. A. Muthiah Chettiar.
Thiru A. P. Janardhanam.
Thiru T. K. Ponnuruvelu.
The Hon. Thiru P. U. Shanmugham.
Thiru S. Raghavanandam.
Thiru G. Parangusam.

[Mr. Chairman.] [3rd March 1969]

Thiru D. V. Narayanaswamy.
Thiru M. Sankaralingam Pillai.
Thiru P.T. Muthu.
Thiru P. Thirugnanasambandhan.
Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav.

Neutral.

Nil.

Mr. CHAIRMAN: Ayes 16, Noes 13, and neutral 'nil'.
The amendment is carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Kindly excuse me,
Sir.

தலைவர் அவர்களே, வாக்கெடுப்பு நடந்தபோது எதிர்த்து வாக்களித்தவர்கள் பதிமூன்று பேர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். திருமதி கிளப்வாலா ஜாதவ் அவர்கள் எதிர்த்துத்தான், வாக்களித்து இருக்கின்றார்கள். எனவே எதிர்த்து வாக்களித்தவர்கள் பதினான்கு பேர் என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: I am sorry this arithmetical error has crept in, but it does not make any difference so far as the result is concerned. The correct figure will now be shown in the official report.

The correct figures are: Ayes 16 and Noes 14.

6-10
p.m.

THIRU D. SANTOSHAM: I am not pressing my amendment. But before I withdraw my amendment, I want to get an assurance that while exercising the rule-making powers due care will be taken and before even the work of preparing the draft record is taken, some means will be found for apprising the landowners also who may be absent from the village of the intended work that is sought to be done.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: That is my assurance and I again request the hon. Member not to press his amendment.

THIRU D. SANTOSHAM: In view of the assurance, I am not pressing the amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clauses 4 to 20 were put and carried.

Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

3rd March 1969]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as amended, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended, was passed.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, 1969-70-க்கான வரவு செலவு திட்டத்தின் கீழ் ஆசிரியர்களுக்கு சில சிறு நிவாரணங்கள் அளித்திருப்பதற்காக அரசுக்கு முத்தங்கன் என்னுடைய நன்றியையும் வந்தனத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

இன்றைய தினம் கேள்வி நேரத்தின்போது கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஹையர் கிரேடு உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு 1960-ம் ஆண்டு சம்பளக் கமிஷனின் சிபாரிசுப்படி வாங்கிக்கொண்டு இருந்த அலவன்ஸுகள் குறைக்கப்பட்டதை இப்போது மீண்டும் ஐந்து ரூபாயை பத்து ரூபாயாக உயர்த்திக்கொடுக்க உத்தேசித்து இருக்கிறோம் என்று. அதற்கு எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களுடைய குடும்பப் பென்ஷன் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு ஆசிரியர் இருபது ஆண்டுகள் பணியாற்றிவிட்டு திடீரென்று இயற்கை எய்திவிட்டால், வேலையில் இருக்கும்போது இறந்துவிட்டால் ஐந்து ஆண்டு காலத்திலிருந்து பத்தாண்டு காலம் வரை அவருடைய மனைவியாருக்கோ அல்லது சட்ட பூர்வமான வாரிசுகளுக்கோ ஆசிரியர் உயிரோடு இருந்தால் என்ன பென்ஷன் வாங்குவாரோ அதில் பாதித் தொகையை அவர்களுக்கு பென்ஷனாக வழங்கும் திட்டம் இருந்தது. அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அந்த பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியரின் குடும்பத்திற்கு வழங்கப்படும் பென்ஷன் தொகை பத்து ரூபாய்க்கு குறைந்தும் இருந்தது. அது குறைந்த பட்சம் இருபது ரூபாய் இருக்க வேண்டும் என்று கேள்வி நேரத்தின்போதும் மற்ற மற்ற நேரத்தின் போதும் நான் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்து இருக்கிறேன். இந்த வருவாய் திட்டத்தில், ஏறக்குறைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இருப்பது போலச் செய்யப்படும் என்று உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது குறைந்தது இருபது ரூபாயாவது இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மற்ற விதிகளும் அரசாங்க ஊழியர்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

களுக்கு எப்படி இருக்கிறதோ அதேபோல இந்தக் குடும்பப் பென்ஷனானது ஐந்து ஆண்டிலிருந்து பத்தாண்டு வரையில் என்று இருக்காமல் ஆயுள்காலம் பூராவும் மனைவிக்கோ அல்லது சட்டப் பூர்வமான வாரிசுக்கோ வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியவை எவ்வளவோ இருக்கின்றன. பல சிறு சிறு நிவாரணங்களைத்தான் அவர்கள் சார்பிலே நான் அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு வந்து இருக்கிறேன். குடும்ப பென்ஷன் என்பது சில குடும்பங்களுக்குத்தான் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு பெரும் செலவு ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது. எனவே இந்த விஷயத்தில் இன்னமும் சற்று தாராள மனப்பான்மையோடு அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஹெயர்கிரேடு உடற்பரிந்தி ஆசிரியர்களுக்கு அலவன்சு ஐந்து ரூபாயை பத்து ரூபாயாக உயர்த்திக்கொடுக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதில் அவர்களுக்கு மிகுந்த திருப்தி ஏற்படும் அவர்களுடையது அல்ப சந்தோஷம்தான். அநியாயமாக ஒரு சமயம் குறைக்கப்பட்டுவிட்டதை இப்போது நியாயமாக அரசாங்கம் மீண்டும் கொடுக்க முன்வந்து இருக்கின்றார்கள். இது அவர்களுக்கு சந்தோஷம். ஆனால் வெகு நாட்களாக அநியாயமாக பல விஷயங்களில் ஆசிரியர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களைப்போல் கருதப்படாமலேயே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று சொல்லும்போது மற்ற மற்ற என்-ஜி-ஓக்களைப் போல என்று சொல்லவில்லை நான். சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன; கல்லூரிகள் இருக்கின்றன; பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவைகளிலுள்ள ஆசிரியர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் சுதந்திரம் வந்து 22 ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த சர்க்கார் நடத்தும் கல்வி நிலையங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் சலுகைகள் மற்ற தனியார் நடத்தும் அல்லது போர்டுகள் நடத்தும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படாமல் இருப்பது நியாயமாக இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த சலுகைகளை இவர்களுக்கு கொடுப்பது என்றால் மொத்தம் ரூபாய் 1.25 கோடிதான் ஆகும் என்று தெரிகிறது. இதை நான் ஒரு தடவைக்குமேல் இந்த மன்றத்திலேயே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு உள்ள சலுகைகள் மற்ற ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படுவது இல்லை. உதாரணமாக சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கல்யாணக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் மற்ற துறையில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் கடன்கள் வழங்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை வழங்க இருப்பதாகவும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலிருந்து அறிய முடியவில்லை. சர்க்கார் இதை அவர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். எல்லா ஆசிரியர்களும் ஆரம்பப் பள்ளியிலிருந்து கல்லூரிகள் வரையில்

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உள்ள அவ்வளவு ஆசிரியர்களும் அரசாங்க ஆசிரியர்கள்தான் என்று அறிவிக்கப் படவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு சமுதாயத்தையே உன்னத நிலையில் இருக்கச் செய்யப் பாடுபடும் ஆசிரியர் சமுதாயம் மட்டும் எப்போதும் கீழ் தளத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதில் என்ன நியாயம் இருக்க முடியும்? சுதந்திரம் வந்து இவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னமும் ஆசிரியர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்கள் இல்லை என்று சொன்னால், சர்க்கார் அவர்கள் தங்கள் ஊழியர்கள் தான் என்று ஒப்புக்கொள்ள வில்லை யென்றால், சர்க்கார் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் வேறு, மற்ற பள்ளி ஆசிரியர்கள் வேறு என்று சொன்னால் இது எவ்வளவு நியாயமற்றது என்பதை இந்த அரசு தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். சாதாரணமாக சம்பள விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒருவர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் பண்ணி விட்டு, இரண்டு வருஷம் டிரெய்னிங் ஸ்கூலில், சர்க்கார் வைக்கிற சில பஸ். சர்க்கார் நடத்துகிற டிரெய்னிங் ஸ்கூல், பாஸ் பண்ணி விட்டு அவரும் சம்பளம் வாங்குகிறார். அதே சம்பளம் சர்க்கார் ஆபீசிலே இருக்கிற எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்த குமாஸ்தாவும் வாங்குகிறார். இரண்டு வருஷம் படித்ததற்கு மதிப்பு இல்லையா? என்சினியரில் படித்தவருக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. டாக்டர் படித்தவருக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. டிரெய்னிங் படித்தால் மாத்திரம் மதிப்பு இல்லை. அந்த லோயர் கிரேட் குமாஸ்தா சம்பளம் ஆசிரியருக்கு வருஷம் ரூ. 4 என்று ரூ. 110 வரை போகிறது. அப்புறம் ரூ. 3 என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ரூ. 4-ஐ ரூ. 8 என்று வைக்கக் கூடாதா? அந்த லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்காவது அப்பர் டிவிஷனுக்கு போக முடிகிறது. ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு பிரமோஷன் சான்சும் கிடையாது. இது ஒரு சிறிய நிவாரணம். இதை கொடுத்தால் சந்தோஷமாக இருக்கும். இந்த ஆண்டு கல்விக்காக மட்டும் ரூ. 65 கோடி இந்த பட்ஜெட் மூலம் செலவழிக்கிறோம். நமக்கு வரக்கூடிய வருவாயில் 24 சதவிகிதம். நாங்கள் அந்த ரூ. 65 கோடிக்கு மேல் ஒரு பைசா கூட கேட்கவில்லை. இந்த ரூ. 65 கோடிக்கு எப்படி செலவு செய்கிறது என்பதில் நான் சொல்லி வந்ததை அனுசரித்து இந்த பட்ஜெட்டில் வரம்பு பண்ணப்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். சாதாரணமாக பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ரூ. 1 கோடி செலவு பண்ணுகிறோம். லபாரடரி கட்டுவதற்கு கொடுக்கிறோம். ஏற்கனவே பல வருஷங்களுக்கு முந்தி இந்த சபையில் சொல்லி இருக்கிறேன். அதை மறுபடியும் சொல்லாமல் இருக்க என்னால் முடியாது.

"The Government has more faith in Brick and Mortar than in Men and minds."

மனிதனைப்பற்றி, மனிதனுடைய உழைப்பைப்பற்றி மனிதனுக்கு திருப்தி உண்டுபண்ண வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த

6-20
p.m.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

சட்டம் கொண்டு வரக்கூடிய காலத்தில் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொன்னார். அதே சூழ்நிலையில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் உணவு உற்பத்தி செய்கிறவர் மட்டுமல்ல, மூளைசக்தியையே உற்பத்தி செய்கிற ஆசிரியர்கள், அவர்களுக்கு இந்த ரூ. 1½ கோடி கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? பழைய சர்க்காரும் சரி, இப்பொழுதும் சரி, மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கிறார்கள், பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் இந்த 55 பையன்களுக்கு, 56-வதாக ஒரு ஆசிரியர் இல்லாவிட்டால் பள்ளிக்கூடம் என்றே, ஹைஸ்கூல் என்றே, காலேஜ் என்றே பெயர் வருமா? இந்த 56-வது பேருக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த 56-வது பேர் கவனிக்கப் படவில்லை. சாதாரணமாக எடுத்துப் பார்ப்போமானால் அந்த ஆசிரியர்கள் செய்யக்கூடிய கல்வியினுடைய நோக்கம் என்ன? ரூ. 65 கோடியை சர்க்கார் வீண் செய்கிறீர்கள் என்று தான் நான் சொல்கிறேன். ஆசிரியர்கள் தான் மக்களுக்கு பிரெய்ன் அபிவிருத்தி பண்ணி, சர்க்காருக்கு உட்பட்டு, நியாயத்திற்கு உட்பட்டு, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்கிறதுபோல, ஏழைகளுக்கு தானம் பண்ணுகிறார்களோ, அவர்கள் உத்தியோகம் பார்த்து செலவுகளை குறைக்கிறார்களோ நல்ல நடத்தை உண்டு பண்ணுகிறவர்கள். அப்படிப்பட்ட கல்விக்கு நிறைய பணம் செலவழித்தால் அது இன்வெஸ்ட்மெண்டு என்று பெயர். சிம்பிள் இன்ட்ரெஸ்ட் இல்லை. காம்பவுண்டு இன்ட்ரெஸ்டோடு வரும் என்று நினைத்து, அது தான் கல்வியினுடைய நோக்கம். அந்த நோக்கத்தோடுதான் பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று நான் ரொம்ப வருஷமாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். கோகலே காலத்திலிருந்து அதற்காக ரொம்ப கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல நடத்தை உண்டுபண்ண பாடம் ஒன்றுமில்லை.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : திருக்குறள் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இப்போது திருக்குறளைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். அவசியம் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த வகையில் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் ஒரு பாகத்தை எடுத்து சொல்லலாம். எப்படி பஸ்ஸில் எழுதி எல்லோருக்கும் படிக்கிறார்களோ அந்த தூண்டுதலை உண்டுபண்ணுகிறோமோ அதே மாதிரி, எப்படி உணவு அமைச்சரவர்கள் விவசாயிகள் லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு உணவு உற்பத்தி பண்ணிக்கொடுக்கிறவர்கள், அவர்களுக்காக இந்த சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்களோ அதே மாதிரி, திருக்குறளை பள்ளிக் கூடத்தில் கட்டாயமாக கொண்டு வரவேண்டும். இந்த 1,330 குறையும் ஐந்து ஆண்டுகளில் ஒப்பித்து, அதற்கு தனியாக பரிட்சை ஏன் வைக்கக்கூடாது? உழுகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது போல அதே மாதிரி ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக 1960-ம் ஆண்டு ஆசிரியர் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தேன். கல்வி அமைச்சராக இருந்த கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் அதைவிட உறுதியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருகிறேன்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] 3rd March 1969]

என்று சொன்னார்கள். எட்டு வருஷம் ஆகிறது. இன்னும் வரவில்லை. இரண்டு வருஷமாக இந்த மந்திரிசபை இருக்கிறது. இது கொண்டு வந்திருக்கலாம். எந்த ஆசிரியரை தள்ளுவதாக இருந்தாலும் சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிற நிபந்தனைகள் தான் இவர்களுக்கும் இருக்கும் என்று சொல்லிவிட்டால் போதும். சர்க்கார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கும் எல்லா சலுகைகளும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆசிரியர்களெல்லாம் சர்க்கார் ஊழியர்கள். சாதாரண சர்க்கார் ஊழியர்களல்ல. ஏ-1 சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும். வீட்டு வாடகை எல்லோருக்கும் தருகிறார்கள். உதவி பெறும் பள்ளிக் கூடங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு கிடையாது. அதே மாதிரி மெடிகல் அலவன்ஸ். இன்று வரைக்கும் அந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அதே மாதிரி ஒரு பள்ளிக் கூடத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும் சலுகைகள் குமாஸ்தாக்களுக்கு இல்லை. ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுத்தால், 100 பேர் ஆசிரியர்கள் இருந்தால் 4 குமாஸ்தாக்கள் இருக்கிறார்கள், அந்த குமாஸ்தாக்களுக்கு பென்ஷன் கிடையாது. இப்படி நாம் எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்க வேண்டி இருக்கிறது. இதை உடனடியாக செய்ய வேண்டும். அதற்காக சர்க்காருக்கு அந்த மனப்பான்மை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இருக்கிறது. நான் ரொம்ப நாட்களாக உதவி மந்திரி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். எதிர்கட்சித் தலைவர் கனம் தியாகராஜன், அவர்கள்கூட வேடிக்கை பண்ணினார்கள், இவருக்கு ஒரு டெபுடி மந்திரி வேண்டுமோ என்று. கல்வி என்பது ஒரு பெரிய சமுத்திரம். அதில் ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை கவனித்து நிவர்த்தி பண்ண வேண்டாமா? அவர்கள் தான் பிரெய்னை அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள். அவர்கள் தான் சர்க்கார் செய்யும் வேலைகளை விளம்பரம் பண்ணுகிறவர்கள். சர்க்காரில் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும், பள்ளிக்கூட சம்பந்தமல்லாத காரியங்களுக்கெல்லாம் அவர்களை அனுப்பி, சர்க்கார் பிரதிநிதிகளாக, சர்க்கார் செய்யக்கூடிய காரியங்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? குடி இருப்பதற்கு பெரிய பங்களா வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா? அல்லது ஆளுக்கொரு கார் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா? லிவிங் வேஜ் கேட்கிறார்கள். பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் வேலை எப்படி இருக்கிறது?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மினிமம் வேஜ் கூட கொடுக்க முன் வரவில்லை.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் industrial terminology யில் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லுகிறது லிவிங் வேஜ். சாதாரணமாக ஒரு புருஷன், பெண்சாதி, நான்கு குழந்தைகள் இருந்தால் அவர்களுக்கு செலவிற்கு என்ன ஆகிறதோ, சிம்பிள் லிவிங்கிற்கு, வாழ்க்கைக்கு என்னவேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு நான் சொல்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

கிறேன். பாட திட்டத்தை மாற்ற வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. அந்த பாட திட்டம் அமுல்படுத்த ஆசிரியர்கள் ரொம்ப முக்கியமாக இருக்கிறார்கள். அந்த ஹ்யூமன் எலிமெண்டிற்கு பணம் ஒதுக்கி அது போகத்தான் பாக்கி விஷயங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும். என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். இந்த ரூ. 65 கோடியில் ரூ. 1¼ கோடி பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்காக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். நான் 17 வருஷமாக இந்த சட்டசபையில் இருக்கிறேன். பட்ஜெட்டிலேதான் கொடுக்க வேண்டுமென்றில்லை. எப்போதும் கொடுக்கலாம். அப்படி கொடுத்தாலும் அந்த டிபார்ட்மெண்டு திருந்த வேண்டாமா? அந்த டிபார்ட்மெண்டு என்ன பண்ணுகிறது, போன வருஷம் ஒரு ஆசிரியர் அவர் வேலையில் இருக்கிறபோது அவருக்கு வேண்டிய தகுதிக்கு மேல் படித் திருந்தால் இரண்டு இன்கிரிமெண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருந்தார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு நான் சொல்லியும், தைரியம் வரவில்லை. இப்போதுதான் ஒரு ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். பி.ஏ.எல்.டி. இருக்க வேண்டிய இடத்தில் ஒரு எம்.ஏ.எல்.டி. இருந்தால் இரண்டு இன்கிரிமெண்டு கொடுக்கலாமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். 1955-க்கு முன் பென்ஷன் வாங்காத 75, 85 வயது தாத்தாக்களுக்கெல்லாம் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று காலஞ்சென்ற அண்ணா முதலமைச்சர் அவர்கள் காரணயத்துடன் ஒப்புக்கொண்டார். இன்றையதினம் வரையில் வரவில்லை. கலேஜ் பிரின்சிபால்கள் இரண்டு பேர்கள் என்னிடம் வந்து முறையிட்டார்கள். சரியான விபரங்கள் கொடுத்தும் அவர்களுக்கு வரவில்லை. பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டும், எய்டெட் ஸ்கூல்ஸ் மானேஜ்மெண்டும் எங்கனிடம் ரிகார்டே இல்லை. கொடுக்க முடியாது என்கிறார்களாம். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ஜில்லா கலெக்டரிடம் ரிகார்டுகள் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்களாம். சர்க்காரைத் தப்பு சொல்ல முடியாது. செக்ரடேரியட்டைத் தப்பு சொல்ல முடியாது. சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் இல்லாத கேஸ்களிலேயும் ரெஜிஸ்டர் இருந்தும் “வெரிபை” பண்ணு கஷ்டமாக இருந்தால் கூட உடனே இந்த 20 ரூபாய் கொடுக்கச் சொல்லி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த தொகையானது “வேப்ஸ்” ஆகாமல் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து ஒரு சர்டிபிகேட்டு ஜில்லா கலெக்டரிடம் கொடுத்தால் கிடைக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும். இது 1-3-1968 முதல் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. இது கெடுக்கப்படவேண்டுமென்று கனம் காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த ஒரு பெரிய அனுசூலம். இந்த பலன் 103 ஆசிரியர்களுக்கு கிடைத்திருக்கவேண்டும். அதற்குள் 3 பேர்கள் இறந்து போய் விட்டார்கள். உடனே வாங்கும் படியாக இந்த உதவியானது உடனடியாக செய்யப்படவேண்டும். கல்விக்காக எவ்வளவோ கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறோம். இதில் ஒரு 1¼ கோடி ரூபாய் ஆசிரியர்களுக்காக அட்ஜஸ்ட் பண்ணு கஷ்டம் இல்லை. நான் குரு தட்சணையைப்பற்றி பேசி வருகிறேன்.

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஒரு படிக்கிற மாணவன் மாதம் ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்தால் கூட 9 கோடி ரூபாய் வரும். இதைப்பற்றி காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டியில் சொல்லும் போது திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி இந்த குரு தட்சணை பற்றி சொல்லுகிறார். அப்படி வாங்கினால் இலவசக் கல்வி என்பதை நாங்கள் எடுத்து விட்டோம் என்று பிரச்சாரம் செய்யும்படியான நிலைமை மற்றவர்களுக்கு வந்து விடும், அதனால் யோசிக்கிறேன் என்று 68 ஜனவரி கலைமகள் முதல் இதழில் முதலமைச்சர் அவர்கள் படம் போட்டு நிருபர்கள் பேட்டியில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. நாம் ஒரு ரூபாய் அதிருஷ்டப் பிரைஸ் என்று வைத்திருக்கிறோம். “ரால்ட்” “பைல்பூர்” ஆகாது. இப்போது ஒரு ரூபாயுக்கு சாதாரண மதிப்பு தான். எந்த பெற்றோரும் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டார். இதைப் பற்றி 12 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே நான் கேட்டு வருகிறேன். பள்ளிக் கூடங்களை இலவசமாக நடத்துகிறோம் என்று நினைக்கவேண்டாம். ஒரு “பாரண்டு” பெற்றோர் ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்தால் தான் அவருக்கும் “ரெஸ்பான்ஸிபிஸ்டி” என்பது இருக்கும். பாட திட்டம் சரியில்லாததினால் தான் “டிஸிபிளின்” கெட்டுப் போயிருக்கிறது. பாட திட்டத்தை மாற்றவேண்டும். அதனால் எவ்வளவோ “எபெல்ட்” இருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் வேலையை கண்ணால் பார்க்க முடியாது. பெரிய இன்ஸ்ட்ரூமென்ட் டிரெயினிங் பண்ணி அவன் பிறகு பின் உற்பத்தி செய்வதைப் போல ஆசிரியர் காண்பிக்க முடியாது. “ஹ்யூமன் மெஷினியலோடு” மூல் பண்ணுகிற இந்த ஆசிரியருக்கு கவலை இல்லாது இருப்பதற்கு இந்த 1¼ கோடி ரூபாய் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். கஷ்டமே கிடையாது. “ஹவுஸ் ரெண்டு அலவன்ஸ்” “மெடிகல் அலவன்ஸ்” எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிடவேண்டும். பென்ஷன்காரர்களுக்கு டி.ஏ. கொடுத்தார்கள். எய்டெட் ஸ்கூல் டீச்சர்களுக்கு காலேஜ் டீச்சர்களுக்கு 10 ரூபாய் டி.ஏ. வரவில்லை.

The nation builder is treated inferior to the inferior servant of the Government. ஆகையினாலே இந்த 10 ரூபாய் கொடுப்பதனால் சர்க்காருக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. அவர்கள் டெபுடேஷன் போனார்கள். காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராகவும் திரு. சுந்தரவரதாச்சாரி அவர்கள் காரியதரிசியாகவும் கொண்ட டெபுடேஷன் போயிற்று. காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு லட்ச ரூபாய்க்குள் ஆனால் கொடுக்கிறேன் என்றார்கள். கணக்கு பார்த்தால் இரண்டு லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் ஜாதகம் என்றைக்கும் கஷ்டப்பட வேண்டியது தானா? அவர்கள் ஜாதகத்தில் நல்ல காலம் வரக் கூடாதா? அவர்கள் “க்வாலிபிகேஷன்”-க்குத் தகுந்த சம்பளமாக கிளார்க்கைவிட 10 ரூபாய் அதிகமாகத் தாக்கூடாதா? 60-இல் “பே கமிஷன்” வந்தபோது லோயர் கிரேடு டிரில் இன்ஸ்டிரக்டருக்கும் ஹைர் கிரேடு இன்ஸ்டிரக்டருக்கும் இடையில் 8

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

ரூபாய் வித்தியாசம்தான் வந்தது. இவர்கள் இரண்டு பேரிடையில் இரண்டு வருஷம் படிப்பு வித்தியாசம், ஜெனரல் க்வாலிபிகேஷன் இரண்டு வருஷம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இது வரை நிவாரணம் வரவில்லை. இன்றைக்குச் சொன்னார் கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் ஆவன செய்வதாகக் கேட்கும்போது எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறது. இப்படி, அடுத்த நியாயத்தையும் ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இருப்பவர்களுக்கு இதையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். அடுத்தபடியாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் இங்கு உத்தரவு போட்டவுடன் மூன்று மாதங்களுக்குள்ளே அது டிபார்ட்மெண்டால் அமுலானதா என்று பார்க்க ஒரு கமிட்டியைப் போடவேண்டும். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி பின்னால் பார்க்கிறது. இங்கு கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள் அமுலாக்கப்பட்டதா 3 மாதங்களுக்குள் என்று பார்க்க ஒரு பொறுக்கு கமிட்டி போடவேண்டும். மார்ச்சு 31ம் தேதி முடியப்போகிறது என்பதற்காக இரவோடு இரவாக வெள்ளை அடிப்பது, கிராண்டு செலவு செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்காக இப்படி சர்க்கார் பணம் விரித்ததாக ஆகிறது. இப்போது மார்ச்சு என்றால் ஏப்ரலிலிருந்து ஜூன் வரை, ஜூலை வரை ஜூலையிலிருந்து செப்டம்பர் வரை இப்படி மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை என்ன ஆயிற்று. இந்த சர்க்கார் உத்தரவுகள் எப்படி அமுலாகிறது என்று பார்த்தால் இப்படி பார்க்க ஆரம்பிக்கிறோம் என்றால் எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளும் நன்றாக வேலைசெய்யும். டி. இ. ஓக்கள் 500 சொச்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் குறைந்தது 250 பேருக்காவது இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் எஜுகேஷனில் டிரெயினிங் கொடுத்து, ஹிஸ்டரி எக்ஸ்பர்ட், “ஜியாக்ரபி எக்ஸ்பர்ட்” என்று டிரெயினிங் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் ஆசிரியர்களை அலட்சியப்படுத்தாமல் வகுப்பில் போய் பாடம் நடத்திக்காண்பிக்கலாம். மீதி 250 டி.இ. ஓக்கள் Welfare அபிச்சரகளாக இருக்கலாம். ஒரு ஆசிரியருக்கு என்ன கிடைத்தது, இன்கிரிமெண்டு கிடைத்ததா, பிராவிடெண்டு பண்டு லோன் கிடைத்ததா, ஏன் மினிமம் ஸ்கேலில் இருக்கிறார், எத்தனை பப்ளிக் ஸ்கூல்களிலிருந்து இங்கே வந்தார், இப்படி விவரங்கள் சேகரித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யலாம். இப்படிச் செய்யும் போது பிளாக் லிஸ்டு ஆப் எய்ட்டட் ஸ்கூல்ஸ் விவரம் எடுக்கிறோம் என்று பத்திரிகையில் வந்தால் போதும், அவர்கள் சரியாகிவிடுவார்கள். நான் இதைப் பற்றிப் பேசினேன் என்று பத்திரிகையில் வந்தால் அது கூட அவர்கள் சரியாகப் போவதற்கு போதும். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இந்த எலிமெண்டரி ஸ்கூல் வாத்தியாருக்கு என்று எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் மேன்யுவல் என்று போட்டார்கள். காலேஜ் டிச்சருக்கு இப்படி கட்டுப் பாடு கிடையாது. காரணம் எலிமெண்டரி வாத்தியார் கையில் தான் கிராமமே இருக்கிறது என்று அவர்களுக்கு அந்த வாத்தியார் பேரில் நம்பிக்கை இல்லாததினால் அந்த மேன்யுவலைப் போட்டார்கள். இன்றைக்கும் அது இருக்கிறது. காலேஜ் டிச்சருக்கு மேன்யுவல் கிடையாது. இந்த எலிமெண்டரி எஜுகேஷன்

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

டீச்சரை பல விதமாகவும் உபயோகப்படுத்தலாம். ஆனால் அவரை திருப்தியாக வைக்கவேண்டும் என்பது முக்கியம். மற்ற படி பாட புத்தகங்களில் ஹிஸ்டரியை மாற்ற வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஹிஸ்டரி பாட புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த நாட்டை வெள்ளையர் அடிமையாக நடத்தினார்கள் என்பது முக்கால்வாசி பாடமாக இருக்கிறது. எப்படி டிஸிப்ளின் வரும்? சுதந்திரம் வந்து இத்தனை வருடங்கள் ஆகியும் இப்படி இருக்கிற தென்றால் எப்படி நம் கொள்கைகள் புத்தகங்களில் பிரதிபலிக்க வேண்டும். மாரல் இன்ஸ்டிரக்ஷன், மாரல் டிச்சிங் என்பது கிடையாது. டிஸிப்ளின் பின் எப்படி இருக்கும்? அடியிலிருந்து தான் அஸ்திவாரம் வரவேண்டும். தர்ம சிந்தனையாக புத்தகங்கள் இல்லை. சினிமா விஷுவல் எஜுகேஷன் என்பதில் தர்மத்தை குறைக்க எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு இருக்கிறது. கண்ணால் பார்ப்பது தான் மனதில் நிலைத்து நிற்கும். அதனால் தான் chalk நிறைய உபயோகப்படுத்தி கரும்பலகையில் எழுதித் காண்பிக்கும் ஆசிரியர் தான் மேன்மையான ஆசிரியர் என்று சொல்லுகிறோம். சேன்சார் ஷிப் போர்டில் சேன்சார் ஷிப் நன்றாக செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாததால் சினிமா எல்லாம் பார்த்து விட்டு வருகிற பையனுக்கு சினிமா புத்தகங்களை பெரிய பாட புத்தகங்களுக்குள் வைத்துக் கொண்டு சினிமா பாட்டு பாடித் கொண்டு இருக்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. தமிழ் நாடு மற்ற மாநிலங்களை விட எல்லாத்துறையிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது என்று சொல்வதற்கொப்ப, சரித்திர பாடங்களை மாற்றி எழுதித் தரவேண்டும். தமிழ் நாடு எப்படி இருந்தது, இந்தியா எப்படி இருந்தது, எந்த நாகரீகத்தில் இருந்தது, எப்படி நாம் அந்த நாகரீகத்திற்கு வரவேண்டும் என்பதை எல்லாம் கொண்ட சரித்திர புத்தகமாக இருந்தால் அப்படிப்பட்ட புத்தகத்தைப் படித்து 10 வருஷம் ஆனால் தான் நாட்டில் அமைதி வரும். தேசத்திற்கு துரோகமான விஷயங்களை கணக்கு புத்தகங்களில் இருக்கின்றன. சாரயத்தில் ஜலம் இவ்வளவு கலந்தால், உயர்ந்த ரக காப்பிக் கொட்டையுடன் மட்ட ரக காப்பிக் கொட்டையைக் கலந்தால் எவ்வளவு லாபம் என்று இப்படிப்பட்ட கணக்குகளை டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டி எப்படி அங்கீகரிக்கலாம்? இப்படிப்பட்ட கணக்குகளைப் படித்துப்பிறகு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபிசராக வந்தால் நிலைமை எப்படி அல்லது வியாபாரியாகப் போனால் தான் படித்தது உண்மை என்பது போல் கலந்து விற்கிறான். இப்படி கலப்பட கணக்குகள் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்து இருக்கின்றன. என்ன காரணத்தினால் அப்போது இருந்ததோ. அவைகளை நாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டாமா? அவைகள் எல்லாம் அப்படியே தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமா? நான் சபையில் சொல்லிச் சொல்லி சாராயக்கலப்பு கணக்கு இப்பொழுது இல்லையென நினைக்கிறேன். இவற்றில் ஒரு ரேடிகல் சேஞ்சு கொண்டு வரவேண்டும். எந்தக்காலத்திலோ வைக்கப்பட்டுள்ள அந்த சிலபஸ் அப்படியே இன்னும் நீடித்துக்கொண்டு இருப்பதில் நமது பிள்ளைகளுடைய எதிர்காலத்திற்கும் சரி நாட்டின் எதிர் காலத்திற்கும் சரி உகந்ததாக இருக்கவேண்டியது.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

அடுத்து ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான சம்பளம் கொடுக்கப் படுகிறதா என்றால் இல்லை. அவர்கள் யாரும் பங்களா வேண்டும் அது வேண்டும் இது வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை மிக மிக எளிமையானது. நமது மாநிலத்தில் மொத்தம் இரண்டு லட்சம் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தையொட்டி மொத்தம் ஒரு பத்து லட்சம் பேர் இருப்பார்கள். இன்னும் பார்க்கப்போனால் நாட்டிலுள்ள மொத்தம் நாலு கோடிப்பேரில் அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நாற்பதில் ஒரு பாகப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்விற்கு ஏற்ற வகையில் அவர்களுக்குப் போதிய பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் கிருஷ்ணமூர்த்தி திருப்பித் திருப்பி சொல்லுகிறானே தவிர இந்த ஒரே காரணத்தினால்தான் தமிழ் நாட்டில் பல் வேறு பிரிவினரின் பிரச்சனைகள் இருந்தாலும் திருப்பித் திருப்பி ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லுகிறானே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர்கள். புடாடோபம் இல்லாதவர்கள். இருப்பதைக்கொண்டு திருப்தியோடு வாழக்கூடியவர்கள். சமுதாயத்தை முன்னுக்குக்கொண்டு வருவதற்காக உழைப்பவர்கள். குழந்தைப் பருவத்தில் ஏழுவயது முதல் பன்னிரண்டு வயதுக்குள் போடப்படும் ஊட்டப்படும் உணவுச்சத்துதான் பிறகு நிலைத்து நிற்கும் என்ற உண்மையை மனத்தில் இருத்தி மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அயராது பாடுபடுகின்றவர்கள் ஆசிரியர்கள். அவர்கள் வாழ்வு நல்லபடி அமைய வேண்டாமா? அவர்களுக்காக நான் வேண்டுவது எல்லாம் சில சிறு நன்மைகள்தான். இவற்றுக்காக அரசாங்கம் செலவு செய்ய வேண்டுவதெல்லாம் 125 லட்சம்தான். இதைச் செய்யக் கூடாதா? அடுத்து ரிடையர்மெண்ட் வயதைப் பற்றி சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மேனேஜ்மெண்டு பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அரசாங்க பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த விஷயத்தில் சில வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக எங்களுக்கும் அதாவது ஆசிரியர்களுக்கும் மேனேஜ்மெண்டுக்கும் ஒரு அக்ரிமெண்டு இருக்கின்றது. அந்த அக்ரிமெண்டு சட்டப்படி செல்லுமா செல்லாதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அந்த அக்ரிமெண்டுபடிக்கு அந்தப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் 60 வயது வரையில் இருக்கலாம். ஆனால் சர்க்கார் சொல்லுகிறது ஓய்வுபெறும் வயது 58 என்று. எல்லாருக்கும் 60 வயது என்று வைத்தால் அதனால் ஆசிரியர்களுக்கு பல விதத்தில் நன்மையாக இருக்கும் என்று சென்ற வருஷத்திலேயே நான் வற்புறுத்திக்கூறியிருக்கிறேன். 58 வயது என்று இருக்கும்போது கூட 57½ வயது வரும்போதாவது பென்ஷனுக்கான பேப்பர்களைத் தயார் செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஜில்லா அதிகாரிகள் இந்த விஷயத்தில் எப்போதும் சிரத்தை காட்டுவது இல்லை. அடுத்து 58 வயதானவுடன் சர்க்கார் குறிப்பிட்டு இருக்கும் வயதை உத்தேசித்து அதற்கு மேல் அறுபது வரையில் சம்பள உயர்வும் கொடுப்பதில்லை. 58-லேயே ரிடையர் ஆகிவிட்டதாகக் கருதி Probable

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பென்ஷன் தொகை கழித்து பாக்கியை சம்பளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களில் பலபேருக்கு பஞ்சப்படியில் பதினெட்டு ரூபாய் குறைந்து விடுகிறது. முன்பு சர்க்கார் ஊழியர்களுக்காக ஒரு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அவர்கள் கடைசி காலத்தில் வாங்குகிற சம்பளம் அதிகப்படி போகாமல் இருந்தால் அதற்குக் கிராக்கிப்படி கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அது ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை என்று சர்க்கார் எழுதிவைத்து இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆகவே 250 ரூபாய் வாங்குகிறவர் 190 சம்பளம் 60 ரூபாய் டி.எ. என்று சர்வீஸில் இருக்கும் இரண்டு வருஷத்திற்கு 190-க்குடி.எ. 18 ரூபாய் குறைகின்றது. எல்லாவற்றையும் விட முப்பது ரூபாய்க்கு பார்ட்டைம் டீச்சர் என்று வைத்து இருப்பது எவ்வளவு பரிதாபகமானது என்று பாருங்கள். நெசவு ஆசிரியர்கள், பாய் முடைகின்றவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் பார்ட்டைம் ஆசிரியர்கள் என்று கருதப்பட்டு அவர்கள் மாதம் 30 ரூபாய் சம்பளத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஏறத்தாழ ஏழெட்டு வருஷமாக அப்படியே இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி என்று கொடுக்கக்கூடாதா? பள்ளிக்கூடத்தில் வேலை செய்யும் ப்ரூன்களுக்குக்கூட பஞ்சப்படி என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வில்லை. அடுத்து பிள்ளைகளுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக என்று பள்ளிக்கூடத்தில் வாட்டர் மேன் என்று இருந்ததை இப்போது Part-time அகப்போடும்படி ஒரு சூழ்நிலையை பல பள்ளிகளில் உண்டாக்கியிருக்கிறது சமீப வருஷங்களில் டைரக்டர் அவர்களிடமிருந்து வந்துள்ள சுற்றறிக்கை. ஒரு ஆயிரம் பிள்ளைகள் படிக்கும் பள்ளிக் கூடத்தில் தண்ணீர் எடுத்து வா என்று ஒரு ஆள் இருக்கக் கூடாதா? ரெயில்வேயிலேயே ஸ்டேஷனுக்கு ஸ்டேஷன் ஒரு ஆள் இருக்கிறார் வாட்டர்மேன் என்று. இரதாறு ரூபாய் சம்பளம் போல் கொடுக்கிறார்கள். கொஞ்சநேரமே வண்டி நிற்கும் இடத்திலே தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்க நேரமில்லாமல் நாம் போய் வண்டி போவதற்குள் வாங்கி சாப்பிடுகிற நிலையில் இம் முறை இருக்கிறது. பள்ளிகளில் நிலைத்து வேலை செய்யவேண்டும். ஆனால் அங்கே எடுத்து விட்டார்கள்.

கனம் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருக்கும் போது ஆசிரியர்கள் வேலைக்கு வந்தவுடன் அவர்களிடம் ஒரு அட்டையைக் கொடுத்து அவர்களுடைய சம்பளம், சம்பள உயர்வு அவர்கள் வேலையில் இருப்பதற்கான கண்டிஷன்கள் போன்ற எல்லா குறிப்புகளையும் அதில் எழுதி அவர்களிடமே கொடுத்து விட்டால்—பள்ளிகளில் அவர்களுக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் போல் அவர்களிடமும் இந்த அட்டையைக் கொடுத்து விட்டால், அவர்கள் வேறு பள்ளிக்கூடத்திற்கு மாற்றப் பட்டாலும் எந்த விதமானிராமமும் இல்லாமல் அதே சம்பளத்தில் அங்கேபோய் பணியாற்ற முடியும் என்ற யோசனையை அநேகமாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அது இன்னமும் கொடுக்கப்படவில்லை. கல்வியை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்ல

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

வில்லை. ஆனால் Education should be nationalised to the point of treating the teachers as Government servants. இன்ஜினியருக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்று சொல்லுகிறேன். அதோடு இன்றுள்ள பரீட்சை முறைகளிலும் மாற்றம் வேண்டும் என்று நான் அடிக்கடி குறிப்பிட்டு வந்து இருக்கிறேன். இந்த பரீட்சைகளின் முடிவுகள் வெளிவரும்போது எங்கோ அச்சப் பிழை என்று ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக பையனே தற்கொலை செய்து கொள்ளும் நிலைகளையும் பார்த்து இருக்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை மாற்றவேண்டுமானால் ஆசிரியர்களுக்கு பரீட்சையில், பாஸ் போட அதிகாரம் வேண்டும். அவர்கள் டாக்டருக்கு மேற்பட்டவர்கள், இன்ஜினியருக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்ற அளவிற்கு அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் தரப்படவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு குரு தட்சிணை என்று பையன்கள் வழங்கும் நிலை ஏற்பட வேண்டும். அப்போதுதான் ஆசிரியர்களுடைய நிலையும் அவர்கள் பால் பையன்களுக்கு உள்ள மதிப்பும் பெரும் அளவிற்கு உயரும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and orders.

'Nil'

B. Reports, notifications and other papers.

* 29. The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1969 (L.A. Bill No. 6 of 1969).

* 30. The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 7 of 1969).

* 31. The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 1 of 1969).

* 32. The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969).

* 33. The Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969).

§ 34. The Tamil Nadu Agricultural Lands Records of Tenancy Rights Bills, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968).

* Circulated to all M.L.Cs. by special messengers on 28th February 1969.

§ Circulated to all M.L.Cs. by special messengers on 1st March 1969.

3rd March 1969]

[Vide answer to starred question No. 99 on pages 11-12.]

(அ) தமிழகத்தில் கலப்பு உரம் தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் பெயர். சென்னை நகரம்—

- 1 இ.ஐ.டி. பாரி. லிமிடெட், சென்னை-1.
- 2 ஷாவாஸஸ் அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட், 8/9, தம்புசெட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 3 மைசூர் பர்டிஸைர்ஸ் கம்பெனி, 6, லிங்கி செட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 4 ராலிஸ் இந்தியா, லிமிடெட், 320, லிங்கி செட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 5 இந்துஸ்தான் பர்டிஸைர்ஸ் அண்டு போன்மில்ஸ், பிரைவேட் லிமிடெட், 6, லிங்கி செட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 6 சையிண்டிபிக் பர்டிஸைர்ஸ் கம்பெனி, பிரைவேட், லிமிடெட், 13/14, இரண்டாவது பீச் ரோடு, சென்னை-1.
- 7 நியூ பிரிமியர் கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரீஸ், பிரைவேட், லிமிடெட், 289, தம்புசெட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 8 தென் இந்திய இரும்பு அண்டு சர்க்கரை, லிமிடெட், 99 அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1.
- 9 பிரிமியர் பர்டிஸைர்ஸ் லிமிடெட், 151, மவுண்ட் ரோட், சென்னை-2.
- 10 பி. வேணுகோபால் பிள்ளை அண்டு கம்பெனி, 2/27, பிராட்டேவ், சென்னை-1.
- 11 மவுண்டன் எஸ்டேட்ஸ் அண்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ், லிமிடெட், 99, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1.
- 12 சைதாப்பேட்டை தாலூகா கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், ஜி. என். டி. ரோடு, ரெட் ஹில்ஸ், சென்னை-52.
- 13 பெனின்சுலார் போன்மில்ஸ், 28/29, பவழக்காரத் தெரு, சென்னை-1.
- 14 இம்பிரியல் பர்டிஸைர்ஸ், கம்பெனி, 73/74 கேல்லவர் அக்கிர காரம் தெரு, சென்னை-21.
- 15 சூரியா பர்டிஸைர்ஸ், 7ஏ, பிரித்தாப்பேட் ரோடு, வேப்பேரி, சென்னை-7.
- 16 பி. கே. ஜம்பி அண்டு கம்பெனி, 99, நையினியப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை-3.
- 17 அசோசியேட்டட் பார்மோசிட்டி இன்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட், சென்னை.
- 18 சவுந்தரராஜன் அண்டு கம்பெனி, 330, தம்புச்செட்டித்தெரு, சென்னை-1.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம்—

- 19 செங்கல்பட்டு மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சைட்டி, 150, பிராட்டேவ், சென்னை-1.
- 20 தமிழ்நாடு பர்டிஸைர்ஸ், டிரங்குரோடு, பூந்தமல்லி, சென்னை-56.
- 21 திரு இ. எம். சுவாமிநாதன், புரத்தூர்பட்ட, திருத்தணி தாலூகா, செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.

[3rd March 1969]

வட ஆற்காடு மாவட்டம்—

22 வட ஆற்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், 16, ஆபீசர்ஸ் லேயின், வேலூர்.

23 திருவண்ணாமலை கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், திருவண்ணாமலை.

தென் ஆற்காடு மாவட்டம்—

24 குமார் மன்யூர் மிக்சிங் ஒர்க்ஸ், 2, இம்பிரியல் ரோடு, கடலூர்.

25 தென் ஆற்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், கடலூர்.

26 பாபுஜி சாகிப்பு அண்டு கம்பினி 31, மகாத்மா காந்தி ரோடு, பண்ணாட்டி.

27 திருவண்ணைநெல்லூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், திருவண்ணைநெல்லூர்.

28 ஓ. கே. ஆயில் இன்டிஸ்ட்ரிஸ்., திண்டிவனம்.

29 பி. ராமலிங்கம் & சன்ஸ் (ஜெமினி பர்டிஸைர்ஸ்), சிவாநந்த புரம், கடலூர்.

30 திரு. கோவிந்தராஜலு, கோபாலகிருஷ்ண மில்ஸ், கள்ளக் குறிச்சி.

மதுரை மாவட்டம்—

31 ஏ. பி. வி. சன்ஸ்., 13 சுவாமி சன்னதி லேன், கிழக்கு மாசித் தெரு, மதுரை-1.

32 மதுரை மாவட்டம் கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சைட்டி, லிமிடெட், 31, வெங்கலக்கடை தெரு, மதுரை-1.

33 பாண்டியன் பர்டிஸைர்ஸ், கம்பெனி, 24, ஜடாமுனி கோவில் தெரு, மதுரை-1.

34 ஏ. போஸ் அண்டு கம்பெனி, சென்னாயின்ன சந்து, அம்மன் சந்தி, மதுரை.

35 அனில் பர்டிஸைர்ஸ் அண்டு அலைடு பிராடைக்ட்ஸ், 8-10, சுவாமி சந்தி சந்து, மதுரை-1.

36 எஸ். அந்தரேருஷ்ணன், ஆக்ரோ டெவலப்மெண்டு இன்டஸ்ட்ரிஸ், 32, நியூ தாராபுரம் ரோடு, பழனி.

37 மேலூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், மதுரை.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்—

38 எஸ். வி. எம். ஆர். திருவியநாத நாடார் அண்டு சன்ஸ்., 415, பஜார், விருதுநகர்.

39 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

40 விருதுநகர் அக்கிரகல்சரல் இம்புருமெண்ட்ஸ் கோவாபேர்டிங் சங்கம், லிமிடெட், விருதுநகர்.

41 அக்கிரார் எப்பர்ட், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

42 ஆர். டி. ராஜன் அண்டு பிரதர்ஸ், விருதுநகர்.

43 செல்வம் இன்டஸ்ட்ரிஸ், 123, மெயின்ரோடு, கரியப்பட்டி, அருப்புக்கோட்டை தாலுகா.

44 இராமநாதபுரம் மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம் லிமிடெட், 39-40 அக்கிரகாரம், மதுரை-1.

திருநெல்வேலி மாவட்டம்—

45 கிருஷ்ண டிரேடிங் (பர்டிஸைர்ஸ் கம்பெனி) 9, கல்வேட்டி சந்து, திருநெல்வேலி.

3rd March 1969]

46 அரசன் பர்டிஸைர்ஸ் கம்பெனி, பிரைவேட், லிமிடெட், கடம் பூர், திருநெல்வேலி.

47 எஸ். ஜி. ஆர். சுப்பிரமணியம், மேஸ்சேவல்போர்டு, வழி, பத்தமடை, திருநெல்வேலி.

48 திரு டி. அரிகரன், உரிமையாளர், ஸ்ரீ விக்கினைஸ்வரா மணியூர், மிக்ஸிங் பர்ட் கடையநெல்லூர் அஞ்சல், தென்காசி தாலுகா.

49 திரு எ. இராமசாமி, 64/ஏ, மேல் ரங்கநாதபுரத்தெரு, தூத்துக்குடி.

50 திருவாளர்கள் வி. வி. தனுஷ்கோடி, நாடார் அண்டு சன்ஸ், 9, தெற்கு இராஜா தெரு, தூத்துக்குடி.

51 முருகன் மென்யூர்வர்க்கல் ஒர்க்ஸ், பாளையங்கோட்டை.

52 திரு எம். எடிசன் அண்டு கோ., 181, நார்த்து காட்டன் ரோடு, தூத்துக்குடி.

53 திருநெல்வேலி மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம் லிமிடெட், தூத்துக்குடி.

54 திரு. ஆர். வைத்தியாசாகர், பி. எஸ்சி., பி.எல்., தலைவர், திருச்செந்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியன், திருச்செந்தூர்.

சேலம் மாவட்டம்—

55 ஏர்க்காடு காபி குயூரிங் ஒர்க்ஸ், லிமிடெட், 3/22, கொண்டப்ப நாயக்கன்பட்டி, கண்ணன்குருச்சி அஞ்சல், சேலம்-8.

56 சேலம் மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், தபால் பெட்டி எண், 910, சேலம்-9.

57 சேலம் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், 75, சூர மங்கலம் ரோட், சேலம்-9.

58 பிவேகே சயின்டிபிக் பர்டிஸைர்ஸ், கடலூர் மெயின்ரோடு, அம்மாப்பேட்டை, சேலம்-3.

59 பாலமுருகன் பர்டிஸைர்ஸ், 'சன்னிபாசி'குண்டு ரோடு, நிச்சிப், பாளையம், சேலம்-1.

60 திரு. என். துரைசாமி, உரிமையாளர், வெங்கடாசலபதி மென்யூர் மிக்சிங் ஒர்க்ஸ்., ஆத்தனூர் அஞ்சல், இராசிபுரம்.

61 எம். எஸ். எப். இன்டஸ்ட்ரியல் பிரைவேட் லிமிடெட், 22, பிடுமனஹல்லி எகஸ்டன்சன், தபால் பெட்டி எண்-9, கோலார் (மைசூர் மாநிலம்).

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்—

62 தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் பெடரேஷன் லிமிடெட், தபால்பெட்டி எண் 15, விஜயபுரம் அஞ்சல், திருவாரூர்.

63 வீடியார் மிக்சிங் ஒர்க்ஸ், 37/27, வடக்கு மெயின் தெரு தஞ்சாவூர்.

64 திருவாளர்கள் சிவம் அண்டு கம்பெனி, விஜயபுரம் அஞ்சல், திருவாரூர்.

65 மனோரா மான்யூர் மிக்சிங் ஒர்க்ஸ், பேராஜரணி அஞ்சல்.

66 தஞ்சாவூர் மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக அண்டு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட் 38, குமரக்கோவில் தெரு, திருவாரூர்.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்—

67 டெக்கான் பர்டிஸைர்ஸ் கம்பெனி, 291, ஒப்பனக்காரத்தெரு, கோயம்புத்தூர்-1.

68 கெமிக்கல்ஸ் அண்டு பர்டிஸைர்ஸ், பிரைவேட், லிமிடெட், காராமண்டி ரோடு, மேட்டுப்.

[3rd March 1963]

- 69 எஸ். கே. சாமி அண்டு சன்ஸ் 55, சாதி ரோடு, ஈரோடு-1.
- 70 மேட்டூர் பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, பிரைவேட் லிமிடெட், சம்மந்த முதலியார் ரோடு, ஆர். எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர்.
- 71 பர்டிலைசர்ஸ் அண்டு கெமிக்கல்ஸ், திருவாங்கூர், லிமிடெட், 130, அவனாசி ரோடு, கோயம்புத்தூர்-1.
- 72 இண்டியன் கம்மர்சியல் சிண்டிகேட், மேட்டுப்பாளையம் ரோடு, கோயம்புத்தூர்-1.
- 73 திருப்பூர் கூட்டுறவு வியாபார சங்கம், லிமிடெட், காமராஜ் ரோடு, திருப்பூர்-4.
- 74 பிரிமியர் பர்டிலைசர்ஸ், 8, ரொண்டி நார்த்து சவுத்து ரோடு, ஆர். எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர்.
- 75 கோயம்புத்தூர் பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, 27/9, வியாசியான் தெரு, கோயம்புத்தூர்.
- 76 டி. ஸ்டேன்ஸ் அண்டு கம்பெனி 6/23-24, ரேஸ்கோர்ஸ் ரோடு, கோயம்புத்தூர்.
- 77 கோயம்புத்தூர் கெமிக்கல்ஸ் அண்டு பர்டிலைசர்ஸ் லிமிடெட், மேட்டுப்பாளையம் ரோடு, கோயம்புத்தூர்-11.
- 78 குலூர் கூட்டுறவு விநியோக சங்கம், லிமிடெட், குலூர் போஸ்டு, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
- 79 வி. வி. இராமசாமி முதலியார், காராமடை.
- 80 கோபிசெட்டிப்பாளையம், கூட்டுறவு விநியோக சங்கம், லிமிடெட், கோபிசெட்டிப்பாளையம்.
- 81 துடியானூர் கூட்டுறவு விவசாய சர்வீஸ் லிமிடெட், துடியானூர் அஞ்சல்.
- 82 மேட்டுப்பாளையம் கூட்டுறவு விநியோக சங்கம், லிமிடெட், மேட்டுப்பாளையம்.
- 83 பரம்பிக்குளம் பர்டிலைசர்ஸ், 29, அன்சாரித்தெரு, பொள்ளாச்சி.
- 84 கோயம்புத்தூர் மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு விநியோக அண்டு மார்க்கட்டிங் சசைட்டி லிமிடெட், தபால்பெட்டி எண் 5, ஆர். எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர்-2.
- 85 திருவாளர்கள் பியர்ஸ் லல்லி (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட், தபால் பெட்டி எண். 1333 ரேஸ்கோர்ஸ் ரோடு, கோயம்புத்தூர்-18.
- 86 திரு சி. ஆர். இராமநாதன் தபால்பெட்டி எண். 9, 7/21 பசார் தெரு, உடுமலைபேட்டை.
- 87 பொள்ளாச்சி கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சசைட்டி லிமிடெட், பொள்ளாச்சி.
- 88 பெருந்துரை கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம் லிமிடெட், பெருந்துரை.
- 89 அக்கிரிக்கல்சுரல் டிரேடிங் கார்பிரேஷன், மேட்டுப்பாளையம் ரோடு, கோயம்புத்தூர்.
- 90 பி. என். எல்லாஸ் அண்டு கம்பெனி, கோயம்புத்தூர்.
- 91 தமிழ்நாடு பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, சிங்காநல்லூர், கோயம்புத்தூர்-5.
- 92 பல்லடம் பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, பல்லடம் அஞ்சல்.
- 93 எ. கே. மூர்த்தி அண்டு கம்பெனி, கோயம்புத்தூர்.

3rd March 1969]

- 94 கோயம்புத்தூர் பயனிர் பர்டிலைசர்ஸ், பயனியர் அவுஸ், பீளமேடு.
- 95 காமதேனு பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி.
- 96 திரு. உசேன்பேக், 13/42, வெஸ்டு பெரியசாமி ரோடு, ஆர். எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர்.
- 97 உடுமலைபேட்டை கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், உடுமலைபேட்டை.
- திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்—
- 98 அமராவதி பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, தபால்பெட்டி எண் 3, கரூர்.
- 99 திருச்சி பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, 1, டைமண்டு ஜூபினி பில்டிங்ஸ், மைலம், திருச்சி-8.
- 100 திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், “எஸ். எம். பி. பில்டிங்ஸ்”, 1 ஒல்டு கூடஸ் செட் ரோடு, திருச்சிராப்பள்ளி-2.
- 101 துரைபூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் லிமிடெட், துரைபூர்.
- நீலகிரி மாவட்டம்—
- 102 நீலகிரி பர்டிலைசர்ஸ் லிமிடெட், கரவுன் பிரின்ஸ் ஹால், கூனூர், நீலகிரி மாவட்டம்.
- 103 நீலகிரி கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம் லிமிடெட், “செயிலிங் ஹவுஸ்”, உதகமண்டலம்.
- 104 நீலகிரி மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம் (லிமிடெட்), ரெஜினி அவுஸ், உதகமண்டலம்.
- 105 நீலகிரி கவுடர் கார்பிரேஷன், கூனூர்.
- கன்னியாகுமரி மாவட்டம்—
- 106 வி. என். பி. ஆர். ஐய்யாசாமி நாடார் அண்டு சன்ஸ், பால்மூர் ரோடு, நாகர்கோவில்.
- வெளிச்சந்தையிலிருந்து உரம் பெறும் உர கலப்பு நிறுவனங்களின் பெயர்கள்.
- 1 மகாலட்சுமி டிரேடிங் கம்பெனி, தியாகராய நகர், சென்னை-17.
- 2 திரு. ஜியோ இன்டிஸ்ட்ரீஸ் அண்டு இன்சுரென்சியஸ் (இந்தியா லிமிடெட்), 8, கொண்டிச்செட்டித்தெரு, சென்னை-1.
- 3 சேலம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், லிமிடெட், மோகனூர் அஞ்சல், சேலம் மாவட்டம்.
- 4 அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் லிமிடெட், கிருஷ்ண புரம் அஞ்சல், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
- 5 கரூர் பர்டிலைசர்ஸ், கரூர்.
- 6 எ. எம். ஷேக்குலாம் தஸ்தகீர் பொள்ளாச்சி.
- 7 திருப்பூர் பர்டிலைசர்ஸ் கார்பிரேஷன், திருப்பூர்.
- 8 சண்முக மென்யூர் மிக்லிங்பரம், பொள்ளாச்சி.
- 9 ட்ருத்புல் பர்டிலைசர்ஸ், திருப்பூர்.
- 10 சக்தி சர்க்கரை ஆலைகள், லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- 11 திரு. கன்னியப்பன் அண்டு கம்பெனி, 24, பெரியகடை வீதி, உடுமலைபேட்டை, கோயம்புத்தூர்.
- 12 சிவசக்தி பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, 27/213, ஒப்பனக்காரத் தெரு, கோயம்புத்தூர்-1.
- 13 திரு எம். எம். எஸ். ஜமால், 3/6 மீனாட்சி சுந்தரம் தெரு, உடுமலைபேட்டை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

[3rd March 1969]

- 14 ஜயபாரத் பர்டிஸர்ஸ்; காந்திபுரம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
 15 மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் லிமிடெட்.
 16 இராஜம் டிரேடிங் பர்டிஸர்ஸ், 6, கலுவத்திமுக்கு, திருநெல்வேலி.
 17 திரு எம். எம். அப்துல் கபூர் சாஹிப், ஓரியண்டல் பர்டிஸர்ஸ், 69, வி. கோட்டா தெரு, போரனும்பட்டு, குடியாத்தம் தாலுக்கா.
 18 திரு டி. காளியப்பச்செட்டியார், 69 பொள்ளாச்சி.
 19 ஏ. ஜயராமரெட்டியார், 1. திண்டிவனம் ரோடு, திருவண்ணாமலை.
 20 திரு கே. பச்சையப்பன், மாரியம்மன் கோவில்தெரு, குமரேசன் பட்டு, தருமபுரி மாவட்டம்.
 21 திரு பன்னாட்டி பர்டிஸர்ஸ், 30, படநாகம்மன் கோவில்தெரு, பன்னாட்டி, தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.
 (இ) 1967-68ல் கலப்பு உரம் தயாரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு 11,045 மெட்ரிக் டன் நைட்ரேசன் (அட்மோனியம் சல்பேட் வகையில் 52,595 மெட்ரிக் டன்) ஒதுக்கப்பட்டது.
 (உ) ஆம்.

APPENDIX II.

[Vide Item III (1) on page 20.]

L.A. BILL No. 6 OF 1969.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1968.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation Act, 1969.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1968.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1968, a further sum not exceeding twenty-five crores, eighteen lakhs, thirty-three thousand and five hundred rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

3rd March 1969]

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
1	Land Revenue Department.	1,09,200	..	1,09,200
2	Motor Vehicles Acts—Administration.	17,600	..	17,600
3	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	8,24,800	..	8,24,800
4	Stamps Administration.	6,78,000	..	6,78,000
5	Registration Department.	8,76,100	..	8,76,100
6	State Legislature ..	2,500	..	2,500
7	Elections	8,900	..	8,900
8	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	22,51,600	..	22,51,600
9	District Administration and Miscellaneous.	9,63,600	..	9,63,600
10	Administration of Justice.	1,09,800	12,200	1,22,000
11	Jails	35,200	..	35,200
12	Police	62,95,900	..	62,95,900
13	Education	30,02,300	..	30,02,300
14	Medical	4,63,100	..	4,63,100
15	Public Health	1,13,300	..	1,13,300
16	Agriculture	45,53,900	..	45,53,900
17	Fisheries	1,00,000	..	1,00,000
18	Animal Husbandry ..	1,18,000	..	1,18,000
19	Co-operation	61,05,000	..	61,05,000
20	Industries	1,60,300	4,000	1,64,300
21	Cinchona	5,300	..	5,300
22	Community Development Projects, etc.	1,74,300	..	1,74,300
23	Labour including Factories.	44,200	..	44,200
24	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.	1,00,100	..	1,00,100
25	Irrigation	96,80,100	..	96,80,100
26	Public Works—Works.	20,83,500	..	20,83,500
27	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	59,65,400	..	59,65,400
28	Road Transport Schemes.	71,55,000	..	71,55,000
29	Pensions	200	..	200
30	Miscellaneous	1,87,200	..	1,87,200

[3rd March 1969]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3) RS.	(4) RS.	(5) RS.
34	Stationery and Printing.	9,19,600	..	9,19,600
35	Forest Department ..	5,00,000	..	5,00,000
36	Other Miscellaneous Compensation and Assignments.	71,80,000	33,000	72,13,000
39	Capital Outlay on Agriculture.	..	40,800	40,800
40	Capital Outlay on Industrial Development.	2,40,01,200	1,87,000	2,41,88,200
41	Capital Outlay on Irrigation.	37,00,200	..	37,00,200
42	Capital Outlay on Public Works.	1,700	2,93,900	2,95,600
43	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	48,00,000	..	48,00,000
44	Capital Outlay on Forests.	100	..	100
46	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	100	..	100
47	Loans and Advances by the State Government.	15,80,24,300	..	15,80,24,300
Grand total ..		25,12,62,600	5,70,900	25,18,33,500

APPENDIX III.

(Vide Item III (2) on page 20.)

L.A. BILL NO. 7 OF 1969.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the authorization of appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent on certain services during the financial year ended on the 31st day of March 1965, in excess of the amounts authorized or granted for the said services.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows:—

1. Short title.—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Act, 1969.

2. Issue of Rs. 66,05,229 out of the Consolidated Fund of the State for the financial year ended on the 31st March 1965.—The sums specified in column (5) of the Schedule amounting in the

9rd March 1969]

aggregate to the sum of sixty-six lakhs, five thousand, two hundred and twenty-nine rupees shall be deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent for defraying the charges in respect of the services and purposes specified in column (2) of the Schedule during the financial year ended on the 31st day of March 1965, in excess of the amounts authorized or granted for those services and purposes for that year.

3. Appropriation.—The sums deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State under this Act shall be appropriated and shall be deemed to have been appropriated for the services and purposes specified in the Schedule in relation to the financial year ended on the 31st day of March 1965.

THE SCHEDULE.

(See sections 2 and 3.)

Demand number.	Services and purposes.	Sums		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3) RS.	(4) RS.	(5) RS.
III	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	60,117	..	60,117
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	6,23,939	..	6,23,939
XVI	Agriculture	..	114	114
XVII	Fisheries	6,32,137	..	6,32,137
XXV	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.	2,85,569	..	2,85,569
XXVI	Irrigation	3,73,446	..	3,73,446
XXVII	Public Works—Works	2,38,458	..	2,38,458
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	8,19,292	..	8,19,292
XXXVI	Other Miscellaneous Contributions and Assignments.	11,39,020	2,336	11,41,356
XXXIX-A	Capital Outlay on Consumer Co-operatives.	4,975	..	4,975
XLI	Capital Outlay on Irrigation.	16,33,516	..	16,33,516
XLIII	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	7,92,310	..	7,92,310
Grand total ..		6,02,779	2,450	66,05,229

[3rd March 1969]

APPENDIX IV.

[Vide item III (3) on page 21]

L.A. BILL No. 5 OF 1969.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Panchayats Act, 1958. Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Panchayats (Amendment) Act, 1969.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 120, Madras Act XXXV of 1958.*—In section 120 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(1) for sub-section (3), the following sub-sections shall be substituted, namely:—

“(3) The Government shall, by notification, determine in regard to any village or town or any class of villages or towns whether the house-tax shall be levied every half-year or year and in so doing have regard to the following matters, namely:—

(i) the classification of the local areas under section 3;

(ii) the annual receipts of the panchayat;

(iii) the population of the village or town and the predominant occupation of such population; and

(iv) such other matters as may be prescribed.

(3-A) Subject to the provisions of sub-section (3), the house-tax shall be levied at such rates as the panchayat may fix in regard to such basis of levy specified in column (1) of Schedule I, as the panchayat may adopt, not being less than the minimum rates and not exceeding the maximum rates specified in the corresponding entries—

(i) in column (2) of that Schedule, if the tax is levied every half-year, and

(ii) in column (3) thereof, if it is levied every year.”;

(2) in sub-section (4), in clause (iv), for the words “during any year”, the words “during any half-year or year” shall be substituted.

3rd March 1969]

3. *Substitution of new Schedule for Schedule I to Madras Act XXXV of 1959.*—For Schedule I to the Principal Act, the following Schedule shall be substituted, namely:—

SCHEDULE I.

[See section 120 (3-A).]

Basis of levy. (1)	If the tax is levied every half-year. (2)	
	Minimum rate per half-year. (i)	Maximum rate per half-year. (ii)
	(a)	(b)
(a) If the tax is levied on the basis of the capital value.	1/16 per cent of the capital value.	1/2 per cent of the capital value.
(b) If the tax is levied on the basis of the annual value.	One per cent of the annual value.	10 per cent of the annual value.
(c) If the tax is levied on the basis of classified plinth area—		
	RS. P.	RS. P.
(i) Terraced	0 75 For every 9.25 square metres or part thereof of the plinth area.	3 00 For every 9.25 square metres or part thereof of the plinth area.
(ii) Partly terraced and partly tiled or thatched.	0 50 Do.	1 30 Do.
(iii) Tiled	0 40 Do.	1 00 Do.
(iv) Partly tiled and partly thatched.	0 25 Do.	0 75 Do.
(v) Thatched	0 20 Do.	0 50 Do.
	If the tax is levied every year. (3)	
	Maximum rate per year. (i)	Minimum rate per year. (ii)
(a) If the tax is levied on the basis of the capital value.	1/8 per cent of the capital value.	One per cent of the capital value.
(b) If the tax is levied on the basis of the annual value.	Two per cent of the annual value.	20 per cent of the annual value.
(c) If the tax is levied on the basis of classified plinth area—		
	RS. P.	RS. P.
(i) Terraced	1 50 For Every 9.25 square metres or part thereof of the plinth area.	6 00 For every 9.25 square metres or part thereof of the plinth area.
(ii) Partly terraced and partly tiled or thatched.	1 00 Do.	3 00 Do.
(iii) Tiled	0 80 Do.	2 00 Do.
(iv) Partly tiled and partly thatched.	0 50 Do.	1 30 Do.
(v) Thatched	0 40 Do.	1 00 Do.

[3rd March 1969]

APPENDIX V.

[Vide item III (4) on page 23.]

L.A. BILL No. 1 OF 1969.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959.
Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1969.

(2) (a) Section 2 shall be deemed to have come into force on the 11th December 1968.

(b) Section 3 shall be deemed to have come into force on the 18th December 1968.

2. *Amendment of First Schedule to Madras Act 1 of 1959.*—
 In the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act), in item 30, for the figure "4" in column (4), the figure "7" shall be substituted.

3. *Amendment of Second Schedule to Madras Act 1 of 1959.*—
 In the Second Schedule to the principal Act, item 3 and the entries relating thereto shall be omitted.

APPENDIX VI

[Vide item III (5) on page 24.]

As passed by the Assembly

L.A. Bill No. 2 of 1969.

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1919.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1969.

2. *Net turnover under Madras Act IX of 1939 to include excise duty.*—Notwithstanding anything contained in the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) and the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, clause (i) of sub-rule (1) of rule 5 of the said rules shall be deemed to have been omitted during the period commencing on the 5th January 1957 and ending with the 31st March 1959 and for the purposes of the said Act and rules, net turnover shall be deemed always to have included the excise duty, if any, paid by a dealer to the Central Government in respect of the goods sold by him.

[3rd March 1969]

3. *Taxable turnover under Madras Act 1 of 1959 to include excise duty.*—Notwithstanding anything contained in the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) and in the Madras General Sales Tax Rules, 1959, clause (f) of rule 6 of the said rules shall be deemed to have been omitted during the period commencing on the 1st April 1959 and ending with the 31st March 1966 and for the purposes of the said Act and rules, taxable turnover shall include and shall be deemed always to have included the excise duty, if any, paid by a dealer to the Central Government in respect of the goods sold by him.

4. *Validation of levy and collection of tax.*—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any Court or other authority, any tax levied or collected or purporting to have been levied or collected for the period commencing on the 5th January 1957 and ending with the 31st March 1966, shall, for all purposes, be deemed to be, and to have always been, validity levied to collected in accordance with law as if this Act had been in force at all material times when such tax was levied or collected and accordingly,—

(a) all acts, proceedings or things done or taken by any authority or officer or person in connection with the levy or collection of such tax shall, for all purposes, be deemed to be, and to have always been, done or taken in accordance with law;

(b) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any Court for the refund of any tax so paid; and

(c) no Court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid.

5. *Repeal.*—The Madras General Sales Tax (Fifth Amendment) Ordinance, 1968 (Madras Ordinance 5 of 1968), is hereby repealed.

APPENDIX VII.

[Vide item III (6) on page 25.]

L.A. BILL No. 18 OF 1968.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the preparation and maintenance of record of tenancy rights in respect of agricultural lands in the State of Tamil Nadu.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969.

[3rd March 1969]

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint and different dates may be appointed for different areas in the State.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) “cultivation” means the use of land for the purpose of agriculture or horticulture;

(2) “Government” means the State Government;

(3) “intermediary” means any person, who, not being an owner or a possessory mortgagee, has an interest in land by virtue of a tenancy agreement and is entitled by reason of such interest, to possession thereof but has transferred such possession to others;

(4) “land” means a land used for purposes of agriculture or horticulture, or for purposes ancillary thereto, and includes any building or any waste, vacant or forest land appurtenant thereto and any house site belonging to the landowner and let to the tenant under the same tenancy agreement;

(5) “landowner” means the owner of the land let for cultivation by a tenant and includes the heirs, assignees or legal representatives of such owner or persons deriving rights through him;

(6) “possessory mortgagee” means a mortgagee entitled to the possession of the whole or part of the mortgaged property and to receive the rents and profits accruing from such property or any part of such rents and profits and to appropriate the same in lieu of interest or in payment of the mortgage money or partly in lieu of interest or partly in payment of the mortgage money; and “possessory mortgage” and “possessory mortgagor” shall be construed accordingly;

(7) “record officer” means any officer of the Revenue Department not below the rank of Deputy Tahsildar, authorised by the Government by notification to exercise the powers conferred on, and to discharge the duties imposed upon, the record officer under this Act for such area as may be specified in the notification;

(8) “tenant” —

(a) in relation to any land to which the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) applies, means a cultivating tenant as defined in clause (aa) of section 2 of that Act and includes—

(i) a *mattuvaramdar* referred to in clause (a) or clause (b) of section 7 of the Tiruchirappalli *Kaiaeruvaram* and *Mattuvaram* Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958); and

(ii) a possessory mortgagor, who, under a tenancy agreement, express or implied, with the possessory mortgagee, contributes his own physical labour or that of any member of his family in the cultivation of the land subject to possessory mortgage; and

[3rd March 1969]

(b) in relation to any land to which the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961) applies, means a cultivating tenant as defined in clause (5) of section 2 of that Act;

(9) “village” means any local area which is designated as a village in the revenue accounts and for which the revenue accounts are separately maintained by one or more karnams or which is now recognised by the Government or may hereafter be declared by the Government for the purpose of this Act to be a village, and shall include any hamlet or hamlets which may be attached thereto.

3. *Preparation of record of tenancy rights.*—(1) The Government may, by notification, direct the preparation of a record of tenancy rights for such village or villages as may be specified in the notification and such record shall be prepared, maintained and revised in accordance with the provisions of this Act and the rules made thereunder.

(2) The record referred to in sub-section (1) shall contain the following particulars, namely:—

(a) the survey number or sub-division number, extent and local name, if any, of the land;

(b) the name and address of the landowner;

(c) the name and address of the intermediary, if any;

(d) the name and address of the tenant cultivating the land;

and

(e) such other particulars as may be prescribed.

(3) (a) As soon as may be, after the publication of a notification under sub-section (1), the record officer shall publish a notice in the village informing the public that a record of tenancy rights is to be prepared for that village, and that the landowner, tenant, or intermediary of every land which has been let for cultivation shall intimate in writing to him of his interest in such land.

(b) The notice shall contain such further particulars, and shall be published in such manner, as may be prescribed.

(4) On the basis of the intimation given under clause (a) of sub-section (3) or on the basis of information obtained by the record officer under section 9 or in such other manner as may be prescribed, the record officer shall, after giving a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations either orally or in writing, prepare a draft record of tenancy rights for the village.

(5) As soon as may be after the completion of the preparation of the draft record of tenancy rights for a village, such draft record shall be published in the District Gazette of the district in which the village is situated and in such other manner as may be prescribed. An extract of the entries in the draft record relating to any survey, number or sub-division number of the land shall also be served on the land owner, intermediary, if any, and the tenant concerned.

[3rd March 1969]

(6) Any person aggrieved by such draft record either on the ground that the entry in respect of particulars relating to him is incorrect or on the ground that his name or other particulars relating to the land which has been let for cultivation and in which he has interest either as landowner, intermediary or tenant have been omitted to be included in such draft record, may, within such period as may be prescribed make an application to the record officer for the rectification of such entry or for the inclusion of such name or particulars in the draft record of tenancy rights.

(7) An application under sub-section (6) shall contain such particulars as may be prescribed and shall be accompanied by the documents, if any, relied on by the applicant as evidence in support of his claim.

(8) (a) Before passing an order on an application under sub-section (6), the record officer shall follow such procedure as may be prescribed and shall also give a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations either orally or in writing. If the record officer decides that any rectification or inclusion should be made, he shall pass an order accordingly.

(b) If the record officer decides that there is no case for effecting the rectification or inclusion in the draft record of tenancy rights, he shall reject the application.

(c) An order under clause (a) or clause (b) shall contain the reasons for such order and shall be communicated to the parties concerned in such manner as may be prescribed.

(9) After the disposal of all the applications under sub-section (6) in respect of any village, the record officer shall make necessary alterations in the draft record of tenancy rights in accordance with the orders passed under sub-section (8) and shall prepare the final record of tenancy rights for the village.

(10) As soon as may be, after the completion of the preparation of the final record of tenancy rights for a village such final record shall be published in the *Fort St. George Gazette* and the record so published shall be called the approved record of tenancy rights. The approved record of tenancy rights shall also be published in the District Gazette of the district in which the village is situated and in such other manner as may be prescribed.

4. Inclusion of lands in the approved record of tenancy rights.—

(1) (a) Where subsequent to the publication of the approved record of tenancy rights any land has been let for cultivation, the landowner, intermediary or the tenant having interest in such land shall make an application to the record officer for inclusion of particulars relating to such land in the approved record of tenancy rights.

(b) Where any land has been let for cultivation before the publication of the approved record of tenancy rights, but the particulars thereof have not been included in the approved record of tenancy rights for any reason, the landowner, the intermediary or

[3rd March 1969]

the tenant shall make an application to the record officer for inclusion of particulars relating to such land in the approved record of tenancy rights.

(2) An application under sub-section (1) shall contain such particulars as may be prescribed and shall be accompanied by the documents, if any, relied on by the applicant as evidence in support of his claim.

(3) (a) Before passing an order on an application under sub-section (1), the record officer shall follow such procedure as may be prescribed and shall also give a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations either orally or in writing. If the record officer decides that the particulars of the land specified in the application should be included in the approved record of tenancy rights he shall pass an order accordingly and shall make the necessary entries in the approved record of tenancy rights.

(b) If the record officer decides that there is no case for inclusion of particulars of the land in the approved record of tenancy rights, he shall reject the application.

(c) An order under clause (a) or clause (b) shall contain the reasons for such order and shall be communicated to the parties concerned in such manner as may be prescribed.

5. *Modification of entries in the approved record of tenancy rights.*—(1) Where any person claims that in respect of any land already included in the approved record of tenancy rights any modification is required in respect of the entries in such record either by reason of the death of any person or by reason of the transfer of interest or by reason of any other subsequent change in circumstances he shall make an application to the record officer for the modification of the relevant entries in the approved record of tenancy rights.

(2) An application under sub-section (1) shall contain such particulars as may be prescribed and shall be accompanied by the documents, if any, relied on by the applicant as evidence in support of his claim.

(3) (a) Before passing an order on an application under sub-section (1) the record officer shall follow such procedure as may be prescribed and shall also give a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations either orally or in writing. If the record officer decides that any modification should be made in respect of the entries in the approved record of tenancy rights he shall pass an order accordingly and shall effect the modification and make such incidental and consequential changes in the approved record of tenancy rights, as appear to him to be necessary, for giving effect to his order.

(b) If the record officer decides that there is no case for effecting any modification in the entries in the approved record of tenancy rights he shall reject the application.

[3rd March 1969]

(c) An order under clause (a) or clause (b) shall contain the reasons for such order and shall be communicated to the parties concerned in such manner as may be prescribed.

6. *Appeal*.—Any person aggrieved by an order made under sub-section (8) of section 3, sub-section (3) of section 4 or sub-section (3) of section 5 may within such period as may be prescribed appeal to such authority as may be specified by the Government in this behalf (hereinafter referred to as the appellate authority) and the decision of such authority on such appeal shall, subject to the provisions of section 7, be final.

7. *Revision*.—The District Collector may of his own motion or on the application of a party call for and examine the record of any record officer or appellate authority within his jurisdiction in respect of any proceeding under this Act and pass such orders as he may think fit :

Provided that the District Collector shall not pass any order prejudicial to any party unless he has been given a reasonable opportunity of being heard.

8. *Amendment of approved record of tenancy rights to give effect to the orders under section 6 or section 7*.—Where as a result of an order passed under section 6 or section 7, any change becomes necessary in the approved record of tenancy rights, the appellate authority or the District Collector, as the case may be, shall direct the record officer to amend the approved record of tenancy rights accordingly, and the record officer shall give effect to such direction.

9. *Obligation to furnish information*.—(1) Any person whose rights, or interests are required to be, or have been entered, in a record of tenancy rights under this Act shall be bound on the requisition of the record officer engaged in preparing or revising the record of tenancy rights, to furnish or produce for his inspection within such time as may be specified in such requisition or within such further time not exceeding thirty days as the record officer may in his discretion allow, all such information or documents needed for the correct preparation or revision thereof, as may be within his knowledge or in his possession or power.

(2) The record officer to whom any information is furnished or before whom any document is produced in accordance with a requisition under sub-section (1) shall at once give a written acknowledgement thereof to the person furnishing or producing the same and shall endorse on any such document a note under his signature stating the fact of its production and the date thereof.

10. *Power to take evidence on oath, etc*.—The record officer or the appellate authority or the District Collector shall, for the purposes of this Act, have the same powers as are vested in a court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) when trying a suit in respect of the following matters, namely :—

(a) enforcing the attendance of any person and examining him on oath;

3rd March 1969]

(b) requiring the discovery and production of documents;

(c) receiving evidence on affidavit ;

(d) issuing commissions for the examination of witnesses; and any proceeding before the record officer or the appellate authority or the District Collector shall be deemed to be a judicial proceeding within the meaning of sections 193 and 228, and for the purposes of section 196 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

11. *Penalty for failure to furnish information*.—If any person fails to furnish any information or to produce any document requisitioned under sub-section (1) of section 9 within the time specified in the requisition under that sub-section or within the further time, if any, allowed by the record officer under that sub-section, he shall be punishable with fine, which may extend to two hundred rupees.

12. *Penalty for furnishing false information*.—If any person who is under an obligation to furnish any information under this Act, furnishes any information which he knows, or has reason to believe to be false, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees.

13. *Cognizance of offences*.—(1) No court shall take cognizance of any offence punishable under this Act except on complaint in writing made by an officer authorised in this behalf by the Government.

(2) No court inferior to that of a Presidency Magistrate or a Magistrate of the first class shall try any offence punishable under this Act.

14. *Certified copy of record to be annexed to application in certain cases*.—(1) After the date of the publication in the *Port St. George Gazette* of the approved record of tenancy rights under sub-section (10) of section 3 in respect of any village, every person making an application in pursuance of any of the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), or the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956), or Chapters III and IV of the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961) relating to any land in such village shall annex to the application, a certified copy of any entry in the approved record of tenancy rights relevant to such land.

(2) If the applicant fails to comply with the provisions of sub-section (1) for any cause which the officer or authority to whom such application is made deems sufficient, he shall be required to produce such certified copy within a reasonable time to be fixed by such officer or authority and if such certified copy is not so annexed or produced, the application shall be rejected, but the

[3rd March 1969]

rejection shall not of its own force preclude the presentation of a fresh application in respect of the same subject-matter, with a certified copy annexed.

15. *Presumption of correctness of entries in the approved record of tenancy rights.*—Any entry in the approved record of tenancy rights shall be presumed to be true and correct until the contrary is proved or a new entry is lawfully substituted therefor.

16. *Inspection and copies.*—Subject to such conditions and to the payment of such fees as may be prescribed, the approved record of tenancy rights shall be open to the inspection of the public at reasonable hours and certified extracts therefrom or certified copies thereof shall be given to all persons applying for the same.

17. *Indemnity.*—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against the record officer, the appellate authority, the District Collector or other authority for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rule made thereunder.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Government for any damage caused or likely to be caused by virtue of any provision of this Act or by anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rules made thereunder.

18. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the manner of preparation, maintenance and revision of the record of tenancy rights;

(c) the form in which the record of tenancy rights shall be prepared;

(d) the procedure to be followed by the authorities and officers appointed or having jurisdiction under this Act;

(e) the time within which appeals and applications for revision may be presented under this Act, in cases for which no specific provision in that behalf has been made herein;

(f) the fees to be paid in respect of applications and appeals under this Act; and

(g) the manner of communicating to the party concerned every decision or order in any proceeding against which an appeal or revision is provided for by this Act.

(3) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on which they are so published.

3rd March 1967.]

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

19. *Exemption.*—Nothing contained in this Act shall apply to any land owned by the Central Government or any State Government, or any local authority.

Explanation.—In this section 'local authority' means,—

(a) the Corporation of Madras;

(b) any municipal council;

(c) any panchayat or panchayat union council constituted or deemed to have been constituted under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958);

(d) any township committee constituted or deemed to have been constituted under any law for the time being in force; and

(e) the Madras State Housing Board constituted under the Madras State Housing Board Act, 1961 (Madras Act 17 of 1961).

20. *Act to override contract and other laws, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law, custom, usage or contract.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 4th March 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Sales tax on film rights.

@ * 64. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether film producers pay sales tax at the time of selling their film rights to distributors;

(b) whether the Government are aware of the fact that such a tax is being levied in the Maharashtra State at the time of sale of film rights; and

(c) whether the Bombay High Court too passed a judgment allowing such sales tax?

திரைப்பட சுருள் விற்பனையின் மீது விற்பனை வரி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் தங்கள் படங்களின் உரிமையை விநியோகஸ்தர்களுக்கு விற்கும்பொழுது விற்பனை வரி கட்டுகின்றனரா?

(இ) மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் திரைப்பட விற்பனையின் மீது விற்பனை வரி விதிக்கப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(உ) பம்பாய் உயர்நீதி மன்றம் விற்பனை வரியை ஊர்ஜிதம் செய்து தீர்ப்பு வழங்கியதா?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: (a) Assessment proceedings initiated in certain cases have been questioned in writ petitions before the Madras High Court and the matter is sub-judice.

(b) & (c) It is ascertained from the Government of Maharashtra that the question whether cinematograph film is saleable commodity or not is at present pending before the Maharashtra Sales Tax Tribunal in certain proceedings.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மகாராஷ்டிரத்தில் மட்டுமல்ல மற்ற ராஜ்யங்களில்கூட சினிமாப்படங்கள் மீது விற்பனை வரி போடுவதாகத் தெரிகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் புதிதாக விற்பனை

a Question postponed from the list of questions for the 28th February 1969.

[4th March 1969]

வரியில், பலவகையில் அனுமதிக்கச் சட்டங்கள் பாஸ் செய்கிறோம். சினிமாப் படக்காரர்களுக்கு மட்டும் ஏன் விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? அதையும் தவரமாகப் பரிசீலித்து, வரி போடுவதற்கு முயற்சிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், பதிலைத் தவறாகப் புர்த்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையான நிலை அப்படியில்லை. சில சினிமா கம்பெனிகள் மீது இந்த வரி அலுவல்மெண்ட் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில், அவர்கள் ஹைகோர்ட்டில் தாவா செய்திருக்கிறார்கள். பத்மினி பிக்சர்ஸ், டி. முகர்ஜி, பாபுராம் பிக்சர்ஸ், ராஜேந்திரன் பிக்சர்ஸ் என்பன போன்ற சினிமாப்பட நிறுவனங்கள், ஹைகோர்ட்டில், வரிபோடக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதேபோல தேவர் பிலிம்ஸ் கம்பெனி மீதும் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு, அதுவும் தாவாவில் இருக்கிறது. இவைகள் மீது எல்லாம் இன்றைக்கு வரி போடுவதற்கு உரிமை இருக்கிறதா இல்லையா, என்பதற்கான தாவா ஹைகோர்ட்டில் இருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன்: இதற்கு வரி போடுகிற விஷயமாக யோசிக்கும்போது இது படங்களை விற்பனை செய்கிறதாக அமைகிறதா அல்லது படங்களைக் காட்டி பகுதி பெறுகிற நிலையிலுள்ள உரிமைகளை மட்டும் கொடுக்கிறார்களா? விலைக்கு விற்கிறார்களா அல்லது வாடகைக்கு விடுகிறார்களா? அல்லது இரண்டும் இருக்கிறதா? எந்தெந்த முறையில் அரசு கவனிக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற முறைதான் இப்போது தாவாவில் இருக்கிற விஷயம். ஒரு பட கம்பெனிகாரர் பட விநியோகஸ்தர்களுக்கு படத்தை விற்கிறார். வரி விதிக்கும் உரிமை முழுமையாக சேலபிள் கமாடியாகவா அல்லது காண்பிக்கிற உரிமை மீது மட்டும் இருக்கிறதா என்பதுதான் இப்போதுள்ள பிரச்சனை. இது சம்பந்தமாக ஏற்கனவே ஒரு வழக்கு ஏ. வி. மெய்யப்ப செட்டியார் அவர்களுக்கும் நம்முடைய சர்க்காருக்கும் ஹைகோர்ட்டில் நடந்தது.

“The transaction of the kind referred to in the Legislative Council Question put by the hon. Member Thiru Thiagarajan was held not liable to tax under the Madras General Sales Tax Act, 1959.” என்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிற, விற்கிறதற்கு வரி இருக்கிறதா, என்பதற்கு ஏ.வி.எம்-க்கும் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் துறைக்கும் நடந்த வழக்கில் ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியது. ஆனால் அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து நம்முடைய அரசு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பம்பாயில் இதுபோன்ற பிரச்சனை வந்தது. சில வழக்குகள் டிரிபியூனல் முன்னால் இருந்தாலும் கூட, பம்பாய் வழக்குமன்றம் அங்குள்ள

[4th March 1969]

சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்ட் படி வரி விதிக்கப்படுகிற உரிமை இருப்பதாகக் கூறுகிறது. மலராக இருந்தால் வரி விதிக்கப்படுகிற உரிமை இல்லை. பட தயாரிப்பாளர்கள் விற்பனையாளர்கள் தான், ஆகையால் அதற்கு வரி போடலாம் என்று பம்பாய் ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பட விநியோகஸ்தர்கள் கொடுக்கிற படம் ‘சேலபிள் கமாடியா’ (saleable commodity) இல்லையா என்பது பற்றி பம்பாயில், விசாரணை முடியாமல் இருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: சினிமாப் படம் பார்ப்பதற்கு என்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ் போடப்படுகிறது. அதைக் குறைத்தால் ஏழை எளியவர்கள் பார்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்காதா?

Land Revenue.

@* 65. Q.—THIRU K. RAMAKRISHNA ACHARI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether land revenue was waived during the last fasli in Kanyakumari district;

(b) if so, (1) the number of acres for which land revenue was waived and (2) the amount of loss sustained thereby by the Government; and

(c) the basis on which it was worked out?

நிலவரி.

திரு. கே. இராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்ற பசலி ஆண்டில் கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் நிலவரி ரத்து செய்யப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில் (1) எத்தனை ஏக்கருக்கு நிலவரி ரத்து செய்யப்பட்டது? (2) அரசுக்கு எவ்வளவு பணம் இதனால் இழப்பு ஏற்பட்டது?

(உ) எந்த அடிப்படையில் அவை கணக்கிடப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) இல்லை. 1964-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு (மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதி) நிலவரி ஏற்பாட்டுச் சட்டத்தின்படி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் செங்கோட்டை வட்டத்திலும், நிலவரி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. மேற்படி சட்டத்தின் 10-வது பிரிவின்படி, நிலச்சொந்தக்காரர் நிலவரி செலுத்தத் தொடங்கும்போது, புன்செய் நிலங்களுக்காக வருவிக்கப்படும் அடிப்படைத் தீர்வை ஜூலை 1, 1969 முதற்கொண்டே தள்ளப்படும்.

(இ) & (உ) இவ்வினாக்கள் எழவில்லை.

[4th March 1969]

Stalls for Burma repatriates.

* 110 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of shops occupied by the Burma Repatriates out of the 600 shops constructed for their sake;

(b) the number of shops lying vacant; and

(c) the number of persons who have been employed in the posts reserved for repatriates in the Industrial Training Centres?

பர்மா அகதிகளுக்குக் கட்டப்பட்ட கடைகள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பர்மா அகதிகளுக்காக கட்டப்பட்ட 600 கடைகளில் எத்தனை அவர்களால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன?

(இ) எத்தனை காலியாக உள்ளன?

(உ) அகதிகளுக்கு தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் ஒதுக்கப் பட்ட வேலைகளை எத்தனை பேர் பயன்படுத்திக் கொண்டு வேலைக்கு அமர்ந்துள்ளனர்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) 1968 அக்டோபர் வரை கட்டப்பட்ட 517 பெட்டிக் கடைகளில் 377 பெட்டிக் கடைகள் பர்மா அகதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) 1968 அக்டோபர் 31 தேதியன்றுள்ளவாறு 140 பெட்டிக் கடைகள் காலியாக உள்ளன.

(உ) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் 1968-ம் ஆண்டுப் பள்ளிக் கால அளவில் பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 470 இடங்களில், அவர்கள் 38 இடங்களை பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் காலியாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களுக்கு வர்த்தகம் செய்வதற்குப் போதிய கை முதல் இல்லாததால் காலியாக இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அத்தகைய முதல் சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதனால் என்று சொல்ல முடியவில்லை. பொதுவாக இம்மாதிரியான கட்டிடங்களுக்கு சில பேர்தான் முன் வந்தார்கள். அதுவும் எத்தனையோ மாதிரியாக நோட்டீஸ் போட்டோம். பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்தோம். அப்படியும் ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் நிறுத்தி வைக்கவேண்டாம் என்று எண்ணி, ஏற்கனவே கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வளவு பேர்தான் வந்தார்கள்.

[4th March 1969]

Talks over A.I.R. by Deputy Inspectors of Schools.

* 106 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of Thiru M. Rajah Iyer); Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether Deputy Inspectors of Schools have to obtain prior permission before accepting broadcast talks over the All-India Radio; and

(b) if so, the competent authority empowered to accord such permission?

பள்ளித் துணை தணிக்கையாளர்கள் வானொலியில் உரை நிகழ்த்த அனுமதி வழங்கல்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்): மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பள்ளித் துணைத் தணிக்கையாளர்கள், அனைத்திந்திய வானொலியில் ஒலிபரப்பு உரை நிகழ்த்த ஒப்புக்கொள்வதற்கு முன்பு, முன் அனுமதி பெற வேண்டுமா?

(இ) ஆம் எனில், அத்தகைய அனுமதியை வழங்குவதற்கு எந்த அதிகாரிக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம். அனால் ஒலிபரப்பப் படும் பேச்சு, இலக்கியம், கலை அல்லது அறிவியல் பற்றியதாக இருந்தால் அத்தகைய முன் அனுமதி ஏதும் தேவையில்லை.

(இ) மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி.

திரு. சா. கணேசன்: இலக்கியம், கல்வி முதலியன பற்றிப் பேச அனுமதி தேவையில்லை என்று அமைச்சர் கூறினார்கள். இதே போலவே அவர்கள் பிற கழகங்கள், சங்கங்கள், இலக்கிய கூட்டங்கள் போன்றவைகளுக்குச் செல்ல அனுமதி இல்லாமல் இருக்கும்போது, இதற்கு மட்டும் தேவையாக இருந்தது. இப்போது அது நீக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது இல்லவே இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: முன் அனுமதி எதுவும் தேவையில்லை என்பதிலிருந்து கடந்த காலத்திலிருந்து கடைப்பிடிக்கப்படுகிற கொள்கையாகத்தான் இருந்துவருகிறது.

Thiru D. SANTOSHAM: Is this restriction that is imposed on the Deputy Inspectors of Schools that they should not accept radio talks without prior permission a general restriction that is imposed on all Government servants or is it peculiar only to this cadre of Government servants?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இது பொதுவான முறையில் தான் போடப்பட்டுள்ள உத்தரவாகும்.

[4th March 1969]

Arrests en masse by Police in Thalavaipuram.

* 107 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the reason for the arrears of 300 persons en masse by the Police in January 1968 at Thalavaipuram in Rajapalayam of Ramanathapuram district?

தளவாய்புரத்தில் பலர் கைது செய்யப்பட்ட சம்பவம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

இராமநாதபுரம் மாவட்ட ராஜபாளையம், தளவாய்புரத்தில் மொத்தமாக 300 பேரை 1968 ஜனவரி மாதத்தில் போலீசார் கைது செய்த காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 7—1—1968, காலை முதல் 15 நாட்களுக்கு ராஜபாளையம் வட்ட மாஜிஸ்ட்ரேட் குற்ற நடை முறை சட்டக் கோவையின் 144-வது பிரிவின் கீழ் சாற்றிய தடையுத்தரவை மீறியதற்காக 7—1—1968 தேதியன்று தளவாய்புரத்தில் 330 (முன்னூற்று முப்பது) பேரை (300 போலீஸ்) காவலர் கைது செய்தனர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, 330 பேரும் மொத்தமாகக் கைது செய்யப்படக் காரணம் என்ன? அவர்கள் மீது என்ன வழக்கு தொடரப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் தடையுத்தரவை மீறினார்கள் என்பதற்காகக் கைது செய்யப்பட்டார்கள். 144, 143, 147, 341, 188 இ.பி.சி. படி 16 வழக்குகள் திருவிடைமருதூரில் போடப்பட்டன.

Congress meeting held at Sivakasi.

* 108. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether some people indulged in pelting of stones in the Congress meeting held at Sivakasi in February 1968; and

(b) the result of the case booked by the Police in this regard?

சிவகாசியில் நடந்த காங்கிரஸ் பொதுக்கூட்டம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சிவகாசி காங்கிரஸ் பொதுக் கூட்டத்தில் 1968 பிப்ரவரி யில் சிலர் கற்கள் வீசினார்களா?

(இ) இது சம்பந்தமாக போலீசார் பதிவு செய்த வழக்கின் முடிவு என்ன?

[4th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) இது சம்பந்தமாக 33 பேர்கள் மீது போலீசார் வழக்கு தொடர்தனர். அவற்றில் 19 பேர்கள் மீது குற்றம் ருசுவாக்கப் படவில்லை. மீதி 14 பேர்களில் 2 பேர்கள் மீது சிறுசிறு வழக்குகள் (petty cases) தொடரப்பட்டன. அதில் ஒருவருக்கு ரூ. 50 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. மற்றொருவர் கோர்ட்டாரால் விடுதலை செய்யப்பட்டார். மீதியுள்ள 12 பேர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்கில் இவர்கள் 12 பேரும் விடுதலை செய்யப் பட்டனர்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, சிவகாசி பொதுக்கூட்டத்தில் உணர்ச்சியைத் தூண்டும் அளவுக்குப் பேசியதாகத் தெரிகிறது. அப்படிப் பேசிய பேச்சாளர் யார்? கல் எறியும் அளவிற்கு அங்கே என்ன பேசப்பட்டு அந்த சூழ்நிலை உருவாயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேசிய பேச்சாளர் பெயர் விவேகி தான். ஆனால் அவர் பேசிய பேச்சு என்னவென்றால், “அண்ணாதுரை, ஈ.வே.ரா. பெரியாரிடம் ரூ. 40 சம்பளத்துக்குச் செருப்பைத் தூக்கி, எச்சில் தட்டைக் கழுவ வேலை பார்த்து வந்த பயல் இன்றைக்கு முதல் மந்திரி, அந்தக் காலத்து சமஸ்தான ஷத்துவான்கள், குட்டி ராஜாக்கள் எல்லாம் நாட்டைவிட்டு சொத்துக்களை இழந்து அவர்கள் பெண்டாட்டிகள் எல்லாம் ஆப்பக்காரிகளாகவும், இடவிகாரிகளாகவும் ரோட்டில் திரிகிறார்கள்; இன்றைய இந்த அண்ணாதுரைக்கு முதல் மந்திரி பதவி போனால் அவர் பெண்டாட்டி இடவி சுட்டு விற்பாளா? கருணாநிதி பயல், நெடுஞ்செழியன் பயல், நகுதலைப்பயல்கள். எல்லாம் மந்திரியாக வந்துவிட்டு கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். லட்சம் லட்சமாக சேர்க்கிறார்கள்”. இதுதான் அங்கே பேசப்பட்ட கண்ணியமான பேச்சு.

National flag.

* 109 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Public Works Minister (present Chief Minister) declared during his speech at Madurai recently, that action will be taken against those who burn the National Flag; and

(b) if so, the number of such crimes filed during the months of April, May and June 1968?

தேசியக்கொடி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அண்மையில் மதுரையில் பொதுப்பணி அமைச்சர் (தற்போதைய முதல் அமைச்சர்) அவர்கள் பேசும்பொழுது தேசிய கொடியை எரிப்பவர்கள் பிது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனக் கூறியது உண்மையா?

[4th March 1969]

(இ) ஆமெனில், 1968 ஏப்ரல், மே, ஜூன் திங்களில் எத்தனை குற்ற வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) ஒரே ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்கின் முடிவு என்ன என்று கூறமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்தக் குற்றவாளிகளுக்கு ரூ. 50 நீதிமன்றத்தில் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.

Allotment of paddy to Madurai.

* 111 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether 40 thousand bags of paddy were allotted to Madurai from Thanjavur; and

(b) whether rice mill owners complained that in the majority of the bags, paddy has germinated to a height of 2½ inches?

மதுரைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நெல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சையிலிருந்து மதுரைக்கு 40 ஆயிரம் மூட்டை நெல் ஒதுக்கப்பட்டதா?

(இ) அதில் பெரும்பாலான மூட்டைகளில் 2½ அங்குல நெற் பயிர் முளைத்து விட்டது என அரிசி ஆலை சொந்தக்காரர்கள் புகார் செய்தார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) தஞ்சையிலிருந்து மதுரை மாவட்டத்திற்கு 40,000 டன் அரிசிக்குள்ள நெல் சென்ற குறுவை அறுவடையிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டது. அதில் சுமார் 22,000 டன் 1—10—1967-லிருந்து 31—12—1967 முடிய மதுரை மாவட்டத்துக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

(இ) அதில் பெரும்பாலான மூட்டைகளில் 2½ அங்குல நெற் பயிர் முளைத்து விட்டது என்று அரிசி ஆலை சொந்தக்காரர்கள் புகார் செய்யவில்லை. ஏ.டி.டி. 27 நெல் ஈரமாக இருப்பதாகவும், சில மூட்டைகளில் நெல் முளைத்திருப்பதாகவும் பதர் அதிகமாக இருப்பதாகவும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, வளர்ந்த பயிரின் அளவு 2½ அங்குலம் அல்லது குறைவாக 2¼ அங்குலமாகக்கூட இருந்திருக்கலாம். அப்படி எவ்வளவு நெல் கெட்டு விட்டது? அதனால் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: குறுவைப் பயிர் மழை காலத்தில் அறுவடையானது. அவசர அவசரமாக வெளி மாவட்ட

[14th March 1969]

டங்களுக்கு வழக்கமாக அனுப்புவதைவிட இரண்டு மடங்கு துரிதமாக அனுப்பவேண்டிய நிலையில் இருந்தபோது சில மூட்டைகளில் பயிர் முளைத்துவிட்டதாகத் தகவல் கிடைத்தது. முளைத்தது 2½ அங்குலமா 2¼ அங்குலமா என்ற தகவல் தரப்படவில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, நவீன நெல் உலர்த்தி இயந்திரம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் அந்த மில்லுக்கு நெல்லைக் கொண்டு செல்லவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இது நடந்தது 1967-ல். நவீன மில் நிறுவப்படாத நிலையில் ஏற்பட்ட விளைவு இது. இந்த ஆண்டு நல்ல வெயில் காய்த்ததால் உலர்த்தும் இயந்திரத்திற்கு வேலையில்லாமல் போய்விட்டது.

Andhra rice.

* 112 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state the quantity of rice imported into Tamil Nadu from Andhra Pradesh from April 1967 to the end of June 1968?

ஆந்திர அரிசி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

ஆந்திராவிலிருந்து 1967 ஏப்ரல் முதல் 1968 ஜூன் முடிய தமிழகத்திற்கு வந்த அரிசி எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பதினைந்தாயிரத்து நூற்றைம்பது டன்கள் பச்சரிசி.

Government High School at K. Pudupatti village.

* 113 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether a Government High School with 50 students has been started at K. Pudupatti village in Uthamapalayam taluk of Madurai district, even though a private High School is functioning there, with 350 students; and

(b) if so, the reason therefor?

அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, க. புதுப்பட்டி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட உத்தமபாளையம் தாலுகா க. புதுப்பட்டி என்னும் ஊரில் தனியார் உயர்நிலைப்பள்ளி 350 மாணவர்களுடன் இயங்கிவரும் பொழுது அதே ஊரில் 50 மாணவர்களுடன் சர்க்கார் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதா?

[4th March 1969]

(இ) ஆமெனில், காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்தப் பகுதியில் உள்ள மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளி மனநிறைவு அளிக்கும் வகையில் இயங்கி வராததால் அரசுப் பள்ளி ஒன்றைத் துவக்குவதென அரசு முடிவு செய்தது. அரசுப் பள்ளியில் தொண்ணூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் உள்ளனர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற 15 தினங்களுக்கு முன்பு அந்த ஊருக்கே போயிருந்தேன். பார்த்தேன். ஐம்பது குழந்தைகள் என்று ரிகார்டில் இருக்கிறதே தவிர உண்மையில் 30-க்கும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. புதிய பள்ளி வேண்டுமென்றால் சர்க்காருக்கு 50 ஆயிரம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், ஐந்து ஏக்கர் நிலம் தரவேண்டுமென்றும், கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்கப்படும். அப்படி அங்கே கேட்கப்பட்டதா? அங்கே நன்கொடை எதுவும் தரப்படவும் இல்லை. பள்ளி கவனிக்கப் படாமல் இருக்கிறது. சர்க்கார் பணம் ஆண்டுக்கு 40 ஆயிரம் ரூபாய் வீணாகிக்கொண்டிருக்கிறது. முப்பது குழந்தைகளுக்காக 40 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிப்பது தேவைதானா என்பதைப் பரிசீலித்து அந்த நிலையை நீக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அந்த ஊரில் 7,000 ஜனத் தொகை இருக்கிறது. ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கூடத்தில் அரசியல் நோக்கத்தோடு பல தவறுகள் செய்யப் படுவதாக அங்குள்ள பொதுமக்கள் அறிவித்தால், அரசாங்கமே ஒரு பள்ளியை நடத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்தப் பழைய பள்ளியிலே முன்னால் நடந்திருக்கிற தவறுகளை யெல்லாம் இப்போது அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது. அரசாங்கம் கொடுக்கிற பணத்தைத் தவறான வழியில் ஒரு நிறுவனம் பயன் படுத்தும் நிலை மாற்றப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட மன்றத்திலிருந்து ஒரு கமிட்டி நிறுவி ஏற்கனவே நடந்துவருகிற அந்தப் பள்ளிக்கு பொதுமக்கள் எப்படித் தங்கனையே அர்ப்பணித் திருக்கிறார்கள், எப்படி அதை ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டறிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி நான் சொல்வது தவறு என்று முடிவானால் குற்றம் சாட்டப்பட்டால் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆகையால் தேவையில்லாத இடத்தில் 30 குழந்தைகளுக்காக பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் வீணாவதைத் தடுக்க தயவு செய்து மீண்டும் இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : உரிய அதிகாரிகள் அதை விசாரிக்கிறார்கள். அறிக்கை தயாரிக்கிறார்கள். இங்கேயிருந்து யாரும் அங்கே சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. அங்கத்தினர்

[4th March 1969]

அவர்களுக்கு அங்கே இன்னொரு பள்ளி வந்துவிட்டதே என்ற கவலையிருந்தால் அந்தப் பள்ளி எப்படி நடக்கிறது என்ற பரிசீலித்துப் பார்த்து அது தேவையா இல்லையா என்ற முடிவை அதிகாரிகள் சொன்னால் அதற்குப் பின்னால் யோசிக்கலாம்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : ராமசுபுரம் மாவட்டத்தில் கழுதி என்ற ஊரில் சர்க்கார் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று 800 மாணவர்களைக் கொண்டு சிறப்பாக நடந்து வந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் தனிப்பட்ட சமூகத்தாரை ஆதரிப்பதற்காக தனியார் பள்ளிக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. அதனால் அங்கே சர்க்கார் பள்ளி நடைபெறுவது தடைப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி யால் தடையாக இருக்கும்படி செய்யப்பட்ட அந்தத் தனியார் பள்ளியை ரத்து செய்துவிட்டு அரசாங்கப்பள்ளி சீராக நடைபெற அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அரசியல் நோக்கம் பள்ளிகளில் துழைவது வளர்ந்துக்கொண்டே போகிறது. இந்த சர்க்கார் இதைத் தடுக்கும்.

Tamil Pandits.

* 114 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether Tamil Pandits with fifteen years of service are treated as Grade I Pandits with eligibility for Grade I scales of salary?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஓரியண்டல் பட்டம் என்னும் குறைந்த அளவு கல்வித் தகுதி பெற்றவர்களாக 1-1-1948 தேதியன்று பணியிலிருந்த பண்டிதர்கள் மட்டுமே இந்த நன்மை பெறுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாவர்.

Thiru G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government examined the proposal to give to such of those Pandits as have the general educational qualification of S.S.L.C. and Pandit's training or secondary grade training this I Grade salary though they may handle the lower classes?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஜனவரி 1, 1948 தேதியில் இருந்த ஆசிரியருக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்தது. அந்த 15 ஆண்டு சர்வீஸ் இருந்தால் அல்லது சர்வீஸ் இல்லாவிட்டாலும் கூட அந்தத் தேதியில் உத்தியோகத்தில் இருந்து அதற்குப் பின்னால் 15 ஆண்டு எப்போது முடிக்கிறார்களோ அதற்குப் பின்னால் இந்த எக்சம்ஷன் கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது பல விதிகள் உண்டான. தமிழ் பண்டிட் கிரேடு 1-க்கு படிப்பு வேறு இருக்கிறது. அது ஒரு பிரிவு. கிரேடு 2-க்கு பிரிவு ஒன்று இருக்கிறது. அந்தத்தான் நாம் பின்பற்றுகிறோம். எக்சம்ஷன் கொடுத்துக் கொண்டு போனால் குவாலிபிகேஷனுக்கே மதிப்பில்லாமல் போகும்.

[4th March 1969]

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are the Government aware that the Tamil Pandits themselves do not expect this exemption from qualification to be granted to them but in Tamil Nadu they expect to be paid First Grade salary, if they have passed the required examinations prescribed under the present rules? Though they handle lower classes, they have acquired higher qualifications, they are Vidwans and Pandits trained and therefore they expect the higher salary, the first grade salary, and they have also represented to the Government that they must be paid according to their qualifications and not according to the classes handled by them. Being Tamil Nadu where we want to encourage Tamil and bring it as the official language of the State which can only be achieved by the Tamil Pandits, have the Government any proposals to give salary to the Pandits according to the qualifications prescribed and enforced under the rules on this day?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இது ஒரு பொதுப் பிரச்சனை ஆகியிருக்கிறதில். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு குவாலிபிகேஷன் வைத்திருக்கிறோம். இன்னொரு குவாலிபிகேஷன் இருக்கிறது என்பதால் அந்த சம்பளத்தைத் தரவேண்டுமென்று கேட்கிற நிலை யிருக்கிறது. அவ்வப்போது அவை பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவு எடுக்கவேண்டும். பொதுவாக உத்தரவு போட்டால், குறைந்த குவாலிபிகேஷன் இருக்கும்போது, கூடிய குவாலிபிகேஷன் இருப்பவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்ற சம்பளம் கேட்பது அவ்வளவு சரியாக இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, 1—1—1948-ல் ஆசிரியராக, தமிழ் பண்டிதராக இருந்தவர்கள் புதுக் கல்வித் தகுதி குறைவாக இருந்தாலும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. டிரெயினிங் இல்லாமல் வித்வான் மட்டும் இருந்தாலும் முதல் கிரேடு கொடுக்கவேண்டுமென்று விதிவிலக்களித்தார்கள். இந்த வினாவில் கேட்பதுபோல முதல் தர தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் முதல் கிரேடு சம்பளம் வாங்கும் உரிமை அன்றி, எம்.ஏ. பட்டதாரி களுக்கு இரண்டு இன்கிரிமெண்ட் கொடுப்பதைப்போல இவர்களுக்கும் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : முன்பே விளக்கினேன். ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஒவ்வொரு தகுதி போடுகிறோம். குறைந்த குவாலிபிகேஷன் உள்ளவர்களுக்குக் குறைந்த வேலையாகக் கொடுக்கிறோம். அதிகமான குவாலிபிகேஷன் உள்ளவர்கள் தனக்கு அதிகமாக இருக்கிறதே என்பதற்காக அதிகப் பணம் தரவேண்டுமென்று இன்டிரிமெண்ட் கேட்டால் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. குறிப்பிட்ட எழுதி அனுப்பினால் பரிசீலிக்கலாம்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Sir, will the Government assure the Pandits that if they possess over and above the minimum qualifications prescribed for the post, they will also be

[4th March 1969]

given the benefit, which was just given by the Government through their last Budget, namely, grant of two advance increments?

THE HON THIRU S. MADHAVAN : The hon. Member may put a separate question.

“Manora”.

* 115 Q.—**THIRU N. SUNDARESA THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that numerous people daily visit the ancient monument “Manora” in Pattukkottai taluk of Thanjavur district; and

(b) whether there is any proposal to develop this place as a tourist resort?

“மனோரா”

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் உள்ள “மனோரா” என்ற புராதன சின்னத்தைத் தினமும் ஏராளமான பார்வையாளர்கள் பார்த்துச் செலுக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) இதை சுற்றுலாவிற்கு உகந்த இடமாக அபிவிருத்தி செய்யும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : கிழக்குக் கடற்கரை ரஸ்தா அபிவிருத்தித் திட்டம் செயல்படும் நேரத்தில் மதுரையிலிருந்து ராமேஸ்வரம் செல்லும் பாதையில் மையமாக ‘மனோரா’ இருப்பதால் அந்தப் புராதன சின்னத்தை அதிகமான பேர்கள் கண்டு செல்வதாலும் சிறப்பான இடமாக இருப்பதாலும் இனிமேலாவது அதை முன்னேற்றம் செய்ய திட்டம் ஏற்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : கிழக்குக் கடற்கரை ரஸ்தா அமைக்கப்பட்டு அது நிறைவேற்றப்படும்போது பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் அதை வைத்துக்கொள்வார்கள்.

திரு. வி. நங்கபாண்டியன் : ‘மனோரா’ பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடர் சதை ஒன்றில் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எப்போதும் பொதுமக்கள் காண்கிற வகையில் Beauty spot ஆக வைக்க அரசு முயற்சிக்குமா?

4th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : முன்பே சொன்னேன். பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த 'மனோரா' வைப் பார்த்திருப்பார்கள். அந்த சாலை அமைக்கப்படும்போது அதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions 116 to 120 deal with the Highways Road Inspector. We will take them all together.

Highways Road Inspectors.

* 116 Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there are more than one thousand Highways Road Inspectors in the State who have put in more than five years' service and yet have not been made permanent; and

(b) if so, whether steps will be taken to make permanent all such Highways Road Inspectors?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) மொத்தமாக உள்ள 2,532 சாலை ஆய்வாளர் பதவிகளில் 1,767 பதவிகள் மாநிலப் பணியின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. எஞ்சிய 765 பதவிகள் மாநிலப்பணியின் கீழ் கொண்டுவரப்படவில்லை.

(இ) 1,767 மாநிலப்பணிப் பதவிகளில் 1,042 பதவிகள் நிலைப் படுத்தப்பட்டு விட்டன. எஞ்சியுள்ள 725 பதவிகள் தற்காலிக பதவிகளாகவே நீடித்து வரப்படுகின்றன. சாலை ஆய்வாளர் ஒருவர் 22½ மைல் கொண்ட சாலையாவது பார்வையிடவேண்டும் என்னும் வரையறைக்குட்பட்டு மாநிலப்பணியின் கீழ் கொண்டு வரப்படாது எஞ்சியுள்ள சாலை ஆய்வாளர்களின் பணியினை மாநிலப் பணித்தரத்தின் கீழ்க்கொண்டு வருவதை ஆலோசிக்கும் போது தற்காலிகப் பதவிகளையும் நிலைப்பணியாக்குவது பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

* 117 Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Highways Road Inspectors are now being paid out of the works estimate and not as in the case of other subordinate services; and

(b) if so, whether there is any proposal to bring them on a par with other Engineering Subordinate Services in the matter of payment?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) சாலை ஆய்வாளர்களின் ஊதியம் அவர்கள் பணிக்குட்பட்டிருக்கும் வழங்கப்படுகிறது.

(இ) முறையாகச் செயல்படும் பணி போன்ற பொது சார்நிலைப் பணியின்கீழ் கொண்டு வரும் செயற்குறிப்பு ஏதுமில்லை.

4th March 1969]

* 118 Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether Highways Road Inspectors are included in the Pension Scheme of the Government; and

(b) if not, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) இல்லை.

(இ) நெடுஞ்சாலை ஆய்வாளர்கள் பணியாற்றுவதற்கேற்ப கணக்கிட்டு அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படுவதால், ஓய்வூதியம் இல்லாத வேலைநிதி ஊதியம் பெறுவோர் தரத்திலேயே இவர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். உதவித் தொகையுடன் கூடிய வருங்கால சேமநிதி (தமிழ்நாட்டு) விதிகளின் கீழும் தமிழ்நாட்டு ஓய்வுக் கால ஏலாமைநிலை பணிக்கொடை. (தற்காலிகப் பணியாளர்கள்) விதிகளின் கீழும் உள்ள நன்மைகளை அவர்கள் பெற உரிமையுள்ளவர்களாவர்.

* 119 Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether Service Rules have been framed in respect of the service conditions of Highways Road Inspectors; and

(b) if not, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தலைமைப் பொறியாளரிடமிருந்து வந்த வரைவு விதிகள் இறுதி செய்யப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

* 120 Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Highways Road Inspectors are being paid at a lower rate than similar cadre of employees of the Public Works Department like Building Inspectors and Building Maistris; and

(b) if so, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) ஆம்.

(இ) நெடுஞ்சாலை கிராமப்பணிகள் துறையில் பணியாற்றும் சாலை ஆய்வாளர்கள் பொதுப் பணித்துறையைச் சேர்ந்த கட்டிட மேஸ்தரிகள் ஆகியோரின் சம்பள விதம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

		ரூ.
சாலை ஆய்வாளர்கள் II தரம்		70—1—80
சாலை ஆய்வாளர் I தரம் ..		80—2—100
கட்டிட மேஸ்திரி—		
III தரம்		70—2—100
II தரம்		70—2—100
I தரம்		120—3—150—5—175

சாலை ஆய்வாளர்கள் பார்க்க வேண்டிய அலுவல்களும் மேஸ்திரிகளின் அலுவல்களும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கக்கூடியவையல்ல.

[4th March 1969]

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, from the answer to the first question, I find that 765 posts are non-provincialised. Am I to assume that these posts do not satisfy the norm of 22-1/2 miles that has been prescribed and, if so, is it the fault of the Road Inspectors themselves or is it because the roads are not available or is it that they have not been allotted roads exceeding 22½ miles for supervision?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The total number of posts of Road Inspectors sanctioned for provincialisation is 1,767. The Chief Engineer is exploring the possibility of regularising another hundred posts based on the total length of 22½ miles for a Road Inspector. At the rate of three Inspectors for each Panchayat Union, a total of 1,759 posts have been provincialised. After taking some more works, suitable posts will be regularised.

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, in reply to the next question, the Hon. Minister has stated that their salary is charged to the works and not to the department as in the case of other subordinate engineering services. Is there any special reason for not charging it to the same head as it is done in the case of the other engineering subordinate services and, if so, at least will the Government consider putting them on a par with the other subordinate engineering service personnel?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : I have no further particulars at present.

THIRU D. SANTOSHAM : One more question, Sir, and I have done. With regard to the scale of pay not being equal to that of the other members in the P.W.D. Services, the Hon. Minister has said that the two services are not comparable. There is a feeling among the Road Inspectors that they are doing similar work and also their work is more difficult, because they generally have to travel some distance to go to their work spot. So, would the Government consider that having regard to the fact that they have to travel some extra distance to go to the work spot, they should also be put on a par in the matter of pay with the other subordinate engineering services?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The feelings of the hon. Member will be noted.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Since the pay of these Inspectors is charged to the works, am I to understand that when there are no works, the services of these people will be terminated?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : I have no particulars with me now.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

[4th March 1969]

(Thiru A. R. Damodaran in the chair.)

II.—ADJOURNMENT MOTION RE CANE CHARGE ON DEMONSTRATORS AT MADURAI.

திரு. என். ஆர். நியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கிழக்கண்ட ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை இம்மன்றத்தில் கொண்டு வருகிறேன் :—

“நேற்று மதுரையில், கைது செய்யப்பட்ட காங்கிரஸ் பிரமுகர் திரு. ப. நெடுமாறன் அவர்களை இன்று மதுரை மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வந்தபொழுது வேடிக்கை பார்க்கக் கோர்ட்டுக்கு வந்த பதினாயிரம் பொது மக்களை போலீசார் தடிகொண்டு தாக்கி 500 பேரை காயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கடைசியாக வந்த செய்தியில் 50 பேர் நிலைமை மோசமாக இருப்பதாகவும், 15 பேர் பிழைப்பது அரிது என்றும் செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகையால் அது பற்றி விவாதிக்க இந்த சபையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்”.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மதுரையிலே நாகர்கோவில் தேர்தல் முடிந்ததை ஒட்டி காங்கிரஸ் தொழர்களிடத்திலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழர்களிலே ஒரு பகுதியினரிடத்திலும் கலவரச் சூழ்நிலை தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. அப்படி இருந்த நேரத்திலே அந்தக் கலவரத்திலே ஈடுபட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டி 20 பேருக்கு மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

அவர்களிலே சிறு பகுதி முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சிறு பகுதியினர் காங்கிரஸ் கட்சிசைச் சேர்ந்தவர்கள். இப்படி அவர்களிடது வழக்குப் போடப்பட்டது. அவர்களுக்கு கோர்ட் சம்மன் அனுப்பப்பட்டது. இப்படி சம்மன் அனுப்பப்பட்டவர்கள் அனைவரும் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு கோர்ட்டுக்குச் சென்றார்கள். ஆனால் இந்த குறிப்பிட்ட நெடுமாறன் என்பவர் மட்டும் அந்த சம்மனை வாங்க மறுத்துவிட்டார். மறுத்தது மன்னியில் தவறாகவும் பேசி வந்திருக்கிறார். சம்மனை வாங்க மறுத்ததால் அவருடைய வீட்டில் சம்மன் ஒட்டப்பட்டது. கோர்ட்டுக்குப் போக மறுத்தார்; மறுத்தது மாத்திரமல்லாமல் மதுரையிலே ஒரு கூட்டம் போட்டு, அதிலே ‘சம்மன் அனுப்பினால் அதை மதிக்கமாட்டேன் : கோர்ட்டுக்குப் போக மாட்டேன்’ என்று சட்டம் ஒழுங்குக்குப் புறம்பான முறையிலே அந்தக் கூட்டத்திலே பேசி இருக்கிறார். பேசியது மாத்திரமல்ல, போலீஸ் தலைமை அதிகாரியாகிய ஐ.ஜிக்கு ‘தொப்பி எதற்கு, சட்டை எதற்கு’, என்றெல்லாம் தரக்குறைவான அறுவருக்கத்தக்க முறையிலே பேசி, ‘கோர்ட்டுக்குச் செல்ல முடியாது, அப்படி கோர்ட்டுக்குச் செல்வதாக இருந்தால், பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள்

[4th March 1969]

நாங்கள் செல்வோம், நீதிபதியைக் கேள்வி கேட்போம்' என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார். அந்தப் பேச்சுக் குறிப்புகளெல்லாம் போலீசாரிடம் இருந்து அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. இதற்கு இடையிலே சம்மனை மதித்து கோர்ட்டுக்கு வராத காரணத்தால் நீதிபதியின் உத்தரவின் பேரில் அந்த நெடுமாறன் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். கைது செய்யப்பட்டு கோர்ட்டுக்கு கொண்டு வரப்பட்டதும், 6-ம் தேதி வரையில் ரிமாண்டில் இருக்குமாறு நீதிபதி உத்தரவிட்டதின் பேரில், 6-ம் தேதி வரையில் ரிமாண்டில் இருக்குமாறு நீதிபதி இட்ட உத்தரவைத் தொடர்ந்து, அதை ஒட்டி அவரை போலீஸ் வானில் ஏற்றி மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் இருந்து சென்ட்ரல் ஜெயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் கூடியிருந்தால் அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் அவரை சென்ட்ரல் ஜெயிலுக்கு அழைத்துச் செல்கிற நேரத்தில் மதுரை பஸ் ஸ்டேண்ட் பக்கத்தில் 500 பேர்கள் போலீஸ் வாளை வழிமறித்து ஜெயிலுக்கு அந்த நண்பரைக் கொண்டு போகாத அளவிற்குத் தடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படித் தடுக்கப்பட்ட நேரத்திலே தான், போலீசார் மீது கல்லெறியப்பட்டிருக்கிறது. 7, 8 போலீசாருக்குக் காயம். இப்படிக் காயம் அடைந்த நேரத்திலே போலீசார் தடியடி அல்ல (cane charge) செய்திருக்கிறார்கள். பிரம்பால் அடித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக கலவரம் மொத்தவர்களுக்கிடையே ஏற்பட்டது 20, 30 பேருக்கு மேல் காயம் அடைந்திருக்கிறார்கள். போலீசாரில் 7, 8 பேருக்குக் காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று கிடைத்த தகவல்படி இப்படி நடந்திருக்கிறது. சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதிக்கு பாதகம் ஏற்படுகிற காரியம் நடைபெற்றது. இப்பொழுது அமைதி நிலை நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் வானிலே ஏற்றி சென்ட்ரல் ஜெயிலுக்கு அழைத்துச் செல்கிற நேரத்திலே போலீஸ் வாளை வழி மறித்து இப்படிச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதைப் பற்றி வேறு தகவல் இல்லை. எனவே தலைவர் அவர்களே, ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணைக்கு இது தகுந்த பிரச்சனை அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதை அறிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. VICE-CHAIRMAN : A motion to adjourn the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance must come strictly under the rules. The matter should involve more than the ordinary administration of law. Following the precedents in this regard, the incident mentioned in the notice does not involve more than the ordinary administration of law and order. Further the Member can raise this in the general discussion on the Budget for 1969-70. In view of this, I withhold consent to raise the matter.

4th March 1969]

III.—CALLING ATTENTION TO FAILURE OF MONSOON IN TINDIVANAM AND GINGEE TALUKS AND REMISSION OF LAND TAX, ETC.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வை மாண்புமிகு நீதி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன், அதாவது :—

'பருவ மழை பொய்த்ததன் விளைவாக, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் திண்டிவனம், செஞ்சி வட்டங்களில் நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்தல், பஞ்சத் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்தல் முதலியன.'

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, Sir, on the basis of the preliminary report of the Collector, the Government have sanctioned a special allotment of Rs. 10 lakhs for undertaking certain immediate relief measures such as deepening of drinking water and irrigation wells, repairs to minor irrigation sources and road works. The Collector has been asked to send a further report regarding drought conditions and relief measures in the affected parts of the district with particular reference to the taluks of Tindivanam, Gingee and certain firkas of Tirukoilur, Cuddalore, Villupuram and Vridhachalam taluks where conditions have been reported to be bad. Further relief to such areas will be considered by the Government after the Collector's special report is received and examined.

IV.—GOVERNMENT MOTION

AMENDMENT TO MADRAS LAND REFORMS (DISPOSAL OF SURPLUS LAND) RULES, 1965.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Vice-Chairman, Sir, I move—

"That the following amendment to the Madras Land Reforms (Disposal of Surplus Land) Rules, 1965, published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1240 of 1965, dated the 25th November 1965, at pages 1284-1296 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 1st December 1965, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by sub-section (1) of section 94 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, (Madras Act 58 of 1961), be approved under the proviso to the said sub-section :—

DRAFT AMENDMENT.

For sub-rule (3) of rule 6 of the said rules, the following sub-rule shall be substituted, namely :—

'(3) The value for the surplus land and for the buildings and trees thereon, if any, shall, at the option of the assignee, be payable in a lumpsum or in equal annual instalments not exceeding twenty, with interest at the rate of five per centum per annum on the outstanding instalments :

14th March 1969

Provided that the assignee shall be entitled to pay, at any time, any sum in excess of the annual instalments and such excess shall be adjusted towards the subsequent instalment or instalments."

I request the House to accept the motion.

VICE-CHAIRMAN : The question is :

"That the following amendment to the Madras Land Reforms (Disposal of Surplus Land) Rules, 1965, published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1240 of 1965, dated the 25th November 1965, at pages 1284-1296 of Part V of the *Fort St. George Gazette*, dated the 1st December 1965, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by sub-section (1) of section 94 of the Madras Land Reforms (Fixation Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), be approved under the proviso to the said sub-section :]

DRAFT AMENDMENT

For sub-rule (3) of rule 6 of the said rules, the following sub-rule shall be substituted, namely :—

(3) The value for the surplus land and for the buildings and trees thereon, if any, shall, at the option of the assignee, be payable in a lumpsum or in equal annual instalments not exceeding twenty, with interest at the rate of five per centum per annum on the outstanding instalments :

Provided that the assignee shall be entitled to pay, at any time, any sum in excess of the annual instalments and such excess shall be adjusted towards the subsequent instalment or instalments."

The motion was put and carried.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70 —cont.

MR. VICE-CHAIRMAN : Now we will take up discussion on the Budget for 1969-70. Thirumathi Lakshmi Krishnamurthi will now speak.

* THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI : Mr. Vice-Chairman, Sir, I am happy to note that the Resolution of my party adopted by this House recommending that free education be introduced in the Pre-University has not only been accepted in principle, but it has been implemented. I think, Sir, this will be probably the appropriate moment to stream the students, who will flock these pre-university classes, which are already overcrowded. I request the authorities to stream them in such a way as to suit their aptitude, and intelligent quotient, so that they are diverted to other courses. I mentioned this even last year requesting the then Education Minister that job assessment for the next five years should be made, and the courses in Polytechnics already in existence or those to be installed should be

4th March 1969] [Thirumathi Lakshmi Krishnamurthi]

properly planned and that students should be given proper directions at the high-school level itself in this regard, so that they might choose a career most suitable to them, and may not swell the number of the educated unemployed. On the other hand, Sir, I learn that four more Arts Colleges are to be opened in the academic year. It is high time that our Education Department paused before going on like this indiscriminately opening new Colleges. Otherwise, as I said, to many people this will cause more heart-burning. The assesment of jobs in the coming years should not be a difficult problem if a committee of educational experts and technical experts is formed immediately so that in the next two months before the next academic year begins they can make a proper assessment and so divert the students. We saw at the commencement of the present academic year that several seats in the existing technical institutions remained unfilled, because many of those who had come out of the polytechnics and the engineering colleges found themselves unemployed.

4-40 p.m.

Sir, just now I have received a letter from one Sanskrit Pandit in Neyveli, a victim of the two language policy of the Government. The Sanskrit language is our ancient heritage. When foreigners are taking steps to promote the study of this rich language, it is a pity, Sir, that our children are denied the study of this language. I know that this language has been given as an elective. But under modern conditions, when there are other erectives, which will probably give them suitable jobs, readily, no student will come forward to learn this language, except as a matter of love for the language. The pity of it is that the Government who profess so much love for Tamil have also put a hatchet on the learning of Tamil by their two language policy. Many Punjabis, Bengalis, Sikhs and others residing here have a desire to learn that language. But unfortunately by this two language policy of the Government, they have been denied that opportunity. I think the Government should bestow second thought on this and devise ways and means by which at least the student will have the option to learn Hindi or Tamil or Sanskrit, whichever they want to.

Sir, the Madras State has been unique in that it has had men of the calibre of Dr. S. R. Ranganathan and Sri K. V. Krishnaswamy Iyer who have truly and well laid the foundations of the library movement in this State. It is only here in this State of all the States that a library cess is collected. We see a very splendid building in Mount Road, the very imposing and well-equipped Madras District Library. But the libraries throughout the State, I am afraid, are not functioning to our satisfaction. The library cess is not collected fully, because the panchayat officials are not very keen on this, especially because they have to collect it along with the house tax. The Government also only match the collections. So, some libraries do suffer for want of adequate finance. Even where finance is available, it is

[Thirumathi Lakshmi Krishnamurthi] [4th March 1969]

rather lopsided in the sense that more money is spent on administration. A district library which has to spend Rs. 3 lakhs on administration has got a poor sum of Rs. 30,000 for the purchase of books. Here again, in most places libraries are sometimes confused with reading rooms. I am told that a major portion of the available money is spent on buying popular journals and newspapers rather than on books. There are, I am told, more than about a thousand libraries in this State. Instead of consolidating and improving the existing facilities, the districts seem to be vying with each other in scoring a century. They seem to be mistaking the library field for the cricket field. They are keen on opening the hundredth branch and more money is spent on the staff. There is little left to buy books. This is a sorry state of affairs and should be rectified.

I learn from a recent Gazette notification that a State Library Committee has been set up and a few members have been elected to it. I do not know what the functions exactly are. But I do hope that the Committee will go into all the details of the working of the libraries and devise ways and means by which the libraries will be better used by the public. In the neighbouring State of Kerala, instead of giving libraries cash grants, what the Library Committee does is to draw up a panel of suitable books and send that panel to the branch itself from which the branch is supposed to choose the books it wants, I learn that 1,200 titles appear in the Tamil language of which, I am sure there will at least be a hundred worth while books. If our present Government also will take a similar step and draw up a list of 100 good titles and distribute them to the local library committee, it will be of great help to them in choosing really good books, which should find a place in the shelves of all the libraries. I am able to know about Tamil books, in detail, because I am a minor publisher in my own right. I publish only a few titles in a year, but there are more senior publishing houses, and they have done yeoman service to the State. They should be helped.

Here again, Sir, I find there is a little confusion. In a particular district, they had no Chairman for the past three years. Without a Chairman and the local library authority, I do not know on whose sanctioning authority, they have been purchasing books and how the allotment has been spent and on whose choice these books were bought. I am sure the Audit Department would have to say something about this.

Again, Sir, in another district, the Chairman selects certain titles and on the very next day, a contrary order from the Secretary, who is the Hon. Secretary, cancelling the Chairman's selection is received. This sort of dyarchy should not exist. Either scrap the whole thing or fix the responsibility on one person. Of course malpractices are going on. The officials are blaming the publishers and the publishers are blaming the officials. There is no point in mutual recriminations. A full stop

4th March 1969][Thirumathi Lakshmi Krishnamurthi]

should be put to this. The Central State Committee should choose the books or the local branches should choose the books they want. Either way, you can, I am sure, overcome the evil.

Sir, the librarians also have a grievance. Most of them are trained librarians. There are three categories of them. Those who are employed directly by the Government, those who are employed by the private colleges, and those employed by the private libraries, are getting different scales of pay. Their scale of pay should be brought on a level with that of the college lecturers. Their tenure of service should be made secure, especially in view of the fact that the Central Government have come forward to meet the additional expenditure up to eighty per cent.

I am glad, Sir, that the present Chief Minister and his Cabinet have also reiterated that they would follow the Gandhian tradition and uphold Prohibition. But mere lip sympathy for the cause would not do. I find that in the so called pharmacies malpractices are on the increase.

When Thiru R. Venkataraman was the Minister he brought in a Bill to restrict the private educational institutions and to control the racket there. Similarly, may I request this Government to bring in a Bill so that pharmaceutical chemists may have their own shops with due restrictions? We should not allow every Tom, Dick and Harry to hang a board at any place and call it a pharmacy. I know there is a Drugs Act in existence. In spite of that Act, this has been flourishing and it is not very conducive to the policy of Prohibition. If the Government really mean to enforce it, they must come forward to devise means to control the sale of illicit liquor which is so merrily going on.

(Mr. Chairman in the Chair.)

THIRU G. SWAMINATHAN: The Drugs Act covers medicines manufactured according to the Allopathic system. Kashayams and other things that are being sold by pharmacies are being manufactured according to the Ayurvedic and Siddha Systems of Medicine over which the Drugs Act has no control at the present juncture.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI: I thank the hon. Member for his information. But I am afraid this requires looking into. Illicit liquor is freely available; even in pan-shops if you ask for ginger you get it in Madras city; outside you ask for Kumbakonam sada. With due apologies to the people of Kumbakonam, I am afraid these things are going on brazenly. (Interruption) I belong to Pudukkottai.

From drink, I now go on to food. Food adulteration is a racket which has been going on. The punishments meted out are not deterrent enough, the cases booked are not prosecuted and even where they are prosecuted, the punishment is not adequate. It is high time that the Law Minister and the Food Minister sat

4 50
p.m.

[Thirumathi Lakshmi Krishnamurthi] [4th March 1969]

together and saw that an end was put to this also. I know there are several vested interests in this and it will not be an easy job, but it has to be tackled.

I would like to know from the Food Minister why there is subsidy only for boiled rice and not for raw rice. Is it probably because they think that boiled rice is bought only by the poor and not by the rich or *vice versa*? I think the policy should be uniform or it should be scrapped.

For the past few days no kerosene has been available in the T. Nagar Branch of the T.U.C.S. People are put to a lot of hardship. I know it is a temporary phase. But, as it is, there are households which depend solely upon kerosene. It is a hardship to the middle class educated who solely use kerosene. The lower middle class also depend upon it as the cost of wood fuel is high.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அரசாங்கம் கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இதைக் கவனித்து வேண்டியதை செய்யும்.

மொரார்ஜி தேசாய் வரி போட்டுவிட்டதால் சிலர் ப

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI : அவர்கள் போட்டு விட்டுப் போகட்டும். இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது ?

Sir I consider the present water scarcity a blessing in disguise; yet it will make the Government think keen on alternative sources and schemes. The underground water-supply scheme has been in existence for more than two years now. But somehow it has been dragging. It should not be allowed to drag on. It should be whipped up and followed up so that a permanent source of supply may be ensured throughout Tamil Nadu from these underground resources which the Almighty has so kindly bestowed on us.

At Mahabalipuram a good Government Stapathi School has been functioning and turning out students who have come out very skilled in the art of temple repair and building. Formerly, a few junior engineers were employed by the Government to attend to the temple. But now I am informed that their services have been dispensed with. Excepting for one or two devasthanams which employ engineers, all these stapathis are let loose just to fend for themselves. There is no point in training people and leaving them in the lurch. As years go by more and more temples are falling into disrepair and they need a lot of attention. I am sure the department has enough funds to see that these stapathis are employed at least on an *ad hoc* basis to begin with so that they may make a survey of those temples which are in need of immediate small repairs, and that will give these students some incentive and a job. Otherwise, at some stage, the Government may have to close down this school just as the other Hari-katka Kalakshapam School had to be closed down.

[4th March 1969] [Thirumathi Lakshmi Krishnamurthi]

Almost daily we have to witness the sorry plight of the transport buses breaking down especially during peak hours in the City of Madras when both students and the office-going public are in a great hurry to reach their destination. Attempt should not only be made to keep all the vehicles in good repair but may I suggest that an incentive be given to drivers who take extra care of their vehicles and which have the least repairs?

I am sorry to find that pensioners, especially teacher pensioners, in spite of the eloquent pleas of the hon. Member Thiru Krishnamoorthy and other able members have fallen on deaf ears this year also and they are in a sorry plight. But I would add my humble voice and include another category of pensioners also in that plea. There are about two to three thousand young destitute widows in our State. My request to the Finance Minister is to set apart Rs. 5 lakhs for them so that each one may get Rs. 25 per mensem which only comes to Rs. 300 per annum, instead of driving these young women into the streets which may create a social and moral problem. This Cabinet and both Houses of the Legislature will earn their gratitude by awarding them this meagre pension.

Sir, the other day I had the experience of driving towards Ambattur. I was rather shocked to find a number of red flags fluttering there. It was a very sad experience. It may make us think for a moment which party is ruling this State.

திரு. வி. ராகவானந்தம் : தொழிற்சங்கங்களும் செங்கொடி தான். அரசியல் கட்சிகள் மட்டும் செங்கொடி உபயோகிக்கவில்லை.

திருமதி. லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி : தொழிற்சங்கங்களிலும் தொழிற்சாலைகளின் வாயில்களிலும், தெருவெங்கும் செங்கொடி மட்டும்தான் காணப்பட்டது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : Warning -க்கு கூட செங்கொடி தான்.

THIRU C. P. CHITRARASU : Just like any other party, the Communist Party also can fly its flag.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI : I am glad to see that the hon. Member Thiru Chitrarasu agrees that the Communist Party has this flag which means that other parties can fly their flags. But what I saw only red flags unrelieved by any other colour.

MR. CHAIRMAN : The red flag scares bulls.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI : I am afraid that the red scares all democratic citizens.

I know the Chief Minister is quite firm in dealing with such problems. But I am sure he wants to maintain industrial peace also. That is very essential for the growth and progress of our State. With all my sympathies for labour that their rights must be

p.m.

[Thirumathi Lakshmi Krishnamurthi] [4th March 1969]

ensured, I feel that the erring and violent labour must be made to understand that their liberty ends where my own begins. They cannot indulge in violence. Sir, I happened to see a young Engineer, an enthusiastic, and energetic young man. His arm has been very badly hurt. I called on him. Sabotage has been suspected. Whatever your rights are and whatever be the wrongs you must not forget that after all we are all brothers and we are all human beings. There are ways and ways of fighting our cause. The end never justifies the means.

Lastly, Sir, about the rights and wrongs, some of the junior members seem to feel that two wrongs make a right. Let me humbly point out, Sir, to them that two wrongs never make a right. Sir, my party has committed a few mistakes. After all, nobody is infallible. We may continue to make mistakes but it never justifies you who are in power to continue to make mistakes. After all, the electorate did not elect you to continue to commit the mistakes, the same mistakes which my party might have committed advertently or inadvertently. I hope that lesson will go home and I feel we will act in a more dignified way more suited to this chamber of which we have very worthy examples. We can do very well by following them.

Thank you, Sir.

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கும் அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இது ஒரு நல்ல பட்ஜெட் என்று நான் பாராட்டி வரவேற்று என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் முதன்முதலில் நம்முடைய கண்ணில் படுவது கிட்டத்தட்ட 167 கோடி பற்றாக்குறை என்பது. இன்னும் எதார்த்த நிலைமையைச் சொல்லப்போனால் கிட்டத்தட்ட 19½ கோடி ரூபாய் அளவில் பற்றாக்குறை விழுந்து இருப்பதாக நமக்குத் தென்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் மாத்திரம் மல்லாமல் நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள மற்ற பல மாநிலங்களிலும் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். இப்படித் தயாரிப்பது நல்லது என்ற முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக் காண முடியும். இப்படித் தயாரிப்பதிலே ஒரு லாபம், பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைத் தயாரித்த காரணத்தால் இதைக் காட்டி மத்திய அரசிடம் இன்னும் அதிகப்படியான பணத்தைக் கேட்கக் கூடிய வாய்ப்பு நமக்கு ஏற்படுகிறது. அதற்காக இப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறை பட்ஜெட் நம்முடைய மாநிலத்திலே மட்டுமல்லாமல் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்கின்ற மாநிலங்களிலும் போடுகிறார்கள். அந்த முறையிலே பார்த்தால் நம்முடைய மாநிலத்திலே போடப் பட்டிருக்கிற பட்ஜெட் மிக நல்ல பட்ஜெட் என்று பாராட்டுகிறேன். பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போட்டு விட்டு நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மனுப்போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஏன் இப்படிச் செய்ய வேண்டும்? எங்களுடைய கட்சி மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம், சுயாட்சி வேண்டுமென்று

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கோருகிறது. நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சி மாநில அரசுக்கு பெரும்பாலான அதிகாரங்கள் தேவை என்று கூறுகிறது. நாம் உரிமையோடு கேட்க வேண்டிய விஷயங்களில் கூட நாம் ஏன் மனுப்போட வேண்டும்? அவசியம் என்ன? சாதாரணமாகப் பார்க்கும்போதும், இந்த பட்ஜெட்டிலேயும் மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கின்ற உறவு முறையும், மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் தெரியவரும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஓரளவுக்கேனும் எடுத்துக் காட்டி இருப்பாரானால் அதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன், நானும் என்னைச் சார்ந்தவர்களும் வரவேற்று இருப்போம். ஆனால் அதைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை. குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புவது மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு வரக்கூடிய பணத்தில் கிட்டத்தட்ட 60 சதவிகிதம் பணம் திட்டங்களுக்காக வருகிறது. ஆகவே இதைத் தான் "Committed Expenditure"

"Plan" காரியங்களுக்காக வரக்கூடிய பணமாக 60 சதவிகிதம் பிளானிங் கமிஷனாலே (Planning Commission) ஒதுக்கப்படுகிறது. ஒதுக்கப்படுகிறது. பாக்கியுள்ள 40 சதவிகித பணம்

"Finance Commission"

ஒதுக்குகிற பணம்.

ஆனால் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் 287 பிரிவின் படி இந்த நாட்டிலே அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரே வந்தாபனம்

"Finance Commission" கான். திட்டக் கமிஷன் அல்ல Finance Commission

தான் மாநில அரசிற்கு மத்திய அரசிடம் இருந்து எந்த விகிதத்திலே பணம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு சட்ட ரீதியாக, அரசியல் சட்டப்படி Finance Commission செய்வ

வேண்டிய காரியத்தை பிளானிங் கமிஷன் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் திட்டக் கமிஷனிடத்திலே மாநில அரசுகள் மண்டியிட வேண்டிய அவல நிலை உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய கருத்து மாநில அரசிற்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை. மாநில அரசிற்கு ஒதுக்க வேண்டிய பணம் முழுவதும் பிளான்ஸ் கமிஷன் ஒதுக்க வேண்டும் என்ற நம்முடைய நிலையை நாம் மத்திய அரசிற்கு எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும். திட்டக் கமிஷனை நாங்கள் அங்கீகரிக்க முடியாது என்பதையும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லியாக வேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம். இந்த பைனான்ஸ் கமிஷனை இஷ்டப்பட்ட நோக்களில் போடுகிறார்கள். இஷ்டப்பட்ட நோக்களில் முடிவெடுக்கிறார்கள். அது ஒரு Continuous body ஆக இல்லை என்ற நிலைமை கூட இருக்கிறது. இந்த பைனான்ஸ் கமிஷனை ஒரு நிரந்தர அமைப்பாக அக்கி மாநிலங்களுக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள தொகைகளை அது பிளான் தொகையானாலும் சரி, வேறு காரியங்களுக்காக உள்ள தொகையாக இருந்தாலும் சரி, இந்த பைனான்ஸ் கமிஷன் ஒதுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கையை நம் மாநில அரசு வைக்க வேண்டும்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1969]

இரண்டாவதாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வாணொலி பிரச்சனை பற்றி சொன்னார்கள். அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். காலையில் பாரம்பரியமாக ஆங்கிலச் செய்தி வந்தால், இது 8 மணி என்று கெடியாரத்தைத் திருப்பி வைக்க உபயோகமாக இருந்தது என்று. ஆனால் காலே 8¼ மணிக்குக் கூட கடிக்காரத்தைத் திருப்பி வைக்கலாம் என்பதுபோல் மத்திய அரசிலிருந்து பதில் வந்தது போல் சொன்னார்கள். அந்த நிலையில் மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய மாநில அரசின் எந்தவிதமான கொள்கைகளையும் கேட்பது இல்லை, அதே போல் என்.சி.சி.-யை பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் நாம் சொல்லுவதற்கு செவிசாய்க்கவில்லை. சேலம் உருக்காலை பொருத்தவரையில் நாம் என்ன சொன்னாலும் மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய சொல்லுக்கு செவிசாய்க்கவில்லை. ஆனால் நாம் சொல்லுவது எல்லாம் இதுதான். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின்படியே State and Centre relationship மாநிலங்களுக்கும் மத்தியத்திற்கும் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால் அந்த தகராறுகளை தீர்க்க நாம் ஜனாதிபதியை அணுகி அதற்காக ஒரு கவுன்சிலை அமைக்கச் சொல்லுவதற்குக் கூட நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதுமாதிரி ஒரு கவுன்சிலைப் போட்டு அங்கே பிரச்சனைகளை விவாதிக்க வேண்டும். உண்மையில் அது உருவாகுமானால் நம்முடைய மாநில அரசுக்கு இன்னும் அதிக அளவில் மத்திய அரசு மதிப்பு கொடுக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் பேச விரும்புவது கூட்டுறவு சம்பந்தமான விஷயம். நல்ல சந்தர்ப்பம் என்றே நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அமைச்சரானவுடன் இந்த கூட்டுறவுத் துறையை நல்லமுறையில் வளரச் செய்யவேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, லாபம் உள்ள தொழிலாகவும் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் மிகவும் கஷ்டமான காரியம் ஏதாவது உண்டு என்றால், உதாரணமாக, ஊசி காதில் யானையை நுழைப்பது போன்ற ஏதாவது கஷ்டமான காரியம் உண்டு என்றால் அது கூட்டுறவுத் துறையை லாபகரமாக்குவதுதான். அந்த ஒரு பெரிய பொறுப்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற பெரிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் உண்மையிலேயே டி.யு.சி.எஸ். கூட நஷ்டத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் எவ்வளவு தூரம் இத்துறையை லாபகரமாக ஆக்க முடியும் என்று நீரம்ப சந்தேகங்கள் உண்டு. ஆனால் நம்முடைய உணவுத்துறையில் நல்ல உற்பத்தி ஏற்படவேண்டும் என்ற நிலையில் விவசாயத் துறையோடு கூட்டுறவுத்துறை ஒருங்கே இணைந்து நல்லமுறையில் வேலை செய்தாக வேண்டும். ஏன் சொல்கிறேனென்றால் கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் நம் நாட்டிலுள்ள நிலச்சுவான்தாரர்களைப் பற்றிய எல்லா கணக்குகளையும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இது ஒரு latest information. National Sample Survey Report 8th round on rural sector Statistics No. 68/84-85

4th March 1969] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

published by the Cabinet Secretariat of Statistics No. 66 of India, of India.

இதிலுள்ள விஷயங்களை வைத்துக் கொண்டு புள்ளிவிவர முறைப்படி 1965-66-ம் ஆண்டுக்கு தொகுத்திருக்கிறேன். 1965, 66 வருஷத்திலே நம் நாட்டிலே எவ்வளவு நிலச்சுவான்தாரர்கள் இருந்தார்கள், அவர்களுக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் உதவ வேண்டும், இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் எவ்வளவு உதவினால் எந்த அளவில் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பதற்குச் சொல்லப்பட்ட காரியங்களை பார்த்தால் நிலச்சுவான்தாரர்களின் ஒரு 'இமேஜ்' பிரதயட்சமான நிலைமை தெரிகிறது. நிலச்சுவான்தாரர்கள் என்றால் பெரிய பணக்காரர் என்ற உறுதியான அபிப்பிராயம் சாதாரண மக்களுக்கு ஏற்படாது. 1965-66-ல் இந்த மாநிலத்திலுள்ள மொத்த நிலச்சுவான்தாரர்கள் 58 லட்சம் பேர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்குரிய நமது மாநிலத்திலுள்ள arable lands மொத்த பரப்பு 166 லட்சம் ஏக்கர். இந்த 58 லட்சம் நிலச்சுவான்தாரர்களில் 5 ஏக்கருக்குள் இருப்பவர்கள் 46 லட்சம் பேர், ஐந்து ஏக்கரிலிருந்து 20 ஏக்கர் வரையில் வைத்திருப்பவர்கள் 10 லட்சம் பேர், 20 ஏக்கருக்கு மேலாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 136 லட்சம் பேர் என்று பார்க்கிறபொழுது மொத்தம் உள்ள இந்த 58 லட்சம் பேரில் 80 சதவிகிதமான நிலச்சுவான்தாரர்கள் அதாவது 5 ஏக்கருக்குள் வைத்திருக்கும் 46 லட்சம் நிலச்சுவான்தாரர்கள் இருக்கிறார்கள். இதைத்தான் இதற்கு முன்பு வந்த அறிக்கையில் கூட நம் மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட 120 கோடியிலிருந்து 136 கோடி அளவில் இந்த நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு செலவு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நம்முடைய திட்டங்களைப் பார்க்கிற பொழுது 36 கோடி அளவில்தான் இதற்காக நாம் செலவு செய்கிறோம். கிட்டத்தட்ட 25 சதவீதம் கூட இதற்காக செலவு செய்யவில்லை என்று பார்க்கிறோம். அதில் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை நம்முடைய நாட்டில் 64 வருஷமாக இருக்கிறது. இதை ஆரம்பிக்கும்போது ஏற்பட்ட ஐந்தொகை என்று தமிழில் சொல்லுவார்கள் அதாவது கணக்கை எழுதும் முறை அது. இப்போதும் single entry இருக்கிறது. double entry system வேண்டும். கோடிக் கணக்கான single entry அளவில் செலவு செய்யக்கூடிய ஸ்காபனம் இன்னும் முறையில் இருக்கிறது. double entry -க்கு இன்னும் வரவில்லை. பெயரிடப்பட்ட நிலைமையில் 5 ஏக்கருக்குள் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவுப் பணம் போய்ச் சேருவது இல்லை. இதை முன்பு வந்த கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக 20 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள நிலச்சுவான்தாரர்கள் அவர்கள் இந்த கூட்டுறவு சங்கங்களை கையில் வைத்துக் கொண்டு professional Co-operators என்று சொல்லுகிற வகையில் காங்களை தலைவர்களாக அண்டு அண்டுகாலமாக அனுபவித்துக் கொண்டு சாதாரண எளிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு இந்தப் பணம் போய் சேராது. வகையில் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பணம்

5-10
p.m.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1969]

சாதாரண எளிய விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தால் ஒழிய உணவு உற்பத்தி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,160 பவுண்டுக்கு மேலே தாண்டாது. ஆனாலும் கிட்டத்தட்ட 10 வருஷ காலத்திலே ஒரு ஏக்கருக்குள்ள உற்பத்தியை இரண்டு பங்காக ஆக்கியிருக்கிறோம். என்றாலும் கூட ஜப்பானில் ஏக்கருக்கு எட்டாயிரம் பவுண்டு கிடைக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,200-லிருந்து கிட்டத்தட்ட 1,500 பவுண்டுக்கு வந்தாலே நாம் உணவு நிலைமையை சமாளித்துவிடலாம். பஞ்சமாக இருந்தாலும் கூட 5 லட்சம் டன் அல்லது 10 லட்சம் டன் அரிசி தான் தேவைப் படுகிறது. இந்த 5 ஏக்கருக்குள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்கள் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமானால் கூட்டுறவுப் பணம் 80 சதவீதமான எளிய விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும்படியாக ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். ஆனால் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது எவ்வளவு சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அங்கே உள்ள பெருச்சாளிகளை முதலில் அப்புறப்படுத்த வேண்டும். அதுவரையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உருப்படாது. இதற்காக என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் முன்னால் வந்த கமிட்டி ரிப்போர்ட்டின் படியும் சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டபடியும் ஆண்டு களுக்கு மேலாக யாரும் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் நெடூர்ந்து ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் தலைவராக இருக்கக்கூடாது என்று சட்டம் ஒன்று வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்றே நான் கருதுகிறேன். இதை ஒரு சமயம் நமது மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்கள் கூட வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அடுத்த எந்த ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்திலும் அதிலுள்ள ஊழியர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று வைத்து இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக தனிப்பட்டவர்கள் நடத்திவரும் பெரிய பெரிய தொழில் நிறுவனங்களில் எல்லாம் தொழிலாளர்கள் சார்பில், ஓரவர் டைரெக்டராக இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திப் பேசிவரும் இந்த நாளில் 'பார்ட்டிசிபேஷன் இன் தி மேனேஜ்மெண்ட்' கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பணியாற்றுவவர்கள் அதில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கக்கூடாது என்பது நியாயத்திற்கும் காதத்திற்கும் ஒவ்வாத ஒன்றாகவே இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இப்படி பணியாற்றுவவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் எப்படி பார்ட்டிசிபேஷன் இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்து இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுத்துறை நிறுவனங்களில் உள்ள ஆடிட்டிங் முறையைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது அங்குள்ள முறையானது கூட்டுறவு டைரெக்டருக்கு கட்டுப்பாட்ட மறையாக இருக்கிறது. ஆடிட்டர் எவ்வளவு தான் ஒரு சங்கத்திலுள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி எழுதி வைத்தாலும், ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் கூப்பிட்டு உத்தரவு போட்டால் அந்த ஆடிட்டர் சான் எழுதியவற்றில் 90 பகுதியை எடுத்துக்கொண்டே போய்விடுவார். காரணம் அந்த ஆடிட்டரும்

4th March 1969] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அவருக்கு டாப்பிட்டவர். இன்னும் ஒன்று தனியார் நிறுவனங்கள் தங்கள் ஆண்டுக் கணக்குகளை எழுதிமுடிந்த ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக அந்தக் கணக்கு ஆடிட் செய்யப்பட வேண்டும் என்று Companies Act படி விதி இருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில் அப்படி இல்லை. பல வருஷங்கள் ஆனால் கூட அவற்றை ஆடிட் செய்ய வேண்டிய காலகெடு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. சா. சணேசன் : கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கணக்குகளை எழுதி முடிப்பதற்கே பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இப்படி கணக்குகளை எழுதி முடிப்பதற்கே ஆண்டுகள் பல ஆகின்றன என்று சொல்லும் போது அவற்றின் தணிக்கையை முடிப்பதற்கு எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும் என்று எவக்குச் சொல்லத்தெரியவில்லை. இன்னுள்ள ஆடிட்டிங் முறையால் பல சங்கடங்களை ஏற்படுகின்றன. மேலும் ஆடிட்டிங் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள குறைகளை யெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுறவுகளுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று விதிகள் இருக்கின்றன. ஆனால், அப்படிச் செய்யப்படுவது இல்லை. எனவே என்ன என்ன குறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன என்பதையெல்லாம் விவரமாக எழுதி அவற்றையெல்லாம் பேலன்ஸ் ஷீட்டோடு அச்சடித்து மெம்பர்களுக்கு எல்லாம் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் போடப் படவேண்டும்.

திரு. சா. சணேசன் : இப்போது உள்ள டிபார்ட்மெண்ட்டல் ஆடிட்டிங் முறையையே அகற்றிவிட்டு தனியார் துறையில் உள்ளதுபோன்ற கமர்சியல் ஆடிட்டர்சை வைத்து ஆடிட் செய்தால் பல ஊழல்களைப் போக்க முடியும், கால தாமதம் தவிர்க்கப்படும் என்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை ஒரு யோசனையாக இந்த சபையின் முன்னால் வைக்கவிரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கனம் சணேசன் அவர்கள் சொல்லுவதும் நல்ல யோசனையாகத் தான். நான் சொல்லுவது என்ன வென்றால் இப்போதுள்ள டிபார்ட்மெண்ட் ஆடிட்டிங்கில் ஆடிட் செய்யும் அதிகாரிகள் கூட்டுறவு துறை ரெஜிஸ்ட்ராரின் ஆணைக்கு உட்பட்டவராக இருக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் குற்றவாளியே தனக்கு நீதி வழங்கக்கூடிய ஸ்தானத்தில் அமர்த்தப்படுவது போல இருக்கிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும் என்று தான் நான் வற்புறுத்துகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை ஆடிட்டர்களை லோகல் பண்டு ஆடிட்டிங் துறையோடு வேண்டுமானாலும் இணைத்துவிடலாம். மேலும் இன்றைய நிலையில் டிபார்ட்மெண்ட் ஆடிட்டர்கள் ரெஜிஸ்ட்ராருக்குப் பயந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி ஏதாவது குற்றங்கள் காணப்பட்டாலும் அதற்கு நீதி வழங்கவேண்டியவர் ரெஜிஸ்ட்ராராகத்தான் இருக்கிறார். எப்படி முன்பு நீதித் துறையையும் நிர்வாகத் துறையையும் தனித்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1969]

தனியாகப் பிரித்து வைத்தோமோ அதேபோல கூட்டுறவுத் துறையிலும் செய்யவேண்டும். தேவையான நிதிமன்ற யோக்கிய தாம்சங்கள் இல்லாமல் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளவர்களாக பலர் இத்துறையில் இருக்கின்றார்கள். எனவே சரியான நியாயம் கிடைப்பது இல்லை. அப்படி நியாயம் கிடைப்பதானாலும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகாலம் ஆகின்றது. இவற்றையெல்லாம் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் யோசனைசெய்து இந்தச் சிக்கல்களைப் போக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: On a point of elucidation, Sir. The fundamental difficulty with the co-operative societies is this. When a person calls it a society, he looks upon it as though it is not doing anything for profit and that it is something charitable. People get into the idea of co-operation as though no profit is to be made. The fundamental difficulty which I find is in the name. It has created an image in the minds of the people that no profit is to be made out of it, it is not to be run as a commercial concern, or as a business enterprise, with the result that these co-operatives as I see them are mostly losing concerns. If I may, I would divide the co-operatives into three different kinds. One is the industrial co-operatives. The second is the trading ones and the third is the financial ones. The industrial co-operatives are run at very considerable loss. The spinning mills, 12 of them in the co-operative sector, they have lost, 70 crores of rupees. While the sugar mills in the private sector have made several lakhs, hundreds of lakhs of profit, throughout the length and breadth of the country, I find that the co-operative sugar mills, four of them, have lost as much as Rs. 70, lakhs. That is on the industrial side.

Secondly, coming to the trading side, it is different from the industrial side, in the sense that trading means buying and selling. But in the trading side audit is most important and I find that audit is delayed several years afterwards. There is nothing in the Co-operative Societies Act to compel audit being completed within a stipulated period, say, within the next six months, as, we have under the Companies Act, with the result that audits are made several years afterwards when no trace can be made, of the transactions, and no footprints can be found. And the trading societies which are different from the industrial societies are also incurring losses. I am painfully conscious of the criticism made by the hon. Member that audit is very expensive. For an ordinary company or a business firm which has a turnover of Rs. 50 thousand, if audited by a chartered accountant of repute, the audit fee is about a hundred rupees. But with the same turnover the audit charges when done by the department come to Rs. 1,200. Roughly it is about ten times the fees charged by a reputable firm of chartered accountants. I mentioned last time that I had an intention of bringing in necessary legislation to reform this.

[4th March 1969] [Thiru Si. Pa. Aditanar]

Sir, the only thing which is running with some degree of satisfaction is the financial institutions, namely, the credit societies, the urban banks, the land mortgage banks. I hope they will continue to function on the lines mentioned by the hon. Members. The hon. Member has made very useful suggestions. These institutions will be made to serve the people at large. But the first thing is to extend these banking facilities to the villages so that they might reach the small landowners. I am thinking about it and this Ministry will take every step to implement the suggestions of the hon. Member to the satisfaction of all the people concerned.

Mr. CHAIRMAN: The Hon. Minister's clarification is also an elaborate one.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்கும் உரைக்கும் நான் எனது மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மதிப்புமிக்க நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையை ஏற்றுக் கொண்டதற்கு மிகச்சரியான முறையில் மட்டும் இன்றி வேகமாகவும் பல முன்னேற்றங்கள் அந்தத் துறையில் ஏற்படும் என்ற உறுதிப்பாடு எனக்கு உண்டு. அவர்கள் தொழிற் துறையில் மிகச் சிறந்த அனுபவம் உள்ளவர்கள். எனவே அவர்கள் அந்தத் துறையில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டு அவற்றைப் போக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் சில யோசனைகளைக் கூறினேன். அவர்களும் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறியதற்கு என் நன்றியறிக்கை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

அடுத்து சென்னை மாநில அரசு நடத்தும் தொழில்களைப் பற்றியும் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசு குறிப்பாக நான்கு தொழில்களை நடத்துகின்றார்கள். அதிலும் இந்த ஒரு விஷயம் நான் சார்ந்துள்ள கட்சிக்கு ஏற்ற ஒரு சப்ஜெக்டாக இருப்பதால் அதுபற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். நமது அரசு நடத்தும் தொழில்களில் முக்கியமாக போக்குவரத்து ஒன்று. அடுத்து சிங்கோடு டிபார்ட்மெண்டு. மூன்றாவதாக அக்ரிகல்ச்சரல் எஞ்சினியரிங். நான்காவதாக டெம்பி டெவலப்மெண்டு. அதில் குறிப்பாக போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் சென்ற வருஷத்திற்கு முந்தைய வருஷத்தில் அந்தத் துறையில் ரூ. 60 லட்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. சென்ற ஆண்டில் அது ரூ. 43 லட்சத்திற்குக் குறைந்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதற்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். காரணம் எப்போதும் நஷ்டத்தில் ரூ. 17 லட்சத்தை குறைத்து இருக்கின்றார். மேலும் ஒரு மைலுக்கு ஓடும் செலவானது 1966-67-ல் 1.5 பைசாவாக இருந்தது 1967-68-ல் 1.37 பைசாவாகக் குறைந்து இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அதே நேரத்தில் ஒரு மைலுக்குக் கிடைத்த வருமானமானது 1966-67-ல் 0.07 பைசா நஷ்டமாக இருந்தது.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1969]

1967-68-ல் 0.01 பைசா நஷ்டமாகக் குறைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது ஆண்டுதோறும் நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டு இருக்கின்றதே தவிர லாபம் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சிங்கோனா டிபார்ட்மெண்ட்டில் ஓரளவிற்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் வருமானம் ஏற்பட்டாலும் அக்கிரகல்சரல் எஞ்சினிரிங் டிபார்ட்மெண்ட்டில் அல்லது டெய்ரி டிபார்ட்மெண்ட்டில் கணிசமான அளவிற்கு லாபம் ஒன்றும் இல்லை. பால் வழங்குத் துறைக்குப் போடப்பட்டுள்ள மூலதனத்தைப் பார்க்கும் போது அதிலிருந்து கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படும் லாபம் மிக மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றது. எனவே அரசாங்கம் தொழிற் துறையில் இறங்கினால் எப்படிப்பட்ட நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது என்பதை இதன் மூலம் அறியமுடிகின்றது. அரசாங்கம் நிர்வாகம் தான் செய்ய வேண்டுமே தவிர வியாபாரத் துறைக்கு வரக்கூடாது என்பதற்கு இவை சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள்.

* THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Mr. Chairman, Sir, I shall not be long on this point of elucidation. Sir, regarding the State Transport, when it was handed over to the late Chief Minister by the previous Government, it was handed over with an annual loss of Rs. 60 lakhs. The late Chief Minister has laid down firmly and unmistakably the guidelines for conducting the State Transport. He has stated in very clear terms that this department should be run as a commercial enterprise and that it is for the purpose of earning and not for losing, a non-tax revenue. But the reverse of what the late Chief Minister has said has happened. The guidelines and the policies have been well laid down by our revered Anna. If it is to be run as a State enterprise, if there is any justification for taking over any private enterprise under State control, then it should be for the one and only purpose of earning non-tax revenue to the State and not for the purpose of incurring loss. The policy so well laid down by the revered late Chief Minister was carried out by the previous Transport Minister and I can assure the hon. Member that this policy, unmistakably worded, will be carried out. The late Chief Minister did not use the word 'profit', because the Government does not earn any profit or the Government does not lose anything. If it is a profit it is for the good of the people. If the Government loses, it is the people's money that is lost. Therefore for the purpose of earning non-tax revenue the department will be well conducted on strictly business and economic lines, as efficiently as a private enterprise.

MR. CHAIRMAN: No profit, no loss basis.

* THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: No, Sir. With respect to the Chair and with the permission of the Chairman, I wish to say that the guidelines as I said, the path shown by the revered Anna which I am bound to follow, is not to run it merely as a public utility concern. His words are that this is not merely a public utility concern but an enterprise for earning non-tax revenue. It must earn a revenue, that is, it must earn a reason-

[4th March 1969] [Thiru Si. Pa. Aditanar]

able profit. I do not say 'profiteering'. It is a very bad word, but profit is not a bad word and profit when it accrues to the Government is called revenue. And non-tax revenue will be earned. About that I am quite sure; although in the Budget a very small amount is shown, a very reasonable amount on the amount invested as capital will be earned. The amount invested is in the region of Rs. 20 crores and you can imagine what is the reasonable profit or reasonable return that should be earned as non-tax revenue to the state. This will certainly go to reduce the deficit which the hon. Member mentioned at the opening of his speech.

Thank you, Sir.

AN HON. MEMBER: We may expect the rates to go up.

Thiru S. RAGHAVANANDAM: No, there is a committee appointed for that.

AN HON. MEMBER: Otherwise your revenue will go down.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக அரசாங்க மருத்துவ மனைகளைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் பேசப்பட்டது. இன்று அரசாங்க மருத்துவ மனைகள், அதிலும் குறிப்பாக பொது மருத்துவ மனைகள் என்று சொல்லப்படும் தஞ்சை ராஜா மிராஸ்தார் அரசாங்க மருத்துவ மனை, சென்னையிலுள்ள பொது மருத்துவ மனை போன்றவை செயல்படும் நிலை மிகவும் வேதனை தருவதாகத்தான் இருக்கின்றது. தஞ்சை ராஜா மிராஸ்தார் ஆஸ்பத்திரியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே 600 பேருக்குத்தான் படுக்கை வசதிகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அதுபோல இங்குள்ள அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் 1,200 பேருக்குத்தான் படுக்கை வசதி செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. இதற்குமேல் எதிர்பார்க்காத நிலைமை ஏற்பட்டால் கூடுதலாக 25 சதவிகிதம், அதாவது தஞ்சை பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் கூடுதலாக 150 பேரையும் இங்கே சென்னை மருத்துவ மனையில் கூடுதலாக 300 பேரையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று அந்த மருத்துவமனை உயர் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆனால், உண்மையில் என்ன நடக்கின்றது என்று பார்த்தால் 600 பேர் மட்டுமே இருக்க வேண்டிய மருத்துவ மனையில் 1,600 பேர் இருக்கின்றார்கள். 1,200 பேர் இருக்க வேண்டிய இந்த மருத்துவ மனையில் 2,500 பேர் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குப் படுக்கை இடம் இல்லாத காரணத்தினால் தரையிலேயே ஏதோ ஒரு விரிப்பைப் போட்டும், நோயாளி படுத்து இருக்கும் கட்டிலின் கீழேயே இன்னொரு நோயாளியையும் படுக்க வைத்து இருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். மேலும் இந்த நோயாளிகளைப் பார்க்க வருகின்றவர்களுக்கு ஒரு கட்டுப்பாடும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அனுமதிக்கப்படக்கூடாத நேரத்தில்கூட பார்க்க

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1969]

வருகின்றவர்களின் கூட்டம் பெரிய அளவில் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றது. இப்படிப் பார்க்க வருகின்றவர்கள் தினத்திற்கு 2,000 அல்லது 3,000 பேர் இருக்கின்றார்கள் என்றால் மருத்துவ மனையில் உள்ள சுகாதார வசதிகள் 600 பேருக்கு மட்டுமே இருக்கின்றன. இதனால் என்ன ஏற்படுகின்றது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இப்படிப் பெரும் கூட்டம் கூடும்போது யார் என்ன செய்தாலும் ஒன்றும் தெரிவதற்கே வழியில்லாமல் போய்விடுகின்றது. சென்ற ஆண்டில் யாரோ ஒரு நோயாளி ஒரு நாளைக் கத்தியால் குத்திவிட்டுப் போய்விட்டன. இந்தமாதிரி ஏதாவது நடந்தால் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவே சில மணிநேரம் ஆகலாம். அந்த அளவிற்கு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் உள்ளே அனுமதிக்கப்படுகின்றார்கள். அடுத்து சென்னை பொது மருத்துவ மனைக்கு எதிரில் உள்ள செவிலிகளின் விடுதியில் இருந்து ஒரு நாள் மருத்துவ மனைக்கு வரும்போது சாலையைக் கடக்கும் நேரத்தில் வேகமாக வந்த பஸ் ஒன்றால் தள்ளப்பட்டு இறந்து விட்டார். பிறகு அந்த இடத்தில் சாலையை சுலபமாகக் கடப்பதற்கு ஏதுவாக ஒரு மின் விளக்கு பொருத்தப்பட்டது. ஆனால் அது கடந்த ஆறுமாத காலமாக வேலை செய்யாமல் கிடக்கிறது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : இன்று கூட அது வேலை செய்வதை நான் பார்த்தேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நேற்றுவரையில் இயங்காமல் இருந்த இன்றுமுதல் இயங்குவது பற்றி சந்தோஷம். பாராட்டுகள். நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே இயங்க வேண்டும். இது மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரப் பிரச்சனை. நேற்று வரை வேலை செய்யாதது இன்றைக்கு வேலை செய்தால் நான் மகிழ்ச்சி யடைவேன். யூராலஜி கார்டியாலஜி டிபார்ட்மெண்ட் ஆகியவை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குள்ளாகவே கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அங்கே இடம் இல்லை. மற்ற நாடுகளிலே பெரிய மருத்துவ மனைகளிலே கூட 400, 500 பெட்களுக்கு மேல் இடம் வைப்பது இல்லை. 400, 500 பேர்களுக்கு ஏற்றமாதிரியான இடத்திலேயே அந்த விஸ்தீர்ணத்திற்குள்ளேயே மற்ற டிபார்ட்மெண்டுகளையும் ஆரம்பிப்பது என்பது அவ்வளவு சரியல்ல. வேறு இடத்திலே தான் கட்ட வேண்டும். தஞ்சாவூரிலே மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை தனியாக இருக்கிறது. மற்ற டிபார்ட்மெண்ட்கள் வேறிடத்தில் தனியாக இருக்கின்றன. அது மாதிரி இங்கேயும் கட்ட வேண்டும். பெரிய மருத்துவமனையாக இல்லாமல் சிறிய சிறிய மருத்துவ மனைகளாகக் கட்டினால் மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே சௌகரியம் ஏற்படும். அப்படிச் செய்து கொடுக்க முடியும் என்ற கருத்திலே இதைச் சொல்கிறேன். இங்கே சென்னை நகரிலே போலீஸாருக்கு என்று ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. 300 பெட்கள் கொண்டு ஒரு மருத்துவ மனை. அயிரக்கணக்கான போலீஸ்காரர்கள் இந்த சென்னை நகரிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்ற

[4th March 1969] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

சரியான கணக்கை வைத்திருந்தேன். அது இப்பொழுது என்வசம் இல்லை. இருந்தால் குறிப்பாகச் சொல்ல முடியும். இந்த ஆஸ்பத்திரியிலே 3 பெரிய டாக்டர்களும், இரண்டு சிறிய டாக்டர்களும் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த டாக்டர்களுக்கு பெரிய அதிகாரிகளைக் கவனிக்கவே நேரம் சரியாகப் போய்விடுகிறது. சாதாரணப் போலீஸ்காரர்களைக் கவனிக்க இவர்களுக்கு நேரம் இல்லை. இதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து மாணவர்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மாணவர்களைக் கேட்கும்போது அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் படிப்பதன் அர்த்தமே புரியவில்லை. பி.எஸ்சி (ஜியாலஜி), பி.பா.மா., பி.எஸ்சி. (அக்ரிகல்சர்) என்று பட்டம் பெறுவதற்கு என்ன காரணம் என்றால் சரியாகப் பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஏதோ வைஸ்-சான்ஸ்லர் அவர்களின் கையெழுத்துப்போட்ட பட்டம் ஒன்று பெற்று விட்டால் போதும், எந்த உத்தியோகம் வேண்டுமானாலும் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கல்லூரிப் படிப்புக்காக செலவு செய்யப்படும் பணம் ஒழுங்காகப் பயன்படுவதில்லை. பி.எஸ்சி. (ஜியாலஜி) படித்து விட்டு சாதாரண குமாஸ்தா வேலை செய்கிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்தின் பணம் எவ்வளவு வீணாகச் செலவாகிறது? அது மட்டுமல்ல. சரியாகப் படிக்காமலே எக்ஸாமினேஷன் எழுதி விட்டு யாரைப் பிடிப்பது, பேப்பரை எப்படித் தேடிச் கண்டு பிடிப்பது, எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.ஸி., யாரையாவது பிடித்து மார்க் போடுவதற்கு, சிபாரிசு செய்யச்சொல்வது, என்ற ஒழுங்கினமான நிலைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அடிப்படையான கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக நான் குறிப்பிட விரும்பும் பிரச்சனை. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே மேலும் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ஏற்கெனவே உள்ள கிணறுகளுக்கு மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிற நிலையில் மேலும் கிணறுகள் தோண்ட அனுமதி அளிப்பது என்பது சரியல்ல. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் ஐ-ஆர் 8 ரக நெல்லுக்கு பூச்சி வருகிற காரணத்தால் இந்த வகை நெல்லைத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே போட வேண்டாமென்று ஜாயின்ட் டைரக்டர் அவர்கள் கூறி இருந்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஜாயின்ட் டைரக்டர் அவர்கள் உத்திரவை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தது. கோவை விவசாயக் கல்லூரியிலும், அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யிலும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இது சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாக ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். வடிகால் வசதி இல்லாத இடங்களில் இந்த வகை நெல்லைப் பயிர் செய்தால் நோய் வருகிறது. நோய்க் கிருமிகள் தண்ணீர் மூலமும், காற்று மூலமும் பரவுகின்றன, ஆகையால் வடிகால் வசதியுள்ள இடங்களில் மட்டும் இந்த வகை நெல்லைப் பயிர் செய்யலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்து அறிவித்து

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி] [4th March 1969]

இருக்கிறது. விவசாய ஜாயின்ட் டைரக்டர் தனிப்பட்ட முறையிலே பிறப்பித்த உத்திரவை அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சென்ற ஆண்டில் வி.ஓ. 29 நெல் கிட்டத்தட்ட 10 ஆயிரம் ஏக்கரா வரையில் பயிரிட்ட விவசாயிகளுக்கு சரியான விளைச்சல் இல்லாததால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

5-00
P. 2

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அரசாங்கம் இதற்கு பொறுப்பு ஏற்க முடியாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசாங்கம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை. 10 ஆயிரம் ஏக்கராவில் விவசாயம் செய்த மிராசுதாரர்களும், நிலச்சுவான்தாரர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற விவரத்தை உங்கள் முன்னால் வைக்கிறேன்.

அடுத்து ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, வைத்திய மற்ற வசதிகள் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சார்பாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தை வரவேற்றுப் பேசுகிற நான் முதலிலே வரி விதிப்பு இல்லாத ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை, தொடர்ந்து சென்ற ஆண்டைப் போலவே இந்த ஆண்டும் சமர்ப்பித்ததற்காக இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஒரு ஆட்சியிலே ஒரு ஆண்டு புதிய வரி விதிப்பு இல்லாமல் மறு ஆண்டு முந்தைய ஆண்டுக்கு சேர்த்து வரி போடுவது வழக்கம். அந்த நிலை இல்லாமல் தொடர்ந்து இந்த ஆண்டும் வரி விதிப்பு இல்லாத ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையைத் தருகிற ஒரு பெருமையை இந்த அரசு பெற்றதற்காக எனது பாராட்டுதலை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல நமது திட்டங்களுக்காக 87 கோடி ரூபாய் மிகத் துணிச்சலாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் பல்வேறு திட்டங்களுக்காக இப்படி 87 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய விஷயம். நமது கல்வித் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் நமது வருவாயில் 24 சதவிகிதம் கல்வித் துறைக்குச் செலவு செய்ய இருக்கிறார்கள். செலவு செய்யத் திட்டம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலே பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். இவ்வளவு பெரும் தொகை திட்டத் திற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தும் கூட ஆசிரியர்களுக்கு என்று எதுவும் செய்வதற்கு இதிலே வகை செய்யப்படவில்லை என்பதைக்

[4th March 1969] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திலே பிரி யூனிவர்சிட்டி 5-40
வகுப்புகளுக்கு கட்டணம் இல்லாத ஒரு கல்விச் சலுகை P.M.
அளிப்பது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இது வரையிலே இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்குக் கீழ், 1,500 ரூபாய்க்குக் கீழ் வருவாய் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்குச் சலுகை இருந்து வந்தது. இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு சலுகை இல்லாமல் இருந்து வந்தது. அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும் குமாஸ்தாக்களின் குழந்தைகளுக்கு பிரி யூனிவர்சிட்டி வகுப்புக்குக் கட்டணம் இல்லை என்ற சலுகை இருந்து வந்தது. என்.ஜி.ஓ.-க்களின் குழந்தைகளுக்கு இருந்த இந்தச் சலுகை தனிப்பட்டவர்களிடம், கம்பெனிகளில் ஊழியம் செய்யும் மற்றவர்களின் குழந்தைகளுக்கு இல்லாமல் இருந்து வந்தது. இந்த வித்தியாசத்தை நீக்கி எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்று திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. முன்பு இருந்த பாகுபாட்டை ஒழித்து எல்லோருக்கும் சமமாக சலுகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இது உண்மையிலே மிகவும் புரட்சிகரமான செயல். எனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்ததற்காக நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

இருந்தாலும் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மற்றவர்களைப் போல் வீட்டு வசதி, மருத்துவ வசதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், சிறப்பாக அமையும். இவை எல்லாம் அதிகச் செலவை கொண்டு வந்திருக்காது. எல்லா ஆசிரியர்களும் பெரும் குறை தீர்ந்து விட்டது என்று மகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகிற சூழ்நிலை வந்திருக்கக் கூடும். அரசினர் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல் மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மருத்துவ வசதி, வீட்டு வசதி போன்றவைகள் கொடுத்தாலும் அதிகச் செலவு வந்திருக்காது. ஆகவே அரசு மீண்டும் சிந்தித்து இதற்காக பின்னால் துணை மானிய கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்து அவர்கள் தேவையை நிறைவேற்றுவதற்கு முனையவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் நான் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆசிரியர்கள் தொகுதியின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 1956-ல் நமது மாநிலத்துடன் இணைந்து 12 வருடங்கள் பூர்த்தியாகி, இந்த விழாவைக் கொண்டாடிய பிறகும் அந்த ஆசிரியர்கள் இணைவதால் எழுந்த பிரச்சனைகள் இன்றுவரை தீராமல் இருப்பது மிக வருத்தத்திற்குரியதாகும். இதில் பெரும்பங்கு இதற்கு முன்பு ஆண்டவர்களுடைய கவனக் குறைவால் ஏற்பட்டது. ஒரு சிறு பங்கு இன்று ஆளுகின்றவர் களுக்கு பொறுப்பு உண்டு. இதற்கு முன்னால் இருந்த மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்து ஆசிரியர்கள் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டு எங்களிடம் உங்கள் பிரதிநிதிகளைச் சென்னைக் கோட்டைக்கு அழைத்து வருங்கள், மற்ற அதிகாரிகளையும் வரவழைத்துப் பேசி

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [4th March 1969]

முடிவு காண்கிறேன் என்றார்கள். அவர்கள் அங்கு வந்து நிலைமைகளைத் தெரிந்து, நான் பல முறை சட்டமன்றத்தில் சொன்னபிறகு இந்த ஊக்கத்தையும் உறுதியையும் அளித்தது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது இருக்கிற மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரிடம் நான் போய்ச் சொல்லுவதற்கு முன்னாலேயே இந்தக் குறையைச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு நான் தயாராக இருந்தாலும், அதற்கு முன்பே என்னை அழைத்து 7-ம் தேதி 11 மணிக்கு கோட்டையில் கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை பற்றிப் பேசுவதற்கு அதிகாரிகளை வரச் சொல்லி யிருக்கிறேன், நீங்களும் கலந்து கொள்ளுங்கள் என்றார்கள். ஆகவே ரயிலுக்கு எடுத்த டிக்கட்டை மாற்றி கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள முயல்கிறேன். எங்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பன்னிரண்டு வருஷமாகத் தீராத குறைகள் தீர்ந்துவிடும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எங்களுக்கு தீர்வு நியாய அடிப்படையில் இருந்தால் போதுமானது. எங்களை அழைத்துக் கேட்டு நாங்கள் கேட்பது தவறு என்றால், தெரிவித்து, அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு அவர்களைக் கேட்டு எது தவறு என்று தெரிந்து நடவடிக்கை எடுத்தால் போதுமானது. நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்கு முதலில் என் நன்றியை இந்தப் புதிய அமைச்சரவைக்கும் குறிப்பாக கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் எதுவும் சொல்லாமலே இதை ஏற்பாடு செய்திருப்பது ஒரு அதிசயமாக இருக்கிறது. அவர்களிடம் எந்த முறையிலும் மனுவும் கொடுக்கவில்லை. சந்திக்கவும் இல்லை. இன்று அவர்களிடம் சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். கருத்தால் உணர்ந்தார் களோ என்னமோ தெரியவில்லை. என்னை அமைத்துச் சொன்னதற்கு நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அடுத்தாற்போல் 7-ம் தேதி சொல்லுவதற்கு இருந்தாலும் கூட, விரிவாக சொல்லாவிட்டாலும், சுருக்கமாகச் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். அதற்கான சில ரிக்கார்டுகளை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் அனுமதியோடு அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்துப் பேசலாம் என்று இருந்தேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அதை 7-ம் தேதி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக 1967-ல் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் உயர் நிதி மன்றத்தில் 32 ரிட் மனுக்கள் போட்டு அவைகளில் ஐந்தில் வெற்றியும் அடைந்திருக்கிறார்கள். மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. ரிட் மனுப் படி சீனியாரிட்டி இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், இங்கே உள்ள கல்வி இலாகா செக்கரட்டேரியிட் டிலிருந்து இலாகா டைரக்டரேட்டுக்கு உடனடியாக அமல் செப் என்று உத்தரவு போட்டு ஒரு மாதம் ஆகிறது. அதற்குப் பிறகும் அவர்கள் இதைச் செய்தால் என்ன ஆபத்து வரும், செய்யாமல் இருக்கக்கூடாது, திரும்ப யோசிக்கக்கூடாது என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்களைச் சந்தித்த பிறகு இந்தப் புதிய நிலை

[4th March 1969] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

தெரிந்தது. நிதிமன்றத்திற்கு மேல் செயல்படவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் நினைப்பதை நாம் தவிர்க்க வேண்டும். அவர்கள் மீது அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு துறையில் 32 ரிட் மனு என்று சொன்னேன். இதற்கு முன்பு பல ரிட் மனுக்கள் சுமார் 50-க்கும் மேலாக கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆசிரியர்கள் கல்வி இலாகாவுக்கு எதிராகப் பதிவு செய்து வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஐந்து ரிட் மனுக்களில் அரசாங்கம் தோல்வி அடைந்தால் இலாகா தலைமையில் என்ன கோளாறு என்று பார்த்து அவர்களை மாற்றுவதா, சீர்திருத்தம் செய்வதா என்பது பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும், உண்மையிலேயே நான் கோர்ட் அவமதிப்புக்கு ஒரு வழக்கு போடலாம் என்று நினைத்தேன். ஆனால் புதிய அரசின் மனோநிலை அது தேவையற்றது என்பதைக் காட்டுகிறது. பட்டதாரிகளின் நிலை ஒரு அளவுக்குப் பரவாய் இல்லை. நடுநிலைப் பள்ளி, ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ரிட் மனுவுக்கு போகவில்லை. அவர்கள் போக வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மோகன் குமாரமங்கலம் போன்றவர்களிடம் ரிட் மனுக்களைக் கொடுத்தால், எவ்வளவு செலவு ஆகும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். பட்டதாரிகள் 32 பேர் இதற்கென்று பணம் சேர்த்தார்கள். ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பணத்திற்கு மிகவும் கஷ்டம். ஆகவே அவர்கள் குறையை அரசாங்கத்திடம் சொல்லித் தீர்த்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களின் நிலை பரிதாபமாக இருக்கிறது. அவர்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து இணைந்தவர்கள். அங்கே இரண்டு வித கல்வி தகுதி உள்ள ஆசிரியர்கள் உண்டு. ஒன்று தமிழ் மலையாளம் படித்தவர்கள். இன்னொன்று எஸ்.எஸ்.எல்.சி. இரண்டு பேரும் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு இணைந்த பிறகு முன்பு இருந்த ராஜ்யத்தில் இருந்த உரிமைகளை அனுபவிக்க வேண்டும் புதிய சட்டம் பாதகமாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லியும் கூட நிலைமை எதிர் மாறாக இருக்கிறது. 90-125, 90-110 என்று இரண்டு புதிய சம்பள விகிதங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். இது 1963-ல் ஏற்பட்டது, 1956-ல் இணைந்தோம். 1960-ல் சம்பள கமிஷன் நிறுவப்பட்டு இவர்களின் கல்வித் தகுதியை ஆராய்ந்து இவர்களுக்கு 90-140 கொடுக்க வேண்டுமென்று அறிக்கை கொடுத்தது. 1963-ல் ஒரு அதிகாரிக்கு ஞானோதயம் பிறக்கிறது. புதிய சட்டத்தின்படி அந்த ஆசிரியர்கள் தங்கள் பெற்றுள்ள ஒரு பகுதி சம்பளத்தை திருப்பித்தர வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டு அமல் நடத்தப்படுகிறது. இதனால் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த நடுநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மூன்று மாதமாக சம்பளம் வாங்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சம்பளத்தின் ஒரு பகுதியை திரும்பக் கட்டவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடுநிலைப் பள்ளி, ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் தமிழ் செகண்டு கிரேட் ஆசிரியர்கள் 30 பேருக்கு மேல் ரூ. 1,200, 1,300 சம்பளத்தில் அதிகமாக வாங்கியிருக்கிறார்கள், அவற்றைத் திரும்பக் கட்ட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் அவர்களுடைய தவறு

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [4th March 1969]

இல்லை. ஒருவேளை இணைப்புச் சட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அல்லது அமல் நடத்தத் தவறியதன் காரணமாக இருக்கலாம். ஆகவே கூடுதலாகப் பெற்ற சம்பளத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் படியான உத்தரவை தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கும்படி அரசு உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நியாயப்படியே அதிகமாகப் பெற்றிருந்தாலும் கூட 'வேய்வு' பண்ண வேண்டும். தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். 90-140 சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் பல வருஷம் வாங்கிய பிறகு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் இப்போது திரும்பக் கட்டு என்றால் எப்படிக் கட்டுவார்கள்? எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? நாமே ஒரு வருளுக்கு சீனியாரட்டி பதவி முறையாகக் கொடுக்கத் தவறி 3 ஆண்டுகள் கழித்துக் கொடுத்தால் without claim to back arrears (சம்பளபாக்கியை கேட்கும் உரிமை இல்லை) என்று முன்னால் உள்ள சம்பள பாக்கியை கேட்க உரிமை இல்லை என்று அரசு உத்தரவு போடுகிறது. அப்படி அரசாங்கம் திருப்பிக் கொடுக்கத் தயங்குகிறபொழுது ஒரு தனி நபர் 90-140 வாங்கும்போது ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் திருப்பிக் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி முடியும்? குமரி மாவட்ட ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் மட்டுமல்ல, மாநிலம் பூராவும் எந்த சர்க்கார் ஊழியர்களிடமிருந்தும் திரும்பிப் பெறாமல் பெரும் மனது வைத்து அதைத் தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மிகப்பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து பி.எஸ்.எஸ். ஸ்கீமைப்பற்றி இரண்டொரு விஷயத்தைப் பேச எண்ணினேன். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றித் தனியாக அழைத்துப் பேச ஒப்புதல் அளித்துள்ள காரணத்தினால் சபையின் நேரத்தை வீணாக்க, விரும்பவில்லை.

அடுத்து இன்று மாநிலம் முழுவதும் உள்ள பிரச்சனை ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனை. அதோடு முன்னால் கழகப் பள்ளிகளை இணைப்பது. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் இணைந்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகாலம் ஆகின்றது. அவ்விணைப்பே இன்றும் அமல் நடத்தப் படாமல் இருக்கிறது. மாவட்டப் பள்ளிகளை 1965-ல் இணைத்தாகி விட்டது. ஆனால் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பற்றி ஒன்றும் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகள்தான் மிகுதியாக இருக்கின்றன. அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாகத்தான் இருக்கின்றன. இன்றைக்குக்கூட புதியதாக ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்பட்டதற்கு எதிர்ப்பு இருப்பதாகக் கூறினார்கள். உண்மையிலேயே தனியார் பள்ளியில் ஊழல்கள் இருப்பதாகத் தெரிய வந்தால் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் மலிந்து போய்விட்டால் பிறகு கல்வியின் தரம் உயர்த்தப்பட முடியாத அளவிற்குத் தாழ்ந்துவிடும் என்றே நான் கருதுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் திருவிதாங்கூரோடு இணைந்து இருந்த காலத்தில் கருங்கல்பாளையம் உயர்நிலைப்பள்ளி சரியாக இயங்கவில்லை என்று தனியார் வசமிருந்து அதை அரசே ஏற்றுக்கொண்டு டார்கன். ஆனால் நமது மாநிலத்தில் அப்போது இருந்த சட்ட திட்டங்களின்படி அவர் கட்டிடத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [4th March 1969]

உரிமையில்தான் என்று வாதாடி வெற்றியும் பெற்றார். பிறகு அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தமுடியாமற் போய்விட்டது. இன்னமும் நமது கல்வித்துறையில் உள்ள சட்ட திட்டங்கள் எப்படியிருக்கின்றன என்றால் தனியார் தங்கள் பள்ளிகளை சர்வாதிகாரப் போக்கில் நடத்துவதற்கு ஏற்றவாறு அமைந்து இருக்கின்றனவே தவிர அவர்கள்மேலில் போதிய கண்ட்ரோல் வைத்துக் கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். எனவே இப்படிப்பட்ட சட்ட திட்டங்களை மிக விரைவில் மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஒரேவிதமான சட்ட திட்டங்கள் இல்லாமல் இருப்பதால் தனியார் துறையில் உள்ளவர்கள் தங்கள் பள்ளிகளைத் தங்கள் இஷ்டம்போல நடத்துகின்றார்கள். கல்வி என்பது ஒரு நாட்டின் தேசிய சொத்தாகும். ஆனால் இன்றையநிலையில் அதை யாரும் அப்படி நினைப்பதாகத் தெரியவில்லை. மாணவர்களுடைய நலனில் நேராக அக்கரை கொண்டவர்கள் ஆசிரியர்கள்தான். ஆனால் அவர்களுடைய நிலை இன்றைக்கு மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. மதிக்கப்பட வேண்டும். பள்ளிகளின் இணைப்போடு இந்த ஆசிரியர்களின் இணைப்பு உடனடியாக ஏற்படவேண்டும். என்னிடம் பேசும்போது பல ஆசிரியர்கள் இந்த இணைப்பின் அவசியத்தையும் அவசரத்தையும் வற்புறுத்திப்பேசுகின்றார்கள். ஆனால் சில வாரங்களுக்கு முன்பு செய்தித்தாள்களில் பார்த்தேன், மாவட்ட கழக ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தனிக் கேடராகவும் அரசாங்க ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தனிக் கேடராகவும் வைக்கப் படுவார்கள் என்று வந்த ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். இப்படி வைப்பது இலாக்காவில் மீண்டும் ஒரு புதிய பெரிய குழப்ப நிலையைத் தான் தோற்றுவிக்கும் என்று கருதுகின்றேன். மாவட்ட கழகப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்கள் எல்லாம் பலரும் சென்று கல்வி இயக்குனரைச் சந்தித்து தாங்கள் தனிக் கேடராகவே இயங்கவேண்டும். அதுதான் தங்களுக்கு நல்லது என்று சொன்னதாக நான் அந்தச் செய்தித்தாள்களில் பார்த்தேன். அப்படியிருந்தால் அவர்களுக்கு உண்மை பரியவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகின்றேன். தாங்கள் 25 ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்தும் இணைப்பு ஏற்பட்டால் தங்களுடைய ஸீனியாரிட்டி போய்விடும், அரசாங்கப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களுக்குக் கீழ் நிலையில் தாங்கள் இருக்க நேரிடும் என்று அவர்கள் ஐயப்படுகின்றார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். அரசாங்கப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு சலுகைகள் அதிகமாகவே இருக்கின்றன. எப்படியென்றால் பி.டி. ஆசிரியர் இரண்டாவது கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் 140/250 என்ற விகிதத்தில் தரப் படுகிறது. அதற்குப் பிறகு முதல் கிரேடு ஆசிரியர்கள் 3:1 என்ற நிலையில் இருக்கிறது. இதில் ஸீனியராக இருக்கின்றவர் முதல் கிரேடு சம்பளம் அதாவது 225/350 என்ற விகிதத்தை வாங்கலாம். இதில் தலைமை ஆசிரியராக இல்லாமல் பள்ளி ஆசிரியர்களாக இருக்கக்கொண்டு முதல் கிரேடாகவும் வரலாம். அவர்களில் பலர் கெல்ட் பதிவு பெற்ற ஆசிரியர்களாகக்கூட இருக்கின்றார்கள். அதேமாதிரி 750 மாணவர்களுக்கு மேல் உள்ள பள்ளிக் கலைமை

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [4th March 1969]

ஆசிரியர்கள் எல்லாம் கெஜட்டாக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கின்றது. அந்த மாதிரி வரும்போது, அந்த எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் 3:1 என்ற விகிதாச்சாரத்தில் முதல் கிரேடு பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகி விடும், கெஜட்ட ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகப் போய்விடும். அந்த நிலையில் மாவட்ட கழகப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு பதவி உயர்வும் ஏற்படும். ஆனால் சிலர் அந்த மாவட்டத்திற்குள்ளேயே இருந்துகொண்டு இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்கள். ஆகவே பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு தனி டிஸ்ட்ரிக்ட் கேடர் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். முதல் கிரேடு ஆசிரியர்கள் கெஜட்ட பதிவு ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு ஸ்டேட் கேடர் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். எனவே இணைப்பு நல்லது. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் துணிச்சலாக இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு பள்ளி ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளையும், தலைமை ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளையும், கல்வி இலாகா மேல் மட்ட அதிகாரிகளையும், இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளையும் வைத்துப் பேசி இந்தப் பிரச்சினைக்கு, இந்த இணைப்பு சம்மந்தமான பிரச்சினைக்கு ஒரு நல்ல முடிவு சீக்கிரமே காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால் பின்னால் பல சிக்கல்களைச் சந்திக்க நேரிடும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

இன்னும் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி இங்கே வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். கல்வி இலாகா சம்மந்தப்பட்ட வரையில் பல சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் அனைத்தையும் தொகுத்து நான்கு பாகங்கள் கொண்ட ஒரு தொகுப்பாக வெளியிட வேண்டும் என்று நமது அரசினைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது எம்.பி.ஆர். புத்தகம் கிடையாது. கடந்த ஒண்ணரை ஆண்டுகாலமாக பல இடங்களிலும் கேட்டுப் பார்க்கிறேன். ஒரு காப்பி கூட கிடைக்கவில்லை. அதுபோல கிரான்ட் இன் எயிட் கோடு கிடையாது. எம்.பி.எஸ்.எஸ். இல்லை. பல கல்வி அதிகாரிகளுக்கு முறையாக கல்வி இலாகாவில் அனுசரிக் கப்பட்டு வரும் சட்ட திட்டங்கள் தெரியவில்லை. பலர் என்னிடம் அதுபற்றிச் சொல்லிக் குறைபட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். எனவே ஒரு டெபுடி டைரெக்டர் ரேங்கில் ஸ்பெஷல் ஆபீஸரைப் போட்டு கல்வியிலாகா சம்மந்தப்பட்ட அவ்வளவு சட்ட திட்டங்களையும் அரசு ஆணைகளையும் முறையாகத் தொகுக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் எம்.சு. ஆரை மாற்ற வேண்டியிருந்தால் மாற்றி அரசு ஆணைகளையும் இணைத்து மூன்று நான்கு தனித்தனி பிரிவுகளில் அவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும். சம்பள விகிதம், லீவ் ரூல்ஸ் இவைகளோடு கணக்கு வைக்கும் முறை, தணிக்கை முறை எல்லா வற்றையும் விளக்கமாக ஆனால் சுலபமாகப் புரியும் அளவிற்கு புதிய முறையில் எழுதி வழங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4th March 1969] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

கிறேன். இது கழகப் பள்ளிகளுக்கும் சரி, அரசினர் பள்ளிகளுக்கும் சரி, தனியார் நடத்தும் மேனேஜ்மெண்டு பள்ளிகளுக்கும் சரி, வெகுவாகப் பயன்படும்.

இன்னும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ கல்வி இலாகாவில் பல தவறுகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. பல குறைகளும் இருக்கின்றன. எனவே கல்வித் துறையில் என்ன சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து அறிக்கை ஒன்றை சமர்ப்பிப்பதற்கு ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். கல்வித் துறையால் அரசுக்கு வருமானம் ஒன்றும் இல்லாவிட்டாலும் வரும்கால சந்ததியினரை முறையாக வளர்க்கும் துறையாக இருப்பதால் இத்தகைய சீர்திருத்தங்களை முறையாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிடில் எதிர்காலம் மிகுந்த இருள் சூழ்ந்ததாகப் போய்விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன்.

அடுத்து எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சைத் தாள்கள் மொத்தமாக ஒரே ஸெண்டரில் வைத்து மதிப்பிடப்படவேண்டும் என்று யோசனை கூறி அதன்படி சென்ற ஆண்டில் இங்கேயே வைத்து மதிப்பிட்டார்கள். ஆனால் விடைத்தாள்களைத் திருத்தினார்கள் அல்லது மார்க்குகளை அள்ளிப்போட்டார்கள் என்பது என்னுடைய சந்தேகம். ஏனென்றால் பல மாணவர்கள் என்னிடமே கூறினார்கள். ஏன் என்னோ வராது என்று நினைத்தேன். ஆனால் பத்திரிகையில் என்னுடைய எண்ணைப் பார்க்கிறேன் என்று. அதற்குக் காரணம் ஸெண்டரலைஸ்டு வேல்யவேஷன். இங்கேயே வைத்துக்கொண்டு அதிகாரிகளும் உடன் இருந்துகொண்டு இந்த ஆண்டு 55 சதவிகிதம் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் 60 சதவிகிதம் தேர்ச்சிபெற வேண்டும் என்று உத்திரவு போடுகிறார்கள், அதுதான் காரணம். இந்த முறை தவறானது. மாணவர்கள் ஆண்டு முழுவதும் படிக்காமல் இருந்துவிட்டு பிறகு அரசாங்கம் 50 சதவிகிதம் தேர்வுபெற வேண்டும் என்று உத்திரவு போடுவதாக இருந்தால் அது சிறந்த கல்வித் தரத்திற்கு ஏற்றது அல்ல. முறைப்படி 15 சதவிகிதம் பேர்தான் தேர்ச்சி பெறுவார்கள் என்றால் அவர்களைத் தேர்வு பெறச் செய்வதுதான் முறையாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : பலகாலமாகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு முறை நமது மாநிலத்தில் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக இந்த முறை அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற முறை இருந்து வருகிறது. மத்திய நிலையில் விடைத்தாள்கள் திருத்தப்படுவதால்தான் இந்த அளவிற்குத் தேர்வு பெறுகின்றார்கள் என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : நான் குற்றமாக இதைச் சொல்லவில்லை. பரவலாக இருந்தாலும் ஒரு கருத்தைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். இப்படி ஒரே இடத்தில் வைத்துத் திருத்தும்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [4th March 1969]

முறை தேவையற்றது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. பெரும் கல்வி நிபுணராக உள்ள, தமது சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக உள்ள, இந்த மாமன்றத்தில் வீற்று இருக்கும் மதிப்பு மிக்க பெரியாருடைய கருத்துத்தான் கல்வித் துறையில் நல்ல பல சீர்திருத்தங்களை நமக்கு அளிக்கக்கூடியவை. எனவே அவர்களுடைய கருத்துக்களையே நான் எதிர் நோக்குகின்றேன். பி.யு.ஸி.-யில் கூட இந்த முறை இருக்கிறது. கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள நான் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லவில்லையென்றால் நான் என்னுடைய கடமையில் தவறியவனாவேன் என்று கருதியே இத்தகைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னேன்.

சென்ற ஆண்டு என்னுடைய கல்லூரியில் முதல் தேர்வு நாளில் மூன்று மாணவர்கள் பாடப் புத்தகங்களை வைத்துக்கொண்டு விடைகளை எழுதுவதை நானே நேரில் பார்த்து அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் பல்கலைக் கழகத்திற்கு எழுதியனுப்பினேன். மூன்று ஆண்டுகாலம் அவர்கள் அதனால் மேற்கொண்டு படிக்கமுடியாமல் போய்விட்டது. ஆனால் பெற்றோர்கள் என்னிடம் வந்து சொன்னது நன்றிலும் வேறாக இருந்தது. 'உங்கள் கல்லூரியில் தான் இப்படிப்பட்டிருக்கிறீர்கள். எப்படியோ அவர்கள் நன்கு எழுதினால் உங்கள் கல்லூரிக்குத் தானே நல்ல பெயர் கிடைக்கின்றது. பல கல்லூரிகளில் அவர்களே மாணவர்களுக்கு விடைகளைச் சொல்லித் தருகின்றார்கள். நீங்கள் இப்படி மாணவர்களைத் தண்டிக்கின்றீர்களே' என்று என்னிடம் குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். இந்தமாதிரி நிலையும் இருக்கிறது.

பல்கலைக் கழகங்களில் ஆசிரியர்களும், கல்லூரி முதல்வர்களும், லிரிஷரையாளர்களும், சேர்ந்து செய்கிற நிலையைப் போல சென்ட்ரலைஸ்ட் வேல்யுவேஷன் (Centralized Valuation) என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இப்படிச் செய்தால் வேண்டியவர்களுக்கு மார்க் போடாமல் தடுப்பதற்காக இது வழி செய்யும் என்று கூறுகிறார்கள். மத்தியிலே வைத்துக் கொண்டு (Centralized Valuation) மார்க் போடுவதால் பேப்பரைத் தேடிச் கண்டு பிடிப்பது எளிதாக இருக்காது என்று காரணம் கூறுகிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி-யில் 50 ஆயிரம் மாணவர்கள், 60 ஆயிரம் மாணவர்கள் தேர்விலே கலந்து கொள்கிறார்கள். இப்படி பெரும்பாலான மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளும் தேர்வின் விடைத் தாள்களைத் திருத்துவதற்காக ஆசிரியர்களை சென்னைக்கு வர வைக்கிறார்கள். பெண் ஆசிரியர்கள் சென்னைக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளுடன் வருகிறார்கள். பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஆண் ஆசிரியர்களும் பலவிதமான தொல்லைகளுக்கு மத்தியிலே சென்னைக்கு வருகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதற்கு பதிலாக சென்னைப் பேப்பரை நாகர்கோவிலுக்கும், நாகர்கோவில் விடைத்தாள்களை சென்னைக்கும் அனுப்பினால் இதைத் தேடிச் கண்டு பிடித்து சிபாரிசு செய்வது என்பது கலப்பமான காரியமாக இருக்காது. பிரி யூனிவர்சிட்டிக்கு இருக்கும் முறையை

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [4th March 1969]

எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி-க்கும் வைத்திருப்பது அவ்வளவு சரியாக இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசு இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் கல்வித் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் அதை செகண்டரி கல்வி, எலிமெண்டரி கல்வி என்று இரண்டாகப் பிரித்து இருக்கிறோம். அதைப் போல கல்வியின் பல்வேறு நிலையிலும் பிரித்தால் இது திருந்துவதற்கு வழி இருக்கும். நம்முடைய பொருள் இல்லாத நிலையைக் கவனித்து இன்று இல்லா விட்டாலும் பின்னால் ஒரு சமயம் பயன் அளிக்கத் தக்க முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் (Midday meals) மதிய உணவுத் திட்டத்தினால் யிருந்த தொல்லைக்கு உள்ளாகிறார்கள். மதிய உணவிற்காக அரசாங்கம் 6 பைசா கொடுக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இரண்டு பைசா, பொது மக்களிடம் இருந்து இரண்டு பைசா பெறப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இரண்டு பைசா கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும், சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கொடுக்கின்றன, சில கொடுப்பதில்லை. பொது மக்களிடம் இருந்து வசூலிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்க ஆணை யிருந்தாலும் இப்படிச் செய்யப்படுவதில்லை. பொதுமக்களிடம் இருந்து பணம் வசூலித்ததாகக் கணக்கு மட்டும், கள்ளக் கணக்கு மட்டும் எழுதப்படுகிறது. அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய 6 பைசா சரியாக வந்து விடுகிறது. இப்படி கள்ளக் கணக்கு எழுதுவது டிப்டி இன்ஸ்பெக்டருக்கும் தெரியும். டி.இ.ஓ.வும் இதை ஏற்றுக் கொள்கிறார். இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களே மதிய உணவைத் தயாரித்து பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்கள் கள்ளக் கணக்கு எழுதும்போது மாணவர்களின் உதவியுடன் செய்யப்படுகிறது. இதனால் 5 வயது குழந்தைகளின் உள்ளங்களிலே ஒரு தவறான எண்ணம் உண்டாகிறது. இப்படித் தவறான எண்ணம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நமது திட்டத்திலே சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக அதிகம் செலவு செய்யவேண்டும். பெரும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு செலவு செய்து விட்டால் மட்டும் விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் காண முடியாது. பெரும் பாசனத்திட்டங்களில் ஒன்று பேச்சிப் பாறை அணைத் திட்டம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இரண்டு திட்டங்களில் ஒன்று பேச்சிப் பாறை அணைத் திட்டம். மற்றொன்று பெருஞ்சாணித்திட்டம். இந்த இரண்டு திட்டங்களைத் தவிர அங்கே 8 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட குளங்கள் இருக்கின்றன. முன்பு நாங்கள் சார்ந்து இருந்த திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்தில் இந்த 8 ஆயிரம் குளங்களில் இரண்டாயிரம் குளங்களைத் தனியாருக்கு விவசாயத்திற்கு உடைமையாக்கி விட்டார்கள். இருக்கின்ற மற்ற குளங்களும் இப்போது தூர்ந்து கொண்டு

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [4th March 1969]

இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே தோவாரை காலாகாலிலே அல்லித்துறை அணைக்கட்டு இருக்கிறது. பேச்சிப் பாறைத் திட்டத்திலே இரண்டு அணைக்கட்டுகள் இருக்கின்றன. இன்னும் மூன்று அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆராய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெய்கிற அதிகமான மழை நீரைத் தகுந்த முறையில் தடுத்து நிறுத்தி அணைகளைக் கட்டி அதன்மூலம் தண்ணீர் வினாகாமல் தடுத்தால் அதன் பயனாக ராதாபுரம் பகுதிக்கு வாய்க்கால் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு சென்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். எனவே அதிகமான அளவிற்கு நீர்த்தேக்கங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. நமது மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே நெல் பயிர் செய்பவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுவந்த பூச்சி நாசினி தெளிப்பான் மருந்து சப்ஸிடி (Subsidy) இப்போது இந்த பட்ஜெட்டிலே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு 50 சதவீதம் இருந்தது. இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டிலே 35 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூச்சி நாசினி மருந்து பாவிடால் அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதற்காக, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்காக, அவர்களுக்கு சப்ஸிடி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இதைக் குறைத்து இருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. நாட்டிலே உணவுத் துறையிலே நெருக்கடி இருக்கும் இந்த நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முறையிலே கொடுத்து வந்த சப்ஸிடியைக் குறைக்கக் கூடாது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே நெல் விலை கோட்டைக்கு 75-ல் இருந்து 45 ஆகக் குறைந்துவிட்டது. அதிக விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியான விலையில் விற்காவிட்டால் உணவைப் பெருக்கும் விவசாயிக்கு ஊக்கம் குன்றிவிடும். இப்படி விலை குறைந்து கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் சலுகை அளிக்கும் முறையில் உரம், மற்றும் விவசாயப் பொருள்களைக் குறைந்த விலையில் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நெல் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு 25 சதவீதம் மானியமாக வழங்கப்பட்டு வந்தது. வியாபாரப் பொருள்களான மணிலா, கரும்பு போன்றவைகளுக்கு 50 சதவீதம் என்று இருந்தது. இந்த இரண்டையும் ஒன்றாக்கி 35 சதவீதம் என்று மாற்றி அமைத்ததால் அரசாங்கத்திற்குக் கூடுதலாகச் செலவு ஏற்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் இந்த சப்ஸிடியை நிறுத்த வேண்டும் என்று ஆணையிட்டிருக்கிறது. காரணம் ஆரம்பத்திலே இந்தப் பூச்சி மருந்து உபயோகிப்பதை

4th March 1969] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

விவசாயிகள் விரும்பி வரவேற்காத காரணத்தால் அவர்களுக்கு சப்ஸிடி கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அனைவரும் உபயோகிக்க ஆரம்பித்து விட்டதனால் இதை நிறுத்த வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இந்த 35 சதவீதத்தையும் 30 சதவீதம், 25 சதவீதம், 20 சதவீதம் என்று குறைத்துக் கொண்டு வந்து கடைசியில் அடியோடு எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு என்ன கூறி இருந்த போதிலும், இந்த அரசு 10 சதவீதத்திற்குக் கீழே குறைக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆனால் மத்திய அரசு இந்தவிதமாக பூச்சி நாசினி மருந்துகளுக்கு அறவே நிறுத்த வேண்டும் என்பதை பலமாக எதிர்க்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன். எங்களுடைய ஆதரவை எல்லாம் வைத்து அமைச்சர்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டுமானால் விவசாயிகளிடம் நேரிடையாகப் போய் அவர்கள் மூலம் குரலை எழுப்ப வாய்ப்புத் தந்தால் அதைச் செய்வதற்கு தயங்கமாட்டோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள்தான் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள். மற்ற பயிர்களும் பயிர் செய்தால் அவர்களைப் பாதிக்காது. நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குச் சலுகை அளிக்கவேண்டும். உரத்திற்கு விலையைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதை வன்மையாக அத்தனை விவசாயிகளும் எதிர்க்கிறார்கள். நேய்வேலியை நம் பகுதியில் வைத்துக்கொண்டு இங்கே உரத்தை உற்பத்திசெய்து நம் மீது அதிக விலைக்கு சுமத்தினால் மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. விவசாயிகளின் சார்பில் இந்தக் குரலை டில்லிக்கு எட்டும்படியாக நமது அமைச்சரவை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இறுதியாக இன்னும் சில நிமிஷங்களில் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஒரே ஒரு விஷயம் தான். நமது பட்ஜெட்டில், உணவு நெருக்கடியை சமாளிப்பதற்கு ஜனத் தோகையை மட்டுப்படுத்துவது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தை எல்லோரும் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அதை அமுல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒருவேளை மாண்புமிகு திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் கூட நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டு அமுல் நடத்துகிறோம். நமது அரசாங்கத்திற்கு பணிவான வேண்டுகோள். பிச்சைக்காரர்களுக்கெல்லாம் கட்டாயமாக குடும்பக்கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் தம்மைவிட குறைந்தவர்கள் என்று சொல்லவில்லை. இனிமேல் பிச்சைக்காரர் குழந்தை பிறக்காமல் இருக்கட்டும். கூலி வேலை செய்கிறவன் குழந்தையைப் பெறட்டும். பிச்சைக்காரர்களும் மனிதர்கள். மனித உணர்ச்சியால் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. அந்த நிலைபாடும் ஆண் பெண் இரு பாலாளுக்கும் அறுவை சிகிச்சை செய்தால் ஒருவேளை வருங்காலத்தில் பிச்சைக்காரர்

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்]

குழந்தை இருக்காது. கதையில்லாதான் இருக்கவேண்டும். இத்தனை நல்ல அம்சங்கள் கொண்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தை மனம் உவந்து வரவேற்று இன்னும் நாங்கள் விரும்புகிற கருத்தை எல்லாம் அதில் இடம் பெறச் செய்வதற்கு அரசு இயன்ற முயற்சிகள் எடுத்து தேவைப்பட்டால் துணை மசோதாவால் பணம் கேட்டு வாங்கி மாமன்றத்தின் அனுமதியும் பெற்று, மேலும் பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு தேவையான பணத்தை அரசு மத்திய அரசிடம் கேட்டு வாங்குவது முறையான உரிமைதான் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, “இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு” என்ற முறையோடு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நாம் எல்லாம் போற்றி, பாராட்டும் அளவுக்கு இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நம் முன்னால் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். நிதி யமைச்சருடைய மதிப்புமிக்க இந்த அறிக்கை பல்வேறு தரத்தாலும் போற்றி பாராட்டப்படுவதற்குக் காரணம் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் வரி இல்லை என்ற இன்பச் செய்தியின் மூலம் தமிழக மக்களுக்கு இந்த அரசு தருகின்ற பொன்னான பரிசாகும்.

(Thiru M. Sankaralingam Pillai in the Chair)

ஒரு பரிசல்ல, இரண்டு பரிசல்ல, பல பரிசுகளை தமிழக அமைச்சரவை இந்தப் புதிய அமைச்சரவை, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குத் தந்திருக்கிறது. என்னுடைய அருமை என்.ஜி.ஓ. நண்பர்கள் போற்றி, பாராட்டி வரவேற்கிற கல்யாணப் பரிசு என்று, கல்யாணக் கடன்களை அவர்களுக்கு இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது. புகழுக வகுப்பில் படிக்கிற அத்தனை மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி தருகிற அளவுக்கு இந்த அரசு முன் வந்திருக்கிறது. இப்படித் தொடர்ந்து பல புதிய வாய்ப்புகளை, வசதிகளை, பரிசுகளை, கொடுத்திருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கை உண்மையிலேயே மதிப்புமிக்க அறிக்கை, என்று பாராட்டுகிறோம். இந்த அறிக்கை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கருத்துக்களை இந்த நாட்டுமக்களுக்கு மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும் அளவுக்கு இருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தாலும் கூட அண்ணாவின் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்ற மாணவர் என்ற கருத்துக் கேற்ப இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை அளித்திருக்கிறார். அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர், திரு. சுவாமிநாதன் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். பல மாநிலங்களிலே துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அவைகளை, அந்த மாநிலங்கள் பெருமையாகக் கருதுகிறது என்று. ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்கிற தமிழ்நாட்டில் இந்தத் துண்டு விழுகிற நிதி நிலை அறிக்கை வேண்டுமென்று செய்வதில்லை. இந்த நிலையில், மத்திய அரசுக்கும்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [4th March 1969]

மாநில அரசுக்கும் உள்ள உறவு முறை பற்றிப் பேசியாக வேண்டும். நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு அருமையான கருத்தை வெளியிட்டார்கள். மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு உறவு கொண்டாடுகிறதோ அந்த அளவுக்கு மாநில அரசு உறவுக் கரம் கொடுக்கும்; ஆனால், உரிமைக்கு குரல் எழுப்பி போராடவும் தயங்காது என்று உறுதி கூறினார். இந்த சமயத்தில் மத்திய அரசு வேறு பல மாநில அரசுகளை விட தமிழக அரசிடம் எந்த அளவுக்கு பக்குவத்தோடு, பரிவோடு, பண்போடு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சிந்தித்து தமிழக அரசுக்குச் செய்ய வேண்டிய நல்ல உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். நாம் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மற்றக் கட்சி நண்பர்கள் கூட மத்திய அரசு உதவி செய்யவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினர். ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து அதே குரல் எழுப்பப் பட்டது. மராட்டியத்திலிருந்தும் எங்களுக்கு நிதி பற்றவில்லை என்ற குரல், மைசூர் மாநில முதலமைச்சர் தனது மாநிலம் புறக்கணிக்கப் படுகிறது என்று குரல் கொடுக்கிறார். ஆகவே, மாநிலங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதில் மாறுபாடு இல்லை. வேண்டுமென்றால், அதைத் தெரிவிப்பதில் ஜோதி பாஸு கொஞ்சம் வேகமாக இருக்கலாம். நம்புதிரிபாட் அதை விட வேகமாகப் பேசலாம். நமது முதல்வர் கருணாமிக்க சிங்கமாகும். எந்த நேரத்திலும் கர்ஜிக்கக் காத்திருக்கும். ஆகவே, மத்திய அரசு இந்த மாநில அரசுடன் உறவைப் பலப்படுத்தி தன்னுடைய நிதியிலிருந்து தமிழகத்திற்கு தாராளமாகக் கொடுக்க வேண்டும். தமிழக அரசு தன்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, நிதி நிலைமையை உணர்ந்து இந்த அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறது. வேறு மாநிலங்களில் நதிகள் இருக்கின்றன. ஏராளமான நீர் கடலில் விழுகிறது. அது கேரளா மாநிலமானாலும் சரி, ஆந்திர மாநிலமானாலும் சரி, மத்திய அரசு தலையிட்டு விணைக் கடலுக்குச் செல்லுகிற நீரைத் தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கும்படி செய்தால் தமிழகம் விவசாயத் துறையில் தன்னிறைவு பெற்று பிற மாநிலங்களுக்கும் உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு வளப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். மத்திய மாநில உறவு பற்றிக் குறிப்பிடும்போது காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் நாம் ஏன் மனு போடவேண்டுமென்று கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் போராடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்வறைய தினம் Government Federal கூட்டாட்சி முறையில் மத்திய அரசு நடக்கிறது. அது தனக்கு அதிகாரத்தை அதிகமாகக் குறித்துக் கொண்டு, அதிகாரத்தைச் செலுத்தி ஏதோ பிச்சைக்காரனுக்குப் பிச்சை இடுவது போல கேட்கிற நேரத்தில் கொஞ்சம் கொடுக்கிறது. கேரள அரசு மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் மீது போட்ட வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குகிறது அதே பாதையில்தான் மேற்கு வங்காள அரசும் நடக்கிறது. ஆனால், கருணா உள்ளம் படைத்த நமது முதல்வர் முறைப்படி செயல்பட வேண்டும் என்ற நிலையில் உள்ள காரணத்தால் தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு வேண்டுமேன் விடுத்திருக்கிறது. இதைப் புரிந்து மத்திய அரசு தமிழக

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்] [4th March 1969]

அரசுக்குக் கூடுதலான நிதி கொடுத்து 16 கோடி துண்டு விழுவின நிலையை மாற்றினால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் புரணமாக, நிறைவேற்றப் பட்ட திட்டமாக இருக்கும். இன்னொன்று, இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டிக் கூறுகிறேன். நம் மதுரையில் இருக்கிற பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய பெயரால் “அண்ணா பல்கலைக் கழகம்” என்று அழைக்கப்படும் சூழ்நிலையை இந்த அரசு உருவாக்க வேண்டும். அவருக்கு எழுப்பப் பட்டிருக்கிற சமாதியாக சென்னை கடற்கரையில் புதிய கலங்கரை விளக்கம் ஒன்றை அமைக்க இருக்கிறார்கள். அது அந்த அறிவுச் சுடருக்குப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன். 1958-59-ல் நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி பேசும் பொழுது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அது எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிட்டார்.

Rob Peter and pay Paul என்ற நிலையில் இருக்கக் கூடாது. ஏதோ ஒரு இடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு இன்னொரு இடத்திற்குக் கொடுக்கக் கூடாது, எந்தெந்த மாநிலங்களில் எங்கெங்கே நிதி வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அதைப் பெற்று சேகரித்து இல்லாத இடங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றார். ஒரு உதாரணம் கூட சொன்னார். ஒரு அரசன் கையில் இருக்கிற பனிக் கட்டி சேனாதிபதி கைக்குப் போய், மந்திரி கைக்குப் போய் கடைசியாக வரும்போது பனிக் கட்டி தண்ணீராக மாறுகிறது. ஒரு அரசு திட்டம் போடுகிறதென்றால் அதனுடைய முழுமைபான பயன் சாதாரண மக்களுக்குப் போக வேண்டும். அந்த நிலையில் தான் இன்றைய தினம் தமிழக அரசு நகரப் பகுதியில் வாழும் மக்களோடு கிராமங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைக்குப் பாடுபடுகிறது. அண்ணா அவர்களே வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கின்றார்கள், உழவர்களுடைய உள்ளத்தில் புயல் இருக்கக்கூடாது, அமைதியும் முழுமையும் இருக்க வேண்டும் என்று. எனவே அந்த உழவர்களுடைய உள்ளப் புயல் நீக்கப்படுவதற்கு தமிழக அரசு பல்வேறு அலோசனைகளைக் கூறியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக மிகப்பெரும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்துவதைவிட இப்போது சிறு நீர்ப்பாசனங்களில் கவனம் செலுத்த முன்வந்தது இருப்பதானது வரவேற்கத் தக்கதாகும். எங்கள் மாவட்டத்தில் கூட நீண்டநெடுங்காலமாக நாங்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருந்த சில பல திட்டங்கள் இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருப்பது கண்டு நாங்கள் உண்மையிலேயே இந்த அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம். சென்ற ஆண்டில் விவசாயத் துறையில் கணிசமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டு இருக்கின்றோம் என்றால் அதற்கு முக்கிய பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்கள் கூட்டுறவத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்தான். சென்ற ஆண்டில் மாண்புமிகு மாதவன் அவர்கள் கூட்டுறவத் துறையிலேயே ஒரு பெரும் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்று கருதுகிறேன். காரணம் ஒரு சிலருடைய அக்கபோத... நினைவுகளாக இருந்துவந்த பல கூட்டுறவு

4th March 1969] [திரு. வி. தங்கபாண்டியன்]

ஸ்தாபனங்களை மக்களுடைய சொத்துக்களாக மாற்றி அமைத்தார்கள் அவர்கள். சென்ற ஆண்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூலமாகவும் சங்கங்கள் மூலமாகவும் விவசாயத்திற்குப் பெரும் அளவிற்கு கடன்கள் வழங்கப் பட்டதாலேயே இந்த ஆண்டு பெரும் பஞ்சத்திற்கு இடையிலும் அந்த மாவட்டத்தில் ஓரளவிற்கு விவசாயம் செய்யும் நிலை இருக்கின்றது.

கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் தனது மொத்த வருவாயில் ஏறத்தாழ 24 சதவீதத்தினை கல்வித்துறைக்காகவே செலவிட்டு வருகின்றது. கல்வித்துறையில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கே பேசினார்கள். ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள், When wealth is lost nothing is lost; when health is lost something is lost; out when character is lost everything is lost என்று. சொத்தை இழந்தால் எதையும் இழந்ததாகக் கருத மாட்டோம், உடல் நலத்தை இழந்தால் ஏதோ சிலவற்றை இழந்ததாகக் கருதுவோம், ஆனால் நல்ல பண்பாட்டை இழந்துவிட்டால் உலகத்தில் அனைத்தையும் இழந்ததாகக் கருதுவோம் என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. இன்று அண்ணாவின் நிழலில் செயல்பட்டு வரும் இந்த நல்லாட்சியில் பண்பாடு எங்கும் பூத்துக் குலுங்குவதைக் காண முடிகின்றது.

அடுத்து எனது சொந்த மாவட்டத்தில் காணப்படும் சில பிரச்சனைகளை இந்த சபையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக எங்கள் மாவட்டம் என்றென்றும் ஒரு புறக்கணிக்கப்பட்ட மாவட்டமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் கடந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் அந்த மாவட்டம் நல்ல முறையில் அரசினரால் கவனிக்கப்பட்டு வேறு பல மாவட்டங்களுக்குச் சரிசமமாக முன்னேறிக்கொண்டு வருவதைக் காண்கிறோம். ஆனால் இன்னமும் செய்யவேண்டியவை பல இருக்கின்றன. முதலாளத்தார் தாலுக்காவிற்கென ஒரு ஸ்பெஷல் டெபுடி போலீஸ் ஸ்டாப்பெரிண்டென்டெண்டு இருக்கிறார். அது ஏற்பட்ட நிலை இந்த மன்றத்தில் வீற்று இருக்கும் பலருக்கும் தெரிந்து இருக்கும். இன்றைக்கும் அங்குள்ள மக்கள் சுதந்திர வாழ்வினை இழந்து போலீஸுக்கு பயந்து வாழும் நிலையில்தான் இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமானால் அங்கே ஓரளவிற்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். அதற்கு அங்குள்ள இந்த ஸ்பெஷல் டி.எஸ்.பி-க்குப் பதிலாக ஒரு ஸ்பெஷல் டெபுடி கலெக்டர் நியமிக்கப்பட்டால் அங்கே பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியும். அந்தத் தாலுக்காவிற்காக ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை என்று ஒன்றும் கிடையாது. உள்ள தேல்லாம் விவசாயம்தான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. விவசாயமும் நல்லமுறையில் செய்ய முடியாத அளவிற்கு இருப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் தவனத்தினை வேறு திசைக்குத் திருப்பி

4th March 1969] [திரு. எ. தங்கபாண்டியன்]

விடுகிறார்கள். எனவே உழைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கும் அவர்களுடைய உழைப்பினை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்ற முறையில் அங்கே புதிய புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும். அதற்கான பல திட்டங்களைத் தீட்டி செயல் படுத்த வேண்டும். அதுபோலத்தான் அருப்புக்கோட்டை மிகப் பெரிய தாலுக்கா, அதன் உள்பகுதி திருச்சுழி வட்டம், இந்தத் திருச்சுழி தனி தாலுக்காவாக ஆக்கப்பட வேண்டும். ஏன் என்றால் இப்போது அது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. நேற்றைய அரசு செய்த தவறை இந்த அரசும் செய்யக் கூடாது. முன்பு என்ன செய்தார்கள் என்றால் தார் ரோடுகளை சிமெண்ட் ரோடுகளாக மாற்றினார்கள். இப்போது வேண்டுமது அது அல்ல. பல கிராமங்களுக்கு இன்னும் சரியான பாதை வசதியே இல்லாமல் இருக்கிறது. கிராம மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பார்த்து அறிந்து அவற்றை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். கிராம மக்களை இன்றையதினம் அரசிலுள்ளவர்களைப்போல வேறு யாரும் அறிந்து இருக்க முடியாது. எனவே நிச்சயமாக அவர்களுடைய குறைகள் போக்கப்படும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். கல்வித் துறையில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 65 கோடி ரூபாய் இந்தத் துறைக்கு என செலவிடப்படுகிறது. இதை விட 7,900 ஆசிரியர்களுக்கு புதிய வேலை வாய்ப்புகள் இந்த அரசினால் ஏற்படுத்தித்தரப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நல்ல பல காரியங்களுக்கு முன்னோடியாக இருக்கும் இந்த அரசினைப் பாராட்டுவது எனது நன்றிக் கடமை என்று பாராட்டி எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. VICE-CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 5th March 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M.A. MANICKAVELU) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Death of an employee in M/s. Fenner Cockill Limited

* 121 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether representations have been received requesting the Government to hold a judicial enquiry into the circumstances under which the death of one Velu, an employee in Messrs. Fenner Cockill Limited at the Erskine Hospital at Madurai on 29th May 1968, has occurred; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) ஏற்கெனவே, மதுரை வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி விசாரணை நடத்தி வருவதாலும் தொடர்புடைய காவல் துறைத் துணை மேற்பார்வையாளர் வேலையிலிருந்து தாற்காலிகமாக விலக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளதாலும், தலைமைக் கான்ஸ்டபிளும் மற்றும் மூன்று கான்ஸ்டபிள்களும் மதுரை நகரத்திலிருந்து வேறிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு விட்டதாலும், இந்நிகழ்ச்சி குறித்து நீதி விசாரணை நடத்துதல் பொறுத்தமற்றது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

திரு. டி. சந்தோஷம் : தலைவர் அவர்களே, அதற்குப் பிறகு அந்தப் பேரலிஸ் அதிகாரி மீது கிரிமினல் வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறதா? அது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் மீது குற்றப் பத்திரிகை டிஸ்டிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்டு விசாரணை நடந்து வருகிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மருத்துவ மனையில் டாக்டர்கள் கவனிப்புக் குறைவால் வியாதியஸ்தர்கள் மரணம் அடைகிற தாகவோ அல்லது வியாதி முற்றுவதாகவோ தெரிந்தால் அந்த டாக்டர்கள் நன்குணிக்கப்படும் வகையில் பரிகாரம் செய்து அதற்கான வழிவகை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தக் கேள்வி மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்புடையதல்ல.

[5th March 1969]

Threatening of an advocate by a Sub-Inspector in the Court.

* 122 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether any representations have been received from the Bar Association of Madurai and the Bar Council of Madras about a Sub-Inspector threatening an advocate within the Court premises of the Assistant Sessions Judge, Madurai, for discharging his duties as defence counsel; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(ஆ) வடமதுரை, காவற்றுறை ஆய்வாளரின் நேர்முக விசாரணையில் குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படவில்லை என அறியப்பெற்றது.

திரு. டி. சந்தோஷம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குற்றச் சாட்டு பொறுப்புள்ள வக்கில்கள் சங்கத்திலிருந்து, பார் கவுன்சிலிலிருந்து, வந்தம்கூட ஒரு போலீஸ் காவலர் மீதுள்ள குற்றச் சாட்டை, ஒரு சூப்ரண்ட் ஆஃப் போலீஸ் வைத்து விசாரித்தது பொருத்தமானது அல்ல என்று கருதப்படுகிறது. இனிமேலாவது அரசாங்கம் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி மீது குற்றச்சாட்டு வரும் போது கலெக்டர், அல்லது ஆர்.டி.ஓ. போன்ற வேறு இலாகா அதிகாரிகளைக் கொண்டு விசாரணை நடத்தலாக்கா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்போது அது நடந்து முடிந்துவிட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினரின் யோசனையை இனிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, சில வருஷங்களுக்கு முன்பு மதுரை ஜில்லா உத்தமபாளையத்தில் ஒரு வக்கிலை ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கோர்ட்டுக்கு வெளியே அழைத்துவந்து தன்னுடைய பாதாட்சையால் நன்றாகத் தாக்கிவிட்டார் கோர்ட்டு டில் தலக்கு எதிராக அந்த வக்கில் ஆஜராகிவர் என்பதற்காக அப்படிச் செய்தார். இது மட்டுமல்ல. எங்கள் ஜில்லாவில் இதைப் போன்று ஐந்தாறு சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி டேலிடங்களுக்குத் தகவல் கொடுக்காது அதை யாரும் கவனிப்பதில்லை. ஆகையால் நீதி இலாகா மூலமாக அவற்றை விசாரணை நடத்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சந்தோஷம் அவர்கள் கருத்தைத்தான் எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக இதே முறை தான் இந்த விசாரணைகளில் நடைபெற்றிருப்பதால் மற்ற வழிகளில் விசாரணை செய்ய முடியுமா என்று அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும்.

[5th March 1969]

Children's Theatre in Government Estate.

* 123 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) the income derived from the Children's Theatre in Government Estate, Madras, during the financial years 1965-66, 1966-67 and 1967-68 respectively; and

(b) the expenditure for each year?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாலுமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டிலுள்ள குழந்தைகள் தியேட்டரில் 1965-66, 1966-67, 1967-68-ஆம் நிதி ஆண்டுகளில் தனித்தனியே கிடைத்த வருமானம் எவ்வளவு?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ஆக செலவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ)

1965-66	..	..	..	35,421-15	37,565-69
1966-67	..	..	..	39,250-16	44,050-78
1967-68	..	..	..	38,204-99	46,353-52

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இதற்கு அருகேயுள்ள கீன்மா தியேட்டர்களில் வருமானத்தைக் கணக் கிட்டால் ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரம் முதல் மூவாயிரம் வரையில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அத்துடன் வாடகைக்கும் விடுகிறார்கள். ஒரு தியேட்டர் ரூ. 4-ல் லட்சம் வருமானமுண்டாகக் கூறுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது சர்க்கார் படங்கள் இலவசமாகக் காட்டினாலும் கூட, நஷ்டம் அதிகமாக இருப்பதால், இதைக் குறைக்கும் அளவுக்கு வழிவகை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எதிர்க் கட்சித் தலைவரைப் போலவே நானும் வியப்படைந்து கொண்டிருக்கிறேன். நஷ்டம் இல்லாமல் பார்க்கும் முறையில் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்யக் கருதிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI: Sir, is the Hon. Minister aware that the Children's Theatre was originally intended to become a centre for children and it was not with the profit motive that it was constructed? The then Prime Minister of India came specifically to open the Children's Theatre as a Children's centre to be used for all children's functions.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இது லாபத்தை நோக்கி நடைபெறவில்லை என்றாலும், சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்த அரசாங்கம் இருப்பதாக இருந்தாலும், இதை நோக்கி ஏறாது களுக்கு உபயோகப்படுத்துவதில்லை. அவர்கள் உபயோகக்காத நேரத்தில் லாபகரமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் இந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மதுரையில் வீக்டோரியா ஹால் என்று இருக்கிறது. அது வாடகைக்கு விடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் போலிக் காசியங்களுக்கு

[5th March 1969]

விட்டுவிட வேண்டுமென்ற கண்டிஷன் பேரில் வாடகைக்கு விடப் படுகிறது. அப்படிக்குழந்தைகளுக்கு ஞாயிற்றுதிழைத் தோறும் சந்தைக் கொள்வது என்று மார்ச் 1968-ல் உத்தரவு, விவர தென்மாவிலுந்துறால் லட்சக்கணக்கான ஆட்கள் பங்கேட்கும். அதை அரசு ஆராயுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : லாபகரமான யோசனையை சொல்லும்போது அதைப் பரிசீலிக்காமல் அரசு இருக்குமா?

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI : Sir, there was a proposal with the State Government to develop this as a Children's museum and a children's play centre with library and other facilities attached, this being in the heart of the City. May I know from the Hon. the Chief Minister what happened to that proposal?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவைகள் எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கருத்துக்கள் படி இப்போது ஆய்வில் இருந்து வருகின்றன.

Books of Subramania Bharathiar.

* 124 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of editions published up to 31st March 1968 by the Tamil Nadu Government of the books of Subramania Bharathiyar ;

(b) the number of copies sold in each edition ; and

(c) the amount of profit gained or loss sustained thereby ?

பாரதியார் நூல்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திரு. சுப்ரமணிய பாரதியார் அவர்களின் நூல்களை தமிழக அரசு 31-3-1968 வரை எத்தனை பதிப்புகள் அச்சிட்டு வெளியிட்டது?

(இ) எத்தனை பிரதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் விற்பனையாயின?

(உ) இதில் லாபம் அல்லது நஷ்டம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) அரசாங்க அச்சகம் ஐந்து புத்தகங்களை மட்டுமே முதல் வெளியீடாக அச்சிட்டு வெளியிட்டது.

(இ) (i) ஒப்பெரும் பாடங்கள் என்ற நூல் எத்தனை பிரதிகள் விற்பனையான என்பது தெரியவில்லை.

() பாரதி நூல்கள் (கதைகள்) தொகுதி 187 பிரதிகள்.

(iii) பாரதி நூல்கள் (தத்துவம்) தொகுதி 160 பிரதிகள்.

() பாரதி நூல்கள் (சமூகமும் சமயமும்) தொகுதி 199 பிரதிகள்.

[5th March 1969]

(v) பாரதி நூல்கள் (அரசியல்) தொகுதி 110 பிரதிகள்.

(உ) அரசாங்கத்தின் ஆணைகளையொட்டி இந்த நூல்கள் அனைத்தும் எல்லா உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் பணம் கட்டிப் பெற்றுக்கொள்ளும் அடிப்படையில் (வி.பி.பி. முலமாக) சந்தோஷ அனுப்பப்படுகின்றன. எனவே, ஆதாயத்தையோ அல்லது விரயத்தையோ மதிப்பிட இயலாது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கமே மறைந்த மாண்புமிகு முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நூல்களை மலிவுப் பதிப்பில் அச்சிட்டு வெளியிட முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது அவசரமாக எடுக்கக் கூடிய முடிவல்ல. ஆழ்ந்து யோசித்துச் செய்யப்பட வேண்டிய காரியமாகும்.

Cashew cultivation

* 125 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) the total acreage of cashewnut cultivation by the Forest department ;

(b) the total income derived therefrom, for the year 1966-67

(c) the expected income for the year 1967-68; and

(d) the method adopted for realising the income?

முந்திரி தோட்டம்

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) 1967-68 இறுதி வரையில், காடுகள் துறை 26,381 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி பயிரிட்டுள்ளது. 1968-69-ல் கூடுதலாக 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி பயிரிடத்திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(இ) ரூ. 6,48,460.

(உ) ரூ. 3,19,728.

(ஈ) முந்திரித் தோட்டங்களிலிருந்து பயன்படு பொருள்களை திரட்டும் உரிமை பொது ஏலத்தில் விற்கப்படுகின்றது. இந்த உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நியாயமான வகையில் எவ்வளவு முன்வராத இடங்களில் பயன்படு பொருள்களை எடுக்கும் பணியினைக் காடுகள் துறையே மேற்கொள்கிறது.

THIRU D. SANTOSHAM: Sir, cashewnut is supposed to be one of the prime products earning foreign exchange, so far as the State of Kerala is concerned. When these cashewnuts are collected are they sold within the State itself or is any arrangement being made to export them, as is being done in Kerala?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதியாகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த முந்திரி வைப்பதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது? மொத்தம் ஒரு ஏக்கரில் வருகின்ற வருமானத்தையும் அதற்காகும் செலவையும் கணக்கிட்டால் லாபகரமாக இருக்கிறதா என்று பரிசீலிக்கப்பட்டதா?

[5th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்ற விவரம் இப்போதில்லை. தனியாக அது சம்பந்தமாகக் கேள்வி கேட்டால் விவரம் சேகரித்துத் தரப்படும்.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதால் அந்நியச் செலாவணி அதன் மூலமாக எவ்வளவு கிடைத்தது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இதுபற்றிய தகவல் இல்லை. வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. எங்கள் பகுதியில் காடாம்புலியூரிலும் விருத்தாசலம் பகுதியிலும் அதிகமாக விளைகிறது. அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதியாகிறது. எவ்வளவு ஏற்றுமதியாகிறது என்ற தகவல் இப்போதில்லை.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI : Sir, are there any processing centres? Otherwise, how are these exported to America?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பிராசுலின் யூனிட்கள் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்தில் காடாம்புலியூர் என்ற இடத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் இருக்கின்றன.

திரு. எஸ். ஜேயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் தாலுகாக்களில் சுமார் 12 ஆயிரம் ஏக்கரில் சர்க்காராலும் தனிப்பட்டவர்களாலும் இந்த முந்திரி விவசாயம் நடைபெறுகிறது. அதற்கு என்று சிவகங்கையில் மார்க்கெட் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மார்கெட்டிங் கமிட்டி சேர்மன் என்ற முறையில் என்னிடத்தில் விவசாய டிபார்ட்மெண்டார் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அந்த இடத்தில் மாத்திரம் ஒரு மார்க்கெட் ஏற்படுத்தினால் அது கட்டுப்பாட்டிற்கு வர வாய்ப்பு உண்டாகும். இத்தனை ஆயிரம் டன் வருமென்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தென்னாற்காடு போன்ற எல்லா இடங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு பெரிய மார்க்கெட்டை ஏற்படுத்தலாம். மலையாளத்திலுள்ளவர்கள் வாங்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒரேயிடத்தில் வந்து வாங்க ஒரு திட்டம் தயாரிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கிறது. அந்த ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இப்போது வியாபாரிகளை உள்ளடக்கியதாக இருப்பதால் அந்தந்த மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் கொண்டு வந்து கொடுக்க வசதியிருக்கிறது. ராமனாதபுரத்திலுள்ளவர்கள் தென்னாற்காடு அல்லது செங்கற்பட்டுக்கு வரவேண்டுமென்று அழைப்பது சரியல்ல. அவ்வாறு மாவட்டத்தில் தான் கமிட்டிகள் அமைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையிருக்கிறது. அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள வியாபாரிகள் பல இடங்களுக்குப் போய் வாங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திலேயே சேர்த்துக்கொள்வது நல்லது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : இந்த முந்திரிப் பயிர் எந்த மாவட்டத்தில் அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகிறது என்பதற்கு மாவட்ட

[5th March 1969]

வாரியாகப் புள்ளிவிவரம் இருக்கிறதா? முந்திரிக் கொட்டையைப் பதனிடச் செய்பவர்களுக்கு தொழில் கேரளாவில் நடக்கிறது. இப்போது அங்கே தொழிலாளர் தகராறு மிகுதியாக இருப்பதை யொட்டி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மிகுதியாக கேரளா தொழில் அதிபர்கள் வந்து நிறுவனம் செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே பதனிடப்பட்ட முந்திரியை அங்கே கொண்டுபோய் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலேயே அவற்றை ஏற்றுமதி செய்து வெளிச் செலாவணி வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 390 ஏக்கரும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 16,338 ஏக்கரும், சேலம் மாவட்டத்தில் 163 ஏக்கரும், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 522 ஏக்கரும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 811 ஏக்கரும், திருச்சி மாவட்டத்தில் 7,472 ஏக்கரும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 1,190 ஏக்கரும், ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் 10,721 ஏக்கரும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 2,934 ஏக்கரும், செங்கற்பட்டில் 24,512 ஏக்கரும் சாகுபடி செய்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் கோருகிற கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எவ்வளவு விளைகிறது என்ற தகவல் என்னிடம் இல்லை. தனியாகக் கேட்டால் விசாரித்துச் சொல்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, முந்திரிக் கொட்டையை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி வெளிநாட்டுச் செலாவணி கொண்டு வருவதைப் போல முந்திரி பழத்தைப் பதனிடச் செய்வதற்கு அமெரிக்கா போன்ற வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி அந்நிய செலாவணி பெற முயற்சிக்கப்படுமா? அத்துடன் முந்திரி ஓட்டை பக்குவப்படுத்தினால் பல வஸ்துக்கள் கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்களே, அவைகளையும் செய்ய முயற்சிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : முந்திரி பழம் அனுப்புவதாகத் தகவல் இல்லை. ஓட்டிலிருந்து பிளாஸ்டிக் போன்ற பொருள்கள் செய்யலாம் என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

திரு. டி. சந்தோஷம் : அப்படி ஓட்டிலிருந்து எடுக்கப்படும் பொருள்கள் இப்போது தயாராகி விற்பனைக்கு வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போது எண்ணெய் தான் அதிகமாக எடுக்கப்படுகிறது. பிளாஸ்டிக் போன்ற பொருள்கள் இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை.

Vacant lands of Railways

* 126. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether the vacant lands near railway lines and railway stations belonging to the Railways have been handed over to the Tamil Nadu Agricultural Department, under Food Production Scheme;

(b) if so, the mode adopted in leasing out those vacant lands to the agriculturists for cultivation;

(c) the acreage of such lands under the Agriculture Department in Tamil Nadu; and

(d) the lease amount realised annually?

[5th March 1969]

ரயில்வேக்குச் சொந்தமான காலியிடங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ரயில்வேக்குச் சொந்தமான ரயில்பாதை, புகைவண்டி நிலையம் ஆகியவையுக்கு அருகில் உள்ள காலியிடங்கள் உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் தமிழக வேளாண்மைத் துறை வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அந்த காலி நிலங்களில் பயிர் செய்ய விவசாயிகளுக்கு எம்முறையில் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளது?

(உ) தமிழகத்தில் அப்படி எவ்வளவு நிலம் வேளாண்மைத் துறை வசம் இருக்கிறது?

(எ) ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் குத்தகைப் பணம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) உணவு உற்பத்திப் பெருக்க இயக்கத்தின் கீழ், உணவுப் பயிர்களைப் பயிரிடக் குடியானவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடுவதற்காகத் தம்மிடம் உபரியாகவுள்ள நிலங்களை ரயில்வே நிர்வாகத்தினர் 1942-ம் ஆண்டில் இந்த அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தனர். அத்தகைய நிலங்களை அவ்வாண்டு முதற்கொண்டு பல்வேறு மாவட்டங்களில் வருவாய்த் துறை குத்தகைக்கு விட்டு வருகின்றது.

(இ) (1) குத்தகைக் கால அளவு முதல் முறை மூன்றாண்டுக் காலமாகும். குத்தகைக்காரர் நிலங்களை ஏற்றவகையில் பயன்படுத்தியிருப்பின் அவருக்கே, அதே நிபந்தனைகளின் கீழ் மேலும் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்துக்குக் குத்தகை அளிக்கப்படும்.

(2) ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் பயிரிடப்பட்டு வருகின்ற அத்தகைய நிலங்கள் ஒவ்வொன்றும் பொது ஏலத்தில் குத்தகைக்கு விடப்படும்.

(3) ரயில்வே நிர்வாகத்தினர் இழப்பீடு எதுவும் காமல் எந்தச் சமயத்திலும் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள உய்யுண்டு. ஆனால் குத்தகை முடிவடையாத காலத்துக்கான விகிதம் சாரக் குத்தகை தொகையைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு உட்பட இந்த உரிமை ரயில்வே நிர்வாகத்தினருக்கு உண்டு.

(உ) மாநில அரசாங்கத்துக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட ரயில்வே நிலத்தின் தோராயமான பரப்பளவு 1,283 ஏக்கர்.

(எ) சராசரியாக ஆண்டுக் குத்தகைத் தொகை சுமார் ரூ. 25,000 ஆக இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கத்துக்கும், ரயில்வே நிர்வாகத்தினருக்குமிடையே தற்போதுள்ள ஏற்பாட்டின் படி, குத்தகைத் தொகையில் 95 சதவீதம் ரயில்வே நிர்வாகத்தினருக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. நிர்வாகச் செலவுகளின் பொருட்டு எஞ்சியுள்ள 5 சதவீதக் குத்தகைத் தொகையை மாநில அரசாங்கம் தன்னிடமே வைத்துக் கொள்கிறது.

5th March 1969]

“Rupee a Measure” Scheme

* 127 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state whether the news item in the “Madras Information” for June 1968, which states that the Hon. the Minister for Public Works (Present Chief Minister) in an interview with the correspondent of the *Manchester Guardian* had said that rice is sold at one rupee a measure at Madras, Coimbatore and Madurai, is correct?

“ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி” திட்டம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

“மெட்ராஸ் இன்பர்மேஷன், ஜூன் 1968” இதழில் சென்னை, கோவை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடப் படுவதாக பொதுப்பணி அமைச்சர் (தற்போதைய முதல் அமைச்சர்) மான்செஸ்டர் கார்டியன் நிருபரிடம் கூறியதாக வந்த செய்தி சரியா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பொதுப்பணி அமைச்சர் மதுரையிலும் “ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி” போடப்படுவதாக கூறவில்லை. மான்செஸ்டர் கார்டியன் நிருபர் “சென்னை, மதுரை, கோவை முதலிய இடங்களில் மட்டும் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி திட்டத்தை அமுலாக்கிவிட்டு, மற்ற இடங்களில் விரிவுபடுத்தப்படாமலிருந்தால், ஏனைய மக்களுக்கு அதிகுப்தி ஏற்படாதா?” என்று கேட்ட கேள்விக்கு பொதுப்பணி அமைச்சர் பதிலளிக்கையில் இந்தப் பிரச்சனையை அக்கோணத்திலிருந்து நோக்கக்கூடாது என்றும், சென்னை, மதுரை, கோவையிலுள்ள மக்கள் பெரும்பாலோர் தினசரித் தேவைக்கான அரிசிக்கு வெளி மார்க்கட்டையே நம்பியிருப்பதால், அவர்கள் இம்மாதிரியான சில சலுகைகளுக்கு உரியவர்கள் என்றும், மற்ற இடங்களில் அரிசியின் விலை குறைந்து வருகிறது என்றும், அரிசியும் நிறையக் கிடைக்கிறது என்றும் கூறியதாகத்தான் “மெட்ராஸ் இன்பர்மேஷனில்” வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பொதுப்பணி அமைச்சர் மதுரை மக்கள் படியரிசித் திட்டம் போன்ற சலுகைகளுக்கு உரியவர்கள் என்று தான் கூறியுள்ளாரே தவிர, அங்கு ரூபாய்க்கு படி அரிசி வழங்கப்படுவதாக குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு அப்படிச் குறிப்பிடாமல் இருந்து அது பத்திரிகையில் வந்திருந்தாலும் இனிமேலாவது அப்படிப் போடுவதற்கு முயற்சி செய்வார்களா? எப்போதிருந்து போடப்படும்?

Illicit transport of cholam

* 128 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether it was alleged at the meeting of the North Arcot District Development Council held in November 1968, that 5,000 bags of Cholam were illicitly transported; and

(b) if so, the action taken thereon?

[5th March 1969]

சோளம் கடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968 நவம்பரில் நடந்த வட ஆற்காடு மாவட்ட அபிவிருத்திக்குழு கூட்டத்தில் 5 ஆயிரம் மூட்டை சோளம் கடத்தப்பட்டதாக புகார் கூறப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், இதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்வி எழவில்லை.

Retirement age of District Judges

* 129 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state:

(a) whether the age of retirement of District Judges has been raised to 58; and

(b) if so, whether there is any proposal to extend the same benefit to Sub-Judges and other Subordinate Judicial Officers?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, the age limit of 58 for District Judges and 55 for other Subordinate Judges causes great disappointment and frustration to the lower cadre of officers. Though they have been expecting promotion to the cadre of District Judges and retire from that position, suddenly because of the raising of the age limit for District Judge, many of them have been deprived of the opportunity for promotion, which they have been hoping for throughout their period of service. Another matter which requires mention is this. For the judicial service, the recruitment age limit is 33, while for the other services, the age limit is 25. So, they are recruited very late and to make them retire within a period of 22 years of service does not appear to be very right. Taking all these factors into consideration, will the Government be pleased to consider the question of raising the age of retirement for Sub-Judges and District Munsifs also to 58? I think it would be just if the Government concede this request.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இந்தக் காரணங்களை யெல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு பரிசீலித்தது. பொதுவாக அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு வயது 55 வரையிலா 58 வரையிலா என்ற போராட்டம் இருந்துகொண்டேயிருப்பதால் இப்போதைக்கு, இதை ஒத்தி வைப்பது என்று அமைச்சரவை முடிவெடுத்திருக்கிறது.

Trial of cases under Prevention of Corruption Act, 1947

* 130 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether in Madras City the Sessions Judge is appointed as the Special Judge for the trial of cases under the provisions of the Prevention of Corruption Act; and

(b) if so, the reasons therefor?

5th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) 1947-ம் ஆண்டு லஞ்சத் தடுப்புச் சட்டத்தின் 5-வது பிரிவின் கீழ் குற்றங்களை விசாரணை செய்வதற்காக, குற்றவியல் சட்டதிருத்தச் சட்டத்தின் 6-வது பிரிவின் (2) உட்பிரிவின் கீழ் சிறப்பு நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுபவர். செஷன்ஸ் நீதிபதி அல்லது செஷன்ஸ் கூடுதல் நீதிபதி அல்லது செஷன்ஸ் உதவி நீதிபதியாக இருப்பவராகவோ அல்லது இருந்துள்ளவராகவோ இருக்க வேண்டும். எனவே, சென்னையில், செஷன்ஸ் நீதிபதியும், கூடுதல் செஷன்ஸ் நீதிபதியும், சட்டத்தின் கீழ் சிறப்பு நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, the officers who are tried for offence under the Prevention of Corruption Act are liable to a minimum punishment of one year's imprisonment and a fine of Rs. 1,000, and their entire life and career are affected. Considering the huge stake involved, is it not desirable that in the mofussil also, as in Madras City, Sessions Judges are appointed as special judges so that the trial of the case may be conducted in a very calm and better atmosphere of the sessions court rather than in the atmosphere of a magistrate's court, as is happening now?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: The Government have decided to take up this matter with the High Court.

Handloom Development Schemes

* 131 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the Central Government had allotted funds under the Planning Scheme for handloom weavers towards share capital loan, purchase of implements and for financing Primary Weavers' societies as well as State Handloom Weaver's Society; and

(b) if so, whether the funds so allotted were fully utilised by the State Government or whether any portion of the funds were lost as lapsed at the end of the last financial year?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) மத்திய அரசு உதவி அளிப்பதற்கு வகுக்கப்பட்ட செயல்முறைப்படி கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் செய்த செலவுகள் இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படுகின்றன. ஓர் ஆண்டிற்கும் ஆகும் செலவு, அந்த ஆண்டிற்கு அளிக்கப்பட்ட மத்திய உதவியைவிட அதிகமாக இருப்பதால், இந்திய அரசினால் ஒதுக்கப்படும் நிதியில் ஒரு பகுதி பயன்படுத்தப்படாது போவதற்கு இடமில்லை.

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, is it a fact that funds are allotted under four ear-marked heads, namely, one for share capital loan, the second for improving weaving appliances, the third for propaganda and publicity, and the last for loans to primary weavers societies? And is it a fact that under the heading 'share capital loan', a sum of Rs. 12 lakhs was allotted for the year 1967-68, of which only Rs. 4 lakhs was utilised for this purpose?

[5th March 1969]

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: It is not correct to say that there are one or two schemes. I have got seventeen schemes for which there is a provision of Rs. 118 lakhs.

Handloom fabrics

* 132 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether there is a stagnation of handloom fabrics to the value of about one crore of rupees in Madurai and Ramanathapuram districts; and

(b) the reasons for such stagnation?

கைத்தறித் துணிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றனவா?

(இ) இந்தத் தேக்கத்திற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) அவை தேங்கிக் கிடப்பதற்குக் கீழ்க்கண்டவை காரணங்களாகின்றன—

(1) தெற்கே உற்பத்தியாகும் கைத்தறித் துணிகளோடு போட்டிபோடும் வண்ணம் வட இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் விசைத்தறித் துணிகளை பெருமளவில் குவிப்பது.

(2) பயன்படுத்துவோரின் உடை முறை மாறியிருத்தல், அவர்கள் டெரிலின், நைலான் போன்றவற்றாலான ஆடை அணியத் தொடங்கியது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னால் தொழில் அமைச்சராக இருந்த ஆர். வெங்கடராமன் அவர்கள் பல்வேறு முயற்சிகள் எடுத்து பல்வேறு நாடுகளுக்கு துது கோஷ்டிகளை அனுப்பி கைத்தறித் துணி தேங்கிக்கிடக்காமல் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். அதைப்போல முயற்சிகள் எதாவது இந்த அரசு எடுத்ததா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அப்போது நான் எதிர்க் கட்சியில் இருந்து கேட்டேன். அவர்கள் தந்த பதில், எத்தனை முயற்சிகள் எடுத்தும் காரியம் கை கூடவில்லை என்பதுதான். அப்போது வண்ணம் மாறும் துணி என்ற பாணியில் தயாரித்து அனுப்பி வந்தோம். அதன் பிறகு ஐப்பானில் அதேபோன்ற வண்ணம் மாறும் துணிகளை உற்பத்தி செய்து போட்டிக்கு வந்தா லிட்டார்கள். நமக்கு வெளிச் சந்தையில் இடம் இல்லாமல் போய்

[5th March 1969]

விட்டது. அதில் தோல்வி கண்டோம். தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் நாம் பெற்றிருந்த சந்தையும் போய்விட்டது. அங்கே சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஆட்சி மாறியதால் இங்கிருந்து இறக்கு மதி செய்து வந்த லுங்கி சாரம் போன்ற துணிகள் வேண்டா மென்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதைக் போன்ற நாடுகளிலுள்ள குழந்தை காரணமாக அங்கேயும் இறக்குமதி நிறுத்தப்பட்டது. எக்ஸ் போர்ட்ஸ் புரமோஷன் கவுன்சில் அடிப்படையில் இங்குள்ள தொழில்துறை செயலாளர் அவர்கள் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடு களுக்குச் சென்று வந்தார்கள். முன்னால் தொழில் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்களும் சென்று வந்தார்கள். இவைகள் எல்லாம் எக்ஸ்போர்ட்ஸ் புரமோஷன் கவுன்சில் சார்பில் நடை பெற்றது. அவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் இதைப் பற்றி ஆராய்ந்து வெளிநாடுகளுக்கு நம் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்யத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு நம் சபையில் உறுப்பினராகவும் இப்போது பாராளுமன்ற அங்கத் தினராகவும் இருக்கிற திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் அவர்கள் வெளி நாடுகளுக்குக் கைத்தறித் துணி ஏற்றுமதி செய்வது சம்பந்தமாக ஒரு டெபுடேஷனில் போயிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். போய் வந்தபிறகு அவர்கள் ஏதாவது அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்களா? அதன் பேரில் முன்னேற்றம் காண வழிவகை தென்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அது பற்றிய தகவல் இல்லை. வட மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகும் மற்ற துணிகளினாலும் வெளி நாட்டுப் பல வகைத் துணிகளினாலும் நம்முடைய கைத்தறித் துணிக்குச் சந்தை கிடைப்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. நாம் நம் துணியின் தரத்தை உயர்த்தி, மாதிரிகளை தற்காலத்திற்கேற்ற வாகு மாற்றி வெளிச் சந்தைக்கு ஏற்றவாக உற்பத்தி செய்யக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால்தான், பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க முடியும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இதற்கு முன்பு ஐந்து, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வட இந்திய ராஜ்யங்களுக்கு எவ்வளவு கைத்தறித் துணி சென்றது? இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அந்த அளவு குறைந்ததற்குக் காரணம் என்ன? வடக்கே உள்ளவர் களிடம் நாம் சுமுகமான உறவு வைத்துக் கொள்ளாததுதான் அதற்குக் காரணமா? அதனால்தான் கல்கத்தா, உத்தர பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் நம் துணியை வாங்க மார்க்கெட்டர்கள் என்று கூறப்படுவது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அப்படிப்பட்ட செய்தி எதுவும் அரசாங்கத்திடம் இல்லை. வட மாநிலங்களில் விசைத் தறி விரைவாகப் புகுத்தப்பட்டு, அந்தத் துணிக்கு நல்ல சந்தை பெறப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் பல காலமாக விசைத் தறி கூடாது என்ற கொள்கையை அனுசரித்து வந்ததால் நம்முடைய துணிக்கு சந்தை கிடைப்பது இப்போது அரிதாக இருக்கிறது. துலுக்கு தான் இப்போது சந்தை தேடி வருகிறோம்.

[5th March 1969]

திரு. சா. கணேசன் : கைத்தறித் துணி என்று பெயர் சொல்லி சீட்டு விசைத்தறி துலைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அதற்குச் சலுகை, ஊதியம், வாய்ப்பு கொடுக்கலாமா? அதனால்தான் இயந்திர உதவியின்றி கையினால் நெய்யும் மக்களுக்கு நியாயமான, தேவையான உதவிகள் கிடைக்கவில்லை என்பதை அரசு அறியுமா? அறிந்திருந்தால் அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : கைத்தறிக்குச் சில சலுகைகள் இருக்கின்றன. விசைத் தறிக்குச் சில சலுகைகள் இருக்கின்றன. விசைத் தறி துலை வைத்து கைத்தறி துலை என்று மாறாட்டமாகச் சொல்லி தவறு செய்தால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

Sale of handloom fabrics

* 133 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether the Central Government have agreed to give a rebate of 10 paise per rupee hereafter for the sale of handloom fabrics?

கைத்தறித் துணி விற்பனை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

கைத்தறித் துணிகளுக்கு இனி ரூபாய்க்கு 10 பைசா தள்ளுபடி கொடுக்க மத்திய அரசு சம்மதம் தெரிவித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : நாடு முழுவதும் விற்பனை யாகாமல் பெருமளவிற்குத் தேக்கமடைந்துள்ள கைத்தறித் துணிகளை வாங்குமாறு மக்களைத் தூண்டும் நோக்கத்துடன், முதற்கண் நான்கு வாரங்களுக்கு நாடு முழுவதும் சில்லறையில் விற்பனையாகிற கைத்தறித் துணிக்கு ரூபாய்க்கு ஐந்து காசு கூடுதல் தள்ளுபடியை வழங்குவதற்கும், அவசியமாயிருப்பின் அந்தத் தள்ளுபடியை மூன்று திங்களுக்கு மேற்படாத கால அளவிற்கு மேலும் நீட்டிப்பதற்கும், 1968 ஜூலையில் இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. கைத்தறித் துணி சில்லறை விற்பனையின் மீது ஆண்டு முழுவதும் அனுமதிக்கப்படுகிற ஐந்து காசு தள்ளுபடிக்குக் கூடுதலாக மேற்குறிப்பிட்ட தள்ளுபடியை வழங்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து 10 பைசா கொடுப்பதாக இருந்தால் மாநில சர்க்காரும் 10 பைசா கொடுத்தால் தேங்கியுள்ள கைத்தறித் துணியை நல்லமுறையில் விற்கலாம் அல்லவா? அதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படுமா?

[5th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இப்போது சலுகைகளைக் கொடுக்கும் போது எப்படி அவற்றைப் பங்கிட்டுக் கொள்வது என்பதுதான் பிரச்சனை. அதில் மத்திய சர்க்கார் 50 சதவிகிதம் கிராண்டாகவும், 25 சதவிகிதம் லோனாகவும் மீதமுள்ள 25 சதவிகிதம் மாநில சர்க்கார் போட வேண்டுமென்றும் நடைமுறையில் இருக்கிறது. நிரந்தரமாக 5 பைசா என்றும் குறிப்பிட்ட நாட்களில் 10 பைசா என்றும் மாநில அரசால் கொடுக்கப் படுகிறது.

Vikramangalam taluk

* 134 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Vikramangalam Kanmoi in Thirumangalam taluk of Madurai district is remaining unrepaired; and

(b) the fate of the scheme already formulated for the repair of that tank?

விக்கிரமங்கலம் ஏரி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட திருமங்கலம் தாலுகா விக்கிரமங்கலம் கண்மாய், மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கிறதா?

(இ) ஏற்கெனவே அந்தக் கண்மாய் மராமத்துக்குப் போட்ட திட்டம் என்னவாயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள விக்கிரமங்கலம் ஏரியை சீர் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லாததால், இதுவரை பழுது பார்க்கப் படவில்லை. ஏரியிலுள்ள மூன்று மதகுகள் பாழடைந்த நிலையில் இருந்தமையால் அவைகள் அண்மையில் பழுது பார்க்கப்பட்டன. ஏரி இப்பொழுது நல்ல நிலையில் உள்ளது.

(இ) ஏரியைச் செப்பணிடுவது பற்றி இதற்கு முன்னர் செயற்குறிப்புகள் ஏதுமில்லை.

Shencottah Private Electricity Undertaking

*135 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the High Court delivered judgment that the taking over of Shencottah Private Electricity Undertaking by the Government in September, 1968 was invalid; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

[5th March 1969]

செங்கோட்டை தனியார் மின்சார நிறுவனம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) செங்கோட்டை தனியார் மின்சார நிறுவனத்தை சர்க்கார் ஏற்றது செல்லாது என 1968 செப்டம்பரில் உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்ததா?

(இ) ஆமெனில், இதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசு உயர்நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்துள்ளது.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II. Calling attention to stoppage and orders of recovery of special pay paid to Second Grade Hindi and Sanskrit Pandits posted as Teachers in Panchayat Elementary Schools in Thanjavur District.

4-40
p.m.

THIRU G. KRISHNAMURTHY : Mr. Chairman, Sir, I beg to call the attention of the Hon. the Minister for Education and Industries to a matter of urgent public importance, namely, the stoppage and orders of recovery from 1—2—1968 of the special pay paid to Second Grade Hindi and Sanskrit Pandits now posted as teachers in Panchayat Elementary Schools in Thanjavur district and the consequent distress caused to such Pandits.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: From January 1961, Grade II Language Pandits including Hindi Pandits, who, in addition to their work in the lower standards, worked for not less than 12 periods per week in the higher standards were allowed a special pay of Rs. 10 p.m. for the extra work performed by them in the higher standards. The system of payment of special pay of Rs. 10 p.m. to Grade II Pandits including Hindi Pandits was feasible when Hindi and other Part II languages were being taught in the Secondary Schools from Standards VI to XI. Later on, when the study of Hindi and other Part II languages was confined to higher standards only (i.e., Standards IX to XI), the special pay was discontinued but such of those Pandits, who were already in receipt of the special pay were allowed to enjoy the benefit of the special pay of Rs. 10 p.m. as a special case.

Consequent on the introduction of the two-language formula and the abolition of teaching of Hindi and other languages under Part II, the question of continuance of the special pay of Rs. 10 p.m. to the Pandits referred to above was examined. According to the orders issued in G.O. Ms. No. 477, Education, dated 6th April 1968, all qualified teachers in the languages under Part II should be given protection of their scales of pay as language Pandits in whatever capacity they are absorbed. The Government in November 1968 clarified that they could protect only the scales of pay as Hindi or other language Pandits and that with the introduction of the two-language formula, there was

CALLING ATTENTION TO STOPPAGE AND ORDERS OF
RECOVERY OF SPECIAL PAY PAID TO SECOND GRADE
HINDI AND SANSKRIT PANDITS POSTED AS TEACHERS
IN PANCHAYAT ELEMENTARY SCHOOLS IN
THANJAVUR DISTRICT

5th March 1969] [Thiru S. Madhavan]

no such thing as normal work and extra work for the payment of the special pay of Rs. 10 p.m. to the Hindi and other language Pandits and that such Pandits could not be eligible to receive the special pay of Rs. 10 p.m. previously granted to them. The above orders gave a clear indication that these Pandits were not entitled to the special pay of Rs. 10 p.m. with the introduction of the two-language formula, which had to be implemented immediately.

With reference to the above orders of Government, the District Educational Officer, Thanjavur, is reported to have stopped the payment of special pay of Rs. 10 p.m. with effect from February 1968 in the case of six Pandits and the excess amount paid to four of them is being recovered in easy instalments. The instructions clarifying the orders to the Director of School Education were issued in Government Memo, dated 28th November 1968 and the District Educational Officer, Thanjavur, has apparently given effect to the orders with retrospective effect from the date the two-language formula was implemented. Suitable action is being taken to request the Director of School Education to issue necessary instructions to the District Officers that the orders discontinuing the special pay should be implemented only with effect from the date these orders were issued and not with retrospective effect.

III. General discussion on the Budget for 1969-70—cont.

MR. CHAIRMAN : We shall now resume the discussion on the Budget.

* DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Mr. Chairman, Sir, at the outset, I should like to offer my warmest felicitations to the new Ministry on the beginning of their new office for the next three years. Sir, I think in the present set-up of things in the country and the Finance Commission functioning and the budget being discussed now, it should be the endeavour of every Member of the Legislature, nay the public, to give its support, whole-hearted support, to any Government in office for the purpose of improving the economic condition of our State. That is the one purpose for which we are all gathered here irrespective of parties and in this venture the Ministry, I am sure, as in the past, now enjoys the full support of the public with regard to the demand for more support from the Centre.

The Finance Minister is not here. Usually he will be here. I hope, Sir, you will send for him

(At this stage, the Hon. the Finance Minister entered and occupied his seat in the House).

He has come. Long live the Finance Minister, Sir. I offer my congratulations to the Ministry on their efforts to govern this part of the country well, and particularly, to raise the economic level of this country. I certainly give the Finance Minister my very best wishes for the future. He has given a real picture of the state of things. In this House as well as in the lower House I am accustomed to say that I congratulate the Hon. Minister on the excellent way in which he has

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

propounded the Budget proposals. Now, instead of saying that, I should certainly say that he has given a real picture. Real means—one can understand the Tamil phrase better than the word 'real'—

“உண்மையான நிலைமையைச் சொல்லிவிட்டார். அதற்காகச் சந்தோஷம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன்”.

He has really stated that exact state of the economy. In American language it is usually stated that the state of economy of the country is mentioned in the speech of the President of America. In recent years it has become a practice in Delhi for the Finance Minister of Delhi to make in the House a long bookish statement of economic survey of the country which will enable every member to even forecast the budget to some extent. In that way, the Hon. the Finance Minister has told us the real state of affairs, particularly in regard to drought and other conditions. That is why I should really congratulate him on the steps he has taken fearlessly. He has expressed the weak points also. He is a brave man in having placed before us the real situation in the country so that this House may deal with matters relating to support to Delhi to the Fourth Plan and also the immediate Plan.

When I am talking of the Plan, I am reminded of our great leader, Dr. Annadurai, who made a great effort in spite of his ill-health to put up a strong case before the Finance Commission, as mentioned rightly by the Hon. the Finance Minister in his speech. If Dr. Annadurai had been alive, he would have done better. I hope sincerely with the support of this House and the Lower House and the public, the present Finance Minister and the Chief Minister will be able to put up our case strongly to Delhi.

The large contingent of D.M.K. Members in Parliament, I am sorry to say, is not being used properly in the interests of South India. I have repeated several times on the floor of this house that the 25 Members of the D.M.K. Party in Delhi are not doing their best. Probably they have done their best, we do not know. Newspapers have not given sufficient space for it. If that be so, I apologise in advance for having made these remarks. We are only guided by what appears in the papers. The D.M.K. Members are not giving proper help to this Ministry for the last two years. I do not know why. If they are doing their best, and that is not reported, that is a different matter.

1-40 p.m. THIRU S. RAGHAVANANDAM : Mr. Chairman, Sir, is it proper for the hon. Member to criticise in the House the action of Members in Parliament? Their action is being questioned here in this House.

MR. CHAIRMAN: It is not questioning their action. The hon. Member is trying to induce them to be more alert.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Sir, I am only exhorting them the Members of Parliament who represent South India in such large numbers and who have been elected with such a huge majority to do their best for the country. I am requesting the Hon. Ministers to do this and that for the country and in the same way I am requesting them.

THIRU S. RAGHAVANANDAM : I wish to bring to your notice a second time and I wish to put it to the House that it is an insinuation. I personally feel as a partyman that it is an insinuation on the Members them, the Members of Parliament who represent South India in such

[5th March 1969]

MR. CHAIRMAN : If it is taken as an insinuation

THIRU S. RAGHAVANANDAM : I do take it as an insinuation.

MR. CHAIRMAN: It is not taken as such by others.

THIRU S. RAGHAVANANDAM : But I feel so, Sir.

MR. CHAIRMAN: Quite unfortunate.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : I wish to assure you, Sir, and join you in saying that there is no insinuation involved in this at all. As I said, Sir, it may be, the hon. Members in Parliament representing South India in New Delhi are doing their best. As I said a little earlier before, the hon. Member interrupted me quite unnecessarily.

THIRU S. RAGHAVANANDAM: This is not mere insinuation but insinuation after insinuation.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : I am entitled to say in my own way whether something is necessary or not. Apart from that, Sir

* THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : On a point of order, Sir. What the hon. Member Thiru Raghavanandam said was only that some insinuations were being made against the D.M.K. Members of Parliament. But it is much more than that. It is not only a reflection on the D.M.K. Members in Parliament but it is also a reflection on the Parliament itself which is not allowed according to our rule 67 which says : 'A member while speaking must not use offensive expressions about the conduct or proceedings of the Parliament or any State Legislature or of the other House'. What the Rajah Sahib said, he probably thinks, is only a reflection on a certain section of the House. But a reflection on a section of the House is in fact a reflection on the whole House. As such it is quite out of order and I hope you will expunge that portion.

MR. CHAIRMAN : I do not think it is out of order.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: There is a specific ruling that we cannot refer to the conduct of Members in the other House. If the Member refuses to follow that, we want a specific ruling on that.

MR. CHAIRMAN : I think it is so if it is derogatory and insinuation.

* THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : I submit this again on a point of order, Sir. It was said that the D.M.K. Members in Parliament had not done their duty; is it not derogatory? Can anything be worse than that? Does it not mean dereliction of duty, failure of duty on the part of members of the D.M.K. in Parliament? As such it is objectionable, and not only objectionable but offensive and highly derogatory. I hope this will be the last time the hon. Member refers to them in such terms, if the Hon. Chairman is not coming to the help of the Members of Parliament who are being talked about in this manner. I hope the hon. Member at least would avoid such reference, derogatory references to the Member of Parliament in this House.

MR. CHAIRMAN : I think I require some time to examine it.

[5th March 1969]

* DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Mr. Chairman, Sir, before I made mention about it, I carefully prefaced it by saying that Members of Parliament might have spoken for our State but it might not have been reported in the Press. We do not know. If they have spoken for our State and they have not been reported in the Press, I apologise to you. As I said long before, before anybody tried to correct me, if I am wrong I shall be corrected by you. I have only said if they have not spoken on behalf of the State, it is for them to help the Government, plead with the Government just as Members here plead with our Government and make requests to our Ministers to take steps for the economic development of our country. We are entitled to request our representatives in New Delhi who have gone there with our vote to do their best for the country. It is all I am asking. We are not criticising them. We are exhorting them to do their best. I wish to assure you, Sir, once again that what all we wish to do is to exhort them—there are representatives of our country in all parts of the world; in the UNESCO, in the UNO and in various parts of the world—we exhort them to do their best. We exhort our Ministers when they lead delegations to Delhi to do their best. I have just now exhorted the Hon. the Finance Minister to do his best before the Finance Commission to do his duty by the House and the public. It means, not doing their duty. To do duty is different from saying that one has not done his duty. There is great difference between not doing the duty and doing the duty. 'Not doing duty' is very much different from 'doing the duty'.

* THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : Mr. Chairman, Sir, I would very much like the hon. Member to drop the subject here and go on to another topic. Because he makes a difference between doing duty and not doing duty, suppose I ask him to be kind to his wife? What does that mean? 'Do your duty', he says. Will it not imply that are not doing their duty? Now as I said, if I ask him to be kind to his wife, what will it mean? Please avoid the topic, I would ask the hon. Member. I would request the Hon. Chairman to request the hon. Member to avoid the topic here and proceed to another subject.

MR. CHAIRMAN : I do not want any lessons here.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : I obey the Chair and not any hon. Member of the House. I do hope and trust, Sir, that the Hon. the Finance Minister and the Hon. the Chief Minister would spare no efforts to get more allocation from the Finance Commission. I note that out of an expectation of about Rs. 600 crores they have been promised about Rs. 200 crores and they are exploring ways and means of persuading the Central Government to give them more. It has been rightly pointed out in some newspapers that if a State had done well that fact should not stand in the way of that State getting a better deal from the Centre. Because we have done well, we have husbanded our resources properly in the past it should not make the Finance Commission give less to us. There is a very good case for us and I do sincerely hope and trust that the efforts of our Government will be a success. I shall not refer to anything more about the Finance Commission as I have many more important points to mention and time is running out.

Sir, before I go to the most important things, I shall finish with congratulations. Let me congratulate the Hon. the Education Minister and the Hon. the Chief Minister.

[5th March 1969]

MR. CHAIRMAN : Congratulations backfire.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : As I said, Sir, let me first finish with items of congratulations. I referred earlier to the Finance Commission and our Government are putting forth their efforts to get more. It is a matter for congratulation. Free education up to the level of PUC is another good thing and they should be congratulated on that.

Now, Sir, there are numerous schemes of very great importance which could be taken up particularly when today we are faced with drought conditions. Sir, the other day there was a call attention motion by the hon. Member Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar and I saw the Hon. Revenue Minister's statement on that. Reference has been made to this in the Budget speech also. They give the impression as though only Chingleput and North Arcot Districts have been affected by drought. I mentioned some days back and I mention it again that but for the accidental late rains at the end of August and beginning of September and but for Mettur Dam and Kattalai Dams being filled by those accidental rains, the irrigated area in Thanjavur and Tiruchirappalli could not have been saved. Except these two areas the whole of the State is in drought except probably a few spots here and there, thanks to the pumpsets and lift irrigation. It is the same thing everywhere. I only wish to mention that they should carry out the relief works on a war footing. These conditions should be treated as famine conditions. There is famine all over the place. I say the House should give support to the Hon. Minister for Food and the Ministry with regard to their demand for rice. Delhi will give wheat. But they can get rice from many places in the world where rice is grown. From what I understand from newspaper reports, Shri Jagjivan Ram is sympathetic towards this Government. If that can be relied upon, I am sure you will get rice. And you must get rice as quickly as possible. I do sincerely hope that the Government will initiate immediate famine works all over the State, such as minor irrigation works and works of Kudi Maramaththu. There is no Kudi Maramaththu at all now and all the irrigation tanks and channels are silted up and therefore it will be a great thing if that work is taken up immediately, and it is the only way by which famine works can be done. I hope the Hon. the Revenue Minister, the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Food Minister will be able to deal with the matter as a matter of famine relief.

Then, Sir, I mentioned the other day that an announcement should be made before 28th February or at least in the Budget if possible that there would be total remission of kist for all these areas. The question of remission of kist is a sentimental one. If you say there will be no kist collection, immediately it will enthuse the agriculturists. They will even dig wells and do something or other, raise a summer crop and save the country. It is a very important matter. Even now, it is not too late for the Cabinet to consider this question and announce kist remission. I hope, Sir, the Hon. Minister for Finance will announce kist remission. It should not be paltry. In reply to a Call Attention Notice by Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar the Hon. Minister for Finance has stated that a Member of the Board of Revenue has been deputed to see the worst affected areas in the districts for a personal assessment of the situation. The report is not available. If the Report is ready and available, I apologise to you for

292 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

mentioning this. The hon. Member, Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar, is nodding his head. What is the difficulty in placing that Report on the Table of the House, Sir? It is a public document. It should be made available to the Members of both the Houses. It will be very helpful for the Members before they speak on the subject. I sincerely hope that the Government will take steps to execute the work expeditiously and I hope this matter is engaging the attention of the Government. If remission of kist is given, it will have psychological and sentimental effect on the agriculturists. If you carefully analyse it, you will find the result.

While I speak on the subject of 'Agriculture', I would only make a passing reference to law and order situation. Reference has been made to the unfortunate incident in Thanjavur district. The Hon. Chief Minister comes from there and he knows everything about that incident. I shall not repeat it. Unless law and order is maintained, there will not be proper harvest. I have been stressing this point not only now; even when Anna was here I have been insisting on this. If there are wrong things, make them right things. You have been elected to power and you must rule. You are entitled to rule. The question of decision is not an indecision. Sir, I have no doubt that our Hon. Chief Minister assisted by able Ministers will maintain law and order. I hope that law and order will be maintained in this part of the country.

I would like to mention that this Budget proposal is peculiarly important particularly because the Hon. the Finance Minister has not made any mention of the big schemes. He has given a big picture of the difficult situation. Industrial development has been neglected. Industrial tempo has gone down. Industrial tempo is not there. He has not mentioned about the big schemes that are still pending before the Government. What are the Government going to do about them? What is the real difficulty in taking up the Schemes? The Hon. Finance Minister will see in his Budget the absence of reference to big schemes. No mention has been made about the big schemes like Sethu Samudram Canal, Tuticorin Harbour Project, broad-gauge line from Madurai to Tuticorin and no mention has been made about big irrigation projects. I have mentioned in this House on previous occasions about the Jedarpalayam water. The water is going to waste into Arabian Sea. I would like to repeat what I have said previously. There are about 7 or 8 big hillocks near about Rajapalayam. If seven or eight dams were put across these hills, the water going waste into the Arabian Sea could brought back to this side through the tunnels. It is a very important matter, Sir. There will be no engineering difficulty. It will connect all irrigation streams in that area. As I said, no less a person than Thiru Kamaraj assured me that it will be taken up. Late Thiru Kumaraswami Raja and Thiru Subramaniam assured me that they were investigating it. And to some extent investigation has also been made. I accuse the Congress Party of not implementing this Scheme. Now I request the Government to make a beginning by allotting Rs. 5 crores. This scheme will cost only a sum of Rs. 125 crores or so. It may not be difficult for this Government to get the amount from the American Relief Fund for a proposal like this. I have been mentioning this times without number. I mentioned this even last year. The reply given was that it would be looked into. In this connection, I want to make a

5th March 1969] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

suggestion. Year after year, the hon. Members in this House and the other House are making a number of suggestions. I do not think it is humanly possible for the Minister to reply to all the points except to say that the members' suggestions are very good. The suggestions made by the Members, whether they are good or bad, should be considered at the Secretariat level and a reply should be sent to each member on the suggestion made stating that the matter is being considered or will be taken into consideration or will be looked into. I hope the Hon. Finance Minister will give an assurance while replying to the debate in this regard. Otherwise, it will be a waste of time of Hon. Members. Again, I want to reiterate this point for consideration of the Government.

With regard to Electricity, I am very happy to note that a target of 50,000 pumpsets has been set and towards this programme provision has been made to the extent of Rs. 12.50 crores. The outlay has been stepped up to Rs. 40 crores. The present Chairman of the Electricity Board deserves our congratulations. But for the electricity system, even the present drought conditions could not be met. Only with the help of the pumpsets, drought condition could be met. I am sorry to note the Government of India have levied tax on fertiliser, pumpsets, etc. I hope the Hon. Finance Minister will express the strong feelings of this House on the levy of tax on fertilisers and pumpsets. There is no demand for fertilisers. Without rain, the fertilisers cannot be used. The farmers are not using the fertilisers. Without rain if fertilisers are used, it will be like mud, and they will not have any effect on agricultural production.

With regard to Alangulam Cement Factory, I would like to say a few words. Sir, the Hon. Industries Minister said the other day that they were going to invest 5 to 6 crores on this factory. In this connection, I would like to invite the attention of the Hon. the Chief Minister and the Minister for Industries to the fact that there is surplus production of cement in South India, Andhra and Mysore. I would like to congratulate the Government on the exploitation of mineral resources. It was started because it was thought the mineral resources should be exploited to make cement. The A.C.C. and Dalmia are interested in decontrol of cement and the removal of the freight pool. If these two things are done immediately, the danger will be that the amount invested on this project will go to waste. I, therefore, request the Government to proceed slowly in this matter.

Then I want to mention about the Textile Industry. The Hon. Minister is aware of the Textile Industry, because he comes from an area where the industries are most affected. Personally, I have no grievance about this industry. I have no difficulty with my mill at Madurai. It is functioning well. I am glad to note that mention has been made in the Budget about the establishment of State Textile Corporation for taking over the mills from the private sector. Taking over of mills from the private sector is not going to help the mills at all. The question of taking over will take some time. It is not going to help. Now the Barathar Mills at Pondicherry have been closed. I would request the Hon. Minister to see what is happening. Many families who have started factories in Coimbatore have lost all their property. They have mortgaged all property. You have no control over labour. The Congress had no control over labour. The D.M.K. party has no control over labour. It is impossible to have

5-00
p.m.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

any control over wages also. I have already stated that the raffle money of about five or ten lakhs of rupees could be diverted to these mills. A loan of Rs. 5 or Rs. 10 or Rs. 20 lakhs, according to the size of the mill and according to the necessity of the mill, could be given to each mill. The Government should not give any mortgage loan. It would then be a second mortgage or a third mortgage, and the Government will impleaded as a party, and they would not get any repayment. The loans should be clean promissory note loans on the signatures of responsible persons in the mill—ten or fifteen in number. They will certainly be able to repay the loan in the course of fifteen years. Let the Government say that they will collect the interest alone for two or three years and not the capital. After that, in about seven years they may collect the capital in annual equated instalments. In seven or ten years the mills will certainly be able to repay the loan. By this method you will succeed in reviving the mills. Let not the Government think that the Textile Corporation of India or the State Textile Corporation will help. It will not help at all. By the time you take them over, much time will be lost. The easiest thing to do is to give Rs. 2 to Rs. 3 crores as loans to these mills. This sum is nothing to the Government but this is a very big sum to the mills. The mills will then start working.

Sir, we have to thank the Government of India also for small mercies. After so much delay, they are now trying to reduce the excise duty on yarn. The type of yarn that has got relief is the yarn that goes to other parts of India for the purpose of the hosiery industry. Even there it was a tactical arrangement. I should put it in such language. I should like to mention that it is not a wholesale concession.

It is for the Government of Tamil Nadu to announce relief from electricity and sales tax, which they have promised to look into from the days of Anna. I do sincerely hope that the Government will make that announcement. This announcement will help only the marginal mills, which have not closed. It will not help the mills which are closed. The closed mills only should be given the help they require. It may be that there are five or ten mills which are on the margin, and which also require financial help. The banks are not giving them money. They will not give money, because the sums that have already been given have not been repaid by the mills. If a sum of Rs. 3 to Rs. 4 crores is doled out as loan, that will immediately revive the textile industry. I do sincerely hope that the Chief Minister, the Minister for Industries and the Minister for Finance will look into the matter very seriously and help the textile industry.

With regard to the other industries, I shall not say anything except to point out that what we have done so far does not warrant the statement that we have already turned the corner for the economic revival of the country. All this is mere talk. Unfortunately this year we are in difficulties in regard to agriculture. Let us only pray that it should be possible for this country to have a better situation in the industrial field. But on the whole, we appreciate the great desire revival of the country. All this is mere talk. Unfortunately this I should like to mention to the Minister for Industries one source of financial help, which will be helpful for the industrial development of the State. Some people have been shouting from house tops about this financial source, and they have been successful to some extent.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

I want the Hon. the Chief Minister to help in the matter. The L.I.C. of India should be divided into four companies. The L. I.C. is getting crores of rupees every week. Even the committee which is supposed to invest the sums has no time to look into the list of investments to be made. The list of investments to be made in the next week has to be read out in the first week, and the committee has no time at all for this. That is the situation. Then they speak about blue chips. A company that has given divided for five years will be able to give security. Very many of such companies will come in for help. The L.I.C. should be divided into four units, the first for the South, the second for the West, the third for the North and the fourth for the East. This is being conceded to some extent in replies given in Parliament also. They are actively considering the matter. I do hope that if this Government press at this time, it should be possible for them to get funds from the L.I.C. I should like the Hon. Minister and the Parliament to take up this matter. I am sure they are taking it up. This is a matter in which the Ministry and the Members of Parliament should raise their voice of protest and say that the L.I.C. should be divided into four units. All the financing institutions are located in Bombay, like the Industrial Development Bank and the Unit Trust of India. We cannot ask them to break into four. The L.I.C. is getting money from all parts of India. We are entitled to the four units to be set up. This is the only way of helping our industries. I do hope that the Government will seriously consider my suggestion.

With reference to the Animal Husbandry Department, it is stated in the budget speech that the Department had suffered neglect during the Third Plan and Annual Plan periods. The word 'neglect' is used with reference to this department. I should like to congratulate the Hon. Thiru A. Govindasamy on having taken up this matter for improvement. For the past two years, there is deterioration in the Animal Husbandry department. Let me wish him all good luck in pruning this department. Very many cattle farms are not cattle farms at all. They are all dwindling. In the coming year, the Hon. Minister hopes to improve the situation. All the cattle farms throughout the State require improvement. There should be a veterinary Member on the State Cattle Board. I only wish the Hon. Minister the best of luck in trying to improve the Animal Husbandry department and the cattle farms.

One more word about the Madras Corporation. The City is no longer the City Beautiful, but the City Dreadful. Jaundice has been made the permanent property of Madras. We should not lose it! That is what they think. I do hope that the drainage would not be let into the Cooum. It was not to six years ago. I have been saying this even before the D.M.K. party came to office. I am not saying this because the D.M.K. party has come to power now. The Government of the State is intended to deal with all situations as they arise. You cannot say 'The Congress did not do it'. I did blame the Congress for not having done this. If the present Government would do this when the Congress Government has not done it, all the credit will go to this Government. You will have the credit of having done what the Congress has not done. If I should be in your place, I would certainly do it. You should jump at this opportunity to rectify a mistake which was continued for many years. Now not only jaundice but typhoid also is prevalent in the City of Madras.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

With regard to drinking water, there is drought now, and I shall not mention about it. I mentioned drainage in English. The Madras City is now smelling *சாக்கடை*, and I do hope that the Health Minister, in combination with the Minister for Local Administration, will take up this matter immediately. The former Minister in charge of Local Administration Mr. Majid said, 'I am not concerned with the Corporation of Madras'. I then said that he should resign. Some of the Ministers even quoted this interesting incident a few years ago in this House. I do hope that the Government will take steps to improve the Madras Corporation.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Sir, I come to the last and the most important point. But for the interruptions, I would have finished earlier.

With regard to the language problem, I only refer to the beautiful resolution passed in the Lower House. What is the result? We have English and Tamil only. Now both are in danger. That is the trouble. Now English is in danger. Tamil is also in danger. We started a fight against Hindi in 1937 when Thiru Rajagopalachari was the Chief Minister. I was then, fortunately or unfortunately, the Leader of the Opposition and I opposed the introduction of Hindi. A distinguished friend of the House, Thiru Natarajan, Thiru Annadurai and Thiru Ramaswami Naicker were there. All of us did our best in those days and everybody is aware of what happened. Now, it is our great fortune that the great person who introduced Hindi is now on our side—Thiru Rajagopalachari himself. What more do you want? Not only that. Now, we are in a very good wicket. An additional point in our favour is the attitude of the Bengal Government. The Bengal Government is completely against Hindi. This is just the time to strike since the iron is hot. We should not miss or lose even a few months. The situation is now ripe to fight against Hindi. To-day there are only two orders remaining. One order is that the High Court shall deal in Hindi, the other order is that the Supreme Court shall carry on in Hindi. If these two orders are passed, we are finished. Then, how are we to get employment for our young men in our country? That is why we have been saying there should be English and the regional language. English and Hindi—we have no objection. We have no objection to English and Hindi being the official languages of India. That should be the proposition. Let Tamil be used locally. Let us save ourselves with regard to High Court. Otherwise, what will happen to our lawyers, scientists, our technicians, our engineers and our doctors? It will take hundreds of years for Hindi to replace English. In the meantime, I implore the Government to take strong steps and I even accuse the Tamil Nadu Government of not having put up a brave fight. For the last one and a half years there was no fight at all. I have not seen any fight at all made by the Tamil Nadu Government against Hindi. In this House we do not throw chairs. We only fight with words. We are very responsible people. We are parliamentary wrestlers in talking. That is a great honour to you and to the House over which you preside, Sir. That is our pride and privilege. I hope the Tamil Nadu Government will put up a brave fight against Hindi immediately. Delay is pernicious. I am fighting for Tamil now. Tamil will be wiped out if Hindi comes in. People must understand that.

[5th March 1969]

Let me wish the best of luck for the efforts of the Tamil Nadu Government to run the administration and let me once again offer my warmest felicitations to the Hon. the Chief Minister, the Finance Minister and other Ministers on taking this State a step forward.

* THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, let me, at the outset, congratulate the Finance Minister on having left us without any taxation even though there is a deficit of nearly Rs. 19.5 crores. At the same time, my submission is that the Finance Minister must give adequate funds to the drought-stricken areas in Tamil Nadu and push through all the schemes as expeditiously as possible. In view of the very bad conditions prevailing in the rural areas, I would request the Hon. Minister to issue urgent instructions to write off completely the land revenue cess (An hon. Member : Orissa has done it.)—yes—for postponement of collections and so on. Unless it is done effectively and immediately, the situation will become very precarious.

The proposal to abolish land revenue has been under the active consideration of the Government for the past five or six years and so far nothing has been done. My submission is that land revenue should be completely abolished and if the Government are very sincere to step up food production, they must give all sorts of incentives to the producers. Though irrigation works have been taken on hand, they are not pushed through as expeditiously as they should be. The scheme of giving subsidy for sinking of wells is not pushed through. It should be carried out as expeditiously as possible. When I had been to the interior villages in my district, I made enquiries of the revenue officers. They told me that so far no orders had been received and that even with regard to collection of land revenue, cess, etc., specific orders had not been received from the Collector. On the other hand, they go on busily preparing the demand notices, etc. This is a very sorry state of affairs. But unless immediate orders are issued, they will resort to coercion and that means that there will be a lot of discontentment in the villages.

Another submission of mine is this. As the Rajah Sahib said, in view of the imposition on fertilisers and pumpsets, the ryots will be hard-hit. My submission is that not only the Government of Tamil Nadu should put up a fight with the Centre to see to the abolition of these taxes but they must also come forward to increase the subsidy for paddy. The question of increase of subsidy has been under the active consideration of the Government for a very long time and the present Finance Minister who was in charge of Food was telling us even during the last Budget session that the Central Government Minister for Agriculture had not come forward to help him. It is for him to take up this question in all earnestness. Whether the Centre gives it or not, with a view to giving impetus to agriculturists, he must come forward with some more subsidies. Otherwise, there would not be any incentive at all.

Then, paddy cultivation under lift irrigation is not at all paying. Therefore, the ryots in famine-stricken areas, wherever they cultivate paddy under lift irrigation, must be given complete freedom and there should not be any procurement at all. Otherwise, there will be no incentive for them at all to produce,

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

Another point which I wish to emphasize in this connection is about the supply of electricity to the ryots. Some conditions are imposed by the department. In a village if there is an applicant for supply to a pumpset, the Electricity Department insists upon the installation of at least three or four pumpsets. Otherwise, they say it would not be economic. All the present rules should be waived. Even if a poor ryot comes forward with a request to install one single pumpset, he should be given all facilities for that purpose.

Another thing is this. Supply of electricity is interrupted on account of some repair or other and the supply is given only after sunset. That means no ryot will be going to the field to irrigate it. The Government must concentrate their attention on this matter and issue strict instructions to the Electricity Department to see the supply of electrical energy only during the day. Otherwise, supply of electricity during the night will be of no use at all.

With regard to irrigation channels, though something is being done, it is not at all adequate and, further it is not done in the time in certain places. They should deepen and broaden these channels as early as possible by pulling up the officers of the Irrigation Department. Take, for instance, one case in my own district in the taluk of Madurantakam. About 100 villagers joined together and submitted a memorandum to the Government requesting them to take up the work connected with the irrigation channel feeding the Madurantakam tank. If one or two lakhs of rupees are spent on this. It will irrigate about 100 villages. The Chief Engineer for Irrigation investigated into the matter and submitted a big scheme to the Government. I do not know whether it has been put in cold storage. It should be possible for the Government to take up such schemes and see to the completion of the work as early as possible.

With regard to desilting of tanks, Government must get more machinery for desilting of tanks as early as possible.

With regard to loans, I find there is still a lot of complaint about the loan that is being advanced by the Land Mortgage Banks and it is not quickly done. These loans may be allowed to be distributed or disbursed through the panchayat unions. It will go a long way towards satisfying the ryots. Sir, with regard to the development of small-scale industries in villages some proper incentive should be given as otherwise you cannot expect industries to come up in the rural areas quickly. As the position is getting precarious I would request the Hon. Ministers of the Government to tour the areas, the entire famine-stricken areas, if not now, at least immediately after the Budget session and see to the completion of all the works of relief. That would go a long way to ease the situation. (Interruption.) I said all the Ministers should tour the districts as quickly as possible at least after the Budget session is over. That is my point.

Sir, with regard to the Animal Husbandry Department, it should be toned up. We find lot of changes have taken place during the last two or three years but nothing has been done to improve the department. Sir, I know the Government of India came forward to import some pedigree and exotic breeds of cattle from Australia, New Zealand and other countries and actually they imported them. Unfortunately they happen to pass through Kattupakam where there is a cattle farm and I happened to visit it. I found that hundreds and hundreds of

[5th March 1969] [Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

these pedigree animals, high milk-yielding animals, were sent to Andhra Pradesh, Mysore, Uttar Pradesh and other States. We were able to get only about three or four of them. I was told that some crores of rupees had been allotted by the Central Government for this scheme but our Animal Husbandry Department did not unfortunately avail themselves of the opportunity. If the administration in that department is toned up and effective steps are taken, I am sure the Government of India will come forward to give as much subsidy as possible. The toning up the Department is necessary.

With regard to the Madras Water Supply Scheme, I found something about it in the newspapers. I understand the Corporation proposes to do something in this connection. But that is not adequate. My submission is that for every three divisions there should be a huge overhead tank constructed from where water could be supplied to the residents. They must tap underground water resources in other places of Madras City to supply water to the people. The desilting of small wells will be of no use. The position now itself is precarious and if it is allowed to continue like this, we will have to vacate and leave the city earlier than feared. Sir, with regard to the drainage scheme also, something should be done. Lastly I would reiterate and emphasise the point that Hon. Ministers should make it a duty to tour the famine-affected areas and give the utmost aid as early as possible. That is all my submission, Sir.

* திரு. டி. சந்தோஷம்: தலைவர் அவர்களே, புதிய அமைச்சர் அவை பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு முதல் தடவையாக ஒரு பட்ஜெட் உரையை ஆற்றி இருக்கிறார்கள். முதலாவதாக இந்த அமைச்சர் அவைக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்ற ஒரு வார காலமாக இந்த மன்றத்தில் நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு சிறப்பான முறையிலே இலாக்காக்களைப் பிரித்து அந்த அந்த இலாக்காக்களை நிர்வகிப்பதற்குப் பொருத்தமான அமைச்சர்களைத் தேர்ந்து எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். நிச்சயமாக இந்த அமைச்சர் அவை சிறந்த பணியாற்றும். அவர்களுடைய சேவையின் காரணமாக தமிழகம் அதி விரைவில் பெருத்த அளவில் முன்னேற்றம் அடையும் என்று நம்புகிறேன். அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே இந்த புதிய அமைச்சர் அவைக்கு என் வாழ்த்துதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புதிய அமைச்சர் அவை பொறுப்பு ஏற்ற முதல்தாளிலேயே அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகையிலே ஒரு அறிக்கை விடுத்து இருந்தார்கள். அதாவது அண்ணாவின் அடிச்சுவட்டிலேயே நடப்போம் என்று கூறி இருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்திலே அதைப் பார்த்தபோது ஏதோ வழக்கமாகச் சொல்கிறது தானே, அந்த முறையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கேன். ஆனால் இந்த நிதி அறிக்கையைப் பார்த்த பிறகு, இதை சமர்ப்பித்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையைக் கேட்ட பிறகு இந்த வாக்குறுதி பெரும் அளவில் நிறைவேற்றி வைக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. வெறும் பேச்சளவில் நின்று விடாது. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது நிச்சயம் நடைபெற்றுத் தீரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்பட்டது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையும்,

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[5th March 1969]

அதைச் சமர்ப்பித்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையையும் கேட்ட பிறகு திரு. அண்ணா அவர்கள் இருந்திருந்தால் கிட்டத்தட்ட இதே முறையில்தான் இருந்து இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். மிக உன்னதமான முறையிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தின் பொருளாதாரம், விவசாயம், மற்றும் தொழில்கள் எல்லாம் எல்லாத் துறைகளிலேயும் சிறந்த முன்னேற்றம் காணக்கூடிய பல அம்சங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பார்க்கிறேன். அதிலும் புதிய வரிகள் யாதும் இல்லாத அளவிற்கு இப்படிப் பல முன்னேற்றமான திட்டங்களுக்கு வாய்ப்புச் செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நல்ல காரியத்தைப் பாராட்டி விட்டு மட்டும் நான் நின்று விடுவதற்கில்லை. நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டுவதற்கு கடமைப்பட்டு இருந்தாலும் தவறான அம்சங்களைக் கண்டிக்க வேண்டியதும் என்னுடைய முக்கியமான கடமையாக உள்ளது. இந்த மன்றத்திலே இதுவரை பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாரும் ஒரு அம்சத்தை வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். ஆனால் அதே அம்சத்தை நான் தவறு என்று கருதி எதிர்க்கிறேன். அந்தத் தவறை நான் விவரமாகக் கூறி உரையை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நேற்று உரை ஆற்றிய மாண்புமிகு திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு உண்மையைக் கூறினார்கள். காங்கிரஸ் தவறு செய்திருக்கிறது. அவர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்பதற்காக நாங்களும் தவறு செய்வோம் என்று செய்யாதீர்கள். அவர்கள் போன வழியிலே நாங்களும் போவோம் என்று சொல்லாதீர்கள். அவர்கள் செய்த தவறில் இருந்து அதுபலம் பெற்று அவற்றை நீக்கி நீங்கள் தவறு செய்யாமல் நல்லவைகளைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் தவறே செய்யவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. நாங்கள் தவறு செய்தோம் என்பதை மறுக்கவில்லை. அதை ஒப்புக் கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் அதை ஒட்டித் தவறு செய்ய வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்றார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தது தவறு என்று தாய்மையான மனதோடு அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அது தான் பி.யு.வி.-க்கு இலவசப் படிப்பு. குறுகிய வழியிலே ஓட்டு சம்பாதிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மட்டமான, மோசமான திட்டம் இது. இந்தத் திட்டம் எதிர் காலத்திலே நல்ல மாணவர்களை உருவாக்கக் கூடிய ஒரு திட்டம் என்று என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு நாள் என்னுடைய அலுவலகத்திலே இருந்தபோது ஒரு நான்கைந்து நண்பர்கள் வந்தார்கள். அதிலே ஒருவரை எனக்கு சற்று அதிகமாகத் தெரியும். பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டு. நல்ல பணக்காரர். அவர் என்னிடத்திலே அழைத்து வந்தவர்கள் பேரில் கொலை, கொள்ளை வழக்குகள் போடப்பட்டு இருப்பதாகக் கூறினார். “இதிலே நாங்கள் தான் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். எங்களிலே 8 பேருக்குக் காயம். அவர்களிலே 2 பேருக்குத் தான் காயம். ஆனால் அவர்களில் இரண்டொருவர் தவறுதலாக இறந்து விட்டார்கள். இந்த

[5th March 1969]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

நிலையிலே எங்கள் மீது கொலை வழக்குப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள்” என்றார்கள். நான் சொன்னேன் நீங்கள் கௌண்டர் வழக்குக் கொடுங்கள் என்றேன். அவர்கள் சென்ற ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு அங்கே எனக்குத் தெரிந்த மற்றொரு வழக்கறிஞர் நண்பர் வந்தார். அவர் சிவில் வழக்கறிஞர். அவரிடம் மற்றொரு கட்சிக்காரர்கள் சென்றார்கள். அவரிடம் யோசனை கேட்ப தற்காகச் சென்ற நேரத்தில் அவர் அவர்களை தன் வீட்டிலே உட்கார வைத்து விட்டு என்னிடம் யோசனை கேட்க வந்தார். “நான் சிவில் வழக்குகளை மட்டும் நடத்துகிறேன். எனக்கு கிரிமினல் வழக்குகளைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரியாது. ஆனால் எனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற முறையிலே என்னைத் தேடி சிலர் வந்திருக்கிறார்கள். அதனால் உங்களுடைய யோசனையைக் கேட்டுப் போக வந்தேன்” என்று கூறி வழக்கின் விவரத்தைக் கூறினார். அதைக் கேட்டதும் என்னிடம் முன்பு வந்த கட்சிக்காரர்களிடம் என்ன யோசனை கூறினேனோ அதே யோசனையை அவரிடம் நான் கூறினேன். ஏற்கெனவே இந்த வழக்கு சம்பந்தமாக அவர்களே வந்து என்னுடைய யோசனையைக் கேட்டுக் கொண்டு சென்று விட்டார்கள். ஆனால் நான் பீஸ் வாங்காமல் ஆலோசனை கூறினேன். அதனால் அதை மதிக்காமல் இப்போது உங்களிடம் வந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் நிறைய பணம் வாங்கிக் கொண்டு யோசனை கூறி அனுப்பி வைப்புகள் என்று அவருக்கு ஆலோசனை கூறினேன். நான் சொன்னதைக் கேட்டு அவர் பீஸ் வாங்கிக் கொண்டு தான் ஆலோசனை கூறினார்; அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நானும் இப்பொழுது எல்லாம் முதலில் பீஸ் வாங்கிக் கொண்டு அதற்கப்புறம் தான் ஆலோசனைகள் கூறிகிறேன். அந்த ஆலோசனைகளைப் பெறும் கட்சிக்காரர்களும் அவைகளை நன்கு மதித்து ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். கிராமத்திலே இருந்து வரும் கட்சிக்காரர்களும் பீஸ் கொடுத்து விட்டு ஆலோசனை கேட்டுவிட்டு உடனே ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்று விவசாயத்தை நன்கு கவனிக்கிறார்கள். இதே மாதிரி இலவசமாகப் படிப்பு என்று வந்துவிட்டால் மாணவர்களுக்கு கல்வியின் பெரும் மதிப்பு தெரியாமல் போய் விடுகிறது. பணம் கொடுத்துப் படித்தால் ஒழுங்காகப் படிப்பார்கள். அக்கறையுடன் அதில் கவனம் செலுத்துவார்கள். இப்பொழுது இலவசமாகி விட்டதால் எடுத்ததற்கெல்லாம் ஸ்டரைக் செய்கிறார்கள். சாம்பார் சரியில்லை என்று மாணவர்கள் ஸ்டரைக் செய்கிறார்கள். மதுரையிலே வகுப்பிற்குப் பிந்தி வந்ததற்காக அபராதம் போடக் கூடாது என்று ஒரு கல்லூரி மாணவர்கள் போராட்டம் செய்தார்கள். இப்படி இலவசமாகக் கல்வி இருக்கும் வரையில் இப்படித்தான் எடுத்ததற்கெல்லாம் ஸ்டரைக் செய்வார்கள். இலவசமாகக் கிடைப்பதால் அதைச் சரிவர மதிக்க மாட்டார்கள். அது மாதிரி மல்ல. ஒரு கலை நிகழ்ச்சி, நாடகம், இசைக் கச்சேரி, இப்படி எது நடந்தாலும் காசு கொடுத்துச் சென்றால் தான் அதைச் சரிவர ரசிக்க முடியும். காசு கொடுக்காமல் சென்றால் அதிலே கவனம் செல்லாமல் வேறு காரியங்களிலே தான் கவனம் செல்லும். கலியாணங்களில் கச்சேரி நடந்தால் கச்சேரி மட்டும் நடக்கும்,

5-311
P.M.

5th March 1969]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

அதை ரசிக்கக் கூடியவர்கள் அங்கே இருக்க மாட்டார்கள். இப்படி ரசிக்கக் கூடியவர்கள் இல்லாத இடத்திலே கலை நிகழ்ச்சியை நடத்துகிறவர் எவ்வளவு தான் கலைஞரானம் உள்ளவராக இருந்தாலும் உற்சாகம் இல்லாத நிலையில் சிறப்பாகச் செய்து முடிக்க முடியாது. அந்த முறையிலே மாணவர்கள் பணம் கொடுத்துப் படிக்காத நிலையில் இலவசப் படிப்பின் காரணமாக அடிப்படையிலே அசிரத்தை உள்ளவர்களாக, அக்கறை இல்லாதவர்களாக இருக்கும்போது ஆசிரியர்களுக்கு எப்படி மாணவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க உற்சாகம் இருக்கும்? நாடோடித் தமிழில் சொல்லுவார்கள், “பாப்பாத்தி அம்மா, மாடு வந்தது...” என்று. அதாவது தங்களுக்குச் சம்மந்தம் இல்லையென்றால் நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்ற முறையில் நடந்து விடுகின்றது. அது பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கும் போக்கே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்தப் போக்கில்தான் இன்றைய தினம் ஆசிரியர்கள் போய்க்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது விரும்பத்தக்காத நிலை. வருந்தக்கூடிய போக்கு. வெளிநாடுகளில் ஏதாவதொரு நாட்டிலாவது கல்லூரிப் படிப்பானது இலவசமாகக் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறதா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். வளம்பொருந்திய மேலை நாடுகளான அமெரிக்க நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி அல்லது இங்கிலாந்து நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, எங்கேயும் அப்படி கிடையாது. நான் ஜப்பான் நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது இதைப் பற்றிக் குறிப்பாகக் கேட்டேன், ஆனால் அவர்கள் சொன்னார்கள் பள்ளிப்படிப்பில் அதிலும் 9-ஆவது வரையில்தான் கட்டாயக் கல்வி இலவசமாகக் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது என்று. ஒரு வேளை ரஷ்ய நாட்டில் எல்லாமே அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது என்று சொல்லுகிறார்களே அங்கேயாவது இலவசமாக கல்லூரிப்படிப்பு இருக்கிறதா என்று எனது நண்பர் வழக்கறிஞர் ஒருவர் அங்கு சென்று வந்தபோது கேட்டேன். அங்கேயும் அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : கனம் உறுப்பினர் சொல்லிக் கொண்டு வந்த மேலை நாடுகளில் இலவசமாகக் கல்லூரிப் படிப்பு சொல்லிக்கொடுப்பது இல்லை என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த நாடுகள் எல்லாம் நமது நாட்டைப் போன்று ஏழை நாடுகளாக இருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அப்படிப்பட்ட மேலை நாடுகளுக்கு நாம் ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடாதா?

திரு. டி. சந்தோஷம் : நம்மைக்காட்டிலும் ஏழை நாடுகளில்கூட கல்லூரிப்படிப்பானது இலவசமாகக் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை. சீழ் வகுப்புகளில் வேண்டுமானால் சில நாடுகளில் இலவசப் படிப்பு என்று இருக்கிறதேயன்றி கல்லூரிப் படிப்பு இலவசமாக கற்றுக் கொடுப்பது இல்லை. அப்படி மேலை நாடுகளைக்கூட ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டாம். நமது நாட்டிலுள்ள கல்வி நிபுணர்களைக் கலந்து யோசித்தீர்களா?

5th March 1969]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

இரண்டு திங்களுக்கு முன்பு மதுரையில் ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அங்கே மாணவர்களுடைய வேலைநிறுத்தம் நடந்துகொண்டு இருந்த நேரம். எனவே அந்த நேரத்தில் நகராட்சித் தலைவர், நகர பிரமுகர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள் அனைவரும் பங்கேற்றுக் கொண்ட கூட்டம் ஒன்று நடந்தது. அதில் நாலும் கலந்து கொண்டேன். அங்கேயும் இதே கருத்தைத்தான் வலியுறுத்திச் சொன்னேன். கல்லூரி மட்டத்தில் இலவசக்கல்வி கொடுப்பதால் தான் இத்தகைய கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டேன். அப்போது ஒரு கல்லூரி முதல்வர் எனது கையைக் குலுக்கிப் பாராட்டி இந்தக் கருத்தை நீங்கள் அரசிடம் வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இந்தோனேஷியாவில் உள்ள சுகர்னோ அரசு கவிழ்ந்தது மாணவர்களால்தான் என்பது சரித்திரம். அது போன்று பிரெஞ்சு நாட்டில் ஜனாதிபதி டிகால் அவர்களுக்கு எதிராக மாபெரும் மாணவர் புரட்சியொன்று உருவாயிற்று. ஆனால் அங்கெல்லாம் கல்லூரி மட்டத்தில் இலவசக் கல்லூரி இல்லையென்றாலும் மாணவர்கள் போராட்டம் ஏற்பட்டது. எனவே இலவசக் கல்வியைச்சாடிப் பேசுவதில் என்ன பலன் ஏற்படும்? அரசு நாட்டுக் குடியரசில் கல்லூரி மட்டம் வரையில் இலவசக் கல்விதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை மேற்கொள்காட்டாமல் அங்கத்தினர் விட்டுவிட்டார்களே!

திரு. டி. சந்தோஷம் : அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. இலவசக் கல்வியே கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கலாம். அதிலும் ஆர்வத்தோடு படிக்கும் ஏழை மாணவர்களுக்குக் கொடுத்தால் போதும். ஆனால் கல்வியிலேயே ஆர்வம் இல்லாமல் ஏதோ பெற்றோர்கள் சொல்லு கிறார்களே என்பதற்காக தானும் படிக்காமல் நன்கு படிக்கும் மாணவர்களையும் படிக்க விடாமல் கொஞ்சமும் aptitude, ability இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் அர்த்தமே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட முறையில் இலவசக் கல்வி என்று கொடுப்பதில் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன் கல்வியின் தரம் பாதிக்கப்படுகிறது. கல்வி எவ்வளவு முக்கியமான ஒரு விஷயம் என்பதை மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்திப் பேசியிருப்பதை நாம் இந்த மன்றத்தில் கேட்டு இருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டின் எதிர்காலமே கல்வியின் தரத்தையும் மாணவர்களுடைய ஒழுக்கத்தையும் பொருத்துத் தான் இருக்கின்றது. தமிழ் நாட்டில் மிக்க பற்றுகொண்டவர்கள் என்று தங்களை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றவர்கள், குறிப்பாக மாணவர்கள் பால் நீங்காத பற்றுக்கொண்டவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கும்போது மாணவர்களுடைய எதிர்காலத்தை இன்றைக்கு அல்லவா நன்கு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்? அன்றைக்கு காங்கிரஸ்காரன் சொல்லிவிட்டான் என்பதற்காக—ஒட்டு சேகரிப்பதற்காக மாணவர்களுக்கு புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி என்று சொல்லிவிட்டதற்காக—அதே தவற்றினை நீங்களும் செய்ய வேண்டுமா? திருமதி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துச்

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[5th March 1969]

சொன்னார்கள், நாங்கள்தான் தவறு செய்தோம் என்றால் அந்தத் தவறை எடுத்துக்காட்டி ஆட்சி பீடத்தில் வந்த நீங்களும் அந்தத் தவற்றைச் செய்ய வேண்டுமா என்று. காங்கிரஸ்காரர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்றால் அவர்களோடு அந்த விஷயத்தில் போட்டி போட வேண்டாம். முடியுமானால் இந்த முடிவை புனராலோசனை செய்து மாற்றுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் அப்படிச் செய்வார்களா என்பது சந்தேகம்தான். இதைப்போலவேதான் நில வரி நீக்கத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். நான் மூல்பே இதைப் பற்றி இதே மன்றத்தில் அதனால் ஏற்படக் கூடிய தீங்குகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றேன். இவைகள் எல்லாம் அரசியல் நடத்துவதற்காக வேண்டுமானால் பயன் படுமே தவிர நாட்டுக்கு உகந்ததாக இருக்க முடியாதென்றே கூறிக்கொள்ளுகிறேன். எனவே இவைகளை யெல்லாம் பகுத்தறிவை உபயோகித்து சீர் தூக்கிப்பார்த்து நாட்டுக்கு எது நல்லது என்பதைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமே தவிர அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று பார்த்து அதையே நீங்களும் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பல தொகைகளையும் பார்க்கும்போது கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தின்முன் வைக்கப்படும் நிதி நிலை அறிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது, ஒன்றி லாவது விளையாட்டு மைதானத்திற்காக என்று நிதி ஒதுக்கி யிருப்பதாகப் பார்க்க முடியவில்லை. நான் இதைச் சொல்லும் போது இதை ஏதோ 'trivial' அல்லது 'light-hearted' ஆகச் சொல்லுவதாக எண்ணிவிடவேண்டாம். நமது நாட்டிலே உள்ள மாணவர்களுடைய ஒழுக்கமின்மை அமைதியின்மைக்குக் காரணம், சொல்லப்போனால் முக்கியமான காரணம், அவர்களைப் போதிய அளவிற்கு நல்ல உடற்பயிற்சியிலும் விளையாட்டுக்களிலும் ஈடுபடுத்தாததுதான். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உடற்கட்டை வளர்க்கக்கூடிய விளையாட்டுகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்துகின்றோ மோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு மன அமைதியும் நல்ல பண்பு களும் வளர்கின்றன. நான் சிறுவனாக இருந்து படிக்கும்போது நான் படித்த பள்ளியில் விளையாட்டு மைதானம் இல்லை என்பதற்காக கல்வி ஆய்வாளர் வந்து பார்த்து ஒரு கடுமையான உத்திரவு பிறப்பித்தார் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் விளையாட்டு மைதானம் வாங்கியாக வேண்டும் என்று.

திரு. வி. வி. ராஜகோபால்: விளையாட்டு மைதானம் உங்கள் பள்ளியில் இல்லையென்றால் நீங்கள் விளையாடுவதற்கு என்ன செய்தீர்கள்?

திரு. டி. சந்தோஷம்: நாங்கள் அருகில் உள்ள வேறு ஒரு பள்ளியில் சென்று விளையாடினோம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: இப்போதுகூட மாயவரத்தில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளிக்குச் சொந்தமாக விளையாட்டு மைதானம் இல்லை என்பதற்காக கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது என்பதை ஒரு உதாரணத்திற்காக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[5th March 1969]

திரு. டி. சந்தோஷம்: மதுரையில் 30, 40 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 25 பள்ளிகளுக்கு ஒரு சதுர அடி மைதானம்கூட விளையாட்டிற்கு என்று இல்லாமல் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் முறையான விளையாட்டுகளில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்த முடியாத நிலையில் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? இரண்டு காரியங்களைச் செய்கின்றார்கள். ஒன்று ஜேம்ஸ் பாண்டு சினிமா வந்தால் பார்க்கின்றார்கள். அல்லது எங்கேயாவது அரசியல் கட்சிக்கூட்டம் என்று நடந்தால் போய் கேட்கின்றார்கள். படிப்பில் கவனம் செல்லுவது இல்லை. சில காலம் சென்றால் அவர்களே அரசியலிலும் மற்ற மற்ற காரியங்களிலும் ஈடுபடுகின்றார்கள். நம்முடைய நாட்டில் சமீபகாலத்தில் இதைப் பற்றிய கவனம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போதும் ஒரு விதி இருக்கிறது, அது மாயவரத்தில் அமல் நடத்தப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். உயர்நிலைப்பள்ளி தான் முக்கியமான கட்டம்.

"Character forming stage" அவர்களுக்கு மாலையில் பொழுது போக்க விளையாடும் பழக்கத்தை உண்டுபண்ணி உடல் பயிற்சி செய்யும் பழக்கத்தை உண்டுபண்ணுவது மிகவும் முக்கியம். சமீபத்தில் மதுரை சொக்கிளுத்தில் நகர மக்கள் குடியிருக்கும் ஒரு பகுதியில் ஒரு விளையாட்டு மைதானம் இருந்தது. அங்கே மாலையில் விளையாட புட்பால் கோர்ட், பாட்மின்டன் கோர்ட், வாலிபால் கோர்ட் எல்லாம் இருந்தது. நாலு வருஷத்திற்கு முன்பு போன மந்திரிசபை இருந்த நேரத்தில் அங்கே வந்து ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் கட்டவேண்டுமென்று திட்டம் கொண்டுவந்தார். அங்கே உள்ள மக்கள் சங்கமாக திரண்டு எதிர்த்தார்கள். விளையாட்டு மைதானம் தேவை, பார்க் தேவை என்று சொல்லி எதிர்த்தார்கள். இப்போது முக்கியமான பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனை. விளையாடுவது தானா முக்கியம் என்று கூட ஒரு அமைச்சர் கூறினார். ஜனநாயகம் வந்தபிறகு அந்தத் தவறான கண்ணோட்டம் பரவி வருகிறது. மேலும் அந்த மைதானத்தை கட்டாயம் ஹரிஜன ஹாஸ்டலுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக உத்தரவு போட்டார். கடைசியாக சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போய் வழக்குப் போட்டு விளையாட்டு மைதானமாக இருக்கவேண்டுமென்று டிக்ரி வாங்கியிருக்கிறோம். இதைப் பொதுவாக நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கண்ணோட்டத்தை காட்டுவதற்காக எடுத்துச் சொன்னேன். சுதந்திரம் வந்த பிறகு விளையாட்டின் பேரில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. அதனால் தான் பொதுவாக இந்த மாணவர்களுடைய மனதே ஓரளவு நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடையாமல் கோணிப்போய் இருக்கிறது என்பது கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். விளையாட்டு மைதானம் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது ஒரு பெரிய ஆபத்தான நிலை இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொன்னேன். அநேகமாக நகர்ப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய காலி இடங்களில் பூராவும் அரசாங்க அலுவலகங்களின் கட்டிடங்களை எழுப்ப ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதை நிச்சயமாக தவிர்க்க வேண்டும். புதிய அமைச்சரவை நகருக்குள்ளே இருக்கிற காலி

[திரு. டி. சந்தோஷம்] [5th March 1969]

இடங்களில் எந்தவிதமான அரசாங்க அலுவலகங்களின் கட்டிடங்களுக்கும் கட்டக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காலி இடமாக இருக்கவேண்டும். புறம்போக்கு இடமாக இருந்தால் விளையாட்டு மைதானமாக, பூங்காவாக இருக்கவேண்டும். குழந்தைகள் பூங்காவாக இருக்கவேண்டும். அரசாங்க அலுவலகங்களை ஏற்கனவே உள்ள கட்டிடங்களில் “multi-storeyed buildings” ஆக கட்டவேண்டும். நஞ்சை நிலங்கள் நெல் உற்பத்திக்காக இருக்கவேண்டும். அதிகப் படியான இடங்களில் அரசாங்க அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதைத் தவிர்க்க முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி நெல் உற்பத்திக்கும் நிலம் அதிகமாக இருக்கும்படியாக செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதை ஒட்டி மற்றொரு கருத்தை சொல்லுகிறேன். இஸ்ரேல் நாட்டில் பாலைவனமாக உள்ள இடத்தை எல்லாம் அவர்கள் செழிப்புள்ள வயல்களாக மாற்றி மிகவும் செல்வமும் வளமும் மிக்க நாடாக ஆக்கிவிட்டார்கள் என்று வியக்கிறோம். அந்த இஸ்ரேல் நாட்டில் இருந்த பாலைவனத்தைப் போல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கிழக்குப் பகுதியில் பாலைவனம் இருக்கிறது. அவைகளுக்கு தேரிக் காடு என்று பெயர். வெறும் மணல் தான் இருக்கும். பனைமாங்கள் இருக்குமே தவிர வேறு செடிகொடி எதுவும் இருக்காது. இப்படி சமீபத்தில் இஸ்ரேல் நாட்டிலுள்ள ஒரு சாதனையைக் கண்டு அங்கிருந்த மக்களில் சிலர் பணக்காரர்கள் அந்த முறையை கடைப்பிடித்து மேலே உள்ள மணலை இரண்டு அடி எடுத்துவிட்டு அதில் செங்கல், சுண்ணாம்பு, காரை, காங்கிரீட் போட்டு அதன் மேல் 1½ அடிக்கு மணல் போட்டு, தண்ணீர் கிடைத்தால் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கிறது. இதற்கு அதிகப் பணச் செலவு ஆனாலும் தேறிக்காட்டை விவசாயத் திற்கு லாயக்கான வயல்களாக ஆக்க முடியும். இது எல்லோருக்கும் சாத்தியம் அல்ல. இதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். உடன்கூட பஞ்சாயத்து யூனியன் இதைப் பற்றி தீர்மானம் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒருவேளை உதவித் தொகை இல்லாவிட்டாலும் கூட கடன் வாங்கியாவது அளிக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியானால் உடனடியாக கவனித்து இந்த உணவு பற்றாக்குறை இருக்கிற காலத்தில் அதை தீர்ப்பதற்கு நவீன விஞ்ஞான முறையில் எடுக்கக்கூடிய முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : On a point of elucidation. Sir, The Hon. Member mentioned about the sandy tracks of Tirunelveli District. He mentioned just one method of clearing sands and laying of concrete. That is not the only method. There are other methods. The second method is the using of asphalt and the third method is mixing of clay on the top and making it suitable for cultivation. This method is in vogue. All the three methods are under

[5th March 1969] [Thiru Si. Pa. Aditanar]

consideration of the Government and I can assure the hon. Member that amounts are now being advanced through the Co-operative Land Mortgage Banks for improving these lands and making them cultivable.

THIRU D. SANTOSHAM: Sir, last week I was in Tirunelveli. The President of the Idankuzhi Panchayat Union and some other Members told me that the initial investment would be more and individual farmers in that area were not in a position to meet the expenditure. I am thankful to the Hon. Minister for informing me that the matter is receiving the attention of the Government.

அடுத்தபடியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது ஏற்கனவே நேற்று பேசிய மாண்புமிகு தங்கபாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது. அதாவது பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களாகிய மதுரை, திருநெல்வேலி, ராஜநாதபுரம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் இனிமேல் ஆரம்பிக்கும் தொழில்களை அங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதாகும். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு Indian Express ல் கூட: Dispersal of Industry என்று ஒரு நண்பர் Letter to the Editor எழுதியிருந்தார். இந்த மாவட்டங்களில் படித்தவர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் எவ்வளவோ பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தும் கல்லூரிகள் இருந்தும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் அங்கே மிகவும் குறைவு. இதை மனதில் கொண்டு Planned Economy வரவேண்டுமென்றால் இனிமேல் ஆரம்பிக்கும் தொழிற்சாலைகளையாவது அந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். இப்போது உள்ள நிலைமை என்னவென்றால் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் சென்னையிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் குவிந்து கிடக்கின்றன. இது நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார ஸார்ச்சிக்கு உகந்ததா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பட்ஜெட்டிலிருந்து பார்க்கிறேன். தூத்துக்குடிக்கு பக்கத்தில் ஒரு உரத் தொழிற்சாலையும், Salt-based industries ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள் என்று. அதில் உள்ள தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை சொல்லும்போது அத்தான் சேதுசமுத்திர திட்டம், பிராட்கேஜ் எல்லாம் வராத நிலையில் புரண பலன் அளிக்காது. அவைகளை நிச்சயமாக செய்யவேண்டும். கிழக்கு ராஜநாதபுரம் பகுதியில் Petro-chemical industries என்று சொன்னார்கள். கூடுமானால் அதை அங்கே ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு இருக்குமா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு போன ஆண்டு ரிகரிங் கிராண்டு எட்டு லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்புறம் சில உறுப்பினர்கள் அது போதாது என்று கேட்டபின்பு அது ஒன்பது லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது என்று ஞாபகம் இருக்கிறது. Detailed Demands for grant ஸ்ப் பார்க்கும்போது சென்ற ஆண்டு சென்னை பல்கலைக்கழகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த 19 லட்சம் 21 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அன்னாமலை பல்கலைக்கழகத்திற்கு 11 லட்சம் ரிகரிங் கிராண்டு 14 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மதுரை பல்கலைக்கழகத்திற்கு 9 லட்சம் 8 லட்சமாக

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[5th March 1969]

ஆகியிருக்கிறது. கட்டிடங்களுக்கு 20 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். அத்துடன் ரிகரின் கிராண்டு வருஷா வருஷம் கொடுப்பது குறைந்த பட்சம் பத்து லட்சத்துக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும் அல்லது போன ஆண்டு கொடுத்தது போல் 9 லட்சமாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, ஓய்வு பெற்ற அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பென்ஷன் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் பஞ்சப்படி இல்லாமல் சம்பள விகித அளவை மட்டும் வைத்து பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டது. இதை நிச்சயமாக ஆராயவேண்டும். அவர்களால் கொஞ்சம் கூட வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை. குஜராத் மாநிலத்தில் இதைப் பரிசீலனை செய்து பஞ்சப்படியைச் சேர்த்துக் கொடுப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். 1-7-1960-க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற கிராஜுவேட் மிச்சர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 30-ம், ஹெட்மாஸ்டராக இருந்தால் ரூபாய் 35-ம் 1-7-1960-க்கு பிறகு 60, 75 என்றும் இருக்கிறது. இது அர்த்தம் இல்லாத விதியாக இருக்கிறது. இதை எல்லாம் புதிய கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் நியாயமான முறையில் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதுவரைக்கும் சொன்ன காரியங்கள் பணச் செலவை உண்டாக்கக் கூடியவை. பணத்தை மிச்சப்படுத்தக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த திட்டத்தையாவது அமைச்சர் அவர்கள் ஆர்வத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அந்தக் காலத்திலே ரெவினியூ டிபுடி தாசில்தார் அந்தந்த இடத்திலே சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் வேலையை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். ஜூடிஷியல் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு முழுமையாக வேலை இருப்பதைப் போல சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு வேலை இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. மாஜிஸ்ட்ரேட் உத்தியோகம் கெஜடெட். அத்துடன் கிரிமினல் புரோஸிஜர் கோட்டிற்கு பெரிய திருத்தங்கள் வந்து விட்டன. இந்த நிலையில் 55-வது வருட கிரிமினல் சட்டத் திருத்தத்திற்குப் பிறகு 2-வது கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவி தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 2-வது கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவிகளை எடுத்து விட்டு முன்சீப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் ஆக்கி, எல்லா வேலைகளையும் “பஸ்ட் கிளாஸ்” மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். இப்பொழுது உள்ள நிலையில் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு சம்பளம் பத்தாது, வேலை உயர்வுக்கு வாய்ப்புக் கிடையாது. இந்த நிலையில் ஒழுங்காக மன நிம்மதியுடன் அவர்களால் வேலை செய்ய முடிவதில்லை. ஒரு வித மனக் கசப்பு இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நான்கு பேர் இருக்கிற இடத்திலே பஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இரண்டு பேரைப் போட்டால் போதும். மூன்று சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள், ஒரு பஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று இருப்பதை குறைத்து இரண்டு பஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டு

5th March 1969]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

களாகப் போட்டு விட்டால் போதும். நான் சொல்வது அரசாங்கத்திற்குப் பணச் செலவு குறைவாகக் கூடிய காரியம். ஆனால் அதிகமாக ஆகாது. இதைச் செய்தால் அவர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பார்கள். எனவே அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTHI : Mr. Chairman, Sir, I want to assure you that I will not take more than 15 to 20 minutes. Before I make my observations, very brief observations on the Budget proposals, I want to make a general remark.

I was very much pleased to read the observations of the Hon. the Chief Minister as soon as he assumed office that he would follow the path of the late ‘Anna’ and I was also pleased to see the Budget Proposals. The Hon. the Finance Minister made some assurances; they are also welcome. But I have a fear that while Anna has set a very healthy precedent for Central-State relationship, some Members of the Ruling Party are again giving me the suspicion of raising the bogey of separate ‘Tamil Nadu’.

6-00
p.m.

SOME HON. MEMBERS : No, No.

THIRU V. ISVARMURTHI : Sir, this fear creates a sense of insecurity; for claiming more powers and funds for the State, some Members have expressed this. Unless more powers and funds are allotted to the State, they may have to claim this.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: May I know who is that Member?

MR. CHAIRMAN : The bogey happened here or there?

THIRU V. ISVARMURTHI: I read it in the newspapers as reported to-day.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : That report is incorrect. I can assure the hon. Member that no Member said that.

THIRU V. ISVARMURTHI: I thank the Hon. Minister for this assurance. But I want to request the Hon. the Chief Minister to give a categorical assurance that for following the healthy precedent of Anna, that is, for putting the Centre-State relations on a sound foundation, this bogey of a separate Tamil Nadu (Dravida Nadu) will not be raised.

THIRU C. P. CHITRARASU : The hon. Member is wrong. We have already given up that idea. The hon. Member has forgotten that.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் ‘டி.லி. யுடன் உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்; உறவுக்கு கை கொடுப்போம்’ என்று பல காலமாகக் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். கழகம் இந்த கொள்கையை உறுதியாகக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளது. இப்படி உறுதி அளித்து விட்டதனால், திராவிட நாடு பிரிவினைக்கு எங்கேயும் இடம் இல்லை. ஆனால் நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பதோ, அல்லது உறவு என்பதன் பேரால் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பது என்பதோ, ஒரு

[திரு. என். வி. நடராசன்] [5th March 1969]

போதும் முடியாது என்பதைத் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். நண்பர் அவர்கள் ஏதோ இப்படிச் சொல்லி மற்றவர்களை மோத விடலாம் என்று நினைத்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ் சபையிலே நடைபெற்ற பிரசங்கம் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. பிரபல ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் திராவிடநாடு பிரித்துக் கொடுக்கும்படி கேட்கிறார்கள் என்று எழுதி இருக்கிறார்கள். சில பத்திரிகைகள் தங்களுடைய இஷ்டம் போல இப்படி எதையாவது கண்டு பிடித்து எழுதிக்கொண்டு வருகின்றன. தவறான கருத்துக்கள் பத்திரிகையிலே வந்ததினால் கனம் அங்கத்தினர் வாதிடுவதற்கு பயன்பட்டிருக்கிறது. கீழ் சபையில் மாண்புமிகு ராமச்சந்திரன் என்ற உறுப்பினர் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். அவர் பேசியது இது தான் : 1957-ம் வருஷத்திலே, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கிற சுப்ரமண்யம் அவர்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து 'திராவிடநாடு கேட்பதை ஒரு பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திவைத்து விடுங்கள். எங்களோடு சேர்ந்து மத்திய அரசுடன் போராடி நமக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெறுவோம். நீங்கள் சொல்கிற காரணங்கள் சரியாகி விட்டால் 1967-ம் வருடத்தில் வேண்டுமானால் திராவிட நாடு கேட்பதைப் புதுப்பித்துக் கொள்வோம்' என்று சொல்லியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டு, '1967-ம் போயிற்று, அன்றைக்குச் சொன்ன காரணங்கள் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன, மத்திய அரசாங்கம் இன்னும் நமக்குச் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்யவில்லை, அன்றைக்குச் சொன்ன காரணங்கள் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன. அதனால் முன்னேற்றக் கழகம் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ்காரர்களும் சேர்ந்து திராவிட நாடு கொள்கையைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளலாமா' என்று கேட்டார். அவர் பேசிய பேச்சு சட்டசபைப் பிரசங்கத்தில் பதிவாகி இருக்கிறது. அது ஏதோ பத்திரிகையிலே இப்படி போடப்பட்டு விட்டது என்ற காரணத்தினாலேயே, 'திராவிட நாடு கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்' என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விவாதம் செய்வது சரியல்ல. அது தேவையும் இல்லை. 'திராவிட நாடு கேட்கிறார்கள், அதனாலேயே இவர்கள் எல்லாம் மத்திய அரசுக்கு விரோதமானவர்கள், பிரிவினை கேட்கிறார்கள்' என்று தவறாக உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது சரியில்லை. அது நியாயமாகாது. நம்முடைய உரிமைக்கும், நம்முடைய கொள்கைகளுக்கும் நாம் பாடுபடுவோம், இந்த அரசிலே இருப்பவர்கள் அதற்காகப் போராடுவார்கள் என்ற கருத்திலே கனம் உறுப்பினர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் பேசிய கருத்து அது தான். திராவிட நாடு கொள்கை என்பது ஏதோ நாடு கேட்கும் கொள்கை அல்ல. இந்திய அரசியல் அமைப்புக்குள்ளே விரிந்து பரந்து கிடக்கும் அரசியல் அமைப்புக்குள்ளே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று இந்திய ஐக்கியத்தையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பையும் ஒப்புக் கொண்டு அதன் கீழ் கட்டுப்பட்டு பாடுபடுவோம் என்பது அன்றைக்கு வகுக்கப்பட்ட கொள்கை. அது மிகத் தெளிவாகவே இருக்கிறது. திட்டவாட்டமான அந்தக் கொள்கையிலே எந்தவித மாற்றமும் இல்லை. அன்றை

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அவர்களால் திராவிட நாடு அன்றைக்கு எந்த எந்த காரணங்களுக்காகக் கேட்கப்பட்டதோ அந்த நியாயங்கள், அந்த முகாந்திரங்கள், என்ன குறைபாடுகளுக்காக இந்த நாட்டைப் பிரித்து தனி நாடாக ஆக்க வேண்டுமென்று இந்த நிலப் பரப்பு கேட்கப்பட்டதோ, அந்த நியாயங்கள், குறைபாடுகள் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இன்னும் ரொம்பத் தெளிவாகவும், வெட்டி வெளிச்சமாகவும் தெரிகின்றன. அந்தக் குறைபாடுகள் நீங்கவில்லை. எந்தக் காரணங்களுக்காக நாடு கேட்கப்பட்டதோ அந்தக் காரணங்கள் இன்னும் பயங்கரமாக இருக்கின்றன. இதைத்தான் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகைகள் தவறாகப் பிரசுரித்து இருக்கின்றன. இதை வேண்டுமென்றே பிரசுரித்திருக்கின்றன. வெறும் வாயையே மெல்கிறவர்களுக்கு அவல் கிடைத்தது போல இதை வைத்து ஒரு பிரச்சனையை உண்டாக்கப் பார்க்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதினாலேயே உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்து விடுவோம் என்று ஆகி விடாது. உரிமைகளைக் கேட்கிற நேரத்திலே மிகக் கண்டிப்பாகக் கேட்போம். அதற்காகத் தியாகம் செய்வதற்கு இருந்து வருகிற ஒரு பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த இந்தக் கட்சி; அதைச் செய்வதற்கு என்றைக்குமே பின் வாங்காது. எதைக் காட்டி பயமுறுத்தினாலும் நாங்கள் பயப்படப் போவதில்லை. கனம் உறுப்பினர் தவறான கருத்துக்களைக் கொண்டு பேச வேண்டாம் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : சாப்பாடு, மொழி, வேலை வாய்ப்பு இவை தான் முக்கியப் பிரச்சனைகள், இப்போது.

THIRU V. ISVARMURTI: Sir, I just made a reference to that problem, because yesterday in this House my hon. Friend Mr. Swaminathan made a reference to the Centre-State relations being placed on a sound footing. He suggested, as Mr. Nambudiripad, the Chief Minister of Kerala, suggested, that a permanent machinery to deal with the Centre-State relations should be established. Since I happened to read that speech in the context of the suggestion made by Mr. Swaminathan, I thought that I could make a reference to it. I do sincerely believe that the new Ministry does not entertain any such idea. I wanted to make it clear that we should have no resort to unhealthy precedents. Let us follow the path shown by Anna in fighting the Centre through the means that are already at our disposal. For instance, we have the National Development Council and we have the Chief Ministers' Conference. We have Members of Parliament representing our State. So these existing institutions amply serve to solve the problem of dealing with the Centre. So, I just wanted to pinpoint the already available sources for dealing with this crucial problem. I did not want to create any scene or gain any cheap publicity. Just with good intentions I made this remark. With this I end this subject.

Coming to the budget proposals, Sir, I congratulate the Government on the extension of free education to the P.U.C. also. I welcome also the bold initiative of the Government on the Salem Steel Project. The Government have not resorted to the unpopular idea of taxation for raising of additional resources. While the budget

[Thiru V. Isvarmurti] [5th March 1969]

estimates, as a whole, are quite encouraging, I want to make a specific remark on the reorientation of policies referred to by the Hon. the Minister for Finance. Much stress was laid on the change of policy of financing through institutional means. This was taken as an instance of the change of policy, as laid down by Anna. If this policy had in fact created an impact on the agricultural front, then the Government can claim success for it. But I want to assert that this step was a hasty one, because it has not only driven the farmers into the hands of unscrupulous officials and non-officials connected with the co-operative banks, but the very idea of the community development has come to a standstill.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இப்போது விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாகவும் அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகவும் கொடுக்கப்படும் கடன் உதவிகள் உண்மையாகக் கொடுப்பதில்லை என்பதுபோலப் பேசுகின்றார்கள். கடந்த ஆண்டில் இந்த பாங்கிகள் மூலமாகவும் சொசைடிகள் மூலமாகவும் ஏறத்தாழ பதினொரு கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. மேலும் அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக ஏறத்தாழ மூன்று கோடி ரூபாய் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும் ட்ராக்டர் வாங்குவதற்கும் கடன்களாக வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்போது இவைகளைத் தவிர ஊருக்கு ஊர் தனிப்பட்ட பாங்கிகள் மூலமாக 40 லட்சம், 50 லட்சம் என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு விவசாயத்திற்காக கடன்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கும் போது, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்படிக் கடன்களை வழங்கக்கூடிய துறையில் பணியாற்றும் நிரந்தர அதிகாரிகளைப் பற்றியும் உத்தியோகப் பற்றற்ற நபர்களைப் பற்றியும், மிகவும் கடுமையான மொழியில் குறை கூறிப் பேசுவது கொஞ்சமும் பொருந்தாததாக இருக்கின்றது. எந்தெந்த விவசாயிகள் இவர்களால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று கூறினாலும் அல்லது அங்கத்தினர் அவர்களே கொடுமைக்குள்ளானார் என்ற விவரங்களைக் கொடுத்தாலும் அதைப்பற்றி விசாரிக்கலாம்.

(Thiru A. R. Damodaran in the Chair.)

6-10 p.m. THIRU V. ISVARMURTI: Sir, I am one such victim. For instance, I approached the Land Mortgage Bank for the past seven years for getting a second loan. Just I want to give a specific, concrete example. I own about 75 acres of land. I have taken a first loan of Rs. 5,000. The Community Development Department was advancing loans on the basis that I had enough property whose value was over and above the loan taken. So, the solvency certificate was taken and on that basis, the Community Development Department was advancing loans to dig wells. But once the Community Development Department stopped giving loans, I was again forced to go to the Land Mortgage Bank. The Land Mortgage Bank advised me to clear off all the loans that I had taken from the Land Mortgage Bank itself. If I am to clear off the loans that I have taken from the Community Development Department and from the Land Mortgage Bank amounting to Rs. 15,000, then there is no purpose in going again to the Land Mortgage Bank for a second loan. If I could manage the Rs 15,000, I

[Thiru V. Isvarmurti] [5th March 1969]

would not bother about going to the Land Mortgage Bank. So, I explained to the non-officials and the officials of the bank the irony of my position. But they said that I should clear off the loan. If I could clear off this loan, I do not need any loan at all. I wrote to the former Minister for Co-operation who was in charge of this. That letter was forwarded to the concerned Registrar posted at Salem. He wanted me to write back to him. I am not going to refer to the corruption involved. With the permission of the Chair, I shall explain to the Minister in detail exactly the plight of the people who have to go to the Land Mortgage Bank. I only wanted to refer to the scheme of disbursement. So, the crores of rupees advanced is no argument for the soundness of the policy because the Land Mortgage Bank gives loans only for long-term purposes. Just one can buy tractors. One can dig wells. One can level the lands. One can then repay the loan over a period of ten years or more. The Agro-Industries Corporation also advances loans for buying tractors. The commercial banks also advance loans. There is duplicity of functioning. If you want to buy a tractor which is a highly liquid asset, you can as well go to a commercial bank.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Does the hon. Member mean duplicity or duplication?

THIRU V. ISVARMURTI: I am sorry. I mean duplication.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: The hon. Member said that it had been happening for the last seven years. I want to know whether such things have happened only for the last two years after the regime of the D.M.K.

THIRU V. ISVARMURTI: I wanted to make a specific point that for the purpose of borrowing for long-term purposes, we might approach the Land Mortgage Bank. That should be the function of the Land Mortgage Bank. It mortgages the entire property and advances loans for a long-term. If one wants to take a short-term loan, say, a loan of Rs. 5,000 for three years, one has to approach a co-operative society. The co-operative society also insists on a mortgage of property which should be unencumbered. Usually we know farmers go to private money-lenders of one sort or another. Taking an actual situation, if a farmer approaches a co-operative credit society for a short-term loan and if the co-operative society insists on a mortgage of a fresh property, I think there will not be many farmers who come under this provision. This is a peculiarly difficult situation in which most of the farmers are placed. The Community Development Project was not concerned with these legalities. For instance, the Block Development Officer will be knowing the farmer in a locality. He knows my paying capacity. He knows my local standing. He knows the repaying value of the output in all the investments that I will be making. So, he was not concerned with this mortgage of property. He was concerned with the requisite value of the land, the solvency certificate. If I can prove to the B.D.O. that I have property of sufficient value, he will give an advance. He was subject to popular pressure. The Congress rule initiated the Community Development Project to make the village Government more responsive to the representatives of the people at the grassroots. This is the basic philosophy of the Community Development Project. When the late Chief Minister appointed Thiru Murugesu Mudaliar to review the Community Development Project,

[Thiru V. Isvarmurti] [5th March 1969]

I thought, 'Here is a new, bold initiative and something worth while is going to be done for the villagers'. But things took a very unexpected turn and the Community Development Project was paralysed and it came to a creaking halt. We now claim victory for this change of policy. In all humility, I was to stress the point that this change of policy might not be taken as a success. We have perhaps just embarked on an experimentation. I want to make it quite clear that this experimentation has not succeeded. So, let us not claim success for it.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள், அவருக்கு 75 ஏக்கர் நிலம் இருப்பதாகவும் அதன்பேரில் 15 ஆயிரம் ரூபாய்தான் கடன் வாங்கப்பட்டு இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி இருந்தால், அவர் மேற்கொண்டு தொகையைக் கடனாகப் பெற வேண்டும் என்றிருந்தால், மீண்டும் ஸால்வென்ஸி ஸ்டிபெண்டைக் கொடுத்து அதிகப்படியான தொகையைக் கடனாகப் பெறுவதில் யாருக்கும் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. ஆனால் அவரே குறிப்பிட்டார், தனிப்பட்டவர்களிடமும் விவசாயிகள் கடன்பட்டு இருக்கின்றார்கள் என்று. அவற்றையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் ஸால்வென்ஸி ஸ்டிபெண்டைப் பெற முடியும். ஆனால் அங்கத்தினர் ஸால்வென்ஸி, ஸ்டிபெண்ட், இல்லாமலேயே கடன் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்களா என்று தெரியவில்லை. இன்றையதினம் நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாகவும் அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகவும் விவசாய அபிவிருத்திக்காக கடன்கள் ஏராளமாக வழங்கப்பட்டிருந்தும், அங்கத்தினர் அவற்றை மறுப்பது போல பேசுகின்றார். ஆனால் இதுவரையில் இது போன்று எந்தக் குறையும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. கமிஷனர் வேண்டியவராக இருந்தால் சுலபமாகக் கடனைப் பெற்றுவிட முடிகின்றது என்பது போலப் பேசுவது சரியாகாது. எந்தக் கமிஷனரும் அப்படி தவறாகக் கொடுத்துவிட மாட்டார். அங்கத்தினர் அவர்களுக்குக் கடன் தொகை கிடைப்பதில் எதேனும் சங்கடம் இருந்தால் அதற்காக இந்தத் திட்டமே மோசமானது என்று சொல்லுவதை கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களே ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர் கூட்டுறவுத் துறையில் மிகவும் அனுபவம் உடையவர்கள். அவர்களே சொல்லட்டும் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் தொகைகள் வழங்கப்படுவதில்லை என்று. அங்கத்தினருக்கு எதேனும் சங்கடம் இருந்தால் அதைச் சொல்லி நிவாரணம் பெற முடியும். ஆனால் இதற்காக திட்டமே மோசம் என்று சொல்வது எப்படி நியாயமாகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : இந்தத் திட்டம் பல காலமாக அமலில் இருந்து வருகின்றது. விவசாயிகளுக்கு உதவி யளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, நில அடமான பாங்கிகள் என்றும், கிராமங்களில் பல நோக்குக் கூட்டுறவு சொசைடிகள் என்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவற்றிலும் கடன்கள் வழங்க வேண்டும் என்றால் பல விதி முறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்

[5th March 1969] [திரு. எம். முத்துசாமி]

கின்றன. ஒரு கூட்டுறவு சொசைடியில் கடனாக ஒரு தொகையை வாங்க முற்படும்போது அந்தச் சொசைடியில் ஏற்கெனவே அந்த அங்கத்தினர் பெற்றுள்ள கடன்களை பைசல் செய்துவிட்டுத்தான் புதிதாக வேறு ஒரு கடன் வாங்க வேண்டும் என்பது விதி முறை களில் ஒன்று. இப்படிச் சில சிறு கஷ்டங்களைப் போக்குவதற் காக, அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற் கொண்டு இருக்கின்றது. சென்ற ஆண்டு கடன் வழங்க வேண்டும் என்று மேற்கொண்டு இருந்த திட்டத்தைவிட இப்போது பன்விரண்டு கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து இருக்கின்றோம். இது வெற்றிகரமான திட்டம் இல்லை என்று சொல்லுவது முறை யாகாது. நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாகக் கடன் கொடுப்ப தாக இருந்தாலும், அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகக் கடன் கொடுப்பதாக இருந்தாலும், அங்கே உள்ள நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு ஸால்வென்ஸி ஸ்டிபெண்ட் கொடுப் பதை பிளாக் டெவலப்மெண்டு அதிகாரிதான் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றார். அவர்களுக்கெல்லாம் திட்டவட்டமான உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. கடன் கோரி மனுக்கள் வந்தால் அவற்றை தேதிவாரியாக வரிசைக்கிரமமாக எண்ணிக்கை கொடுத்து ரெஜிஸ்டரில் பதிவுசெய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும், தள்ளிவிடுவதானால், அதற்கான காரணங்களையும் அந்தப் பதிவேட்டில் பதிய வேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு உத்தரவுகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த விதிமுறைகளை அந்த அதிகாரிகள் கையாளாமல் இருந்துவிட்டிருந்தால் அத்தகைய தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குப் பதிலாகத் திட்டமே தவறு என்று சொல்லுவதோ அல்லது அந்தத்திட்டத்தின்கீழ் செயல் படும் பாங்கிகளுடைய நடைமுறைகளை மாற்றிவிட வேண்டும் என்று சொல்லுவதோ பொருத்தமாகாது.

THIRU V. ISVARMURTI : I thank the Hon. Minister for the explanations. I want to mention just only one point on this subject. I do not oppose the Land Mortgage Banks functioning for the specific purpose of advancing loans for long-term purposes. I just wanted to make clear that by assigning all the lending activity to the Land Mortgage Banks we are just making the Community Development adminis-
tration a weaker partner of the village Government and to that extent we have not succeeded in the claims made by the Government themselves. I wanted to make that point clear.

Then, Sir, with reference to the remark of the Hon. Minister for Agriculture that I wanted to get a loan without producing the solvency certificate, I wish to say, I did not mean it. Taking for instance the takkavi loans, solvency certificates were required taking into account the existing encumbrances. On the basis of that solvency certificate, takkavi loans were sanctioned. The same procedure could be adopted by the Land Mortgage Banks. I suggest that, because the Community Development Project is expected to play a progressive role in the development of the rural areas on a larger scale and in a more active manner. That case has not been disproved.

Then, Sir, coming to the Salem Steel Plant, I welcome the initiative taken by the Government. At the same time I want the Govern-
ment to make available to the House more information about the efforts

[Thiru V. Isvarmurti] [5th March 1969]

made to get foreign collaboration and export or sale of iron ore on a commercial basis and other technological and economic feasibility of the project, because we are to invest about Rs. 10 crores on it.

Now I come to my most favourite subject, namely, Education. Here again, I want to be quite brief. I welcome the idea of free education up to the P.U.C. level. But by extending free education for one and all up to P.U.C. and making the Degree courses, B.A. and M.A. expensive for the poorer section of the people, we are not in fact introducing a rational system of education. The idea of free education is not making education cheaper, rather it is making education available for all the weaker sections of the people. That is the idea of free education. I request the Government to extend the concessions we gave to the children of N.G.Os. and teachers and other weaker sections of the people at the P.U.C. level previously to the Degree courses also, so that the weaker sections are again placed on an equal footing with the privileged classes. This is the suggestion I want to place before the Government.

I think, Sir, the Government can also adopt the idea of making the English medium schools more responsive to the pressure of the talented, yet economically weaker, sections. I think the Government by adopting the policy of the two language formula have given a new impetus to the functioning of the English medium schools. So I request the Government to adopt a liberal scholarship scheme so that talented and yet economically weaker sections of the students can be put on a favourable level with the rich, who can only now go into the English medium schools. This is another suggestion that I want to place before the Government.

About education generally, I want to make this observation that unfortunately it has been the preserve of the State Governments. All the Ministers at the Central level plead inability to do something worth while in the field of education simply because Education is a State subject. But unfortunately with all our advantages and developments on the educational front, in Tamil Nadu we did not have really a successful Minister of Education. I want to just stress this because if we look at any Government with a clear set of policies, even if you take a Communist Government like the Kerala Government, they have put the finger on the most important aspects of society such as land reform and reform of University Education. But our Universities in Tamil Nadu—Universities to-day play not the traditional role, universities of to-day are expected to give momentum and pace to the very processes of social change—have somehow remained behind times. I can even say that they have remained fifty years behind time. So I would request the Government to come out with a bold educational plan and to come out with a plan to put our education on a new footing. There should be a radical reorientation so that our education from the elementary to the highest level, from the primary to the University level, could be made into an integrated pattern that will be in tune with the temper of the times.

Sir, here is our hon. Friend Thiru G. Krishnamoorthy who pleads for teachers. We know and I know from my own experience what the sufferings of these elementary school teachers are. The other day a case from Erode was brought to my notice. On a charge of misappropriation of funds or maintenance of false accounts in connection with the mid-day meal scheme, a poor elementary school teacher was

[5th March 1969] [Thiru V. Isvarmurti]

arrested and paraded through the streets. Another case that was brought to my attention was that of a teacher who died in harness, and because his Provident Fund money or some other dues were not paid to him immediately, the teachers had to beg for money to cremate his body. The plight of the elementary school teachers is very miserable. I want to request the Government to do something worth while for giving elementary education a sound basis. We had a rapid expansion of elementary education. This is the time and the new Government is quite poised for doing something worth while for putting elementary education on a sound basis. For instance take the service conditions. There are elaborate rules and the elementary school teachers are virtually under the clutches of the Deputy Inspector of Schools. Please liberate them from the clutches of the Deputy Inspector of Schools. In all the meetings of the elementary school teachers, I find they refer to this grip of the Government machinery over them and cry for representing their cause in the Legislature. So I just want the Government to apply its mind for doing something worth while for these poor and miserable teachers who live not on one rupee a measure of rice subsidised by the Government but who have to wend their way with what little they have. With this request I want to conclude my speech.

VICE-CHAIRMAN : The hon. Member Thiru Raghavanandam.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : On a point of order, Sir. Although I did not rise at the time when the hon. Member raised it, he mentioned in one clean sweep that all the Educational Ministers from Avinashilingam Chettiar down to Nedunchezhiyan have not been successful Education Ministers. If any proof is wanted, it could be seen from the way the hon. Member addressed the House and said 'duplicity'. Where he ought not to have used that word, he mentioned the word 'duplicity' attributing some crime to somebody. For wasting money, the word he should have used is duplication, and that is proof enough that all the galaxy of Education Ministers have not failed. I would like to inform the hon. Member the difference between 'duplicity' and 'duplication'.

* திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, 69-70-ம் ஆண்டுக்கான இந்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் வழங்குவதற்கான வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடந்தகால முறைப்படி பார்த்தால் பொதுவாக நிதி நிலை அறிக்கை வர இருக்கின்றது என்றால் அத்துடன் பல புதிய வரிகளோ அல்லது இருக்கும் வரிகளில் கூடுதலையோதான் மக்கள் ஆவலுடன் அல்ல, அச்சத்துடன் பார்ப்பார்கள். இதுதான் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக மக்கள் அனுபவித்துவந்த ஒன்று. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு மக்கள் அப்படி ஒன்றும் புதிய வரிகளோ அல்லது இருக்கும் வரிகளில் கூடுதலானதையோ அனுபவிக்காமல் இன்புற்று இருப்பதைப் பார்க்க முடிகின்றது. இந்த நிலையை ஏற்படுத்தியமைக்காக நமது அரசுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

அடுத்து கல்வியின்கீழ் உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர், களில் பலர் புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவச கல்வியளிப்பதை வரவேற்றுப் பலரும் எதிர்த்துச் சிலரும் பேசினார்கள். இந்த நேரத்தில் அப்படி எதிர்த்துப் பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் களுக்கு நான் எடுத்து வைக்க விரும்புவதெல்லாம் நமது இந்திய அரசியல் சட்டத்திலிருந்து எடுத்துக்காட்டும் ஒரு சிறு மேற் கோள்தான். Constitution of India, Directive Principles of State Policy 45-ஐ நான் படிக்க விரும்புகிறேன். அதில் சொல்லப்படுவது The State shall endeavour to provide within a period of ten years from the commencement of the Constitution free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years என்று இருக்கிறது.

இதிலிருந்து காணக்கிடைப்பது என்ன வென்றால் கட்டாய இலவசப் படிப்பை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு மக்களுக்கு அளித்திட வேண்டும் என்பதுதான். அரசியல் சட்டத்தில் எதிர்ப் பார்ப்பதே 14 வயதடையும் வரையில் தான். என்றாலும் அந்த அளவிற்கு அப்பால் சென்று இதற்கு முன்பிருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவை, குறிப்பாக தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்திலேயே பள்ளி இறுதிப்படிப்பு வரையில் அதாவது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் இலவசப் படிப்பை அளித்து இருக்கின்றார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன், அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். இப்போது நான் சார்ந்துள்ள எங்கள் கழக ஆட்சியான அதற்கும் ஒரு படி மேலே போய் புகு முக வகுப்பு வரையில் இலவசப் படிப்பு என்று அளக்க முன் வந்து இருக்கின்றது, இப்போட்டப்பட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தொடர்ந்து இருக்கப் போகின்றது. எனவே எங்கள் கழக ஆட்சியில் புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவசப்படிப்பு என்று நின்றுவிடாமல் போஸ்ட்-கிராஜுவேட் கோர்ஸ் வரையில் இலவசப்படிப்பை அளிக்க முயலத்தான் போகின்றது. எனவே எதிர்ப்பார்கள்; எதிர்த்தாலும் கழக அரசு தன் கடமையை முயற்சியுடன் ஆற்றும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்களுக்கு அரசியல் சட்டப் பிரிவையே மேற்கொள்கக் காண்பித்தேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் இரண்டாண்டு கர்ல ஆட்சியில் நான்கு கல்லூரிகளைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம். இது சாதாரணமான காரியம் அல்ல. ஆனால் திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் indiscriminate opening of colleges கூடாது என்று சொன்னார்கள். அழகான ஆங்கில வார்த்தைகள், தந்தையைப் போலவே அழகுற எடுத்துரைத்தார்கள். இன்று வருத்தத்தோடு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன், தேசியக்கவி பாரதியின் பாடல்களிலிருந்தே ஒரு சிறு மேற்கோளைக் காட்ட விழைகின்றேன்,

விடுதோறும் கலையின் விளக்கம்
விடுதோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்கள் எங்கும் பலபல பள்ளி

5th March 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

என்று பாரதியார் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். பாரதியாரை ஆரம்பத்தில் போற்றிப் புகழ்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு அந்தப் பாதையில் செல்லுகின்றார்களா என்பது வேறு. ஆனால் அவருடைய கனவை நினைவாக்குகிறது எங்கள் ஆட்சிதான் என்பதை நிரூபிக்கும் முறையில்தான் புகுமுக வகுப்பு வரையில் இன்றைக்கு இலவசக் கல்வி என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இத்தகைய சீரிய பணியாற்றும் நமது அரசை வாழ்த்துகிறேன்.

அடுத்து சேலம் உருக்காலைப்பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்தில் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டன. இந்த சேலம் உருக்காலை அமையப்பெற வேண்டும் என்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆற்றிய போராட்டங்களும் செய்த தியாகங்களும் சொல்லில் அடங்காது. நமது கழக ஆட்சி வந்த பிறகும் கூட சேலம் உருக்காலை அமையப் பெற வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தும் வகையில் எழுச்சிநாள் என்று ஒரு தினத்தைக் கொண்டாடினோம். அதற்காக நாங்கள் நடத்திய போராட்டங்களும் தியாகங்களும் கொஞ்சந்தான் சமீபம். இப்போது கழக ஆட்சி வந்த பிறகு அதற்கென ரூபாய் 31 இலட்சம் ஒதுக்கி சேலம் இரும்புக்கனி வளத்தைப் பயன் படுத்துவதற்கான சாத்யக் கூறுகளை ஆய்ந்து பார்ப்பதற்காக முயற்சி எடுத்து இருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

அடுத்து பாசன வசதியைப் பெருக்குவதில் கழக அரசு ஆற்றியுள்ள பணி மிகச் சிறப்புடையதாகும். அதிலும் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டும் திட்டத்திற்கென தனியாகக் கவனம் செலுத்தி வந்து இருக்கின்றது. இந்த நேரத்தில் கனம் செட்டியார் அவர்கள் சேன்னையில் தண்ணீர் கஷ்டத்தையும் சென்னை நகரம் மிக மிக மோசமாகப் போய்விட்டது என்றும் குறிப்பிட்டது நினைவிற்கு வருகின்றது. உண்மைக்குப் புறம்பானதாக இருந்தாலும் அதைத் தொடர்ந்து திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தால் அதுவே உண்மையாகி விடும் என்று எண்ணினால் அது சிறப்புடையதாகாது. கடந்த காலச் சென்னையையும் இப்போது ஆறு ஆண்டுகளாக பொலிவு மிக்க எழில் மிகு சென்னையாக இருப்பதையும் எண்ணிப்பார்க்கின்றவர்கள் குறைசொல்ல முடியாது. நகரம் மேலும் வசதியுடனும் அழகுடனும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தமிழக அரசு மாநகர் மன்றத்திற்கு இப்போது ரூபாய் 31 இலட்சம் கடனாகக் கொடுத்து இருப்பது பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அதிலும் இப்போதுள்ள மேயர் வேலூர் நரசையன் அவர்கள் இளைஞர், மிகச் சுறுசுறுப்புடையவர் A Mayor with an effective drive and efficiency என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இப்போது அரசு அளித்துள்ள இந்தக் கடன் தொகையால் பல நல்ல காரியங்கள் நடைபெற இருக்கின்றன. இந்தக் கடன் தொகையை அளித்தமைக்காக நமது அரசினைப் பாராட்டுகின்றேன்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [5th March 1969]

அது மட்டுமல்ல. தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்குத் திருமணக் கடனுக்கு ரூபாய் பத்து லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அறிவிர்கள். நான் ரயில்வேயில் ஸ்டேஷன் மாஸ்டராக இருந்தேன். அங்கே கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் தஞ்சாவூரில் சைகிலோன் அடித்திருக்கும். தன் சொந்த ஸார் அங்கே வந்து எழுதி சைகிலோன் லோன் வாங்கி திருமணத்திற்குச் செலவு செய்ய வேண்டும். பிறகு தான் இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து திருமண லோன் கொடுப்பார்கள். இப்போது இரண்டு ஆண்டுகளில் தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்குத் திருமணம் செய்வதற்கு கடன் கொடுக்க பத்து லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது சாமான்யம் அல்ல. It is a bold effort. அதைப் பாராட்டியாகவேண்டும்.

அந்த அளவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, தொழிலாளப் பெருங்குடி மக்கள் அரசு, ஊழியர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தது குறித்து வாழைக்கிறேன். அடுத்து படி அரிசி திட்டம். அதற்கு எட்டு கோடி 79 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை, கோவை நகரில் வாழும் 45 லட்ச மக்களுக்கும் குடும்ப காட்டு முறை அமுலில் இருக்கும் 130 லட்சம் பேருக்கும் படி அரிசித் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அது சாமான்யமான சலுகையா? பார்க்கும்போது ரூபாய்க்கு ஒரு படி சாதாரணமாகத்தெரியும். அந்தக் காரணத்தாலும் middle class, lower middle class working class பேக்கிரியில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், வண்டி

இழுக்கக்கூடியவர்கள், விறகு பிளக்கக்கூடியவர்கள், மூட்டை தூக்குபவர்கள் மாதம் பத்து முதல் பதினைந்து ரூபாய் லாபம் அடைகின்றனர். அரிசி விலை குறைந்துவிட்ட காரணத்தால் மற்ற சாமான்கள் விலையும் குறையும். இதை உணர்வேண்டும். செப்தார்களா காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில்? இன்னும் தமிழகம் எங்கும் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரு படி அரிசி போடத் தான் போகிறோம். It is a question of time. என்னவென்று

lease of time கொடுக்கிறீர்களோ அதைப் போற்றுவது தான் இருக்கிறது. இப்போது சென்னை, கோயம்புத்தூர், குடும்ப காட்டு உள்ள இடங்களுக்கு போகிறோம். அப்படியே விவாகத்தான் போகிறது. யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம். இது வாய்ப்பு சாதம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இருபது வருடகாலம் ஆண்டார்களே அப்போது படி அரிசி ரூ. 3/50, 4 ஆக இருந்தது.

6-40
p.m.

அந்த அரிசிகூட மல்டி கலர் கோலா கலரில் இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் என்ன ஆகிறது? அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு ஆண்டிலே சொன்னபடி செய்து தந்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து தமிழ்மார்கள் செய்கிறீர்கள். அது பாராட்டக்கூடிய ஒரு செயலாகும். தொழிலாளர்கள் தலைவர் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அன்றாடம் இரண்டு அல்லது மூன்று ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர்கள் சம்பளத்தைப் பெற்று அரிசி வாங்கி உணியில் போடக்கூடிய பாட்டாளி மக்கள் இந்த அரசை பூஜை செய்கிறார்கள். அண்ணா சமூகத்துக்கு வந்து சூடத்தை எற்றிவிடுத்து குழிவிடுகிறார்கள். சூடம் கொளுத்துவதை நாங்கள் பாராட்டுவதில்லை. எனக்கு 53 வயது ஆகிறது. இதுவரை சூடம்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [5th March 1969]

வைத்துக் கொளுத்தியது இல்லை. செய்யக்கூடியவர்கள் எந்த எண்ணத்துடன் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அண்ணா சவ ஊர்வலத்தின் போது 75 வயது கிழவி ஐயோ அண்ணாவே போய்விட்டாயே என்று மார் அடித்துக் கொண்டு அழுதார்கள். அவர்கள் சொந்த அண்ணன் செத்தால் கூட அப்படி அழமாட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாம் யார்? படி அரிசி திட்டத்தினால் லாபம் அடைந்தவர்கள். அந்தத் திட்டத்தின் பலனை அனுபவித்தவர்கள் எல்லாம் கதறி அழுதார்கள். அண்ணாவை தெய்வமாக கருதுபவர்கள் அதன் சுவையைக் கண்டவர்கள். இந்த ஒரு செயலுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை தமிழகத்திலுள்ள மக்கள் மட்டுமின்றி மற்ற மாநில மக்களும், ஏனென்றால் மற்ற மாநில மக்கள் இங்கே வசிக்கிறார்கள், சேர்ந்து பாராட்ட வேண்டும். அடுத்து மழை பெய்தது. நல்ல விளைச்சல், மீன்பு மழை இல்லை. விளைச்சல் இல்லை. நாம் என்ன செய்ய முடியும்? வான் பொய்த்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். This is escapism pure simple

மழை இல்லை என்றாலும் என்ன செய்வது என்று ஆலோசனை செய்து அதற்காக 2500 குழாய் கிணறுகள், 3,000 வடி முனை குழாய் கிணறுகள், 14 ஆயிரம் கிணறுகள் தோண்ட திட்டம் இட்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன சாமான்யமான சாதனையா? மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரை நாம் எல்லாம் வணங்குவோம். வருண பகவானே அல்ல. we will not go to 'Varna japam'. We do not believe in the existence of 'Varnan'. We believe in our intelligence and our efforts.

எங்கள் முயற்சிகளில் நம்பிக்கை உண்டு. There is no such Varna according to our belief வருண பகவான் தயவு இல்லாமலே இங்கே அழகான கிணறுகளை தோண்டி பம்பு செட் வைத்து தண்ணீர் கொடுத்து விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி செய்துவருகிறது. அறுதூற்று ஐம்பது டிராக்டர்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. டிராக்டர்கள் டயர் டியூப் பற்றாக்குறையில் இருக்கிறது என்று கருதி மொத்தமாக வாங்கி உழவர்களுக்கு நியாய விலையில் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். பயன் தரக்கூடிய விதைகளை மேலும் 3 லட்சம் ஏக்கராவில் பயிர் செய்து உபயோகப்படுத்த திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்கது. இத்தனையும் ஏன் சொன்னேன் என்றால். There is a silent agricultural revolution in Tamil Nadu Industrial revolutions. ஏற்பட்டு நடந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சியில். நான் மறுக்கவில்லை. தொழில்கள் நிரம்ப ஏற்படுத்தியாய்விட்டது. It was concentrated in the hands of a very few Congressmen, Congress members or Congress supporters or Congress sympathisers. I can tell you this as a Labour leader without fear of contradiction.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: லேபர் லீடர் சொல்லுவது வேதமா?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நான் வேதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவன் அல்ல. சொந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: சப்ஜக்ட்டுக்கு போங்கள்.

[5th March 1969]

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் It is a Budget speech, I can digress.
MR. CHAIRMAN: The hon. Members may kindly address the Chair.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மதுரையில் வெள்ளைக்காரன் மில்லான ஹார்வி மில் தான் இருந்தது. கருமுத்து தியாகராச செட்டியார் இப்போது மில்கள் வைத்திருக்கிறார். அவர் உங்க ஆள்தானே?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : கருமுத்து தியாகராச செட்டியார் எங்கள் ஆளாகத் தெரியவில்லை. உங்களுடைய ஆள் தான்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Members will kindly address the Chair and not each other.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் 32 தொழிற்சங்கங்களுக்கு தலைவராக இருக்கிறேன். ஐந்து, ஆறு முதலாளிகள் கையில் தான் சென்னையில் உள்ள அத்தனை தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த பெரும் தவறு அது தான். பெருந்தலைவர் காமராஜ் என்ன சொல்லுகிறார்? "நாங்கள் திட்டம் போட்டோம். தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தோம். தேசிய வருமானம் அதிகமாக்கினோம். ஆனால் பலன் எல்லாம் பணக்காரன் கையில் போய் விட்டது." This is not what Raghavanandam or any other D.M.K. Member has said. சொன்னது எல்லாம் பெருந்தலைவர் காமராஜர். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக இருந்தவர். நாகர்கோவில் வெற்றி வீரர். அவரே சொல்லுகிறார். திட்டம் போட்டது உண்மை. லாபம் கிடைத்தது உண்மை. தேசிய வருமானம் அதிகமானதும் உண்மை. எங்கே போச்சு என்பதைக் கண்டுபிடிக்க டாக்டர் மகாலோனபிஸ் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். வருமானம் எங்கே போயிற்று என்று கண்டு பிடிக்க. அவர்கள் கண்டு பிடித்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள், பெரும் பணக்காரர்கள், முதலாளிகள், ஆலை அரசர்கள் இவர்கள் பாக்கட்டில் போய் சேர்ந்தது என்று. அது Industrial revolution ஏற்பட்டதின் விளைவு. ஆனால் இந்த silent revolution, a silent agricultural revolution திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே செய்து கொண்டு இருப்பதைக் கெடுப்பதற்காக மத்திய அரசு சில நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடுகிறது. சென்ட்ரல் பட்ஜெட், மத்திய அரசின் வரி விதிப்பு நியாயமற்றது. Central Government is sabotaging our efforts. மத்திய அரசு சின்னாபின்னப் படுத்தும் முயற்சியிலே இறங்கி இருக்கிறது. அந்த ஏற்பாட்டைத் தான் செய்து கொண்டு இருக்கிறது மத்திய அரசாங்கம். மொரார்ஜி தேசாய் தென்கோடி மாநிலத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில் நடைபெறும் திட்டங்களை கெடுக்கும் முறையில் நடந்து கொண்டு இருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் முயற்சிகளைத் தவிடு பொடியாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார். இரசாயன உரத்திற்கு 10 சதவிகிதம் வரி போட்டிருக்கிறது மத்திய அரசாங்கம். இது கான்ஸ்டிடியூஷன்படி செல்லுமா என்பது சந்தேகம். செல்வத்திற்கு வரி

[5th March 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

போட்டிருக்கிறது. செல்வத்திற்கு வரி போடுகிறார்கள். அது வேறு பிரச்சனை. ஆனால் விவசாய வருமானத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். நாம் விவசாயம் முன்னேற்றுவதற்காக திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த agricultural revolution நடக்குமா என்று கருதுகிறேன். அதைப் பாதிக்கக்கூடிய முறையில் இரசாயன உரத்திற்கு வரி, பம்பு செட்டுக்கு வரி என்று போட்டால் அது எங்கே கொண்டு போய் விடும்? இரசாயன உரத்தை இப்போது தான் உபயோகப்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில பேர் உபயோகிக்கலாமா என்று ஆலோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இரசாயன உரத்தின் பயனை அறிந்த அவர்கள் உபயோகிக்க ஆரம்பிக்கின்ற இந்த நிலையில் உரத்திற்கு வரி போட்டால் அது காரியத்தைக் கெடுத்து விடாதா? பம்பு செட்டுக்கு வரி போடலாமா? It will be an

additional burden. Agricultural Wealth Tax 100 ரூபாய்க்கு 50 காசு என்று இருக்கிறது. ஒரு நிலத்தில் கட்டிடம் கட்டி இருந்தால் அதற்கும் வரி. இப்படி அநியாயமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் சொன்னால் தவறு என்று சொல்வார்கள். மன்னா துணை மந்திரியாக இருந்த திருமதி காரகேசுவரி சின்னா The Budget leaves economic development to chance.

Wealth Tax is unconstitutional என்று சொன்னார்கள். பூனாவிற்கு இரயில்வே கான்பரேன்சுக்கு மொரார்ஜி தேசாயுடன் வந்திருந்தார்கள். In any case, it will have disturbing effect on rural structure இந்த வரி விதிப்பு கிராமப்புற அமைப்பை மாற்றி அமைத்து விடும் என்று கூறியுள்ளார்கள். நாம் முன்னேற்றத்திற்காகத் திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டு வரும்போது இப்படி வரி போட்டால் இந்தக் காரியத்திற்கு மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கும். மெட்ராசியான வரி விதிப்பை காங்கிரஸ்காரர்களே எதிர்க்கிறார்கள். நாம் ஒரு பாதையிலே சென்று கொண்டு இருக்கும் போது மத்திய அரசு நம்மை எந்தப் பாதையிலே அழைத்துச் சென்று கொண்டு இருக்கிறது. உரிமைக்கு நாம் கரல் எழுப்புகிறோம். உறவுக்கு கையை நீட்டிக் கொண்டு இருக்கிறோம். நமக்கு மத்திய அரசு தொல்லைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. சர்க்கரைக்கு, நாட்டு சர்க்கரைக்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். சர்க்கரைக்கு காம்பட்டிஷன் (Competition) வரக்கூடாது என்று தெற்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். இது சரியா என்று சிந்திக்க வேண்டும். மண்ணெண்ணெய்க்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். தெற்கு வரி போடலாமா? இது நியாயமா? அம்பத்தூரிலே இருந்து கிருஷ்ணாற்றியர் வரை சென்று பார்த்தால் அங்கே இருக்கிற தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் சாலைகளில் 6½ மணிக்கு வேலைக்கு போக வேண்டும் என்றால் சாலையில் 5 மணிக்கு எறந்தால் தான் முடியும். இந்த நிமிடம் தேரங்கடிக் குடப் போனால் 3½ நாள் வீல் போட்டு விடுவான். அவர்கள் husband and wife சிறிய குடசைகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறுபொருட்கள் போக்கு கிடையாது. சினிமாவிற்குப் போக முடியாது. அதற்குக் காசு இல்லை. அப்பேர் பட்டவர்கள் சிறு குடசைகளில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [5th March 1969]

நடத்திக் கொண்டு இருக்க வேண்டும், விளக்கு வசதி கிடையாது. மண்ணெண்ணெய் விளக்குத் தான் அவர்கள் குடிசைகளில். தப்பித் தவறி விளக்கில் மனைவி காயம் அடைந்து விட்டால் அவளை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்து விட்டு தொழிற்சாலைக்குச் சென்றால் என்ன காரணம் சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வா என்பார்கள். இப்படி ஆபத்தான நிலையில் மண்ணெண்ணெய் விளக்கை வைத்துக் கொண்டு குடிசையில் வாழ்பவர்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு மண்ணெண்ணெய் கூட கிடைக்க வழி இல்லை. அதற்கும் வரி போட்டு விட்டது மத்திய அரசு.

முன்பு எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் பட்ஜெட்டைப் போட்டு விட்டு டில்லிக்கு காவடி எடுப்பார்கள். நாங்கள் கேட்கிறோம். உரிமையுடன் கேட்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாமிநாதன் அவர்கள் மத்திய அரசைக் கேட்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். கேட்கலாம் என்று நான் சொன்னால் நம்ப மாட்டார்கள். மெயில் பத்திரிகையிலே விளக்கம் எழுதியிருக்கிறது. மெயில் எடிட் டோரியல் 1-3-1969 இதிலே சுட்டிக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

6-50
p.m.

"No new taxes are being levied by the State, and it is only fair that the vast sums of money which the Centre squeezes out of the people through direct and indirect taxes should be made available in substantial part to the States."

திரு. டி. கே. சுப்பையா : காவடி எடுப்பது புனிதமானது. அதிலே எந்த விதமான தவறும் இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் காவடி எடுத்தார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்தக் காவடிக்கும் இந்தக் கேட்பது என்பதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்பதை தயவு செய்து நண்பர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : கேட்பது என்பது தட்டிக் கேட்பது. காவடி எடுப்பது என்பது கெஞ்சிக் கேட்பது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : காவடி எடுப்பது புனிதமானது என்றாலும் பொதுவாக 'காவடி எடுக்கிறேன்' என்றால் தவறான அர்த்தத்திலே தான் சூறிப்பிடுபடுகிறது. மொட்டை அடித்துக் கொள்வது புனிதமானது என்கிறார்கள். ஆனால் வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்றால் மொட்டையடித்து விட்டான் என்று கூறுகிறார்கள். நாமம் போடுவது புனிதமானது என்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவன் வாங்கியதைத் திருப்பித் தராவிட்டால் 'நாமம் போட்டு விட்டான்' என்று சூறிப்பிடுகிறார்கள். இப்படி எதற்கும் இரண்டு அர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. கேட்பது என்றால் உரிமையோடு தட்டிக் கேட்பது என்பது தான். காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்றைக்குக் கேட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் உரிமையோடு கேட்கவில்லை. கெஞ்சிக் கேட்டார்கள். இதை ஒப்புக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். அன்றைக்கு நீங்கள் காவடி எடுத்துக் கொண்டு பாதயாத்திரை போனீர்கள். நாங்கள் மோட்டாரிலும், ஏரோபிளேனிலும் சென்று கேட்கிறோம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : இப்படித் திரும்பத்திரும்ப காவடி எடுத்தார்கள் என்று தாக்குறைவாகப் பேசினால், நாங்களும்

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

ஆளுங்கட்சியைப் பற்றித் தாக்குறைவாகப் பேச வேண்டி வரும். இதை அரசாங்கம் விரும்புகிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : நீங்கள் பாத யாத்திரை போனது தான் எல்லோருக்கும் தெரியுமே.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நீங்களும் தான் டில்லிக்குச் சென்று மந்திரிகளுடன் அறைக்குள் கதவை அடைத்துக் கொண்டு பேசுகிறீர்கள்.

திரு. கே. எஸ். மணி : எந்த மந்திரி யாருடன் அறைக் கதவை மூடிக் கொண்டு பேசினார்கள் என்பதை தயவு செய்து அங்கத்தினர் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : எந்த அமைச்சர் காவடி எடுத்தார் என்பது மூடு மந்திரமாகவே இருக்கும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : அப்படி ஏதாவது மந்திரி காவடி எடுத்திருந்தால் உங்களுடைய அமைச்சர்கள் உங்களுக்கு வந்து சொல்லியிருப்பார்களே.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாக காவடி எடுப்பது என்று சொல்வது எப்படித் தவறானதாகும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மெயில் தலையங்கத்திலே கடன் வாங்கவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, கடன் கொடுக்க வேண்டும், இதற்கு மக்கள் ஆதரவு உண்டு என்றும் சூறிப்பிட்டு இருக்கிறது. தலைவர் அனுமதியுடன் அதை இந்த அவையில் படிக்கக் காட்ட விரும்புகிறேன். 'it is only fair that the vast sums of money which the Centre squeezes out of the people through direct and indirect taxes should be made available in substantial part to the States.'

திரும்பக் கொடுக்கணும். என் அபிப்பிராயம் அல்ல.

ஒரு உறுப்பினர் : அது உங்களுக்கு சாதகமான பத்திரிகை.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : No fears. எங்களுடையது அல்ல அந்தத் தலையங்கம்.

"Tamil Nadu has managed its resources with prudence and even now there is no intention of asking the Reserve Bank for an overdraft." அரசாங்கத்தை இப்படி பாராட்டி இருக்கிறார்கள். The people will support the State Government's insistence on financial devolution from the Centre" நிதியமைச்சரையும் அதிகமாகப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசுக்கு அதிக அளவில் மத்திய அரசு கடன் கொடுக்க வேண்டும். மாநில அரசு கேட்பதை மக்கள் ஆதரிப்பார் என்று தலையங்கத்தில் எழுதி இருக்கிறார்கள். மெயில் இதழிலே கடன் கேட்க வேண்டும் என்று எழுதி இருக்கிறது. நண்பர் சாமிநாதன் அவர்கள் கேட்கக் கூடாது என்கிறார்கள். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஸ்டேட் ரசான்ஸ்போர்ட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். break down ஆகிவிடுகிறது என்று, நீங்கள் எங்களிடத்தில்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [5th March 1969]

ஒப்படைக்கிற நேரத்தில் எப்படி ஒப்படைத்தீர்கள்? காயலான் கடையிலே போடுகிற நிலையிலே எங்களிடம் ஒப்படைத்தீர்கள். இந்த அமைச்சரவை ஆட்சிக்கு வந்த உடனே இது சரியில்லை, என்ன செய்ய வேண்டும் என்று யோசனை செய்து மாண்புமிகு டிரான்ஸ்போர்ட் அமைச்சர் அவர்கள் வருவாயை அதிகரிக்கவும், பிரேக்டவுனைக் குறைக்கவும் ஆலோசனைக்கு ஒரு உயர்மட்ட குழு அமைத்தார்கள். வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவது எப்படி, breakdown ஐ குறைப்பது எப்படி என்பதற்காக High Power Committee questionnaire தயாரித்தது. இரண்டு பகுதிகள். Questionnaire ஐ தலைவர் அனுமதியுடன் படித்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதை படித்துப் பார்த்தால் என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பது புரியும்.

A. Working of the Undertaking

1. What are the suggestions the Union has for augmenting the revenues from sale of tickets?
2. What are the suggestions of the Union regarding new sources of revenue for the undertaking?
3. What are the suggestions of the Union for improving the maintenance of vehicles in depots?
4. What are the suggestions of the Union for reducing the number of break-downs of vehicles on line?
5. What are the suggestions of the Union for ensuring that stores drawn for issue to vehicles are actually put into the vehicles and are not misused?
6. What are the suggestions of the Union for reducing the expenditure on (1) High Speed Diesel oil; (2) Batteries; (3) Tyres and Tubes; (4) Spare parts and any other items.

இதற்காக பம்பாய் சென்று B.E.S.T. திறுவனத்தில் விவரங்களைக் கேட்டறிந்தார்கள். இதைச் சரியாக ஒட்டுவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்தார்கள்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : இரண்டு வருஷம் ஆகிவிட்டது ஒப்படைத்து.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு அண்ணா அவர்களுக்கு புற்று நோய் முன்னாலேயே இருந்தது. திடீரென்று வந்து விடவில்லை. கலைஞர் கருணாநிதியவர்கள் எவ்வளவோ பாடுபட்டு ஆபரேஷன் செய்து அவரைக் காப்பாற்ற முயற்சி செய்தார்கள். அதுபோல இதிலே முன்பே குறைகள் இருந்தன. எங்கள் ஆட்சியிலே வந்துவிடவில்லை. Breakdown க்குக் காரணமே காங்கிரஸ் தான். அதைச் சரிப்படுத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார்.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு : இதற்குக் கூட அண்ணா அவர்களின் பெயரை இழுக்க வேண்டுமா?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : எங்கே பார்த்தாலும் சிவப்புக் கொடி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். யார் வேண்டுமானாலும் செங்கொடியை பிடித்துக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள் என்றார்கள்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [5th March 1969]

திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், எங்கே பார்த்தாலும் சிவப்புக்கொடிகளே காணப்படுகின்றன என்றும், இது கழக ஆட்சிதானா அல்லது கம்யூனிஸ்டு ஆட்சியா என்றும் கேட்டார்கள். சிவப்புக் கொடியைப் பார்த்தவுடன் அவர்களுக்கு அந்த எண்ணம் ஏற்படுகின்றது. அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், தொழிலாளர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது தங்களுக்குரிய சிவப்புக்கொடியை ஏந்திவர பயந்துகொண்டு இருந்தார்கள். நான் தொழிற்சங்கங்களில் 1940-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றேன். எந்தத் தொழிற்சங்கத்திற்கும் உள்ள கொடி செங்கொடிதான்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு : ஐ.என்.டி.யூ.சி.-க்கு என்ன கொடி? அது தொழிற் சங்கம் இல்லையா?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : எங்களுடைய தொழிற் சங்கங்களில் கட்சிக்கொடியை சங்கத்தின் கொடியாக வைத்துக் கொள்ளுவதில்லை. கழகத்தைச் சார்ந்த தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, ஹெச்.எம்.எஸ்.ஸாக இருந்தாலும் சரி. ஏ.ஐ.டி.யூ.ஸி.-யாக இருந்தாலும் சரி, தொழிற்சங்கம் என்றால் அவர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளுவது சிவப்புக்கொடியைத்தான். இன்றைக்கு தொழிலாளர் வர்க்கம் என்ன நினைக்கிறது? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, மக்கள் ஆட்சி வந்து விட்டது, எனவே நமது உரிமைக் குரலை எழுப்பலாம் என்று எண்ணுகின்றது. கொடிகளை ஏந்தலாம், ஊர்வலம் நடத்தலாம், நமது உரிமைகளைத் தட்டிக் கேட்கலாம் என்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்கு இன்றைக்கு வந்து இருக்கின்றது. அவர்கள் எண்ணுகின்றார்கள், They feel that the time has come when they can fight for their rights which was denied to them by the previous Government என்று. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தொழிற்சங்கவாதிகள் வாங்கிய அடிகள், பட்ட கொடுமைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. நான்குட பலத்த அடிகளை வாங்கியிருக்கின்றேன். 1960-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் நான் தொழிற்சங்க வாதி என்ற ஒரே காரணத்திற்காக சிறைப்படுத்தப்பட்டேன். கொடுமையான குறைகளில் தாக்கப்பட்டோம். திருப்பி அடிக்கக்கூடாது என்பதற்காக திருப்பித் தாக்கவில்லை. அது எங்களுக்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கற்றுத்தந்த தாரக மந்திரம். இன்றைக்கு அப்படி அல்ல. தொழிலாளர்கள் எண்ணுகின்றார்கள், நமது ஆட்சி வந்து இருக்கின்றது, நமது உரிமைக் குரலை எழுப்பலாம் என்று. அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு இன்றைய கழக ஆட்சியில் பெரும் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது என்பதையே திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்ட சிவப்புக் கொடிகள் காண்பிக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கத் துறையில் பணியாற்றும் என்.ஜி.ஓ.-க்களைப் பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1960-ஆம் ஆண்டில் திரு. ராமுண்ணி மேனன் கமிஷனல் செய்யப்பட்ட சிபாரிசுகள்படிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [5th March 1969]

சம்பள விகிதங்கள்தான் இன்றைக்கும் அமுலில் இருக்கின்றன. அவை கொடுக்கப்பட்டு ஒன்பது ஆண்டுகள் ஆகின்றன. தனியார் துறையில் நாங்கள் ஒப்பந்தம் செய்தால்—தேதி குறிப்பிடாமல் ஒப்பந்தம் செய்தால், இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் சட்டப்படிக்கு அது ஆறு மாதத்தான் செல்லும். தேதி குறிப்பிட்டு இருந்தால் இது அதிக பட்சம் மூன்று ஆண்டுகாலத்திற்குத்தான் அமுலில் இருக்கும். அதற்குமேல் எந்த யூனியனும் ஒப்பந்தம் செய்யாது. அதற்கு மேல் அந்தச் சட்டம் 19/2 படிக்கு அதுபது நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு வேஜ் ஸ்ட்ரக்கரை மாற்றுவதற்கு உரிமை இருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசுகள் அமலுக்கு வந்து ஒன்பது ஆண்டுகாலம் ஆகின்றது. இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசு செலுத்திவருகின்றது. இப்போது மீண்டும் ஒரு சம்பளக் கமிஷனை அமைத்தால் அதன் பரிந்துரைகளைப் பரிசீலித்து அவற்றை அமலுக்குக் கொண்டுவர இரண்டாண்டுகாலம் ஆகும். எனவே இதைச் செய்ய அரசு முன் வரவேண்டும். பெரும்பாலான அரசு சிப்பந்திகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வர வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அவர்களுக்கு இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது கூட தோட்ட வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் 40 பேர் வந்தார்கள் என்னிடம். கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக நிரந்தரமாக்கப் படாமல் இருக்கின்றோம் என்று சொல்லிக் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். ஏன் ஐயா, 20 ஆண்டுகளாக அல்லவா இருக்கின்றீர்கள் என்று கேட்டேன். பிறகு அவர்களிடமிருந்து மனுக்களை வாங்கி அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தேன். இப்போது அவர்களைப் ப்ரொவின்ஷல்ஸ் பண்ணப்போகிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லிக் கொண்டு போவார்கள்? வாழ்க நமது அரசு, வாழ்க அண்ணா என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டு போவார்கள். எனவே அத்தகைய பாராட்டுதல்கள் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்றால் இதைச் செய்யவேண்டும். எனவே சம்பளக் கமிஷனை அமைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கு இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அரசுக்கு மீண்டும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

7-00 p.m. The Dravida Munnetra Kazhagam Government is a labour oriented Government and there is no ambiguity about this.

VICE-CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Thursday, the 6th March 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Strike by rice mill owners

* 136 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether the 48 rice mill owners in Madurai City struck work in November 1968 without taking charge of the quantity of paddy allotted to them on the plea that they are put to a loss as the Government demand from them 64.5 per cent of rice; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

அரிசி ஆலை சொந்தக்காரர்கள் வேலை நிறுத்தம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-கொள்கை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளித்து வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை நகரில் உள்ள 48 அரிசி ஆலை சொந்தக்காரர்கள் அரசு, அரிசி 64.5 சதம் கேட்பதால் நடட்டம் ஏற்படுகிறது என ஒதுக்கிய நெல்லை எடுக்காமல் 1968 நவம்பரில் வேலை நிறுத்தம் செய்தனரா?

(இ) ஆமெனில், இதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை நகரத்தில் மட்டுமல்ல, ராஜ்யத்தின் பல்வேறு பகுதியிலுள்ள அரிசி ஆலைச் சொந்தக்காரர்களும் 64.5 சதம் கேட்டால் தங்களுக்கு நஷ்டம் வருகிறது என்று கூறி பல முறை வேலை நிறுத்தம் போன்றவைகளால் சர்க்காருக்கு மறுப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் அவர்களைக் கண்டு பேசி 1 சதம், 2 சதம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அமைச்சர் முழுமையும் ஒன்றுமே இல்லை என்று கூறுவது வியப்பாக இருக்கிறது. அதனால் அதை நன்கு ஆராய்ந்து பதில் தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நான் குறிப்பிட்ட தெல்லாம் வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை என்பதுதான். கேள்வி வேலை நிறுத்தம் நடந்ததா என்பது. கோரிக்கை வந்தது

[6th March 1969]

உண்மை. 64.5 என்பதை 63.5 ஆகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் அதை 64 என்று விசேஷச் சலுகையாகக் குறைத்தது. 1-10-1968 முதல் அந்தப் பருவத் திற்கு மட்டும் அது குறைக்கப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, உற்பத்தி யாகும் நெல்லில் ஒரு பகுதிக்கு ஒரு விதமாக இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் 64 சத விகிதத்துக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. சில பிரிவுகளில் சில சதவீதம் குறைவாகவும் சிலவற்றில் கூடுதலாகவும் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் எப்படி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கூடுதலாகவும் குறைவாக வும் இருப்பதால்தான் சராசரி கணக்கெடுத்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

Mechanical driers

* 137 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Mechanical Driers installed by the Food Corporation in Thanjavur district were not utilised for even a single day during the Kuruvai season; and

(b) if so, the reasons therefor?

நெல் உலர்த்தும் கருவிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உணவு கார்ப்பரேஷன் அமைத்த நெல் உலர்த்தும் கருவிகள் குறுவை அறுவடையில் ஒரு நாள் கூட உபயோகிக்கப்படவில்லை என்பது சரியா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) இல்லை.

(இ) சென்ற ஆண்டு குறுவை நெல் அறுவடை செய்த பொழுது, மழை இல்லை. எனவே, நெல்லில் அதிக ஈரமில்லாததால், நெல்லை உலர்த்தும் கருவிகளில் உலர்த்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஆகவே 1968-ம் ஆண்டு குறுவை அறுவடையின்போது இக்கருவிகள் அதிக அளவில் உபயோகிக்கப் படவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கருவிகள் எவ்வளவு ரூபாய் மூலதனத்தில் அமைக்கப்பட்டன? ஒரு நாளைக்கு எத்தனைடன் நெல் அதில் உலர்த்தலாம்? சாதாரணமாக அப்படி உலர்த்துவதால் சர்க்காருக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கிறது?

[6th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இந்த நெல் உலர்த்தும் இயந்திரம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கு ரூ. 2,91,000 செலவாகிறது. மொத்தம் ரூ. 87,32,000 செலவானது. ஒரு நாளைக்கு 160 டன் நெல் உலர்த்தலாம்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளதைப் போல நெல் உலர்த்தும் இயந்திரத்தை மதுரை மாவட்டத்திலும் ஏற்படுத்த அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மதுரைக்கு அது தேவையில்லை. தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் குறுவை - அறுவடை சமயத்தில் ஈரம் காக்கிறது என்ற காரணத்தால், அந்த ஈரத்தை உலர்த்தி உடனடியாக மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டியிருப்பதால் நெல் ஈரத்தால் முளைத்துவிடாமல் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் தஞ்சையில் அது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்: வட ஆற்காடு மாவட்டம் தஞ்சைக்கு அடுத்தபடி நெல் உற்பத்தி செய்யப்படும் இடம். ஆகையால் அந்த மாவட்டத்தில் ஒரு உலர்த்தும் இயந்திரம் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இந்த நெல் உலர்த்தும் இயந்திரம் வட ஆற்காட்டிற்குத் தேவையில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்ட இந்த இயந்திரத்தில் ஒரு நாளைக்கு 160 டன் தான் உலர்த்தமுடிகிறது. மாதத்திற்கு 4,500 டன், ஒரு வருஷத்திற்கு 50 ஆயிரம் டன் தான் உலர்த்த முடியும். ஆனால் தஞ்சையில் 8 லட்சம் டன்னுக்கு மேலாகக் கொள்முதல் செய்கிறோம். ஆகையால் 50 ஆயிரம் டன் நெல்லுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் இயந்திரம் அமைக்க வேண்டுமா? அதனால் ஏற்படும் வட்டி நஷ்டம் எவ்வளவு என்பதை அரசு ஆராய்ந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இது இந்திய ஃபுட் கார்ப்பரேஷனால் அமைக்கப்படுவது. நாம் செய்வதில்லை. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் ரூ. 2,91,000-த்தை ரூ. 1,91,000 என்று குறைத்துக் கணக்கிட்டார்கள். அதைக்கட்டி கணக்குப் போட்டு மத்திய அரசுக்கு வேண்டுமானால் உறுப்பினர், ஆலோசனை சொல்லலாம்.

Hindi Pandits

* 138 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether any permanent Hindi Pandits employed in the Service Homes under the Women's Welfare Department, have been ousted from service consequent on the language policy of the Government; and

(b) if so, whether any alternative employment has been given to such affected teachers?

[6th March 1969]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Correspondents of aided high schools

* 139 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER) : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether Correspondents of Aided High Schools have authority to interfere in the academic work and the internal administration of schools; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) & (இ) இயல்பாகத் தலையிடுவதில்லை. ஆனால், முறைகேடான செயல்கள் நிகழ்ந்து வருவதாகக் கவனிக்கப்படும்பொழுதும், பள்ளியின் வேலை புறக்கணிக்கப்படும்பொழுதும், பள்ளி ஒழுங்காகப் பேணிவரப் படுவதற்கும், பள்ளி ஏற்பு மானியம் நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப் படுவதற்கும், அவ்வப்போது முடிவு செய்யப்படுகிற ஒழுங்கு விதிகள் செயல்படுத்தப்படுவதற்கும் பொறுப்புள்ள பள்ளித் தொடர்பாளர் அவ்வாறு தலையிட்டுக் குறைகளை நீக்கலாம்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஏதாவது தமிழ் நாட்டிலுள்ள பள்ளிகளில் நடந்து, அரசு தலையிட்டு, அந்த நிர்வாகஸ்தர்களை அப்பதவிப் பொறுப்பிலிருந்து நீக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ததுண்டா? ஏதேனும் அப்படி நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தகவல் இல்லை.

Book published during World Tamil Conference

* 140 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the books and reports published by the Director of Tamil Development in his capacity as the Secretary-General of the World Tamil Conference at the cost of the conference;

(b) the price at which each of them was sold;

(c) the number of copies published in each; and

(d) the names of the persons to whom these were distributed free of cost?

உலகத் தமிழ் மாநாட்டு விழா மலர்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உலகத் தமிழ் மாநாட்டுச் செலவில் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநரால் மாநாட்டு அமைப்புச் செயலாளர் என்னும் முறையில் என்னென்ன புத்தகங்கள், அறிக்கைகள் வெளியிடப் பட்டன?

[6th March 1969]

(இ) அவைகள் ஒவ்வொன்றும் என்ன விலைக்கு விற்கப் பட்டது?

(உ) ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனை பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன?

(எ) யார் யாருக்கு இலவசமாக விற்போகிக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) உலகத் தமிழ் மாநாட்டு விழா மலர், புகாரில் ஒரு நாள்; கலைக் காட்சிக் கையேடு ஆகிய புத்தகங்கள் வெளியிடப்பெற்றன.

(இ) இவை முறையே ரூ. 30, ரூ. 1, ரூ. 15 ஆகிய விலைக்கு விற்கப்பட்டன.

(உ) இவற்றில் முறையே 10,000, 5,000, 5000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன.

(எ) அமைச்சர்கள், உயர் அதிகாரிகள், கட்டுரை ஆசிரியர்கள், பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், மாநாட்டு வெற்றிக்காக உழைத்தோர் முதலியவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இதில் எத்தனை ரொக்கத்திற்கு விற்கப்பட்டது? எத்தனை இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டது? எத்தனை இப்போது ஸ்டாக் இருக்கிறது? இருந்தால் அங்கத்தினர்களுக்கு ஏதாவது கொடுக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : யார் யாருக்குக் கொடுக்கப் பட்டது என்ற புள்ளி விவரம்தான் இருக்கிறது. எத்தனை கொடுக்கப்பட்டது என்ற கணக்கு இல்லை. அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்ற ஆசை எனக்கு இருக்கிறது. புத்தகங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்டிருக்கிறேன்.

U.N. contribution for World Tamil Conference

* 141 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the U.N. Assembly donated Rs. 50,000 for the World Tamil Conference; and

(b) the condition subject to which this donation was given?

உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு ஐ. நா. நன்கொடை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) ஐ. நா. சபை உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்காக ரூ. 50 ஆயிரம் நன்கொடையாகக் கொடுத்ததா?

(இ) என்ன நிபந்தனையுடன் இந்த நன்கொடை கொடுக்கப் பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) & (இ) இரண்டாவது உலகத் தமிழ்க் கருத்தரங்கு நடவடிக்கைகளை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்காக யுனெஸ்கோ 48,750 ரூபாய் நன்கொடை வழங்கியுள்ளது.

[6th March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, அவை அச்சிடப்பட்டு வழங்கப்பட்டனவா? விசைக்கு விற்கப்பட்டனவா? அப்படி விற்காதால் எவ்வளவு லாபம் கிடைத்தது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: அரசாங்கத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இது ஒரு இந்திய அமைப்பு. மத்திய அரசு மூலமாக யுனெஸ்கோ அனுப்புவது. அதை நாம் கொடுத்தோம்.

Official language

* 142 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the resolution passed regarding the medium of instruction and the official language at the State Education Ministers' Conference held at Delhi, recently; and

(b) the views expressed by the Tamil Nadu Education Minister on behalf of the Government of Tamil Nadu?

ஆட்சி மொழி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) அண்மையில் டில்லியில் நடைபெற்ற மாநில கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில், பயிற்சி மொழி, ஆட்சி மொழி பற்றி என்ன தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது?

(இ) தமிழக அரசு சார்பாக கல்வி அமைச்சரால் என்ன பேசப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) உயர்நிலைக் கல்வி நிறுவனங்கள் எல்லாவற்றிலும் வட்டார மொழியையே பயிற்சி மொழியாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆட்சிமொழி குறித்துத் தீர்மானம் எதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

(இ) வட்டார மொழியே எல்லா நிலையிலும் பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்கிற பரிஷரை இம்மாநில அரசின் முழு இசைபெற்றுள்ளதென அம்மாநாட்டில் எடுத்துக் கூறப் பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை 14 மொழிகளிலும் எழுதலாம் என்று கூறியதாகச் செய்தி பத்திரிகையில் வந்தது. அதைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. அதைப் பற்றி இந்த அரசு என்ன நினைக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: மகாநாட்டில் பேசியதைப் பற்றித் தகவல் இல்லை. 14 மொழிகள் வருமென்று மத்திய அரசு நீண்டநாளாகச் சொல்லிவருகிறது.

[6th March 1969]

Tamil as official language in Secretariat

* 143 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state the names of the Departments where Tamil has been introduced as official language in the Tamil Nadu Secretariat?

தலைமைச் செயலகத்தில் தமிழில் நடவடிக்கை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தலைமைச் செயலகத்தில் எந்தெந்தத் துறைகளில் தமிழில் நடவடிக்கைகள் நடத்தப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: சட்டம், சட்டமன்றம், சட்டப் பேரவை, நிதி ஆகிய துறைகள் நீங்கலாக மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழ்த்திட்டத்தின் முதல் நிலை 1—5—1966 முதல் செயற்பட்டு வருகின்றது. இதன்படி பொதுமக்களிடமிருந்து தமிழில் வரும் கடிதங்களுக்குத் தமிழிலேயே பதிலளிக்கப்பெறும்.

(2) தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் எல்லாப் பிரிவுகளிலும் செய்தி விளம்பரத்துறையிலும் தமிழ்த்திட்டம் முழு அளவில் செயற்படுத்தப் பெற்றுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட இரு துறைகளிலும் பொதுவாக எல்லா நடவடிக்கைகளும் தமிழிலேயே நடத்தப் பெறுகின்றன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, சட்டத் துறையிலும் நடவடிக்கைகள் தமிழிலேயே நடத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றனவா? குறிப்பாக சட்டப் புத்தகங்கள் தமிழில் அச்சிடப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: இதற்குச் சட்டச் சொற்கள் ஒரே மாதிரியாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கருத்து சொல்லப் பட்டு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழு சட்டச் சொற்களை உருவாக்கி இருக்கிறது. அப்புத்தகம் சில நாட்களில் வெளியிடப்படும். அந்தக் கிளாசரி முடிந்துவிட்டால், அந்த அடிப்படையில் மசோதாக்கள் எல்லாம் தயார் செய்வதற்குக் குழு அமைத்திருக்கிறோம். சில நாட்களில் பல நீதிபதிகளின் தலைமையில் அது நடைபெற இருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: இப்போது வெளியிடப்படும் ஃபோர்ட் செயின்ட் ஜார்ஜ் கெஜட் 30 சதவிகிதத்திற்கு மேலாக ஆங்கிலத்திலேயே அச்சடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை முழுவதும் தமிழிலேயே அச்சடித்து அனுப்புவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: தமிழில் எங்கெங்கே சாத்தியப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் அச்சு அடித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. விரைவாக எல்லாத் துறையிலும் அது பின்பற்றப்பட வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

[6th March 1969]

Official Language Committee

* 144 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu Official Language Committee was reorganised recently; and

(b) if so, the names of its members?

தமிழக ஆட்சி மொழிக் குழு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) தமிழக ஆட்சி மொழிக் குழு அண்மையில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில் உறுப்பினர்கள் யார் யார்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) மாற்றி அமைக்கப்பட்ட ஆட்சி மொழிக்குழு உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு:—

(1) திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன், கல்வி அமைச்சர்,

தலைவர்.

(2) திரு. மு. கருணாநிதி, பொதுப்பணி அமைச்சர்,

துணைத் தலைவர்.

(3) செயலாளர், ஆட்சிமொழிக்குழு,

செயலாளர்.

(4) அரசுச் செயலாளர், கல்வித் துறை,

(5) தமிழ் வளர்ச்சித்துறை இயக்குநர்,

(6) டாக்டர் மு. வரதராசனார்,

(7) திரு. கா. திரவியம் (ஐ.ஏ.எஸ்.),

(8) திரு. கீ. இராமலிங்கனார்,

(9) திரு. மா. சண்முகசுப்பிரமணியம்,

(10) திரு. வல்லை. எம். பாலசுப்பிரமணியம்,

(11) திரு. கோ. மு. முத்துசாமி பிள்ளை,

ஐ.ஏ.எஸ். (ஒப்ப.),

உறுப்பினர்கள்

Municipal Chairman, Kancheepuram

* 145 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether 21 members of the Kancheepuram Municipal Council signed a no-confidence motion against the Kancheepuram Municipal Chairman in May 1968 and submitted it to the Revenue Divisional Officer; and

(b) if so, the reason for the Revenue Divisional Officer not having taken action?

[6th March 1969]

நகரசபைத் தலைவர், காஞ்சிபுரம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதில் அளிக்க விரும்புகிறேன்—

(அ) 1968, மே மாதத்தில் காஞ்சிபுரம் நகரசபைத் தலைவர் மீது 21 நகரமன்ற உறுப்பினர்கள் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் அறிவிப்பைக் கையெழுத்திட்டு வட்டார வருவாய்த்துறை அதிகாரியிடம் கொடுத்தனரா?

(இ) ஆமெனில், இதன்மீது வருவாய்த்துறை அதிகாரி நடவடிக்கை எடுக்காத காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: (அ) ஆம்.

(இ) நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை ஆலோசிக்க நகரமன்றத்தில் வட்டார வருவாய்த்துறை அதிகாரி கூட்டிய கூட்டத் திற்கு உறுப்பினர் யாருமே வரவில்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member]

II.—RULING ON A MEMBER'S REFERENCE TO D.M.K. MEMBERS OF PARLIAMENT

MR. CHAIRMAN: I have gone through the particular proceedings carefully. There is no sort of insinuation against Members of Parliament of the D.M.K. party. It seems it is a case of exhortation as it is done in the case of sports even while the contestants are active. Even before any objection was taken to his remarks, the hon. Member (Dr. M. A. Muthiah Chettiar) had said:

'I have repeated several times on the floor of this House that the 25 Members of the D.M.K. Party in Delhi are not doing their best. Probably they have done their best, we do not know. Newspapers have not given sufficient space for it. If that be so, I apologise in advance for having made these remarks. I am only exhorting them, the Members of Parliament, who represent South India in such large numbers and who have been elected with huge majorities to do their best for the country. I am requesting the Hon. Ministers to do this and that for the country and in the same way I am requesting them.' So let not heat be infused in the discussion. Already the weather here is very hot to-day.

III. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70—cont

* திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70 ஆம் ஆண்டுக்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலே இருக்கிற சிறப்புக்களைக் குறித்து, புகழுக் வகுப்பு வரையிலே இலவசமாகக் கல்வி அளிக்கப்படுவது குறித்து, செலம் உருக்காலைக்கு முதல்

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்] [6th March 1969]

போட நடவடிக்கை எடுத்து வருவது குறித்து, சர்க்காருடைய ஊழியர்களுக்கு திருமணக் கடன் தருவது குறித்து இருக்கின்ற நல்ல அம்சங்களையெல்லாம் என்னுடைய கட்சித் தோழர்கள் இங்கே விளக்கி இருக்கிறார்கள். அதே போல வேறு கட்சித் தோழர்களும் ஒத்துழைப்பை நல்கியதோடு பலப்பல குறைகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நண்பர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிகளிலே இருக்கின்ற அவலமான நிலையை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதேமாதிரி ஆசிரியர் சார்பிலே தோழர் சந்தோஷம் அவர்கள் குறைகளை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் அரசு பரிசீலித்து ஆவன செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நம்முடைய வேதனையெல்லாம், நம்முடைய இடர்ப்பாடு எல்லாம், நம்முடைய தொல்லை எல்லாம், நமக்கு இன்று நேர்ந்து இருக்கிற அவலத்திற்கு எல்லாம் காரணம் இருபது ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே செய்த பலப்பல தவறுகள். அந்தக் காரணத்தால்தான் நாம் இவ்வளவு வேதனைப்படுகிறோம்.

மொரார்ஜி தேசாயைப் பொறுத்த வரையிலே, ஆங்கிலத்திலே சொல்வதானால் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தவர் மொரார்ஜி தேசாய். பொற்கொல்லர் சமுதாயத்தை அவர் எவ்வளவு அலைக்கழித்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். மாட்டிய மாநிலத்திலே அவர் எத்தனை கோர விசையாட்டுகளை நடத்தினார் என்பதை நாம் அறிவோம். அதேமாதிரி அகமதாபாத்திலே உண்ணாவிரத நாடகமாடியதை நாம் அறிவோம். அவருடைய வரிகள் ஈவு இரக்கம் இல்லாமல், இதயம் இல்லாமல் ஏழைகளைக் கசக்கிப் பிழிகின்றன, நடுத்தர வர்க்கத்தினரையெல்லாம் நாசமாக்குகின்றன என்பதை நாங்கள் அல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே டெல்லியிலே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இருபதாண்டு காலமாக இந்தியத் துணைக் கண்டம் பட்ட அல்லல்களுக்கு குறிப்பாக யாரையாவது ஒரு நபரைக் குறிப்பிட வேண்டுமானால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், அந்த ஒரே ஒரு நபர், எனக்கு அவரிடத்திலே பெரு மதிப்பு உண்டு, அவர் அகில உலகம் சுற்றியவர், ஏராளமான வரலாறுகளைப் படித்தவர், வரலாற்றைச் சமைத்தவர், பல்லாண்டுகளாக சிறையிலே இருந்தவர், இளைஞர்களையெல்லாம் தம்பக்கம் சர்த்தவர், “ஆசிய ஜோதி” என்று பெயர் பெற்றவர், பண்டித நேரு அவர்கள்தான். அவர் உறுதியாக இருந்திருந்தால், அக்கிரமக்காரர்களை அடக்கியிருந்தால் ஆளவேண்டுமென்று நிறமையோடு கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால், இந்த இந்தியத் துணைக் கண்டம் இந்த நிலைமைக்கு நிச்சயமாக வந்திருக்காது. நான் பேசினால், நான் பரம்பரை எதிரி என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் காங்கிரசிலே மத்திய அமைச்சரவையிலே இருந்தவர், காட்கில், அவர்

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்] 6th March 1969]

தன்னுடைய “Government from inside” என்ற நூலிலே சர்க்கார் எப்படியெல்லாம் இயங்கியது என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். அதிலே சொல்கிறார்,

“He made statements in a hurry and even the Cabinet Members dared not oppose him, let alone the civil servants. The result was indecision in policy and weakness in execution”.

அவர் மிக மிக அவசரமாக முடிவுகளை வெளியிட்டார். கூட இருந்த சக அமைச்சர்கள்கூட அவரை எதிர்க்க முடியவில்லை. அதிகாரிகளால் அவரை எதிர்க்க முடியவில்லை. இந்த அவல நிலைக்கு இந்தியத் துணைக்கண்டம் அவரால் உருவானது. அவரை Hamlet என்று அழைப்பார்கள். இதைச் செய்யலாமா, அதைச் செய்யலாமா, இது நல்லதா, அது நல்லதா என்று எண்ணிக் கொண்டே இருப்பார். அவர் மிக மிக நல்லவர்தான். பெரிய லட்சிய வாழிகான். ஆனால் இந்திய அரசியலைப் பொருத்தவரையிலே அவர் மிகவும் வேதனையான நிலைமையைத்தான் கண்டார். நண்பர்களை நம்பினார். பல நண்பர்கள் அவரை நட்பாற்றினாலே விட்டுவிட்டார்கள். Ronald Segal என்பவர் The Crisis of India, என்ற நூலில் “Nehru never wished to be a tyrant, but he became one. He never realised that his worst enemies were his own party, undermining his policies, debasing the coinage of his thought. He fought the power of caste, yet permitted the party to deploy it in electoral tactics. He revered the rule of law, yet detained political opponents without trial. He despised corruption and recognized its dangers, but he sat by, silent, while political colleagues, and even relatives, openly engaged in it.”

இத்தனையும் நான் சொன்னதல்ல. பலர் இந்த இந்தியத் துணைக் கண்ட அரசியலை ஆராய்ச்சி செய்து எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

காந்தியத்திலே ஊழிக் கிளைத்தவர்கள், தங்கள் வாழ்க்கை புராவையும் காந்தியத்திற்கு அற்பணித்தவர்கள், வேண்டும் என்றே எளிமையை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், அவர்களெல்லாம் வேதம்புகிற அளவுக்கு அரசியல் நிலைமை மாறிவிட்டது. உண்மை காந்தியவாதிகள் வெளியிலே புழுங்குகிற அளவுக்கு வேதனை அதிகமாக இருக்கிறது. அரசார்ய இருபாளானி மனம் புழுங்கியிருக்கிறார். ஸ்ரீயப்பிரகாஷ் நாராயணன், அரசியல் நூற்றம் சசிக்க லில்லை. மிச்சம் மீதி காலக்கை வேறு காரியங்களிலே செலவிடுகிறான் என்று மனம் வெகும்பி கைங்கியிருக்கிறார். பல காந்திய வாதிதன் ஒன்றைக்க வாழ்வதற்கே வேதனைப்பட்டுக்கொண்டு தத்த வித்தாக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய எதிரொலி, காந்தி வாதிதன் ஒன்றைக்க வாழ்வதற்கே வேதனைப்பட்டுக்கொண்டு வருகிற சுந்தரிகை Caravan அகிலே இருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : நேரு போய் நான்கைந்து வருஷம் ஆகிறது. I want to know how all these things

[6th March 1969]

THIRU A. P. JANARDHANAM : That is the root of everything. We are discussing this. I shall move on.

மிஸ்டர் சேர்மன் : பிரியாம்பிள் என்ன, எனக்கு அண்டர் ஸ்டான்ட் ஆகவில்லை.

திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் : The present is the fruit of the past.

அத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆசிரியர்களுடைய அவல நிலையைக் குறித்து இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆசிரியர்களுக்காக வாதமிடுவதற்கு ஏராளமானவர்கள் இந்த மேலவையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் பலப்பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்கள் வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்குகிறவர்கள். ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் மனதிலே பல கருத்துக்களைத் தூவுகின்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் மிகவும் அரும்பாடுபட்டு வருங்காலத்தை உருவாக்குகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் அல்லல்படக்கூடாது என்பதை நாம் அத்தனைபேரும் உணர்ந்து இருக்கிறோம். ஒரு ஏழை ஆசிரியரின் பிள்ளை என்ற முறையிலே ஆசிரியர்கள் எத்தனை கொடுமைகளை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை நேரடியாக உணர்ந்து இருக்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்காக இங்கே நாம் எத்தனை நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் நாடு அதைத் தாங்கும் என்றுதான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒழுக்கம் மிகவும் சிதைந்து போய் விட்டது, பல துறைகளிலே ஒழுக்கம் கெட்டுவிட்டது என்பதையெல்லாம் அவர்கள் ஆணித்தரமாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஒழுக்கத்திற்கு குறள் தேவை என்று சொன்னார்கள். திருவள்ளுவருடைய இரண்டாயிரம் ஆண்டு விழா நடந்துகின்ற இந்த நேரத்திலே இந்த அமைச்சர் ஒவ்வொரு கல்வி நிலையிலும் வள்ளுவருடைய குறளைப் பாடமாக வைக்க வேண்டும் என்று கல்வி அமைச்சரை நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் அமைக்க இருக்கிற சமுதாயம், நாம் காண விரும்புகிற சமுதாயம், இந்த ஒரு அடிப்படையிலே அமைய வேண்டும் என்பதை நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். வள்ளுவருடைய அடிப்படையிலே நாம் இயங்கிவருவதால்தான், வள்ளுவருக்கு நாம் மரியாதை செய்ய வேண்டும் என்று நாம் விரும்புவதால்தான், நிறைய பெருந்தன்மையோடு, அவர் எடுத்துக்காட்டியவைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக நாம் இயங்கி வருகிறோம்.

வரலாறு திருத்தி எழுதப்படவேண்டும். அதிலே அபாலரின் அதிகம் இருக்கிறது என்று நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி எடுத்துக் காட்டினார்கள். உள்ளபடியே வரலாறு திருத்தி அமைக்கப்படத் தான் வேண்டும். சேரன் செங்குட்டுவன், கரிகால் பெருவளத்தான் போன்றவர்களின் வரலாறு, திராவிடர்களின் பெருமை உலகுக்குக் தெரியுமா என்றால் தொய்வில்லை. இவ்வையிலே இருட்டடிக்கப்

[6th March 1969] [திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்]

பட்டுவிட்டன. பூம்புகார் விழா போன்ற முறைகளிலே நாம் ஓரளவு உலகத்திற்கு தம்மைப்பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறோம். முச்சங்கங்களைப்பற்றி, மூவேந்தர்களைப்பற்றி, கடாரத்தை வென்றவர்களைப்பற்றி எல்லாம் நாம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய ஒரு அவசியத்திலே இருக்கிறோம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வள்ளுவரின் தூதுவராக, திராவிட பண்பாட்டின் தூதுவராக, பொன்னான கருத்துக்களையெல்லாம் ஏலில் எடுத்துத் தந்து வந்திருக்கிறார்கள். நாம் தலை நிமிரத்தக்க வகையிலே பலவற்றை சமைத்திருக்கிறோம். அவைகளையெல்லாம் நாம் மீண்டும் பாடங்களிலே புகுத்தி நமக்கு வேண்டியதை நாம் அடைய முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மேலை நாடுகளிலேயிருந்து வந்த நாகரிகம் எல்லாம் தீது என்பது போன்று அவர் எடுத்துக் காட்டினார். மேலை நாட்டு நாகரிகம் அத்தனையும் தீது அல்ல. உண்மையிலேயே சொல்கிறேன். ஜப்பான் இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பிறகு அழிவுற்று விட்டது. அது எரிமலைகள் நிறைந்த நாடு. ஆனால் அந்த ஜப்பான் மேலை நாடுகளை காப்பி அடித்த காரணத்தால்தான் முன்னேறியது. அந்த ஜப்பான் கப்பல் கட்டும் துறையிலே பிரிட்டனை காப்பி அடித்தது. சட்டத் துறையிலே பிரான்சைக் காப்பி அடித்தது. விஞ்ஞான அறிவுக்கு ஜெர்மனியைக் காப்பி அடித்தது. சிறந்த மாடல்களை எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தால்தான் 25 ஆண்டுகளிலே மேலை நாடுகளுக்கு சமதையான நிலைக்கு வந்தது. அடுத்து 25 ஆண்டுகளிலே உலகத்திலே இன்றைக்கு அபெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அஞ்சுகிற அளவுக்கு ஜப்பான் வந்துவிட்டது. நமக்கு ஜப்பான் ஒரு நல்ல மாடல். என்னென்றால் அது ஆசியா கண்டத்திலேயே இருக்கிறது. கண் எதிரிலேயே முன்னேறி இருக்கிறது. ஸ்டால் யூரிட்ச் என்று விரிகளிலே எல்லாம் தொழில்களைப் பெருக்கி ஜப்பான் முன்னேறி இருக்கிறது. அதனிடமிருந்து நாம் பாடம் கற்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து நண்பர் சுலாமிநாதன் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார் உறவு குறித்து ஒரு கவுன்சில் அமைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காரை இடித்துரைக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நிலை வாதாட வேண்டும். அவசியமானால் சண்டை மிடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மதிப்பிற்குரிய ஓமந்தாரார் 1955-ல் அராத பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும், நாம் மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போட வேண்டும் என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதேபோல மைசூர் மாநில ஹனுமந்தையா போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார். பெரிய சிபர், காங்கிரசிலே என்று குறிப்பிட வேண்டும். அவர்கள் வங்காளத்திலே பி. சி. ராய், அவர் எந்த அளவுக்கு நடந்து கொண்டார் என்றால், மத்திய சர்க்காரோடு சிட்டங்களைப் போட்டு அவைகளை வற்புறுத்தினால்கூட, தங்களுடைய வங்காள நிலைக்கு பாதுகாப்பு இருந்தால், அவைகளை அவர் வம்படிகொள்ளலே இல்லை. அந்த அளவுக்கு அவர் இருந்தார். இதைத்தான் நான்கள் இடித்து இடித்துக் கேட்

திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் [6th March 1969]

டோம். இன்றைக்கு எங்களைப் பார்த்து, கெஞ்சுகிறார்கள், அதட்டுகிறார்கள் என்கிறார்கள். நாங்கள் நிச்சயமாக அதட்டுவோம், கெஞ்சுவோம், சூரல் கொடுப்போம், போர் தொடுப்போம். அத்தனையும் டெல்லியிடந்தானே? லண்டனிடம் அல்ல. வாஷிங்டனிடம் அல்ல. மாஸ்கோவிடம் அல்ல. பீகிங்கிடம் அல்ல. டெல்லியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோம். இந்த இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் ஒருமைப்பாட்டை உத்தேசித்து நம்முடைய சிறப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் நம்மை மதிக்கவேண்டும். நம்முடைய உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளிக்கவேண்டும், நம்முடைய பொருளாதாரத்திற்கு துணை செய்யவேண்டும் என்று நாம் ஆசைப்பட்டக் கூடாதா? அதனால் தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தன்னுடைய சுற்றத்த மதியாலே, தன்னுடைய ராஜ தந்திரத்தாலே, நேர்மைப் போக்காலே, கண்ணியத்தாலே, டெல்லியிலே இருக்கிற பலரையும் கவர்ந்தார். இந்தக் தன்மைதான் வளரவேண்டும் என்று நாங்கள் ஆசைப்படுகிறோம் அது மட்டுமல்ல. இந்த மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார் தலைவலியெல்லாம், இந்தச் சிக்கல் எல்லாம், இந்த வேதனை எல்லாம் அயல்நாட்டு விவகாரங்கள், பாதுகாப்பு, நாணய செலாவணி, கரன்சி, ரிசோடு மத்திய சர்க்கார் நின்றுவிட்டு, மற்ற எல்லாத் துறைகளையும் மாநில சர்க்காருக்குத் தந்துவிட்டால் இருக்கவே இருக்காது

திராவிட நாடு கேட்கிறார்கள் என்கிறார்கள். திராவிட நாட்டை நாங்கள் கேட்டவர்கள்தான். திராவிட நாட்டுக்கான ஆதாரங்களை நாங்கள் தந்தவர்கள்தான். திராவிட நாடு எங்கள் இதய இதம், அப்படியெல்லாம் முடிங்கியவர்கள்தான். அபிராம் அபிராம் ஆதாரங்களைக் காட்டி, டன் டன்னாகப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்து இளைஞர் சமுதாயத்தைத் தட்டி எழுப்பியவர்கள்தான். ஆனால் நாங்கள் திராவிட நாடு பிரச்சினையை அன்றே கை விட்டு விட்டோம். ஏதை எதிர் பார்த்து? மத்திய சர்க்காருக்கு உரிய தாக்கை எதிர் பார்த்து. இந்தியை நம்முடைய கெஞ்சிலே திணித்த மாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்த்து. ஏதை எதிர் பார்த்து? அவர்கள் நம்மை மதிப்பார்கள். நம் மீது நமது விருப்பத்திற்கு மாறாக ஏதையும் திணித்த மாட்டார்கள் என்பதை எதிர்பார்த்து.

It should be a two way traffic. Not a forced integration.

இந்த நல்லெண்ணத்தோடு அவர்கள் சிந்திப்பார்கள். நமது உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளிப்பார்கள். நம்முடைய உணர்ச்சிகளுக்கு மாறாக நம்மால் மாட்டார்கள். என்பதை எதிர்பார்த்துத்தான் நாம் திராவிட நாடு கொள்கையைக் கை விட்டோம். இந்தச் சூழ்நிலைகளை அவர்கள் உணர வேண்டும். ஏதை விட்டு விட்டு என்கிற கயான்மலே இருந்து வானொலியில் இந்தச் செய்தியை விடப் பார்ப்பதற்கு காரியங்களை அவர்கள் செய்யுமா நம்முடைய நெஞ்சிலே அவர்கள் வேல் கொண்டு காக்கவா போல இருக்கிறது. மரியாதை போலி வம்பாடி மோதி வளம் பெறாத மோதி வகிய இந்தச் செய்தியை நம் மீது திணிக்கிறார்கள். 1937ல் “இந்திக்குக்

6th March 1969] [திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்]

தமிழ் நாட்டில் ஆதிக்கமாம். நீங்கள் எல்லோரும் வாருங்கள். நாட்டினரே, மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலை எமை மாட்ட தினைத் திடும் சிறைச்சாலை” என்ற எண்ணத்தோடு, தாய்மார்களோடு, குழந்தைகளோடு இந்தியை எதிர்த்துப் போராடினோம். அந்த நேரத்திலே ராஜா சர் அவர்கள் நம்மோடு கலந்து கொண்டார்கள். அன்றைய தினத்தில் இருந்து தமிழர்கள் இந்தியை எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரியார் அவர்கள் இந்தியை எதிர்த்துப் போராடினார். இதை மத்திய சர்க்கார் அலட்சியம் செய்யலாமா? அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எவ்வளவோ நியாயமானவர், நேர்மையானவர் என்று அவர்களாலே புகழப்பட்டவர். அவரே மிகவும் பதைபதைத்து உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்போது தபால் தலையை வெளியிடுவதை நிறுத்திக் கொண்டார். அந்த அளவிற்கு இந்தியை நீங்கள் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்படி இந்தத் திணிப்பால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் எந்த அளவிற்கு மனம் புண்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை மத்திய அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? இந்தப் பிரச்சினையை அடிக்கடி கிளப்ப வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? நமக்கு மத்திய சர்க்காரின் நல்லெண்ணத்தில் நம்பிக்கை இன்னமும் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் நேர்மையிலே இன்னமும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த சர்க்காருக்கு ஆதரவு தரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இம்மாதம் 17ம் தேதி கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தில்லியில் பேசுகிற நேரத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குத் தந்த அதே மரியாதையைத் தந்து, நமக்கு நெருக்கடிகளைத் தருகிற காரியங்களை மத்திய சர்க்கார் செய்யமாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஒரு லட்சம் டன் தானியங்களைத் தருவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்த மேலவையில் பேசிய நண்பர் ஈசுவரமூர்த்தி அவர்கள் “திராவிட நாடு” பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறார்கள் என்றார்கள். இதோ பாருங்கள் 9-3-1969

Illustrated Weekly
யில் The Centre has never been impartial, whether in the setting up of national industries or arriving at its official language policy. The injustice being done to South India was realised only by the D.M.K. party and its spirited slogan of a separate Dravida Nadu was not without justification. This is in a letter by Mr. V. Nagarajan of Bangalore. இப்படி அந்தக் கருத்து எங்கெல்லாமோ எப்படி எப்படியோ வேலை செய்கிறது. அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பா? நாங்கள் ஏமாந்தவர்கள், இளிச்சவாயர்கள், ஏதும் அறியாதவர்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன்—இளைஞர் உணர்ச்சிகள் நாங்களே கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலைமைக்குப் போகும். நாங்கள் எங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த உணர்ச்சியைப் பெறுகிறவர்கள் அங்கங்கே கிளர்ச்சி விடுவார்களானால் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால் முடியாது. அவர்களுக்கு ஆத்திரம் ஏற்படுகிற காரியங்களைச் செய்யாதீர்கள் என்று நான் எச்சரிக்க விருப்புகிறேன். இந்தி எதிர்ப்பு என்பது

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்] [6th March 1969]

பலமான அஸ்திவாரத்தின் மீது கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. மொழிபைக் காப்பது என்பது ஜவாஹர்லால் நேருவின் உரிமை. நாங்கள் வேண்டுமானால் பொறுப்பானவர்களாக அமைதியாக இருக்கலாம். ஆனால் நாட்டிலே இருக்கும் உணர்ச்சி கொண்டவர்களை நாங்கள் எத்தனை நாட்களுக்குக் கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடியும்? அண்ணா அவர்கள் இந்திய ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பதற்காக இருந்தார். அவர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற நேரத்தில் அவரைக் கேள்வி கேட்ட நேரத்தில் இந்திரா காந்தியின் சர்க்கார் நல்ல சர்க்கார் என்று சொன்னார்கள். ஜப்பானிலே இருந்தபோதும் இதே கருத்தை வெளியிட்டார்கள். உங்களுடைய மதிப்பு வைத்து, உங்களைப் பற்றி உயர்வாகச் சொன்னார்கள். We will be good Ambassadors throughout the world இதே நானயத்தை, நேர்மையை உங்களிடம் எதிர்பார்க்கிறோம். இல்லாவிட்டால் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன் எங்களை எவ்வளவு நாட்களுக்கு நீங்கள் கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடியும்? இந்த நாட்டு இளைஞர் சமுதாயம் விடுகொண்டு எழுந்து விட்டால் அதை அடக்கி வைக்க முடியாது. நாங்கள் 30 கோடி மக்கள் நாய்களோ, பன்றிகளோ என்று கேட்டார் பாரதியார். அதே முறையில் நாங்கள் கேட்கிறோம் நாங்கள் மூன்றரைக் கோடி மக்களும் பன்றிகளோ, நாய்களோ. அதைத் திருப்பிப் போட எவ்வளவு நேரமாகும்? மத்திய சர்க்காருக்குக் கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சட்டத்திற்கு மதிப்பு, போலீசாருக்கு மதிப்பு, மற்றும் அதிகாரிகளுக்கு என்றைக்கும் யாரும் மதிப்பு தந்து கொண்டு இருக்க வேண்டும். அந்த நிலையில் நாங்கள் மதிப்பு அளித்து பண்பட்டவர்கள். இந்த அமைதிச் சூழ்நிலையைக் கெடுத்து விடாதீர்கள். The administration will go on but parties will come and go. என்பதை உணர்ந்தவர்கள் நாங்கள். எனவே அமைதியான முறையிலே எங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதைக் கட்டிக்காக்க எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஒத்துழையுங்கள். இந்தியை நீங்கள் திணித்து விடலாம் என்று நினைத்தால் வருகிற இளைஞர் சமுதாயம் பொறுத்துக்கொண்டு இருக்காது என்ற எச்சரிக்கையை விடுத்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, 1952-ல் இருந்து 1967 வரை 15 ஆண்டுகள் ஆளுங்கட்சியில் இருந்து, ஆளுங்கட்சி சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையின்மீது விமர்சனம் செய்து பேசினேன். இன்றைக்கு முதன் முதலாக எதிர்க்கட்சியிலே இருந்துகொண்டு ஆளுங்கட்சியினுடைய வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கை சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வந்திருக்கிறேன். யார் எந்த கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அரசாங்க இயந்திரம் அரசுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய புள்ளி விவரங்களை, வரவு செலவு விஷயங்களை ஒழுங்காகக் கொடுத்துக்கொண்டு தான் வரும். அந்த வகையிலேதான் இந்த ஆண்டும் நல்ல பல புள்ளி விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். யாரும் இதைக் குறை கூற முடியாது. இன்னொன்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திட்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது. திட்டங்கள்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

உபயோகப்படவில்லை என்றெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது. நாட்டு மக்களுடைய நிலையை எந்தெந்த முறையிலே உயர்த்தலாம் என்று ஆராய்ந்து திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுவதில் சிறந்து கால தாமதம் ஏற்பட்டது. இப்போது ஆண்டுத் திட்டங்கள் போடப்பட்டு அந்த வகையிலே திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மட்டும் இல்லையானால் தமிழ்நாடு இந்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்க முடியாது. அதற்கு வேண்டிய விவரங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் சில அன்பர்கள் அவர்களுடைய உணர்ச்சியை மீறி திட்டங்களைக் குறை கூறுகிறார்கள். அவர்கள் எண்ணங்களிலே இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பே இந்த நாட்டில் திட்டங்கள் போடப்பட்டு இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கு காரியங்கள் நடந்தன என்பது பதவிலே. இவர்கள் வந்து திட்டங்கள் என்று போட்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை என்ன உயர்த்திவிடப் போகிறார்கள் என்ற எண்ணத்திலே குறை கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இதைப் பற்றிய உண்மைகளை யோசிக்க வேண்டும்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி என்னுடைய கருத்தை நான் முதலிலேயே சொல்லியது போல 15 ஆண்டுகள் ஆளுங்கட்சியிலே இருந்தவன் என்ற முறையிலே, அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நான் அணுகினேனோ அதே முறையில் இன்றைய தினம் என்னால் இதைப் பார்க்க முடிகிறது. வேறு ஒரு கட்சி ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் வேறு விதமான கண்ணோட்டத்துடன் என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. அந்த முறையிலே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கையில் ஒட்டு மொத்தத்தில் பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய புதிய காரியங்கள் இருக்கின்றனவா என்பது சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. என்னால் இதைக் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இப்போது நம் தமிழ்நாடு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பஞ்சநிலை உருவாகியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிகழ்மைச்சர் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியதைவிட இன்னும் அதிகமாக தமிழ்நாட்டில் தினந்தோறும் நாளுக்குநாள் இந்தக் கஷ்டங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றன. குடி நீருக்குக் கஷ்டம். சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்கள் குடி தண்ணீருக்கு ஒரு சில வாரங்களுக்குப் பின்னால் என்ன அவதிப்படப் போகிறார்கள், என்ன நிலை உருவாகும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் நம்மால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. ஓரளவுக்குக் கஷ்டங்கள் அதிகமாகப் பெருகிவிட்டால் மனிதனால், மனித முயற்சியால் முடியாத 4-40 p.m. அளவுக்குக் கஷ்டங்கள் பெருகினால் என்ன நேரும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகையினாலே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படக்கூடிய இந்தக் கஷ்டங்களை

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

யெல்லாம் ஒரு தேசிய பிரச்சினையாக அனைவரும் கருதவேண்டும். இதை ஒரு தேசிய பிரச்சினையாகக் கருதக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் ஆளும் கட்சியினர் இதற்குப் பரிசீலனை காணுவதற்கான நலமைகள் என்ன, அதற்கான திட்டங்கள் என்ன, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நிலைமைகள் என்ன, சாத்தியக் கூறுகள் என்ன, இருக்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகளைக்கொண்டு இந்தக் கஷ்டங்களைக் குறைக்க வழி வகைகள் என்ன என்பதைப் பற்றி யோசித்து அதிகரிக்கரத்தில் துரிதமாக இதற்கான திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். நிவாரணப் பணிகளைத் துவக்க வேண்டும். அவ்வளவு சீக்கிரமாக நாம் அந்தப் பிரச்சினையை அணுகாவிட்டால் நம்மால் சிறிதும் சமாளிக்கு முடியாத அளவிற்குக் கஷ்டங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டு போய்விடும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படித்தான் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டும். இதற்கு ஒரு துரிதமான திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கம் இது பற்றி இதுவரையிலும் ஒரு தெளிவான திட்டத்தோடு, கொள்கை களோடு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்று நான் நினைக்க முடியவில்லை. அதை அரசு துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நிவாரண பணிகள் என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதுபற்றி அன்பர்கள் பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களும் அது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிவாரண பணிகள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வேலையில்லாத மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு, வாய்ப்புகளை அளிப்பதற்கு என்ன என்ன வேலைகள் எங்கெங்கே சாத்தியமாக இருக்கிறதோ அந்த வேலைகளை எடுப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். அரசாங்கத் துறையில் உள்ள அலுவலர்கள், அதிகாரிகள் நாட்டிலே இத்தகைய ஒரு பெரும் கஷ்டமான பிரச்சனை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. என்ற கருத்தை மனதில் கொண்டு அவர்களுடைய பணிகளைப் புரிகிறார்களா? பொதுமக்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட கவலை இல்லையோ என்று நினைக்கக்கூடிய எண்ணங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை எவ்வளவு எல்லாம் அரசு கவனித்து இந்த அவசர பிரச்சினையை எப்படி அதிகாரிகள் அணுக வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கூட அரசு யோசிக்க வேண்டும். இவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கிராமங்களில் எங்கெல்லாம் குடிநீருக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் சென்று, தாசில்தாருக்கு சிறு சேமிப்புக்கு டார்ஜட் எவ்வளவு, வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு எவ்வளவு, டி.சி.டி.ஓ.-க்கு எவ்வளவு, சி.டி.ஓ.-க்கு எவ்வளவு என்று எங்களுக்கு டார்ஜட் வைத்திருக்கிறார்கள், சிறுசேமிப்புக்கு இத்தனை ஆயிரம் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன வழி வகை செய்வது என்ற கவலையிலே

[6th March 1969] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

பொதுமக்களிடம் உலாவுகிறார்களே தவிர எந்தப் பொது மக்களிடம் சொல்லுகிறார்களோ அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் பார்க்கிறார்களா, அவை நிலையைத் தெரிந்துகொள்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. இந்தப் பணத்தை வசூல் செய்து டார்ஜட்டைப் பூர்த்தி பண்ணி நல்ல விதமாக நடந்து கொண்டார்கள், நன்கு பணி புரிந்தார்கள் என்ற நல்ல சர்டிபிகேட் பெறுவதற்கான உத்தேசத்தில் செல்லுகிறார்களே தவிர அவர்கள் நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளை கருதுகிறார்களா என்று நினைக்கக்கூட முடியவில்லை. அந்த மாதிரி அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் சரியான கட்டளைகள் பிறப்பித்து எப்படி அவர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பணி புரிய வேண்டும், கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அறிவுரைகள் கொடுப்பது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வறட்சிப் பிரதேசங்கள் இந்தியா முழுமையும் எல்லா மாநிலங்களிலும் சில சில இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் 31 தாலுக்காக்கள் வறட்சிப் பிரதேசங்கள் என ஒரு கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே 1966-லோ அல்லது 1967-லோ தமிழகம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எந்த தாலுகாவில் குறைவாக மழை பெய்திருக்கிறது, அங்கே எப்படி விளைச்சல் குறைகிறது, அங்கே அபிவிருத்திக்கு பாதகமான அறிகுறிகள் என்ன இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி கணக்கெடுத்து தமிழ் நாட்டில் 31 தாலுக்காக்களில் அவைகளுக்கு விசேஷ நிதி ஒதுக்கம் செய்து அங்கே பலவிதமான புனரூபீகரண வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். இதே போன்று சில வருஷங்களுக்கு முன்பு மத்திய சர்க்காருக்கு அந்திர சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை வெளியிட்டு கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சில பகுதிகள் மழை குறைவால் எப்போதும் வறட்சிப் பிரதேசமாகவே போகிறது. அந்த பிரதேசங்கள் வளர்ச்சி அடைய மார்க்கங்கள் இல்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் மழை குறைவாக பெய்யும் சந்தர்ப்பத்திலும் கூட, வறட்சி ஏற்படக்கூடிய சந்தர்ப்பத்திலும் கூட சமாளிக்கும் வகையில் என்ன என்ன பணிகள் துவக்கி, என்ன என்ன அடிப்படை வேலைகளை அரம்பித்து வைத்து முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சென்றார்கள். திருப்பதியில் கூட அது பற்றிய ஒரு மகாநாடு நடந்தது. அதற்கு நாளை சென்றிருந்தேன். இந்தியா முழு மைக்ரோ இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு மத்திய அரசு இதற்காக அதிகமான நிதி உதவி செய்து அந்த வறட்சிப் பிரதேசங்களுக்கு ஒரு தனித் திட்டத்தை உருவாக்கி ஒத்தனை வருஷங்களுக்குள் இவற்றை செழுமையாக்கப் பிரதேசங்களாக மாற்றி. வறட்சியால் போகிற காலத்தில் தன்னுடைய கால் பலத்திலேயே அப்பகுதிகள் சமாளித்துக் கொள்ளக் கூடிய பிரதேசங்களாக அவற்றைக் கொண்டுவரக்கூடிய திட்டங்களை செய்ய வேண்டுமென்று பேசப்பட்டது. அதற்கு கிட்டத்தட்ட 600 கோடி செலவாகலாம் என்று யோசனை கூறப்பட்டது. நம்முடைய

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

தமிழ்நாடு சம்பந்தப்பட்டவரையில் வறட்சிப் பிரதேசங்கள் எங்கே எங்கே இருக்கின்றன என்று கணக்கெடுத்து ஆந்திர அரசாங்கம் மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததுபோல நமது அரசாங்கமும் இதை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதற்கான திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு முயற்சிகளைச் செய்யலாம். இந்த 31 தாலுக்காக்களிலும் அபிவிருத்தி வேலைக்கான பணிகளை ஆரம்பிக்க நான்காவது திட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிந்தேன். நான் அதை வரவேற்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அளவுக்கு மழை குறைவாகப் பெய்திருக்கிற தாலுக்காக்கள் என்று அதற்கு வரையறை குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. குறைந்த மழை பெய்திருக்கின்ற ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கும் அண்மையிலே அதை ஒட்டி உள்ள தாலுக்காக்களில் இதே நிலைமையில் பல பிரிக்காக்கள் இருக்கக் கூடும். அவைகளையும் கூட கண்டறிய வேண்டும். மொத்தத்தில் தாலுக்காவை எடுத்துக் கொண்டு தாலுக்கா முழுமையும் மழை என்ன என்று கவனத்தில் கொள்ளாமல் இது நம்முடைய தமிழ் மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட திட்டம் ஆகையால் ஒவ்வொரு தாலுக்காவை ஒட்டிய பிற தாலுக்காக்களைச் சேர்த்து அதில் உள்ள பிரிக்காக்களில் எவை எவை வறட்சிப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன என்பதை கவனத்தில் கொண்டு வேலைகளைச் செய்தால் நல்லது. இப்போது எப்படி நிதித் துறையினிடத்தில் எந்தத் துறையில் எப்படி எப்படி நிதி ஒதுக்கவேண்டும், ஐனத்தொகை அடிப்படையில், தலைக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதைக் கொண்டா என்பதைப் பற்றி எல்லாம் பேசி நமக்கு அதிகமாக வரக்கூடிய வகையிலே அவர்கள் நிதியை ஒதுக்க வேண்டும் என்று சேட்கிற பொழுது ஓரளவுக்கு சராசரி வருமானமானது மொத்தத்திலே கொஞ்சம் கூடுதலாக இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டுக்கு அவர்கள் சொல்லக்கூடிய அளவில் கொஞ்சம் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அதிக வருமானம் உள்ள மாநிலமாக தமிழ்நாட்டைக் கொள்ளக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் நாம் நிதியை உயர்த்துமாறு கேட்கிறோமோ அதே போல் இந்த தாலுக்கா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அதை ஒட்டியிருக்கிற தாலுக்காக்களின் கஷ்டங்களையும் கணக்கெடுத்து 900 மில்லி லிட்டருக்கு மேல் கூடவே மழை பெய்திருக்கிறது என்று கருத்தில் கொள்ளாமல் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி இந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்கு ஒரு நல்ல முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திட்டங்கள் சம்பந்தப் பட்டவரையில் மத்திய அரசு சரியான வகையில் உதவி செய்கு வந்திருக்கிறது. நம்முடைய அறிக்கையிலிருந்து அது தெரிகிறது. இப்போது மேலும் அதிக உதவி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். கேட்க வேண்டியதுதான். இந்த தமிழ் நாட்டுக்கு மத்திய சர்க்காருடைய உதவியை எவ்வளவு அதிகமாகப் பெற முடியுமோ நியாயமாக எவ்வளவு பெறமுடியுமோ அதை வேண்டாமென்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால்

[6th March 1969] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

மத்திய சர்க்கார் வேறு, இந்த சர்க்கார் வேறு என்று பொது மக்கள் கருதும்படியான பேச்சோ நடவடிக்கையோ இருந்தால் அது நம் ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒத்ததாக இல்லை என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் என்பது இந்திய உப கண்டத்திலுள்ளதுதான். அது ஏதோ வெளிநாட்டில் இருப்பதைப் போலக் கருதும் வகையில் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சருடைய பிரசங்கத்தில் ஒன்றும் வித்தியாசமாகக் கூறப்படவில்லை என்றாலும் கூட பிரசங்கத்தின் பெரும் பகுதி மத்திய சர்க்காருக்கும் நமக்கும் உள்ள நிதிப் பிரச்சனையிலுள்ள விவகாரம் பற்றித்தான் இருக்கிறது. வேறு விஷயங்களைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்வது வழக்கம். இதற்கு முன்புள்ள நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் பார்த்தால் அவ்வளவு அதிகமாக இந்த விவகாரங்களைச் சொல்லியிருக்கமாட்டோம். இருந்தாலும் எந்த வகையிலேனும் நமக்கு அதிகமாக நிதி கிடைத்தால் அதில் யாரும் அதிருப்தி அடைய முடியாது. ஆனால் அணுகவேண்டிய முறையில் அணுக வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு பிரச்சனை இந்த நாட்டுக்கு உகந்தது அல்ல என்ற உண்மையை எந்த நேரத்தில் கண்டாரோ அதிலிருந்து அதை மறந்தேவிட்டார். அவருடைய உள்ளத்திலே எண்ணத்திலே அதைப்பற்றி பிறகு அது வரவேயில்லை. அப்படியிருக்கும்போது மத்திய சர்க்கார் இந்த பிரச்சனையிலே எங்கள் கோரிக்கைக்கு அனுசரணையாக இணங்காவிட்டால் எங்களுக்கு அந்தப் பிரிவினை ரூபகம் வரும் என்று பேசுவது பொருத்தமாக இல்லை. அது கண்ணியத்தை எடுத்துக் காட்டாது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு பிரச்சனையை நல்லதல்ல என்று கருதி கைவிட்டபோது அதற்கு பல ரூபங்களிலே வந்த எதிர்ப்புச்சனையெல்லாம் சாதாரியமாக சமாளித்து பெரிய சாதனையைக் கண்டார். இதனால் இந்திய உப கண்டத்திலே அவர் பெற்ற நல்ல பெயரைக் குலைக்கும் வகையில் நாம் பேசினால், செய்தால், அது அவருடைய கண்ணியத்திற்கோ நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைக் காக்க அவர் புரிந்த சாதனைக்கோ ஆக்கும் தராது என்பதை அன்பர்கள் உணரவேண்டும். டில்லியில் இருப்பவர்கள் யார்? அந்த அரசாட்சியில் நமக்கும் பங்குண்டு. ஒரு மாகாணம் மட்டுமல்ல. 60 கோடி மக்களுடைய இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள பிரதிநிதிகள் சேர்ந்து அந்த ஆட்சியை நடத்துகிறார்கள். அதிலுள்ள குற்றங்களைச் சொல்லவேண்டியதுதான். ஆனால் அவர்கள் வேறு, நாம் வேறு என்று பேசுவது கூடாது. அதை மனதில் வைத்து வேறுபடுத்திப் பேசுவதை கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து அண்ணா அவர்களைத் தனித்த முறையிலே ஒரு மேதையாகக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் பல பிரச்சனைகளில் அவரை இழுக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் அவருடைய உயர்வை மேதைத்தன்மையை பிரச்சனைக்கு ஆளாக்கிய ஒரு குற்றத்தை நாம் செய்தவர்களாவோம். ஆகையால் எந்தப் பிரச்சனைக்கும் அவரை இழுத்துப் பேசுவதை மறந்துவிடுவோம். ஒவ்வொருவரும் ஒரு வகையிலே தனித் திறமை பெற்றவர்களாக, காரியம் சாதிக்கக்கூடியவர்களாக,

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

4-50
p.m.

வல்லவர்களாக இருப்பார்கள். அவரைப்போல என்று ஒரு 'போல்' எதற்காகப் போடவேண்டும்? அவர் ஒரிஜினலாக இருக்கட்டும். காளமேகம் என்ற புலவர் தஞ்சாவூர் ஜில்லா திருமலைராயன்பட்டினத்துக்குப் போனபோது 'செற்றவரை வென்ற திருமலைராயன் கரத்தில் வெற்றி புரியும் வாளே வீரவான், மற்றவளான், போவான், வருவான், புகுவான், புறப்படுவான், அவான், இவான் ஆம்' என்று சொன்னாராம். (ஒரு உறுப்பினர் : அதற்கு விளக்கம் சொன்னால் நல்லது.) திருமலைராயன் இருக்கிறாரே அவர் கையில் இருக்கிற வாள்தான் வெற்றி வான், மற்ற வாளெல்லாம் போவான், வருவான், புகுவான், புறப்படுவான், அவான், இவான் என்று கேலி செய்கிறார். அந்தக் காளமேகம் நாகைக்குச் சென்றபோது ஒரு சத்திரத்திற்குப் போயிருக்கிறார். போன நேரத்தில் சாப்பாடு எப்படி நடந்ததோ தெரியவில்லை. அங்கே ஒரு பாட்டு பாடினார். கத்துகடல் சூழ் நாகைக் காத்தான் தன் சத்திரத்தில் அத்தமித்தால் அரிசி வரும், ஆங்கதனை குத்தி உலையிலிட ஊரடங்கும், ஓரகவள, அன்னம் இலையிலிட வெள்ளி யெழும் என்று புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் இரு கருத்துப்பட பாடி யிருக்கிறார். அதைப்போல நம்மைப்பற்றி பிறர் உயர்வாகப் புகழ்ந்து சொல்வதைக் கொண்டு நாம் மதிப்பிட்டு ஒவ்வொருவரை ஒவ்வொரு விதமாக பிரச்சனைக்கு ஆளாக்கக்கூடிய விதத்தில் தேன்னாட்டு, வடநாட்டு என ஒப்பு உவமை கூறி, அவர்கள் கண்ணியத்தை குறைக்கும் வகையில் பேச முயல்வது உசிதமல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு, திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உதவிக்கொண்டுதான் வருகிறது. நம்முடைய அமைச்சர்கள் சில சமயங்களில் மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேசுவது வேறுவிதமாக இருக்கிறது. சட்டசபை பேச்சுக்கள் எல்லாங்கூட பிரச்சாரத்தை ஒத்தவகையிலே இருக்கின்றன. அரசியலிலே இருக்கிறவர்கள் சட்டசபைக்கு வருகிறபோது அந்தப் பழக்கம் வரும். கோழியை நெற்குளியிலே கொண்டு விட்டாலும் காலால் பிராண்டி. பிராண்டித்தான் கொத்தித் தின்னும். பாதையிலே நெல்லைக் கொட்டி ஒரு கோழியைக் கொண்டு விடுங்கள். மண்ணைக் கிளருவதுபோல் கிளரும். அதைப் போல நமக்கு அந்தப் பழக்கம் இந்த மாதிரி நிலையை உண்டு பண்ணிவிடுகிறது. இது மேல் சபை, உயர்ந்தவர்கள், பெரியவர்கள், வயதிலே முதிர்ந்தவர்கள் பலபேர் இருந்த சபை, இப்போதும் இருக்கின்றார்கள்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அப்படி யென்றால் கீழ் சபையிலே இருக்கிறவர்கள் இதற்கு அப்போ சிட்டா?

மிஸ்டர் சேர்மன் : வயதானவர்கள் என்றுதான் சொல்கிறார்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : குறுக்கு வழியிலே போகக் கூடாது. நேரான வழியிலே ஆராய்ந்தால் அது வராது. இங்கே இருக்கிற பெரியவர்கள்கூட, நமக்கு அடுத்த தலைமுறை இங்கே

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வந்திருக்கிறது, அவர்கள் வந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பேசுகிறார்கள், இவர்கள் நடவடிக்கைகள் எதிர்காலத்தில் எவ்வாறு இருக்குமோ என்று கவலைப்படுவார்களோ என்கூட எனனுடைய மனதிலே கவலை தோன்றுகிறது. இந்த மேலவை எதற்காக இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நாம் அறிவோம். அதற்குத் தகுந்தபடி நடவடிக்கைகளை மிகவும் கண்ணியம் வாய்ந்ததாக நடத்திக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒருவரை ஒருவர் ஜென்ம விரோதிகள் மாதிரி, பகை வர்கள் மாதிரிக் கருதிப் பேசுகிறபோது சீற்றங்கள் தெரிகின்றன. அமைச்சர்கள் பேசியதை ஒட்டி அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கக் கூடிய பலர் அவர்களுக்கு ஆதரவாக ஒரே சமயத்தில் எழுந்து பேசுவதைப் பார்க்கிறேன். இந்தக் காட்சி நன்றாக இல்லை.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : சிலோனிலே பிரைம் மினிஸ்டரே போய் அடிக்கிற அளவுக்குப் போயிருக்கிறது. நாம் வந்து அது சரியில்லை என்றாலும் . . .

திரு. சா. கணேசன் : No., அதை ஏன் சொல்கிறீர்கள்?

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இப்படி ஒரு சமாதானம் சொல்லக்கூடாது. ஒப்புமையாகக் கருதுகிறபோது உயர்ந்த உவமையாகக் காட்ட வேண்டுமே தவிர, அங்கேயெல்லாம் இப்படி நடக்கவில்லையா என்று சமாதானம் சொல்வது என்றால் எப்படி நாம் உயர முடியும்?

அடுத்து திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டிலே நிதி விநியோகம் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திலிடத்திலேயும், நிதிக்கமிஷனிடத்திலேயும், தமிழ்நாட்டைப் போல பல மாநிலங்களும் கோரிக்கைகளை வைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கமானது வரவு-செலவுத் திட்டங்களை சமர்ப்பித்த பிறகு நிதி விஷயங்களை மனதிலே கொண்டு ஆராய்ந்து பல விஷயங்களுக்கு அவர்கள் நல்ல தீர்வு கண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, உடனே சீற்றங்கொள்ள வேண்டியதில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அவகாசம் தேவையிருக்கிறது என்பதையும் மனதிலே கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முந்தின ஆண்டுகளிலே திட்டங்களுக்கான உதவி, கணிசமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. நமது 4-ம் திட்டத்தின் வரைவே அதற்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் ஞாபகத்திலே கொள்ளவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நூற்பாலைகள் விஷயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே இருப்பதுபோன்று பல மாநிலங்களிலேயும் இந்தப் பிரச்சனை இருந்தன. மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே இங்கே இருப்பது போன்ற பிரச்சனைகளும் தலைதூக்க ஆரம்பித்தன. அங்கே அதற்கென ஒரு கார்ப்பரேஷனைக் கண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த சில வாரங்களுக்குள் 10, 12 மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் நான்கு ஆலைகள்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

அண்மையில் திறக்கப்படும் என்ற நல்ல செய்தி வருகின்றது. ஆகவே இங்கேயும் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதிக நாட்கள் ஆகின்றன. மின்சாரக் கூட்டணத்தைக் குறைப்பது, மனசார வரியின் பேரில் ஒரு சர்சார்ஜ் விதிப்பதை விட்டு விடுவது, இந்த இரண்டையும் செய்ய மாநில சர்க்கார் முன்வந்து விட்டார்கள். நாமும் அதற்கு உதவி செய்தாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மத்திய சர்க்கார் மனதிலே ஏன் உண்டாக்கக் கூடாது என்று ஒரு நாள் கேள்வி நேரத்தில் கேட்டபோது கூட, இப்பொழுது இருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலே ஏமாந்து விடக்கூடாது என்றார். ஏமாந்துவிடக்கூடாது என்றால் என்ன தோன்றுகிறது? ஏதோ மனதிற்கு இசைவு இல்லாத நாமே வரும்பாத ஒரு காரியத்திற்கு ஏதேனும் உதவி செய்து தீர்வேண்டியிருக்கிறது, அப்படிச் செய்து தீர்வேண்டிய ஒரு விஷயத்திற்கு நாம் முன் கூட்டியே சலுகை அளித்து ஏமாந்து போகக்கூடாது என்று கருதுகிறமாதிரித் தெரிகிறது. அந்தப் பிரச்சனையைத் துரிதமாகத் தீர்ப்பதற்கான பரிகாரம் காணப்படவேண்டும். ஆக சம்பந்தமாக எப்படி மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் அந்தச் சர்க்கார் ஆலைகளைத் திறப்பதற்காக துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ அதே மாதிரி நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : On a point of information, Sir. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், “இந்த அரசு கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் இரண்டு, மின்சார சர்சார்ஜும், சேல்ஸ் டாக்சும், ஆனால் உண்மையாக பெரிய வகையில் சலுகை மத்திய சர்க்காரால்தான் செய்யமுடியும். ஆகவே நாம் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளைக்கொண்டு, மில்களைத் திறக்க முடியாது” என்ற உண்மையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ‘நாம் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள் ஏமாந்துவிடப்போகிறோம்’ என்ற அடிப்படையிலே சொல்ல வில்லை. மில் அதிபர்கள் சங்கங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. சவுத் இண்டியா மில் ஒனர்ஸ் அசோசியேஷன், தமிழ்நாடு மில் ஒனர்ஸ் அசோசியேஷன், இந்த இரண்டு சங்கங்களும் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மாநில சர்க்கார் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளின் காரணமாக மில்களைத் திறக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியானால் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் தெரிவித்தார்கள்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு எந்த உதவி முதலில் கிடைத்தாலும் சரியாகத்தான் இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் மீண்டும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது முதலாவது, இரண்டாவது என்பதல்ல. மாநில அரசு கொடுக்கக்கூடிய உதவியினால் மில்களைத் திறக்க முடியாது. மாநில அரசு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம், மத்திய அரசு முன்வந்த

[6th March 1969]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

பிறகுதான் கொடுக்க முடியும். நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்ல, நாம் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளைக் கொண்டு இந்த மில்களைத் திறக்க முடியாது என்ற உண்மையை தெளிவாகச் சொன்னார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த இரண்டு சங்கங்களும் கொடுத்த அறிக்கையை எடுத்துப் பார்த்தால் மிகத் தெளிவாகத் தெரியும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : துரிதமாக அந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு இயலாதுபோலும். நூற்று ஆலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே இந்தியாவிற்குத் தேவையான பஞ்சு இன்னும் நம் நாட்டிலே உற்பத்தி ஆகவில்லை. இன்னும் வெளிநாடுகளை இதற்கு எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். வெளிநாடுகளிலே இருந்து இறக்குமதியாகும் உயர்ந்தாக பஞ்சைக் கொண்டு மெல்லிய உடைகள் தயாரிக்கிறோம். நம் நாட்டுப் பஞ்சம் அந்தத் தரமாக இல்லை. அதனால் தாம் குறைந்த நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பஞ்சைக்கொண்டே நமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டால் என்ன? இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புகூட தென்னிந்திய ஆலை முதலாளிகள் சங்கத்தின் தலைவர், ஜி. கே. சுந்தரம் அவர்கள் ரேடியோவில் பேசிய பேச்சைக் கேட்டேன். இந்தியாவில் விளையும் பஞ்சைக்கொண்டே நம் தேவைகளைச் சமாளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பேசினார்கள். நல்ல பஞ்சு இறக்குமதி செய்து உயர்ந்த ரகங்களை நூற்று நெசவு செய்யாவிட்டால் நமது தொழில் வாய்ப்புகள் குறையும். இப்படி நல்ல பஞ்சு கிடைக்காமல் போனால் தொழில் மந்தம் ஏற்படும், வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் வரும் என்று கூறுபவர்களும் உண்டு. இந்தக் கஷ்டம் சிறிது காலமாகவே இருந்து வருகிறது என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சிறு குளங்கள் அபிவிருத்திக்கு அரசாங்கம் போதுமான முயற்சிகள் செய்யவில்லை. இதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. கண்மாய்ப் புகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் மேற்பார்வையிலே பழுது பார்க்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு என்று ஒரு ஓவர்சீயர் இருக்கிறார். இந்த வேலைகள் அவருடைய மேற்பார்வையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. சிறிது காலமாகவே இந்தத் துறையில் ஊழல்கள் இருந்து வருகின்றன. இந்த வேலையைச் செய்கிற ஊழியர்கள், கூலி ஆட்கள், காண்ட்ராக்டர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒன்றுசேர்ந்து ஊழல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இவற்றைப் பற்றி மக்கள் அதிகமாகப் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு முறையிலும், பல துறைகளிலும் ஊழல்கள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. இதை இப்படியே விட்டுக் கொண்டு வந்தால் பல தீமைகள் சமுதாயத்தில் வளர்ந்து விடும். இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் வட்டார அலுவலகத் திலே கூட வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. விவசாய அபி

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

விருத்தி வேலைகளுக்கு வேண்டி இந்த வட்டார அலுவலகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் அங்கு விவசாய வளர்ச்சிக்கான வேலைகள் நடைபெறவில்லை. ஊழல்கள்தான் மலிந்து கொண்டு வருகின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ள அலுவலர்கள் விவசாய வேலைகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு, கொடுத்த கடனைத் கொண்டு விவசாய வேலைகளைச் சரிவரச் செய்வதற்கு என்று நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் எதற்காக ஏற்பட்டதோ அந்த வேலைகள் நடைபெறவில்லை. பல தீமைகள் தான் வளர்ந்து கொண்டு வந்திருக்கின்றன. குடி தண்ணீர் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக வகை செய்யப்பட்டது. ஒரு இடத்திலே குடி தண்ணீர் கிணறை ஆழப்படுத்த 700 ரூபாய் செலவு செய்ததாக கணக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 62.50 தான் உண்மையில் செலவு செய்யப்பட்டது. அந்த ஊர்க்காரர்களுக்கு இது விஷயம் தெரிந்து விட்டது. அதற்குப் பின்னால் ஊர் வாயை மூட முடியாது என்று தெரிந்த பிறகு அந்த ஊர் பொது நிதிக்கு கொஞ்சம் பணம் பங்கு கொடுத்து இந்த விஷயம் மேற்கொண்டு வெளியே வராமல் செய்யப்பட்டு விட்டது. எங்கள் ஊரிலே பரிசுச் சீட்டு விற்பதற்கு என்ன செய்கிறார்கள். என்னால் என்னுடைய சொந்தக் காரர் ஒருவரை 50 ரூபாய்க்கு பரிசுச் சீட்டு வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், இதை உங்கள் கையில் இருந்து செலவு செய்ய வேண்டாம், கிணறு ஆழப்படுத்தியதில் கணக்கு எழுதி விடுங்கள், கிணறு வெட்டு அளவைக் கூட்டிப் போட்டு சரிக்கட்டிக் கொள்வோம் என்றார்கள். இப்படி இருந்தால் சமுதாயத்திலே தீமைகள் வளர்ந்து கொண்டே போகும். ஒரு துறையில் தீமை இருந்தால் மற்ற துறைகளிலே உள்ளவர்களும் ஊழல் செய்வதற்கு அஞ்ச மாட்டார்கள். முன்பெல்லாம் லஞ்சம் கொடுப்பவர்களும் வாங்குபவர்களும் அஞ்சுவார்கள், வெட்கப்படுவார்கள். எல்லாம் மறைவாக ரகசியமாக நடக்கும். இப்போது இது சகஜமாகப் போய்விட்டது. இது குற்றமாகவோ, அவமானமாகவோ படவில்லை. இருதரப்பினருக்கும் நானுகின்ற குளிர் விட்டுப் போனதாய்த் தெரிகிறது. இப்படியே விட்டுக் கொண்டு இருந்தால் நாடு என்ன ஆகும்? சமுதாயம் என்ன ஆகும்? இதை எல்லோரும் மனதிலே கொண்டு இந்தத் தீமைகளைக் களைய வழி செய்ய வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். வட்டார வளர்ச்சிக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைக்கு என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இவை சரியாகப் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. 80 ஆயிரம் சனத் தொகை உள்ள ஊருக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் வைத்திருக்கிறோம். அநேகமாக 100 ஊர்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். சமூக நலத்திற்கு 5 ஆயிரம், பள்ளிக் கூடக் கட்டடங்களுக்கு 15 ஆயிரம், கால்நடைப் பராமரிப்புக்கு 6 ஆயிரம், கிணறுகளுக்கு 12,500 என்று கிராம முன்னேற்றத்திற்கு நிதி ஒதுக்குகிறோம். பஞ்சாயத்து சட்டம் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதற்கு வசதியான முறையிலே இயற்றப்பட்டது. எதிர்காலத்திலே நாட்டை எதிர் நோக்கியுள்ள

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] 6th March 1969]

பிரச்சனைகளை பஞ்சாயத்துக்கள் சமாளிப்பதற்கு ஏற்ற அமைப்புகளாக விளங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே தான் பஞ்சாயத்து சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அந்த நோக்கம் இன்றைக்குச் சரியாக நிறைவேறுகிறதா என்று பார்த்தால் நிறைவேறவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நல்ல காரியங்களுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்கின்ற முறையில் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. அந்த வேலைகள் சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை. அறைகுறையாகக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. வட்டார அலுவலகங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ஜீப்கள் அந்த காரியத்திற்கு பயன்படுத்தப்படாமல் வேறு பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. கலெக்டரும், ஓர்.டி.ஓ.-வும் இந்த ஜீப்களை வேறு காரியங்களுக்கு எடுத்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். வட்டார வேலைகள் அலட்சியப்படுத்தப்படுகின்றன. கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அதிலும் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டின் அதிகம் கால்வைத்திருக்கிறது. நில அடமான பாங்குசன் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே வகை செய்யப்பட்டது. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகங்களும், நில அடமான பாங்குகளும் விவசாயிகளுக்கு உரிய நலத்தில் கடன் வசதிகளை அளித்து விவசாயத்திற்கு ஊக்கம் தர வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இந்த வேலைகள் சரிவர நடைபெறவில்லை. வட்டார வளர்ச்சி நிர்வாகம் என்பது ஏதோ ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பிரமோஷன்களுக்குரிய வேலைதருவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் தரும் அமைப்பு என்ற முறையிலே அமைந்து விட்டது. இந்த அலுவலகம் எந்தக் காரியங்களுக்காக அமைக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கங்கள் நிறைவேறவில்லை. ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டின் அதிகம் பிற இலாகாக்களில் வளர்ந்து வருகிறது. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களை ரெவினியூ இலாகா தனது பணிகளுக்கு உபயோகித்துக் கொண்டு வருகிறது. எனவே இந்த இலாகா சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்துகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில்கள் அநிய கிராம அபிவிருத்தி இலாகாவானது வேறு இலாகாவின் குறுக்கிடும் இல்லாமல் அது தனித்த அதிகாரத்துடன் தனித்த இயங்கும் அமைப்பாக நடைபெறுவதற்கு ஏற்ற வகையிலே சட்டத்தைக் கருத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் நியாயமாகக் காரியங்கள் நடைபெறும் என்று நம்புகிறேன். இதே கருத்தைப் பல இடங்களிலே சொல்லி வருகிறார்கள். சமீபத்தில் ஸ்கலஸ்தாபன அமைச்சர் திருச்சிக்குப் போய் இருந்த போது கூட இந்தக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இந்த அலுவலகங்களில் உள்ள அபைவம் வாய்ந்தவர்கள் இதைப் பற்றிக் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்வி சம்பந்தமாக அதிகம் கூற வேண்டியதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தியவர்கள் சொன்னார்கள் பல கருத்துக்களை. திருக் குறளை படிப்படியாக கற்பிக்க வகை செய்ய வேண்டும். பாட

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [6th March 1969]

புத்தகங்களில் குறளை வகுப்புகளுக்குத் தகுந்தாற் போல் தயாரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களை காலேஜ்களைப் போல் கருதி நடத்தக் கூடாது. ஹிந்தி பிரச்சனையில் அரசு உத்திரவு காரணமாக ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களை மூடிய தால் எத்தனை தொல்லைகள் விளைந்தன என்று தெரியும். இந்திப் பிரச்சனை வந்த நேரத்திலே எல்லா ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களையும் கூட மூடும்படி அரசு உத்திரவிட்டது ஏன்? இதனால் எவ்வளவோ ஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் நல்ல முறையிலே, நல்ல தீர்வுகளை அரசாங்கம் முயல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நாடு ஒரே நாடு, ஒன்றே பாரதம், நாமயாவரும் ஒரே நாட்டு மக்கள் என்ற உணர்வோடு அனைவரும் பணியுரிவோம் என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: பெருமதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுகிற நல்லாயப்பினைத் தந்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு நன்றி. என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று ஆசை. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே இங்கே ஒருவர் இதற்கு முன்னால் இருந்தாரே, பேரொளி பேரறிஞர் அண்ணா, அவர்களுடைய எண்ணத்திலே ஒரு சிலவற்றையாவது புகுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்குச் செய்யவேண்டியதை எண்ணி எண்ணி, நினைந்து நினைந்து, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மனம் உவந்து, அவருடைய எண்ணங்களில் சிலவற்றையாவது இதில் ஏற்றியிருப்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வள்ளுவர் பெருமான் சொல்லியிருக்கிறார், “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்” என்று அந்த எண்ணத்தை தன்னுடைய மனதில் கொண்டவர் அறிஞர் அண்ணா முதலில் மனிதனுக்கு தேவை உணவு. உணவு இல்லை என்றால், அதற்கும் வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். “இரத்தம் உயிர் வாழ வேண்டின் பரந்து கெடுக இவ்வுலகு இயற்றியான்” என்று, ஒரு மனிதன் பிச்சை எடுத்துத்தான் சாப்பிட்டு உயிர் வாழ வேண்டும் என்று இருந்தால், அவ்வாறு படைத்த கடவுளே அழிந்து போகட்டும் என்று, அந்த எண்ணமுடைய காரணத்தால் அண்ணா அவர்கள் வந்தவுடன் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி விவசாயம் பெருகவேண்டும் என்பதாகும். அதற்காக அந்தத்துறைக்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி, ஒரு விவசாயியை விவசாயத்துறைக்கு அமைச்சராகப் போட்டால், பக்குவமாக மன்னேறவார்கள் என்று ஒரு விவசாயியை அமைச்சராகப் போட்டார்கள். அந்த அமைச்சர் அவர்களும் அண்ணா அவர்களின் எண்ணத்தைக்கொண்டு ஊண் உறக்கமின்றி அலைந்து அங்காங்கு சுரம்பாக கிடைக்கிற நிலத்தை உழச் செய்து, பயிரிடச் செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இதற்கு முன்னால் பிராசுதார்கள் எல்லாம் தங்கள் நிலங்களில் ஒரு போகம் தான் பயிரிட்டார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இப்போதைக்கு அவர்கள் நிலங்களில் நெய்போக சாகுபடிக்கு பெருமுயற்சி எடுத்திருப்பதற்கான பெருமை உணவு அமைச்சர்

6th March 1969] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

அவர்களைச் சாரும். விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றம் இல்லை என்று யாராவது கூறினால் அது தவறு. முன்னேற்றம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் ஒன்றமே செய்ய வில்லை. கெடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை. செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டும் போதுமா? இந்த நாட்டில் நாலரைக் கோடி மக்கள் அல்லவா இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்தது இரண்டரைக் கோடி மக்களுக்கு செய்திருக்கக்கூடும். ஆனால் இருப்பவர்கள் 4¼ கோடி. மக்கள் சாப்பிட்டுத் தீரவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். ஆகவே அந்தத் துறையில் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அதிகமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அருமை நண்பர் ஈஸ்வர மூர்த்தி பேசுகிற நேரத்தில் அவரே கூறினார் “விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கு மிகவும் சிரமம் படுகிறார்கள்” என்று. மேலும் அவர் தன்னுடைய 75 ஏக்கர் நிலத்தில் கஷ்டப்பட்டு கரும்பு பயிர் செய்தார் என்று சொன்னார். இதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 75 ஏக்கர் நிலம் முழுவதிலும் கரும்பு வைத்தீர்களா? வைக்கவில்லை. இந்த ஆட்சியில் உங்களுக்கு மனம் வந்தது. காரணம் விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான சலுகைகள் தருகிறார்கள். கடன் வாங்கலாம். பூச்சி மருந்து வாங்கலாம். உரம் வாங்கலாம். இந்த நிலைமை வந்தபிறகு தான் நிலம் பூராவும் கரும்பு பயிரிடத் தோன்றுகிறது. இதற்கு முன்பு தோன்றியதா? அவராகவே 75 ஏக்கரிலும் கரும்பு சாகுபடி செய்தேன் என்று கூறினார். ரொம்ப பெருமைப்பட்டேன். அவ்வளவு ஊக்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இப்படி எல்லாம் விவசாயம் அதிகமாக வளர்ந் திருக்கிறது என்பதற்குத்தான் எடுத்துக் காட்டினேன். இந்த அவைக்கு நன்கு தெரியும். போன வருஷமும் இந்த வருஷமும் இயற்கை கருணை காட்ட வில்லை. அடிபோடு மறந்துவிட்டது. செயற்கையால்தான் வாழவேண்டியிருக்கிறது. என்னோடு அமர்ந் திருக்கிற நண்பர் ராகவானந்தம் சொன்னார் “வருண பகவான் மீது நம்பிக்கை இல்லை” என்று. அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். இயற்கை தேவை. அது இல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆர்டி பிஷியல் லங்ஸ் வைக்கலாம். நாஷ் நானைக்குத் தான் வேலை செய்யும். நேச்சரல் லங்ஸ் தான் நிற்காமல் வேலை செய்யும். இயற்கையாக மறை பெய்து கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடைத்தால் சகல பருதி மக்கள் வயிற்றுக்குச் சோறு கிடைக்கும். கடன் வாங்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று நண்பர் ஈஸ்வர மூர்த்தி கூறினார். எனக்குத் தெரிந்தவரை, காங்கிரஸ் அப்தி இருந்தபோழுது, கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் 23 வருஷங்களுக்கு வாங்க வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய ஆட்சி வந்த பிறகு 13 வருஷங்களுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும். இதுமாதிரி நம் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. அது எவ்வளவு பெரிய சலுகை! என் சர்ட்டிபிகேட் 4 அல்லது 5 ஏக்கர் நிலத்தான் என்று. 4, 5 நாளைக்கு முன்னால் அவனை “இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கிறதே, உனக்கு ஏதாவது சலுகை கிடைத்ததா?”

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [6th March 1969]

என்று கேட்டேன். அவன் சொன்னான் “ பரவாயில்லை ; முன்பெல்லாம் கடன் வேண்டுமென்றால் விவசாயி தன் நிலத்தை அடமானம் போடவேண்டும்; கடன் கேட்டேன்; நிலத்தின் நம்பரைக் கொடுத்தேன்; உடனே ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள் ” என்று. இந்த ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் நிச்சயமாக இருந்திருக்கின்றன. இல்லவே இல்லை என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. இதற்கு முன்பு இந்த மாதிரி நிலைமை உண்டா? ஆகவே ஏதோ சில நன்மைகள் செய்திருக்கிறோம். விவசாயத்தில் எவ்வளவு பெரிய முன்னேற்றம்?

அடுத்தது கல்வி. ஏறக்குறைய இந்த ஆட்சியில் பல கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்விக்கென்று ஒரு அமைச்சர். கல்வி அறிவுமட்டும் போதாது. புத்தியோடு அறிவு இருந்தால் தான் அறிவு என்று ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. புத்தி இல்லை என்றால் அறிவு இல்லை என்றுதான் அர்த்தம். ஒரு சமயம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் நான் தப்பு செய்துவிட்டேன். “ எனக்கு மூளை இல்லை ” என்று சொன்னேன். “ ராஜகோபால் இங்கே வா ; உனக்கு மூளை இல்லை என்று சொல்லாதே. மூளை உண்டு; ஆனால் புத்தி இல்லை ” என்று சொன்னார். மூளை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. ஆனால் புத்தி இருப்பது இல்லை. புத்தி சிலருக்குத்தான் இருக்கும். அதற்கேற்ற வகையில் இரண்டும் கலந்து ஒருவர் கல்வி அமைச்சராக இருக்கிறார். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் உள்ளபடியே இப்போது வரவா கல்வியின் தாம் குறைந்து வருகிறது என்பதற்குத்தான் இதைக் கூறினேன். ஏறக்குறைய நான்காவது பாரம் படிக்கிற பொழுதே ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 2 வருஷம் 3 வருஷம் படிப்பேன். அவர்களாகவே என்னைத் தாக்கி அடுத்த வகுப்பில் போட்டுவிடுவார்கள். 5-ம் வகுப்பு படிக்கிறபோதே எல்லாம் இருந்தும் அங்கிலத்திலே, ஸ்ரீயாகிடரி, அல்லீப்பா, லாமிட்டரி எல்லாம் இருக்கும். அப்போது 5-ம் வகுப்பு படித்தவன் லீவ் லெட்டர் அமகாக அங்கிலத்தில் எழுதுகிறான். பி.யு.சி. படித்த மாணவன் இப்போது அங்கிலத்தில் லீவ் லெட்டர் எழுதுகிறான். அந்த அளவுக்கு நாட்டில் கல்வியின் தாம் குறைந்திருக்கிறது. அகாலை இப்போது இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் புறம் முயற்சியோடு, கல்வி நாட்டுக்கு உகந்தாற்போல் தொழிலுக்கு உகந்தாற்போல், அதற்கு ஒரு வடிவம் வடித்துக் கொடுத்து சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரி வரும் கல்வியால்தான் அறிவு அதிகமாக அலங்கக் கூடும்.

இந்த முறையில் கல்வி அமைவதற்கு வாய்ப்பைச் செய்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவிடுவார்களிறோ பி.யு.சி.-க்கு இலவசக் கல்வி என்று, உள்ளபடியே அதை வரவேற்க வேண்டியதுதான். ஆனால் உள்ளபடியே சொல்ல வேண்டுமென்றால் தெற்கு முன்னால் கணம் கார்ப்பாஸர் அவர்கள் 10000 வரையில் இலவசக் கல்வியைத் தொண்டு வந்ததாலேயே இந்தத் திட்டம் வந்ததோ என்று

6th March 1969] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

தெரியவில்லை. பி.யு.சி.-க்கு இலவசக் கல்வி வேண்டுமென்பது தான் அண்ணா அவர்களான அடிப்படையான எண்ணம் கூட. ஆனால் அதில் மொத்தமாக எல்லாருக்கும் ஒப்பா என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சொந்தப் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே கூட பத்து பேரை எடுத்துக் கொண்டால், திரு. தாமோதரன், முத்தையா செட்டியார், போன்ற வர்களுடைய பிள்ளைகள் எல்லாம் இந்த இலவசக் கல்வி என்றால் வெட்கப்படுவார்கள். ‘ மாதம் பத்தாயிரம் எட்டாயிரம் என்று செலவு செய்கிறேன். எனனுடைய மகனும் இலும் படிப்பு படிப்பதா ’ என்று வெட்கப்படுவார்கள். இலும் படிப்பு வேண்டாமென்று சொல்வார்கள். போற்றி அண்ணா அவர்கள் இல்லாதவனுக்கு இருப்பவன் தரவேண்டும் என்றுதான் சொல்வார். இருப்பவர்கள் திறைப இருந்தால் இல்லாதவர்களுக்குத் தாருங்கள் என்ற இலக்கணம் படைத்தவர் அண்ணா அவர்கள். ஆகையால் பி. யு. சி. வகுப்பில் வசதி உள்ளவர்களிடம் தாராளமாகச் சம்பளம் வாங்கலாம். இல்லாத ஏழை மக்களிடம் சம்பளம் இல்லாமல் செய்து, படிக்க வசதி செய்யலாம். அப்படி மாற்றிக்கொண்டால் அதற்கு மிகவும் நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன்.

பஸ் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு ஏராளமாக பஸ்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வரவேற்கிறேன். ஏழைமக்கள் கிராமங்களிலிருந்து ஏறிச் செல்வதற்கு வசதியாக செய்திருக்கிறார்கள். பஸ் தொழிலில் லாபம் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கூட பப்ளிக் புடிஸிட்டி என்பதால் கொஞ்சம் நஷ்டம் வரலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். பொதுமக்களுக்குச் சேவை தேவை என்று வரும்போது, சர்க்கார் கொஞ்சம் நஷ்டம் அடைகிறார்கள் என்றால் அதனால் கவலையில்லை. அவசியம்தான். ஆனால் பஸ் தொழிலில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. இப்போது மிகுந்த அனுபவம் பெற்ற அமைச்சர் அந்தத்துறையில் இருப்பதால், நிச்சயமாக அந்தக் குறைகளைப் போக்குவார். அருமை நண்பர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் கோபப்படமாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி கோபப் பட்டாலும் பரவாயில்லை. இந்த பஸ் தொழிலைப்பற்றிச் சொல்லும்போது யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதாக நினைக்கவேண்டாம். இந்த கண்டக்டர்களும் டிரைவர்களும் செய்வது மனதிற்கு வேதனைபாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை. ஒருநாள் பஸ்ஸில் ஏறிச் செல்லும் போது, அந்தப் படுதா அறுந்து தொங்கியது. அதைக் கட்டக் கூடாதா என்று கேட்டேன். உடனே அது எங்களுடைய வேலை அல்ல. அங்கேயே கட்டி அனுப்பியிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தாம்பரத்தில் ஒரு நாள் பார்த்தேன். இரவு 10 மணி இருக்கும்; கொண்டுபோய் விட்டார்கள். உடனே கண்டக்டரும் டிரைவரும் பஸ்ஸை எடுத்துக் கொண்டு எங்கேயோ போய்விட்டார்கள். எங்கே போனார்கள் என்று கேட்டால், “ சாப்பாட்டுக்கு போனோம் ” என்று கூறுகிறார்கள். சாப்பாட்டுக்குப் பஸ்ஸை

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [6th March 1969]

எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டுமா? அதைப்பெல்லாம் மாற்ற வேண்டும். வண்டியில் ஏறிய உடனேயே, கண்டக்டர்களும் டிரைவர்களும் தங்களை எப்படியோ நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். ராகவானந்தம் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடி அவர்கள் சம்பளத்தை ரூ. 200, ரூ. 300 என்று வாங்கிக் கொடுத்தால் அதற்காக நான் நன்றி செலுத்துவேன். பெருமைப் படுவேன். நேற்றைய தினம் அந்த பஸ் தொழிலை எப்படி முன்னேற்றுவது என்று சொல்லி சில அறிக்கைகளைப் படித்துக் காட்டினார். தொழிலாளர் நன்மைக்காகச் செய்யவேண்டியதுதான். ஆனால் அவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகளை அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டாமா? அதை அவர் சொல்லவே இல்லை. பஸ்ஸில் திருக்குறள் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாத்தியாருக்கு பாடம் தெரிந்தால்தானே பிள்ளைகளும் பாடம் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். வாத்தியாருக்கே தெரியவில்லை என்றால், அவரிடம் எப்படி பிள்ளைகள் கற்கமுடியும்? அதேபோல அந்தக் குறள்களிலே, இரண்டாவது படித்த கண்டக்டரோ, டிரைவரோ இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஸ்டாப்பிங் எங்கே இருக்கிறதோ அதற்கு நான்கு பர்லாங் தள்ளித்தான் பஸ்ஸை நிறுத்துகிறார்கள், கிளப்புகிறார்கள். தாய்மார்களும் குழந்தைகளும் படியில் காலை வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே விசில் அடித்துவிடுகிறார்கள். பஸ் புறப்படுகிறது. இதைப்பெல்லாம் கண்டிக்கவேண்டும். உள்படியே அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கண்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் கண்டிப்பிக்கக் காவல்துறையிலிருந்து தனிப்பட்டவர்களைப் போட்டு விசாரிக்கவேண்டும். இது சர்க்கார் பஸ் என்று போலீசார் இது கிட்டவே போவதில்லை. வழிபெல்லாம் பஸ் நிறுத்தப்படுகிறது. ஏதாவது ஒரு ஜீப் காரைக் கொடுத்து அதிகாரிகளை விட்டு இதுபோல் தப்பு செய்கிறவர்களை கண்டு பிடித்து தண்டிக்கவேண்டும். குற்றம் செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி தண்டிக்கப் போனால், ராகவானந்தம் போன்றவர்கள் முன்னால் வருகிறார்கள்; மற்றவர்களையும் முன்னால் வாருங்கள் என்கிறார்கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் டாக்கி டிரைவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அந்தச் சங்கத்திற்கு இவர் தலைவர் அல்ல. காஸ்மாபாஸிடன் கிளப்பிற்கு எதிரிலே ஒரு டாக்கியை நிறுத்தி இருந்தார். ஒரு காஸ்ஸ்டேபிள் வந்து, “அந்தப் பக்கம் டாக்கி நிறுத்தக்கூடாது, எடு” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு அந்த டிரைவர் ஏதோ இன்சல்ட்டிங்காகச் சொன்னதால், அந்த காஸ்ஸ்டேபிள் லேசாக ஒரு அடி கொடுத்திருக்கிறார். அவ்வளவுதான் அதற்குப் பிறகு இந்த நகரமே நடுங்கிவிட்டது. பயங்கரமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டன.

Interruption by Thiru S. Raghavanandain “Whatever it may be, I feel it. A Member has got every right to establish it. This is a democratic country. Nobody can object to it. If the Chairman objects to it, all right.”

[6th March 1969]

தொழிலாளர்களுடைய எண்ணங்களை நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும். பண்பு உள்ளவர்களாக ஆக்குவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். சம்பளம் ஏராளமாக வாங்கட்டும். ஆனால் அவர்கள் பண்புள்ளவர்களாக ஆகவேண்டுமென்று தொழிலாளர்களின் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு பேசுவாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு 1969-70ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்து இப்போது விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பொது விவாதத்தில் கலந்து கொள்கிற உறுப்பினர்களில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நாயுடு அவர்கள் இன்றைய தினம் நிகழ்த்திய உரை ஓரம்பவும் கனிவாகவும் அத்தனை பேரையும் கவர்ந்திருக்கக் கூடிய அளவிற்கும் அமைந்திருந்தது. இருதரப்பு வாதத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒன்றாக இருந்து ஒற்றுமைக்குப் பாடுபட வேண்டுமென்றும் நாட்டின் நலனிற்காகப் பாடுபடவேண்டுமென்றும் அவர்கள் ஆற்றிய கனிவான உரை எங்கள் அனைவரையும் கவர்ந்தது. ஆனால் ஆற்றவேண்டிய தொண்டிற்கு அது பயன்படுமா என்று பார்க்கும் போது இல்லை. காரணம் நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்முடைய மாநில ஆட்சிக்கும் மத்திய ஆட்சிக்கும் தொடர்பு காட்டியே நிதிநிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சர் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு முன்னாலே அவ்வளவு அதிகமாக அப்படி இருக்காது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது இரண்டையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அப்படியெல்லாம் இல்லை. ஆனால் அந்த தரப்பிலே இல்லாவிட்டாலும் எதிர் தரப்பிலே நாங்கள் அதைக் கண்டித்தோ அல்லது ஆதரித்தோ பேசுகிற போது அவைகளை வெளிப்படையாகப் பேசி வந்திருக்கிறோம். மத்திய ஆட்சி இவைகளை நிறுத்தி இருக்கிறது. இது தந்திருந்தால் இது தேவையா? இந்த வரி இந்த நாட்டிற்கு வந்திருக்காது என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் குற்றம் சொல்லி இருக்கிறோம். ஆனால் ஆளுங்கட்சியானதற்குப் பின்னாலே இவ்வளவு ரூபாய் மத்திய அரசிடத்திலேயிருந்து உதவி கேட்டோம், அவர்கள் அதைத் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தரவில்லை. தராத காரணத்தால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டுவது எந்த வகையிலே குற்றம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. உள்படியே அந்த தருணத்தில் அதை யெடுத்துச் சொல்வதற்குக் கொஞ்சம் தகுதியான காலம் என்று பார்த்துத் தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் ஏற்கனவே எதிர்க்கட்சியாக இருந்தநேரத்தில் எல்லாம் நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி கருத்துக்கள் வெளியிடுகிற போது இப்படிப்பட்ட புதிய வரிகள் பலவற்றைப் போடக்கூடாது, பேசுவதால்

362 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70

[திரு. கே. எஸ். மணி] [6th March 1969]

5-40
p.m.

ஏற்படுகிற தவறுகள் இவை இவை என்று சுட்டிக்காட்ட நேரமில்லை. ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறபோது, இது என்ன சர்வ சாதாரணமான பட்ஜெட்டானே; நாங்கள் போட்டதை அப்படியே காப்பி அடித்திருக்கிறார்கள் என்று இந்த மன்றத்திற்குள்ளேயும் வெளியேயும் பலபேர் பேசியதைக் கேட்கிறேன். ஆனால் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1964-65 என்று கருதுகிறேன். அப்பொழுது நிதியமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய பக்தவத்சலம் அவர்கள்—அப்பொழுதைய ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கிற போது, 133 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுந்தது. அந்த பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தினால்தான் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் வைத்திருக்கிற நிலத்துக்கும், அதற்குப் பாய்ச்சுகிற நீருக்கும் இரண்டின் அடிப்படையிலேயும் வரியைச் செலுத்த செல்சை விதித்தார். அதே அடிப்படையில் இந்த பட்ஜெட் இன்றைய தினம் இல்லை. இந்த பட்ஜெட்டில் ஆண்டின் வருமானம் 268.66 கோடி ரூபாய். செலவு 285.37 கோடி ரூபாய். இதிலே துண்டு விழுகிற தொகை 16.71 கோடி ரூபாய். என்றாலும் எந்தப் புதிய வரிகளும் இல்லை. இந்த ஒரு அடிப்படையிலே அமைக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் எப்படி சென்ற காலங்களில் அமையப்பட்ட திட்டங்களுக்கு ஒப்பாக முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள பெரிதும் விரும்புகிறேன். செலவு அதிகரித்து 133 லட்ச ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தால் அப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு வரியைப் போட்டு, பன்னெடுங் காலமாக வரி கொடுத்துக் கொடுத்து, பாழாய்ப்போன குடும்பத்திற்கு வரி போடுவது தப்பு என்று சொல்லியும், அப்பொழுது எடுக்காமல், பிறகு தேர்தலுக்கு முன்னாலே, 1966-ம் ஆண்டு இறுதியில், இந்த வரியை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொன்னதை இந்த சர்க்காரே அமுல் செய்த இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படியெல்லாம் அவசரப்பட்டு, ஆழ்ந்து யோசிக்காமல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பிக்கவில்லை, இலவசப் படிப்பு என்றோம். இங்கே பேசுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சந்தோஷம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் இலவசப் படிப்பு இல்லை. எளிய நாட்டில், ஏழை நாட்டில் எதற்காக இலவசப் படிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினையைக் கிளப்பினார். நான் இந்த நேரத்தில் பணக்கார நாடு என்றும், ஏழைநாடு என்றும் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் ஆட்சியிலே இருக்கிற இருப்புத் தொகையை வைத்து இல்லை. அந்த அந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே இருக்கிற பொருளாதார வாழ்வைக் கணக்கிட்டு, அவர்களுக்கு இருக்கிற செல்வத்தைக் கணக்கிட்டு அந்த நாடு ஏழை நாடு, பணக்கார நாடு என்று நிர்ணயிப்பது வழக்கம். அதேபோல அமெரிக்கா நாட்டில் இருப்பவர்கள் ஓரளவிற்கு பணக்காரர்கள். அவர்களுக்கு இலவசப் படிப்பு தேவையில்லை. அங்கே அவர்கள் பணம் கொடுத்து படிக்க முடியும். ஆனால் ஏழைநாடாக இருக்கிற காரணத்தால்தான் நமது அரசு பி.யு.சி. வரை இலவசமாகப் படிப்பதற்கு இந்தக் காரியத்

6th March 1969] [திரு. கே. எஸ். மணி]

தைச் செய்திருக்கிறது. அதோடு கூட இதிலே சிறப்பு அம்சங்கள் எதுவுமே இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். சிறப்பு அம்சங்கள் எதுவுமே இல்லை என்று குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் என்ன என்றே நமக்குப் புரியவில்லை. இந்த ஆண்டு அரசு ஊழியர்களுக்கு, திருமணங்களுக்கு என கடன் வழங்குவதற்கு 10 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது ஒரு சாதாரண தொகையானே என்று சொல்லலாம். ஆனால் இத்தனையாண்டு காலம் ஆண்டுப் பழக்கப்பட்டவர்கள், இந்த யோசனையையாவது சொன்னார்களா என்றால், சொல்லவில்லை. என்.ஜி.ஓக்கள் பல மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாநாடுகள் கூட்டியிருக்கிறார்கள். தீர்மானங்கள் பல போட்டிருக்கிறார்கள். சிலவற்றை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். பலவற்றை நிறைவேற்றாமல் விட்டிருக்கிறோம். சிலவற்றை நிறைவேற்றும் தருணத்தில் இருக்கிறோம். அப்படி மாநாடுகள் கூட்டியவர்கள் கூட இப்படிப்பட்ட பண வசதி வேண்டுமென்று கோரிக்கையை அரசுக்குக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இதைத் தானாகச் சொல்லி இப்படிப்பட்ட முறையை இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் ஏற்படுத்திவிட்டுப் போனார்கள். அதை நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டிலே நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் உள்ள அரசு ஊழியர்கள் சார்பாக அவர்களைப் பாராட்டலாம் என்றால் அது மிகையாகாது.

அதையடுத்து விசைத் தறியை அமைப்பதற்கு நான்காவது திட்டத்தில் 216 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகையை ஒதுக்கிவிட்டு முன்னோடி செலவுகளையும் இந்த 1969-70-லேயிருந்து செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகளும் அதிலே காணப்படுகின்றன. மதுரை சர்வகலாசாலை அபிவிருத்திக்காக 10 லட்சம் ரூபாய், சேலம், கோவை, திருச்சி கல்லூரிகளில் சட்ட மேற்படிப்புக்கும், மதுரை, சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு 93 லட்ச ரூபாயிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய்வரை செலவு செய்வதற்கும் இந்த ஆண்டிலேயே வழி வகைகள் காணப்படுகின்றன.

அதற்கு அடுத்தாற்போல் தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஒரு பைத்தியக் கார ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிற காரணத்தாலே அருகிலே இருக்கிறவர்களுக்கும் பைத்தியம் வருமோ என்ற நிலை. ஒருவர் இருக்கிற படுக்கைக்கு இருவர் வருகிறார்கள் என்ற காலத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று எண்ணி இன்னொரு ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டவேண்டும் என்று எண்ணி 15 லட்ச ரூபாயை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டிலே இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற வரட்சி நிலையைப் பற்றி எல்லோரும் பேசியிருக்கிறோம். இது உண்மையான எதார்த்த நிலை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இன்னும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மேட்டூர் அணையின் நீர்த்தேக்கத்தை நம்பி வாழ வேண்டிய துரப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. எஸ். மணி] [6th March 1969]

இன்னும் பலப்பல இடங்களில் சிறு சிறு கால்வாய்கள், ஏரிகள், நீர்நிலையங்கள் இவைகளை நம்பித்தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வானம் பொய்த்துவிட்டால், இயற்கை மறுப்பு அளித்துவிட்டால் நாம் எண்ணுகின்ற எண்ணம் பாழாகின்றது. இதற்கு அடியிலிருந்து நிரையெடுத்தால் ஒழிய வேறு வழியில்லை என்ற அளவுக்கு நமது அரசு வந்திருக்கிறது. இதை 1965-ம் ஆண்டிலேயே அமெரிக்காவிலே இருந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றியும் விவசாயத் துறையைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்ய ஒரு குழு வந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் 3 நாட்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்து அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவே தண்ணீராலேயே கெடுகிறது. அதிகமான நீர் தேவை இல்லாத காரணத்தால் நீர் தேங்கி கீழே இருக்கிற நீரும் மேலே இருக்கிற நீரும் சேர்ந்து சதுப்பாகி விளைநிலங்கூட விளையாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே தரைத் தண்ணீரை மேலே கொண்டுவந்து அதைப் பயன்படுத்த ஒரு திட்டம் வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் நமது அரசு இன்றைய தினம் செயல்படுகிறது. அன்றையதினம் இருந்த அரசு அதைச் செய்யலாம் என்று யோசித்து இருந்ததோ இல்லையோ. ஆனால் இன்றைய தினம் இருக்கிற அரசு யோசித்து ஒரு முடிவுக்கே வந்திருக்கிறது. 2500 குழாய்க் கிணறுகள், 3000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள், 14,000 கிணறுகள், இவைகளைத் தோண்டி தண்ணீரை எடுத்துப் பாசன வசதி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த ஆண்டிலேயே இதற்கான திட்டங்களை நடத்த வேண்டும் என்று எடுத்து இருப்பதற்கு உள்படியே விவசாயிகள் சார்பாக நிதி அமைச்சரையும், இந்த அரசையும் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதற்கு அடுத்தாற்போலே அதிக விளைச்சல் தரும் வித்துக்கள், இவைகளைச் செப்பனிடவதற்கு, விஞ்ஞான ரீதியில் பயன்படுத்துவதற்கு, அதற்கான இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான செலவுகள் இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி அதற்கு 15 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையம் கோயமுத்தூரிலே இருக்க வேண்டுமென்று செய்து இருக்கிறார்கள். இது ஆடுதுறையிலே இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலேயாவது ஆடுதுறைக்கு மாற்றப்படுமென்று நான் உள்படியே எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்கான காரணங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஆடுதுறை ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே இருக்கின்றன. அதனாலே இதை நான் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த ஆண்டு கோயமுத்தூரிலே வைத்தாலும் இதை தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மாற்றி விடுங்கள். இப்படி நான் சொன்னால் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் கேட்கிறேன் என்று நினைத்து விடக் கூடாது. ஆடுதுறை ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. இங்கே இருப்பது நான் முறை என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

6th March 1969] [திரு. கே. எஸ். மணி]

சென்ற ஆண்டு ஒரு லட்சம் மின் இணைப்புகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதற்கு முன்னால் மூன்று ஆண்டு காலத்தில் ஏறத்தாழ 580 மின் இணைப்புகள் தான் கொடுக்கப்பட்டன. ஆண்டுக்கு 500 வீதம் 1,500 மின் இணைப்புகளுக்கு மட்டும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு மட்டும் ஒரு லட்சம் மின் இணைப்புகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இப்படி மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இது போதுமா என்றால் போதாதுதான். மின் இணைப்பு எவ்வளவுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்குத்தான் நாட்டிலே இருக்கிற உழவர்கள் விவசாயத்தைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். தண்ணீரை நல்ல முறையிலே இறைத்து பாசன வசதியைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். கிடைக்கிற தண்ணீர் போதுமானதாக இல்லை. நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் விவசாயம் செழுமை அடையும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 14 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதிக நெல் விளைச்சல் கொடுக்கும் மாவட்டம் தஞ்சைத் தரணியாகும். மாடு கட்டிப் போரடித்தால் மாளாது செந்நெல் என்று பாளை கட்டிப் போரடிக்கும் அளவிற்கு நெல் உற்பத்தியாகும் மாவட்டம். நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்வதெல்லாம் எது எப்படி இருந்தாலும் நஞ்சையாக இருந்தாலும், புஞ்சையாக இருந்தாலும் அதை உழவர்கள் ஒழங்காக சாகுபடி செய்வதற்கு அவசியமான தண்ணீருக்கு இன்றைய தினம் உழவர்கள் மேட்டூர் அணையை எதிர் நோக்கி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆண்டிலே தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று தினமும் செய்தியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நிச்சயமாகப் போக் 5.50 கப்பட வேண்டும். இதைப் போக்கவேண்டுமென்றால் பாசனவசதி P.M. பெருக்கப்பட வேண்டும். பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்கு வேறு விரைவிலேயே செயல்பட்டாக வேண்டும். இதற்கு எந்த விதமான தட்டுத் தடங்கலும் இருக்கக் கூடாது. இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குக் காரணம் அங்கே எல்லாம் குளங்கள் இல்லை. ஏரி இல்லை. வாய்க்கால் வசதி இல்லை. வேறு எந்த விதமான பாசன வசதியும் இல்லை. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு 10 ஆயிரத்திற்கு மேல் மத்திய சர்க்கார் செலவழித்தும் பாசன வசதி பெருக்கவில்லை. மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் தேங்கவில்லை என்றால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் வராது. இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்து கொண்டு இருந்தால் விவசாயம் முன்னேறாது. இது நிச்சயமாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டாக வேண்டும். இப்பொழுதுதான் பம்பு செட் நிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏராளமான மின் இணைப்புகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இது போதுமா என்றால் போதாது. இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அந்த ஆட்சிக்கும், இதற்கு முன்பு இருந்த ஆட்சிக்கும் இருக்கிற வேறுபாட்டை நான் குறிப்பிடுகிறேன். இதை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று தயவுசெய்து கருதிவிட வேண்டாம். நான்

[திரு. கே. எஸ். மணி] [6th March 1969]

இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இரண்டையும் சொல்கிறேன். இதற்கு முன்பு எப்படி இருந்தது? இப்பொழுது இந்த அரசு வந்த பிறகு எப்படி இருக்கிறது என்பதை விளக்குவதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். இது போதாது. இன்னும்கூட குறிப்பிட்டுக் கூற முடியும். நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நேரத்தில் மன்னியாறு திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கூறி இருந்தேன். மன்னியாறு சிறிய ஆறுதானே தவிர அதனால் 33,750 ஏக்கரா நிலங்கள் பாசன வசதியைப் பெறுகின்றன. அதில் 25 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்கு மேல் இரண்டு போகத்திற்குத் தகுதியான நிலங்கள். அப்படிப்பட்ட தகுதி பெற்ற நிலங்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ராமாமிர்த தொண்டமான் சட்ட மன்றத்திலே இருந்த காலத்திலே இருந்து, அதற்கு முன்பிருந்து எத்தனையோ பேர் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லியாகி விட்டது. ஆனால் இது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. எப்பொழுது கேட்டாலும் ரிசர்ச் சிலே இருக்கிறது, முனைப்புத் திட்டம் இருக்கிறது, ஆராய்ச்சி நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம், வடிகால் வசதி செய்திருக்கிறோம், மணல் போக்கி விட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர இந்தத் திட்டத்தைச் சரியான முறையிலே உருவாக்க எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்தத் திட்டத்திலே 12 திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை ஒன்றாக்கி ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உருப்படியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த அரசாங்கம் வந்தபிறகுதான் இவைகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரே திட்டமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் நன்றி சொல்வதற்காக அரசாங்கம் இதைச் செய்யவில்லை. இந்தத் திட்டம் விரைவிலே செயல்படுகிற நிலைமைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கு 6 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது; நம்பிக்கை ஊட்டத்தக்கது. அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால், திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டு இந்த வேலைக்கு 6 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நான் உளமாரப் பாராட்டுகிறேன். இதற்கு அப்பால் மத்திய ஆட்சியை நாங்கள் கண்டித்தால்—எங்களோடு சேர்ந்து கொண்டு மத்திய ஆட்சி புதிய வரி விதிப்புச் செய்ததற்கு அவர்களும் வருவார்கள் என்று நினைத்தேன். அவர்கள் வேறு, நாங்கள் வேறு என்று சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இந்த மன்றத்திலே பேசிய நண்பர்கள் நாங்கள் கண்டிப்பதைப் பொறுக்க முடியவில்லை. இப்படிப் பேசாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? நெல் விலையை உயர்த்துங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் என் டி. அரிசி போடவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் தெரியும் நெல்லில் இருந்துதான் அரிசி வருகிறது என்று,

6th March 1969]

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : கோதுமையில் இருந்து வரவில்லை.

திரு. கே. எஸ். மணி : நெல் விலையை உயர்த்துங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் இராயன உரத்திற்கு மத்திய அரசு வரி விதித்ததைக் கண்டிக்க முன் வர மறுக்கிறார்கள். மத்திய உணவு அமைச்சரும், விவசாய அமைச்சரும் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள்; அங்கிருந்து நெல்லை ஏற்றிக் கொண்டு சென்றார்கள்; விவசாயிகளுக்கு அதிக வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆனால் மத்திய நிதியமைச்சர் இராயன உரத்திற்கு வரி விதித்திருக்கிறார். இப்படி விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் இராயன உரத்திற்கு வரி போட்டால், அதை எப்படிக் கண்டிக்காமல் இருக்கமுடியும்? சரி, இது நமக்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்று விட்டுவிட முடியுமா? இது நம்மைப் பாதிக்காமல் இருக்கிறதா? அவர்கள் போடுகிற வரி நம்மைப் பாதிக்கவில்லையா? இதை நாம் உணரவில்லையா? நெல் விலை உயரவேண்டும் என்று கூக்குரல் கிளப்புகிறார்கள். உரத்தின் விலையை உயர்த்தினால் நெல் விலையும் உயரும் என்பதை இங்கே இருப்பவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லையா? நீங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டாமா? உள்ளபடியே நாங்கள் வருந்துகிறோம். இந்தப் புதிய வரி விதிப்பு நமக்குத் தொல்லை தரக்கூடியது. அதனால் நாங்கள் மனம் நொந்து சொல்கிறோம், விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை தருகிற இந்த வரியைப் போடாதீர்கள் என்று. விவசாயிகளுக்கு இப்படி மத்திய அரசு தொல்லைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிற நேரத்திலே நம்முடைய அரசு எந்தவிதமான வரியையும் போடவில்லை. அதற்காக நாம் பாராட்டுகிறோம். இப்படி வரி போட்ட மத்திய சர்க்காருக்கு எதிராக காங்கிரஸ்காரர்களும் கூக்குரல் எழுப்புவார்களானால், நாம் அவர்களைப் பாராட்ட முடியும். அது ஒற்றுமையை வளர்க்கும். இதிலேயாவது ஒற்றுமை வரக்கூடாதா? மண்ணெண்ணெய்க்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். இது ஏழைகளை மிகவும் பாதிக்கும். இதை காங்கிரஸ்காரர்கள் கண்டித்து இருந்தால் எங்கள் வேலை குறைந்திருக்கும். நாங்கள் மத்திய சர்க்காரைக் கண்டித்துப் பேசினால் மத்திய சர்க்காரைப் பற்றி இழித்துப் பேசுகிறார்கள் என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். எங்களைப் பற்றி எப்படியெல்லாம் மேடைகளில் பேசினீர்கள்? 'சின்னப் பசங்களெல்லாம் மந்திரிகளாக வந்து விட்டார்கள்; இவர்களுக்கு ஆளத் தெரியுமா' என்று கேட்டீர்கள். இந்தச் 'சின்னப் பசங்கள் மந்திரியாக இருக்கிற அரசு' எந்த விதமான வரியையும் விதிக்கவில்லை. ஆனால் பெரியவர்கள் மந்திரிகளாக இருக்கும் மத்திய அரசு அதிக வரிகளை விதித்திருக்கிறது. இதை நீங்கள் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கூடாதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். மணி] [6th March 1969]

பம்பு செட்டுக்குப் போட்டிருக்கிற வரி தவறு. அதைக் குறைக்க வேண்டும். மண்ணெண்ணெய்க்கு போட்டது தப்பு; குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடாதா? போட்டிருக்கிற வரிகளை எல்லாம் பாருங்கள். ஏறத்தாழ 180 கோடி ரூபாய் அவர்களுக்கு வருமானம் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

6-00 திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மத்திய சர்க்கார் என்பது
p.m. அந்நிய நாட்டாரா? இங்கே வரவு செலவுத் திட்டம் வந்தபோது தான், மத்திய சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டமும் வந்தது. ஒரு வருஷம் பேசாமல் இருக்கிற மாதிரி, நாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற மாதிரி, சொல்லுவது சரியா? நிவாரணம் கிடைத்தால் சந்தோஷம். இந்த வரிகளால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் ஆசை.

திரு. கே. எஸ். மணி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிற பொழுது சொல்லா விட்டாலும் நான் சொல்லிய பிறகாவது ஏற்றுக்கொண்டு சொன்னதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: இதுமாதிரி விவாதத்தில் ஒரு பக்கம் நீங்களே ஒதுக்கித் தள்ளுவது போல் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரைப்பற்றி ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் சொல்லிக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறோம். கொள்முதலில்கூட எங்கள் கொள்கையைச் சொன்னோம். பிற்பாடு ஏதோ நீங்கள் சொன்னதற்காக 'நாங்கள் சொல்லுகிறோம்' என்ற எண்ணத்தில் பேசுவது சரியல்ல. 'இது தனிப்பட்ட உங்கள் விட்டு சொத்தா?' இது தேசிய பிரச்சனை. விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரச்சனை. எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் காங்கிரஸ்காரன் என்றைக்கும் எதிர்ப்பான் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு மில்லுக்கு கொடுக்கிற தொகை, முந்தி கொடுப்பது யார் பிந்தி கொடுப்பது யார் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். கொடுத்து வழி காட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், பெரிய சர்க்கார் வழி காட்ட வேண்டும். கொடுக்க வேண்டியதை மத்திய சர்க்கார் கொடுத்து வழி காட்டினால் இதற்குத் தீர்வு காண முடியும். மத்திய சர்க்காரைக் கொடுக்கச் சொல்லி, அவர்கள் கொடுத்த பிறகு 'இதையாவது நீங்கள் கொடுக்கப்படாதா' என்று யோசனை சொல்லியிருந்தால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இந்த சர்க்கார் நிர்வாகத்திற்குப் பட்ட மில்கள் கடந்த ஒரு வருஷமாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. என்ன சிரமங்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். நாம் செய்ய வேண்டிய உதவி மத்திய சர்க்கார் உதவியை எதிர் பார்த்துச் செய்யவேண்டியதுதானே. நாமாக செய்தால் மில்களுக்கு எப்படி கஷ்டம் வரும்?

6th March 1969]

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: யார் முதலில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி: இன்னும் குறிப்பாகத் தரமான விதையைச் சேகரித்துக் குறுகிய கால பயிரிடும் திட்டத்தில் இந்த அரசு இரண்டு வருஷ காலத்தில் செயல்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு அறிக்கையைப் படித்திருப்பீர்கள். ஏறத்தாழ 1966-ம் ஆண்டின் இறுதியில், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு லட்சம் முப்பத்தாறுபாயிரம் ஏக்கர்களில் இருபேராக சாகுபடி செய்த நேரத்தில், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை முடித்தோம். இதில் மத்திய சர்க்கார் விவசாயத்துறைக்குச் செய்த செலவு ரூபாய் பத்தாயிரம் கோடி. தி.மு.க. ஆட்சி வந்தபிறகு, எந்தத் திட்டமும் நிறைவேற்றவில்லை (வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்தார்). ஒரு பேராக நிலங்களை தயவுசெய்து இருபேராக நிலங்களாக மாற்றித் தருங்கள். அதிலும் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயம் செய்தால் பலன் உண்டு என்று மன்னார்குடி மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டும், தஞ்சையில் நடைபெற்ற விவசாயக் கருத்தரங்கிலும் கேட்டுக் கொண்டார். விவசாய அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டார். பொது மராமத்து இலாகா இரண்டு பேரையும் கூட்டிப் பேசித் தண்ணீர் வசதி செய்து தருவதற்கு உத்தரவு பெற்றுக் கொடுத்த பிறகு, 4 லட்சம் ஏக்கர் இருபேராக நிலங்களாக மாற்றப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு 5 லட்சம் ஏக்கர். இப்போது எட்டு லட்சம் எதிர் பார்க்கிறார்கள். இந்த எட்டு லட்சம் ஏக்கர் அல்ல; 15 லட்சம் ஏக்கர் என்று எதிர்பார்த்ததில் தப்பு ஒன்றும் இல்லை. அதற்கான சாத்யக்கூறுகள் ஏராளம் உண்டு. இவைகள் இருபேராக சாகுபடி நிலங்களாக ஆக்கப்படவேண்டுமென்றால், உள்ளபடியே மேட்டூர் அணையை நம்பித்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற நியதியை மாற்ற வேண்டும். அப்படி மாற்றப்பட்டால் விரைவிலே ஏராளமான இருபேராக சாகுபடி நிலங்கள் அதிகமாகும் நிலை உருவாகும். இதையும் இந்த மன்றத்தில் இந்த நல்ல நேரத்தில் எனது யோசனையாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி நான் விரும்புவதற்குக் காரணம் நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் 'அதில் இருக்கிற குறைகளைச் சொன்னோம். இப்போது சொல்லுகிறோம், ஒரு பாராட்டுதல். குறுவை சாகுபடி ஆரம்பிக்கிற நேரத்தில், மேட்டூர் நீர் தேக்கத்தில் தண்ணீர் 52 அடி இருந்தது. அணையை திறந்து 6 லட்சம் ஏக்கரில் இருபேராக சாகுபடி செய்ய முடியுமா என்ற சந்தேகம் உழவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தாலும் சர்க்கார் அதைரியப்படாமல் திறந்துவிட்டது. அதற்குப் பிறகு குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் டிசம்பர் மாத இறுதியில் தண்ணீர் இல்லை என்று தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுவிட்டது. பிறகு 12 நாள் மேட்டூர் அணையில் தண்ணீரை சேர்த்து வைத்து தாளடிக்கும் தண்ணீர் பகிர்ந்து அளித்து தண்ணீர் குறை இல்லை என்று நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்த அந்த இலாகாவுக்கு நன்றியை உரித்தாக்கி, உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

[6th March 1969]

VICE-CHAIRMAN (THIRU S. JAYARAMA REDDIAR): The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

6-05
p.m.

The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

29. Answer to Legislative Council Question No. 179.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 7th March 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Village Officers

* 146 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to make the Village Officers, full time workers; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

(இ) இது எழவில்லை.

THIRU V. ISVARMURTI: The subject of making the Village Officers full time Government servants subject to transfer all over the State is hanging fire for quite a long time. So I would like to ask the Hon. Minister whether the Government have any definite policy of bringing about this reform soon.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவ்வளவு சீக்கிரமாக முடிக்கக்கூடிய காரியமல்ல இது. மாண்புமிகு நமது சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்கள் ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்த காலத்திலிருந்து துவங்கப்பட்ட இந்தக் காரியம் இன்னும் முடிவுபெறாமல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் முன்னாள் நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களைச் சேர்த்து ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அதில் இதை எப்படிச் செய்யலாம் என்று ஒரு சிபார்சு செய்தார்கள். கிராம முன்சீபர்களையும் கணக்குப்பிள்ளைகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து முழு நேர அதிகாரியாக நியமித்துவிடுவது என்றும், அவர்களுக்குக் கீழே மூன்று முழு நேர ஊழியர்களை நியமித்து, பெரிய கிராமமாக இருந்தால் அடிஷனலாக ஒரு கிராம ஆபீசரை நியமிப்பது என்றும் சிபாரிசு செய்யப்பட்டது. அப்போதிருந்த அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமலேயே தள்ளி விட்டது. அதற்குச் சில காரணங்களைக் கூறினார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களாக அவர்களைச் செய்து விடுவது என்றால் இன்றைக்கு ஏற்கனவே இருக்கிற ஒரு திறமை அதிகமாகுமா, இன்றைக்குள்ள இடைஞ்சல்களும் கிராமங்களும் அந்த வேலைப் பளுவும் குறையுமா என்பது ஒன்று. இரண்டாவது, இப்படிச் செய்வதன் மூலமாக ஏற்கனவே உள்ள கிராம அதிகாரிகள் வேலையிழந்து வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்

[7th March 1969]

போன்ற புதிய பிரச்சனையை அது தோற்றுவிக்குமோ என்பது. முன்றாவதாக ஏற்கனவே 30 ஆயிரம் பேர் கிராம முனிசிப்பாகவும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் இருக்கிற பரம்பரை அடித்தளம் கெட்டுவிடுமோ என்பது. நான்காவது, புதிதாக உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமனம், அவர்கள் லீவு, அவர்கள் பயிற்சி, அவர்களுக்கு வேண்டிய தகுதிகள் இவைகள் எல்லாம் செய்வதில் தடையும், தாமதமும் ஆகிவிடுமோ என்பது. ஐந்தாவது, புதிய நிர்வாக அமைப்பை, 20 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் பேர் இருக்கிற அமைப்பை, ஏற்றுக் கொள்ள நிதி ஆதாரம் போதுமா என்பது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : ஆளுவதாக, பணக் கஷ்டம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதை அமுல் படுத்துவதற்கு பணம் தேவைப்படுகிறது. அதைப் பற்றி வருவாய்த் துறை வாரியத்தைக் கேட்டோம். Subject to correction 3, அல்லது 4 கோடி ரூபாய் ஆண்டுதோறும் ஆகுமளவுக்கு இருக்கிறது. இவ்வளவு சங்கடங்களும் அந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொள்வதில் இருப்பதாக வருவாய்த்துறை வாரியம் சொல்லியது. அதற்குப் பதிலாக இப்போது இருக்கிற பரம்பரை சட்டத்தை ஹெரிடிட்டரி வில்லேஜ் ஆபீசர்ஸ் ஆக்டை ரிபீல் செய்துவிட்டு வேறு புதுச் சட்டத்தின் கீழ் அதற்கான விதிமுறை போடுவதற்கு யோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அவை பரிசீலனையின் இருக்கின்றன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் பரம்பரை பாத்தியம் அடிப்பட்டுப்போய்விட்டது. அதனால் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிலையைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்கிறோம். நம் தலைவர் அனுபவத்தின் காரணமாக பணம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 850 பேருள்ள ஒரு கிராமத்தில் கிராம முனிசிப், கர்ணம், வெட்டியான், தலையாரி என்று நான்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி 10 ஆயிரம் பேருள்ள கிராமங்களுக்குப் பதிலாக அதை 3 ஆயிரம், 4000 ஆக ஆக்கி எஸ். எஸ். எல். சி. படித்தவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாகப் போடலாம். கிராம முனிசிப், கர்ணம் இருவருடைய வேலையும் ஒருவரிடமே ஒப்புவிக்கலாம். இதை அரசு பரிசீலித்ததா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதையெல்லாம்தான் சொல்கிறேன். பரம்பரை பாத்தியத்தை அடிப்பட்டுப்போனாலும் கூட அதனால் இந்த ஆபத்து வருகிறது. எல்லா கிராமங்களும் அவர்கள் சொல்வது போன்றில்லை. இருபது ஆயிரம் பேர் இருப்பதை 10 ஆயிரமாக ஆக்கினாலும் அரசாங்கம்தான் அவர்களுக்குப் பொறுப்பாளி. அவர்களுக்கு மாற்று வேலை என்ன என்பது ஒன்று. ஏற்கனவே பயிற்சி அளிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கிறது.

[7th March 1969]

இப்போது நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முறையில் பரம்பரை பாத்தியத்தை முறையில் இனிமேல் கிராம முனிசிப் வரமுடியாது. ஆகையால் எல்லா அம்சங்களையும் பார்த்து ஏற்கனவே இருக்கிறவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து.

திரு. சா. கணேசன் : பரம்பரை பாத்தியத்தை உரிமை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் உடைப்பட்டுப் போனாலும் பரம்பரையில் வருகிறவர் களுக்கு இயல்பாகவே ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் காரணமாக விசேஷ ஞானமும் காரியம் செய்கிற முறையும் படிந்திருப்பதால் அதனால் அரசுக்கும் செலவு மிச்சமாகும் நிலையிலிருப்பதால், அவர்களுக்கு உரிமை என்ற முறையில் இல்லாவிட்டாலும் சலுகைகாட்டி முதன்மை கொடுக்கிற அளவில் அவர்களை மீண்டும் அந்தத் துறையில் நியமிக்கிற ஏற்பாடு அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறதா? இல்லாவிட்டால் அதைக் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைத்தான் நான் சொன்னேன். எல்லா இடத்திலும் கிராம முனிசிப்பை எடுப்பதில்லை என்ற முடிவை ஏற்றுக்கொண்டால் புதிதாகப் போடும் அவசியமில்லை. புதிதாக நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று நிலைமை வந்தால் பத்தாவது வகுப்பு தகுதி என்று வைத்துக்கொண்டால், ஏற்கனவே பத்தாவது வகுப்பு படித்துள்ள கிராம முனிசிப் களுக்கும் அப்படிப்படித்த கிராம முனிசிப்பின் மகன்களுக்கும் சலுகை கொடுப்பதில் தவறில்லை. அதைத்தான் அரசாங்கம் யோசிக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அமைச்சருக்கு இன்னொரு புதிய யோசனை கூறுகிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. அதில் எக்கிசியூட்டிவ் ஆபீசர் இல்லாதவையும் உண்டு. அப்படி மூன்று நான்கு கிராமப் பஞ்சாயத்தை ஒன்றாக இணைத்து எக்கிசியூட்டிவ் ஆபீசரை நியமித்து அவர்களே கிராம முனிசிப் வேலையையும் பார்க்கும்படி செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பத்து வருஷங்களாக இந்த விபத்தில் மாட்டிக் கொள்ளாமல் அவர் சார்ந்துள்ள அரசாங்கமே செய்யத் தயங்கிய காரியத்தை, கிராம அடித்தளம் போன்ற கிராமப் பொருளாதாரத்தில் பங்கு கொண்டுள்ள 50 ஆயிரம் பேர் கொண்ட ஒரு நிர்வாக இயந்திரத்தின் விவகாரத்தில் இந்த அரசைச் சிக்க வைக்கவேண்டுமென்று எதிரிக் கட்சித் தலைவர் நினைக்கிறாரோ என்று கருதுகிறேன். மேல் தோற்றத்திற்கு அது நன்றாக இருக்கிறதே தவிர உண்மையான நிலைமைக்கும் நாம் போக வேண்டிய நிலைமைக்கும் மத்தியஸ்தம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

[7th March 1969]

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தமிழ்நாட்டில் பல மாவட்டங்களிலே பல ஆண்டுகளாக வேலை செய்து வந்த வெட்டியான், தலையாரி போன்றவர்களை வேலை நீக்கம் செய்திருப்பது உண்மையா? அதிக எண்ணிக்கை உள்ள அவர்கள் குறைந்த சம்பளம் பெறுகிறவர்களாக இருப்பதால் மீண்டும் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க அல்லது மாற்று வேலை கொடுக்க அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சில இடங்களில் தேவையில்லாத போது ஆட் குறைப்பு நடைபெறுகிறது. அவசியமான சாத்தியக்கூறான வகையில் மாற்று வேலைகள் கொடுக்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாக கிராம முனிசிப்புக்கு ரூ. 36 என்றும் கர்ணத்துக்கு ரூ. 38 என்றும் வெட்டியான் தலையாரிக்கு ரூ. 17 என்றும் ஊதியம் குறைந்த அளவில் இருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ., பள்ளி ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களுக்குப் பலமுறை ஊதிய உயர்வு கொடுத்ததைப் போன்று கிராம உத்தியோகஸ்தர் நிலையையும் கனிவுடன் கவனித்து அரசு ஊதிய உயர்வு கொடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு மன்றத் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி நிதி ஆதாரத்தைப் பொருத்த பிரச்சனை அது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைச் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக மட்டும் பாவிக்கவில்லை. அவர்கள் கௌரவம் மிக்க உத்தியோகஸ்தர்களாக, பொதுத் தொண்டு செய்பவர்களாக, கிராமத் தலைவர்களாக நீண்ட நாட்களாக இருந்துவருகிறார்கள். கௌரவமும் பணி செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் முக்கியமே தவிர வேறும் ரூ. 36, ரூ. 38-க்கு மட்டும் இல்லை. ஆனால் அரசாங்கத்தின் நிதி ஆதாரம் செம்மைப்படுவதைப் பொறுத்து எப்போதும் பரிவுடன் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது அரசு.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்குவதற்கு கிராம முனிசிப் சங்கம் அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கிராம முனிசிப்கள் சங்கம் மாண்புமிகு நண்பர் ஈஸ்வர மூர்த்தி அவர்களின் யோசனையை ஆதரிக்காது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பின் விளைவாக பரம்பரை பாத்தியம் எடுப்பட்டு விட்டது. அதே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டியதில்லை என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்லியதுபோல, சிறிய கிராமங்களில் காலி ஏற்பட்டால் அவசியமில்லாமல் கிராம முனிசிப், கர்ணம், வெட்டியான், தலையாரி

[7th March 1969]

என்று 750 பேர் உள்ள இடங்களுக்குப் போட்டு, அதனால் ரூ. 400, 500 என்று சம்பளம் கொடுப்பதைவிட அடுத்த கிராமத்தையும் சிறிய கிராமமாக இருந்தால் சேர்த்துவிட்டால், எதிர் காலத்தில் முன்னோடியாக இதுபோன்ற காரியங்கள் செய்ய அடிகோலியதாக இருக்குமாதலால் அதற்கு வழிவகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நல்ல யோசனை. அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

Attack on a Revenue Inspector

* 147 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether any Revenue Inspector was stabbed in Uttamapalayam taluk of Madurai district in November 1968 and admitted into the Madurai Hospital; and

(b) whether it is a fact that he was stabbed as a result of his over enthusiastic checking of rice smugglers?

ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தாக்கப்பட்ட சம்பவம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட உத்தமபாளையத்தில் 1968 நவம்பரில் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் குத்தப்பட்டு மதுரை மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டாரா?

(இ) அரிசிக் கடத்தல்காரர்களை அதிகமாக கண்காணித்ததின் காரணமாக அவர் குத்தப்பட்டார் என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம். உத்தமபாளையம் கடத்தல் தடுப்பு தனி வருவாய் ஆய்வாளர் திரு. பாண்டியன் என்பவர் 5-11-1968 ம் நாள் இரவு 3-30 மணி அளவில் கத்தியால் குத்தப்பட்டு முதலில் உத்தமபாளையம் அரசாங்க மருத்துவமனையில் முதல் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டார். பின்னர் 6-11-1968-ம் நாள் மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

(இ) ஆம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் ஜில்லாவில் மட்டுமல்ல, கோள எல்லையோரப் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் அடிக்கடி நடைபெறுகின்றன. கடத்தல் காரர்கள் கட்டுப்பாடாகச் சேர்ந்துகொண்டு ஆயுத பாணிகளாகச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே போலீஸ் பந்தோபஸ்து

[7th March 1969]

சரியாக இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகையால் அங்கே சரியான பந்தோபஸ்து போட்டு உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தரும் நிலையை அரசு உண்டாக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அதிகாரிகளுக்குப் பந்தோபஸ்து நிச்சயமாகக் கொடுக்கப்படும். இப்படி மதுரையிலிருந்து தேனீ வழியாக உத்தமபாளையம், கம்பம், கடலூர் வழியாக கடத்தல் செய்யப்படுகிறது என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்து அதற்கான கண்காணிப்பு செய்யப்படுகிறது. கூடுதலான கண்காணிப்பு வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

Movement of Millets

* 148. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state:

(a) whether there is any ban on the free movement, within the district, of the dry crops produced by the agriculturists in their lands for selling them; and

(b) the reason for launching a prosecution in Usilampatti Sub-Divisional Magistrate's Court against one Gurunathan, a resident of Aranmanaipudur of Koduvilarpatti village adjoining Theni in Madurai district, after seizing 40 bags of ragi from him?

புஞ்சை தானிய போக்குவரத்து

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களில் விளையும் புஞ்சை தானியங்களை ஜில்லாவுக்குள் எங்கும் கொண்டு போய் விற்க தடை இருக்கிறதா?

(இ) மதுரை மாவட்ட தேனீயை அடுத்த கொடுவிலார்பட்டி கிராமம் அரண்மனைபுதூர் என்னும் ஊர்வாசியான குருநாதன் என்பவரின் கேப்பை மூட்டை 40-ஐப் பிடித்து பறிமுதல் செய்து உசிலம்பட்டி எஸ். டி. எம். கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்ட காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) தற்போது இல்லை. 1956-ம் வருடத்திய சென்னை புஞ்சை தானியங்கள் போக்குவரத்து கட்டுப்பாடு உத்தரவு, 9-12-1966 அன்று செல்லுபடியற்றதாகி விட்டது.

(இ) 1966-ம் வருடத்திய சென்னை புஞ்சை தானியங்கள் போக்குவரத்து கட்டுப்பாடு உத்தரவு அமுலில் இருந்த பொழுது, மதுரை மாவட்டம் பெரியகுளம் வட்டம், தேனீயைச் சேர்ந்த அரண்மனைபுதூர் கிராமம் திரு. குருநாதன் என்பவர் தமக்குச் சொந்தமான 34.45 குவிண்டால் எடையுள்ள 45 மூட்டை

[7th March 1969]

கேப்பையை லாரி என். எம். டி. ஆர். 2995 மூலம் தேனீயிலிருந்து மதுரை நகருக்கு 21-4-1966-ம் தேதி அனுமதி இல்லாமல் கொண்டு சென்றார். 21-4-1966-ம் நாளன்று பெரியகுளம் வட்டமும் மதுரை வட்டமும் புஞ்சை தானியங்கள் போக்குவரத்து தடை செய்யப்பட்ட தனித்தனி பகுதிகளாகும். எனவே திரு. குருநாதன் பேரில் வழக்கு தொடரப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இது அன்றைய நிலை மட்டுமல்ல. இன்றைக்குக் கூட தேனீயிலுள்ள கிராம விவசாயிகள் தங்களுடைய புஞ்சை தானியங்களைச் சுற்றுப் புறங்களிலும் மதுரையிலும் விற்க முடியாத நிலை தொடர்ந்து இருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்களிடம் உள்ள சொந்தத் தானியங்களை, கட்டுப்பாட்டில் வராதவைகளை எங்கேயும் விற்பதற்குத் தடையில்லை என்று அறிவித்து, உத்தியோகஸ்தர்கள் விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டாமென்று உத்தர விடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தடையில்லாத பகுதியில் கொண்டு போவதற்குத் தடையில்லை.

Post of Director of Health Services

* 149. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the post of the Director of Health Services has been converted into the post of Additional Director of Health Services; and

(b) the reasons therefor?

சுகாதார இலாகா இயக்குனர் பதவி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு சுகாதார-அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) சுகாதார இலாகா இயக்குனர் பதவி இணை இயக்குனர் (Additional Director) பதவியாக்கப்பட்டதா?

(இ) இதற்குக் காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ) மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரத் துறைகளை ஒன்றாக இணைத்து சுகாதாரம் குடும்ப நலத்துறை ஒன்றைத் தனியாக அமைக்க வேண்டும் என்று அரசின் முடிவின்மையொட்டி, சுகாதாரம் குடும்ப நலத்துறை இயக்குனர், கூடுதல் இயக்குநர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. முன்னர் மருத்துவத்துறை இயக்குனர், பொதுச் சுகாதாரத்துறை இயக்குனர் பதவி வகித்தவர்கள் இப்பதவிகளுக்கு முறையே சுகாதாரம் குடும்பநலத்துறை இயக்குநராகவும்

[7th March 1969]

கூடுதல் இயக்குனராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இதனையொட்டி, மருத்துவத்துறை இயக்குநர், பொது சுகாதார இயக்குநர் பதவிகள் இயக்கம் நீக்கி இருக்குமாறு ஆணையிடப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் Director of Medical Services, Director of Public and Director of Medical Education என்று மூன்று பதவிகள் இருக்கின்றன. அதில் Director of Public Health என்பதை நீக்கி அடிஷனல் டைரக்டராக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். Director of Medical Services- ஐ ஏன் அடிஷனலாக ஆக்கக் கூடாது? இதை மட்டும் செய்வதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : ஹை பவர் கமிட்டி என்ற குழு பொருளாதார நிர்வாக சீரமைப்பின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட புதிய மாற்றத்தைச் சிபாரிசு செய்தது. அதன் காரணமாக Director of Medical Education என்று ஒரு இயக்குனரை நியமித்து அவரது தலைமையின்கீழ், மருத்துவக் கல்வியை மாத்திரம் தனியாகப் பிரித்து மெடிகல் *எஜுகேஷன் டிரெயினிங் அண்ட் ரிசர்ச் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஃபார் டீச்சிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்றெல்லாம் கல்வி தருகிற இந்த நிலையங்களை எல்லாம் அவரது மேற்பார்வையில் வைத்து Director of Medical Education என்றுதனியாக தனி இயக்குனராகவும், இதைப்போன்று Director of Health Services தனியாக குடும்பக் கட்டுப்பாடும், சுகாதாரமும் ஒன்றாக இணைத்து மாநிலம் பூராவமுள்ள மருத்துவம், சுகாதார பணிகளுக்கு ஒரு இயக்குனரும் அதற்கு கூடுதலாக ஒரு இயக்குனராக ஒருவரையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கல்வியையும் நிர்வாகத்தையும் தனித் தனியாகப் பிரித்து, இந்த அமைப்புகளை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதன் விளைவாக பொதுச் சுகாதார இயக்குனராக ஒருவரை இன்றைக்குக் கூடுதல் இயக்குனராக அமைத்திருக்கிறார்கள். தனியாகக் கல்விக்கென்று இயக்குநர் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்பது, Director of Medical Services and Director of Public Health என்ற இரண்டு பதவிகளும் சமமான அந்தஸ்து உள்ளவை. ஒருவரை மட்டும் தன்னுடைய அந்தஸ்திலிருந்து குறைத்து அடிஷனலாக ஆக்கியதற்குக் காரணம் என்ன? தனி அந்தஸ்துடன் வேலை பார்த்து வந்த ஒருவரை திடீரென்று அடிஷனலாக ஆக்கியது சரியா? Director of Medical Services-ஐ பப்ளிக் ஹெல்த் டைரக்டரின் கீழ் அடிஷனலாக ஏன் ஆக்கியிருக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இந்த இருவருக்கும் சீனியரிட்டி என்று வரும்போது இப்போதிருக்கிற செல்வி மரைக்காயர் அவர்கள்தான் சீனியராக கருதப்படுகிறார்கள்.

[7th March 1969]

அதனால் அவரை இயக்குனராகவும் செல்வி ஷர்மா அவர்களை கூடுதல் இயக்குனராகவும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : டைரக்டர் ஆஃப் ஹெல்த் சர்வீஸஸ் நியமிக்க வேண்டுமென்று எப்போது முடிவு செய்யப்பட்டது? அதற்கான உத்தரவு எப்போது போடப்பட்டது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : 1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் உத்தரவு போடப்பட்டது. 1-7-1966-க்குள் இதை ஊர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த இருவரும் முறையே Additional Director of Public Health ஆக 23-2-1968-லும், Director of Health Services and Family Planning ஆக 29-2-1968-லும் பதவி ஏற்றார்கள்.

Appointment of Tamil Pandits as Headmasters

* 150 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI (on behalf of Thiru D. Santosham). Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether under the present rules, First Grade Tamil Pandits without University Degree are eligible for appointment as Headmasters; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : (on behalf of the Hon. the Minister for Education and Industries). (a) No .

(b) According to the existing orders, the claims of Grade I Pandits can be considered for inclusion of their names in the Panel of Headmasters of former Board High Schools, provided they possess a degree in a language or a subject under degree in teaching and five years teaching experience after obtaining the B.T. degree in recognised Secondary Schools.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்பட்ட பிறகு, தமிழ் ஆசிரியர்கள் ஆங்கிலப் பட்டம் பெற்ற பிறகுதான் தலைமை ஆசிரியர்களுடைய பேனலில் வரலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை நீக்கி தமிழ் ஆசிரியர்களில் முதுமைப் பணி உடையவர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்கள் பேனலில் கொண்டுவர உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. The question of integration of the services of the staff is under the consideration of the Government and the Director considers that there is no need to consider this question at this stage.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழை அரியாசனத்தில் ஏற்றி வைத்திருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தமிழைப் பயின்ற

[7th March 1969]

ஒருவருக்குத் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கொடுக்க முடியாது என்று சொல்வது சரியா? கம்பன், வள்ளுவன், ஒட்டக் கூத்தன் போன்றவர்கள் எல்லாம் இப்போது திரும்பி வந்தால் அவர்களுக்குக் கூட தலைமை ஆசிரியர் பதவி கொடுக்க மாட்டார்கள் போல் தெரிகிறது. ஆகவே அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து தமிழுக்கு உரிய இடத்தை வெளியிலே அவர்கள் பேசுவதைப் போன்று தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குத் தலைமையாசிரியர் பதவி கொடுப்பதில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் விதிமுறைகள் குறுக்கே இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி ஆராய முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : எல்.டி., பி.டி. படித்த பிறகு 5 வருஷம் கழித்துத்தான் தலைமையாசிரியர் பதவி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியதை சர்க்கார் ஏற்கனவே ஆலோசித்தது. இப்போது ஐந்து வருஷ நிபந்தனையை எடுக்க ஏதாவது ஆலோசனை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல The request was that five years' of teaching experience after obtaining the B.T. Degree need not be insisted upon. As the question of integration of the services of the staff is under consideration of the Government, the Director considered that there was no need to consider this question at this stage.

Teachers of Madurai Municipality

* 151 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the Madurai Municipality has given effect to G.O. Ms. No. 1355, Education, dated 3rd August 1967;

(b) if so, from what date; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (on behalf of the Hon. the Minister for Education and Industries): (a) Yes.

(b) 39 posts sanctioned were utilised on 5th February 1968 and 17 posts were utilised on 18th March 1968.

(c) Does not arise.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இந்த சபையில் இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு 3—8—1967-லிருந்து கொடுக்கலாம் என்ற சலுகையை சர்க்கார் ரொம்ப இரக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டதால் உதவிபெறும் பள்ளிகளில் அந்தச் சலுகையை வாங்குகிறார்கள். தஞ்சை முனிசிபாலிட்டியிலும் இன்றைய தினம் செகண்டரி

[7th March 1969]

கிரேடு போஸ்ட்டுக்கு எப்போது போடுகிறார்களோ அந்தத் தேதியிலிருந்து தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதே தவிர போஸ்ட்டுக்கு இல்லை. 12 வருஷமாகக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி இந்த ஆர்டர் வந்த பிறகு அனுதாபத்துடன் கொடுக்கப்படவேண்டும். 3—8—1967 லிருந்து aided பள்ளிகளில் கொடுப்பதைப்போல முனிசிபல் பள்ளிகளிலும் கொடுக்க சர்க்கார் வழிவகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அதைப்பற்றிய தகவல் இப்போதில்லை.

Government (Board) High Schools

* 152. Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of posts of (i) B.T. Assistants, (ii) Secondary Grade Assistants and (iii) Tamil Pandits that were abolished in the Government (Board) High Schools in the Madurai district during 1968-69; and

(b) the reasons therefor?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (on behalf of the Hon. the Minister for Education and Industries):

(a) B.T. Assistant 5

திரூ.ary Grade Assistants 1

Tamil Pandits—

Grade I 2

Grade II 8

(b) Due to fall in strength, certain sections were abolished.

Loans granted to Goldsmiths

* 153 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether a resolution was passed at the Tamil Nadu Goldsmiths Conference held at Tiruchirappalli in August 1968 for waiving the loan amount;

(b) if so, whether this resolution was received by the Tamil Nadu Government; and

(c) the steps taken thereon?

பொற்கொல்லர்களுக்கு அளித்த கடன் தொகை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968 ஆகஸ்டில் திருச்சியில் நடந்த தமிழ்நாடு பொற்கொல்லர் மாநாட்டில் கடன் தொகையை தள்ளுபடி செய்யக் கோரி தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்களா?

[7th March 1969]

(இ) ஆமெனில், இத் தீர்மானம் தமிழக அரசுக்குக் கிடைத்ததா?

(உ) அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA. (one behalf of the Hon. the Minister for Education and Industries): (a) and (b) yes.

(c) As the scheme for the rehabilitation of displaced goldsmiths does not provide for treating loans as grants and for their total remission, the request was not complied with.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட பொற்கொல்லர்கள் கொடுக்க வேண்டிய தொகை எவ்வளவு இருக்கும்? அதைத் தள்ளுபடி செய்தால் எவ்வளவு அரசுக்கு நஷ்டம் வரும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: அதுபற்றிய குறிப்பு தற்போதில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I know whether these loans were disbursed by the Government of India to the State of Madras and whether it is a fact that the Government of Madras have requested the Government of India to waive these loans as there is difficulty in collecting the loans?

quest.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: Sir, in pursuance of the assurance given by the then Minister for Education and Industries in the Legislative Council, the Government of India were requested to agree to an arrangement under which this Government would repay whatever amount was recovered from the goldsmith borrowers, but the Government of India categorically declined to agree to this request.

Pension to Teachers

* 154. Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the combined total service of teachers in Aided High Schools and Aided Colleges is taken into account for purposes of pension in the case of teachers who first enter High School Service and retire from College Service; and

(b) if not, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: (மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் சார்பில்): (அ) & (இ) மானியம் பெறும் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் கூட்டாக ஆசிரியர்கள் செய்த பணியை ஒய்வுதியம் அளிப்பதற்கு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும் விதித்துறை எதுவும் ஆசிரியர் ஒய்வுதிய நிதி விதிகளில் தற்போது இல்லை. இப்போது இது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

[7th March 1969]

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, உயர்தரப் பள்ளிகளில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு பென்ஷன் உண்டு. கல்லூரிகளில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் பென்ஷனுண்டு. அப்படி இருக்கும்போது இந்த சர்வீசையும் சேர்த்து பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு விதிகள் குறுக்கே இருக்க முடியாது. குறிப்பிட்ட விதியில்லாவிட்டாலும் கூட இந்த விஷயம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சர்க்கார் சொல்லுவதாலே காலம் கடந்துவிடுகிறது. அதைப் பெற வேண்டிய ஒருவர் கூட இறந்துவிட்டார். ஆகையால் அந்தப் பரிசீலனை முடிவு எப்போது வருமென்று கூறமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: இறந்துபோனவர்களுக்கு அரசு உதவி செய்ய முடியாது. இருந்தாலும் கேள்வியில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற விஷயத்தைப் பரிசீலித்து முடிவெடுக்க வேண்டும்.

Arts College for Coimbatore.

*150 Q.—THIRU V. ISVARMURTHI: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether there is any proposal to start another Arts College in Coimbatore?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா (மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் சார்பில்): இல்லை.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கழுதியில் மறைந்த தலைவர் முத்தூராமலிங்கத் தேவர் பெயரால் ஒரு கல்லூரி காவங்க அரசுக்குக் கோரிக்கை வந்ததா? வந்திருந்தால் அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: கோரிக்கை இருப்பதாகத் தகவல் இல்லை. கோரிக்கை வருமானால் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70—cont.

MR. CHAIRMAN: We will now resume the discussion on the Budget for 1969-70. Thirumathi Clubwala Jadhav.

* THIRUMATHI MARY CLUBWALA JADHAV: Mr. Chairman, Sir, it is with sorrow that one sees today that the great son of Tamil Nadu, Thiru C. N. Annadurai, late Chief Minister of Tamil Nadu, is no more with us. In his two years of stewardship of Chief Minister of this enlightened State, it has progressed, and above all come into its own in every way. His dream of proud and powerful Tamil Nadu has been raised. A man of loving qualities of head and heart, a fine administrator, and a speaker of renowned eloquence and a very humane man has left us.

[Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav] [7th March 1969]

It is stated that Tamil Nadu will be among the two or three States which had managed to maintain the pace of Development in the last two years and if it is remembered that the other States which fall in this exceptional category have a stronger resource base than Tamil Nadu, our performance should receive special appreciation.

Sir, I congratulate the Hon. the Chief Minister and particularly the Hon. the Finance Minister on presenting a Budget with no taxes. The Ministry is chiefly of young men and a lady and if I may say so, the rapidity with which things move—I have been watching in this House, the piles of files that are put before the Ministers that sit here and the quickness with which they are disposed of—is noteworthy. I hope this will be the case in all matters pertaining to Government.

I am happy to know that four more colleges are coming up and two more heavy industries in the private sector—Philips and I.C.I.—are in the offing. I hope the unrest that has faced the State, both in the Industrial and Labour fields would ease and that, as in the past, the State of Tamil Nadu would progress in its industries. I am glad to see that the Government have put aside Rs. 51 lakhs for the Steel Plant in Salem. We hope that this plant will come up soon. I congratulate the Government on its green revolution. It is unfortunate that we should have had failure of rains and we realise that we are in severe famine conditions. I am glad that the Government are taking steps in next year's plan to provide tube wells, filter point wells and simple wells and taking other precautions to avert the scarcity of water and famine conditions.

Sir, I note that education and health have received a fairly good coverage in the Budget. Health and Education go hand in hand and are necessary complements of each other and I hope there will be expansion in the field of Public Health in all hospitals, in the welfare work and also in the Nursing section.

I am glad to note that the Government are opening a Leprosy Home in Tondiarpet for 500 beggars. It is a disgrace that the beggars are everywhere—begging at the airport, along the streets, electrical signals, at shops centres and in every place. There are not only diseased beggars but also healthy beggars. Entire families are beggars. Little boys and girls, who should be at school are among them—primary education is supposed to be compulsory in our State—counting the number of children you will see that 25 per cent of them in the City are school going children. The other day, I met a little boy begging and I asked him to stop begging and to come with me to the home, an institution for Chingleput, and learn and be educated. He said 'Why should I come to the Home? I will get nice fresh hot iddly and sambar. Here I am earning. My father is a rickshaw puller and I subsidise his income (Laughter). This is how they live.

7th March 1969] [Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav]

Sir, I regret to state that there are alarming rates of suicides in our State over the last few years. In the districts, one reads of entire families committing suicide. In 1967-68, there were 212 cases and in 1968-69, 113 cases in the city, chiefly due to poverty or other ailments.

Turning to Education, Sir, I am indeed glad to see that P.U.C. education is being made free for everyone. But I hope that the standard of education will be good. Now-a-days what products do we get from some of our schools and colleges? I wish that the quality of education should not deteriorate.

I am indeed very happy that after twenty years of asking, a Department of Social Welfare has been formed and that now all social welfare activities come under one head. I congratulate the Hon. Minister for Social Welfare Thirumathi Sathyavani Muthu. She has proved to be a real social worker and has ably and very successfully handled the Social Welfare Department. But I do hope that the hours we have had to spend for getting grants will be minimised; even to get a paltry sum of Rs. 2,000 one has to move from one department to another to receive the grant. I hope now, Sir, that we will be able to get the grants quickly and in time.

I am glad to see that there is to be a special section for Children's Welfare in the Department of Women and Child Welfare. I am also glad to note, Sir, the schemes for starting Secretarial courses for women and schemes for family and child welfare.

Sir, the Chief Inspector of Approved Schools and Vigilance Service is now also the Director of Women's Welfare. This has taken place 11 months ago but she is receiving only the salary of one office.

I am very disappointed to see that meagre amount has been given to Social Welfare. It is disappointing and disheartening. Except for a few thousands in the Social Welfare Department for women and children, one does not see anything.

I am sorry to see that in the working group on Social Welfare, voluntary organisations are not included. Volunteers are as much social welfare politicians as politicians that govern. Social Welfare is the root of progress of the country and all the Ministers are social welfare workers.

There should be a Director of Social Welfare. I hope the Department will cease to be called "The Department of Women and Child Welfare" but will be called "The Directorate of Social Welfare".

Then, Sir, turning to Children's institutions, there are so many different grants given to different institutions. Private Voluntary Children's Institutions recognised as Approved Schools for receiving destitute children are receiving per capita grant of Rs. 30 in the city, while in towns Rs. 25 and in rural areas Rs. 23. In

[Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav] [7th March 1969]

an orphanage, a child gets an orphanage grant of Rs. 10. Sir, this is a rate that has been given some 40 or 50 years ago. Sir, is it possible to maintain a child on Rs. 10? In Harijan Welfare Department also the grant is more. In Government Approved Schools, the cost per child would amount to Rs. 40 a month. I request, Sir, that at least in cities, the grant should be Rs. 40 a month per child. I note that Rs. 20,19,400 is earmarked for enhancement of grant to orphanages in Homes for Children. Now there are five Government Approved Schools—one for girls and four for boys, consisting of 1,848 boys and 352 girls. They are well kept with good educational and vocational training. The following are the non-official voluntary approved schools: Madras Society for the Protection of Children; Bala Mandir, Madras; Seva Samajam Boys' Home, Shaligram; Seva Samajam Children's Home, Pallipatu; Seva Samajam Girls' Home, Santhome, Bala Vihar Boys' Home; Bala Vihar Girls' Home; Daya Sadan, Boys Town. The above homes maintain 535 boys and 419 girls. In the districts, there are five private approved schools serving 334 boys and 231 girls. Sir, I would like to appeal that there may be a separate Domestic Court or Child Welfare Board to deal with children who come as destitutes to juvenile Court rather than having them come through the Court just to get maintenance. I am the Honorary Secretary of several orphanages. In one, I have 232 girls, in another 140 boys and in the third 146 children, and 295 statewards. We have also primary schools. Every child is an orphan or destitute. Our School is 18 years old, and the other two are 10 and 12 years. In spite of my requests, we receive only meagre grants. We get only one-third grant for all these schools instead of full grant which we should get. In spite of asking for many years, we have not been able to get the full grant.

Now, Sir, I would like to plead for 'Abhaya Nilayam', a home and shelter to all stranded girls in the City of Madras which has been working in the City since 1955, under the auspices of the Madras Vigilance Association. It has been rendering valuable services for the prevention of immoral traffic by offering timely shelter. Abhaya Nilayam is getting a meagre grant of Rs. 7,500 from the Government of Tamil Nadu, and a grant of Rs. 3,000 from the Central Social Welfare Board. More than 2,000 girls have passed through the institution since 1955. Abhaya Nilayam is now in a rented building. We have asked the Government to enhance the grant to Abhaya Nilayam by another Rs. 3,000 and also allot land to the institution. But this has been turned down. I request the Government to reconsider their decision and be generous to this institution, which is undertaking such very important work.

The Madras State Branch of Association for Moral and Social Hygiene in India has been working from 1959, and is engaged in offering best services for prevention of prostitution, prohibition of obscene posters and arranging lecture programmes on Family

7th March 1969] [Thirumathi Mary Cluwala Jadhav]

Life Education in City colleges and counselling services for all problems of youth, marriage and family referred to Family Life Institute. It has had its co-operation from the Police in its work. I am sorry to state that such an Association has not been given representation on the Poster Committee. I would like to request the Government to give a grant to this Association also for its programmes as the allotment of grant from the Central Government is not sufficient to carry on its activities.

Sir, instead of having separate hostel and training places for the Harijans and Backward Classes, why not we leave them in the hostels which others have?

I note that an open air jail, the first one of its kind in Madras, has been recently opened for short-term prisoners. All over India, there are five open air jails with farms attached to them, and where also prisoners are permitted to go and join with their families and come back. Sir, the jail population on an average is 12,000. Of course, when there are political disturbances, it rose to a few more thousands. At least 60 per cent of the jail population is short-term. They are chiefly connected with small thefts, ticketless travel, and the like. On an average a prisoner costs Rs. 2 per day. For 60 per cent short-term prisoners it would cost Rs. 14,400 per day. Sir, would it not be far better that this category of prisoners are put on probation?

Turning to Probation Officers, there are eight Officers in the headquarters with one Chief Probation Officer and the balance 51 in number are in the districts. These Probation Officers have a case load of 500 probationers a year. This is a very inadequate number of Probation Officers and at least it should be increased to cover about 30 cases a month. The Probation Officers are used for child probation, adult probation, domestic cases and the like. I would ask for an increase in the number of Probation Officers and would also suggest that they should be trained personnel or have in service training. The emoluments they get are also not commensurate with the work they turn out. They get a basic salary of about Rs. 200 plus dearness allowance and travelling allowance of Rs. 75. The Probation Officer covers huge areas in the City and in the districts two or three taluks.

Sir, I want to speak on the After-Care Home for Males. In this Home, there are young boys discharged on probation from Borstals, Approved Schools and jails. Here they are trained in a workshop. This Home is temporarily situated in Pallavaram and after two years, these young boys who are trained become qualified.

The After-Care Unit was located near the Aerodrome and the land and building were acquired by the Government of India and compensation of Rs. 3 lakhs and odd was paid. For the last seven years, this Unit is housed in Pallavaram in a rented building with most of the machinery lying out in the open. At last the Government have given land near Red Hills and Rs. 3.40

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [7th March 1969]

lakhs have been set apart for the building of the workshop and the hostel. But this building is to be in a phased manner at the rate of Rs. 1 lakh a year.

We must have both the workshop and the hostel together in one place. You cannot have the workshop in one place and the hostel in another place. I would request that two-thirds of Rs. 3.40 lakhs may be sanctioned now so that at least the hostel and the workshop can be built simultaneously. The other programme of staff quarters can come up next year. I am the Chairman of this Home since its inception and I would vouch for the good training that it gives. The young men that are turned out in this Home lead an honourable life now.

The Indian Conference of Social Work, Madras State Branch, now called Indian Council of Social Welfare, has received an yearly grant of Rs. 1,000 from its inception in 1948 and then Rs. 2,000 from the Public Department, but for the last three years, it has gone to the Local Administration Department and then has been sent back to the Department of Women and Children's Welfare. To get this grant of Rs. 2,000 one has to go at least half a dozen times in the year to meet the concerned officers and to go back to the next department and still the grant is not received.

Sir, I would like to mention about the All-India Women's Food Council. Hon. Members have certain ideas about the Annapoorna run by the All-India Women's Food Council, where one is given wholesome and cheap food. At the time of the food emergency, we popularised non-cereal food. This Food Council used to get a grant of Rs. 322 per month from its inception in 1951 up to 1967, when it was abruptly stopped and not renewed. The Food Council also runs a Mobile Extension Project and has been doing so from 1961 educating the public in nutrition and the use of other foods, besides rice, wheat ragi, cholam and cheap and nutritious food. In 1966, the Government promised a grant of Rs. 17,000 for the project and half grant of Rs. 8,500 was given and for the balance we waited for months and months and later we were asked to refund what was given. Eventually, an amount of Rs. 5,246.79 has been sanctioned and this is still to be received. The Government have asked us to stop the propaganda for the consumption of more wheat and wheat products instead of rice and non-cereal food-stuffs. Now, Sir, we have spent years in educating women in the use of good, wholesome and other foods and also teaching them the proper use of wheat in various forms. May I ask, Sir, why Government should order us to stop forthwith this work? I do not think it is within the purview of the Government to interfere with the recognised programme of a voluntary organization, which is doing good work. We are not asking for any grant. I would plead with the Government to be generous with voluntary organisations and also help us in getting lands for institutions.

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [7th March 1969]

Sir, I give you one example. In Shaligram near Kodambakam, the Government allotted to us $4\frac{1}{2}$ acres of land in 1955, and we have been running an orphanage for destitute boys with a school, carpentry and cattle farm. The adjoining land was promised to be given by the Government but for years and years it was not allotted. And then to whom was it allotted? It had become a big slum colony. In lieu of this land, after ten years, last year a piece of land of $2\frac{1}{2}$ acres was allotted to us about a furlong away. It is deep hollow and it has to be filled. The Stree Seva Mandir and the Housing Board have also been allotted land and we are told that the Housing Board would fill and we have to pay. Sir, voluntary organisations do not have vast resources to pay.

Sir, to-day to hold conferences, meetings and seminars, it is very difficult to secure halls. Regarding Rajaji Hall, it was always given to voluntary organisations free of rent. I may say that to the Guild of Service (Central) for the last forty-five years from its inception and to the Indian Council of Social Welfare for the last twenty years, the Rajaji Hall was given free. Actually, we have been paying in recent years Rs. 80 for the use of electricity and microphone. Now the Government want us to pay Rs. 350 for the hall per day besides electricity and mike charges. How can the Government be so unkind? How can they expect voluntary organisations to pay so much? How can the Government treat us on the same footing as other organizations? We cannot pay such exorbitant charges.

The Guild of Service has bought land and is trying to build a hall for holding meetings, conferences and seminars, and I have been asking for a grant from the Government towards this hall for the last six years, but up to this day we have not got it.

Sir, the Government have organised the raffles. I congratulate the Government on running the raffles so successfully. The Government must be able to help voluntary welfare institutions. In many countries and in our own country, these raffles have been organised to raise funds for hospitals, educational and social welfare activities. It has been mentioned by the Government that some of the raffle money will also go to social welfare. I now request the Government to give a portion of the funds realised from raffles to the welfare organisations. I hope the Hon. the Finance Minister would help us.

The Madras School of Social Work completes seventeen years and has been giving post-graduate training in social welfare. It continues to be a pioneer institution in this field not only in South India but in the whole country. We have turned out over 500 trained graduates who are now employed in different fields of social welfare in all parts of the country. It not only gives post-graduate training in social work, but also undertakes in-service training and researches. Though it is a post-graduate institution, it has been treated like a Secondary School, because it is called 'School of Social Work'. Even to-day we do not get

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [7th March 1969]

affiliation to the Madras University as they insist on an undergraduate course and a reserve fund of Rs. 6 lakhs besides endowments and buildings and playgrounds. The school is governed by the rules of the Education Department and hence has to give salaries according to salary scale, dearness and cley compensatory allowances. Yet we get only an annual grant of about Rs. 25,000. We waited in deputation on the then Education Minister, Thiru Nedunchezian and requested him to give an enhanced grant of Rs. 50,000 to the school, and he said that the matter would receive his consideration. We hope the present Education Minister will consider our request favourably.

Sir, the land in which Wenlock Park, the headquarters of the Scouts and Guides is located is a leased land. This land has been with us on lease for the last forty years. This land may be allotted to the Scouts permanently. There are 60,000 scouts and 11,000 guides in this State, and the Government grant is only Rs. 30,000. I would plead with the Government for a grant of Re. 1 per head per scout and guide. Now that the N.C.C. is not there, there may be much more scouting and guiding, and I hope that this organisation of Scouts and Guides will receive better help from Government. The land rightly belongs to us, and it should be given to us permanently.

Sir, the nurses in the hospitals need a better deal. They are not able to attend fully on patients. They are regarded as glorified clerks and store-keepers and have to spend hours in filling forms, collecting drugs in the ward sub-stores, making entries in the register, tallying accounts, etc. In addition, they have to assist surgeons going round the wards from patient to patient and note down the prescriptions dictated by them. The Madras Government Nurses Association has repeatedly conveyed these complaints to the Government. I hope, Sir, that the nurses will be left-free to do their nursing duties. The Association has urged that the clerical and store-keeping work should be taken away from the nurses. Social workers may be appointed for these. Health and hygiene need much attention in hospitals. I am glad that more nurses quarters are coming up.

Sir, I see that some amount of money is set apart for the handicapped, specially for the physically handicapped. I would plead for some aid for the mentally handicapped also, because they also deserve assistance.

Sir, the large metropolis of ours, the City of Madras, the most beautiful of cities in India, called 'City Beautiful', and 'City Clean' needs great improvements. (An Hon. Member: It is not 'City Dreadful'). It is not a 'City Dreadful'. It just looks like a beautiful woman having lost her charm. Its roads are in poor shape, its pavements in many places have become household quarters or a slum or shelter or shop. Lighting in the city is deplorable. While we are known as the best electrified State, more particularly in our rural electrification, our roads are very badly lit. Many yards of roads are unlit and in many of

[Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav] [7th March 1969]

the thoroughfares lighting is inadequate. Added to this, there is the fly and mosquito menace which has grown out of proportion. Wherever empty spaces are filled with garbage and slums settled on it, there is this menace. The amount of gangway squatters is something deplorable and law and order seems to have no effect. The Police are helpless. When one drives on the road, there are a number of men on the thoroughfare and even when you sound the horn, they refuse to move. I congratulate the Mayor on his stand to clean the city of its unwarranted slums and many obstacles on payments and roadsides. We are all with him in his cleaning of the city.

We have the best roads in Tamil Nadu. A sum of Rs. 181 lakhs has been set apart in the plan for the roads. Special assistance to the extent of Rs. 31.5 lakhs in the form of loans and grants will be made to the Corporation of Madras in the coming year for the improvement of roads and construction of overbridges in the City. I hope that all our roads be improved. The City roads of Madras are the pride of India. There are not such good roads anywhere else in India.

Sir, about the Police Department and its work, I congratulate the Madras Police on its efficient work. Over the years, and more particularly in the last three years and more, the Police have had to contend with many events. During the disturbances, the large functions last year like the Second World Tamil Conference, the Olympic games and at the time of the Chief Minister's sudden demise when unprecedented crowds came to Madras, the management of the law and order situation by the Police was commendable.

Sir, I am also glad to note that housing for the Policeman, almost for 80 per cent has been made in the City and also in the mofussil. Sir, there should also be housing for the higher officers.

The Madras Traffic Police is very inadequately staffed and there should be an increase in the traffic police. The strength of the Traffic Police in 1958 and 1968 is as follows:—

	1958	1968
Deputy Commissioner of Police	1	1
Assistant Commissioner of Police	2	2
Inspectors	3	4
Reserve Inspectors	3	6
Sub-Inspectors	14	20
Reserve Sub-Inspectors	10	25
Head Constables	76	95
Police Constables	374	731

The population of Madras in 1958 was 10 lakhs but now it has doubled and the vehicle population has also now doubled. I would now give the figures of road accidents. The total number of road accidents in 1958 was 4,192 and to day the figure is 8,754

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [7th March 1969]

Last year there were 162 fatal accidents and 472 grievous injury cases. The number of vehicles on the roads of Madras is follows :—

Motor cycles	..	..	..	..	9,882
Lorries	..	..	..	..	3,597
Buses	..	..	..	..	1,765
Auto rickshaws	..	..	..	..	190
Cars	..	..	..	..	18,648
Trailers Fire Service Vehicles, etc.	..	..	..	..	42

Yet the Traffic Police is almost stationary.

I am glad to see that the slow-moving vehicles licensed by the Police are gradually decreasing in number. The total number of accidents has increased by over 3,000 during the last ten years.

Sir, I would like to plead very strongly for Women Police. Over the last twenty years, I have been asking for Women police. These women police would be very useful in Juvenile Courts and also in dealing with cases of women under the Vigilance Act and also for general work. Every State in India has it. The Tamil Nadu State talked of it some six or seven years back and they only wanted to recruit some constables and one Sub-Inspector. They wanted women to be six feet in height. This is not the North and We, Madras, as a whole, are not big-made. I hope that women police will be appointed.

MR. CHAIRMAN : They say that women police have to be accompanied by men police.

THIRUMATHI MARY CLUB WALA JADHAV : No, Sir, even in Delhi there is a woman Deputy Superintendent of Police. I have seen all over the country that women police are as good as, if not equal to, men police. In the State of Kerala they had also training in rifle shooting. They are good at it also. But we do not want women to be armed. We want unarmed women police.

Sir, South India is the Golden Gate for tourism. The late Chief Minister, Thiru Annadurai, said that he would encourage tourists. Our renowned temples, beautiful hill stations, Periyar and other big projects bring us a large number of tourists and our beautiful silks and crafts attract many. I am glad to say that the Transport department has a programme of expansion by having more buses. We have the finest transport buses in India. I saw the second-hand transport buses of Tamil Nadu used in Delhi. Our buses are really fine. We do not have conducted tours in the city to-day. Only once a week there is a conducted tour for three hours. For five or six days in a week there should be conducted tours. When hundreds of thousands of our own people want to go round, they cannot hire taxis. There should be city bus excursions. Added to this there is the large tourist traffic. We do not have many tourists' buses. I do hope that

7th March 1969] [Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav]

more facilities will be made available for this purpose. The Government of Tamil Nadu do not have a single tourist folder. There was one published in 1957 and another was specially made when Her Majesty the Queen visited. But they are old and obsolete. I have visited some 25 or 26 other countries, big and small. They earn a lot of money by tourism and the pamphlets and literature they put out are so good. We cannot even get a time-table here of our bus service. It is good if one realises how much one earns from tourist traffic, the hostels, the Transport Department, Shopping Centres and the eating houses. In 1968, nearly 18,000 foreign tourists came by air and 36,000 by sea to our State. About 19,000 tourists came by sea at Nagapattinam and Rameswaram and by air at Tiruchirappalli. These will bring income to the Government by way of taxation. We can make much money by way of sales tax. We have been all the time talking of the Centre coming to our help. Tamil Nadu has first class tourist traffic and can earn a good deal of income. Kashmir, Rajasthan, Gujarat, Maharashtra, Orissa and Kerala have done much in this field of tourism. If all the time we want to wait for the Centre to come and help, surely we will get nowhere. The large integrated project in Mahabalipuram has been held up, I think, because of discussion of Central and State shares. It is a pity that there is no bus terminus or proper drinking water facilities yet in Mahabalipuram.

Sir, I came to Guides. Why don't we have trained Guides? I would suggest that each municipality or town should have its own Tourist Council. Hotels of Tamil Nadu, specially vegetarian hotels, have a name for gracious living and efficiency. The best vegetarian hotels almost in the whole of India are in this State. That does not mean that the non-vegetarian hotels are not good. They are also good. There is no country in the world that has better attractions for tourists—both domestic and foreign—than our country with its varied climate and beautiful places. I would urge that tourism be taken up as almost a priority project by our Government. I hope that a Tourist Development Council will be established in the city. Sir, there is dirtiness and fifth in some of the hotels and restaurants. That scares away the tourists. A few days ago we would have read in the papers the impressions of a foreign lady tourist who had been to Mahabalipuram.

Sir, before I end, I would like to draw attention to the poor maintenance of Government buildings. The new double-storeyed Legislators' hostel has so many defects—lack of proper water-supply, leaking taps and poor maintenance. The staff that is employed is insufficient to maintain the building in proper condition. I have experience of the use of the building. We have delegations and conferences and when people are housed there, they say, "There is no water in my room and the flush is not working." These are all, of course, minor things. I think that the staff is not adequate. There should be better maintenance not only of that building but even of our own building here.

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [7th March 1969]

5-00 p.m. Now, Sir, this Council hall where we are accommodated where more than 150 including the visitors are seated is insufficient. When are we going to have a new hall? Not in the sense of shifting it to another place. I mean when are we to enlarge this beautiful hall? You can do so by enlarging it a little the other way towards the Hon. Chairman's room which is a nice room. (Laughter) You must do something about it, this legislature, this beautiful hall of ours. It should be a bigger and better hall.

Sir, I would like to pay a tribute to Hon. Ministers for their fine administration and on the many schemes they have envisaged and on many programmes. I would particularly like to thank the Hon. the Minister for Social Welfare, the Hon. the Minister for Finance, the Hon. the Minister for Food and the Hon. the Minister for Public Health for all the support and help they had given to Social Welfare. I do not say this to flatter them. When you go to the Ministers, you go with a word of request or complaint. They immediately write it down and immediately ask for action to be taken. Being a social worker, I do feel you are all social workers and I am sure you will give your best to support social work. But do give a little more money to the voluntary organisations doing social work. Give them your support and help.

Now, Mr. Chairman, Sir, you have occupied this Chair with lustre and dignity, fair to all and most patient, keeping us within the limit. We thank you for all your courtesies.

Mikka Nanri (cheers).

THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, I would like to preface my remarks on the Budget with an apology that I am suffering from a slight Madras sore throat and so any harshness may be ascribed to it and not to any natural inclination on my part.

MR. CHAIRMAN: Especially after the sweet voices (Laughter).

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, before I pass on to the Budget itself, I have a request to make. Since in the Legislative Council we debate on the Budget as a whole and we do not have the opportunity of discussing the various Demands that are made by the Ministries, I would request that we resume the old practice of individual Ministers replying to the points raised by the Members of this House before the Hon. the Finance Minister replies to the debate. Naturally the Finance Minister will not be in a position to cover all the points made by the Members. And therefore it would be of some utility to all of us if Hon. Ministers could also reply to the points, worth while or otherwise, raised by hon. Members so that we can judge the very utility of our own suggestions.

[7th March 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

Sir, the month of March is always a controversial month. I remember that almost 2,000 years ago in ancient Rome an omniscient soothsayer warned the noble Roman Julius Caesar, "We ware of the Ideas of March". This caution unfortunately was not listened to by the noble Caesar and he died a brutal and very cruel death. Perhaps, Sir, it is the curse of Caesar when he should have fallen, slain by his own brother Roman that future generations should remember the Ides of March and remember him also by the Ides of March. Therefore it is that even now 2,000 years after his death, all of us who happen to be taxpayers receive with a sense of shudder, the Budgets that are presented by the Finance Ministers in the Centre and in the States.

I am glad, Sir, that as far as our State is concerned we do not have any taxation proposals to raise more revenues although some promises have been made by the Hon. the Finance Minister in a very innocuous sentence that has been noted under the heading "mobilisation of additional resources" to the extent of Rs.5 crores and odd. He has however promised us that it may not be necessary, if the Fifth Finance Commission announced substantial increase in the recommendation of aid to the States. Anyhow the present Budget does not contain fresh taxation proposals, and we did not expect it to be otherwise especially as almost all the State Governments have presented deficit Budgets for the year 1969-70, in the natural optimistic hope that when the award of the Fifth Finance Commission is given, there will be greater devolution of resources from the Central Exchequer to the State Exchequers.

I am very glad, Sir, that the Hon. the Finance Minister has expressed in very sober terms the stand not only of the Madras State but I think, of all the States that in the devolution of the resources from the Centre to the States, there is need for a total and complete reappraisal under which various loans, advances and grants-in-aid and percentage of the taxation revenues of the Centre are made over to the State. We need not assume, Sir, that there is any sanctity in the present scheme of devolution of resources. The Tamil Nadu Government have made out a very clear and cogent case for a greater share of the Central taxation revenues. I may state that during the past fifteen years ever since the first Finance Commission announced its recommendations, there has been a progressive increase in the transfer of resources from the Centre to the States. In the Budget speech of the Hon. the Minister for Finance, the Tamil Nadu Government have made out a case that the share of income-tax should be increased from 75 per cent to 87-1/2 per cent, that the share of Union Excise duties be increased from 20 to 40 per cent of the basic excise levy and that the Corporation tax should also be shared with the States. Sir, persons who may say that these are excessive demands should perhaps read the recommendations of the First, Second and the Third Finance Commission's reports. Then they will be assured that in the demands made by the Tamil Nadu Government, there

[Thiru A. R. Damodaran] [7th March 1969]

is nothing of extermism but only moderation. For example, so far as income tax is concerned, the Second Finance Commission said that 60 per cent of the total net proceeds from income-tax would be transferred to the States. This has become 66 and 2/3 per cent when the Third Finance Commission announced its proposals which later was increased by the Fourth Finance Commission to 75 per cent. Similarly in Union Excise duties, the Second Finance Commission stated that only 25 per cent of the basic excise duty on eight commodities be transferred to the States. This has become 35 per cent on 35 commodities when the Third Finance Commission announced its recommendations. This was again revised to 20 per cent on all commodities by the Fourth Finance Commission. Today we have asked only for 40 per cent of net proceeds on all commodities. Sir, I have a submission to make in this connection. When we put up our case, I think we have already put up our case, and when we argue our case before the Commission, instead of asking for a certain share of the income-tax, a certain share of the excise duties and a certain share of the Corporation tax; we would do well to ask for a definite percentage of all the taxes that are collected by the Central Government. I mention this because the financial wizardry and ingenuity of the Central Government Finance Minister and of his very able department is such that various new taxes are brought into being, not envisaged by the Constitution-makers and a share of these taxes is not made over to the State Governments because they have not been expressly mentioned in the Constitution.

5-10 p.m. For example, Sir, when the Constitution was framed by them capital levy on certain kinds of property was contemplated. It was not in existence and nobody knew what revenue would be available to the Government from this tax. As a result of this in the year 1967, the State Governments could share the Wealth Tax, Expenditure Tax, (which has since been abolished) Gift Tax and the Corporation Tax, which during the year 1968-69 have fetched a revenue of more than Rs. 360 crores to the Central Government. I, therefore plead, Sir, in our argument before the Fifth Finance Commission, taking note of the various ingenious measures that are to be levied by the successive Finance Ministers of the Government of India, we should boldly put forth our claims and state that in the transfer of resources to the States, we should have a definite percentage of the entire taxation revenue of the Government of India. In 1968-69, the tax revenues of the Government of India were 2,489 crores, Sir, and it is a matter of some regret that out of this amount, the States were able to get 490 crores, apart from the grants in aid, loans and advances. Therefore, I plead, Sir, instead of asking for a percentage of the taxes, we should definitely state that we would be satisfied if 50 per cent of the total tax revenues of the Government of India are transferred to State Governments for their plan and other activities. In doing so, I am aware of the responsibilities of the Government of India in maintaining defence apparatus, which is so essential from the

7th March 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

point of view of national security. I am sure, Sir, instead of finding fault with each other, a proper statesmanlike attitude would be enough to solve this very vexed problem, because by 1972, it may be difficult for us to achieve some solution in view of the recent developments that have taken place. I do not cast reflection. This Government may or may not be returned. As a student of politics, one must take into account that if by 1972, we have a Coalition Government in the Centre, it may be extremely difficult for us to carry out there any Constitutional amendment, which we may probably require. There is one other point which I would like to stress about the transfer of Excise Duties to the States. The States are entitled only to 20 per cent share on the basic excise that is levied by the Government of India. States are not entitled to any share under the special excise duty that is levied by the Government of India on various commodities and they are only entitled to the additional excise that is imposed in lieu of Sales Tax by the Central Government. Sir, between the years 1967 and 1968-69, (during these two years) while basic excise has increased from Rs. 1,034 crores to 1,266 crores, additional excise in lieu of Sales Tax increased from Rs. 48.42 crores to Rs. 53.93 crores one of the big measures that is adopted by the Hon. Finance Minister of the Government of India is to increase massively the excise duties and not to effect any increase in the additional excise on commodities that would come in their totality to all the States. This, Sir, is naturally causing some anxiety to the States. This revenue has been increasing every year. The States have their own allotment—plan allotment—but the allotments are not made available to the States, Sir, for their own plans and other activities. I have also here figures of the total amount of grants and loans that have been transferred to the States by the Central Government during the year 1968-69, and these figures are reproduced from the Explanatory note to the Memorandum of the Budget of the Centre presented in Parliament a few days ago. I hope, Sir, in the last Budget Speech of our then Finance Minister-late Chief Minister—he had made a very specific mention that the area of discretionary grants given to the Central Government must be circumscribed in view of the changes that have occurred in the administration of the States of our country. He mentioned in the Budget Speech that we should not depend merely on the grant of certain grants-in-aid, loans and advances granted by the Government of India in a discretionary capacity and that it should be laid down specifically in whatever agreement that we may come to regarding this matter that the discretionary extent of the Government of India in matters of grants-in-aid, loans and advances should be circumscribed in a very specific way so that the States may know for certain what resources will be available to them in the coming years. In the year 1968-69, in the revised Budget Estimate, the share of tax given to the States by the Central Government was Rs. 490 crores and the grant-in-aid for non-plan assistance, State Plan Schemes, N.C.D.C. Grant and Centre and Centrally sponsored schemes, and grants-in-aid were

[Thiru A. R. Damodaran] [7th March 1969]

Rs. 508 crores. Loans and advances given under the same heads, non-plan assistance, State Plan Schemes, N.C.D.C. Grants and Centre and Centrally sponsored Schemes and N.C.D.C. loans were Rs. 895 crores. I shall not take into account the repayment of loans of the State Governments which is of the order of Rs. 573 crores. But my assessment is that of the share of taxes for States, of the total amount of resources transferred to the States, 26 per cent was under the heading of share of taxes. 26.4 per cent comes under the heading of grants-in-aid, 47.6 per cent comes under the heading of loans and advances by the Central Government. This is an abnormal figure in any condition. We do not want a situation when the entire budgetary resources of the country taken over by the Government of India are distributed in the form of does or patronage gifts to the various States. I fully support the very stand taken by the Government of Tamil Nadu in this regard and I do not think that they could be afraid of being alone in their fight because almost all the States including those States which are administered by very strong Congress Governments such as Gujarat and Maharashtra are equally pressing their claims in the matter of devolution of resources by the Centre to the States. A question may be asked that it does not directly relate to our State. In any way, the transfer of 50 per cent of the taxation revenues of the Government of India on the amount of Rs. 1,241 crores according to 1968-69. Estimates should be insisted on, and the other half will remain with the Centre to carry out its important functions.

5-20 p.m. Sir, I would once again invite the attention of the hon. Members of this House to Annexure IV to the explanatory memorandum of the Government of India wherein details have been given of the investment of the Central Government in certain commercial undertakings. I am not referring to the departmental undertakings like the railways and the Posts and Telegraphs. They will be treated separately. In this Annexure it is mentioned that up till the year 1967-68, from the investment in the share capital of the running concerns alone, which include such things as the State Trading Corporation, the Neyveli Lignite Corporation, the National Mineral Development, etc.,—all profitable concerns—the total profit that was made was only Rs. 29.6 crores. The capital investment was Rs. 1,343 crores. On this, only a sum of Rs. 29.6 crores has been realised as profit. Out of this the State Trading Corporation and the Indian Oil made a profit approximating to Rs. 13 crores. If the capital investment in these two concerns is deducted, it would be realised that on a total investment of Rs. 1,260 crores, the Central Government has made a profit of only Rs. 16 crores—the net profit of these concerns. It is, therefore, necessary that the Government of India instead of trying merely to raise resources by taxation should devote some attention to the problem of making their own undertakings more profitable and thereby creating fresh resources for their activities. It is only to highlight this point, I mentioned that the Government of India need not be afraid that

[7th March 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

if they transferred so much resources to the State, they would be left without any money of their own to carry out the development activities of the Government of India themselves. I, therefore, support the Hon. the Finance Minister in all that he has stated about the devolution of resources from the Centre to the State and the need for an early solution to this problem so that tempers may not be frayed and it may not lead to exaggerated claims by extremist sections of our population, the trend of which it may be difficult to control for the moderates of the present Government.

Turning now to our State budget, as I said, there are no taxation proposals but I would like to mention a word about the development of industries in our State. I know, Sir, that the present Ministry is very much oriented towards agriculture and naturally so because during the first three five-year plans, we devoted all our attention to the building up of industry—particularly the heavy industry—with the result agriculture was considerably neglected. I therefore, welcome the large-scale investment that has been proposed by the Government in the field of agriculture. While appreciating this, Sir, may I also mention that industrial development is vitally necessary not only for increasing the national wealth, for providing employment to local people, for the development of local skill and for the deployment of local capital resources, but also for us because without industrial development, the place of development will be considerably slowed down. The employment opportunities would be denied, and so much of the national income that could be generated by the formation of new industries would be cut down. The State of Tamil Nadu has developed well in the field of small scale industry, but in the matter of large and medium industries, we have yet to make considerable headway. The other day my hon. Friend Thiru Sa Ganesan referred to the fact that in the development of industry, it was necessary for the State to bear mind the severe competition that existed in the neighbouring states of Andhra, Mysore and Kerala, in the matter of inexpensive electric power. He stressed the need, the vital need of giving inexpensive electric power to the industries that may be started in our own State. He was crossed by a Member of the Treasury Bench and asked to give particulars of the rates that existed in other parts of India as compared with our own. I have here collected the material from a memorandum that has been submitted by the Madras Chamber of Commerce to the Government of Tamil Nadu through the State Electricity Board. Initially I may mention that although I am a Member of the State Electricity Consultative Council, while we frequently break our heads and discuss endlessly the extension of electricity to this or that village and the number of pumpsets that have to be energised—realise its importance, and I am not trying to underestimate its importance—the important letters or petitions from large scale consumers of electricity are not placed before the State Electricity Consultative Council for its consideration. I may

[Thiru A. R. Damodaran] [7th March 1969]

invite the attention of the Hon. the Minister for Electricity (who is luckily in the House now) to the fact that these are important matters which must be placed before the State Electricity Consultative Council, so that they may be discussed and may not be arbitrarily discussed by the State Electricity Board. The claim that my hon. friend Thiru Sa Ganesan made has been proved to be perfectly valid and totally correct in that the thermal area rate the so-called thermal rate—in Tamil Nadu for supply for supply of power to heavy and large scale industries is the highest in India. I shall give these figures to the Hon. Minister. He has probably received them. I hope he has received the figures already. If not I hope he will get them from the Electricity Board. I would like the Hon. Minister to examine the figures with the officers of the Electricity Board and discuss with them the necessity for removing the so-called thermal surcharge, which is making electric power extremely expensive for industries to be started in and around Madras City. I would pass on the figures, as I said earlier, to the Hon. the Minister for Electricity. But if the Government are anxious, as they undoubtedly are, to encourage private entrepreneurs in starting more industries in and around Madras City—in Tamil Nadu—then they should sit down and evolve a policy for the supply of inexpensive electric power to industries.

I would also like to suggest to the Hon. Minister the necessity for forming an Advisory Council to give him advice on industrial development in our State. We have aided officers in the Industries Department. They are able officers doubtless. But I think, Sir, we should draw on the large reservoir of experience that is there in the heavy industries that have been established in Madras State. I hope that the Minister for Industries will appoint a small body consisting of nine industrialists from our own State and possibly three or four from other States to advise him on various problems of industrial development that could be carried on in our State. I mention that three or four industrialists from other States could be co-opted in this body because of the very sedulous campaign that has been carried on by some newspapers outside the State of Tamil Nadu very responsible journals—that the atmosphere in Tamil Nadu has been vitiated after the entry of the D.M.K. party into power, that labour legislation is likely to be extremist, and so on. It is to discourage such tendentious talk and such senseless statements that I would request the Hon. Minister to co-opt three or four industrialists from other States so that they may have an accurate personal knowledge of the conditions obtaining in our State and may not be scared by false rumours.

Reference has been made in the Budget to the development of Petro-Chemical industry. I do not know if the Members of this House have noticed; in the Budget of the Cea for the years 1968-69 and 1969-70 the Central Government have already sanctioned a sum of Rs. 3.5 crores for the development of a petro-

[7th March 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

chemical plant in Gujarat near the Koyali Refinery. I have to quarrel if petro-chemical plant is to be established in Koyali. But I have a feeling that unless we are more alert in pressing our claims for development of petro-chemical plant around Manali, our case may go by default.

The State should take up the proposal of establishing a naphtha cracker which is estimated to cost Rs. 25 crores and if this is done, it would be possible for vast medium-scale industries with a capital of Rs. 3 to 5 crores to come up in and around Manali. I have no doubt that if a naphtha cracker is established, and the base of field stock is supplied by the naphtha cracker to the petro-chemical industry, we would have industrial development on a very much more widespread and extended scale and I estimate that in ten years' time we would have industries having capital investment of over Rs. 300 crores in and around this area.

Let me now come to one item which has been mentioned in our Budget. I am sorry to say that I am in total disagreement with it and I wish to criticise this in very strong terms. It is the proposal to make pre-University education free. I remember how seven or eight months back when the hon. the Leader of the Opposition moved a resolution in this very same Council, the complexion of which has not radically changed even after the biennial elections that were held recently, we had the privilege and pleasure of voting with the Members on the Treasury Benches and of losing also on the resolution that education should be made free in the pre-University class. My Friend Thiru Santosham has expressed himself in very clear and categorical terms that this is likely to bring down standards in education. I am not talking of the financial liability at all. It is quite possible that it may cost us Rs. 60 or 80 lakhs or even one crore of rupees. I realise that a Government which has Rs. 285 crores may well afford to spend 1/2 per cent of its revenue on such exercises. It is not merely the financial commitment that I am referring to though I shall come to that a little later. It is also because we feel that free education in the pre-University class is neither feasible nor desirable under the present conditions in which our educational system thrives. I shall not say that free education is not appreciated by the students. But I certainly believe that in the field of University education where a great deal of capital investment is required for buildings, for laboratories and various technological improvements that have to be carried out, to treat pre-University education like high school education is not to recognise the great importance that University education will have to play in bringing forth a new technical cadre which can take over the management of our country. I remember when high school education was made free, there were various schools in our State which were paying very much better scales of salaries to teachers than the Government scales of salaries and how, as a result of the introduction of free education up to the high school stage, in the matter of giving grants to these schools, very many

[Thiru A. R. Damodaran] [7th March 1969]

schools lost in the matter of grant with the result that teachers had to go for almost nine or ten months drawing lower scales of salaries than what they were drawing in the past. Sir, college education is a costly process. In no country in the world is University education ever made free. Even in the developed countries of the United Kingdom and the United States of America where so many educational institutions have been opened has it been possible for those Governments which are truly more welfare Governments than our own to introduce this revolutionary concept, and there can be no denying that this is possibly one of those endless steps that we have taken which will denigrate the value of University education and that will bring down the standards of our University to the level of pial schools. This step has been taken, I realise, because of political pressure in the sense that the Congress Party has always advocated or advocated from near 1967 the idea that pre-University education should be made free. I beg to disagree with both the major parties on this issue and I can only cite as evidence the fact that the Members of the United Party, four of us—Thiruvalluvar Krishna-moorthy, Santosham, myself and the Vice-Chancellor have come to the identical conclusion that free education in the Pre-University Class is bad, without any sort of mutual consultation. That itself shows that there are various shades of opinion amongst the educated classes—teachers, barristers, businessmen and educationists who normally do not agree on a uniform policy unless they wish to vote in a particular way, but on this matter all of us have condemned it though for various reasons. I still hope that this Government, although they may have yielded to political pressure on this issue, would not advance it a little further during the coming years, during the three years that they will be in power and state that they will extend this concession to Graduate and Post-Graduate courses to which one of the hon. Members referred in strong terms. Let us stop with this thing because even according to the Secondary Education Commission, it was visualised that the pre-University class should be tacked on to the high school. So, from that point of view alone we may be able to justify that it is necessary. But I hope that for Heaven's sake, in the interests of education and in the interests of our college students, this reform will not be extended further and that we will not hear more of it until 1972 or later.

Let me conclude on a note of levity and congratulate the Minister for Agriculture on taking various steps in connection with agriculture and more particularly in connection with poultry farming. I am a poultry farmer in addition to being a businessman, legislator, etc., etc. The Hon. Minister himself has given me the pleasure of visiting the small farm that I have in my house and I think the Hon. the Minister for Finance also shares my love of poultry although in a different sense perhaps in eating and both of us share his liking for poultry. Therefore, when I make a request to the Hon. the Minister for Agriculture, he will have no difficulty in convincing the Hon. the Minister for

7th March 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

Finance that it is absolutely essential to devote some more resources to the development of poultry in our State. I note that in the Annual Plan a sum of Rs. 15.52 lakhs has been set apart for various poultry development schemes and out of this amount a sum of Rs. 34,000 has been provided for the breeding of hybrid chicks in our own State. Let me explain this a little. This particular hybrid chickery has been established in other States in places like Poona and Bangalore and normally a hen could lay 172 to 188 eggs per annum. These hybrid chicks, due to some special scientific process of selective breeding, are able to lay as many as 250 eggs per annum. Therefore, it has become the modern practice for big-scale poultry farmers to buy these hybrid chicks from Poona and Bangalore because naturally if you have more eggs from a particular hen during a year, it would be more profitable in view of the high feeding cost. I am sorry that in our State so far, we do not have a hybrid chickery and therefore I had to write to Poona Farm and get about a hundred chicks from there. Sir, I find that this provision of Rs. 34,000 is most inadequate for the purpose of development of hybrid chickery in our State. I hope the Hon. the Minister for Agriculture will find it possible, of course, after the recommendations of the Fifth Commission, if necessary, to devote a little more attention to the development of poultry farming which is so very essential if agriculture is to be made prosperous in our State. 5-40 P.M.

Thank you, Sir.

திரு. கே. அறிவழகன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் நாட்டின் நல்வாழ்விிற்கும், எதிர்காலத்தில் தமிழ் சமுதாயம் தலை நிமிர்ந்து நிற்கவும், நம்முடைய நாட்டு ஏழைமக்கள் எல்லாம் உயர்வதற்குமான பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. எட்டமண்டு பர்க் குறிப்பிட்ட படி.

"It is always difficult to tax and to please as to love and be wise". வரிவிதித்து, அதன் மூலம் மக்களின் திருப்தியைப் பெறுவது என்பது இயலாது என்கிற கருத்தை நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிக நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு, இருக்கின்ற நிதியை மனதில் கொண்டும், மத்திய அரசிடமிருந்து பெறக்கூடிய நிதியை மனதில் கொண்டும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கதாகும். மதி துட்பம் நூலோடுடையவர்களை நிதியமைச்சர்களாகப் பெறவேண்டும் என்று தமிழகம் மிக நீண்டகாலமாக எதிர்பார்த்திருந்த நிலையில், நம்முடைய முன்னாள் முதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகவும், நிதி அமைச்சராகவும் இருந்து நிதிநிலை அறிக்கைக்கு ஒரு பெருமை தேடித் தந்தார்கள். மதி துட்பம் நூலோடுடைய அண்ணா அவர்களுக்குப் பின்னால் அவருடைய நிதியமைச்சர் பணியை மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது நமக்கெல்லாம் மன நிறைவை அளிப்பதாகும்.

[திரு. கே. அறிவழகன்] [7th March 1969]

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பல்வேறு இனங்களில் நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய திட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். திட்ட ஆணைக்குழுவிடம், முதலீடு செய்கின்ற முறையில் ரூ. 624 கோடி நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தேவைப்படும் என்பதைக் குறிப்பிட்டு, ஆனால் அவர்கள் அதைத் தாமதப்படுத்துவதற்கு நிறுவனம் அவர்களிடமிருந்து பெறக்கூடிய 250 கோடி ரூபாய்கூட இன்றைய தினம் 201 கோடி ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. அதையும் நமது நிதி வசதியையும் கணக்கில் கொண்டு 501 கோடி ரூபாய்க்கான ஒரு மாநில வளர்ச்சித் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றத்தக்க சூழ்நிலையில் இன்றைய தினம் அமைத்திருக்கின்றோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் பருவமழை தவறியதன் காரணமாக வறட்சி நிலை நிலவுகின்ற சூழ்நிலையில் மக்கள் இன்றைய தினம் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் குளங்களும் வறட்சி நிலையில் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கடுமையான காட்சிகள் நமது மனக்கண் முன்னால் வந்துகொண்டிருக்கின்ற அதே நேரத்தில், அதைவிடக் கொடுமையான செய்தி என்னவென்றால், வறட்சி நிலையில் வாடிக்கொண்டிருப்பவர்களை மேன்மேலும் வாட்டிச் சாக அடிக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற போக்கில் இன்றைய தினம் மத்திய அரசு வறண்ட நிலையில் உள்ள பகுதியில் இருக்கின்ற மக்கள் நாம் இறைப்பதற்கான நீர் இறைப்பு இயந்திரங்கள் மீதும் பம்பு செட்டுகள் மீதும் வரி விதித்து இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி செய்து நம்முடைய விவசாய மக்கள் வளர்ச்சி பெறுவதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற முறையில் உத்தரவு மீதும் மத்திய அரசு வரி விதித்திருப்பது அதைவிட மிகக் கொடுமையானதாகும். ஒரு நாட்டின் ஆட்சி எவ்வளவு மதி துட்பம் இல்லாமல் இருக்க முடியும் என்பதற்கு இந்த நாட்டின் மத்திய ஆட்சியும், அதனுடைய நிதி அமைச்சரும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றார்கள். அதனால் தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன் ஒரு நாட்டின் அமைச்சர்களாக இருக்கின்றவர்கள், அதுவும் நிதியமைச்சர் பணியை மேற்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் மதி துட்பத்தோடு தான் அறிவு பெற்றவர்களாகவும், பண்பு உடையவர்களாகவும், நாட்டு நிலைமையை அறிந்து காரியம் ஆற்றுவவர்களாகவும் அமைய வேண்டும் என்று. இவ்வாறு பார்க்கின்றபோது மறுபடியும் எனக்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெருமை தெரிகிறது. அண்ணா அவர்கள் நம்முடைய நாட்டை, தமிழகத்தை மிக நீண்ட காலமாக நடத்திச் சென்றவர்கள். அவர் நமக்கு முதல்வராக அமைந்து நமக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார். ஒரு நாட்டின் தலைவரை எந்த விதமாகச் சோதனை செய்து பெரிய தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று வால்டர் லிப்மான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றால்

“The final test of a leader is that he leaves behind him in other men the conviction and the will to carry on”

தனக்குப் பின்னால் நாட்டை நடத்திச் செல்லுகிற சிறந்த மக்களை, மனிதர்களை, அத்தகைய மன உறுதி படைத்தவர்களை விட்டுச் செல்லுவதுதான் ஒரு தலைவருக்கு இருக்கின்ற

[திரு. கே. அறிவழகன்] 7th March 1969]

இலக்கணம் என்று வால்டர் லிப்மான் குறிப்பிட்டபடி அண்ணா அவர்கள் நம்மிடத்தில் மதி துட்பம் மிக்கக்கொண்டவர்களை நல்ல அன்மச்சர்களாகவும், நாட்டை நாடத்திச் செல்லுகின்ற நல்ல பல தலைவர்களாகவும் இன்றைய தினம் விட்டுச் சென்றிருக்கின்றார்கள். உண்மையில் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையின் கோட்பாடுகளை மனதில் கொள்ளுகின்ற நேரத்தில், அந்தக் காலத்தில் ஆடம் ஸ்மித் சொன்ன கருத்துக்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. ஒரு நாட்டின் நிதி நிலை அறிக்கை எந்தெந்த கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும் என்று அப்போதே விளக்கியிருக்கிறார். வெளிநாட்டான் உள்நாட்டில் துழைந்தால் அதைத் தடுத்து நிறுத்தி நாட்டை காப்பாற்றுகின்ற நிலைமையில் பாதுகாப்பிற்கும் (டிபென்சுக்கும்), இன்டர்னல் டிஸ் ஆர்டர் (Internal disorder) உள்நாட்டில் குழப்பம் விளையாமல் காத்துக்கொள்வதற்கும், சமுதாயப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் வழிவகைகளைக் கொண்ட அறிக்கையாக ஒரு நாட்டின் நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கவேண்டும் என்று ஆடம் ஸ்மித் அந்தக் காலத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய ஆட்சி இந்திய உபகண்டத்தின் பாதுகாப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பாதுகாப்புச் செலவு எவ்வளவு வேகமாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றபோது இரண்டு நிலைகள் எனக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன. ஒன்று நம்முடைய நாட்டின் பாதுகாப்பு மிகவும் பலளிப்பாட்டு வருகிறது. இரண்டாவது மத்தியில் உள்ள தலைவர்கள் இந்திய உபகண்டத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற முயற்சியில் நல்ல புத்தி கூர்மையுடன் நடந்துகொள்ளாத காரணத்தால் அண்டை நாடுகளின் விரோதத்தைப் பெற்று நாம் பாதுகாப்புச் செலவை அதிகரித்துக் கொண்டால்தான் இந்திய உபகண்டத்தை வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பிலிருந்து காப்பாற்றமுடியும் என்ற பரிதாப நிலைமக்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற காட்சி என்னுடைய நினைவிற்கு வருகின்றது. ‘பிக்’ என்ற அறிஞன் ஒரு நாட்டின் தலைவர்கள் எவ்வளவு பண்போடு, கனிவோடு மற்ற நாட்டவர்களிடம் நடந்துகொள்ளுகிறார்களோ அந்த முறையில் தான், அதைப் பொறுத்துத்தான் அந்த நாட்டின் பாதுகாப்புச் செலவு அமையும் என்றான். அதில் நமது பாதுகாப்புச் செலவு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகரிக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நம் நாட்டின் மத்திய ஆட்சியாளர் சரியாக இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் நிச்சயமாக நானும் அறிவேன்; இங்கே எதிரிலே உட்கார்ந்திருக்கின்ற என்னுடைய மாற்றங்கட்சி நண்பர்களும் அறிவார்கள். ஒரு நாடு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும், ஒரு ஆபத்தான, பாரிபதகரமான சூழ்நிலை ஏற்படும் போது பாதுகாப்புச் செலவைக் குறைப்பது நியாயமாகாது என்பதையும் நானும் அறிவேன். அவர்களும் அறிவார்கள் என்பதை நானும் உணர்வேன். அதே நேரத்தில் நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆண்டு போலீசுக்கான செலவு

[திரு. கே. அறிவழகன்] [7th March 1969]

அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 12.97 லட்ச ரூபாய் விரும்ப செலவு இன்றைய தினம் 13.86 லட்ச ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த ஒரு லட்ச ரூபாய் செலவு உயர்வை நான் வருத்தத்தோடு கவனிக்கின்றேன். இன்னும் சொல்லுவதானால், இது கூடாத செயல், ஆகாத செயல் என்று கூடச் சொல்லுவேன். ஆனால் இந்தச் செலவு என் அதிகரித்தது; இந்தச் செலவை அதிகரிக்கவேண்டிய நிலைமை நமக்கு ஏன் ஏற்பட்டது என்றால், இந்த நாட்டில் 20 ஆண்டுகளாக ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருந்த நண்பர்கள், சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க ஒத்துழைக்க வேண்டிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள், 'இன்றைய தினம் சட்டம் ஒழுங்கை எந்த நேரத்தில் குலைக்கலாம்; இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்து விட்டார்களே, இவர்களை எப்படி அலைக்கழிக்கலாம்' என்ற நோக்கத்தில், மறுபடியும் தாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவோம் என்ற நம்பிக்கை இல்லாமல், தங்களுக்கு என்று பத்திய ஆட்சி இருக்கிறது என்ற நினைவுகூட இல்லாமல், சட்டம், ஒழுங்கை மீறுகின்ற செயல்களை, இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் மதுரையிலும், அதற்கு முன்னால் இங்கே எழுப்பித் தூக்கு அருகேயும், வேறு பல இடங்களிலும் செய்கின்ற காரணத்தால் போலீஸ் துறை செலவை ஒரு லட்ச ரூபாய் அதிகரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் போலீஸ் துறை செலவு அதிகரிப்பதைவிட பள்ளிக்கூடங்களுக்கான செலவு அதிகரித்தால், நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். திருமதி லாதல் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு புரிகின்ற சமுதாய நற்பணிகளுக்கு ஆசை செலவுகள் மிக வேகமாக வளர்ந்தால் நன்மை பயப்பதாயிருக்கும். ஆனால் அவற்றிற்குச் செலவு செய்ய இயலாமல், வேறு பல துறைகளில் அதிகச் செலவு செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றோம். இந்த அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில், போலீஸ் துறைக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் அதிகம் செலவழித்திருந்தாலும், கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆண்டு மிக அதிகமாகச் செலவழித்திருக்கின்றார்கள். கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் கல்வித் துறைக்கு நம்முடைய அரசினர் செலவை அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். 1964-67-ல் 43 கோடியே 85 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. 1967-68-ல் 52 கோடியே 55 லட்சம்; 1968-69-ல் 58 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு 65 கோடியே 33 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்க இருக்கின்றோம். ஏனெனில் சமுதாய நல பணிகள் மூலம் நாடு நல்வாழ்வு பெற நம்முடைய அரசு மிக்க கவனத்தோடு இந்தத் திட்டத்தில் கல்விக்கு அதிகச் செலவு காட்டியிருக்கிறார்கள்.

கல்வித் துறையிலே அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை வளர்ந்துவந்து, நம் நாட்டை முற்போக்குப் பாதையிலே அழைத்துச் செல்கிறது. எனவே, இப்போக்கு வரவேற்கத்தக்கதாகும். நமது நாட்டிலே சட்டம், ஒழுங்கை மீறுகின்றவர்கள் தானாகவே தேர்ந்த கல்வித் திட்ட ஒழுங்குக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும். 'கற்க கட்டற, கற்றவை கற்ற பின் திறக்' அதற்குத்

[7th March 1969] [திரு. கே. அறிவழகன்]

தக்' என்கிற முறையிலே அதற்குத் தக நடப்பவர்கள் என்கிற முறையிலே கல்வித் துறை செலவுகள் நம் நாட்டிலே சட்ட ஒழுங்குகள், நன்றாக நடைபெற உதவும் என்று நம்புகிறேன்.

கல்வித் துறையிலே, இதற்கு முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர் உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலே இலவசக் கல்வியைக் கொண்டு வந்தார்கள். இலவசக் கல்வியைக் கொண்டு வந்த காலத்திலே, அவர்கள் அந்த இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதனால் வருகின்ற கேடுகளைக் களையவேண்டும் என்று கேட்டோம். ஆனால் அந்தக் கேடுகள் எல்லாம் களையப்படவில்லை. எங்களுடைய முயற்சிகள் எடுபட்டதாகத் தெரிகவில்லை. இலவசக் கல்வியைக் கொண்டு வருவது ஒரு அரசியல் திட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தினால் ஏற்படுகின்ற கேடுகளை அவர்கள் களைந்திருப்பார்களேயானால், அதாவது 1967-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்திற்குள்ளே அப்படிப்பட்ட கேடுகளைக் களைந்திருப்பார்களேயானால்—அந்த இலவசக் கல்வித் திட்டத்தின் முழுப் பலனையும் நம்முடைய நாடு இந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே பெற்றிருக்கக் கூடும். ஆனால், இந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே முன்னால் கல்வி அமைச்சர் திரு. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் காலம் சென்ற முதலமைச்சர் திரு. அண்ணா அவர்களும் எடுத்துக் கொண்ட பல்வேறு காரியங்களின் காரணமாக கல்வித் துறையிலே ஒரு மாற்றம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாற்றத்தை எப்படியும் நிலை நிறுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கையிலே கான் இந்தப் புதிய அரசு, புகு முக வகுப்புகளிலே இலவசக் கல்வியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே பேசப்பட்ட நேரத்திலே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. தியாகராஜன் அவர்கள் என்னை கையைக் காட்டிச் சொன்னார்கள்; இதே மன்றத்திலே 6.7 மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு நாள் இந்த கல்லூரிகளிலே புகு முக வகுப்புகளில், பி.யு.சி. யிலே, இலவசக் கல்வி வரக்கூடாது என்று நான் பேசியதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். புகு முக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி வரக் கூடாது என்று நான் அன்றைய தினம் கொண்டிருந்த கருத்துக்குக் காரணம், அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையில் இலவசக் கல்வி அமல் ஆக்கப்பட்ட நேரத்திலே அவைகளுடைய முடிவுக் கேடும் நீக்கப்படாத நேரத்திலே, அதனால் நல்ல விளைவுகள் ஏற்படாது என்று நான் கருதினேன். இப்பொழுது பொதுவாக எதிர்க்கட்சிகள் இந்தப் புதிய அரசு எடுக்கும் எந்த எதிர் காலத் திட்டத்திலேயும் இந்த அரசைக் குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே நான் இன்றைக்கு புகு முக வகுப்பிலே இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை எதிர்ப்பதாக இருக்கிறது என்று நான் இன்னமும் நினைக்கிறேன். முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களும், இங்கு அமர்ந்திருக்கிற வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமியும், அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாஷா அவர்களும், மற்றவர்களும் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கூடப்

[திரு. கே. அறிவழகன்] [7th March 1969]

பேசியதிலிருந்து 1972-லே நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சிரமப்பட்டு பேசுவதற்கு ஒரு தலைப்பை ஏன் நாம் தருவானேன்— அவர்கள் இதை ஏன் நாடு எங்கும் சொல்லி, நாங்கள் கொடுப்பதாக இருந்த இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைக் கல்லூரிகளிலே இவர்கள் தந்தார்கள் என்று அவர்கள் ஏன் நா வலிக்கச் சொல்ல வேண்டும்—அந்த வலியை அவர்களுக்குத் தேவையில்லை, அவர்கள் இனிமேல் புதிய கருத்துக்களும், திட்டங்களும் இருந்தால் கொஞ்சம் சிரமப்பட்டு தேடட்டும் என்கிற அளவிலேதான். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இதைக் கொண்டு வந்த காரணத்தினால், கல்லூரிகளிலே கல்வித் தரத்தின் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்ற அச்சம் திருப்பதாக நம்முடைய ஐக்கிய கட்சியிலே இருக்கிற திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இப்பொழுது சொன்னதை நான் கேட்டேன். உண்மையில் அவர்கள் சொன்னபடி கல்லூரிகளிலே படிப்பது என்பது இன்றைய தினம் மிகுந்த செலவுக்குரிய பெரிய பளுவாக இருக்கிறது. அதுவும், உயர் கல்வி என்பது ஒரு தனிப்பட்ட மன்னனுக்கு செலவழிக்கப்படுகின்ற தொகையையே போல் என்று சொல்லக்கூடிய வகையிலே உயர்ந்து போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அந்த உயர் கல்வியைப் பெறுவதற்கு இந்த இலவசக் கல்வி மிக மிக உதவியாக இருக்கும் என்ற கருத்து கொண்டவர்களிலே நானும் ஒருவன் ஆனால், உண்மையில் பியூசி-யிலே இலவசக் கல்வியாக இல்லாத நேரத்திலேகூட இந்த நாட்டிலே அதிலே சேர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிற மாணவர்களிலே பெரும் பகுதியினர் 80 சத விசத தினரோ, 90 சதவிசதத்தினரோ ஏழை எளிய மக்களை, பழம் குடி மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அப்படி கல்லூரிகளிலே படித்து விட்டால் தங்களுக்குத் தகுதி வந்து விடும் சமுதாயத்திலே என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை நான் அறிந்திருக்கிறேன். ஆனால், சென்னை நகரிலே வேண்டுமானால், ஸ்டெல்லா மேரிக் கல்லூரியோலா கல்லூரி போன்றவற்றில் குறிப்பிடத் தக்க பணக்காரப் பிள்ளைகள் படிக்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறதே தவிர, அந்நாட்டிலே பட்டிணத்திலோ அல்லது நாகர்கோவிலிலோ படிக்கின்ற பிள்ளைகளை எடுத்துக் கொண்டால், நூற்றுக்கு 90 பேர் இந்த அரசாங்க உதவியைப் பெற்றோ, அல்லது வேறு பல உதவிகளைப் பெற்றோ படிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைய தினம் ஆனால் கட்சியிலே அடர்ந்திருக்கிற பலரும், இப்படிப்பட்ட பல்வேறு விதமான அரசாங்க உதவிகளைப் பெற்று படித்தவர்களோ தவிர, உதவிகளைப் பெற முடியாத நிலைமை இருந்திருக்குமானால், இந்த நிலைக்கு வந்தே இருக்க முடியாது என்பதை உணருகிறேன். அதுவும், இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பல்வேறு குடும்பத்தை நான் சந்தித்து இருக்கிற நேரத்திலே, ஏன் பிள்ளை உங்களுடைய பெண்ணை பியூசி-யிலே படிக்கவைக்கவில்லை என்று கேட்டால், அவர்கள் சொன்ன பதில் எல்லாம் 'அதற்கு உரிய வசதி இல்லை; அதற்கு வேண்டிய புத்தகம் வாங்க வசதி இல்லை, சம்பளம் கட்ட வசதி இல்லை' என்பது தான்.

[7th March 1969]

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : அந்தப் பெண்ணை அவர்கள் கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுத்து விட்டால் இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள் வர முடியாதல்லவா?

திரு. கே. அறிவழகன் : கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுத்து விட்டால், அதற்கு அந்தப் பெண்ணின் பிரச்சினை முடிந்து விடுகிறது என்பது திரு. தாமோதரன் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் சலபமாக இருக்கலாம். காரணம், அவர்களுக்கு எத்தனை பெண்கள் இருந்தாலும் கவலை இல்லை, வசதி படைத்தவர்கள். எனவே, அவர்களுக்கு இந்தப் பிரச்சினை புரியாது. இந்த நாட்டிலே பெண்களை அதிகமாகப் படிக்க வைத்து விட்டாலும், அவர்களுக்கு படித்த மாப்பிள்ளைகளைத் தேடுவதுகூட பெரும் பிரச்சினை ஆகியிருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில், இந்த இலவசக் கல்வியோடு அவர்கள் நின்று விடக் கூடாது. கல்லூரிகளிலே படிக்கிற மிக மிக ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகம் வாங்கிக் கொடுக்கவும், ஓய்வு நேரங்களிலே படிப்பதற்கு என்று அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மண்டபங்கள் அல்லது கல்லூரிகளில் பல அறைகளைத் திறந்து விடுவது போன்ற பணிகளிலே இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட இலவசக் கல்வித் திட்டமும், மற்ற சலுகைகளும் இங்கிலாந்து நாட்டிலே இல்லையே, அமெரிக்க நாட்டிலே இல்லையே, அங்கு எல்லாம் அவர்கள் சமுதாய நலத்திட்டத்திலே அக்கரை இல்லாமலா இருந்தார்கள் என்று கேட்டார்கள். நல்ல ஒரு கேள்வியைத்தான் கேட்டார்கள். அங்கு எல்லாம் இல்லாமல் எங்களுடைய அமைச்சர்கள் இதை எல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று நான் பெருமைப்படுகிறேன். மேலை நாடுகளிலே ஏதாவது இப்படிப்பட்டவை செய்த பிறகுதான் நாம் செய்யவேண்டும் என்ற அளவிலே இல்லாமல் எங்களுடைய அமைச்சர்கள் இதை எல்லாம் செய்கிறார்கள். மேலும், மேலை நாடுகளிலே இங்கே ஏழை மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது.

THIRU A. R. DAMODARAN : I only said that free education must not be ensured to everybody. I am one of those who believe that students of the backward communities of the poorer classes, anybody whose parents' income is below Rs. 3,500 or Rs. 2,000 should get free education. But I do not follow the argument why the son of a Raja Sir Muthiah Chettiar or the son of Thiru Damodaran should receive free education.

திரு. கே. அறிவழகன் : எனக்கு இனிமேல் பேசுவதற்கான குறிப்புகளை உயர்திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் தந்த தற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் இதைப்பற்றி முன்னாள் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலே பேசிக்கொண்டிருந்தேன். ஏழைகளைப் பொறுத்தவரையில் இலவசக் கல்வியும், பணக்காரர்கள் அதுவும்

[திரு. கே. அறிவழகன்] [7th March 1969]

பெரும் பணக்காரர்கள் என்றால் அவர்களது வருவாய்க்கு ஏற்ற அளவில் அவர்களுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்ற முறையையும் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் சொன்னேன். அப்படிச் செய்வதற்கு இந்திய அரசியல் சட்டம் இடையூறாக இருக்கிறது என்றார்கள். வருவாய் அற்றவர்களிடத்திலே வேண்டுமானால் கட்டணம் வசூலிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் வருவாய் அதிகமாக வருகிறது என்பதற்காக மக்களை வேறுபடுத்தி கட்டணம் அதிகமாக வசூலிக்க இயலாத முறையிலே இந்திய அரசியல் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்றார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே எவ்வளவோ விஷயங்களைச் சொல்லாமல் விட்டு விட்டார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தைச் செய்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் 1950-ஆம் ஆண்டு அதை நிறைவேற்றுகிற நேரத்திலேயே இதை உணரத் தலைப்பட்டார். அரசியல் சட்டத்திலே பிரஜைகளைப் பொருத்த வரையில் 'ஒன் மேன், ஒன் வோட்' என்ற முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரே குலம், ஒரே நிறை என்று பாரதியார் சொன்னாரே அதே போல் ஒரே நிறை என்ற முறையைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் 'ஒன் வேல்யூ' என்ற நிலையைக் கொண்டு வரவில்லை. இந்த நாட்டுப் பிரஜைகளின் வேறுபாடுகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில் ஒரு பக்கம் மிக உயர்ந்த வருமானம் உள்ளவர்களும், அந்த உயர்ந்த வருமானத்தைப் பயன் படுத்தத் தெரியாத காரணத்தால் பல்வேறு தீய செயல்களிலே ஈடுபடுகிறவர்களும், இன்னொரு பக்கம் உண்பதற்கு உணவு இல்லாமல், உடுப்பதற்கு உடை இல்லாமல், இருப்பதற்கு இடமில்லாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களும் ஒரே மதிப்புப் பெற்றவர்களாக சமுதாயத்திலே இருக்கிறார்கள். இவர்களுையெல்லாம் ஒரே நிறையுடையவர்களாக்குவதற்கு ஏதாவது இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. அது சொல்லப்படவில்லை என்று தெரிந்தவுடனே டைரக்டிவ் கோட்பாடுகள் என்று கொண்டுவந்தார்கள். அதை இந்திய அரசியல் சட்டத்தோடு இணைத்தார்கள். அதனால்தான் என்னுடைய நண்பர் இராகவானந்தம் அவர்கள் 14 ஆண்டு வரையிலே இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினர். 14 ஆண்டு வரையிலே இலவசக்கல்வி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றால், 15, 16, 17 ஆண்டு வரையிலே கொடுப்பது இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதம் இல்லை. அந்தக் கோட்பாடுகளை எந்த எண்ணத்தோடு கொண்டுவந்தார்களோ, ஸ்பீகரிடிகைண்ட் இட் அந்த எண்ணத்தை நாம் முன்வந்து நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு நாம் புகுமுக வகுப்பிலே இலவசக் கல்வியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: சென்ற ஆண்டு கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியபோது இலவசக் கல்வி கொடுத்துவிட்டால், பையன் தந்தைக்கு அடங்கமாட்டான், தந்தையைப்பார்த்து, நீ என்ன பள்ளிக்கூடத்திற்கு சம்பளம் கட்ட பணம் கொடுத்தாயா,

7th March 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

புத்தகம் வாங்கிக் கொடுத்தாயா, ஸ்லேட் வாங்கிக்கொடுத்தாயா, இதை யெல்லாம் அரசாங்கம் அல்லவா செய்தது என்று கேட்பான் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கொள்கையை இப்பொழுது விலக்கிக் கொண்டார்களா? பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானமே இருக்கிறது.

திரு. கே. அறிவழகன்: அப்படி நான் சொன்னது உண்மை. நான் இப்பொழுதும் அதைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியிலே கொண்டுவந்தார்களே, அப்பொழுது பக்குவம் இல்லாத மாணவனாக இருக்கிறான். அப்படிச் கேட்பான். பல் கலைக் கழகத்திற்கு, கல்லூரிக்கு வந்துவிட்டால் அப்பொழுது கேட்கமாட்டான். பக்குவம் வந்துவிடுகிறது என்று நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: பி.யு.சி. சமாசாரத்தைப் பற்றித்தான் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் கொண்டுவந்தார்கள். அதை எதிர்க்கிறபோதுதான் அப்படிச் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. அறிவழகன்: அப்பொழுது இருந்த நிலைமையினால் ஏற்பட்ட விளைவைத்தான் சொன்னேன். அந்த நிலைமை இன்றையதினம் நிச்சயமாக மாறி இருக்கிறது. ராஜன் பாபு இந்தியாவின் முதல் ஜனாதிபதி ஆகிய நேரத்தில் அவரிடத்தில் நமது இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் கிராம வளர்ச்சி பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லையே என்று கேட்டார்கள். அவரும் அதை முழுதும் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, நம்முடைய கிராமப் புறங்களிலே வாழுகிற மக்கள் வளர்ச்சியுறுவதற்கும், அவர்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் எந்தவிதக் குறிப்பும் இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே இல்லை, அதனால்தான் இந்த நிலை என்றார். இவ்வளவு ஆண்டு ஆட்சிக்குப் பிறகும் நாடும் தமிழகத்திலும் சரி, சென்ற ஆண்டு பீகார் பகுதியிலேயும், அதற்கு முன்னால் மத்திய பிரதேசத்திலும், அதற்கு முதல் ஆண்டு ராஜஸ்தானிலும் கிராமப்புற மக்கள் குடிதண்ணீர் பெற முடியாமல், வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவையைக்கூட பெற முடியாமல் வாடி வதங்கிய காட்சியைப் பார்த்தோம். அந்த நேரத்தில் இந்த நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலேயிருந்தும், உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலேயிருந்தும் கூட சென்று நம் நாட்டு வரட்சி நிலையையுள்ள மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிற நிலைமைக்கு நாம் ஆளானோம். இந்த மன்றத்தில் பலரும் கேட்கிறார்கள். என் நீங்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசோடு சரியாகப் போராடவில்லை என்று, நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இங்கேயும் வெளியேயும் கேட்கிறார்கள், என் நம்முடைய அமைச்சர்கள் மத்திய அரசோடு இன்றையதினம் இணைந்து போகிறார்கள், ஒன்றுபட்டுப் போகிறார்கள், அது உங்கள் கொள்கைக்கு ஒத்தவாறு இல்லையே என்று. நாங்கள் 15 பேராக சட்ட சபையில் இருந்த நேரத்தில், பிறகு 50 பேராக

[திரு. கே. அறிவழகன்] [7th March 1969]

ஆனபோதுகூட, இந்த நாட்டில் நாங்கள் போராட்டம் செய்த போது கேட்டார்கள். “ஏன் நீங்கள் போராட்டம் செய்கிறீர்கள்? சட்ட சபைக்கு வாருங்கள். ஆளுங்கட்சியாக மாறுங்கள். மதிப்பு இருக்கும். நீங்கள் ஏன் தெருவிலே, வேறுபல இடங்களிலே நின்றுகொண்டு வேறுபல போராட்டங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் கேட்ட கேள்விகளை உணர்ந்து அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையிலே இயங்கிய இயக்கம் நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கைகளை ஏற்கச் செய்து இன்றைய தினம் ஆளுங்கட்சியாக வந்து அமர்ந்திருக்கிறோம். ஆனால் அமர்ந்த பிறகு இவர்கள் ஏன் நிம்மதியாக ஆட்சி புரிகிறார்கள், இந்த ஆட்சியை மத்திய ஆட்சி தூக்கி எறிய மறுக்கிறதே, இந்த ஆட்சியோடு இங்கே இருக்கிற ஆளுநர் ஒத்துப்போகிறாரே, இவர் கள் சுழுகமாக ஆட்சி புரிகிறார்களே, அதே நேரத்தில் இவர் களுடைய கோட்பாடுகள் கொள்கைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெற்றிபெறுகின்ற சூழ்நிலையும் உருவாகிக்கொண்டு இருக்கிறதே என்பதைக் கண்டு, இன்றைய தினம் நீங்கள் ஏன் மத்திய ஆட்சியோடு தகராறு செய்துகொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். உண்மையில் உலகத்தில் எத்தனையோ ஏகாதிபத்தியங்களை எதிர்க்கின்ற நிலையிலே போராட்டங்களை நடத்தியவர்கள்கூட, ஏன் காங்கிரஸின் மிகப்பெருந்தலைவர் மகாத்மா காந்தி அவர்கள்கூட அகிம்சா போராட்டம்தான் செய்தார். எப்பொழுதாவது அகிம்சா போராட்டம் வேறுவிதமாக திரும்பிவிடுமானால் அந்தப் போராட்டத்தை நான் விரும்பவில்லை என்று கூட அறிவித்தார். இந்த அமைச்சரவையில் உட்கார்ந்து ஒரு நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் வேறு எந்தவிதமான போராட்டத்தை நடத்தவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். உண்மையில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒன்றை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் இங்கே எதிர்க்கட்சியாக அமர்ந்திருக்கலாம். அவர்களுக்கு இந்த மாநிலத்தைப் பொருத்தவரையிலே தங்கள் கைகளிலே அதிகாரம் இல்லையே என்ற அவலநிலை இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் ஒரு பெரிய மைய ஆட்சியை இங்கே பிரதிபலிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இங்கே வீற்றிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் எங்களுடைய அமைச்சர்களை ஆட்டிப்படைக்கின்ற அதிகாரம் படைத்த மத்திய ஆட்சியின், காங்கிரஸ் அமைச்சர்களின் பிரதிநிதியாக இங்கே வீற்றிருக்கின்ற பெரிய நிலையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆக அவர்கள் எங்களைப் பார்த்து நீங்கள் ஏன் சண்டை போடக் கூடாது என்று கேட்பது நிச்சயமாகப் பொருத்தம் இல்லாதது. அது அவர்கள் அரசியலை முழுதும் புரிந்து கொள்ளாமல்தான் அதைப் பேசுகிறார்களோ என்ற சந்தேகத்தை எனக்கு உண்டாக்குகிறது.

இங்கே நம்முடைய தமிழகத்தில் அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகின்ற, அங்கங்கு ஏற்படுகின்ற சிலபல நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக் கொண்டு, சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கப்பட்டு விட்டதாக நம்முடைய

[7th March 1969] [திரு. கே. அறிவழகன்]

காங்கிரஸ் நண்பர்கள், பெருமதிப்புக்குரியவர்கள், குறிப்பிடுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக, தஞ்சைத் தரணியிலே வெண்மணியிலே நடந்த சம்பவத்தை அடிக்கடி எடுத்துக் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் வள்ளுவர் சொன்னதுபடி “கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர் செய்த, ஒன்று நன்றுள்ளக் கெடு” — கொலை செய்யத் தக்க அளவுக்கு கொடுமை செய்திருந்தாலும், அவர் செய்த ஒரு நன்மையை உள்ளத்திலே கொண்டால் அதன்மூலமாக மனதிலே ஏற்படுகிற விரோதம் மறையும். பகைமை ஒழியும் என்பதற்கு ஒப்ப, இப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது வருந்தத் தக்கது என்பதை நான் அறிவேன், ஆனால் அதே நேரத்தில் தஞ்சைத் தரணியிலே இருக்கிற சூழ்நிலையை, 20 ஆண்டுகளாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையை நிச்சயமாக மாற்றி, அமைக்கவேண்டிய முழுப் பொறுப்பிலே நமது அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்கு முதல் வேலையாக சாகுபடியாளர்களை பதிவு செய்கின்ற சட்டத்தை இந்த சபையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். நம்முடைய தஞ்சைத் தரணியில் வாழ்கின்ற மக்கள் எவ்வளவு கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை, எனக்குக் கிடைத்த புள்ளி விவரங்களின் படி நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[Thiru A. R. Damodaran in the Chair]

1967-ஆம் வருடத்திய ஜனத்தொகை கணக்குப்படி, தஞ்சை மாவட்டத்தின் ஜனத்தொகை 25 லட்சத்து 84 ஆயிரம் பேர்கள். அதில் 14 லட்சத்து 25 ஆயிரம் பேர்கள் Non-Workers, அதாவது அவர்கள் உழவுத் தொழிலில் தொழிலாளர்களாக இல்லாதவர்கள். 11 லட்சத்து 31 ஆயிரம் பேர் தொழிலாளர்களாக இருக்கின்றவர்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களில் நேரடியாக விவசாயத் தொழிலாளர்களாக பணி புரிகின்றவர்கள் 16 சதவிகிதம். அவர்கள் வாழ்கின்ற வாழ்க்கை எந்த நிலையில் இருக்கின்றது என்பதை இன்றைய தினம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் சென்று பார்க்கின்ற நேரத்தில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் அமைந்திருக்கின்ற நில உடமை முறையை மாற்றக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் சரியாக நிறைவேற்றப்படாமல், இன்றைய தினம் நிறைவேற்றப்படுகின்ற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. பண்ணைத் தொழிலாளர்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், உழவுத் தொழிலை நம்பியிருப்பவர்கள் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். அந்த பல்வேறு கிராமத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுடைய நிலைமை வளரத் தக்க முறையில், புதிய சூழ்நிலையை இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர்த்து வருகின்ற காரணத்தால், அங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அணி அணியாகத் திரளுகிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அணி அணியாகத் திரளுகிறார்கள் என்றால், ஒரு நாட்டின் அரசியல் வாழ்வில் மிகுந்த அடைய வேண்டிய ஒன்றாகும். ஏனென்றால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் படிக்காதவர்கள், மூட நம்பிக்கை உடையவர்கள். 2 ஆயிரம் ஆண்டுகளாகக் கையாண்டு வருகின்ற முறைகளைக் காப்பாற்றி, வருகின்றவர்கள். நாட்டில் பெரும் நகரங்களில் வாழ்கின்றவர்கள்

[திரு. கே. அறிவழகன்] [7th March 1969]

என்ன என்ன வசதிகளை அனுபவிக்கின்றார்களோ, மின்சார வசதிகள் ஆனாலும் சரி, வேறு பல வசதிகள், நல்ல தெருக்கள், சாலைகள், நல்ல நீர்வசதிகள் போன்ற பல்வேறு வசதிகள் ஆனாலும் சரி, அவைகளை எல்லாம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கிராமங்களில் பெறாமல் மிக நீண்ட காலமாக அடக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட நிலையில் இன்றைய தினம் ஒன்று திரளுகின்றார்கள். இவர்கள் ஒன்று திரளுகின்றார்களே என்று நாங்கள் அஞ்சவில்லை. இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சமுதாயம் இன்றைய தினம் விழித்தெழுந்ததைப் பார்த்து, அவர்கள் அணி அணியாகத் திரளுவதைப் பார்த்து, அவர்கள் எந்த அணிக்குச் சென்றாலும் நாங்கள் அஞ்சவில்லை. ஒரு வேளை அவர்கள் அவ்வாறு திரளுவது முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு, ஆபத்து அதிகரிக்காமோ என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரும், தற்போது அவைத்தலைவராக வீற்றிருப்பவருமான தாமோதரன் அவர்களும், சுவாமிநாதன் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வந்தாலும்கூட, இந்த நாட்டின் விவசாயப்பெருங்குடி மக்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், இன்றைய தினம் விழித்தெழுந்து உரிமை கேட்கிறார்கள் என்ற சூழ்நிலையைக் கண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் அஞ்சவில்லை; அதற்காக பயப்படவில்லை. வார்ட்டும், வளரட்டும் என்றுதான் விரும்புகிறோம். இந்த நாட்டில் மிக நீண்ட காலமாக, இந்தக் காரியத்தைச் செய்தவர்கள் திராவிடக் கழகத்தின் பெரும் தலைவர் பெரியார் அவர்கள். அதற்குப் பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், இந்த நாட்டில் மிகவும் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் வளர்ச்சியுற வேண்டும் என்ற பணியில் ஈடுபட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் இந்தப் பெரும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவிடக் காலிய சபைக்கு அண்ணா அவர்கள் தேர்தெடுக்கப்பட்டுச் சென்று, முதன் முதலாக ராஜ்ய சபையில் பேசினிட்டு அச் சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே வரண்டாவிற்கு வந்தபோது, வெரண்டாவிற்கு வந்து அண்ணாவிற்கு எதிரே சென்று மறைத்துக்கொண்டு, திரு. ஜெகஜிவன்ராம் அவர்கள்

‘Mr. Annadurai, I am a Dravidan from Bihar’, என்று சொன்னார். நான் பிறை மாநிலத்தைச் சார்ந்த திராவிடன் என்றார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களாகிய நாங்கள் திராவிடர்கள் என்றவுடன் பல பேர் இது ஆதித் திராவிடர்கள் இயக்கமோ என்று நினைத்தார்கள். நாங்களும் ஆதித் திராவிடர்கள் இயக்கமாக எங்களைக் கருதிக்கொண்டு, இந்த நாட்டில் யார், யார் பிறப்பித்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களை எங்களுடைய உரி ரோடு, உடலோடு, உணர்ச்சியோடு ஒன்றிணைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இன்று உணர்ச்சி வசப்பட்டு காரியங்களை ஆற்றுகிறார்கள். உரிமையை உணர்விறார்கள் என்ற முறையில் தஞ்சைத் தரணியில் வீறப்பட்டிருக்கின்ற உணர்ச்சி நிச்சயமாக எங்களுடைய உள்ளத்தில் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அதே நேரத்தில் முன்னாள் பொதுப்பணி அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு.

[திரு. கே. அறிவழகன்] [7th March 1969]

கருணாநிதி அவர்களும், சட்ட அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு மாதவன் அவர்களும், இருவரும் சென்று வென்மணியில் நடந்த சம்பவத்தைக் கண்டு ஆறுதல் கூறி, அதற்குப் பின்னால் தஞ்சைத் தரணியில் அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒரு நீதிபதியை நியமித்து இருப்பதும், அதன் மூலமாகத் தஞ்சைத் தரணி பிரச்சினை தீர்த்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருப்பதும் நிச்சயமாக விவசாய நிலைமையில் பெரும் மாற்றத்தைத் தரும் என்று நம்புகிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல உரங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும், புதிய கருவிகளைப் பயன்படுத்தவேண்டும், புத்தம் புதிய முறைகளைக் கையாள் வேண்டும் என்பதைப்போல இதுவரையில் அமைந்திருக்கின்ற நில உடமை முறையிலும் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். நான் கடந்த வாரத்தில், நமது அமெரிக்கன் கான்சல் ஜெனரல் அழைப்பில் ஐக்கிய நாடுகள் சபை செய்து வருகின்ற செயல்முறைகள் என்ற சினிமா படத்தைப் பார்த்தேன். அந்தப் படத்தில் லாட்டின் அமெரிக்க விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவன் தன்னுடைய நிலத்தை புதுப்பிக்கின்றான், கஷ்டப்பட்டு பயிர்களை வளர்க்கின்றான். ஆனால் அதன் பலனை அவன் பெற முடியவில்லை. அவன் பிள்ளை வசதியான பள்ளிக்குச் செல்ல முடியவில்லை; வேறு நல்ல பல வசதிகளை அவன் பெற முடியவில்லை. ஆகவே அவன் லாட்டின் அமெரிக்காவில் நெருக்கடி நிறைந்த நகரங்களின் மத்தியில் இருக்கின்ற ஒரு பட்டணத்திற்கு வந்து விடுகின்றான். அவனிடத்தில் யூனெஸ்கோ நிர்வாகிகள் சென்று கேட்கிறார்கள். “ஏனய்யா இப்படி வந்தாய்? கிராமத்தில் நல்ல முறையில் வசதியாக இருக்கலாமே, அதை விட்டு விட்டு ஏன் இங்கே வந்தாய்?” என்று கேட்டார்கள். அவன் தன்னுடைய ஒரே மகள் அணிந்திருக்கின்ற உடையைக் காட்டி, “என்னுடைய மகள் இங்கே நல்ல பள்ளிக்குச் செல்லுகிறாள், அவள் போட்டிருக்கிற உடையைப் பாருங்கள். இந்த வசதிகளை எல்லாம் அவன் இங்கே பெற்றிருக்கிறான். அவன் படிக்கின்ற புத்தகத்தைப் பாருங்கள். இந்த வசதிகள் எல்லாம் கிராமத்தில் கிடைக்கவில்லை” என்றான். சரி, இங்கே தொழிற்சாலையில் உழைக்கின்றாயே, இப்படியே இங்கேயே உழைத்துக்கொண்டு இங்கேயே காலம் கழித்துவிடப் போகிறாயா என்று கேட்டவுடன், அவன் சொன்னான், “நான் நிச்சயமாக இங்கேயே காலம் கழித்துவிட மாட்டேன்; கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பணத்தைச் சேர்க்கின்றேன். பணத்தைச் சேர்த்து எனக்கு என்று நிலத்தை வாங்கிக்கொண்டு கிராமத்திற்குச் சென்று வசிப்பேன்.” என்றான். அதில்தான் நமது உழவர்களின் பிரச்சினையும் அமைந்திருக்கிறது. பெரும் பணக்காரர்கள், மற்றவர்கள், தங்களுடைய சொத்துக்களில் தங்களுக்கு இருக்கின்ற உரிமை அப்படியே இருக்க வேண்டும். அதில் அட்சி தலையிடக் கூடாது என்று எப்படிச் சொல்லுகிறார்களோ, அதைப் போலத்தான் சாதாரண ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருந்தாலும், ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலம் இருந்தாலும், நமது நாட்டு உழவர் பெருங்குடி மகன், நிச்சயமாக அதை விட்டுவிட்டு, உழவு செய்கின்ற தொழிலை விட்டு விட்டு, இங்கே ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை

[திரு. ம. அறிவழகன்] [7th March 1969]

செய்ய வரமாட்டான். தனக்கு என்று சொந்தமானது ஒன்றும் இல்லை என்பதால், ஏறக்குறைய நான் படித்துக் காட்டிய கணக்கின்படி 10 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் அங்கே தங்களுக்கு என்று சொந்த நிலம் இல்லாமல், யார் யாருடைய நிலத்தை யோ உழுதுகொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருப்பதால், அவனுக்குத் தன் ஊரில் பிடிப்பு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. பிடிப்பு இல்லாத நிலைமை யாருக்கு இருந்தாலும், அங்கே கொஞ்சம் கோபமும் தாபமும், எரிச்சலும் ஏற்படத்தான் செய்யும். அதைத் தீர்க்கின்ற முறையில் நம்முடைய அரசு நல்ல காரியங்களை மேற்கொள்வதையும், இங்கே ஏற்பட்ட உணர்ச்சியை உணர்ந்து கொண்டு அதற்கு ஏற்ற முறையில் நல்ல கரிவோடு காரியங்களைச் செய்வதையும் காணும்போது, நிச்சயமாக இந்த அரசின் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் எண்ணங்கள் வெற்றி பெறும், அந்தச் சமுதாயம் எழுச்சி பெறும் என்ற நம்பிக்கை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இந்த அளவில் நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற ஆசைப்படுகின்றேன். பொதுவாக ஆளுங்கட்சியில் உள்ளவர்கள், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது ஆற்றிய உரையை கவனித்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், ஏதோ காங்கிரசுக்காரர்களைக் குறை கூறி பேசக் கூடியதாகவும், மத்திய அரசை வசைமாரி பொழியக்கூடிய தன்மை உடையதாகவும், பல திட்டங்களை ஏற்று நடத்தமுடியாத நிலையில் மத்திய அரசின் செயல் இருப்பதாக பழி சுமத்துகின்ற நிலைமையையும், மத்திய அரசின் பட்ஜெட்டின் மீது விமர்சனம் செய்யக்கூடியதாகவும் தங்களது கருத்தை அமைத்து இந்த அவையில் அவர்கள் உரையாற்றினார்கள். பொதுவாக மத்திய அரசின் மீது குறை கூறுகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் அந்த அரசு என்ன தவறு செய்கிறது என்ற நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டி, அந்தத் தவறைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறாமல், எங்களை மத்திய அரசின் மீது படையெடுக்கச் சொல்லுகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. அதே நேரத்தில் ஒன்றும் பேசாமல் இருக்கின்றார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. அப்படிப் பேசுவதை விடுத்து உருப்படியான காரியத்தை எடுத்து, மத்திய அரசு இதைச் செய்யவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டி, மத்திய அரசு செய்யும்படி ஏதாவது உருப்படியாகச் சொல்லுங்கள் என்றால் எங்களை ஏளனம் செய்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தமானது, நியாயமானது ஆகாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருப்பதைக் கூட மறந்து, இன்னும் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்கள் போல் பேசுகிறீர்கள். இந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும் நேரத்திலே, நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறோமா, அல்லது நீங்கள் தான் இருக்கிறீர்களா என்ற சந்தேகம் கூட சமயங்களிலே எங்கு வருகிறது. பல திட்டங்களைக் கூறுகிறீர்கள்; அந்தத் திட்டங்களிலே ஏற்பட்டுள்ள குறைகளையும் கூறுகிறீர்கள். ஆனால், இதற்கு எல்லாம் காரணம் கடந்த இருபது

7th March 1969] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே ஏற்பட்ட தவறுகளே என்று எடுத்துக் கூறுகிறீர்கள். சமீபத்திலே ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு நீங்கள் வந்திருந்தாலும் கூட, இருபது ஆண்டுகளிலே காங்கிரஸ் காரர்கள் செய்த நல்ல பல திட்டங்களை எண்ணிப் பார்க்கிறீர்களா என்றால், இல்லவே இல்லை. நீங்கள் ஆட்சி செய்யும் நிலையிலேயும் பல திட்டங்களைப் போடுவதற்கும் வசதி செய்து கொடுத்ததே காங்கிரஸ் ஆட்சி தான். கடந்த காலத்திலே ஈட்டப்பட்ட அணைக்கட்டுகள் எத்தனை, கல்வித் துறையிலே என்னென்ன செய்தது, இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திலே அக்கறை கொண்டு அதற்காக பாடுபட்டு, எண்ணி, எண்ணி நாங்கள் செய்த காரியங்கள் எத்தனை. இந்த இருபது ஆண்டு காலத்தில், காங்கிரஸ் ஆட்சி நடத்திய காரணத்தினால் இந்த நாட்டிலே பல நன்மைகளைச் செய்தாலும் கூட அதைக் கூறுது பல இன்னல்களுக்கு காங்கிரஸ் காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆளாக்கி விட்டார்கள் என்று கூட, வயது முதிர்ந்த திரு. ஜனார்த்தனம் பேசுகையில் கூறினார்கள். எனவே, எங்களைக் குத்திப் பேசுவது, எங்களுக்கு வேதனை தருகிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் சரி, பின்னும் சரி, இந்த நாடு விடுதலை பெற வேண்டும், இந்த நாட்டு மக்கள் உயர வேண்டும் என்பதற்காக, நாங்கள் பல தியாகங்களைச் செய்து விடுதலையை இந்த நாட்டிற்கு வாங்கிக் கொடுத்தோம். விடுதலை பெற்றதற்குப் பிறகு, இந்த நாடு எப்படி எல்லாம் சீரழிந்திருக்கிறது, எந்தெந்தத் துறைகளிலே எல்லாம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும், எப்படிக்கல்வி இல்லாமல் மக்கள் இருக்கிறார்கள், மக்களுக்கு உடுக்க உடை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்த்து ஒவ்வொரு துறையிலேயும் திட்டங்களை நாங்கள் தீட்டவில்லையா? நீங்கள் இன்றைக்குக் கூறுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் நாங்கள் போட்ட திட்டங்கள்தானே? எனவே நீங்கள் எங்கள்மீது குற்றம் காண்பது எங்களுக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. எங்களைப் பற்றிக் குறை கூறுவதை விடுத்து, நீங்கள் உங்களுடைய ஆட்சியிலே பல திட்டங்களைக் கொண்டு வருவீர்களானால், நாங்கள் உங்களை ஆதரித்துப் பேசுவதிலே பின் வாங்க மாட்டோம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், பொதுவாக இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றம், இந்த நாட்டு மக்களுடைய முன்னேற்றம் எங்களால் பின் தங்கிவிட்டது போல் பேசுகிறீர்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : பெரும் மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் 'நீங்கள்' 'நாங்கள்' என்று சொல்லுவது சரியில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்கள்—வயது முதிர்ந்தவர், ஏதோ காங்கிரஸ்காரர்கள் பல இன்னல்களுக்கு இந்த நாட்டை ஆளாக்கிவிட்டார்கள், திட்டங்களை செய்ததின் மூலமாக என்று சொல்லவில்லை. அவர் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே திட்டங்கள் எதுவுமே போடவில்லை, எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், போடப்பட்ட திட்டங்கள் நாட்டு மக்களுக்கு பயன்படவில்லை என்று நேரு அவர்களே மனம் நொந்து

[7th March 1969]

எத்தனையோ தடவை சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதே போல்தான் திரு. காமராஜ் அவர்களும், ஏழைகளுக்குத் திட்டங்களின் பயன் போய்ச் சேரவில்லை என்று சொன்னதைத் தான் குறிப்பிட்டு டார்களைத் தவிர, திட்டங்கள் போடவில்லை என்று சொல்லவில்லை என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : நான் நேற்றைக்கு திரு. ஜனார்தனம் பேசிய சொற்பொழிவைக் கேட்டபொழுது அதைக் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி பல தவறுகள் செய்த காரணத்தினால், பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி இந்த நாடு இன்றைக்கு அல்லோலப்படுகிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டார்.

திரு. ஏ. பி. ஜனார்தனம் : நான் மற்றவர்கள் எழுதியதை எடுத்துக் காட்டினேன், என்னுடைய சொந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறவில்லை. வேறு தோழர்கள் எழுதியதை எடுத்துக் காட்டினேன். அப்படியே இருந்தாலும் கூட காங்கிரசிலே இருந்த மதுமாயியை விட, திரு. லோகியாவைவிட நாங்கள் மிக, மிக குறைவாகவே குறை கூறி இருக்கிறோம்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : எது எப்படி இருந்த போதிலும் கூட, குறைகளை எப்பொழுதும் எங்கள்மீது சுமத்தி எடுத்துக் காட்டுவதை நீங்கள் விட்டு விடுவதுதான் நல்லது என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு நீங்கள் ஆட்சியிலே இருக்கிறீர்கள். கடந்த இருபது ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே, இந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சி பெரும் அளவுக்குப் பெருகி இருக்கிறது—விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி எல்லாத் துறையிலும் பல பெரிய திட்டங்களைப் போட்டு, மூலதனச் செலவுகளைப் போட்டு, அடிப்படையான திட்டங்களை எல்லாம் நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். நாங்கள் போட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்ப்பீர்களானால், கடந்த மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலங்களிலும், இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலங்களிலும் கூட—நாங்கள் வரி போட்ட காலங்களிலேயும் கூட—அதிகமாக மூலதனத்தை ஒதுக்கி, பெரிய, பெரிய வேலைகளை எல்லாம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்திருக்கிறது. ஆனால், அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை இந்த பட்ஜெட்டிலே நாங்கள் காண முடியவில்லை, நாங்கள் விட்டுப் போன காரியங்களைத் தான் நீங்கள் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவிலே சிறிது செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்படி பல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, இந்த நாட்டிற்கு நல்லதொரு நிதி நிலையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது காங்கிரஸ் ஆட்சி என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இன்றைக்கு கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டுகளிலே அதிகமான வரிகளைப் போடவில்லை என்று பெருமையாகக் கூறிக் கொள்கிறீர்கள். வாஸ்தவமாகவே நீங்கள் எந்தவிதமான வரிகளுமே இந்த பட்ஜெட்டிலே போடவில்லை. இருப்பினும் கூட, மறைமுகமாக 45 கோடி ரூபாய்களுக்கு மேல் பல வரிகளை

[7th March 1969 [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]]

இடையிடையே போட்டிருக்கிறீர்கள், அல்லது அதிகம் ஆக்கப் போகிறீர்கள் என்ற நிலையிலே தான் உங்களுடைய இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, உங்களுக்கு ஆட்சி வரக் கூடிய காலங்களிலே அதிகமான வருமானம் வரும் வகையிலேதான் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆகிய நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு பல காரியங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பெருமையாகக் கூறிக் கொள்கிறேன். எனவே சரியான முறையிலே பட்ஜெட்டுகளைப் போட்டு இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுவோமானால் நாடு சிறப்பும், மக்களிடமிருந்து கிடைக்கும் பணத்தை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தி அதிகமான முன்னேற்றத்தை நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். அதைவிட்டு உங்களுக்கு அதிகமான வருவாயை, பணத்தைக் கொடுத்ததற்கும் பிறகு, இந்த மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் கிடைக்கவில்லை என்றால், இந்த நாட்டினுடைய வருங் காலம் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே உங்களுக்கு, கூறிக்கொள்வது எல்லாம், நீங்கள் திட்டம் போடும்பொழுதும் சில காரியங்களைச் செய்யும் காலத்திலேயும், அதைப் பின்பலம் செய்யும் நிலையிலே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இப்படிச் செய்வதை விட்டு நல்ல வகையில் இயங்க வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்த்து அடிப்படையான முன்னேற்றங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ரீதியில் திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டால் அது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். ஏதோ சில காரியங்களைச் செய்வதற்காகவோ வெளியூருடைய நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்காகவோ அல்லது வாக்காளர்களின் நன்மதிப்பை பெறுவதற்காகவோ நாம் தவறாகச் செயல்படுவோமானால் அதனால் நாட்டின் வளர்ச்சி பாதிக்கப் படலாம். நாட்டிலே இருப்பவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, வசதி படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஆட்சி செய்யக் கூடியவர்கள் சட்டம், அமைதியை நிலை நாட்டுபவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு திருப்தி நிலவ வேண்டும். அந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும் பொழுது, சற்று முன்பு பேசிய திரு. அறிவுமுகன் கூறினார்கள், தஞ்சையிலே நடக்கக் கூடிய புரட்சியை நான் காணும்பொழுது அதை ஒரு மறு மலர்ச்சியாகத் தான் உணருகிறேன் என்று கூறினார்கள். எப்படிப்பட்ட புரட்சியாக இருந்தாலும் கூட சட்டத்தை ஏற்றே நடத்தியாக வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகிய நீங்கள் அதை மறுமலர்ச்சியாக நினைத்து நல்ல வகையிலே அதை ஆதரித்துப் பேசலாம். ஆனால், எங்கு பார்த்தாலும் நீங்கள் கூறுகின்ற கீயிடல், கொலை செய்தல், கொள்ளை அடித்தல் போன்ற நிலைகள் ஏற்படுமானால் இது ஒரு நாட்டின் மறு மலர்ச்சியாக இருக்குமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிலே சோஷலிசத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையைப் படைத்தவர்கள் நாங்கள், இன்று இல்லை நேற்று இல்லை, நீண்ட காலமாக அந்தக் கொள்கையை ஏற்றவர்கள் நாங்கள், இன்றைக்கு நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான் உங்களுடைய கொள்கைகள் எப்படி, எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். 'தமிழ்'.

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [7th March 1969]

தமிழ் என்று கூறியும், படி அரிசி திட்டம் என்று கூறியும் பதவிக்கு வந்தவர்கள். பல ஆசை வார்த்தைகளைச் சொல்லி பதவிக்கு வந்தவர்கள் நீங்கள். ஆனால், நாங்கள் அப்படி இல்லை. இந்த நாட்டினுடைய சமுதாய அமைப்பு எப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி பெரிய, பெரிய வல்லுனர்களும், அறிவாளிகளும் சிந்தித்துச் சொன்ன ரீதியிலே, இந்த நாடு எப்படி இயங்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை நிலைநிறுத்தி கடைப்பிடித்து வந்திருக்கின்றோம்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : திரு. காமராஜர் அவர்களே, ஒரு சாதாரணப் பையனைத் தெருவிலே பார்த்து, அய்யோ உன்னுடைய தலைக்கு எண்ணெய் இல்லையா என்று அந்தப் பையனின் தலையைத் தடவிப் பார்த்துச் சொன்னது உங்களுடைய காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே தான் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : இவ்வளவு, நல்ல பல காரியங்களை காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே செய்தும் கூட, அந்தப் பையனின் தலையிலே எண்ணெய் தடவும் அளவுக்கு வாழ்க்கை வசதி உயரவில்லையே என்பதை நினைத்து அதற்காக இரக்கப்படும் வகையிலே தான் திரு. காமராஜர் அவர்கள் அவ்விதம் சொன்னார்கள். அது அவருடைய நல்ல எண்ணத்தையும், நானயத்தையும் தான் காட்டுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : அதுனுடைய பொருளை திரு. காமராஜர் அவர்களே, பின்னால் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தவறு இருந்தால் ஒத்துக் கொள்ளும் அளவிலே தான் எங்கள் உறுப்பினர் அதைக் குறிப்பிட்டார்களே ஒழிய, வீணாகக் குறுக்கீடு செய்யும் நோக்கத்துடன் சுட்டிக் காட்டவில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : என்னுடைய கருத்துக்கள் பார்லிமெண்டரி முறைக்குத் தவறாக இருந்தால், நீங்கள் தயவு செய்து உங்களுடைய நிலைகளைச் சொல்லலாம்.

VICE-CHAIRMAN : The hon. Member may kindly address the Chair. It may avoid a little bit of heat if he avoids references such as 'you' and addresses the Member through the Chair.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : ஆகையினால் தலைவர் அவர்களே, எனக்குக் கொஞ்சம் பேச அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறுக்கீடுகள் அதிகம் வேண்டாம், ஏனென்றால் எனக்குக் குறுக்கிட்டால் பேசவே வராது.

VICE-CHAIRMAN : The hon. Member need not yield.

[7th March 1969]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : விளக்கம் என்ற பேராலே அவர் பேசுவதிலே என்ன விளங்காமல் கேட்டார்கள்? குறுக்கீடுவதைத் தவிர நீங்கள் கேட்கிற விளக்கத்திற்கு அர்த்தம் உண்டா?

திரு. என். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, குறுக்கீடுவது Charm of Democracy என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய பேச்சுக்களில் 100 தடவை வேண்டுமானாலும் குறுக்கீடுவதை வரவேற்கிறேன். I invite such interruptions.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : இந்த நிலைமைகளை நாம் நீடித்து அதிகப் படுத்திக்கொண்டே போவோமானால் அமைதியாக இருக்கக் கூடிய சபையானது அமைதி குலையக்கூடிய நிலைக்கு மாறிவிடும் என்பதால் அந்த நிலைமைக்கு எங்களை ஆளாக்கவேண்டாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு மறைந்த நமது முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் மிகவும் பொறுமையாக, சட்ட சபை நடவடிக்கைகளைக் கேட்டும், எவ்வளவு குறை கூறியபோதிலும் அதற்கு பொறுமையாக பதிலளிக்கக்கூடிய நிலையிலேயும் இந்த சபையில் அமைதி காத்து வந்தார்கள். ஆனால் அவருடைய வழியைக் கட்டிக் காக்கக்கூடிய நீங்கள் எங்கள்மீது குறை கூறினாலும் புன்படாத முறையிலே உண்மையான குறைகளைக் கூறினீர்களானால் நல்லது. மத்திய அரசு மீது சைமாரிகளைப்பெல்லாம் பொழியக் கூடிய வகையில் அந்த அரசு செய்த நிகழ் பெரிய தவறு என்ன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். மத்திய அரசிலே தற்காப்புச் செலவுகள் அதிகமாகப் போகின்றன என்றும் ஆனால் தற்காப்பு அவசியம் என்றும், அதே நேரத்திலே அண்டை நாடுகளோடு பகைமை படுத்தும் விதத்திலே மத்திய அரசு அமைந்திருக்கிறது என்றும், இன்னும் பலப்பல இனங்களைப்பெல்லாம் சுட்டிக் காட்டினார்கள். விவசாயத் துறையிலே பம்பு செட்டுக்கு வரி போட்டுவிட்டார்கள், உரத்திற்கு வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். வாஸ்தவத்திலேயே விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படும் பொருள் மீது, வரி போட்டதைப் பார்த்து நாங்களும் வருந்துகிறோம். விவசாயத்திலே நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அதை சாக்காக வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்தைத் தாக்கினால், எல்லாவற்றையும் நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று சுட்டிக் காட்டுகிறேன். மத்திய அரசு வரி போடுவதால் அரசாங்கத் தொழில் துறையிலே விவசாயத் துறையிலே இவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூறலாம். அல்லது அரசு என்ற முறையிலே அந்த அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூறலாம். அந்த முறையிலே பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அப்படியும் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாத நிலையிலே கடுமையான வரிகளை விதிக்குமானால், இணைக்குமானால், சரியான போர்ட்டங்கள் நீங்கள் நடத்துங்கள். ஆனால் மத்திய அரசைக் களிக்க வேண்டும், அதன் செல்வாக்கைக் குறைக்க வேண்டும், காங்கிரஸின்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [7th March 1969]

செல்வாக்கைக் குலைக்க வேண்டும் என்றால், அதற்காக நாங்கள் வீற்றிருக்கவில்லை. விவசாயத் துறையைப் பொருத்த வரையிலே தஞ்சையிலே உள்ள கிளர்ச்சியை மறுமலர்ச்சி என்று வர்ணிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே உள்ள நிலைமை நீதி விசாரணைக்குப் பேசக்கூடிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அங்கே கொரோமான செயல்கள், சட்டத்திற்குப் புறம்பான செயல்கள், கொள்ளை அடித்தல், கொலை செய்தல், தீயிடல் போன்றவை இரு தரப்பிலும் நடக்கின்றன. என்னை பிராசுதாரர் களுக்கு வக்காலத்து வாங்குபவனாகக் கருதாதீர்கள். சாதாரணக் குடிமக்களிடையே உயர்ந்த நிலையில் நல்ல வசதியோடு வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் படைத்த கட்சியைச் சேர்ந்தவன் நான். எந்தத் தரப்பிலே இருந்து வந்தாலும் அந்தச் செயல் கண்டிக்கத்தக்கது. அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஆக்கம் கொடுக்கக்கூடிய முயற்சியில் அளக்கூடியவர்கள் ஈடுபடவேண்டாம். “அங்கே உள்ள எழுச்சியை மறுமலர்ச்சி சட்டவிரோதம் என்றும் நல்லவிதமாக இன்று வளரவேண்டும் என்று உங்களுக்கெல்லாம் எண்ணம் இருக்குமானால் இந்த நாட்டிலே யாரும் உயிரோடு இருக்க முடியாது. அந்த நிலைமைதான் தமிழகத்திலே வரும்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிவுமகன் அவர்கள் கூறியதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். கொலை, கொள்ளை, தீயிடல்—இவை மறுமலர்ச்சி என்று அவர் சொன்னதாகக் கற்பித்துக் கொண்டு சொல்கிறார்கள். தயவுசெய்து அதே பாணியில் பேச வேண்டாம். அதை விடுத்து வேறு ஏதாவது பேசுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசு மதிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். உங்களுடைய செயல்க்க் கொண்டு நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு மத்திய அரசின் நன்மதிப்பைப் பெறவேண்டுமே தவிர, எங்களிடத்திலே அந்த அரசை இடித்துரைத்த அதனுடைய மதிப்பைப் பெற முடியாது. ஆகையிலே நீங்கள் மத்திய அரசுடன் இணைந்து பாடுபட்டால் தமிழகத்திலே மத்திய அரசு கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் ஆளுங்கட்சியிலே உள்ளவர்கள், இரு தரப்பாருக்கும் மிக்க சந்தோஷமான நிலை உருவாகும். பெரிய திட்டங்களைப் போடுங்கள். மத்திய அரசாங்கத்திடம் உதவிகளைக் கோருங்கள். அதை விட்டுவிட்டு சரியாக இல்லாத திட்டங்களை யெல்லாம் போட்டுக்கொண்டு அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். இயற்கையான பஞ்சம் ஏற்பட்டாலும் அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின்மீது சாக்கு போடும் நிலை ஏற்படுமானால் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாமா என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏதோ ஒரு நிலையில் இந்த சபையில் பேசப் போய் வேறுவிதமாக சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இருந்த போதிலும் அரசாங்கத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்குச் சில

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] 7th March 1969

கோரிக்கைகளை வைக்கக்கூடியவருக்கு இருக்கிறேன். வார்த்தையிலே கொஞ்சம் வேகத் தொனி இருந்தால் தயவுசெய்து அவற்றைப் பெரிது படுத்தாமல் இருக்கவேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குக் கொஞ்சம் மதிப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்ற முறையிலே நமது நாட்டிலே இரண்டு காரியங்கள் செய்கிறோம். ஒன்று விவசாயத் துறையிலே ஒரு பெரிய காரியம். அடுத்தது விவசாயத் துறையை ஊக்குவிக்கக்கூடிய தன்மையிலே மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய மற்றொரு பெரிய திட்டமானது, சமுதாய நலத் திட்டம். அது வரவர சீர்குலைந்து வரக்கூடிய நிலையைக் காண்கிறோம். அந்தத் திட்டத்திலே இந்த அரசு சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி என்று சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதி கோருகிறேன்.

பொதுவாக சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களிலே முக்கியமான, ஒரு கேந்திரமான செயல் திட்டமானது கிராம வளர்ச்சிப், பணித் திட்டம். இதற்கு காங்கிரஸ் அரசு இருந்த காலங்களிலே வட்டாரம் ஒன்றுக்கு 80,000 ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். இந்த 80,000 ரூபாயைக்கொண்டு அந்த வட்டாரத்திற்கு உண்டான போக்குவரத்து (லிங்க் ரோடு), குடி தண்ணீர் வசதிகள், இப்படிப் பட்ட நல்ல காரியங்களை யெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று கொடுத்து அதற்கு ஈடாக அந்த வட்டாரத்தில் உள்ளவர்கள்—பஞ்சாயத்தோ, கூட்டுமன்றமோ சம்பங்கு, கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையானது ரூபாய் 41,650 ஆகும். இது மிக மிகக் குறைவான, பற்றாது தொகையாகும். இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், கிராம வளர்ச்சித் திட்டங்கள், பஞ்சாயத்துகளில் புதிய ரோடுகளை உண்டாக்குகின்ற திட்டங்கள், விவசாயம் செய்வதற்கான உபகரணங்களை லாரியில், வண்டிகளில் ஏற்றிக்கொண்டு வருவதற்கான ரோடு வசதி பெற்று கிராம விவசாய மக்களின் கஷ்டங்களைப் போக்குகின்ற திட்டங்கள் ஆகியவை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அவை மூலம்தான் தமிழ் நாட்டின் கிராமங்கள் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி இருக்கின்றன என்று கணிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் நீங்கள் ஊக்குவித்து, அந்த இனத்திற்கு ரூபாய் 80,000-க்கு பதிலாக ஒரு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினால், கிராம நிலையை உயர்த்த உதவியாய் இருக்கும் என்பதோடு இந்த அரசையும் நாங்கள் பாராட்டி இருக்க முடியும். ஆனால் ரூபாய் 41,650-ஐ மட்டும் ஒதுக்கி கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படாது இருக்கும் நிலையைக் காணும்போது அதற்கு வருந்தி, இந்தத் திட்டங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [7th March 1969]

அடுத்தபடியாக, சமுதாய நலத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டத்தில் நாம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய முக்கியத் திட்டங்கள் கல்வி வளர்ச்சி, விவசாய வளர்ச்சி, கிராம வளர்ச்சிப் பணிகள், ரோடு போடுவது, ஆஸ்பத்திரி நடத்துவது போன்றவையாகும். இவைகளை இந்த அரசு முக்கியமாகக் கருத வேண்டும். கடந்த ஆண்டு அண்ணா அவர்கள் பிறந்த தின விழாவை நினைவூட்டும் முறையில் ரூபாய் 40 ஆயிரம் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டது. அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு அந்த வட்டாரத்திற்குத் தேவையான விவசாய உற்பத்திக்கான உபகரணங்கள், மருந்து தெளிக்கின்ற கருவிகள் போன்றவைகளை பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றார்கள். அதன்பேரில் விவசாய இலாக்காவின் டிராக்டர்கள் வாங்குவது உசிதம் என்றார்கள். அநேகமாக எல்லா வட்டாரங்களிலும் விவசாய அபிவிருத்திக்காக 30 ஆயிரம் முதல் 35 ஆயிரம் வரை டிராக்டர்களும், 5 ஆயிரம் முதல் 10 ஆயிரம் வரை, மருந்து தெளிப்பான் போன்ற கருவிகளும் வாங்கினார்கள். அவ்வாறு வாங்கிய டிராக்டர்களுக்கு இன்றைய தினம் எம்.வி. டாக்ஸ் வசூலிக்கப்படுகின்றது. இதைக் கேட்டால், அதற்கு யாரிடமோ போய் டிராக்டர் விவசாயத்திற்குத் தான் உபயோகமாகிறது என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கினால் வரியை ரத்து செய்கின்றோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயத்திற்கு என சர்க்காரிடமிருந்து வந்த டிராக்டர்களுக்கு இன்னொருவரிடம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமா. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து கரும்புக்கு ரோடு செஸ் போட்டு, அதை வசூலித்து பெருவழித்துறை (ஹைவேஸ்) இலாக்காவிற்குக் கொடுக்கின்றோம். அதைப்போன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்துள்ள சாலைகளில் பஸ்கள் போனால், அவைகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகின்ற ரோடு செஸ் வரி பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சட்டப்படி பஸ்கள் செல்லக் கூடிய பாதைகளாக இருந்தால், அதைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விதியிருந்தும், அதை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லை. அரசாங்கம் உடனடியாக அந்தப் பாதைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அல்லது பஸ்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டுத் தொகையைப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். கரும்பு போக்குவரத்துக்காக டன் ஒன்றுக்கு 3½ ரூபாய் வீதம் ரோடு செஸ் M.V.T. வசூலித்து பெருவழித்துறைக்கு அனுப்புகிறோம். அந்த வரியைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுத்து, சாலையை அபிவிருத்தி செய்யச் சொல்லலாம். வரியை எதற்காக வசூலிக்கின்றோமோ, அந்தக் காரியங்களை ஏற்று நடத்துகின்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு அந்தத் தொகை போகும்படி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [7th March 1969]

அடுத்தபடியாக மருந்தகங்கள் கணக்கை எடுத்துக்கொண்டால் கிராமங்களில் மருந்தகங்கள் இல்லை. முன்பெல்லாம் எம்.பி.பி.எஸ். என்ஜினியரிங் பட்டப் படிப்புக்கு மதிப்பு இருந்தது. ஆகவே அந்தப் படிப்புக்குச் சேர்வேண்டுமானால் போட்டியை சமாளிக்க அமைச்சர்களிடம் சிபார்சுக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. இன்றையதினம் என்ஜினியரிங் பட்டப் படிப்புக்குப் படையெடுப்பு இல்லை. ஏனென்றால் பல என்ஜினியரிங் பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எம்.பி.பி.எஸ். பட்டதாரிகளிலும் 30, 40 பேருக்கு வேலையில்லை என்ற நிலை இன்றைய தினம் இருக்கிறது. ஆகவே அடுத்த வருடம் அந்தப் பட்டப் படிப்புக்கும் படையெடுப்பு இருக்காது. அவ்வளவு பெரிய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இருக்கும்போதே, காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்கிறார்கள். இந்த நிலையை நாம் பார்க்க வேண்டும். எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் பெற்றவுடன் மாணவர்களுக்கு பட்டணத்தில் பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யவேண்டும் என்று ஆசை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுடைய வருங்காலம் பற்றி பயம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வேலைவாய்ப்பு இல்லாத நிலை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. இந்நிலையில் பட்டணத்தில்தான் வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை இல்லாமல், எங்கே வேலையிருந்தாலும், பட்டணத்தில் இருந்தாலும், கிராமங்களில் இருந்தாலும், வேலை செய்யவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம்: வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருப்பெறாத காரணத்தால்தான் என்று மத்திய அரசே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: இந்த மாதிரி நிலையைப் போக்க வேண்டுமானால் அதற்கு நான் ஒரு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். கிராமப்புற மருந்தகங்களைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முன்னேற்றத்தைத் தமிழ்நாட்டில் நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. சென்னை, மதுரை, தஞ்சை போன்ற பெரிய நகரங்களில்தான் மருத்துவ வசதிகள், பட்டப்படிப்பிற்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோவையைப்பற்றி இப்போது தான் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே யாருக்காவது கூற்று கடுமையான வியாதி ஏற்பட்டால், அந்தப் பகுதிகளில் டாக்சி வசதி, அல்லது துரிதவண்டி வசதி கிடைக்காத காரணத்தால், நகரங்களில் உள்ள பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட முடியாமல் மரணத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். இந்த ஆபத்தான நிலை கிராமங்களில் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்றங்கள் மருந்தகங்களை நடத்த போதுமான நிதி வசதி படைத்ததாக இருந்தாலும், மருந்தகம் வேண்டும் என்று மனுப்போட்டால் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. நீண்ட காலமாக இந்த நிலை இருந்து வருகிறது. இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்றங்களை எடுத்துக்கொண்டால், எதைச்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [7th March 1969]

செய்யவேண்டுமானாலும், அதற்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து உத்தரவு வாங்கவேண்டும் என்ற அவலநிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி ஜனத்தொகை இவ்வளவு இருந்தால் மருந்தகம் என்று நிர்ணயம் செய்து, தமிழ் நாடு பூராவும் மருந்தகங்கள் ஏற்படச் செய்து, ஏழைகளுக்கு வியாதி வந்தால் அதைப் போக்கிக்கொள்ள வசதி ஏற்படும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எட்டாயிரம் அல்லது பத்தாயிரம் ஜனத்தொகை இருந்தால் மருந்தகம், அதற்குக் குறைவாக உள்ள இடங்களில் தாய்சேய் நல விதி என்று ஜனத்தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இவ்வளவு மைல் இடைவெளிக்குள் மருந்தகம் ஏற்படுத்தலாம் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். எம்.பி.பி.எஸ். பட்டதாரிகள் பற்றாக்குறையாக இருந்த காலம் உண்டு. ஆனால் இன்றைய தினம் அந்தப் பட்டதாரிகள் உபரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு மருந்தகங்கள் ஏற்படுத்த நிதி வசதி படைத்த பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்றங்களுக்கு அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் சீரும் சிறப்புமாக இருக்க வேண்டும் என்று காந்திஜி விரும்பினார்கள். பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லுவதில்லை. காங்கிரசுக் காரர்களும் சரி, அன்றைய தினம் அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களும் சரி, இன்றைய தினம் அமைச்சர்களாக இருப்பவர்களும் சரி, பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் வேண்டாம் என்று துணிச்சலோடு சொல்லக்கூடிய மனப்பான்மை யாருக்கும் இல்லை. ஆனால் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் வளர்ச்சி பெற அன்றும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை, இன்றும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

-5
p.m. பொதுவாக பஞ்சாயத்து ஆட்சி ஒரு சுயமான ஆட்சியாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு, எப்படி நீங்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் அதிகமான அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்களோ அதைப் போல் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு சாதாரணமான சில்லரை வேலைகள் செய்வதற்கும் அதிகாரம் வேண்டும். எனென்றால் அதைக் கொடுத்தால்தான் பஞ்சாயத்தில் நல்ல ஒரு ஆட்சியை ஏற்படுத்த முடியும். குறிப்பாக அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஆரம்பப் பள்ளிகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதிலிருந்து எல்லாவற்றிற்கும் நாம் 'கிரான்ட்' கொடுக்கிறோம். அது பஞ்சாயத்து கூட்டுறவு மன்றங்களுக்கு பொதுமான அளவு கிடைப்பதில்லை. பொதுவாக, பஞ்சாயத்து ஆட்சியின்மீது ரெவின்யூ மேல்அதிக்கம் அதிகமாக ஆகிவிட்டது. எனது நண்பர் சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தனது உரையில் திட்டக் கமிஷன் நியமனம் சட்ட பூர்வமானது அல்ல என்றும் அவசியமானதும் அல்ல என்றும் கூறினார்கள். அது சரியல்ல. இந்த நாடு ஏழை நாடு. பலவிதமான

[7th March 1969] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பல இடங்களிலே பற்றாக்குறை இருக்கிறது, இவைகள் எல்லாம் களையப்பட வேண்டுமானால், திட்டங்கள் போட்டு, செயல்பட வேண்டும் என்று கருதித்தான் திட்டக் கமிஷன் அவசியம் என்று கருதி அதைப் போட்டார்கள். எனவே, விவாதத்திலே அப்படிப்பட்ட கமிஷன் வேண்டாம் என்று பேசி விட்டால், பொதுமா என்ன? திட்டக் கமிஷன் அவசியமான அமைப்பு ஆகும். அந்தத் திட்டக் கமிஷனின் ஆரம்ப உரையிலேயே கூட அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டினுடைய ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் என்பது ஒரு பக்கம் வரி வசூல் செய்தும், மற்றொரு பக்கம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் டிபார்ட்மென்டாக இருக்கிறது. எனவே, அதனுடைய பலத்தைக் கொஞ்சம், கொஞ்சமாகக் குறைத்து, இந்த நாட்டிலே இருந்து அதை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், பின்னிட்ட நிலை என்னவென்றால், இந்த டிபார்ட்மென்ட்டு நாட்டையே களேபரம் செய்துகொண்டு, ஆட்சி செய்கிறது. ஒரு விதமான அதிகாரமும் இல்லாமல் உழைக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் உழைப்பவர்களுக்கு உரிமை கொடு என்றும் நாம் கேட்கின்றோம். ஆனால், அதே நேரத்திலே பார்ப்போமானால், இந்த ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டிலே இருப்பவர்கள் வேலை செய்யாமல், அந்த டிபார்ட்மென்டே வேலை செய்கின்ற டிபார்ட்மென்டின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி போய், புதிய ஆட்சி பதவிக்கு வந்ததிற்குப் பிறகும் கூட இந்த நிலை நீடித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. எனவே, இவைகளையெல்லாம் திருத்தி அமைக்கக்கூடிய நிலையிலே இந்த அரசு சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ரெவின்யூ ஆதிக்கம் என்ற நிலை இருக்கிறதே, இதைத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்களுடைய அமைச்சர் அவையிலே கூட நீக்க முடியவில்லை என்றாலும்கூட, நீங்களாவது மலர்ச்சியான காரியங்களைச் செய்து, இந்த ஆதிக்கத்தைக் குறைக்கும் வகையிலே ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்களா, என்றாலும் இல்லை. அதற்கு மாறாக, ரெவின்யூ ஆதிக்கம் அதிகம் ஆகி, ஊன்றி செயல்படக்கூடிய அளவிலே நடக்கிறது. நான் தலைவரவர்களின் மூலமாக கேட்கிறேன். இந்த ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு இவ்வளவு ஆதிக்கம் தேவையா? அதுவும், பஞ்சாயத்துத் துறையிலே அவர்களுடைய ஆதிக்கம் மிகவும் ஊன்றிப் போய் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்குக்கூட இன்றைய தினம் ஒரு உரிமையும் கிடையாது. நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களைக்கூட, இந்த எக்ஸிசுடிவ் அத்தாரிட்டி நிறைவேற்றவில்லை என்றால், என்ன சொல்லுவது. ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் மாதாந்திர கூட்டம் போட்டு, இந்த இந்த வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுது தான் நடைபெறும். ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையை பஞ்சாயத்து கவுன்சில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானித்து பாஸ் பண்ணினாலும் கூட, அந்த வேலை நடக்காது. ஒரு ரோடு நான்கு மைல் தூரம் 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து போடப்படும் என்று

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [7th March 1969]

கவுன்சிலிலே தீர்மானம் போட்டு இருப்போம், ஆனால் வேலை பூரணமாக நடந்திருக்காது. ஏன் என்று கேட்டால், அதற்கான எஸ்டிமேட் பைனல் பில் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுவார் பஞ்சாயத்து கமிஷனர். பிறகு, அது தான் கவுன்சிலின் தீர்மானமா என்று கேட்கிறேன். இந்த நிலைமையிலே, ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டிலே ஒரு மேல் ஆதிக்கம் இருக்கிறது. அவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் இந்த ரோடு போடு என்று பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சொல்லலாம். இன்றைக்கு விவசாயத்திலே இருக்கிற அபிவிருத்தி கூட குறைவாக இருக்கிறது. ஆயினும், அந்தப் பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களின் கைகளிலே விவசாயத்தை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். விவசாய அபிவிருத்திக்காக இருக்கிற அக்ரிகல்சர் ஆபீசர் கூட, இந்த ஆர்.டி.ஓ. தலைமையின் கீழே நடக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்த ஆர்.டி.ஓ.-தான் எல்லா கமிட்டிகளிலேயும் தலைவராக இருக்கிறார். இவர் எழுதுவது தான் சட்டம். அக்ரிகல்சர் ஆபீசருக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது. இதைப் போலவே, சல்வித் துறையிலேயும் தலையிடு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு மேல் ஆதிக்கம் இருக்கிறது. எனவே, அதை ஒழிக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போல் கல்வித் துறையிலே சில வேலைகள் ஆர்.டி.ஓ. மேல் ஆதிக்கத்தின் பேரில் நிறுத்தப்படுகின்றன என்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும் கூட, அவரின் மேல் ஆதிக்கத்தினால் விவசாய வேலைகள் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் கூறும் குற்றச்சாட்டு பொறுந்தாததாகும். குறிப்பிடப்பட்ட இடங்களிலே அவ்வாறு வேலை நிறுத்தம் ஆர்.டி.ஓ. மேல் ஆதிக்கத்தில் பேரில் நடந்து, அது இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டால், அது கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எல்லா இடங்களிலேயும் அப்படி நடப்பது இல்லை. மற்றும், இந்த அரசாங்கம் அப்படி நடக்கும்படி உத்தரவு போடுவதில் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : அந்த வட்டாரத்திலே உள்ளவரை தண்டிக்க வேண்டிய அதிகாரமாவது அதாவது பனிஷ்மென்ட்டு கொடுக்க வேண்டிய அதிகாரமாவது இன்றைக்கு ஆர்.டி.ஓ.-விடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் வேலைத் திட்டத்தைப்பற்றி ஆய்வு செய்வதோடு, இன்று, இன்ன வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கமிஷனருக்கு மறைமுகமாக கூறுகிறார். இன்ன இன்ன வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கமிஷனருக்குக் கூறுகிற நிலை தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு இதிலே எல்லாம் எந்தவிதமான பங்கும் இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் சொல்படி, ஏதாவது ஒரு இடத்திலே குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டு இருந்தால், பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றத்திலே இருக்கிற கவுன்சிலர்கள் விடமாட்டார்கள்—அவர்கள் நேரடியாக அரசாங்கத்திற்கு வந்து விடுவார்கள்.

[7th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மறுபடியும் தவறாகப் பேசுகிறார் என்று கருதுகிறேன். ஆர்.டி.ஓ. பார்த்து வேலைகளைச் செய்வது என்றே, பல காரியங்களை அவரே தீர்மானிக்கிறார் என்றே சொல்லுவது தவறாகும். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரையும், கமிஷனரையும் வைத்துக்கொண்டு தான் முடிவு செய்கிறார். ஆர்.டி.ஓ.-வும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரும் இரகசியமாக எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மன்னிக்கவும், அப்படி இல்லை. நான் பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றத்தின் தலைவர். சேர்மன், கமிஷனர் இவர்களுக்குள்ளே ஸ்டாம்பு மீட்டிங் ஒன்று நடத்தலாம். பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களிலே மாதம் இரண்டு மீட்டிங் நடக்கும். அடுத்து டிவிஷன் டெவலப்மெண்டு மீட்டிங் ஒன்றை ஆர்.டி.ஓ. கூட்டுகிறார். அதற்கு பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றத் தலைவர்களைக் கூப்பிடுவது இல்லை. இப்படிச் சொல்லுவதிலே, என் மீது தவறு இருந்தால் மன்னிக்கவும்.

திரு. கே. எஸ். மணி : பஞ்சாயத்துக்களிலே ஆர்.டி.ஓ. தலையிடுகிறார் என்றால், கலெக்டருக்குத்தான் இன்ஸ்பெக்டர் உரிமையை வழங்க இருக்கிறோம். அதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. எனவே, தாசில்தார் வரை மேல் ஆணை இடுகிறார்கள் என்று உறுப்பினர் சொல்லுவது நல்லது அல்ல. இன்ஸ்பெக்டருக்குப் பதிலாக அந்த பவரை கலெக்டருக்கு கொடுத்திருக்கிறோம் நாம்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : நான் சொல்லுவது எல்லாம், பொதுவாக அதன் நிர்வாகத்தை சீர் அமைக்க வேண்டும் என்பது தான். அதிலே இருக்கும் தவறுகளைத் திருத்துங்கள். இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், மாவட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவராக கலெக்டர் பல்வேறு மாவட்டத்திலே பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து வருகிறார். கல்வித் துறை, என்ஜினீயரிங் துறை போன்றவைகளும் இந்த ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டின் ஆதிக்கத்தின்கீழே இருப்பதால், அந்த இலாக்காக்களிலேயும் அவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். எனவே கலெக்டரை பொது இலாகா நேரடி நிர்வாகத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், இந்த ரெவின்யூ ஆதிக்கம் ஒழிக்கப்படும். ரெவின்யூ காரியங்களைக் கவனிக்க டி.ஆர்.ஓ. இருக்கும்பொழுது, கலெக்டர் போன்றவர்கள் இதிலே தலையிட வேண்டியதில்லை. எனவே, இவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு அந்த ரெவின்யூ ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கும் வகையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடு வேண்டும். காரணம், அங்கிருந்து உணவு தானியங்கள் எல்லாம் ரோடு மூலமாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இப்பொழுது

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [7th March 1969]

இருக்கும் ரோடு விழுப்புரம் வழியாகவும், பண்ருட்டி வழியாகவும் போகிறது. அந்த ரோடு இப்பொழுது நல்ல நிலைமையிலே இல்லை. திருச்சியிலிருந்து கும்பகோணம், பண்ருட்டி வழியாக பாப்பனப் பட்டு என்ற இடத்தில் சென்னை-நாகர்கோவில் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் இணைகிறது. அந்த ரோடு நல்லநிலையில் இல்லை. மேலும் இதன் வழியாகத்தான் நெய்வேலிக்கு சாமான்கள் ஏற்றிக்கொண்டு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, அந்த சாலை அபிவிருத்தி அடைந்தாகவேண்டும். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே நேஷனல் அய்வேஸ் கிடையாது. எனவே, இந்த அரசு இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசுக்கு எழுதி, அந்த ரோட்டை நேஷனல் அய்வேஸிலே சேர்ப்பதற்கான காரியங்களிலே துரிதமாக ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கிடையில், அந்த சாலையை நல்ல நிலைமையிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

VICE CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. to-morrow. The House then adjourned.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 8th March 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Pension to teachers

* 160 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state:

(a) whether the Government have ordered the payment of pension to all teachers who have retired irrespective of the date of their retirement; and

(b) if so, the details therefor?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) 1—4—1955 தேதிக்கு முன்னர் ஓய்வு பெற்ற எல்லா ஆசிரியர் தரத்தினருக்கு 1—3—1968 தேதி முதற்கொண்டு ஓய்வூதிய நன்மைகளை நிலுவைத் தொகைகள் பெறும் உரிமையின்றி நீட்டித்து கல்வித் துறையில் 24—9—1968 தேதியன்று வெளியான 1505-ம் எண் ஆணையில் அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. 1—4—1955-க்குப் பிறகு ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்க்கு ஓய்வூதியம் வழங்க ஒப்பளிப்பதற்காக விதிகளில் ஏற்கெனவே விரித்துறை உள்ளது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government received any report that this pension has not been paid so far?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : எந்தெந்தத் துறையிலே யார் யாருக்கு விதி விலக்குக் கொடுத்துப் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று 1955-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம்; எங்கே கொடுக்கவில்லை என்று தனியாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினால் அதற்கு ஆவன செய்யலாம்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: The question is that the G.O. has not been implemented by the Department and no payment has been made. That is the information, Sir. Have the Government received any report regarding the delay in payment, Sir?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இந்த ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு அதற்கேற்ப சர்வீஸ் ரிஜிஸ்டர் பார்த்து யார் யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்ற தகவல் தெரிந்த பிறகுதான் கொடுக்க முடியும். அதில் காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை.

[8th March 1969]

Supervisors of Municipal Elementary Schools

* 161 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of THIRU M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the raised age of superannuation of 58 is applicable to Supervisors of Municipal Elementary Schools; and

(b) if not, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) எழுவில்லை.

Hindi Teachers

* 162 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether alternative employment will be provided to the Hindi Teachers who have lost their jobs as a result of the language policy of the Tamil Nadu Government;

(b) the amount of expenditure incurred on these teachers in 1967-68; and

(c) the amount of grant sanctioned therefor by the Central Government in 1967-68?

இந்தி ஆசிரியர்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக அரசு மொழிக் கொள்கையினால் வேலை இழந்த இந்தி ஆசிரியர்களுக்கு வேறு வேலை அளிக்கப்படுமா?

(இ) இவர்களுக்கு 1967-68-ஆம் நிதி ஆண்டில் எவ்வளவு செலவானது?

(உ) மத்திய சர்க்கார் இதற்காக 1967-68-ஆம் ஆண்டில் உதவியது எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) ரூ. 38,38,582.

(உ) அதிக ஆசிரியர்களை நியமித்ததின் விளைவாக ஏற்பட்ட செலவாகிய ரூ. 60,814-க்கு இந்திய அரசிடமிருந்து உதவித் தொகை கோரப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, நிரந்தர மாக்கப்பட்ட இந்தி ஆசிரியர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கப் படுவதாகக் கூறினார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக வேலை தொடர்ந்து பார்த்து வரும் ஆனால் நிரந்தரம் பெறாத இந்தி ஆசிரியர்கள் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள். மாநிலம் முழுவதும் 1,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வகையில்,

[8th March 1969]

வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் வேலைத் தேடித் தருவதில் அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அப்படிச் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மொத்தம் 2,331 ஆசிரியர்கள், யார் யார் வேலைக்குத் தக்க குவாலிபிகேஷன் பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களில் 1,279 பேர்களுக்கு வேறு தொழிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 175 பேர் இதே தொழிலில் Language Teacher. என்ற முறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். temporary ஆக இடைக்காலமாக appointment பெற்றவர்கள், குவாலிபிகேஷன் இல்லாதவர்கள், unqualified Category -ல் வருகிறவர்கள் 667 பேர்கள். அவர்களுக்குக் கூட வாய்ப்பு கிடைக்கிற இடங்களில் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம். 14 பேருக்கு அதிலும் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Hindi Schools

* 163 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state the policy of the Tamil Nadu Government with regard to the opening of Hindi Schools in Tamil Nadu by the Central Government?

இந்தி பள்ளிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மத்திய அரசு தமிழகத்தில் இந்தி பள்ளிகள் திறப்பதில் தமிழக அரசின் கொள்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தமிழகத்தில், இந்தி பள்ளிகள் திறப்பதற்கான திட்டம் ஏதும் மத்திய அரசிடம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தட்சிண பாரத இந்தி பிரசார சபை மூலமாக இந்திப் பள்ளி திறப்பதற்கு மத்திய அரசு திட்டமிட்டு இருக்கிறது என்பது இந்த அரசுக்குத் தெரியுமா? தட்சிண பாரத இந்தி பிரசார சபை சென்னில் மத்திய சர்க்கார் அமைத்துக் கொள்வதில் இந்த அரசுக்கு என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் இது சம்பந்தமாகப் பேசினார். தங்கள் அரசாங்கத்தில் எதுவும் திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. இந்தி பிரசார சபா இந்திப் பள்ளிகளை, பாடங்களை விரிவு படுத்துவதற்கு, எந்த முறையில் செய்கிறார்களோ அதைப் பொருத்து இந்த அரசாங்கம் முடிவு செய்யும்.

[8th March 1969]

திரு. சா. கணேசன் : மத்திய ஆட்சி இதற்காக 1,65,000 ரூபாய் தட்சிண பாரத் பிரசார சபைக்கு வழங்கியிருப்பதாக செய்திகள் பல பத்திரிகைகளிலும் வந்திருப்பதை அமைச்சர் அவர்களும் கண்டிருக்கக் கூடும். அவர்கள் தொடங்குகிற பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய உதவியோ அல்லது ஒத்தாசையோ அல்லது பாதுகாப்போ அரசு கொடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இந்தி மொழியைப் பரப்புவதில் ஏராளமான பணம் செலவழிப்பதற்கு மத்திய நிதியமைச்சர் மிகவும் தாராளமாக இருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அதற்கு எந்த உதவியையும் செய்வதாக இல்லை. அவர்களுடைய செயல் இந்த நாட்டு மக்கள் மனதைப் புண்படுத்தாமல் இருந்தால், அவர்கள் மொழி ஆதிக்கத்தைக் கொண்டுவர முயற்சிக்காமல் இருந்தால், இந்த அரசு அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தாங்களாகவே, இஷ்டப்பட்டு இந்தி படிப்பதற்கு, தட்சிண பாரத் இந்தி பிரசார சபையில் பயிற்சி பெறுவதற்கு வந்தால், இந்த அரசுக்கு என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது? தமிழகத்தில் தமிழைத் தவிர வேறு ராஜ்ய, வேறு நாட்டு மொழிகளைத் தாங்களே கற்றுக் கொடுக்க பள்ளிகளை நடத்தினால் அதில் என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இந்த அரசோ அல்லது இந்த அரசைக் கட்டிக் காக்கும் கட்சியோ எந்த மொழியைப் பயிலுவதற்கும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இந்தியை யாரும் படிப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் இந்தி படித்தால்தான் இந்த நாட்டில் இருக்க முடியும். இந்திதான் இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழி, நிர்வாக மொழி என்று சொல்லித் தமிழ்நாட்டு மக்களை அடிமை கொள்ள முனைந்தால் அதை இந்த அரசு ஒருபோதும் ஏற்றுத் தூள்ளாது.

(கைதட்டல்)

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இந்தி ஆசிரியர்கள் 600 பேர்கள் இப்போது வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். எதையும் கற்பது விதனாடைய உரிமை. அந்த வேலையற்ற ஆசிரியர்களை வைத்துக் கொண்டு கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் பொதுச் செலவிலோ மற்றவர்கள் செலவிலோ பள்ளிகள் வைத்து நடத்தி இந்தியைக் கற்றுக் கொடுத்தால் அதில் இந்த அரசு குறுக்கிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இந்தி ஆசிரியர்களைப் பற்றி போன கேள்வியிலேயே பதில் சொன்னேன். அங்கத்தினர் அவர்களைச் சென்று பள்ளிகளை ஆரம்பித்தால் அவர் எப்படித் தொடங்குகிறார் என்பதைப் பொறுத்த அரசாங்கம் முடிவு செய்யும்.

[8th March 1969]

Availability of Mica and Graphite in Nagamalai

* 164 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether the Government have investigated into the availability of Mica and Graphite in Nagamalai near Madurai?

காக்காப்பொன், காரீயம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மதுரை அடுத்த நாகமலையில் காக்காப்பொன், பென்சிலுக்கு வேண்டிய சுற்கள் கிடைப்பதை சர்க்கார் பரிசீலித்ததா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மதுரை மாவட்டம், உசிலம் பட்டி வட்டத்திலுள்ள நாகமலையில் கல்லாத்துக்கு அருகாமையில் கிடைக்கும் 'கிராபைட்' என்னும் பென்சில் செய்யப் பயன்படும் காரீயம் குறித்து மாநிலப் புவியியல் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு ஆராய்ச்சி நடத்தியது. இது பெருமளவில் இல்லை. மேற்கொள்ள மலையில் மைக்கா (காக்காப்பொன்) கிடைப்பதைப் பற்றி இந்தியப் புவியியல் ஆராய்ச்சித்தறை ஆராய்ந்ததன் பேரில் அங்குள்ள மைக்கா பொருளாதார ரீதியில் எடுக்கக்கூடிய வகை அல்ல என்று தெரிய வந்தது.

Iron ore deposits in Pudukkottai area

* 165 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that iron ore deposits are found in Pudukkottai area; and

(b) if so, whether the Government have investigated this?

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இரும்புக் கனிப் பொருள்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) புதுக்கோட்டை பகுதியில் இரும்புக் கனிப் பொருள் கிடைப்பதாகக் கூறப்படுவது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில் அரசு அதைப் பரிசீலித்ததா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) & (இ) ஆம். குளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள மாலம்பட்டிக்கு அருகில் இரும்புக் கனி வளம் கிடைப்பதாக இந்தியக் கனிவள ஆராய்ச்சிக் கழகம் 1955-56-ம் ஆண்டில் கண்டு பிடித்துள்ளது. இரும்புக்கனி மிகக் குறைந்த பரப்பளவில் கிடைப்பதால், அதை ஆதாயம் தரத்தக்க வகையில் வணிக முறையில் வெட்டி எடுத்துப் பயன்படுத்துவதற்கில்லை.

[8th March 1969]

Biological Research Station at Krusadai Islands.

* 159 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to improve the Biological Research Station at Krusadai Islands near Mandapam?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: குருசடைத் தீவு கடல் வாழ் உயிரியல் நிலையத்தைச் சீரமைக்கும் உறுதியான செயற் குறிப்பு எதுவும் தற்போது இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மண்டபத்தையும் ராமேஸ்வரத்தையும் சுற்றி அந்த மாதிரி எத்தனை தீவுகள் இருக்கின்றன? தமிழக சர்க்கார் அதைக் கணக்கெடுத்ததா? அவை எத்தனை விஸ்தீரணம் உள்ளவை? என்ன வகையில் அவை பயன்படுகின்றன என்ற விவரம் கூற முடியுமா?

4-10
p.m.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN: Questions 156 to 158 will be taken up on Monday.

Question are over.

[Note.—An asterick (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70—cont.

திரு. சா. கணேசன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நிதி நிலை வரவு செலவு அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து விளக்குவதற்கு முன்வருகின்றபோது, சமீபத்திலே நஞ்சைப் பகுதியிலே சுற்றுப்பயணம் புரிந்த நமது மாநில முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் மாணுக்கர்களுக்கு விடுத்த நல்லுரை, அல்லது அறிவுரையை பத்திரிகையிலே படித்து மிகவும் மன ஆறுதலும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டேன். இந்த மாதிரியான நல்லுரைகளை வழங்கி அந்த உரைகளுக்கு ஏற்ப மாணுக்கர் உலகம் செம்மையாக, திறமையாகப் பணி செய்து, வழி வகைகளை வகுத்து, செயல்படுத்துவதற்கு அரசு முறக்க முன் வரவேண்டும் என்றும் நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். அதோடுகூட, எங்கள் ஊரிலே உள்ள பல் கல்லூரிகளிலே, சில மாணுக்கர்கள் முந்தைய தினம், 'பரிட்சை கூடாது, எல்லோரை யும் மேல் வகுப்புக்கு அனுப்புவோம்' என்று கோரிக்கை விடுத்தார்கள். கோரிக்கையை முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்த நிலையிலே ஒரு விழாவிற்கு நிர்வாகத்தின் செயலாளரை அழைத்திருந்தார்கள். செயலாளர் பெண்மணியாக விளங்குபவர். டாக்டர் அழகப்பி செட்டியாரின் திருமகளார். அவரைச் சுற்றி 'கேரோ' பண்ணிக்கொண்டு 'உத்தரவு போட்டால்தான் விடுவோம்' என்று குழந்தை கொண்டார்கள். நான் சொல்ல முடியாது என்று அவர்கள்

[8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

காருக்குள் ஏறச் சென்றார்கள். காருக்குள் போனால் விடமாட்டோம். காருக்கு முன்னால் படுத்துருப்போம்' என்று தடை செய்தார்கள். அந்தப் பெண்மணி மிக்க தைரியமாக 'கார்க்கிடக்கட்டும்; கால் இருக்கிறது' என்று நடந்தார்கள். கார் ஏறி கால் முறியும் என்று இப்படி நடந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மாணுக்கர்களுக்கு இடையிலே தன்னந்தனியாக பெண்மணியாக இருந்தும், எதற்கும் அசைந்து கொடுக்காமல், மகிந்து கொடுக்காமல், வென்று வீட்டுக்கு வந்தார்கள். மாணுக்கர்கள் மீது குறை சொல்லவில்லை. அவர்களைப் பழிக்கவில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலை உருவாகாத நிலையை உண்டாக்கு வேண்டிய பொறுப்பு அரசினுடையது; மாணுக்கர்கள் படித்து, தங்கள் தேர்ச்சியைப் பரிசோதனை செய்து குறைபாடுகள் இருந்தால், அந்தக் குறைபாடுகளைக் கண்டு ஆசிரியர்மார்கள் அந்தக் குறைகளை நீவர்த்தி செய்து தங்கள் வளத்தைப் பெருக்குவதற்குத்தான் இத்தகைய சோதனைகள் அல்லது பரிட்சைகள் என்று உணர்ந்து செயல்பட வேண்டி வேண்டிக் கொள்கிறேன். அந்த முறையேபெரிசோதனைமேச்சரின் பேச்சு எனக்கு மிக மிக மகிழ்ச்சியாக, 'வயிற்றிலே பால் வார்த்தது' என்று சொல்வார்களே அங்ஙனம் ஒரு பெரும் ஆறுதலைத் தருகிறது. அதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்து, மேலும் அத்தகைய நிலை செம்மையாக, திறமையாக, சீராக உருவாவதற்கு வழி வகைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இனி, இந்த நிதிநிலை சம்பந்தமாக வந்த அறிக்கையிலே பல வற்றை நாம் காண்கிறோம். எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் பேசுவதற்கு இந்த அவைக்கு 'டிமாண்ட்ஸ்' என்று வந்து, ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் பேசுவதற்கு நமக்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தாலே, சிலவற்றையும், மிக மிக இன்றியமையாததாக நமது நாட்டு வளத்தை, நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை நிலைநாட்டுவதற்குரிய ஒப்பற்ற சான்றுகள் பலவற்றைக் கண்டு 1, 2 துறைகளைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி, அவற்றின்மீது அரசு எப்படியெல்லாம் செயல்பட வேண்டும் என்பதை வேண்டுகோளாக விடுத்து அமைவதுதான் என்னுடைய உரையின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

முதலில் பழம்பொருள் ஆய்வுத் துறை என்று ஒரு துறையை தமிழகத்தான் பிற மாநிலங்களைவிட செம்மையாகப் பெற்றிருக்கிறது. அதைப் பெறுவதற்கு பிற மாநிலங்களைவிட மிகுந்த வாய்ப்பு உடையது, வசதி உடையது அல்லது தேவையுடையது தமிழகம் என்பதையும் நாம் அறிவோம். ஆகையினாலே டிபார்ட்மெண்ட் ஆப் ஆர்க்கியாலஜி என்ற பெயரிலே பழம் பொருள் ஆய்வுத் துறை என்ற ஒரு துறையை நாம் இங்கே அமைத்திருக்கிறோம். இந்திய நாட்டைப் பொருத்த வரையிலே தமிழகத்தைப் போல பிற எந்த மாநிலத்திற்கும் இத்தகைய வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடையாது. பழைய கற்காலத்தை, பேலியோலிதிக் எஜ்

[திரு. சா. கணேசன்] March 1969

சன்று ஆங்கிலத்திலும் அதைத் தமிழிலே படிக்கற்காலம் அல்லது பழைய கற்காலம் என்றும் சொல்வோம். பழைய கற்காலம் என்பது கி.மு. லட்சம் ஆண்டுகளிலேயிருந்து பின்புறது கி.மு. 5,000 ஆண்டு வரையில் உள்ள 95,000 ஆண்டுகளைக் குறிப்பதாகும். அந்தப் பழைய காலத்துக் கற்கள், கருவிகள் சான்றுகள் இந்தியா முழுவதிலும் மிகமிகப் பழைமையாகக் கிடைத்த இடம் தமிழகம். இன்னும் சொன்னால் முதலிலே அது தமிழகத்திலே, சென்னையை அடுத்த பல்லாவரத்திலே கிடைத்தது என்பதை நாம் அறிவோம். உலகம் அறியும். புருட்ஸ் என்ற பெரும் சர்த்தர் போரிகிரியர் தான் அதை முதன் முதலிலே கண்டார். பழங்கற்கால கருவிகள் கோடாறி போன்ற அல்லது பிக் ஆக்ஸ் என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்கிறோமே அவற்றைப் போன்ற கருவிகள் நிறைந்த வரலாற்றுச் சான்றுகள் பெருகிக் கிடக்கின்ற பூம் தமிழகம். அதுமட்டுமல்ல. ரெக்கார்ட்டு எவிடன்சஸ் என்று சொல்கிறோமே, பதிவு செய்வதைப் போல பழங்காலத்திலே பாதைகளிலேயும், குகைகளிலேயும், குடைவரைகளிலேயும் (பாஸில் பிரகாரங் களிலேயும்) அவையெல்லாம் பொறிந்து விடக்கப்பட்டிருக்கும் கற்களினாலே, அப்படி நமக்கு லட்சத்திற் மேற்பட்டவை இன்னும் கிடைக்கின்றன. அழியாமல் கிடைப்பது லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவை. சுமார் 25,000 இதுவரையிலே கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சுமார் 6,00,07,000 தான் இதுவரையிலே அச்சுக்கு வந்து வெளிவந்தவை. பிற எல்லாம் அப்படியே படியெடுக்கப் பட்டது. படி எடுப்பது பல வகை, ஐகாபி (eye copy) கண்ணாலே பார்த்து டிராயிங் வரைவது போல, அது அல்லாமல் பேக்சிமிலி Facsimile என்று மையினாலே ஒத்தி எடுப்பது. அப்படி அல்ல போட்டோகிராபி மூலம் எடுப்பது, அப்படி அல்ல நமது மாநிலத்திலே புதிய முறை சிபா கெமிகல்ஸ் சிலவற்றைக் கொண்டு கல் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படி, ரெப்லிகா என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள் அந்த ரெப்லிகாவை அப்படியே, செய்து காட்டியதையும், உலகம் முழுதிலேயும் முதன் முதலிலே தமிழகத்தில்தான் செய்திருக்கிறோம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான முறைகளிலே ஏராளமானவை இருக்கின்றன. இவற்றுள்ளே கல் எழுத்துக்கள் பல அழிந்து, உதிர்ந்து, மறைந்து, சிதைந்து, அல்லது உடைக்கப் பட்டுக் கிடக்கின்றன. பல்லேறு இடங்களிலே குண்டிக் கல்லை உடைப்பதைவிட பள்ளத்தில் இருந்து உடைப்பதற்கு சலபமாக இருக்கிற காரணத்தால் குகைகளையும் குடைவரைகளையும் மதுரைப் பகுதி, ஈரோட்டுப் பகுதி, வட ஆர்க்காட்டுப் பகுதி போன்ற பகுதிகளிலே எல்லாம் எழுத்துக்கள், சிற்பங்கள் பலவும் உடைக் கப்பட்டு, ஐனை மூர்த்திகள் எல்லாங்கூட உடைக்கப்பட்டிருந்ததை முந்திய சட்ட சபையிலே காட்டியதையெல்லாம் இப்பொழுது இருக்கிற அமைச்சர்களிலே சிலர் அறிவார்கள். அவற்றையெல்லாம் பார்த்துத்தான் இந்த இலாகா மிக இன்றி பழையாதது என்று அன்று எல்லோருமே ஏகோபித்து இந்த இலாகாவைத் தொடங்கினோம். கிட்டத்தட்ட 230 கோடி ரூபாய்-

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பட்ஜெட்டிலே இதற்கு பொருள் எப்படிப் பட்டது என்பதை எண்ணுகிறபோது எவ்வளவு வேண்டுகோளும் கொடுக்கலாம். நாங்கள் குறிப்பிடுவது ஓரளவு 25 லட்ச ரூபாயாவது இதற்கு வேண்டும். அது இல்லாமல் முடியவே முடியாது. மொத்தத்திலே 5 ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து 11 லட்ச ரூபாய். இந்த ஆண்டிலே சுமார் 75,000 ரூபாய். இந்த 75,000 ரூபாயிலே டைரக்டருக்கு சம்பளம், வீட்டு வாடகை, சிப்பந்திகள் சம்பளம், காசுதம், பேனா, இதையெல்லாம் கொடுத்தோமென்றால் ஒரு நாள் கூட ஒரு மணிகூட வெளியிலே போய் வேலை பாரக்க முடியாது. இந்த 75,000 ரூபாயை இல்லை என்றே சொல்லிவிடலாம். இப்படிச் சொல்வது குற்றம் சாட்ட அல்ல. இது பயனற்றுப் போய்விடு கிறது என்று வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். டைரக்டருக்கு ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம். அந்த இலாக்காவுக்கு இப்போது ஆட்சியாளர்கள் தந்திருக்கின்ற வீடு தேவையல்ல. ஒவ்வொரு ரூபியும் பிரமாதமான மொசேயிக் டைல்ஸ் போட்டு, அட்டாசுடு பாத் ரூம் வைத்து, பாத் டப், பிளஷ் அவுட் லட்ரின், வாஷ் பேசின் உள்பட வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு 1,200 ரூபாய் வாடகை. 200 ரூபாய் அளவுக்கு வாடகையுள்ள 7, 8 ரூம்கள் இருந்தால் போதும். இவ்வளவு பெரிய இடம் அதற்குத் தேவையில்லை. அந்த இடத்தில் என்னை உட்கார வைத்து வேலை செய்யச் சொன்னாலும், பாதி நேரம் சுகமான உறக்கம் தான் வரும். ஆகவே நீங்கள் தந்திருக்கின்ற தேவை அதிகம்; தேவையற்ற தேவை என்று சொல்ல முன்வருகிறேன். இந்தத் துறைக்கு இவ்வளவு கொடுத்திருந்தாலும், இதே நேரத்தில் இந்தத் துறை யின் அருமையையும், பெருமையையும் கண்டு, பிற நாட்டவர்கள் எவ்வளவு செலவழிக்கின்றார்கள் என்று எண்ணும்போது எனக்கு துக்கம் வருகிறது. பிரெஞ்சு கவர்ன்மெண்டு இந்த மாதிரித் திட்டங் களுக்காக (The French Institute of Indology) என்று புதுச் சேரியில் ஒரு இன்ஸ்டிடியூட் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஜான் கிரோகா என்பவர் அதன் தலைவராக இருக்கிறார். இந்தத் துறையை அங்கே மேற்கொண்டிருப்பவர் திருவாளர் பட்டாபிராமன் அவர்கள், நமது மாநிலத்தில், அது மத்திய ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, மாநில ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இவர் களுக்கு எல்லாம் கிடைக்காத எந்த போட்டோவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, இன்ன முறை, இன்ன படிவம், இன்ன விமானம், இன்ன கோவில் இன்ன ஊரில் உள்ளது என்று போட்டு எழுதி விட்டால், பேப்பர் சார்ஜ், போட்டோவுக்கு பிரின்ட் பண்ணுவதற்கு போட்டு வாங்கிக் கொண்டு விலைக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி பிரிட்டிஷ் இன்ஸ்டிடியூட், பிரெஞ்சு தமிழ் நாட்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுக்களை இங்கே வைத்து, அந்தத் துறையின் பெருமையை உணர்ந்து அவர்கள் செலவழிக்கிறார்கள். அடுத்த வீட்டுச்சுரன் என் குழந்தைக்கு ஊட்டுகின்ற அளவுக் காவது நான் ஊட்ட வேண்டாமா என்று சிந்திக்க வேண்டுகிறேன். இவ்வளவு அருமையான கலையை, வரலாற்று நெறியைத் தருகிறது

4-20
p.m.

440 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1969]

என்று பிற நாட்டவர்கள் நமது வலிமையை, பெருமையை, வளர்ச்சியை விரும்பித் தெரிந்து, மகிழ்ந்து அதற்கென்று இவ்வளவு ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கத் தயாராக இருக்கின்ற போது, நமது மாநிலத்தில் ஏராளமாகத் தர வேண்டும், செயல்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாவிடில் தமிழன் எவ்வளவோ பழம் பெரும் பண்பாட்டில் இருந்தவன் என்று வெறும் நூல்களால் மட்டும் நிரூபித்து விடமுடியாது. நூல்கள் எல்லாம் அப்படியே கற்பனை என்று சொல்லுக்கு ஆளாகும்போது, இந்த மாநிலமான கல்வெட்டுக்கள், கோபுரங்கள், விமானங்கள், ஆர்க்கிடெக்சுர்தான் பண்பாட்டை, காலத்தை, வரலாற்றை செம்மையாக உரைக்கக் கூடியது. நமது சிற்ப ஏடுகளை நாம் காணவேண்டும். என்றாலும், பிரிட்டிஷ் மியூசியத்திலிருந்து காப்பி வாங்கி, நமது மியூசியத்திலோ, எக்சிபிஷனிலோ வைக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றோம். தமிழகத்தின் பல சிற்ப ஏடுகள் ஏமனிலும், இங்கிலாந்திலும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இப்படியெல்லாம் இருப்பதை செம்மையாக, திறமையாக வெளிப்படுத்த நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் துறையின் இன்றியமையாமையை எண்ணி, முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களிடத்தில் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தேன். நமது கனம் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள். அதன்பிறகு கலவி அமைச்சராக வந்தார்கள். அவர்களும், மற்றும் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்தத் திட்டம் மிக இன்றியமையாதது என்று நினைத்து அதைச் செயல்படுத்தத் துணிந்தோம். அதன் பின்னர் இந்தத் திட்டத்தையும், இதன் போக்கையும், இதனால் ஏற்படுகின்ற நன்மையையும் கண்டு, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வாயார, மனம் இனிக்கப் பாராட்டி எழுதிவைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அப்போதே, இன்றைய முதல் அமைச்சராக இருக்கின்ற கலைஞர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் வாயார, மனமாரப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்ட துறை, எல்லோரும் இன்றியமையாத துறை என்று கருதுகின்ற தனித்துறை. இது யாரும், எப்போதும் கட்சிக்காகவோ, கொள்கைக்காகவோ வேறுபாடு காட்டாத ஒரு துறை என்று சொன்னால் அது அல்ல என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த ஆண்டுக்கு 6 அல்லது 7 லட்ச ரூபாயாவது ஒதுக்குவார்கள் என்று நான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். மற்ற துறைகள் மாதிரி இல்லை இந்தத் துறை என்று சொன்னேன். மற்ற துறைகளைவிட இந்தத் துறை உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இப்படியே விட்டுக்கொண்டு போனால், இன்று இருக்கின்ற சாதனங்களும் இல்லாமல் ஒழிந்துவிடும். அம்மாதிரி ஒழிந்து விட்டால், வேறு எதையும் வைத்து 'இவை எங்களுடைய சான்றுகள்; பிடிபாடுகள்' என்று காட்டி ஏது இல்லாமல் போய் விடும். பக்கத்து செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் வாயணூரில் ஒரு அற்புதமான தூண், சாதாரண கல் தூண்தான். 30, ரூபாய்க்கு வாங்கலாம் என்றுதான் தோன்றும். ஆனால் 20 வருடங்களுக்கு

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

முன்னால் ஒரு கலைஞர் அதை 5,000 ரூபாய் தருகிறேன் என்று கேட்டார். அதில் பல்லவர்கள் வரலாறு பொலிந்திருக்கிறது. பேரராணிக காலத்திலிருந்து புறப்பட்டு வருகிறது. நந்திவர்மன் வரையில் வந்து முடிகிறது அந்தக் கதை. இன்று அந்தத் தூண் எல்லாம் தேய்ந்து வெறும் தூணை ஆனிரிட்டது. இனி எக்ஸ்ப்ரே லேன்சு வைத்து எடுத்துக் கருமை மூலமாகக் காணலாம். நல்ல சாலமாக 40 வருடத்திற்கு முன்னாலேயே கோபிநாத் ராவ் அவர்கள் படி எடுத்து அச்சடித்து கெஜுமர் ஆஃப் இந்தியாவில் வந்து விட்டது. அது ஓரளவிற்குப் போனும். இருந்தாலும் ஹிஜினல் இருந்தால் எவ்வளவு நல்லது. இதே மாதிரி கல் வெட்டை மூன்று வருடத்திற்குள் எல்லாவற்றையும் முடித்து, எவ்வளவையும் படி எடுத்து அச்சிட்டு 400 பக்கங்கள் (fools' cap) பேப்பரில் அச்சிட்டு பைண்டு பண்ணி படி 1½ ரூபாய்க்கு விற்கார்கள். ஆனால் நம்முடைய டிபார்ட்டுமெண்டு இருக்கின்றதே. அது 100 படி தான் அச்சிட்டு, அதுவும் சாதாரண பூல்ஸ்கேப் பேப்பரில் 13 பக்கம் அச்சிட்டு படி 37 ரூபாய் என்று விற்கிறது. நார் வாங்குவார்கள்? எப்படிப் படிக்க முடியும்? தமிழன் மிக்க அர்வம் உடையவன் என்ற கருத்துள்ள இந்தக் காலத்தில், இதை முற்போக்கு அடையாமல் விட்டுவிடலாமா? சிந்திக்கவேண்டும். இதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். இப்படியே விட்டுவிடுவோமே யானால், இனி தமிழன் என்று சொல்லுவதற்கோ, தலை நிமிர்ந்தா நிற்பதற்கோ முடியாமல், ஏதோ தமிழன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாமே தவிர, வரலாற்று நெறியால் நிர்தாரணம் பண்ண முடியாது. பால் பண்ணைக்கு, கோழிப் பண்ணைக்கு கோடிக் கணக்கில் ஒதுக்குகின்றோம். பண்பாட்டை வளர்க்க ஒரு லட்ச ரூபாயாவது அல்லது 75,000 ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டாமா?

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : அகெல்லாம் சாப்பாடு சம்பந்தப் பட்டது.

திரு. சா. கணேசன் : உண்மைதான். ஆனால் என் போன்றவன் சோறு இல்லாமல் சாகத் தயார். என்னுடைய பண்பாடு அழிந்து வாழ விரும்பவில்லை. என்னுடைய நாகரீகம் அழிந்த பிறகு வாழ விரும்பவில்லை. என்னுடைய பண்பாடும், கலையும், சிற்ப வாகும் சிறப்பிற்று தலை நிமிர்ந்து நிற்க விரும்புகிறவன். சாப்பிடுவது என்பது பிழைக்க, உயிர் வாழ, வாழ்வு வேறு; பிழைப்பு வேறு. வாழ்வு வேண்டும், பிழைப்பு வேண்டாம். Mere existence is not eating. Sir, I want your protection. இந்தத் துறையில் மற்றவர்கள் பண்ண முடிந்தால் பண்ணலாம். பால் பண்ணை, கோழிப் பண்ணை போன்றவற்றைத் தனியார்த் துறையில் வேண்டுமானால் வைக்கலாம். யாரும் நடத்தலாம். ஆனால் இந்தக் துறையை அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு யாரும் நடத்த முடியாது. ஆகவேகான், அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு யாரும் செய்ய முடியாது இந்தத் துறையிலே தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். இதை மனத்திலே கொண்டால் நன்மையாக இருக்கும். இந்தாண்டுத் திட்டம் இன்

4-30 p.m.

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1969]

னும் டிராப்ட் ரூபத்தில்தான் இருக்கிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு குறைந்த பட்சம் 25 லட்ச ரூபாயாவது ஒதுக்கி விடுங்கள். நான் ஏதற்கும் டொனேசன் கேட்கவில்லை. உங்கள் டிராப்ட்மெண்ட் செய்கிற வேலை செம்மையாக நடந்து அதன் மூலம் நமது மாநிலத்தின் வரலாற்றுத் துறை செழிக்க, நமது பண்பாடு, நாகரீகம், கலை எல்லாம் வளர உதவாதற்குத்தான் நான் கேட்கிறேன்.

இனி இப்பொழுதே இந்தத் துறைக்கு ஆட் பஞ்சம் அதிகம். மற்றத் துறைகள் மாதிரி இந்தத் துறையில் எல்லோரும் சுலபமாகப் போய் செயல்பட்டுவிட முடியாது. கிட்டத்தட்ட 10 வருஷமாகக் கஷ்டப்பட்டு, எனக்கு வேண்டிய பிள்ளைகளை யெல்லாம் 'நீ அதைப் படி. இதைப் படி, என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு', 'மெட்ராஸ் யூனிவர்சிட்யிலேயும், கொண்டுவிட்டு, 'எம்.ஏ. கிளாசில் ஆர்க்கி யாலஜி எடுத்து நீ படித்து வா' என்று சொல்லி, கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வந்து இந்தத் துறையிலே சேர்த்தால், நமது துறையின் சம்பளம் 250 ரூபாயில் தொடங்குகிறது. அந்தப் பையன் ரொம்பப் புத்திசாலி, எம்.ஏ. புரஸ் செய்துவிட்டான். ஏதோ ஸ்டேட் பாங் குக்குப் போய் உட்கார்ந்தான். எழுதினான். ஸ்டார்ட்டிங் 600 ரூபாய். போய் விட்டான். 10 வருஷம் கஷ்டப்பட்டு இந்த மபார்ட்மெண்ட்டிலே (One of the mabarhists) அத ஆக்கினான். பொன்னுசாமி என்ற பெயர். சிக்கலுக்கு அடுத்த அவராணி. சண்டிகம் என்பவருடைய மகன். இன்னும் 5 வருஷம் காத்திருக்க வேண்டும். ஏதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் இப்படி ஒரு நிலை இந்தத் துறையிலே இருக்கிறது. மற்ற யூனிவர்சிடிகளிலே பார்க்கிறேன். புல யூனிவர்சிடிக் காலண்டர்களுக்கும், அவர்களுடைய சல்வி முறை, அமைப்பு முறை அனைத்தையும் பார்க்கிறேன். இந்த மாதிரி பிரத்யேகமான துறையிலே நிபுணத்துவம் பெற்று வருகிறவர்களுக்கு நிறைந்த ஊதியம், நிறைந்த செல்வம், நிறைந்த வாய்ப்பு, நிறைந்த சன்மானம் கிடைக்கின்றன. நான் வேறு துறையைக் குறைச்சலாகச் சொல்லவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு கிரேடு என்று வைத்துவிட்டு, ஒரு லெக்சர் கிரேடுதான் என்று சொல்வதைக் குறை சொல்லவில்லை. இதற்கு ஒரு தனித் துறையிலே தனித்துவம் பெற்று வரவேண்டும். இதற்கு வருகிறவர் தமிழை மட்டும், ஆங்கிலத்தை மட்டும் படித்தால் போதாது. பல்வேறு கற்றிருக்க வேண்டும். கல்வெட்டில் இருக்கிற எழுத்தை தற்கால எழுத்துக்குக் கொண்டு வந்து பயன்படுத்துகிற நிலை. இந்த எழுத்து எல்லாம் ஆசிரியர்களுக்கான வருஷங்களாக மாறி மாறி வருகிறது. எந்தக் காலத்திலே 'க', எந்தக் காலத்திலே அதுவே 'ச', எந்தக் காலத்திலே 'த'—இந்த மூன்றும் ஒரே கோடாக இருக்கும். காலத்தை வைத்துத் தான் கணிக்கவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் காம் கணிக்க செயல்படுவதற்கு மையங்கி செய்யவேண்டும். அகவே இந்தத் துறைக்கு இன்னும் அகச்சத்தைக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அது வருஷத்திற்குள்ளே தமிழ் நாட்டிலே உள்ள எல்லா கல்வெட்டுகளையும் கணித்துவிட்டால், பதிப்பித்து விட்டால், குறிப்பிட்டவர்கள்தான்

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

பேரறிவாளர்கள் என்ற நிலை இல்லாமல் இரண்டு ரூபாய்க்கு, ஒரு ரூபாய்க்கு, ஐந்து ரூபாய்க்கு ஒரு ஜில்லாவிலேயுள்ள கல் வெட்டுகள் பூராவையும் வெளியிட்டால் எந்தத் தமிழனும் வாங்கலாம், படிக்கலாம், உண்மையைப் புரிந்துகொண்டு விடலாம். எல்லோரும் இந்த நாட்டு அறிஞர்களாக வந்து விடலாம். அறிவு உள்ளவர்களாக வந்து விடலாம், புலவர்களாக வரலாம். இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இதைப்போல்தான் சிற்பப் பயிற்சிக் கல்லூரி, சிற்பப் பயிற்சிக் கல்லூரியை மாமல்லபுரம் போன்ற இடங்களிலே வைத்து நடத்துகிறோம். அதை ஏதோ ஒரு இண்டஸ்ட்ரி சம்பந்தப்பட்ட இலாகா மாதிரி எண்ணிவிடக் கூடாது என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். அதுவும் ஒரு பொருள். அதிலேயிருந்து லாபம் என்ன, நஷ்டம் என்ன என்று கணக்குப் போடக்கூடாது. மெட்ராஸ் யூனிவர்சிடிக், பிரசிடென்சி காலேஜ் இவற்றுக்கு இவ்வளவு பணம் போடுகிறோமே, என்ன லாபம் வந்தது என்று ரூபாய் அனுபைசா என்று கணக்கா பார்ப்பது? எத்தனை பேர் கற்றார்கள், அறிவு பெற்றார்கள், அதன் காரணமாக இந்த நாடு பெற்ற நன்மை என்ன என்பதை அல்லவா பார்ப்போம். அது போல, இது இண்டஸ்ட்ரியோடு ஒட்டியது அல்ல. கல்வியோடு ஒட்டியது. அதுவும் கலைத் துறைக் கல்வியோடு ஒத்தது. இதை டெக்னிகல் எஜுகேஷனோடு சேர்க்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே இருந்த அமைச்சர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஒப்புக்கொண்டுவிட்டு அவர்களுடைய பதவிக்காலம் முடிந்த நேரத்தில் விட்டுவிட்டார்கள். அகவே இப்பொழுது புத்திகர அமைச்சரவை வந்தவுடனே சொல்கிறேன். தயவுசெய்து இதை டெக்னிகல் எஜுகேஷனிலே ஒதுக்கி விடுவீர்களானால் அதன்படி இந்தத் துறைக்கு எப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் வைக்க வேண்டும், எப்படி அமைக்க வேண்டும் என்பனவற்றையெல்லாம் செம்மையாக நடத்த முடியும். குறை சொல்லவில்லை. இண்டஸ்ட்ரியிலே இருக்கிறவர் மிக நிபுணராக இருக்கலாம். அதுவல் கல்வித் துறையிலே மாற்றுத் திட்டங்களை வகுப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புக்கள் அல்லது அதற்குரிய விசேஷமான பயிற்சிகள் பெற்றவராக அவர் இருக்க முடியாது. அதை யினாலே இவற்றை டெக்னிகல் எஜுகேஷனிலே சேர்த்துவிட வேண்டும். எந்தனையோ என்ஜினியரிங் போல் எங்கல்ப்சர் ஒரு என்ஜினியரிங் அது என்ஜினியரிங்குக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல. அந்தென்றே ரிப்பர்துல்கள், ரிப்பர்துல்கள் இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலேதான் தற்கால விஞ்ஞான ரீதியான என்ஜினியரிங் களையும் அமைந்த இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. அதை எல்லாம் விளக்கிப் பேசிக்கொண்டு போவதற்கு நோயிலில்லை. அதுவும் இந்தத் துறையோடு சேர்ந்தது. அதையினால் இதை டெக்னிகல் எஜுகேஷன் தலைப்பிலே போட்டு விட்டால் நன்மை பெரிது, பலன் பெரிது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1969]

இனி இன்னும் ஒன்று. உலகம் முழுவதிலேயும் எல்லா மொழிக்கும் வரி வடிவம் கிடையாது. மிகக் குறைந்த மொழிகளுக்குத் தான் வரிவடிவம், ஸ்கிரிப்ட் உண்டு. அவற்றுள்ளும் எல்லா மொழிக்கும் எண் கிடையாது. சிலவற்றுக்குத்தான் உண்டு. அந்த சிலவும் வேறு இடங்களிலிருந்து அந்த numerals எண் என்பன வற்றை வாங்கி, ஏற்று, தழுவி பெற்றிருக்கின்றன. தமிழை தவிர்த்து வேறு எந்த ஒரு மொழிக்கும் இலக்கம் கிடையாது. ஃபிராக்ஷன்ஸ் அண்டு டெசிமல்ஸ் வேறு எந்த மொழிக்கும் கிடையாது. 1/6, 1/200 என்றுதான் போடவேண்டுமே தவிர இருதாறில் ஒன்று என்று சொல்வதற்கு அங்கு குறி கிடையாது. அதே மாதிரி '2' என்றுதான் போட வேண்டுமே தவிர நான்கு மா என்று அதற்கு ஒரு சொல் கிடையாது. புள்ளி இரண்டு (2) என்பது மா என்றால் 20 மாவின் 1/5 நான்கு மா. ச-வையும் ப-வையும் போட்டுவைத்த மாதிரி வரும். அது எங்கள் பகுதியிலே இன்னும் உயிரோடு இருக்கிற மரபு. கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். 1/320 மட்டும் அல்ல, கீழ் ஸ்தானம் எட்டு வரையிலே உள்ள எண்களுக்கு குறிகள் உண்டு. Atam க்கு கோன் என்பது இருந்தது. அணுவைப் பிளக்க முடியும் என்ற கலை இப்பொழுதுதான் மேலை நாட்டு விஞ்ஞான ரீதியான ஃபிசிக்ஸ்சிலே வருகிறது என்பதையெல்லாம் எண்ணுகிறபோது தமிழர்கள் பன்னெடுங் காலமாக இந்த நிலையிலே மிகப் பெரும் நிலையை அடைந்திருந்தார்கள் என்பதை உணர்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் உலகமெல்லாம் நம்பி ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க நிலையிலே நாம் செயல்பட வேண்டாமா? போன தலைமுறையிலே உள்ள எந்தத் தமிழ் தாலை எடுத்துப் பார்த்தாலும் அவற்றில் தமிழ் எண்கள் போடப்பட்டிருக்கும். சங்க தூர்கள் முழுவதும் ஒன்றிரண்டு தவிர பதிப்பித்த ஐயர் அவர்களும், பின்னார் நாராயணசாமி அய்யர், மு. ராகவயங்கார் அகட்டும் எல்லோரும் தமிழ் எண்ணைத்தான் ச, உ, ன, ச, ள, மாசிரி விடமிரு எண்களைப் பயன்படுத்தினார்கள். இவையெல்லாம் வெள்ளைக்காரன் இருந்தவரையில் ஒரு புள்ளி தவறாமல் இருந்தது ஐயா. யாரையும் நான் குறை கூறவில்லை. நாம் சுயராஜ்யம் வாங்கிய பிறகு அவ்வளவும் போயிற்று. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கட்டிய கட்டிடங்கள் எல்லாம் டவர், டீம் இவற்றையெல்லாம் வைத்து தமிழ் நாட்டு மாரிற்ரு ஏற்றவாறு கட்டப்பட்டன. இப்போது நாமெல்லாம் பிரஞ்சு நாட்டைப் பார்க்க கட்டிடம் கட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதனால் நம்முடைய நோக்கும் போக்கும் மாறிவிட்டது. இதை மனதில்கொண்டு மீண்டும் தமிழ் எண்கள், இலக்கங்கள் இவற்றில் அடிப்படைப் பள்ளியிலிருந்து பயிற்சி கொடுக்க வாயிவை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் நம்முடைய பழைமை நிலவும், பண்புடும் நிலையை விட்டுவிட்டால் அவை நமக்கு நன்மை தராது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். திரும்பத் திரும்ப யாரும் மறுக்க முடியாத அறையைப்பற்றிப் பேசுகிறேன். அரசியலாக இருந்தால் நீங்கள் ஒன்றைச் சொல்லீர்கள், நான் மறுப்பேன். அடுத்து, ஊர்களின் பெயர்கள் இருக்கின்றன. கல்வெட்டுக்களில், தேவாரத்தில் ஊரின்

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

பெயர்கள் ஒரு விதமாக இருக்கின்றன. திவ்யபிரபந்தத்தில் வேறு இருக்கின்றன. புதிதாக வந்தவர்கள் அவற்றில் 'ஜிங்லிங்' பண்ணி பெயர்களை மாற்றிவிட்டார்கள். செப்பிடு வித்தை செய்து விட்டார்கள். சிற்றம்பலம் என்ற சொல் இப்போது சிதம்பரம் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பழனம் என்றால் ஃபெர்டைல் நிலம் என்று பொருள். மொழி புரியாதவர்கள் திருவை ஸ்ரீ யாக மாற்றினார்கள். தஞ்சையில் பழனம் என்று உச்சரிப்பார்கள். அந்தப் பெயர் இப்போது திருப்பயணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பயணம் என்பதை டிராவல் என்று வைத்து ஸ்ரீ பிரஸ்தான புரி என்று பெயரை மாற்றிவிட்டார்கள். தேவாரத்தில் சம்பந்தர் பாடுகிறார், அப்பர் பாடுகிறார். பழனம் என்று இருக்கின்றது. வெண்காடு என்றால் வெள்ளை என்று நினைத்துக்கொண்டு வெள்ளாடு, வேஷ்டி என்பதைப் போல வைத்து அதாவது வண்ணத்தைக் குறிப்பதாகக் கொண்டு ஸ்வேதாரண்யம் என்று பெயர் மாற்றி விட்டார்கள். ஐயாறு, திருவையாறு என்றால் ஐந்து ஆறு ஓடுகிறதால் வைக்கப்பட்டது என்கிறார்கள். டில்லியிலிருந்து வந்தால் 500 ஆறுகள் போகும், அதுவா பேச்சு. 'ஐ' என்றால் குளிர்ந்த என்று பொருள். இமயமலையிலிருந்து வருகின்றது கங்கை. அந்த குளிர்ந்த கங்கையை தலையில் அணிந்த பெருமான் என்று சொல்லப்படுவது அது. அது தமிழில் கங்காதான் என்று ஆயிற்று. ஐந்து என்றால் 5 என்று வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: 'ஐ' என்றால் ஐந்தைக் குறிக்காது என்று சொல்கிறார்களா? ஐம்பெருங் காப்பியம், ஐயிரண்டு போன்றவை, ஐந்தைந்தும் அறியாத மானிடரை வையம் சுமந்தது அம்மா என்று பாடல்களில் வருகிறதே.

திரு. சா. கணேசன் : வருகிறது என்றால் இங்கேயும் அது வேண்டுமா?

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: வருவதில் என்ன தவறு என்றுதான் கேட்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : ஐயா, உங்கள் பேச்சை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நமஸ்காரம். உங்கள் பேச்சைத் தயவுசெய்து பின்னால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். 'ஐ' என்பது எங்கேயும் ஐந்து என்ற பொருளில் வருவதில்லை.

(Thiru C. P. Chitrarasu rose in his place) I want your protection, Sir. மன்றத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதித்தால் தமிழ் லெக்சிகன், நிகண்டு யாவற்றையும் கொண்டு வந்து அதைக் காட்டிவிடுவேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: இப்போதே நேரமாகிவிட்டதே. (சிரிப்பு).

திரு. சா. கணேசன்: மொழி பெயர்ப்பதற்கு இலக்கணம் தெரியவில்லை. மொழி பெயர்ப்பதில் அதிகமாகப் பார்க்க வேண்டும். கிழக்கு நோக்கிப் பாய்வது நதி, மேற்கு, நோக்கிப்

[திரு. சா. கணேசன்]

March 1969

பாய்வது நதம் என்று சமஸ்கிருத இலக்கணம் கூறுகிறது. அது தெரியாமல் பஞ்சநதம் என்று மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். இவற்றைத் திருத்த ஆட்சி செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இறுதியாக சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை இவற்றினுடைய தொடர்பைப் பற்றி ஒன்றை விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இவற்றின் தொடர்பு மிகுந்த தரத்தக்கதாக இன்பகரமானதாக அமையும் நிலையில் காரியங்கள் அமைய வேண்டும். முன்னிப் போலவே அவ்வப்போது உறுப்பினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களினுடைய திருத்தப்படாத படிவங்களை லைப்ரரியில் வைப்பதற்கு இரண்டு சபைகளிலும் அமைச்சர்களோடு கலந்து வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலவை என்று சொல்லப்படுகிற இந்த மன்றத்திற்கு டிமாண்டில் வாதிப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லாததால் அங்கே வைக்கப்படுவதை இங்கே தந்து பல டிமாண்டுகளில் பேசுகிற பேச்சுக்களைத் தந்தால் அதன் மீது சண்டை போட்டு ஓட்டுப் போடும் உரிமையில்லாவிட்டாலும் நன்மை, தேவை என்று உணருகிறவற்றை அமைச்சரவைக்கு எடுத்துக் கூறுகிற வாய்ப்பு ஏற்படும். மேலவைக் கருத்துக்களை பொருத்தமானது என்று கருதுவார்களானால் அதைத் திருத்துவதற்கு முன்னமேயே முடிவு செய்து விட்டோம் என்று சொல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வதுதான் நியாயமாகவும் பொருத்தமாகவும் இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்து இந்த அவையில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் பலப்பல பதில் அளிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம் தெரியவில்லை. சட்டப் பேரவை என்று இப்போது சொல்கிற சட்டசபையில் கேள்விக்கு 15 நாட்களுக்குள்ளாக பதில் பெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு மேல் அவசியமான நிலை ஏற்பட்டால், தவக்கம் ஏற்பட்டால், அதற்கு வேண்டியபடி காலத்தைக் கூட்டி குறைப்பதற்கு வழி இருக்கலாம். இந்த அவையில் தருகிற கேள்விகள் எல்லாம் அவ்வப்போது ஏற்றுக்கொண்டு அவ்வப்போது பதில் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சில கேள்விகள் வரவேயில்லை. ஒத்திவைக்கப்பட்ட கேள்விகள் சபை முடியும் காலத்தில்கூட வரவில்லை. அப்படியிருந்தால் நடக்கிற ஜனநாயகத்திற்கு ஊறு செய்வதாக அமையும் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அமைச்சருக்கும் தெரியும். நம் மாநிலத்தின் இலச்சினை இன்னும் சரியாக்கப்படவில்லை. ஒன்றில் கோபுரம், ஒன்றில் தாமரை, ஒன்றில் கோபுரம் வெள்ளையாகவும், ஒன்றில் கருப்பாகவும் இருக்கிறது. இப்போது தமிழ் நாடு என்று பெயர் மாற்றியிருந்தாலும் கவர்ன்மென்ட் ஆஃப் மெட்ராஸ் என்றே சில பகுதி வெளிவருகிறது. தங்கள் பிராந்திய ஆபீசில் மிலிடரிகாரர்கள் கூட தமிழ்நாடு என்று மாற்றிவிட்டார்கள். இன்னும் நம் எம்ப்ளக் களில் கவர்ன்மென்ட் ஆப் மெட்ராஸ் என்றே விழுகிறது. அதை மாற்றவேண்டாமா? குறைக்காகச் சொல்லவில்லை. உங்களோடு

8th March 1969]

[திரு. சா. கணேசன்]

நானும் சேர்ந்தவன் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். சுலபமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய குறைகளைத் தீர்க்காமல் இருப்பது நியாயமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்தோடு, சட்டமன்றம் இருக்கிறதே அது ஆட்சியோடு, அரசோடு சேர்ந்தவை அல்ல. சட்ட மன்றம் ஒன்று; நீதி ஒன்று; அரசு ஒன்று. இந்த மூன்றும் ஜனநாயகத்தின் முதுகெலும்பு என்று சொல்லலாம். சட்ட மன்றத்திற்கு வருகிற எல்லாவற்றிற்கும் 'கவர்ன்மென்ட் ஆஃப் மெட்ராஸ்' அதாவது தமிழக அரசு என்று போட்டிருக்குமானால் அது பொறுத்தமாக இருக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு காலமாக அப்படி வந்தது, வருந்தத்தக்க விஷயம் ஆகும். சட்ட மன்றத்திற்கு என்று ஒரு சீல் இருக்க வேண்டும். அதாவது ஸெஜிஸ்லேச்சர் வேறு, ஜுடிஷியரி வேறு, ஆட்சி வேறு. இதை எல்லாம் நாம் செய்ய வேண்டும். அது போக, இந்த அசெம்பிளியிலேயும், கவுன்சிலிலேயும் இருக்கிறவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை உணருகிறேன். முன்பு எல்லாம் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். இப்போது முது அப்படி இல்லை. நம்முடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க வரும் மக்களுக்கு 'விசிட்டர்ஸ் கேலரியிலே' இடம் கிடையாது. அப்படியே இடம் இருந்து கொடுத்தாலும், 10 நிமிடங்கள் கொடுத்து பிறகு மாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். இந்த இடத்திலே சுமார் என்னுடைய கணக்குப்படி 70 சீட்டுகள் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். (Interruption) சரி, அதாவது 66 சீட்டுகள் இருக்கிறது. இங்கே 63 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறோம். மந்திரிகள் வரிசையிலே 10 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக மொத்தம் 73 பேர் இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள் என்றால் எல்லோரும் உட்காருவதற்கு இடத்திற்கு எங்கே போவது. தலைவரே கையை விரித்தால், நாங்கள் எங்கே போவது. ஆகவே, இந்த மன்றம்—பொதுவாக இரு அவைகளுமே நம்முடைய தேவைக்கு தக்கதாக அமைய வேண்டும். படாடோபங்கள் எல்லாம் நமக்கு வேண்டாம். நியாயமாக உட்காருவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, இடம் கொஞ்சம் போக வரத் தாராளமாக இருந்து, வரும்பொழுது ஒருவரை ஒருவர் முட்டாமல் போகக் கூடிய நிலைமையிலே, நம்மை காணவும் கேட்கவும் வருகிறவர்கள் அழகாக உட்கார்ந்து கேட்கக் கூடிய நிலையிலே நமது அவையைப் புது கட்டிடமாகக் கட்டவேண்டும். அதற்காக நாம் வேறு இடத்திற்குப் போக வேண்டுமானாலும் போகலாம். நான், கட்டிடத் துறையிலே கொஞ்சம் பயிற்சி உள்ளவன் என்பதால் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு பக்கத்திலே சிறிய அளவிலே கவுன்சில் கட்டிடம் வருத்தும், பெரிய அளவுக்கு ஒரு பக்கத்திலே அசெம்பிளி கட்டிடம் வருமாறும், இதன் நடுவிலே இரண்டு அவைகளின் செகரட்டரியேட்டும் அமைத்து, பக்கத்திலே இரண்டு பேருக்கும் அணுகக்கூடிய அளவிலே லைப்ரரி, இன்பர்மேஷன் வகையாளுக்கள் கிடைக்கக் கூடிய அளவிலே, அந்த இலாக்காக்களை அமையும்படி செய்தால் பயன் உள்ளதாக அமையும். ஏதோ இங்கே வந்து சுகமாக இருந்துவிட்டு, சம்பளம்

4-50
p.m.

[திரு. சா. கணேசன்] 8th March 1969

வாங்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. செய்கிற பணிகளை மக்களுக்காகச் செய்யும்பொழுது, சலபமாகவும், சங்கடம் இல்லாமலும் அந்தக் காரியங்களை செய்யும் வகையிலே இப்படிப்பட்ட காரியங்களை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே ரூ. 230 கோடிக்கு மேலே செலவழிக்கப் போவதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால், இங்கே இருக்கும் நாற்காலியின் ஒரு கால் போய்விட்டால், அது நிற்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். அசெம்பிளியிலே செலவழிப்பது 14½ இலட்சம் ரூபாய்; அதிலே 7½ இலட்சம் செக்கரட்டரியேட்டுக்கு, கவுன்சிலுக்கு 4½ இலட்சம், அதிலே 1½ இலட்சம், அதாவது 1.88 இலட்சம் கவுன்சில் செக்கரட்டரியேட்டுக்கு, ஆக மொத்தம், 22 இலட்சம் செலவழிப்பதாகச் சொன்னார்கள். 230 கோடி எங்கே, 22 இலட்சம் எங்கே? இப்படிச் சணக்குப் பார்த்து வருவதிலே பாதி கொடுங்கள் என்று கேட்கவில்லை நான். நான் குறிப்பிட்ட வசதிகள் மிக, மிகக் குறைந்த ஒன்றாகும். எனவே, நாம் புதிதாக ஒரு கட்டிடம் கட்டி விட்டால், அது சலபமாக இருக்கும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்; இப்படிச் கட்டிடங்களைக் கட்டினால், ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டுவது பாதிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி எல்லாம் நினைக்கக் கூடாது. அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக அந்தப் பூரா பணத்தையும் கொடுங்கள் என்று சொல்லலாம். அதனிடம் நான் போகவில்லை. எல்லாம் நன்றாக இருக்கட்டும். இந்த மாவட்ட கலெக்டரேட்டுக்கு சுமார் 150 இலட்சம் அதாவது 1½ கோடி ரூபாயிலே ஒரு புதிய கட்டிடத்தைக் கட்டப் போகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொன்ன மாதிரி நமக்கு என்று ஒரு நல்ல கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொண்டால், கலெக்டரேட்டை இங்கேயே வைத்து விடலாமே! எனவே, கனம் அமைச்சர்கள் இதை எல்லாம் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் நல்ல விதத்திலே இன்னொரு பக்கத்திலே இந்த கவுன்சிலுக்காக கட்டிடம் கட்டிவிடுவோமானால், அந்தக் கலெக்டர் ஆலுவலகம் இங்கே வந்து விடலாம். உறுப்பினர்களுக்கு குறிப்பிட்ட சில வசதிகள் அவசியம். அதற்காக பிரமாதமாக போக வாழ்வு வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இங்கே உறுப்பினர் களுக்காக இருக்கிற ஹோட்டலிலே துழைய முடியவில்லை. காபி சாப்பிடப் போவோம் என்றால், டேபிள்களிலே “எம்.எல்.ஏ.-களுக்கு மாத்திரம்” என்ற அந்தக் கட்டை வைக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, அங்கு போனால் ஒரு எம்.எல்.ஏ. கூட கிடையாது. அப்படி என்றால், அந்த எம்.எல்.ஏ.-களுக்கு மாத்திரம் என்று குறிப்பிடப்பட்ட அந்தக் கட்டைகளை எடுத்து எறிந்து விடுங்கள். நாங்கள் வேண்டுமானால் அந்த ஹோட்டலிலே வேண்டுமானாலும் சாப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறோம். ஒரு பிரிசிலேஜ்—அதாவது ஒரு சலுகை உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை எல்லாம் சொல்லுகிறேன். அதை எதோ

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

வெளும் சாதாரணமான காபி கடை போல் நடத்துவார்களேயானால், “அது நமக்காக இருக்கிறது” என்று சொல்வதை நான் நம்பவில்லை. அதேபோல், எதோ ஒரு ஹால், ஒரு ரூம், உறுப்பினர் களுக்கு என்று இருந்தால்தான், உறுப்பினர்கள் தங்கள் கடமையைச் செம்மையாக, திறமையாகச் செய்து, அதன் மூலமாக இந்த ஆட்சிக்கும் நல்லதைச் செய்ய முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு, இத்தோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது சர்வதேச, தேவநாகரி எண்களுக்குப் பதிலாக தமிழ் எண்களை நாம் அமுல் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தமிழ் எண்களிலே, ஒன்று என்பதற்கு ‘க’, 2 என்பதற்கு ‘உ’, 3 என்பதற்கு ‘ங’, 4 என்பதற்கு ‘ச’, 5 என்பதற்கு ‘ரு’. 6 என்பதற்கு ‘ஈ’, 7 என்பதற்கு ‘எ’, 8 என்பதற்கு ‘அ’. 9 என்பதற்கு ‘ஊ’ 10 என்பதற்கு ‘கௌ’, 100 என்பதற்கு ‘ரு’, 1000 என்பதற்கு ‘ ’ என்று இருப்பதால், இவை களைப் போடவேண்டும் என்று கூறுகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். விளக்கம் தேவை.

திரு. சா. கணேசன் : நானும் அப்படிப் போட வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, காணப்படும் நம் பழம் கல் வெட்டுகளிலும், செம்பெருகிலும் எழுத்துக்கள் அனைத்திலும் இது கையாளப் பட்டிருக்கிறது. நாம் ஒன்றை எற்றது என்று கருதுவோமானால், எதற்காக அதை நீக்க வேண்டும் என்பது தான் கேள்வி. “சைபர்” எண் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டு வந்தாலும், அதனுடைய வரலாற்றைப் படைத்தவர்கள், அறிவாளர்கள் எற்கனவே அதை அராபிக் எழுத்து என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், அது அப்படி இல்லை என்பது இப்பொழுது நினைபணம் ஆகிவிட்டது. அது இப்பொழுது இந்தியாவிலே இருந்து வந்த எண் என்றாகிவிட்டது. அந்த எழுத்துக்கள் எல்லாம் தமிழகத்திலே உள்ள கல் வெட்டுகளிலேயும், மற்றவற்றி லேயும் காணப்படுகிற தமிழ் எழுத்துக்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள் அறிவாளிகள். எனவே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நான் சொன்னதையே நான் திருப்பிக் சொல்லுகிறேன். அப்படித் தான் எழுதவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : அராபிக் எழுத்துக்கள் எல்லாம் தமிழ் எழுத்துக்களே என்று ஆதம்பொழுகு, அந்த அராபிக் எழுத்துக்களையே உபயோகிப்பதிலே என்ன ஆட்சேபணை இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : ஆட்சேபணைக்காகச் சொல்லவில்லை. அந்த அராபிக் எழுத்துக்கள் எல்லாம் வளர்ந்து, வளர்ந்து இப்படி வந்தது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இது எல்லாம் numerals என்ற புத்தகத்திலே இருக்கிறது. எழுத்துக்கள் எப்படி

[திரு. சா. கணேசன்] 8th March 1969

பருமனாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. பழைய ரிகார்டுகளைப் படிக்கும்பொழுது பழைய “க” அனுபவமாகிறது. ஆனால் புதுப் புத்தகங்களைப் படித்தால், அந்த பழைய “க”-வுக்குப் போக முடியுமா என்றால், முடியாது. பழங்காலத்திலே தொடர்ந்ததை, மறுபடியும் செய்யக் கூடாது என்பதில்லை என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

5-00
p.m. திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறிய பழம் பெரும் விஷயங்களைப் பற்றி கேட்டுக் கொண்டிருந்த பிற்பாடு, “செவிக்கு உணவு இல்லாதபோது சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும்” என்ற முறையில், நான் அவர் பேசி முடித்தவுடன் வயிற்றுப்பாட்டைப் பற்றிச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன்.

இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையை நம் முன் வைத்து, நம்முடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இந்த அவையில் பேசும்போது, 16-வது முறையாக பட்ஜெட் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ளுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் 20-வது முறையாக பட்ஜெட் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ளுகிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதன்முதலாக சட்டமன்றத்தில் 1946-ம் வருடம், இன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராகவானந்தம் உட்கார்ந்திருக்கின்ற இடத்திலிருந்து பேசும்போது, இந்த மாநிலம் என்பது ஆந்திரம், கோளம், மைசூர் எல்லாம் சேர்ந்ததாக இருந்தது. அப்போது இந்த மாநிலத்தின் வரவு-செலவு ரூபாய் 20 கோடி அளவில் தான் இருந்தது. இன்றைக்கு 268 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வளர்ந்து, அதுவும் போதாது என்று சொல்லி 285 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நமது மாநிலத்தின் வரவு-செலவு உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு சென்ற 22, 23 ஆண்டுகளில் இந்த மாநிலத்தின் வரவு-செலவு, மற்ற மாநிலங்களான கோளம், ஆந்திரம், மைசூர் ஆகியவை நமது மாநிலத்திலிருந்து பிரிந்த பிறகும் கூட, கிட்டத்தட்ட 20 மடங்கு பெருகியிருக்கிறது என்றால், அந்த வளர்ச்சியை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்போதெல்லாம் வருவாய்த்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நிலவரிதான் மிகவும் முக்கியமான வருவாயாகக் கருதப்படும். இப்போது அதுபோய், விற்பனை வரிதான் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகமான வருவாயைத் தரக்கூடிய அளவுக்குப் போருளாதாரத்தில் மாறுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலான இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது நான் பேசும்போது, 20 கோடி ரூபாய் அளவிலும் நிலைமையில், நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த 20 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்தாலும், அதை ஈடுசெய்ய எந்த விதமான வரிகளையும் போடாமல், மத்திய அரசின் நிதிக் குழுவின் (பைனான்ஸ் கமிஷன்) அறிக்கையின் பேரில் நமக்குக் கிடைக்கும்

8th March 1969] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

என்று எதிர்பார்க்கின்ற தொகையிலிருந்து ஈடுகட்டிக்கொள்ள முடியும். ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் அந்த அறிக்கை வரும்போது இந்த துண்டு விழும் தொகை சரிக்கட்டப்பட்டு விடும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டொரு நிபுணர்கள் கூறியதையும், குறிப்பாக இன்றைய தினம் “ஹிந்து” பத்திரிகையில் நிதிக் கமிஷனின் தலைவராக இருந்த திரு. சந்தானம் அவர்கள் எழுதியுள்ள கட்டுரையையும் பார்க்கும்போது நமக்கு 7 அல்லது 8 கோடி ரூபாய்தான் மத்திய அரசு கொடுக்கும் நிலை ஏற்படும்; அப்போது நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் துண்டு விழும் தொகையை எவ்வாறு சரிக்கட்டுவார்கள்? மறுபடியும் வரி போடும் சூழ்நிலை உண்டாகுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால், மத்திய அரசிடமிருந்து எவ்வளவு தொகை கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் அற்ற நிலையில் இருப்பதை மாற்றி மத்திய அரசிடமிருந்து 75 சதவிகிதம் வருமான வரியிலிருந்து வரும், அதைக் கொண்டு 83 லட்ச ரூபாய் சரிக் கட்டலாம். இன்னொரு இனத்தில் கூட்டித் தர வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு வருடமும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலை மாறி, கனம் தாமோதரன் அவர்கள் தெரிவித்த மாதிரி, மத்திய அரசு மொத்த ரெவின்யூவில் 50 சதவிகிதம், 60 சதவிகிதம் தரவேண்டும் என்ற நிர்ணயமான நிலைமை ஏற்படுத்தி விட்டால், என்றென்றைக்கும் அவர்கள் வருவாய்க்கு தக்கபடி தானாக (அடோமாடிக்காக) வரம் முறையில் திட்டத்தை அமைத்துவிட்டால், எவ்வளவு தொகை மத்திய அரசிடமிருந்து வரும் என்று நமக்கு நிர்ணயமாகத் தெரிகின்ற நிலை ஏற்படும். அந்த முறையில் சச்சரவுகள் ஏற்படாதபடி பார்த்துச் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதேசமமாக எல்லா மாநிலங்களிலும், காங்கிரஸ் ஆளுங்கட்சியாக உள்ள மாநிலங்களிலும் சரி, அல்லாத மாநிலங்களிலும் சரி, எல்லோரும் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து மத்திய அரசின் ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷன் அறிக்கையிலிருந்து கிடைக்கின்ற வருவாயை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்” போன்ற பத்திரிகைகள் கருத்து தெரிவித்திருக்கின்றன. அந்த முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பிரிவிக்கும்போது ஒரு விஷயத்தை கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் நமது கவர்னர் அவர்களும், நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரும் ஒரு உஸ்பத்தியைத் திறக்கின்ற விழாவில் பங்கு கொண்டு உரையாற்றும்போது ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். “நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் நல்லாறையில் அமல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன் மூலமாக ஐந்த்தொகை குறைந்து வருகிறது. அதன் காரணமாக நமக்கு பாராளுமன்றத்தில் மூன்று இடங்கள் போய்விட்டன. அது மட்டுமல்ல, மத்திய அரசு நமக்கு

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

தொகை ஒதுக்குகின்றபோது ஜனத்தொகை அடிப்படையில்தான் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் இரண்டு வகையிலும் நாம் பாதிக்கப்படப் போகிறோம். அதை மனதில் கொண்டு நம்முடைய அரசும், பொதுவாழ்வில் இருப்பவர்களும் தீவிரமாக சிந்திக்க வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தால் நமது மாநிலத்தின் ஜனத்தொகை குறைந்து, அதே நேரத்தில் மற்ற மாநிலங்களின் ஜனத்தொகை அங்கெல்லாம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் செம்மையாக அமுல்படுத்தப்படாத காரணத்தால், அதிகமாக இருந்து, மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு ஜனத்தொகை அடிப்படையில் நிதி ஒக்கிடு செய்யும்போது நம் முடைய மாநிலத்தின் ஜனத்தொகை குறைவு என்ற காரணத்தால் நிதி ஒதுக்கிடு பாதிக்கப்பட்டுக் குறைகின்ற நிலை ஏற்படாத வண்ணம், நாம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாநில அரசின் நிர்வாகச் செலவு சம்பந்தமாக நான் ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பேசும்போது ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். அதாவது, நமது மாநிலத்தின் மொத்த வருவாயில், நிர்வாகத்திற்கு என்று எவ்வளவு அதிகபட்சமாக செலவழிக்கப்படவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகின்றதோ, அதற்கு மேலாக பன்மடங்கு ஒவ்வொரு வருடமும் அந்தச் செலவு விரிவடைந்து கொண்டுவருகிறது. மாநில வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு (டெவலப்மெண்டு ஆக்டிவிடீஸ்) எந்த அளவுக்குச் செலவு செய்யவேண்டுமோ, அதைவிட அதிகமாக நிர்வாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்ற கருத்து பொதுவாக இருந்து வருகிறது. அதவே நிர்வாகத்தின் தரம் கெடாதபடி, நிர்வாகச் செலவில் எவ்வளவு சிக்கனம் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய நிபுணர்கள் குழு ஒன்றை அமைத்து வழி வகை செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தை, நான் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகின்ற கருத்தை, மீண்டும் இப்போது வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

5-10
p.m.] அடுத்து சென்ற 20, 22 ஆண்டுகளாக இந்த ஐந்தாண்டுத்
பெட்டங்கள் மூலம் நமது தேசத்தைத் தொழிற் துறையில்
பன்னேர்ச் செய்து, மேல்நாடுகளுடன் போட்டி போடவேண்டும்
என்ற எண்ணத்துடன் காரியங்கள் நடைபெற்று வந்தன.
நண்பர் திரு. ஜார்ஜ் தனம் அவர்கள் காட்கில் அவர்கள் அராய்ச்சி
கூடத்தி் பத்த இருபது வருஷங்களாக எப்படி பொருளாதாரம்
பீர்க்கின்றதுவிட்டது என்று எடுத்துக் காட்டியதைப் பற்றி
குறிப்பிட்டார்கள். பிரளின் கரிஷனின் உப தலைவராக இருக்கிற
காட்டிலேப் பற்றி தன்னுடைய அபிப்பிராயங்களை எடுத்துச்
சொன்னார்கள். நான் சொல்லுவது எல்லாம், இந்த மன்றத்திலே
அபிஷித் சரி, அல்லது நான் முன்பு இந்த கீழ் சபையிலே
அபிஷித் சரி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் தொழில் துறை இந்த
நாட்டிலே எல்லா முறையிலே நடந்து வருகிறது என்று
ணக்கப்படுத்தி வந்தார்களே தவிர, விவசாயத்தை

8th March 1969] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரத்தை நீங்கள்
செய்ய மறந்து விட்டீர்கள் என்று இதுவரையிலும் யாரும்
சொல்லவில்லை. ஆனால், சென்ற இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாகத்
தான் அதாவது விவசாயத்திலே உணவு பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட
தற்குப் பிறகு தான், குதிரைக்கு முன்னாலே வண்டியை வைத்து
இழுப்பதைப் போல், இந்த பொருளாதாரத்தை முன்னுக்குப்
பின் முரணாகச் செய்து விட்டார்கள். எனவே, இந்த விவசா
யத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரத்தைத் தான்
நாம் கொள்ள வேண்டுமென்று எல்லோரும் ஒரே வேகமாக
சொல்லுகிறார்கள். அதுவும், எண்ணிக்கையிலே சொல்லு
கிறார்கள்.

High breed variety fertiliser தண்ணீர்
என்ற இந்த மூன்று காரியங்களை வைத்துத்தான் மேலை நாடுகளிலே
நல்ல முறையிலே விவசாயத்தை விரிவுபடுத்தி இருக்கிறார்கள்.
இன்றைக்கு அந்த முறையிலே விவசாயத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு
எல்லா விதமான காரியங்களும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.
அதுவும் இப்பொழுது இருக்கிற அரசு அந்த வகையிலே
நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுப்பதற்கு
எல்லா முயற்சிகளையும் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பது
வரவேற்கத் தக்கதாகும். இந்த விஷயத்தில் இப்பொழுது
இருக்கிற ஒரு பயங்கரமான பஞ்ச நிலைமையிலே, இந்த விவசாயி
களுக்கு இன்னும் மேலும் மேலும் ஊக்கம் கொடுத்து, மேல்
கட்ட நிலையிலே தண்ணீர் கிடைக்காத நேரங்களிலே, கீழ்
கட்டங்களிலே இருக்கிற நீரை எடுத்து விவசாயிகளுக்கு
கொடுக்க என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ—அதாவது டிரிவிங்
மூலமாக ஆழ் குழாய் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு ஆவன செய்ய
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது தான்
இந்த வறட்சி நிலையிலே நீங்கள் தரும் இந்த உதவிகள்
எல்லாம்—அதாவது பம்பு செட்டுகளுக்கு எலெக்டிரிசிட்டியை
கொடுத்தாலும் கூட—அந்த மாதிரியான டிரிவிங் மெஷினைக்
கொண்டு வந்து ஏதாவது செய்தால் தான், விவசாயிகளின் நிலைமை
இன்னமும் முன்னேறும். அதே சமயத்திலே விவசாயத்தைப்
பற்றி நாம் மிகவும் தீவிரமாக விசேஷ கவனம் எடுத்துக் கொண்
டாலும் கூட, அதற்காகத் தொழில் துறையை ஒரேயடியாக
விட்டுவிட வேண்டும் என்று நான் இங்கு சொல்ல வரவில்லை.
ஏற்கனவே, நம்முடைய மாநிலத்தில் பல தொழிற்பேட்டைகளும்,
பல தொழில் ஸ்தாபனங்களும் பல துறைகளிலே ஈடுபட்டு இருக்
கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆயினும், நான் ஒன்றைச்
சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில்
தொழில் செய்வதற்கு இந்த அரசு அவ்வளவு ஆதரவு கொடுக்க
மாட்டார்கள் என்கின்ற எண்ணம் பரவலாக உள்ளது. மேலும்,
இங்கு தொழில் அமைதி சரியாக இல்லை என்ற எண்ணமும் சமீப
காலத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக என்னுடைய
நண்பர் ஒருவர், திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய மைத்துன
ருடன் பாரிட்டராக இருப்பவர் புத்தாக ஒரு தொழிலை ஆரம்
பிக்க யோசனை சொன்னபோது, அவர் இந்த மாநிலத்தைக்
காட்டிலும் ஆந்திராவுக்கு பக்கத்திலே—ஒரு லிமிட்டிலே அந்த

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] 8th March 1969.

தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம் என்று யோசனை பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். எதற்காக அங்கே போகிறீர்கள் என்று கேட்ட போது, அங்கே அவர்கள் எல்லா விதமான உதவிகளையும் அந்த ஆந்திர அரசாங்கம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்—அதோடு தொழிலிலே ஒரு சாதகமான கொள்கையைக் கடைபிடித்து, அதற்கு மதிப்பு கொடுக்கக்கூடிய ஆட்சியாக இருக்கிறது, ஆந்திர முதலமைச்சர் அவர்களும் தங்கள் மாகாணத்திலே அந்தத் தொழிலைத் துவங்கும்படி சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னார். மற்றும், அதிலே ஒரு பார்ட்டனர் ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர். நான் சொன்னேன்; 'அப்படி எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றி தவறாகக் கருதாதீர்கள்' என்று. இது எல்லாம் நடந்த பத்து நாட்களுக்குள்ளே இங்குள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். 'தனியார் துறையிலே தொழில் செய்பவர்களையும், அப்படிப் பல புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பவர்களையும் நான் வரவேற்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எனவே நீங்கள் அங்கே எல்லாம் போக வேண்டிய தில்லை—அதாவது போன்னேரிக்கு அப்பாலே போக வேண்டிய தில்லை என்று சொன்னேன். அந்த மாதிரியான முறையிலே, தனியார் தொழில் செய்பவர்களுக்கு இனிமேல் நல்ல பாதுகாப்பு இருக்கும் என்றும் சொன்னேன். வரும் காலத்திலே இரண்டு, மூன்று புதிய தொழில்கள்—எலக்ட்ரானிக்ஸ் போன்ற புதிய தொழில்கள் இங்கே ஆரம்பிக்கப் படப் போவதைக் கேட்டு, நான் அவைகளை வரவேற்கிறேன். எனவே, அதை செயல்படுத்துவதற்கு சீக்கிரம் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 'பெர்ட்டிலைசர் பிளான்ட்' என்ற ஒன்றை பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்து தூத்துக்குடிக்குப் பக்கத்திலே ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் கூட, தனியார் துறையும், பொதுத் துறையும் சேர்ந்து அதிலே செயல்படப் போவதாகக் கருதுகிறேன். அது அவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையிலே நடக்குமா என்று தொழில் துறையிலே அந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்களைக் கேட்டேன். அது அவ்வளவு நம்பிக்கை கொடுக்கக் கூடியதாக இல்லை என்றே தெரிகிறது. ஆகவே, அது நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதை எல்லாம் இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இந்த தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறைக்கு நம்முடைய புதிய அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நான் ஒரு ஆபீசர் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே போகும்போது, மந்திரி அவர்களை சந்தித்தேன். நீங்கள் பல ஸ்தாபனங்களை வைத்து, நன்றாக நடத்தி, திறமையாகப் பணம் சம்பாதிக்கக் கூடிய சக்தி உடையவர்கள். ஆகவே, நீங்கள் ஒரு இலாகாவுக்கு மந்திரியாக வந்ததால், அந்த நிறுவனத்தை நன்றாக நடத்தி, அதை நல்ல முறையிலே நிரூபித்துக் காட்ட வேண்டுமென்று இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் அவரைக் கேட்டுக்கொண்டேன். முன்பு எல்லாம் இந்தத்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] 8th March 1969

துறையிலே நஷ்டமாக இருந்து வந்தது. 1967-68-ஆம் ஆண்டிலே 33 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம்; ஆனால், இப்பொழுது அந்த நஷ்டம் எல்லாம் குறைந்து கொண்டு வருகிறதாம். அதே போல் தான் இந்த மாதவரம் பால் பண்ணைத் திட்டத்திலேயும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் இருந்தது. இப்பொழுது, அங்கேயும் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரை போட்டு அதை ஒழுங்காக கவனித்ததற்கு கீழ்பாடு, கொஞ்சம் இலாபம் வருகிறதாம். அதைப் போல் சின்கோரூ பாக்டரி என்ற ஒன்று வால்பாறையிலே இருக்கிறது. அதிலே ஏழாயிரம், எட்டாயிரம் ஏக்கர் இருக்கிறது. நாங்கள் ஒரு தடவை எஸ்டிமேட் கமிட்டியிலே போய் இருந்தபோது, அதைப் பார்த்தோம். வால்பாறையிலே அது இருப்பது நம்முடைய மந்திரிகளுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அது பார்க்க வேண்டிய அழகான இடம். அந்த ஏழாயிரம், எட்டாயிரம் ஏக்கராகளிலே பயிர் பண்ணுகிறார்களே தவிர, அது லாபகரமாக இல்லை. அதைக்கூட நான் ஒரு தடவை சொன்னேன். இதை யாருக்காவது விட்டுவிடலாம் என்றேன். ஆயினும், அதிலே நஷ்டம் வந்தாலும்கூட அதிலே உற்பத்தி ஆகும் பொருள்களை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்று வைத்திருந்தார்கள். இன்னும் அது நஷ்டமாகத் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அதைத் திறமையாக நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்று, இந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலே இட நெருக்கடியைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. இன்றைக்கு எத்தனை ஆஸ்பத்திரிகளை கட்டினாலும் கூட, அதிலே இருக்கும் பெட்டுகள் போதவில்லை என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். எனவே, நமக்கு நிதி நிலை அனுமதிக்குமானால், அதை இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல முறையிலே செய்யலாம். பல இடங்களிலே 'ஆஸ்பத்திரிகளிலே' அவுட் பேஷன்ட்டாக வந்து போய்க் கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்த்தால், ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நம்முடைய முன்னைய சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் திடீர் என்று ஒரு நாள் முதலுருத்தூரிலே உள்ள மருத்துவ மனையைப் போய்ப் பார்த்தாராம். இப்படி திடீர் என்று போய் பார்ப்பதனால், அங்கு பணி செய்வோர்க்கு ஒரு பயம் இருக்கும்; அதை நல்ல ஒரு அம்சமாகவே நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : முதலுருத்தூரிலே அந்த மருத்துவ மனையைப் போய் நான் திடீரென்று பார்த்த போது, அந்த மருத்துவ மனைக் கட்டிடம் மிகவும் மோசமாகவும், பரிதாபகரமாக இருந்தது. உடனே அது சம்பந்தமாக அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிற மருத்துவ மனை அதிகாரி அறிவிக்கப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அந்த கட்டிடம் உடனே சீரமைக்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : நான் அப்படிப் போக வேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறேன். ஆனால், அந்த முறையிலே இப்பொழுது அந்தத் துறைக்கு வந்திருக்கும் திருமதி

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] 8th March 1969

சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் போக முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. எனவே, அதனால் அந்த நிர்வாகத்தைக் கொஞ்சம் திறமையாக நடத்துவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றொன்று, இந்த பஸ் போக்கு வரத்தைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் வார்த்தைகள். நான் அரசாங்க பஸ்ஸிலே அதிகமாக ஏற வாய்ப்பு இல்லை. ஆனால், நான் இரண்டு தடவை ஏறினேன் சமீப காலத்திலே, ஒரு தடவை ரூபாய் கொடுத்தேன்.. அந்தக் கண்டக்டர் டிக்கட்டை கொடுக்க வில்லை. இன்னொரு தடவை ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் இருந்தேன்; கூட வந்த நண்பர் அங்கே தங்கிவிட்டார், பக்கத்திலே டாக்சி காரர்கள் யாரும் இல்லை. பிறகு ஒரு பஸ்ஸிலே ஏறி வந்தேன். அதிலே இருந்த கண்டக்டர் டிக்கட்டை கொடுத்துவிட்டு பிறகு சில்லறை தருகிறேன் என்றார். அன்றைக்கு காலையிலே தான் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் போர்டு அட்வைசரி கமிட்டி மீட்டிங் குக்கு வந்திருக்கிறேன். அன்றைக்கு மாண்புமிகு தான் நான் பஸ் பிரயாணம் செய்கிறேன். பஸ் எஸ்.ஐ.சி. கட்டிடத்திற்கு வந்த போது, 'சில்லறை கொடுக்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு 'கொடுத்துவிட்டேன்' என்று சொல்லிவிட்டார்.

இன்னொன்று, ஏறும்பொழுதும், இறங்கும் பொழுதும், இந்த டிரைவர்கள் பிரேக் போடுவது இருக்கிறதே, அது அந்த பஸ்ஸிலே இருப்பவர்களை எல்லாம் ஒரு உலுக்கு உலுக்கத்தான் செய்கிறது.

அதிலே எல்லாம் நண்பர் இராகவானந்தம் அவர்களுக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது.

5-20 திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியைச்
p.m. சேர்ந்தவர்கள் வேண்டும் என்றே செய்கிறார்கள் என்பது அவர் களின் தலைவன் என்ற முறையிலே என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : அது மாத்திரமல்ல. நின்ற தூர பஸ்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரோம்ப வேகமாகப் போகிறார்கள். சாதாரணமாக காரிலே வந்தாலும், நடந்து வந்தாலும் இந்த பஸ் கிராஸ் பண்ணுகிற வரைக்கும் நமக்கு ஏதோ டேஞ்சர் இருக்கிறது, இது போன பிறகுதான் உயிர் நம் கையிலே இருக்கிறது என்று நினைக்கிற மாதிரி அவர்கள் வருகிறார்கள். அதற்கு டி. வி. எஸ்ஸிலே வைத்திருக்கிற மாதிரி 'டேக்கோகிராப்' சில பஸ்களிலேயாவது வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதற்கு முதல்மைச்சர் அவர்கள் மறு படியும் ஃபினியிங் ஸ்குவாட் வைக்கிறோம் என்றார்கள். ஃபினியிங் ஸ்குவாட் மதுரையிலே வைத்தார்கள். அது பயன்பற்றது என்று பிறகு விட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே ஆட்டோமாடிக்ஸாக அவர்களை கன்ட்ரோல் செய்ய ஒரு சிஸ்டம் இருக்கவேண்டும், அது இல்லா விட்டால் பயன்படாது என்பதைத் தான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

8th March 1969] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் என்று ஆஸ்பத்திரிகளை பல இடங் களிலே ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு கட்டட வசதி ஒவ்வொரு வருஷமும் phased புரோகிராமாகச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு இன்னும் அதிகமான ரூபாய் ஒதுக்க, வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே சிழக்குப் பகுதி யிலே உள்ள ஹெஸ்குல்களிலே உபாத்தியாயர்களைப் போட்டால், 'அங்கே வசதி இல்லை; வீடு கிடைக்கவில்லை' என்று ஒருவரும் இருக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். எனவே அந்த மாதிரி இடங்களிலே ஹெட்மாஸ்டர், மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகட்டித் தரவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே உள்ள ஆபிசுகளிலே எங்கே டிரான்ஸ்லர் செய்தாலும் அவர்கள் தங்குவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதுமாதிரி ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, எப்படி Matching grant என்று போட்டு Service பிளாக்குகள் எல்லாம் கட்டுகிறார்களோ அதுமாதிரி உபாத்தியாயர்களுக்கு வீடுகள் கட்டி வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு போதுமான பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நண்பர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு சொன்னார்கள். அதுபோலவே நானும் சொல்கிறேன். கீழ்த்தரத் திலே கிராமப்புறத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கு எல்லா வசதியும் செய்து கொடுக்கத்தான் இந்த பஞ்சாயத்து ஸ்கீம் வந்தது. முன்பு பிற்கா டெவலப்மென்ட் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அதிலே உள்ளவர்கள் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள், சேவை மனப் பான்மையோடு இருக்கிறார்கள் என்று. அதுவேல்லாம் போய் விட்டது. எந்த நோக்கத்தோடு அதைச் செய்தோமோ அந்த நோக்கத்தோடு அங்கே அவர்கள் செயல்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அதுவும் சாதாரண மற்ற டிரான்ஸ்லென்ட் மாதிரிதான் ஆகிவிட்டது. கிராம சேவக் என்று சேவை மனப் பான்மையோடு இருக்கவேண்டும் என்று போட்டால், அவர்களும் சணக்கப்பிள்ளை மாதிரி ஆகிவிட்டார்கள். 'கல்லை முட்டினாலும் முட்டிங்கள், கணக்கப்பிள்ளையோடு முட்டாதீர்கள்' என்று சொல் வார்கள். அதே மாதிரிதான் இவர்களிடமும் கஷ்டப்படுகிறோம் என்கிற மாதிரி வந்துவிட்டது. அதுமாதிரி இல்லாமல் அந்த இடத்திலே எல்லா மாதிரியான சவுகரியங்களையும் செய்து கொடுக்க அந்த முறையை நல்ல வகையிலே நியக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்டேட் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒன்று ஏற்பாடு செய்வதாக நமது நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக பஞ்ச சம்பந்தமாக கொஞ்சம் தொடர்பு உடையவன் என்ற முறையிலே சில கருத்துக்களை சொல்லி என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துவிட நினைக்கிறேன். சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் டீட்டியைக் குறைத்துக் கொடுத்தால், மாகாணத்திலே இருக்கிற சேல்ஸ் டாக்சிலேயும் எலக்டிரி

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] 8th March 1969

சிட்யிலேயும் ஏதாவது கொஞ்சம் சலுகைக் கொடுத்து உயிர் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் அவற்றைக் கொடுத்தால்கூட, அவை செயல்பட முடியாது. அந்தச் செயல்படமுடியாத மில்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுவதற்கு காரணம் பஞ்சவிலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை நூலுக்கு இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல லாபம் வரக்கூடிய நேரத்தில் ஏராளமான சம்பளம் கொடுத்து அவர்களை ஜமீன்தார்கள் பிள்ளைகள் மாதிரி ஆக்கியாகிவிட்டது.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : பஞ்சாவிலைகள் நல்ல முறையில் செயல்படாது போனதற்குக் காரணமே நல்ல லாபம் வந்த நேரத்தில்

“Instead of ploughing here, they plough somewhere else”

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : நண்பர் இராகவானந்தம் அவர்கள் சொல்வது ஓரளவு உண்மைதான். சிலபேர் டெல்லப்மென்ட்டுக்குப் பயன்படுத்தாமல் அதை எடுத்துச் சாப்பிட்டுக் கொடுப்பார்கள். அதில் சிலபேர் மற்ற தொழில்களிலேயும் போட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது யூனிட், மூன்றாவது யூனிட், என்று போட்டு விரிவெடுத்தி இருக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைக்கு ஒரு கண்டி பஞ்ச வாங்கி நூல் நூற்று விற்பதில் அது கட்டுப்படியாகிறதா என்று பாருங்கள். சலுகைகள் கொடுப்பது மட்டும் போதாது. பஞ்ச விலையிலே 100 ரூபாய் குறைத்தால்தான் முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அகவே பஞ்சைக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்க வழி செய்யாமல் போனால், டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனை வைத்து சிக் மில்களை நடத்த முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. சமீபத்திலே பதுக்கோட்டையிலே காவேரி ஸ்பின்னிங் மில்லை, ஏராளமான மில்களை, திறம்பட நடத்துகிறவர்கள் எடுத்து நடத்தினார்கள். அவர்கள் ஏராளமான லாபம் சம்பாதித்தவர்கள். ஹாங்காங்குக்கு ஐக்கி 31உ நூலை அனுப்ப ஒப்பந்தம்கூட செய்துகொண்டவர்கள். அவர்களே அந்த மில்லை நடத்த முடியாது என்று வந்துவிட்டார்கள். அந்த மில் முடிக்கிடக்கிறது. அந்த அனுபவத்திலே தான் இது நடக்குமா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். எந்த மத்திய சர்க்கார் சலுகைகளாலும் நடந்துவிடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் என்று ஏற்படுத்தி நடத்துவதைப்பற்றி சந்தேகமும், அதே சமயத்தில் மற்ற விஷயங்களையும் கருத்தில் கொண்டு நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மறுபடியும் எங்கள் லில்லாவை ஞாபகப்படுத்தாமல் போனால் என் கடமையிலேயிருந்து தவறியவன் ஆவேன். இங்கே செங்கல் பட்டு மாவட்டத்தைப் பற்றியே அங்கு பஞ்சம் இருக்கிறமாதிரி பேசினார்கள். நாங்கள் இருக்கிற மாதிரியே தெரியவில்லை. எங்களையும் கவனிக்கவேண்டும்.

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

THIRU A. R. DAMODARAN: In Chingleput and South Arcot we were growing something and therefore when nothing grows now, we complain. In his district nothing grew previously as now also.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி : தலைவர் அவர்களே, இந்த 1969-70 ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்துள்ள பதிபமைச்சர் அவர்கள் புது வரி ஒன்றும் இல்லாமல் வேறு எந்தச் சங்கடமும் கொடுக்காமல் வருகிற வருவாயையும் செலவையும் காட்டி, தூண்டு விழுவதையும் நிதிநிலையையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்று ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது குறிப்பாக இருக்கிற பிரச்சனைகளில் எல்லாம் முக்கியமாக உணவுப் பிரச்சனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதற்கான முயற்சிகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. விவசாயத்தில் கவனம் அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டுமென்ற நிலை இந்த மாநிலத்தில் மாத்திரமல்ல. அகில இந்தியாவிலும் வற்புறுத்திப் பேசப்படுகிற நிலையாக இருக்கிறது. ஏதோ ஓரளவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் பேசுகிற அளவுக்கு அவை ஒத்துவருகிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நம் மாநிலத்தில் குறிப்பாக மழை இல்லாத காரணத்தால் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெருவாரியான இடங்களில் எல்லாம் மழையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பஞ்சைகளாக இருக்கிற இடங்கள் அத்தனையும் பொய்த்து விட்டன. தண்ணீர் வசதி இருக்கிற இடங்களில்கூட சரியாக சாகுபடி செய்யமுடியாத நிலையில் இந்த ஆண்டு வந்துவிட்டது. இயற்கையின் விளைவு அது. அதற்கு யாரும் பொறுப்பாளியல்ல. அதை யெல்லாம் அரசாங்கம் உன்னிப்பாகக் கவனித்து ஆங்காங்கு அவசரமாக வேண்டியவற்றைச் செய்யவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதியை எந்தெந்த வகையிலே கொடுத்து உதவுவது என்பதைத்தான் முதலில் கவனிக்கவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதி என்றால் பெரிய அணைகளைக் கட்டுவதும், ஏரிகளை உண்டுபண்ணுவதும் மட்டுமல்ல, பெரும் ஆறுகளில் தண்ணீர் வந்தால்தான் ஏரிகள் பயன்படும். தமிழ்நாட்டில் அப்படிப்பட்ட ஜீவநதி என்றுசொல்லும்படியாக ஒன்றுமில்லை. இருக்கிற அணைகளில் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமல், இருக்கின்ற மின்சார உதவியைக் கொண்டு பம்பு செட்டுகளை பயன்படுத்தி குடியும் இனங்களையும் ஏற்படுத்தி நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கும் வகையில் செய்தால்தான் ஓரளவுக்குத் தமிழ்நாட்டில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தைக் காணமுடியும். மழை பெய்யும், தண்ணீர் வரும், அணைக்கட்டு நிரம்பும், என்று இருந்தால் ஒவ்வொரு அண்டுக்கும் ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி சமாதானத்தைச் சொல்லி, அந்தப் பிரச்சனையிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. மின்சார உதவியைக் கொண்டு இயற்கைக்கு எதிராக என்ன செய்வது என்பதில்தான் கவனம் செலுக்கவேண்டும். சுட்டலார், சிதம்பரம் தாலுகா போன்ற இடங்களில் Antelion கிணறு வைத்திருக்கிறார்கள். உற்றுத் தண்ணீர் எல்லாம் நின்றுவிட்டது. அங்கே பம்பு செட்டுகளைப்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி] 3th March 1969

போட்டு தண்ணீர் இறைத்தால்தான் வரும். அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க முன்வரவேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு அரசாங்கத்தின் கையில் இருப்பதால் தனியார் அதைச் செய்யமுடியாது. யார்யார் அந்தந்த நிலங்களிலிருந்து பயன்பெறுகிறார்களோ அவர்களுிடமிருந்து அந்தச் செலவை வசூல் செய்துகொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கும் உதவியாக இருக்கும். ஆயிரக்கணக்கான பணம் செலவு செய்து அவையெல்லாம் மொட்டைச் சின்னங்களாக நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை பயன்படும் வகையில் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். கடலூரில் 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு சிறிய நீர்த்தேக்கம் கட்டவேண்டுமென்று மாஷிப்பாளையத்தில் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்து அனேக மகஜர்கள் எழுதி, எஸ்டிமேட் எல்லாம் போட்டு அவை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இதுவரையில் அது எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று கூடத்தெரியவில்லை. அமைச்சர் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் அதை உடனடியாகக் கவனத்தில் எடுத்து 4,000 ஏக்கர் அந்தப் பகுதியில் அதனால் பயன்பெறும் என்பதால் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள முயற்சிக்கவேண்டும். இந்த ஆண்டு அந்த நாலாயிரம் ஏக்கரும் ஒன்றுமில்லை என்றாகிவிட்டது. அங்கு ஒரு ஏக்கர் 30 ஆயிரம் என்று விலை சொல்வார்கள். அதிலுள்ள பயிர் காய்ந்து விடுகின்றது. பம்பு செட் வைத்திருக்கிறவர்கள் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கரில் உள்ள பயிரைத்தான் காப்பாற்ற முடிந்ததே தவிர மற்றவையெல்லாம் காய்ந்துவிட்டன. அதையெல்லாம் நேராகப் போய் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகையால் நீர்ப் பாசன வசதியில் நிரந்தரமான திட்டம் வகுக்கப்படவேண்டும். சிறிய நிலங்கள் உள்ளவர்கள் கடன் வாங்கி கிணறுவெட்டி பம்பு செட்டு வைக்கமுடியவில்லை. நிலத்தினுடைய மதிப்பு கொடுக்கிற கடனுக்குச் சரியாக இல்லாததால் மறுவைத் தள்ளுபடி செய்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் 1,500 இரண்டு ஏக்கர் 3,000 என்று இருக்கும். ஒரு பம்பு போர் போட வேண்டுமென்றால் பைப் மட்டும் 2,000 ஆகிவிடும். மற்றபடி 3, ஐந்தாயிரம் செலவாகும். நிலத்தின் விலை 3,000-க்கு மேல் மதிப்பில்லை. ஆகையால் ஐயாயிரத்திற்குக் கொடுக்க முடியாது என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் அந்த நிலத்தில் வருகிற பணை களத்தில் கொண்டு கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், உணவு உற்பத்திக்கு உதவியாக இருக்கும். லைப் இன்சூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனில், சில பாங்குகளில் எந்தெந்த காரியங்களுக்குக் கெல்லாம் கடன் வழங்குகிறார்கள்? இந்த நீர்ப்பாசன வசதிக்காக நீண்டகாலக் கடனாக பாங்குகளிலும், இன்சூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிலும் பணம் வாங்கி விவசாயிகளுக்கு, சிறிய நிலச்சுவான் தார்களுக்கு கொடுத்தால், அது பயனுள்ளதாக இருக்கும். இத்தனை கோடி செலவு செய்தோம், இத்தனை பம்பு செட்டு போட்டோம் என்று கணக்கு சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதனால் சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். டிராக்டர்கள் போன்றவைகளை சிறிய விவசாயிகள் வாங்கமுடியாது. 30 ஆயிரம் 40 ஆயிரம் போடவேண்டுமென்றால் அவர்கள் எப்படிச் செய்யமுடியும்? அரசாங்கமே டிராக்டர்கள் வாங்கி பஞ்சாயத்து

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

யூனியன் மூலமாகவும், பொறுப்புள்ளவர் மூலமாகவும், அக்ரிகல்சர் ஆபீசர்கள் மூலமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் ஜில்லாவுக்கு ஒன்றாக இருந்தால் சரியாக வராது. பொதுவாக இருக்கிற அமைப்பாக இருப்பதால் விவசாயத் துறையில் எந்தெந்த வகையில் பொறுப்பைக்கட்டலாம், எந்தெந்த வகையில் அதை அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். டிராக்டர்கள் போன்றவைகள், சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு அதற்கான கூலியை வாங்கிக்கொள்ளும் முறையில் இருக்கவேண்டும். சிறிய விவசாயிகளுக்குச் செய்யும் உதவிதான் உணவு உற்பத்திக்கு உதவியாக இருக்கும். டிராக்டர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்றால் அது 30 அல்லது 40 ஏக்கர் வைத்திருக்கிற பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் பயன்படும். அத்துடன் விவசாயத்தில் பல சங்கடங்கள் இருந்து வருகின்றன. அங்கங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், அறுவடையை மறித்தல், வேறு கூலி ஆட்களை கொண்டுவந்தால் தடுத்துநிறுத்துவது; அடிப்பது, கொல்வது, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் சாதாரணமானவைகளாக ஆகி விட்டன. முன்பெல்லாம் இதுபோன்ற வேலை நிறுத்தம் என்பது மில்களில் இருக்கும். பெரிய தோட்டங்களில் இருக்கும். அதிலெல்லாம் அரசாங்கம் தலையிட்டு சரிப்படுத்துவது உண்டு. குறிப்பாக தஞ்சையில் பார்க்கிறோம், கேள்விப் படுகிறோம். வேதனையாக இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் விவசாயிகள் கிளர்ச்சிகள், போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. கூலி உயர்வு கேட்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கூலி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் கொடுக்கிறவர்கள் யார், பெறுகிறவர்கள் யார் என்று பார்க்கும்போது அங்கெல்லாம் அரசியல் கட்சிகள் தலையிட்டு அதற்கு பல கோணங்களைக் காட்டித் தங்கள் லட்சியங்களைப் பரப்புவதற்காக, ஏதோ எங்கோ ஆரம் பித்து விவசாயிகளிடத்தில் கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் தெரிகிறது. பெரிய பிராசுதார்கள், பெரிய நிலச்சுவான் தார்களாக இருந்தால், அவர்கள்கையில் எப்போதும் ஆட்கள் இருப்பார்கள். நாலாயிரம் ஐயாயிரம் பேர்களை வைத்துக்கொண்டு எப்படியோ சமாளித்துக் காரியத்தைச் செய்துவிடுகிறார்கள். சிறிய இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் வைத்துள்ள விவசாயிகள் தஞ்சையில் ரிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். கஷ்டப்படுகிறார்கள், பரிதாபத்திற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் தலையிட்டு முடிவு பண்ணுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். முடிவு செய்வதைக் களத்து மேட்டிலேயே போய் செய்து முடித்துவிட்டால் பரவாயில்லை. பத்து நாளைக்குச் சென்னைக்கு வரவேண்டியது; கலெக்டரை விவசாயப் பிரதிநிதிகள் பார்க்க வேண்டியது; மந்திரிகளைப் பார்க்க வேண்டியது என்ற நிலையிலே இப்படி 10, 15 நாளுக்கு இழுத்துப் பறித்து கூலி நிர்ணய விஷயத்தில் எந்த விதமான முடிவும் காண முடியாமல், நெல் விளைச்சல் பாதிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இது எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும். முன்கூட்டியே தெளிவாக இந்த அறுவடைக்கு இன்னென்ன கூலிகள் கொடுக்கப்படும் என்பதை அரசாங்கம் நிச்சயம் சொந்தக்காரர்களையும், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளையும் கூப்பிட்டு

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி] 8th March 1969

வைத்து, ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும். அறுவடை செய்யும் அன்றைக்குப் போய் தகராறு செய்து கொண்டு இந்தத் தொல்லைகளைக் கொடுப்பதை விட, அடுத்த ஆண்டுக்கு வேண்டிய கூலி நிர்ணயத்தை இரண்டு, மூன்று மாதத் திற்கு முன்னாலேயே அந்தந்தப் பகுதியிலே என்னென்ன நிலைமை, அந்தப்பகுதிகளிலே எப்படி கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைக் கேட்டு, அரசாங்கம் செய்யும் முடிவை ஒரு உத்தரவாக பிறப்பித்து விட்டால், அதன்படி தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களும் அதற்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள் அதிலே எவ்விதமான சங்கடமும் யாருக்கும் இருக்காது. இந்த ஆண்டு சிறிய, சிறிய மிராசுதாரர்கள் மிகச் சிரமப்பட்டார்கள். தஞ்சாவூரிலே ரெக்டர் வந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இவ்வளவு கூலி குறைவாக கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு முடிவை எடுத்தார் என்றால், அமைச்சர் இதிலே தலையிட மாட்டேன் என்று சொன்னால், என்ன அர்த்தம்? அமைச்சர் அவர்கள் கலெக்டரை இங்கே வரவழைத்து அந்த விஷயத்தைப்பற்றிய ஒரு நிலையை எடுத்திருக்க வேண்டுமே தவிர, உத்தியோகத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள் அங்குள்ள குழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி நடக்கத்தான் வேண்டியிருக்கும். அங்கு இருக்கிற மிராசுதாரர்களின் செல்வாக்கையும், அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற வெவ்வேறு கட்சிகளின் ஆதிக்க மெம்பாட்டையும் பார்த்து, அதற்கு தகுந்தபடி எல்லாம் ஒரு முடிவினை அவர் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் சிறு விவசாயிகள். இது எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் அந்த ஜில்லாவிலே பல காரியங்களைச் செய்தாலும், இந்த சிறு விவசாயிகளாக இருக்கிறவர்களிடம் 2, 3 எக்கராக்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் எந்த ஒரு சலுகையும் காட்டாமல், அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்வதில்லை. இன்னமும் சொல்லுகிறார்கள், அப்படிப்பட்ட மிராசுதாரர்கள் விளைவித்த பயிர்களை யார் யாரோ வந்து அறுத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று. இரண்டு நாளைக்கு முன்னாலே என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள், சில இடங்களிலே குத்தகை கொடுக்காமலேயே அறுத்து எடுத்து விட்டார்கள் என்று. எனவே, அங்கே எல்லாம் அடி, உதை, கொலை என்று இருக்கிறது என்றால், இதற்கு எல்லாம் காரணம் புதியது ஒன்றுமில்லை. கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாயக் கூலிகளின் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இவைகளை கருத்தில் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் எச்சரிக்கையாகவும், துரிதமாகவும் இந்தக் கூலி நிர்ணய விஷயத்திலே ஒரு முடிவு எடுத்து, அதை நிறைவேற்றும் வகையிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்புகளைக் கொடுத்து இருந்தார்களானால், இப்படிப்பட்ட கொலை, தீயிடல் போன்ற சம்பவங்களைத் தடுத்திருக்க முடியும். ஆனால் இப்பொழுது ஒரு காரியம் நடந்து முடிந்ததற்குப் பிறகு அதற்காக வருத்தம் தெரிவிப்பதும் பிறகு ஒரு முடிவு எடுத்துக் கூலி நிர்ணயம் செய்வதும் என்ற நிலையிலே இந்த அரசாங்கம் போய்க் கொண்டிருப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள்

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தஞ்சையிலே எந்தப் பகுதியிலே இப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் நடக்கிறது, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மிரட்டல்களை செய்கிறார்கள், இவர்களை எப்படி, எப்படி சமாளிப்பது என்பது போன்றவை இந்த அரசாங்கத்திற்கு முன்பே குறிப்புகள் மூலம் வந்திருக்க வேண்டும். பல கட்சிகளை ஆங்காங்கே சி.ஐ.டி. கள் சன்காணித்துக் கொண்டிருப்பார்கள், அவர்கள் குறிப்பை எடுத்து அனுப்பியிருப்பார்கள், அனுப்பியிருக்க வேண்டும். முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே, எதையும் நன்றாக பரிசீலனை செய்து, எந்த பக்கம் இருந்தாவது மிரட்டல்கள் வரும்பொழுது, போலீஸ் பாதுகாப்பை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கும் வகையிலே, அதற்கான காரியங்களிலே ஈடுபட்டு, அதை எல்லாம் எச்சரிக்கையாகச் செய்து முடித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யும் பொழுது, 'இங்கே எல்லாம் அதிகமான போலீஸ் தருவிப்பு இருக்கிறது' என்று பல கம்பினியின்ட் வரும். எச்சரிக்கையான காரியங்களைச் செய்யும் பொழுது, இப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளை அரசாங்கத்தின் பேரிலே சொல்லுவதை நான் பாதிக்கிறார்களேன். அதை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் சட்டை செய்யக் கூடாது, காரியங்களிலே ஈடுபட வேண்டும். ஆனால், வெட்டியதற்குப் பிறகு, குத்தியதற்குப் பிறகு, அனுதாபத்தை சொல்லிக் கொள்வதாலும், சர்வ சாதாரணமான இந்த அனுதாபத் தீர்மானங்களைப் போடுவதாலும், பயன் இல்லை. சாதாரண மக்கள் கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கப்படாமல், பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது என்று நான் வற்புறுத்தி கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே தேர்தல் நடத்துவதைப் பற்றி பல பிரச்சினைகள் பல நாட்களாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் நேரடியாக தேர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அதனுடைய பொறுப்புகள் எல்லாம் அந்தத் தலைவர்கள் கையிலே ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் எல்லாம் மதிக்கப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, இவர் ஒரு அதிகாரி, அவர் ஒரு அதிகாரி; இவர் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்றிருந்தால், அது மக்களை அவமதிப்பதாகும். நாம் இங்கே சொல்லுகிறோம், மத்திய அரசே எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, எனவே அதைப் பிரித்து மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று, அப்படிச் சொல்லும்பொழுது, நாம் இங்கே அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை நம்பாமல், அவர்கள் அதைச் செய்து விடுவார்கள், அதைச் செய்து விடுவார்கள் என்ற பயத்தினால், இவைகள் ஆர்.டி.ஓ. கண்ட்ரோல், பஞ்சாயத்து ஆபீசர் கண்ட்ரோல் பி.ஏ. டி. கலெக்டர் கண்ட்ரோல் என்று எல்லாம் கூறுகிறோம். இவை எல்லாம் வேண்டியதில்லை. இந்த வாதியர்களை மாற்ற ஒருவர் இன்னொன்றைச் செய்ய பி.ஏ.

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] 8th March 1969

ஒருவர், மற்றதைச் செய்ய எக்ஸ்கூடிவ் ஆபீசர் ஒருவர் என்றெல்லாம் இருக்கக் கூடாது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், பிரதிநிதிகள், தலைவர்கள் எல்லாம் ஏதோ சும்மா மீட்டிங் நடத்துவதற்குத் தான் என்றால், இது எல்லாம் ஜனநாயகத்தை மதிப்பதாக இந்த ஜனங்களை மதிப்பதாகக் கருதப்பட முடியாது. எந்தக் கட்சிக் கண்ணோட்டத் துடனும் இது கவனிக்கப்படக் கூடாது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள், எனவே அவர்கள் மதிக்கப்பட வேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் அந்த வேலைகளை எல்லாம் முன்பு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுதும் 30, 40 பஞ்சாயத்து யூனியன்களை சேர்த்து அதன்படி செய்து விட முடியும். இன்றைக்கு எல்லாம் பொறுப்புள்ளவர்கள்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களாக வருகிறார்கள். எனவே, எந்த அளவுக்கு இதை சீர்படுத்தித் தர முடியும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், இத்தனை பஞ்சாயத்துக்களிலேயும் அரசாங்கத்தின் நேரடியான ஆபீசர்கள் குறுக்கிட்டு அதிகாரத்தை செலுத்தினால், இவை எல்லாம் மக்களுடைய மரியாதையையும் நம்பிக்கையையும் பெறக் கூடிய நிலைமையிலே இல்லை என்பதைத் தான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, அடுத்து வருகின்ற தேர்தலிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மானுவை நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்குச் சகல பொறுப்புகளும், அதிகாரங்களும் இருக்க வேண்டும். அவர்களே, எக்ஸ்கூடிவ் அத்தாரிட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்படி ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் இருந்தார்களோ அப்படி பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் இருக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக இப்பொழுது வந்திருக்கிற அமைச்சர் அவையிலே முதலமைச்சராக வந்திருப்பவர் பிற்பட்ட சமுதாயத்தை சேர்ந்தவர்கள் என்பதோடு அல்லாமல், அதே நிலையிலேயே இன்னும் பல அமைச்சர்கள் இந்த அமைச்சர் அவையிலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பெருமையோடும், மகிழ்ச்சியோடும் வரவேற்கிறேன். பிற்பட்ட இன மக்கள் இந்த மாநிலத்திலே பெரும் பகுதியினராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மொத்த ஜனத்தொகையிலே ஒரு கோடிக்கு மேலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம், யார், யார் என்றால், விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், சிறு தொழில்களைச் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள், கல்வி, பொருளாதாரத் துறை, அரசாங்கத்திலே உத்தியோகப்பதவி போன்றவற்றில் அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய விவிதாசாரம் அளிக்கப்படுகிறதா என்றால், இல்லை. அது எல்லாம் பேச்சளவிலே, பிரச்சார அளவிலே இருக்கிறதே தவிர, அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் 10 பேர் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அதிலே இரண்டு பேருக்கு ஒரு உத்தியோகத்தை கொடுப்பது என்ற நிலைமை இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு எந்தச் சட்ட திட்டமும் தேவையில்லை. அது

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

மாதிரியான நிலைமைகள் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். குறிப்பாக வன்னிய சமூகம் எல்லா சமூகத்தாரையும் விட பிற்பட்ட சமூகம்—எண்ணிக்கை அதிகம் உடையவர்கள். அவர்கள் விவசாயத்திலேயும், மற்ற தொழில்களிலேயும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு அரசாங்க உத்தியோகங்களிலே எந்த விதமான வாய்ப்பும் வசதியும் கிடையாது. தப்பித்தவறி ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர் வந்தார்கள் என்றால், அவர்கள் ஏதோ இப்படி உதவி பெற்று, சலுகை பெற்று வந்தவர்கள் அல்ல. தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினால் வந்தவர்களாக இருப்பார்கள். குறிப்பாக சொல்லப் போனால், ஜில்லா அளவிலே எந்த அதிகாரியும் பணியாற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு விசேஷ சலுகைகளோ, பாதுகாப்போ தரப்படவில்லை என்றால், அவர்கள் எந்த அளவுக்கு புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லத் தேவை யில்லை. இவைகளை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக் கொண்டுதான், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சட்டசபையிலே 'நான் பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன்; எனவே பிற்பட்ட மக்களின் நலனைக் காப்பதிலேயும், முற்பட்ட சமூகத்தை பகைத்துக் கொள்ளாமலும் என் கடமையைச் செப்தேன்' என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இதை நான் வரவேற்கிறேன். எனவே, அதையே செயல் அளவிலேச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக சர்வீஸ் கமிஷன் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் மெம்பராக இருந்தார். இப்போது யாரும் இல்லை. இனி வருங்காலத்திலாவது எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் அங்கத்தினராக இருந்தால் ஒரு ரூபாயைச், ஓவர்கியர் உத்தியோகத்திற்கு எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு சிபார்சு செய்வதை மனதிலாவது எண்ண முடியும்.

நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள், நாஷனல் ஹைவேஸ்களின் பேரில் ஆக்கிரமிப்பு (encroachment) செய்து பலர் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் போக்குவரத்து சங்கடமாக இருக்கிறது; அவ்வாறான ஆக்கிரமிப்புகளை நடுக்கவும், நீக்கவும் அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும்; ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தலுக்குமுன் காங்கிரஸ் அட்சி இருக்கின்ற போது ஆக்கிரமிப்புச் செய்துள்ள குடிசைகளை எல்லாம் எடுத்தார்கள். ஒட்டு எங்களுக்கு வேண்டாம்; பொதுமக்களுக்கு இடை யூறு உள்ள எதையும் அனுமதிக்க முடியாது என்று அந்த ஆக்கிரமிப்புக்களை நீக்கினார்கள். எவ்வளவோ பேர் தேர்தல் நேரத்திலே அவற்றை அகற்றவேண்டாம் என்று சொல்லியும், கட்டிடங்களை எல்லாம் கூட இடித்துத்தள்ளி, ரோடுகளில் ஆக்கிரமிப்பு (என்குரோச்மெண்டு) செய்யக்கூடாது என்று நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். தேர்தல் நேரத்திலே இவ்வளவு தொல்லைகளை வைத்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] 8th March 1969

துக்கொள்ளுகிறார்களே என்று நான் கூட நினைத்தேன். ஆனால் காங்கிரஸ் அரசு போய், இந்த தி.மு.க. அரசு வந்தவுடன் மீண்டும் அவர்கள் எல்லாம் ஆக்கிரமிப்பு செய்ய ஆரம்பித்து புதிய கடைகள் கட்டப்பட்டு ரோடுகள் மறைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அது என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை. எந்த ரோட்டில் போனாலும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அவர்களை எல்லாம் துரத்திவிட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு தனியாக வேறு இடங்களை ஆர்ஜிதம் (acquire) செய்து கொடுத்து அந்த இடத்தில் வீடுகளை கட்டிக்கொள்ளச் சொல்லலாம். எந்த எந்த இடத்தில் ரோடுகளில் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த இடங்களில் உள்ளவர்களுக்குத் தனியாக 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து, பிரித்து இனாமாகக் கொடுத்து வீடு கட்டிக்கொள்ளச் சொல்ல ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் ரோட்டில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்து வீடுகட்டிக் கொண்டு போக்குவரத்துக்குத் தொல்லை கொடுக்க நாம் உடந்தையாக இருக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக்கிரமிப்பை அதிகாரிகள் நீக்குவதற்கு முனைகிறார்கள். அதற்கு என்று இருக்கின்ற எத்தனையோ ஆட்கள் ஒரு விண்ணப்பத்தை தயாரித்து எடுத்துக்கொண்டு நேராக அமைச்சரிடம் சென்று ஸ்டே (stay) வாங்கிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். 'தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வை; கடையு பூரிக்காதே' என்று ஸ்டே உத்திரவு கொடுத்து விடுகிறார்கள். தாற்காலிகம் என்றால் இன்னும் 20 வருடம் ஆகும். எதை எடுத்தாலும் ஸ்டே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஸ்தல அதிகாரிகள் எதைப் பார்த்துச் செய்தார்கள் என்று அமைச்சர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பது இல்லை. எதோ கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள், ஆகவே ஸ்டே கொடுத்துவிடுவோம் என்று கொடுத்துவிடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : சட்டப்படி உள்ள உரிமையை கொடுப்பதற்குத் தான் அதிகாரத்தை பயன்படுத்துகிறோம். கட்சிக்காரர்கள் வந்து சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக சலுகை கொடுப்பதில்லை.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி : பொது மக்களுக்குத் தொல்லை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேனே கனிர, அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. பொது இடங்களை ஆக்கிரமிப்பதோ, ரோடுகளில் குடிசை களைப் போடுவதையோ அனுமதிக்காமல் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது அனுப்பி கண்காணித்து வர வேண்டும். பொது இடங்களை ஆக்கிரமிக்க விட்டுவிட்டு, பிறகு ஆக்கிரமிப்பை நீக்குவது என்பது பிரச்சினையாக இருக்கும் என்பது மட்டுமல்லாமல், பரிசுப்பாடகவர் இருக்கும். தி.மு.க.யுட்கு வந்த பிறகு, சாலை மால்க்கில் இத்தகைய ஆக்கிரமிப்புகள் அதிகமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆக்கிரமிப்பை நீக்கி, ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் வீடு

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

கட்டிக் கொடுத்து, ககாதார வசதி செய்து கொடுத்துப் பொது இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நெடுஞ்சாலைகளில் உள்ள மாங்கள் காற்றில் அடிபட்டுப் போய்விட்டன. சாலைகளில் மாம் வளர்ப்பதில் இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் சாலைகளில் புளிய மாம், பனை மாம் வைத்திருந்தார்கள். திண்டிவனத்திலிருந்து சென்னை வரையில் கவனித்துப் பார்ப்போமேயானால், சாலையின் இருமருங்கிலும் புளிய மாமும், பனைமாமும் வளர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். அப்படி திட்டம் போட்டு செய்திருக்கிறார்கள். அண்மையில் எவிகளை ஒழிக்கவேண்டும் என்பதற்காக அந்த மாங்களில் உள்ள கிளைகள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு இன்று அந்த மாங்கள் எல்லாம் மொட்டையாக நிற்கின்றன. மேற்கொண்டு இவ்வாறு செய்யாமல் இருக்க சம்பந்தப்பட்ட இலாக்கா நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு போலீசார், பாதுகாப்பு கொடுப்பவர்கள், குழப்பத்தில் இருக்கிறார்கள். பொதுவாக நாட்டில் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி சரியாக இல்லை. ஏனென்றால் போலீஸின் குழப்பமான நிலையே ஆகும். எந்தக் கிளர்ச்சி நடந்தாலும் உடனடியாகச் சுதந்திரமாக நடவடிக்கை எடுக்கு அவர்களால் இன்று முடியவில்லை. எதற்கு எடுத்தாலும் அவர்கள் அமைச்சர்களின் உத்திரவை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர்களைச் சந்தித்துப் பேசி முடிவு எடுத்த பிறகுதான், எந்தக் கிளர்ச்சியானாலும் போலீசார் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதனால் தான் தமிழகத்தில் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீசுக்கு முழு அதிகாரத்தை கொடுத்து விடவேண்டும். முன்பு அப்படித்தான் செய்திருக்கிறார்கள். இன்று பல கட்சிகளின் கட்டணி சேர்ந்து வெற்றி பெற்று தி.மு. க.ழகம் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கின்ற படியால், ஒரு ஸ்டிரைக் ஏற்பட்டால் யார் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பது என்று போலீசுக்குக் குழப்பமாக இருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் செய்து கல் அடிப்பது, பன்னை கொளுத்துவது என்ற எப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை இருந்தாலும், போலீசாரால் தலையிட முடியவில்லை.

திரு. கே. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரசு ஆட்சி இருந்த காலத்திலே, கூட்டணி இல்லாமல் தனித்து ஆட்சி நடத்திய காலத்திலே, பச்சை மாங்கள் பற்றி எரிந்ததே, அது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி : அதைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லுவது என்றால் வெட்கம் ஏற்படும். உங்களுக்கு நான் வேண்டியவன் தான். ஆனால் என் காரின் பேரிலேயே 'இந்தி ஒழிக்' என்று எழுதி, அதற்கு ஒரு ரூபாய் கேட்டார்கள் தி.மு.

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] 8th March 1969

கழகத்தின் ஆட்கள், கட்டினியாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் போலீஸ் விஷயத்தில் தலையிடமாட்டோம்; கட்டுப்பாட்டை யார் மீறினாலும், சட்டத்தை யார் மீறினாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று போலீசுக்கு சொல்லிவிட வேண்டும். போலீசார் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் அவரைக் கலந்து பேசவேண்டும். இவரைக் கலந்து பேசவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடாது.

வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், வரியே போடாமல் ஆட்சி செய்யவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. யார் யார் அதிக வருவாய் பெறுகிறார்களோ, யார் யார் சலுகை பெற்று நன்மை அடைகிறார்களோ, அவர்களைப் பார்த்து வரி போட்டு, ஏழைகளுக்கு என்னென்ன உதவி செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய முற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புரோகிபிஷன் வைத்துக்கொண்டு, கள்ளுக்கடைகளை வைக்க மாட்டோம் என்று சொல்வதால் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் நஷ்டமாகிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். மற்ற நண்பர்களுக்கும் தெரியும். புரோகிபிஷன் இருப்பதால் அரசாங்கத்திற்கும் நஷ்டம், மக்களுக்கும் பலவித தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதை நீக்கிவிட்டு அதிலே வருகிற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்ற காரியங்கள் செய்யலாம். பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். நமது கட்சி, ஒரே தலைவர்கள், கள்ளுக்கடைகளை எடுக்கமாட்டோம் முதலமைச்சர் அவர்கள் புதுவையிலே நேற்று கூட பேசியிருக்கிறார். "நாங்கள் கள்ளுக்கடைகளில் தலையிடமாட்டோம்" என்று, ஒரே என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஒட்டு தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று அர்த்தம். ஒரே பாலிசியைச் சொல்லுங்கள் எங்கே போனாலும்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: புதுவையிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் "முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் கள்ளுக்கடைகளை ஒழித்துவிடுவார்கள். ஆகவே கள்ளுக்கடைகள் வேண்டும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் சென்றபோது அந்தக் கொள்கையிலே தலையிடமாட்டோம் என்று உறுதி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதையும் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: கள்ளுக்கடை இருப்பதால் புதுவையில் பொருளாதாரம் எப்படி இருக்கிறது? மக்கள் எவ்வளவு சுபிட்சமாக இருக்கிறார்கள்? அதை ஒரு கமிட்டி போட்டு பரிசீலிக்கவேண்டும். நீங்களும் நானும் போவோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் கள்ளுக்கடை விஷயத்திலே தலையிட மாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். புரோகிபிஷன் தோல்வியாகும். அதிலே நஷ்டமே தவிர வேறு ஒன்றுமே இல்லை.

தலைவராக அமர்ந்து இருக்கிற ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் புன்செய்துப் பற்றி சொன்னார்கள். அந்தத் துறை 20, 30 கோடி ரூபாய் சாப்பிட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு கோடி மக்களுக்கு சேவை செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதனாலே நஷ்டம்தான் வருகிறது. மக்கள் பணங்களை கோடிக்கணக்காகப் போட்டு நஷ்டம்

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

அடையும் வியாபாரத்தை அரசாங்கம் செய்யக்கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். பஸ்போக்குவாத்திலே நஷ்டம் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த அளவுக்கு என்று தெரியாது. அப்படி நஷ்டம் வரும் காரியங்களை அரசாங்கம் தலையிட்டு செய்யக்கூடாது. அதை தனி பார் துறையிலே செய்தால் நமக்கு எத்தனையோ சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு கமிட்டியைப்போட்டு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம்: இதற்காக ஹைபவர் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 31-3-1969-க்குள்ளாக தன்னுடைய முழு பரிந்துரைகளையும் வழங்கப் போகிறது. ஆனால் not for denationalisation. . . .

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: தனியாரிடத்திலே போனாலும் சம்பளத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள். ஆனால் நஷ்டத்திலே இப்படி ஒரு நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டாம்.

நமது திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் பஸ்கள் வேகமாகப் போகின்றன என்று சொன்னார்கள். வேகமாகப் போகிறதை நான் வரவேற்கிறேன். நான் அந்த பஸ்களிலே அடிக்கடி போகிறேன். அவர்கள் டிராபிக் இல்லாத இடங்களிலே வேகமாகப் போகிறார்கள். டிராபிக் இருக்கிற இடங்களிலே வேகம் குறைவாகப் போகிறார்கள். ஆனால் குறித்த நேரத்திலே 11½ என்றால் அந்த நேரத்திற்குத்தான் போகிறார்கள் என்று கூறி இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. கே. ஷண்முகம்: மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது, அதனை வரவேற்கும் முறையில், சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். முக்கியமாக பி.யு.சி. வகுப்பிலே இலவசக் கல்வியை அளித்து இருப்பதும், புதிய வரிகள் எதுவும் போடாமல் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்து இருப்பதும், அவர்களுக்கு ஏழைகளின் மீதும் நாட்டு மக்களின் மீதும் உள்ள அன்பையும், பற்றுக்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன என்று நான் நான் கருதுகின்றேன். ஆகவே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை மகிழ்வோடு நான் வரவேற்கிறேன்.

முக்கியமாக இந்த பி.யு.சி. இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி நமது மன்றத்தில் உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் சந்தோஷம் அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது இலவசக் கல்வி பி.யு.சி. வகுப்பில் கொடுப்பதால் ஏற்கனவே இருந்துவரும் மாணவர் வேலை நிறுத்தம் இன்னும் அதிகமாகிப் போகும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இலவசக்கல்வி பி.யு.சி. வகுப்பில் கொடுப்பதனால் வேலை நிறுத்தங்கள் அதிகப்படும் என்ற அவருடைய கூற்றை நான் சிறிதும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. கல்லூரி வேலை நிறுத்தங்கள் எத்தனையோ காரணங்களால் ஏற்படுகின்றன.

[திரு. டி. கே. அண்ணாமலை] 8th March 1969

மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். பொறி இயற் கல்லூரி மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இலவசக் கல்வி பயில்பவர்கள் அல்ல. வேலை நிறுத்தங்கள் பொதுவாக மாணவர்களிடையே, நம்முடைய தமிழகத்தையிட, வட இந்தியாவில் அதிகமாக நடைபெறுகின்றன என்பதை பத்திரிகைச் செய்திகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. சார்பு பல்கலைக் கழகத்திலே வேலை நிறுத்தம் தீர்க்கப்படாத ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். எனவே பி.யு.சி. வகுப்பிலே இலவசக் கல்வி பயிலவதனால் மாணவர்களின் வேலை நிறுத்தம் அதிகரிக்கும் என்று சொன்ன அவர்களுடைய பேச்சை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பி.யு.சி. வகுப்பில் இலவசக் கல்வி கொடுப்பதாக நமது தமிழக அரசு அறிவித்து இருப்பதை இந்த நாட்டில் உள்ள ஏழை மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள் என்பதில் சிறிதும் ஐயப்பாடு கிடையாது.

அடுத்தபடியாக மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் உள்ள உறவு முறையினைப் பற்றி நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே பல பக்கங்களிலே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். இதைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மிக நன்றாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய பேச்சு தமிழரசுக் கழகத்தின் குரலாக இங்கு ஒலித்தது. மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள உறவு எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசில் அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றிலே பல அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வரவேண்டும். அப்படி வந்தால்தான் மாநில அரசு சரியாக செயல்பட முடியும் என்ற கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள், பல ஆண்டுகள் தமிழரசுக் கழகத்திலே இருந்தவர்கள். அதனால் அவர்கள் உள்ளத்தில் இருந்த தமிழரசுக் கழகத்தின் கருத்துக்களை அவர்கள் வெளிப்படுத்தியது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியாக இருந்தது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வெளிநாட்டு உறவு, ராணுவம், போக்குவரத்து இந்த மூன்று அதிகாரங்களையும் மத்திய அரசுக்கு என்றும், ஏனைய அதிகாரங்கள் அனைத்தும், மாநில அரசுக்கு என்றும் மாற்றி விட்டால் தான் ஒவ்வொரு மாநிலமும் சரியாக இயங்க முடியும் என்பது தமிழரசுக் கழகத்தின் அடிப்படையான கொள்கை. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட போது 'உறவுக்குக் கை கொடுப்போம். உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்' என்று சொன்னார்கள். உரிமைக்குக் குரல் மாத்திரம் கொடுத்தால் போதாது. இந்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிவிப்பிலே மாநில சுயாட்சி என்ற பதத்தையும் அதன் அவசியத்தையும்

1969 மார்ச் 8] [திரு. டி. கே. அண்ணாமலை]

குறிப்பிட்டு அதுபற்றிய சில வாக்கியங்களை சேர்த்து அழுத்தமாகச் சொல்லியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தாகூர் நாடக 'அரங்கத்தைப் பற்றி கலைஞன் என்ற முறையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆளுநர் உரையின் மீது நான் பேசியபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தாகூர் நாடக அரங்கம் இந்த ஆண்டில் கட்டப்பட முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி தமிழக அரசு கொடுத்துள்ள ஒரு அறிவிப்பினை நான் பார்த்தேன். அதை இங்கே படிக்கிறேன். பண்பாட்டுத் திட்டங்கள் என்னும் தலைப்பின் கீழ் தாகூர் நினைவு மண்டபத்தைக் கட்டுவது என்ற துணைத் தலைப்பில் இந்த விளக்கக் குறிப்பு அமைகிறது. 1969-70-ல் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 5 லட்சம். கவி ரவிந்திரநாத் தாகூரின் தூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டதையொட்டி மாநிலத் தலைமையிடத்தில் நிலையான மூடப்பட்ட அரங்கம் நினைவு மண்டபம் கட்டுவதற்கு ரூ. 2½ லட்சம் அளவில் நிதி உதவியளிக்க இந்திய அரசு முன் வந்துள்ளது. மாநில அரசு இந்தத் திட்டத்தில் பங்கேற்க ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. அனைவரும் அமர்ந்திருக்கக் கூடிய மூடப்பட்ட அரங்கத்திற்காக வரைபடங்களும் மதிப்பீடுகளும் தயாரிக்கப்பட்டன. 1960 நவம்பரில் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. கட்டிடப் பணியும் தொடங்கப்பட்டுவிட்டது. 1969-70-ல் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 5 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியாக அவர்களுடைய அறிவிப்பில் கூறப்படுகிறது. 1960 நவம்பரிலே அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு இத்தனை ஆண்டுகளாக அங்கே கட்டப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால் ஒன்பது மிகச் சிறிய அறைகள். அந்த அறைகளைத் தவிர மற்ற இடங்கள் யாவும் பொட்டலாக இருக்கின்றன. இதைக் கட்டுவதற்கும் வரைபடம் தயாரிப்பதற்கும் ரூ. 7 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது என்பதை இந்த அறிவிப்பு கூறுகிறது. நான் அதைப் பார்ப்பதற்கு நான்கைந்து நாட்களுக்குமுன் அங்கே போயிருந்தேன். அங்கே ஒருவர் படுத்திருந்தார். அதைப் பாதுகாக்கும் அன்பர் என்று நினைக்கிறேன். அவரை எழுப்பிக் கேட்டேன். இதற்கு ஏழு லட்சம் செலவிடப்பட்டது என்று அரசு அறிவிப்பு கூறுகிறதே. 9 அறைகளுக்கு மட்டுமா 7 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது என்று கேட்டேன். அவர் கொஞ்சம் கலையுள்ளம் படைத்தவர் என்று நினைக்கிறேன். நகைச் சுவையோடு எங்காவது தூக்கிப் போட்டிருப்பார்கள் என்று சொன்னார். அந்த ஏழு லட்சம் எவ்வாறு செலவிடப்பட்டது? எந்தெந்த அடிப்படையில் செலவிடப்பட்டன என்பதையெல்லாம் முந்தைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அதைத் தெரிந்துகொள்ள இந்த மன்றத்திலுள்ள எங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று நம்புகிறேன். எனவே எந்தெந்த வகையில் செலவிடப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரத்தை மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிந்து கொள்ளும் முறையில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவேன். இது வரையில்

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்] [1969 மார்ச் 8]

செலவானது ஏழு லட்சம் என்றால் ஐந்து லட்சத்தில் முழுக் கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்படுமா என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது. அதற்குரிய திட்டமும் தெரிந்தால் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். அது மாத்திரமல்ல நம் அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரமும், கேரளம், கன்னடம் ஆகிய இடங்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும் தாகூர் நினைவு அரங்கங்களிலே, அங்குள்ள சங்கீத நாடக சங்கத்திற்கும் இடம் ஒதுக்கப்பட்டு அலுவல்கள் நடைபெறுகின்றன. அதேபோல இங்கே கட்டப்படும் தாகூர் அரங்கத்தில் சங்கீத, நாடக சங்கத்தின் அலுவலகத்தையும் வைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பாக அமைக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய வேண்டுகோளினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பருவ மழை தவறிவிட்டதால் தண்ணீர்க்கஷ்டம் நம் முடைய தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி அனேகமாக எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். சென்ற ஆண்டிலே தமிழிசைச் சங்கத்தின் பண் ஆராய்ச்சிக் கூட்டம் நடைபெற்ற போது மழை பெய்யும் விஷயமாக அங்கே பேச்சு நடந்தது. ஒரு நாள் முழுவதும் பல கருத்துக்களைப் பல அன்பர்கள் சொன்னார்கள். மழை பெய்வதற்காகப் பண்டை நாட்களில் கடைப்பிடிக்கப் பட்ட ஒரு நல்ல வழியினைப் பற்றி கூறினார்கள். மேகராகக் குறிஞ்சி என்னும் நீலாம்பரி ராகத்தில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் எழுதியுள்ள சில பாடல்களை கூட்டுப் பிரார்த்தனையாக—வழிபாடாக நடத்தினால் நிச்சயமாக மழை பெய்யும் என்று பல ஓதுவார்கள் கருத்துக்கள் வெளியிட்டார்கள். இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களில் பலருக்கு வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனாலும் கூட நன்றாகப் பாடக்கூடிய

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நீலாம்பரி ராகத்தில் பாடினால் தூக்கம் வரும் என்று சொல்வார்களே, வருணன் தூங்கிவிட்டால் என்ன செய்வது?

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : நீலாம்பரி ராகம் குழந்தைகள் தாலாட்டில் பாடுவது என்பது எனக்கும் தெரியும். அதை மழை வருவதற்கும் பயன்படுத்தலாம் என்று பண் ஆராய்ச்சிக் கூட்டத்தில் பொறுப்புள்ள ஓதுவார்மூர்த்திகள், பாடக் கூடியவர்கள், பாடிக்காண்பித்தார்கள். மேகராகக் குறிஞ்சி என்ற ராகத்தின் பெயரே மேகத்தை வரவழைப்பதற்கு அமைந்தது போன்றிருப்பதால், தெய்வ சக்தியில் நம்பிக்கை உள்ளவன் என்ற முறையில் நான் அதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். பெரும் செலவு ஒன்றும் இதற்கு ஆகிவிடாது. ராஜா சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. அவர்கள் கூட அந்தக் கூட்டத்தில் அன்று கலந்து கொண்டார்கள். அவர்களும் இதைச் செயல்படுத்தி பார்க்கலாம்; இதற்கான வழிவகை ஏற்படுத்தலாம் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். நம்முடைய அறநிலையத் துறையில், ஆலயங்களில் நடைபெறும் வழிபாட்டோடு மழை பெய்வதற்காக மேகராகக் குறிஞ்சியில் இருக்கிற திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய பாடலையும் பாடி பிரார்த்தனை செலுத்த முன்வந்தால், அது உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்

1969 மார்ச் 8]

பட்ட அதிகாரிகளிடம் சொல்லி ஆலயங்களில் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்தால் அதில் தவறில்லை. மழை வேண்டுமென்றிருக்கிற இன்றைய நிலையிலே, அப்படி ஒரு முயற்சி செய்து பார்க்கலாம் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அந்த நல்ல காரியம் நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஷண்முகம் அவர்களே செய்வார்களானால் பெரும் பலனளிக்கும் என்று நம்புகிறேன். மழையைப் பெய்யவைத்து, ஒரு பகுதியிலே நிவர்த்தி செய்தால் கூட, அதை பரீட்சார்த்தமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பல நல்ல ராகங்களைப் பாடுகிற தமிழ்நாட்டிலுள்ள தலைசிறந்த பாடகராக இருப்பதால், அறநிலைய அமைச்சரின் அனுமதி இல்லாமலேகூட செய்துகாட்டலாம். அதன் மூலமாக மழை பெய்தால் எங்கும் அது நடைபெற முயற்சி செய்வோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நீலாம்பரியில் மழை பெய்யவில்லை என்றால் கடைசியாக முகாரி வைத்துப்பார்க்கலாமா?

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், எப்போதும் அழுவதிலேயே கவனமாக இருக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்தே தெரிகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் நல்ல எண்ணத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் இதில் செயல்படுவது என்பது சாத்தியமல்ல. கூட்டு வழிபாடு நடத்த வேண்டுமென்றால் அது அரசாங்கத்தின் ஆதரவோடு தான் நடைபெறவேண்டும். அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறையிலே ஆணையிட்டு, ஆலயங்களிலேயே அவை நடைபெற்றால் சிறப்பாக இருக்கும். விஞ்ஞானத்தில் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் கலந்தால், பலன் அளிக்குமா அளிக்காதா என்று தெரிந்துகொள்ள இது ஒரு வாய்ப்பாகவும் இருக்கும்.

இந்த ஆண்டு திரைப்பட துறைக்கு பரிசு வழங்குவதை பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்று ஆளுநர் உரையிலே பேசும் பொழுது தம்முடைய கருத்து வேற்றுமையைத் தெரிவித்தார்கள். 'காவல்காரன்' படத்திற்கு முதல் பரிசு கொடுத்திருக்கக் கூடாது என்பதும் சிறந்த நடிகராக நண்பர் எ. வி. எம். ராஜன் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்பதும் அவர்களுடைய கருத்து என்பது அவர்களுடைய பேச்சிலே இருந்து புலப்பட்டது. திரைப் படத்திற்கு வேண்டிய பரிசுகள் ஒருவருடைய தனிப்பட்ட விருப்பத்திற்கு அவர்களுடைய முடிவுப்படி கொடுக்கப்பட்டது அல்ல. அதற்காக தனியாக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அக் குழுவுக்குப் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒருவரைத் தலைவராக நியமித்தார்கள். அக் குழுவின் தீர்ப்புப்படிதான் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறை கூறுவதாக இருந்தால் இனி அக் குழுவை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்ல அவர்களுக்கு பூரண உரிமை உண்டு. அக் குழுவில் உள்ளவர்களின் பெயர்கள் எல்லாம் முன்கூட்டியே பத்திரிகையிலே வெளி வந்தன. நண்பர் அவர்கள் அப்பொழுதே வேண்டுமானாலும், இக் குழுவின் மீது பெரும்பான்மையான பொது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்] [1969 மார்ச் 8]

எனவே இந்தக் குழுவை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கலாம். அப்பொழுதுதான் இந்த பரிசு திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறும், என்றும் சொல்லி இருக்கலாம். அப்படி எதுவும் செய்யாமல், முடிவுக்குப் பிறகு நல்ல காரியத்தின் மீது இவ்வாறு குற்றம் சாட்டுவது சரி அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு திரைப் படத் துறைக்கு பரிசு வழங்க முன் வந்ததை, இம் மாநிலத்திலே உள்ள பெரும்பான்மையானவர்கள் பாராட்டி வரவேற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தகவலை இந்த சபையின் தலைவர் அவர்கள் மூலம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் இந்த மாநிலத்திலே ஆட்சி செலுத்தியபோது 'ஓளவையார்', 'கட்டபொம்மன்', 'கப்பலோட்டிய தமிழன்' ஆகிய நல்ல உயரிய படங்கள் வந்தன. அந்தப் படங்களை வரவேற்று, அவற்றை உருவாக்கிய தயாரிப்பாளர்களை ஊக்குவிக்கும் முறையிலே காங்கிரஸ் அரசு எந்தவிதமான செயலும் செய்யவில்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 'ஓளவையார்' திரைப்படமாக வந்த காலத்தில், ஓளவையார் நாடகத்தைப் பல ஆண்டுகளாக நடத்தி வந்தவன் என்ற முறையில், அந்தப் படத்திற்கு கேளிக்கை வரியிலே இருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு எழுதினேன். ஆனால், என்னுடைய கடிதம், அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் அரசினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. கட்டபொம்மன், கப்பலோட்டிய தமிழன் ஆகிய தேசிய வரலாற்றுப் படங்கள் வந்தபொழுது, அதனுடைய தயாரிப்பாளர் எவ்வளவு நஷ்டம் அடைந்தார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவருக்கு அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் அரசு ஒரு பாராட்டு கூட அளிக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த படங்களுக்கு, அன்றைய அரசு கேளிக்கை வரியை ரத்து செய்ய வில்லையே என்பது எங்களுக்கெல்லாம் வருத்தமாக இருந்தது. அந்த நாளிலே பொறுப்பான அமைச்சர்களைச் சந்தித்து எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தோம். பையனில்லை, இன்னொரு முக்கியமான தகவலை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கும் பெரும் தலைவர் ஒருவர் கட்டபொம்மனையும், கப்பலோட்டிய தமிழனையும் பார்க்க வேண்டும், அந்தப் படங்களுக்கு கேளிக்கை வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும் அப்பாடங்களின் தயாரிப்பாளரும் அப்படங்களில் நடித்த நடிகிய நடிகளும் பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது எனக்குத் தெரியும். காங்கிரஸ் பெருந் தலைவர் அந்தப் படத்தின் ஊட்சிகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்களைத் தனியாக அழைந்தும் அந்தப் படங்களைப் போட்டுக் காட்ட ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகும்கூட, அந்தப் பெரும் தலைவர், இன்று வரையில் அந்தத் தேசிய வரலாற்றுப் படங்களைத் திரும்பிக்கூட பார்க்கவில்லை என்பது மிக மிக வருந்தத் தக்கதாகும். இவற்றை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, நல்ல தரமான படங்கள் வெளி வர, பரிசுத் திட்டத்தை கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டிற்குரியதாகும்.

1969 மார்ச் 8] [திரு. டி. கே. ஷண்முகம்]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அந்தப் படத்தை நான் பார்த்து விட்டு அப்பெருந்தலைவரிடம் 'நல்ல படம்' என்று சொல்லி விட்டேன்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : மிக்க நன்றி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த கலை உணர்ச்சி உடையவர் என்பது தெரிகிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இன்னும் இரண்டு பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது, ஆறரை மணிக்குள் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : அநேகமாக முடித்துவிடுவேன் என்று நினைக்கிறேன். ஆண்டுதோறும் கலப்பு மணம் செய்து கொள்ளும் தம்பதிகளுக்குப் பரிசு வழங்குவதும் இந்த அரசின் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நாட்டிலே ஐராதியின் பெயராலேயும் மதத்தின் பெயராலேயும் இழைத்துவருகின்ற கொடுமைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதே எங்களுடைய எண்ணம். எனவே, இந்தத் திட்டம் மேலும், மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, ஊக்குவிக்கப்படுமானால், நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவோம். மற்றும், கலப்புமணம் செய்யும் இளைஞர்களுக்கு தமிழக அரசிலே உத்தியோகச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் எத்திராஜுலு அவர்கள் இதைப்பற்றி மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். கலப்பு மணம் மூலமாகப் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இந்த அரசு உத்தியோகச் சலுகைகள் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வகையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எண்ணியதை இந்த அரசு அவ்வாறே பின்பற்றி இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை செய்யும் என்பதிலே எனக்கு கொஞ்சமும் ஐயம் இல்லை.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையின் மீது நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகையில், 'மீன் கொடியை' பற்றி குறிப்பிடும்போது 'கருவாட்டுக்கொடி' என்று சொன்னார்கள். ஒரு நாட்டுக்கு கொடி என்பது ஒரு புனிதமான சின்னம் அகும். வில், பலி, கயல் ஆகிய மூன்று சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்ட கொடி பழங்காலத் தொட்டு தமிழர்களின் கலாச்சார கொடியாக மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் மூவேந்தர்களின் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க அந்த சின்னங்களை மிக மரியாதையாக இன்றைக்கும் தமிழர்கள் போற்றி வருகிறார்கள். இலட்சோப இலட்சம் தமிழர்கள், தமிழகத்திலேயும், பிற மாநிலங்களிலேயும் எத்தனை, எத்தனையோ தமிழ்ச் சங்கங்கள் தங்களுடைய சின்னமாக புலி, வில், மீன் சின்னங்களை ஏற்றுத் கொண்டிருக்கின்றன. டெல்லி, கல்கத்தா, பர்பாய், பெங்களூர் ஆகிய இடங்களிலே கமியிச் சங்கங்கள் இருந்து வருகின்றன. அவை எல்லாம் இந்தச் சின்னத்தை தம்முடைய சின்னமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக, தமிழக அரசின் ஒரு அங்கமான, சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் மீது அதிகாரம் பெற்ற சின்னமாக வில், புலி, மீன் பொறிக்க கொடி பறக்க விடப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் இதை முன்பே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய பெருமைக்கு உரிய சின்னங்கள் தமிழ் அரசு இயக்கக் கொடியிலேயும் இருக்கின்றன.

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்] [1969 மார்ச் 8]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மின் சின்னம் தானே. அதை ஏன் கொடியிலேயும் போட்டு நாற்றத்திற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும்?

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : கொடியிலே பொறிக்கும் சின்னத்தை உயிர் உள்ள மீனாகவே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மதிக்கிறார் என்று தெரிகிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் யார் மீதோ கோபத்தை வைத்துக் கொண்டு, மின் கொடியை 'கருவாட்டுக் கொடி' என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு அவர் குறிப்பிட்ட பொழுது எத்தனை ஆயிரம் உள்ளங்கள் புண்பட்டு இருக்கும் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. அவருடைய பேச்சு எங்களை எல்லாம் பண்படுத்துவதாகத் தான் அமைய வேண்டுமே தவிர புண்படுத்துவதாக அமையக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். மின் சின்னம் பாண்டிய நாட்டிற்கே உரியதாகும். பாண்டியன் மின் கொடி எப்பொழுது தோன்றியது என்பதை காலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாகும். அந்தக் கொடியை கருவாட்டுக் கொடி என்று சொன்னது எனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை தந்தது. தமிழ் உணர்வே இல்லாதவர்கள் தான் இப்படிச் சொல்ல முடியும். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், தமிழ் அறிவு பெற்றவர், கலை உள்ளம் படைத்தவர். அவர் எப்படி இதைச் சொன்னார் என்பது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட, தமிழ் உணர்வுகளுக்கு விரோதமாகக் காங்கிரஸ் ஆட்சி செயல்பட்டால் தான், எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இன்றைக்கு காங்கிரஸ் காரர்கள் அமர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்று கூறிக் கொள்கிறேன். இன்னமும் அவர்களுக்கு அந்த உணர்வுகள் புரியவில்லை என்றால், என்றோ ஆளும் கட்சியாக வர வாய்ப்பு இல்லை என்பதையும் அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திருமால் பத்து அவதாரங்கள் எடுத்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று மச்சாவதாரம். மச்சாவதாரம் மின் அவதாரம் என்று குறிப்பிடுவார்களே தவிர, 'கருவாட்டு அவதாரம்' என்று யாரும் குறிப்பிடுவது இல்லை. ஏனவே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இது போன்ற வார்த்தைகளைச் சொல்லி இந்த அவையில் வீற்றிருக்கின்ற எங்கள் உள்ளங்களை புண்படுத்தவேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு, நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, மகிழ்ச்சி தெரிவித்து முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* **திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சுமார் 16 கோடிக்கு மேல் துண்டு விழும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் தான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மதிப்பீட்டிலும் 49 கோடி ரூபாய் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் எவ்வாறு சரி

[1969 மார்ச் 8] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

கட்டப்படும்? இன்னும் நம் நாட்டில் உள்ள ஏழை மக்கள் மீது வரிச் சுமத்தப்படுமா அல்லது ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷனிடமிருந்து வராதாடி நமது அரசாங்கம் நிதியைப் பெற்று நிறைவேற்றமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆனாலும் இந்த அரசு வரிச் சுமையை இனியும் ஏற்றாது என்ற நம்பிக்கைபோடு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கின்றேன்.

அடுத்ததாக விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பருவ மழை தவறிய காரணத்தால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு, நம் நாட்டிலிருந்து கோளத்திற்கு நாம் உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு கொடுத்தது போக, இன்றைக்கு நம் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கே உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, மத்திய அரசை எதிர்பார்க்கின்ற நிலையில் நாம் இருக்கின்றோம். இந்தச் சூழ்நிலையில் நம்முடைய அரசு பல மாவட்டங்களை பஞ்சப் பிரதேசங்களாக அறிவித்து, பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக அந்த மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பல லட்ச ரூபாய் அளவுக்கு தொகை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இருப்பினும் இன்னும் முன்னேற்றத்திற்காக செய்யவேண்டிய சில வேலைகளை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், திருவாங்கூர் சமஸ்தான அரசாங்கம் ஆட்சி செய்த காலத்தில், கோதையாறு திட்டத்தை அன்று சிப் என்ஜினியராக இருந்த மின்சல் துறை அவர்கள் திட்டம் போட்டு அங்கே 7 அணைக்கட்டுகள் கட்டவேண்டும் என்ற திட்டத்தை வைத்து அதில் முதலாவதாக பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி, சிறுறுறு 1, 2 அணைக்கட்டுகள் முடிந்திருக்கின்றன. இது போக பன்னி வாய்க்கால், துணிச்சி ஆகிய அணைகள் அதில் உட்பட்டிருக்கின்றன. பேச்சுப்பாறை, பெருஞ்சாணி அணை திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காரால் கட்டப்பட்டது. ஆகவே பாக்கி இருக்கக் கூடிய அணைகளை எல்லாம் பூர்த்தி செய்வது நமது அரசின் கடமை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் தோவாணை பஞ்சாயத்து யூனியனில் முக்கியமாக பொய்கை ரிசர்வாயர் திட்டமும் சிப் என்ஜினியரால் தயாரிக்கப்பட்டது. இன்னும் உலகினி, பூதத்தான் கோயில் அணை, தடிக்காரன் கோணத்தில் சிறு அணை இவை தவிர நீர்பாசனங்களாக மலைப்புறமாக தடுப்புக் கவர் போட்டுச் செய்ய நமது அரசு சர்வேக்கள் நடத்தி, அதற்கான வேலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தின் உணவு பற்றாக்குறையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக இந்தப் பாசன திட்டங்களை அவசரமாக நாம் முடித்தாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். கோதையாற்றில் மேல் அணையும், கீழ் அணையும் கட்டி முடிவாகின்ற தருணத்தில் இருக்கிறது. இந்த பாசன வசதி எல்லாம் செய்ததிலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள நாங்குனேரி தாலுக்காவில் வரட்சி பிரதேசமான ராதாபுரத்திற்கும் உதவியாக இருக்கிறது. ராதாபுரம் சானல் பூர்த்தியாகி இருக்கின்ற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த சிறு பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றினால் சுமார் 50 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்பதை

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [1969 மார்ச் 8]

இந்த அவையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இதை முதலாவது திட்டமாக எடுத்துச் செய்தால், ராதாபுரம் சாலைக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையின் மீது பேசுகின்றபோது நான் விமான மூலம் விவசாயத்துக்கு மருந்து அடிப்பது பற்றி குறிப்பிட்டேன். எங்கள் பகுதியில் மலைகள், பள்ளத்தாக்குகள், நில பாப்புகளில் பனைமாங்கள் மற்ற மாங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால் விமான மூலம் மருந்து அடிப்பதற்கு அங்கே பல வசதிக் குறைவுகள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் சாகுபடி, மறு பக்கம் அறுவடை என்று ஒரே சமயத்தில் அங்கே நடைபெறுவதால், விமான மூலம் மருந்து அடிப்பது கஷ்டம். ஆகவே அரசாங்கம் அதற்காக ஒதுக்கி இருக்கின்ற தொகையை, மான்யத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கொடுத்தால், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பயிர்களுக்கு பூச்சி மருந்து அடிக்க அந்தத் தொகையை பஞ்சாயத்து யூனியன் பகிர்ந்து கொடுக்கும் என்பதை நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் முன்னால் இங்கே விவாதித்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பூச்சி மருந்து ஆகாய விமானம் மூலம் அடிக்கின்ற நேரத்தில் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட இடைபூறுகள் எல்லாவற்றையும் கவனத்தில் கொண்டோன் அடிக்கப்படுகிறது. அப்படி அடிப்பதில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி அந்தப் பகுதிகளில் நிறைய மரங்களோ குளங்களோ இருந்தால், அந்த மாதிரியான இடங்களில் பூச்சி மருந்து அடிப்பது கிடையாது. அடிக்கக் கூடிய பகுதிகளில் குளம், மரம் இடையே வருமானால், அங்கேயெல்லாம் சிகப்புக் கொடி பிடித்துக்கொண்டிருந்து, அங்கே அடிக்காமல், மற்ற பகுதியில் அடிக்கிறார்கள். ஏக காலத்தில் பயிர்கள் நட்ட இடங்களில் தான் பூச்சி மருந்து அடிக்கப்படுகிறது. ஒரு பகுதியில் ஒரு இடத்தில் அறுவடை செய்து மற்றொரு இடத்தில் பயிராக இருக்கிற போது பூச்சி மருந்து அடிக்கின்ற நிலை இருக்காது. ஏக காலத்தில் நடவு நட்டு பூச்சி மருந்து அடிக்கவேண்டி வந்தால் அடிக்கப்படுகிறதே தவிர, கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட மாதிரி சங்கடங்கள் இருந்தால், விவசாய இலாக்கா அந்தப் பகுதியை சிபார்சு செய்யாது.

திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்வது தான் நமது சர்க்காரின் கடமை. திருநெல்வேலி மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் எல்லாம், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் போன்று கண்பார்வைக்கு எட்டிய தூரம் வரை 5, 6 மைல் விவசாயம் என்ற நிலை இல்லை. இங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகள் சிறு சிறு விவசாயிகள். நிலங்களுக்கு இடையே மரங்கள், ஆகவே விமான மூலம் மருந்து அடிப்பது கஷ்டம் என்பதால், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மான்யத்

8th March 1969] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

தொகையை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பூச்சி மருந்து வாங்க அளிக்கவேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : விமான மூலம் பூச்சி மருந்து அடிப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்ததால் நான் 'அடிக்கக்கூடிய பகுதியில் அடிப்பார்கள்' என்ற கருத்தைச் சொன்னேன். மாநில அரசு பூச்சி மருந்துக்குத் தான் மான்யம் வழங்குகிறது. ஆகாய விமானத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் தொகை வழங்குகிறது. மாநில அரசு பூச்சி மருந்து அடிக்கும் போது தான் மான்யம் வழங்குவார்கள்.

அடுத்ததாக கல்லூரி புகழுக வகுப்புக் கல்வியை இலவசமாக்கிவதை பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்பதை மாற்றி எழைகளுக்கு மட்டும் கொடுப்பது ரோம்பவும் நல்லது. பண வசதி படைத்தவர்களிடம் இருந்து வசூலித்து ஏழை மாணவர்களுக்கு இன்னும் உதவி செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய எளிய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் பல ஜில்லாக்களில் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும் 4, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. சென்ற வருஷம் சில பள்ளிகளுக்கு ஆள் எடுக்கவில்லை. சில பள்ளிகளில் ஆள் குறைத்தார்கள். ஆனால் இந்த வருஷத்திலே அது முடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளிகளை மூடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. நமது நாட்டு ஜனப்பெருக்கத்தால் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் மேலும் தேவைப்படுகிறார்கள். படித்தவர்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருந்தாலும் மேலும் மேலும் ஆசிரியர்கள் தேவையாக இருப்பதால் அதைத் தொடர்ந்து நடத்தும்படியாக தாழ்மைபுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலை இழந்த இந்த ஆசிரியர்களுக்கு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கான குறுகிய காலப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு இந்த ஆசிரியருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. மதுரை நகரத்தில் உள்ள தனியார் பள்ளிக்கு வேலைக்குச் சேர உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் அந்த ஆசிரியர் பள்ளிக்குச் சென்று நிர்வாகிகளிடம் வேலை ஒப்புக் கொள்ளக் கேட்டவுடன், இங்கு அதற்குள்ள சவுகரியங்கள் இல்லை, நீங்கள் டி.இ.ஓ.-வைச் சென்று பாருங்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அந்த ஆசிரியரின் நிலைமை திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருக்கிறது. அதையும் உடனடியாக கவனித்து அவருடைய குறைபாடுகளைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று நான் இங்கே நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] 8th March 1969

அடுத்து சுகாதாரத்தைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் மெம்பர்களெல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். மருத்துவ மனையில் மருந்துகள் தட்டுப்பாடு உள்ளது. ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் அங்கே கியூவில் நின்று மருந்து வாங்க வேண்டுமானால் மருந்து இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இதை நான் குறையாகச் சொல்ல வில்லை. நமது சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனத்தில் கொண்டு இந்தக் குறைகளை நீக்கவேண்டும். தோவாரி பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் செண்பகராமபுரத்தில் அமைக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையைச் சொல்கிறேன். அது கண்ணன்புதூர் என்ற ஊரில் தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தில் தற்காலிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அசௌகரியமான இடம். அது தகுதியான இடமில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலேயே அந்தக் கட்டடத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்கும் படியாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கான இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்ததாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் நமது மாநிலத்தில் வேகமாக வளர்ந்து இருக்கின்றன. அந்த இலாகாவிக் முக்கியமானது. அது மக்களுக்குத் தேவை. அதன் சேவை நாட்டுமக்களுக்கு நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கும் ஸ்தாபனம் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இலாகாவில் பணி புரியும் சிப்பந்திகளுக்கு உற்சாகம் ஊட்டவேண்டியது அரசினுடைய கடமையாகும். ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் செய்யப்படுவதாகத் தெரிகிறது. கூட்டுறவு இலாகாவில் உள்ள சிப்பந்திகள் ஆடிட் செய்த கணக்குகளை திரும்பவும் சோதனை செய்வதற்காக மற்ற இலாகாவிலே உள்ள சிப்பந்திகள் அடங்கிய குழு ஒன்றை நமது அரசாங்கம் நியமித்து இருப்பதாக அறிகிறேன். இப்பொழுது ஆடிட் குழுவில் அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரல் ஆபிசிலேயிருந்தும், மற்ற இலாகாவிலே இருந்தும் சிப்பந்திகள் இடம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு இலாகா சிப்பந்திகள் இடம் பெறவில்லை. ரெயில்வே டிபார்ட்மென்டில் ஊழியர்கள் வேலையை கண்காணிக்க குழு அமைத்து இருக்கிறார்கள். அங்கே ரெயில்வே டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருந்துதான் ஆட்களை எடுக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக போஸ்ட் லிலே இருந்தோ, வருமானவரி டிபார்ட்மென்டிலே இருந்தோ நியமிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த கூட்டுறவு இலாகாவிலே ஆடிட் குழு மட்டும் இப்படி வெளியில் இருந்து அதிகாரிகளை நியமிப்பது ஏன்? இது இந்த சிப்பந்திகளின் உணர்ச்சியைப் புண்படுத்துகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நமது மாநிலத்தில் இன்னும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை தூற்ப ஆலை இவற்றிலும் கூட்டுறவு ஆடிட்டர்கள் ஆடிட் செய்கிறார்கள். இவர்களை மாற்றிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக தனிப் பட்ட ஆடிட்டர்களை நியமிக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. கூட்டுறவு இலாகா ஆடிட்டர்கள் சிறமையாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

8th March 1969] 5. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆடிட் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு பூரணமாக ஒவ்வொரு வவுச்சரும் விதிகளுக்குச் சரியாக இருக்கிறதா என்று ஆடிட் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி இருக்க திடீரென்று மாற்றம் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று தெரியவில்லை. இது கூட்டுறவு இலாகாவிலேயுள்ள ஊழியர்களுக்கு தீமையாகத் தெரிகிறதே தவிர நல்லது அல்ல. அவர்கள் பேரில் குறையே இல்லாது இருக்கிறபோது இந்த அமைப்பை ஏன் மாற்றுவானேன்? இதையும் பரிசீலனை செய்து என்னவென செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது உள்ள கூட்டுறவு ஆலைகள் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அந்த கூட்டுறவு ஆலைகளில் நமது அரசாங்கம் பங்குத் தொகை வேறு இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டுறவு ஆலைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனுக்கு வட்டியையாவது தள்ளிக் கொடுத்து சலுகை செய்தால் இந்தக் கூட்டுறவு ஆலைகள் எல்லாம் நல்ல நிலைமையில் நடைபெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தோட்டங்கள் ரொம்பஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன. இதர மாவட்டங்களில் அம்மாதிரியாக ரப்பர் தோட்டங்கள் இல்லை. ரப்பர் உற்பத்தி இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ரப்பரை வைத்து பலவிதமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு இன்னும் மூலப்பொருள்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. தேங்காய் சவுரி, பனந்தூம்பு போன்றவை இருக்கின்றன. இவைகளைப் பயன்படுத்தி தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு ரொம்ப சவுகரியமாக இருக்கும். ஆகவே அங்கே தொழிற்சாலைகள் வைத்து தொழில்வளம் பெருகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் சா. கணேசன் அவர்கள் சிற்ப சாஸ்திரத்தைத் தொழிற் கல்வியில் சேர்க்கவேண்டும் என்று விரிவான நல்ல கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதை நான் முழுக்க முழுக்க வரவேற்கிறேன். நமது பாரத நாட்டிலே வெளி நாட்டினர்கள் வந்து அதிகரிக்கத் தக்க வகையிலே சிற்பங்கள் எல்லாம் மகாபலிபுரம், மதுரை போன்ற இடங்களில் அமைந்து இருக்கின்றன. இப்பொழுது நாகரிகமான முறையில் கன்னியா குமரியில் நமது விவேகானந்தர் அவர்களுடைய நினைவுச் சின்னத்தை அமைக்க ஒரு மண்டபம் அமைந்துகொண்டு இருக்கிறது. அம்மாதிரியான தொழிலைச் செய்பவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். தவிரவும் சிற்ப சம்பந்தமாக நமது காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி அவர்கள் அடிக்கடி சிற்ப சதஸ் நடத்தி வருகிறார்கள். சிற்பிகளையும், ஸ்தபதிகளையும், மற்றும் பெரியவர்களையும் வருத்தி, இரண்டு மூன்று தினங்கள் சிற்ப சாஸ்திரம் சம்பந்தமாக விவாதங்களெல்லாம் நடத்தி அவர்களுக்குத் தக்க சன்மானம் கொடுத்து இந்த சிற்ப சாஸ்திரம் அழியாமல் இருக்க என்னவெல்லாம் செய்யவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் காஞ்சி

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] 8th March 1969

சென்றிருந்தபோது கோவிலை சுற்றிப் பார்க்கப்போனேன். வேலை நடந்துகொண்டிருந்தது. அங்குள்ள - ஸ்தபதியாரை சந்தித்த பெர்முது, காமகேசரி பீடார்திபதி அவர்களின் ஆசிரவாதத்தாலும் அவர்களுடைய பெரு முயற்சியாலும் பொருளுதவியாலும் ஐந்து மாணவர்கள் சிற்ப சாஸ்திரம் அங்கே படிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கண்ட பிறகு சிற்ப சாஸ்திரம் இனிமேல் அழியாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு வந்தது. அங்கே பயிற்சி பெறும் மாணவர்களை அழைத்து என் முன்னிலையில் பாடம் சொல்லச் செய்தார்கள். நான் அந்தக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நம்முடைய சிற்ப சாஸ்திரம் அழியாமல் இருக்க அதைப் போன்று ஊக்கமளிக்க நமது அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலும் இந்த சபையிலும் பேசும்போது, நான் பின் தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன், பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்கு எப்படி பாடுபட வேண்டுமோ அத் தனையும் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறேன் என்றும் அதனால் முன்னேறிய சமுதாயத்திற்கு பாதகம் வராது என்று உறுதியளிப்பதாகவும் கூறினார்கள். அதைக் கேட்டது பின் தங்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. இந்த விஸ்வகர்ம சமுதாயம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலுள்ள நண்பர்கள் எல்லோரும் தன்றாக அறிவிார்கள். நான் பொற் கொல்லர்கள் விஷயமாக அடிக்கடி இங்கே பேசுவதுண்டு. அது என்னுடைய கடமையாகும். எதிர்ப் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தில் கேட்கும்போது பொற்கொல்லர்கள் கடனை வஜா செய்ய முடியுமா என்று கேட்டதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி யோசனை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மத்திய அரசை நாடி எங்களுடைய கடனை வஜா செய்வதற்கு எனக்கு தகுதியில்லை. ஆனால் பொற்கொல்லர்கள் அந்தக் கடன்களை திரும்பக் கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. இன்னும் 10 வருஷம் கழித்தாலும் அது அவர்களால் முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாதம் ரூ. 300 சம்பாதித்தால்தான் குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். அதற்கு மேல் சம்பாதித்து அவர்கள் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அந்த நிலையில் இன்றைக்கு பொற்கொல்லர்கள் இல்லை. தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டமும் அந்த முறையில் இல்லை. ஒவ்வொரு தொழிலாளி வீட்டிலும் சுங்க இலாகா அதிகாரிகள் போய் அவர்கள் வேலையைக் கெடுப்பதையும் கணக்கு கேட்பதையும் பார்க்கும்போது அதனால் அவர்கள் வேலை செய்யும் பாதி நேரம் வீணாகப்போகிறது. அந்த நிலைமையில் எங்களுடைய கஷ்டங்களை நீங்கள் பரிந்துகொண்டு எந்த உதவி செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று பல வகை இங்கே பேசியிருக்கிறேன். புயலினாலும், பஞ்சத்தாலும் தியானமும் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய நேரத்தில் அவர்களைக் காப்பாற்ற இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்குமோ அந்த மாதிரி பாவித்து இந்த உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று திரும்பத் திரும்ப உங்களிடத்தில் கேட்கிறேன். கடைசியாகக்

8th March 1969] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

கேட்கிறேன் இனிமேலாவது செய்யுங்கள். இனிமேல் இந்த சபையில் அந்தக் கடன்களை வஜா செய்யுங்கள் என்று ஒரு போதும் நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. தயவு கூர்ந்து அமைச்சர்களும் சிந்தனை செய்து இந்த உறுப்பினர் சொல்வது சரிதான் என்று ஆராய்ச்சி செய்து நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனி நபர் ஜாமீனில்தான் கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள். கடன் வாங்கியவர்களைப் பற்றி விளக்க முடியாது. அவர்களிடம் என்ன இருக்கிறது வாங்குவதற்கு? வாரண்டிலே பிடித்து உள்ளே வைத்து சாப்பாடு போட முடியுமே தவிர சொத்து சுகமோ விடுவாசலோ அவர்களிடம் இல்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். வாழ்க்கையில் எல்லோரும் வளம் பெற வேண்டுமென்று சுயராஜ்யம் பெற்றும் இந்த சமூகம் அதைப் பெற முடியாமல் சீரழிந்து வருகிறது என்பதை நினைத்து வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்த சபையிலுள்ள பெரியோர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் அது நன்றாகத் தெரியும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் எங்கள் விஷயத்தில் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பேசத் துவங்கிய நேரத்தில் முன்னாள் முதலமைச்சர் போற்றின அண்ணா அவர்கள் இல்லை என்று எண்ணும்போது மிகவும் வேதனை யாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய சிலை மவுண்ட்ரோடு நெடுஞ்சாலை பிலும் உடல் மெரினா கடற்கரையிலும் இருக்கிறது. மெக்காவுக்கு மக்கள் செல்லுவதுபோல் இங்கே மக்கள் தினத்தோறும் சென்று அங்கே தங்கள் கானிக்கையைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போட்ட மாலைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் கசங்கியும், வாடியும் இருக்கும் காட்சி வேதனையைத் தருவதாக இருக்கிறது. சர்க்கார் தனது சொந்தப் பொறுப்பிலே அந்த சிலைக்குத் தினமும் ஒரு மலர் மாலையையும் கல்லறைக்கு மலர் வளையமும் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சிலைக்கு அருகில் மற்ற யாரையும் அனுமதிக்காமல் சிலை சுவரோடாக கோற்றமளிப்பதற்கு அவனசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிலைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய உண்டியல் வைத்து அதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டு கானிக்கை செலுத்த வருகிற பொதுமக்கள் அந்த உண்டியலில் போடுகின்ற மற்றை எடுத்து அண்ணா அவர்கள் பெயரால் அண்ணா அவர்கள் விரும்பிய குடிசை வாழ் மக்களுக்கு பல வசதிகளைப் பெருக்கலாம். அதற்கு அது உறுதுணையாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

சிலைவர் கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை போற்றின அண்ணா சென்ற ஆண்டும் அதற்கு

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

முன்பும் தந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தொடர்ந்து விரும்பத் தக்கதாகவும், பாராட்டத்தக்கதாகவும் அமைந்திருக்கிறது. அதில் காணக்கூடிய ஒவ்வொரு செப்பியும் இந்த நாட்டு ஏழைக்குடி மகனுடைய உள்ளத்தைத் தொடுவதாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதைக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று தவறாகக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏழை எளியவர்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள் அதை நூற்றுக்கு நூறு ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

கல்வித்துறையிலும், விவசாயத்துறையிலும், மின்சாரத் துறையிலும், மின்வளத்துறையிலும் காட்டிலாகா துறையிலும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை என்றாலும் சாலைப்பராமரிப்பு என்றாலும் பொதுச் சுகாதாரத் துறை என்றாலும் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் என்றாலும் நாட்டு மக்களின் ஏழை எளியவர்கள், தொழிலாளிகள், பாட்டாளிகள் அதைக் கண்டு வரவேற்கும் அளவில் அந்த அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. அதேபோலத்தான் கிட்டமும் அமைந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சர்க்காருக்கு கடந்த 24 மாதங்களுக்கு மேலாக நடைபெற்று வருகிற சர்க்காருக்கு, குந்தகம் விளைவிக்க வேண்டுமென்றும், ஊறு கற்பிக்க வேண்டுமென்றும் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறவர்கள் திட்டமிட்டுக் கொண்டு மக்களிடத்தில் சட்டம், அமைதி கெட்டுவிட்டதாகப் பேசுகிறார்கள். இந்த அவையிலே 100, 102 மணி நேரத்திற்கு முன்னால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு என். ஆர். தியாகராஜன் அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலமாக பேசிய விவகாரம் அனைத்தும் திட்டமிட்ட சதியின் அங்கம்தான் என்று என்னுமல் இருக்க முடியவில்லை.

இருபது, 22 மாதங்களாக டி.டி.கே. உள்ளிட்டு அம்புஜம் அம்மாள் உள்ளிட்டு அனைவரும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைமை என்று அமர்ந்திருப்பவரான கனம் சுப்பிரமணியம், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியை இயக்குகின்ற கனம் காமராஜர் உள்ளிட்ட அனைவரும் சட்டமும் அமைதியும் கெட்டுவிட்டது என்று பேசுகிறார்கள். நான் எண்ணுகிறேன், இவர்கள் பேசுவதற்குக் காரணம், இப்படிப் பேசினால் அப்பாவி பொதுமக்களில் யாரேனும் சட்டத்தைக் குலைப்பதற்கு அமைதியைக் கெடுப்பதற்கு தாங்களே பாத்திரம் வகிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். அதிருஷ்டவசமாக நாட்டின் பொதுமக்கள் யாரும் இங்கே சட்டத்தைக் குலைப்பதற்கு முன்வரவில்லை. அமைதியைக் கெடுக்க முன்வரவில்லை. அதனால்தான் என்னவோ மதுரையில் காங்கிரஸ் கட்சியில் அவர்களால் தலைவர் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட குறிஞ்சிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ப. நெடுமாதன் அவர்களைக் கொண்டு நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற சம்பவம் திட்டமிடப்பட்ட சம்பவம் என்று அஞ்சுகிறேன். சம்பவம் நடைபெற்ற நேரத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அங்கே இல்லாத

8th March 1969] [திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

தால் முழு விவரமும் தெரிந்திருக்காமல் இருக்கக் கூடும். ஆனால் அந்தத் தீர்மானத்திற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிய பிறகு இன்றைய தினம் நெடுமாதன் மீது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? இப்படிச் கோர்ட்டை அவமதிக்கலாமா? போலீசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உடையையும், அணிந்திருக்கிற தொப்பியையும் கேலமாக இழிவாகப் பேசலாமா? இதனாலே நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சி எப்படி ஆகும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் இவர்கள் பாராவது இன்றைய தினம் கேட்டிருக்கிறார்களா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் டெலிபோன் பண்ணி கேட்டுவிட்டேன். அந்த மாதிரி திரு. நெடுமாதன் அவர்கள் பேசவில்லை.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : அப்படி என்றால் யார் பேசியது? அவர் கோர்ட்டினுடைய சம்மன் வாங்கவில்லை; ஏன் வாங்கவில்லை? சம்மன் அவர்கள் விட்டிலே ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நான் கோர்ட்டுக்கு போக மாட்டேன் என்று கூறுகிறார். அப்படி நான் போக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டால் என்னுடைய பின்னாலே 1,000, 2,000 பேர் என்று பலவிட வருவார்கள், கூட்டம் போட்டு பேசுவேன். அப்படி அந்த மக்களே வந்து நீதி மன்றத்தில் கேட்பார்கள் என்று சொல்லுகிறாரே, அதற்கு ஒரு மறுப்பு வேண்டாமா. அப்படி இருந்தால்தானே சட்டம், அமைதியை பாதுகாக்க முடியும். அதைப்பற்றி, இந்த கட்சிக்காரர்கள் இந்த நேரம் வரையில் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? எடுக்காமல் இருந்தால் அதற்கு பின்னாலே இருக்கும் மர்மம் என்ன? இந்த நாட்டு மக்கள் அதைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது சபையில் அமர்ந்திருக்கும் தலைவரவர்களே அந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் நான் உணருகிறேன். ஆனால், நிச்சயமாக அவர்கள் எவ்வளவு தான் இதைப் பற்றி பிரஸ்தாபித்து, சட்டம் கெட்டுவிட்டது, அமைதி குலைந்து விட்டது நாட்டிலே என்று இமயமலையில் இருந்து கன்னியாகுமரி வரை பேசினாலும், அல்லது அவர்கள் பேனாவிலே மையுக்குப் பதிலாக விஷத்தையே போட்டு எழுதினாலும், இந்த நாட்டு மக்கள் அதை எல்லாம் கேட்டு நம்பும் அளவிலே கெட்டுவிடவில்லை என்று இந்த அவையிலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட முறையிலே இன்றைய தினம் சட்டம் இருக்கிறது; அப்படிப்பட்ட முறையிலே இன்றையதினம் நீதி நிர்வாகம் இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட முறையிலே இருக்கிற நீதி நிர்வாகத்தை நடத்துகின்ற இந்த சர்க்கார் ஒரு அருமையான நிதி நிலை அறிக்கையை நம் முன்னாலே வைத்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் போட்டிருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையில் இன்றைய தினம் பெரும் விவாதத்திற்குள்ளான பிரச்சினை, பி.பி.சி. வகுப்புகளிலே இலவச கல்வி இந்த அரசாங்கம் தரலாமா என்பதாகும் இன்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர் அதை

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு] 8th March 1969

எதிர்த்துப் பேசினார்கள். இப்படி இலவசமாக கல்வி தருவது பற்றி நான் சொல்லுகிறேன். பி.யூ.சி. வகுப்பு வரை மட்டுமல்ல, பி.எஸ்சி. பி.ஏ., பி.எஸ்., பி.இ., எம்.ஏ., எம்.பி.பி.எஸ்., எம்.டி., போன்ற எல்லா உயர்தரக் கல்வி எல்லா வகுப்பினர்களுக்கும் இலவசமாக கற்றுத்தரவேண்டுமென்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுவேன். எனது நண்பர் திரு. அறிவழகன் குறிப்பிட்டதைப்போல் அவர்களுக்கு படிப்பதற்கு வேண்டிய சம்பளம் மட்டும் இல்லாமல் புத்தகங்களும் இலவசமாகத் தரவேண்டும். நிதி நிலை நமக்கு இன்னும் பெருகுமானால் அவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கு வேண்டிய இட வசதி, நாம் கொடுக்க வேண்டும். எனவே நாம் 'தரவேண்டும் என்ற உணர்வினை பெற வேண்டும்' என்று பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

தம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கேட்பார்கள், இந்தத் திட்டம் ஏழைகளுக்கு வேண்டுமானால் பொருந்தும், ஆனால் பணக்காரக் குழந்தைகள் பணத்தைக் கொடுத்து படிக்கத் தயாராக இருக்கும் குழந்தைகளையும் இதன் கீழ் கொண்டு வந்துவிட்டால் நாட்டிலே இருக்கும் பணம் எல்லாம் பணக்காரர்களிடமே தங்கிவிடாது என்பார்கள்; எனவே பணக்கார வீட்டு பிள்ளைகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை அளிப்பது பொருந்தாது என்பார்கள். நான் உணருகிறேன். கூழுக்கு உப்பு இல்லை என்பவனுடைய குழந்தைகளுக்குத் தான் கல்விக்காக 100, 200 ரூபாய் சம்பளமாக கட்டுவது பெரும் கஷ்டம். அதே நேரத்திலே பணம் இருப்பவர்கள் இப்படி குழந்தைகளுக்காக பணத்தை செலவழிக்கவில்லை என்றால், அந்த பணம் எல்லாம் அங்கேயே தங்கி பாசை பிடித்துவிடாது என்பார்கள்.

ஆனால், அவர்களுக்கு ஒன்றை சொல்லிக் கொள்கிறேன், அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து 'பிரபோர்ஷனல் டேக்ஸேஷன்' என்ற முறையில் அல்லாமல் 'புரொகிரஸ்சிவ் டேக்ஸேஷன்' என்ற முறையில் நிர்ப்பந்தத்தோடு அல்ல, நியாயத்தின் பேரிலே பெற வேண்டும் அந்தப் பணத்தை என்று சொல்லிக்கொள்ளுவேன். எனவே, பெரிய பணக்காரர்களிடமிருந்து 100, 200 ரூபாய் என்று கல்விக்காகப் பெறுவதைத் தவிர்த்து, பத்தாயிரம், இலட்சம் என்ற வளவிலே அவர்களிடம் இருந்து பணத்தை மெல்ல, மெல்ல ஆனால் நிச்சயமாக, சர்க்கார் பெறவேண்டும் என்ற உணர்வுகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட முறையிலே கல்வித் துறையிலே நாம் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்திலே அதனுடைய மற்றொரு அங்கத்தையும் குறிப்பிட வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன். படிப்பவர்களுக்கு சில சலுகைகளை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக, இன்றைக்கு நாட்டிலே தொழிற்சாலைகளிலேயும், விவசாய இடங்களிலேயும் கூட ரொம்ப அளவில் 7 வயது, 8 வயது சிறுவர்கள் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். படிப்பதற்கு வசதி இல்லை, மற்றும், சிரமப்படுகின்றனிலேயும், அப்படிப்

8th March 1969] [திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

பட்ட சிறுவர்கள் களை எடுப்பதற்கு வயல்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். மாடு மேய்க்க அனுப்பப்படுகிறார்கள். எனவே, இவர்களை எல்லாம் நாம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பியே தீரவேண்டும். முடிந்தால் இந்த ஆண்டே அனுப்ப வேண்டும். அல்லது அடுத்த ஆண்டாவது அதற்கு உரிய முறையிலே நாம் திட்டங்களை தீட்டி ஆகவேண்டும். 5 வயதிலிருந்து 10, 15 வயது வரை உள்ள இப்படிப்பட்ட சிறுவர்களுக்கு உடனே கல்வி கொடுத்தாக வேண்டிய நிலை யிலே நாம் இருக்கிறோம். நமது நிதி நிலையும் அந்த அளவிலே செய்வதற்காக இடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த நாட்டிலே பிறந்த குடிமக்கள். எனவே அவர்களைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதை இந்த சர்க்கார் பெரும் பொறுப்பாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு உரிய வகையிலே நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையை மாற்றியாக வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி நான் சொல்லும்பொழுது, தமிழ் நாட்டிலே மட்டும்தான் அது வெற்றிகரமான முறையிலே நடைபெறுகிறது என்று பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இங்கு கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜெயராம் ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டின் மூலமாக நம்முடைய ஜனத் தொகையை குறைத்துக்கொண்டே போனால், கடைசியிலே டெல்லியிலிருந்து நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய பங்கான அந்தப் பணத்தின் அளவு குறைந்து விடும் அல்லவா என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதையே டெல்லியிலேயும் மக்கள் அவையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது ஒரு பிரச்சினைதான். ஆனால், அது மட்டும்தான் பிரச்சினை என்று நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன்.

இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் இல்லாமல் இந்த உலகத் திற்கே இது ஒரு பூதாகாரமான பெரும் பிரச்சினையாக இருப்பதையும், இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஐக்கிய நாடு சபையிலே அமெரிக்க நாட்டின் விவசாய அமைச்சர் இதே ரீதியிலே ஜனப் பெருக்கம் பெருகிக்கொண்டே போனால் இன்னும் 30 ஆண்டுக்குள்ளே உலகத்திலேயே உணவுப் பிரச்சினை நிகழ் பெரிய பிரச்சினையாக ஆகிவிடும் என்று சொன்னதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது. ஆகவே, இன்றைக்கு விளக்கங்களை பேசிக் கொண்டிருப்பதை விட்டுவிட்டு, ஜனத் தொகையை குறைப்பதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைக் கண்டே தீரவேண்டும். அதற்காக ஒதுக்கப்படவேண்டிய பணம் என்ன என்பதை உட்கார்ந்து அலசிப் பார்த்தே தீரவேண்டும். அதற்காக பல திட்டங்களைத் தீட்டி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பது வேறு ஒரு பகுதியாகும். இன்றைய தினம் உள்ள பிரச்சினை ஜனத் தொகையை கட்டுப்படுத்துவது அல்ல; ஜனத்தொகையை குறைப்பது ஆகும்.

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

மேலும், இன்றைய தினம் நம்முடைய குடும்பக் கட்டுப் பாட்டைப் பற்றி விளம்பரம் செய்கிறார்கள். குடும்பத்தில் தலைவன் என்றும், தலைவி என்றும் படத்திலே போட்டு விட்டு, அவர்களுக்கு இடையில் ஆண் குழந்தை ஒன்றையும் பெண் குழந்தை ஒன்றையும் வைத்திருப்பது போல் போட்டுக் காட்டுகிறார்கள். ஆனால், தூதிரூஷ்டவசமாக எல்லோருக்குமே ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் பிறந்துவிடுவது இல்லை. இரண்டும் பெண்ணாகவோ அல்லது ஆணாகவோ பிறந்து விடுகிறது. சிலருக்கு இரண்டுக்கு மேலே ஆகிவிடுகிறது. நம்முடைய அமைச்சரவையில் உள்ள ஒரு மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு கூட இது பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன்.

ஜனத்தொகை நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே போகிற நிலைமை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே ஒரு பெண்ணையும், ஒரு ஆண் குழந்தையையும் போடுவதன் மூலம் மக்களிடையே ஒரு தவறுதலான மன உணர்வினை 'சைக்கலாலிகல் எஃபக்ட்' ஏற்படுத்துகின்றனர். ஒரு தலைவன், ஒரு தலைவி என்று போட்டு, முடிந்தால் ஒரு குழந்தையை போடுங்கள்; இது எந்த விதத்திலே நிறைவாக இல்லாமல் குறைவாக இருக்கும் என்று கேட்கிறேன். ஒரு வேளை சர்க்கார் ஒரு தம்பதிகள் இரண்டு பேரை, பெற சம்மதிக்கலாம் என்று நினைத்து இரண்டு பேரை போடுவார்களானால், இரண்டு குழந்தைகளையுமே பெண்ணாகவோ, அல்லது ஆணாகவோ போட்டுவிடுவதுதானே. தங்கள் ஆணும் பெண்ணும் போடுவதால் ஏற்படுகிற 'சைக்கலாலிக்கல் எஃபக்ட்' மன உணர்வுகள் என்ன என்பதை இந்த அரசு உணரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், விவசாயத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டு ஆக வேண்டும். இன்றைய தினம் விவசாயத் துறைக்கு இந்த சர்க்கார் கடந்த 24 மாதங்களிலே எவ்வளவு உதவிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு ஒத்தாசைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள், எத்தனை பொறுப்புடன் காரியங்களை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் குறிப்பிட்டது போல் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கிற தண்ணீரை எடுத்து விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகத்தான் பேசப்படுகிறது என்று அவர் கருதினால், அது தவறு ஆகும். இப்படி சொல்லுவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். 1957-ஆம் ஆண்டு, தமிழக சட்ட மன்றத்திலே அண்ணா அவர்கள், அன்றைய அரசு சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது பேசும்பொழுது, 'சப்-சாயில் வாட்டர்' ரஷிய முறையிலே நம் நாட்டிலேயும் எடுத்து, அதை விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பேசி இருக்கிறார்கள்.

10
1. அதே போல் நமது உரத் தேவைக்கு ஏற்ப உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்று அதே மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். நீர்ப் பாசன வசதியைப் பற்றியும், உரத்தைப் பற்றியும் பேசியும் அன்று

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

அதை நடைமுறை படுத்தாததற்குக் காரணம் தூதிரூஷ்டவசமாக அன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இந்த நாட்டில் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தது. ஆகவே செயல்படுத்த முடியவில்லை. இன்னும் நான் சொல்லுவேன், 1957 தேர்தலுக்கு முன்னாலே இதற்காக போஸ்டர் அடித்து ஒட்டினார்கள். முந்திரி தெற்கே, சிந்திரி வடக்கே என்று போஸ்டரை ஒட்டினார்கள். உங்களுக்கு அதில் இருக்கின்ற எதுகை மோனை புரிந்ததே தவிர்த்து, அதில் இருக்கிற உணர்வுகள், விவசாயத் தேவைகளைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கின்ற நிலைமை அன்றைய தினம் ஆளும் பொறுப்பில் இருந்தவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்படிப்பட்ட முறையில் இன்றைய தினம் விவசாயத்துக்கு இந்த அரசு பெரும் உதவியாக இருந்து வருகிறது.

அக்ரோ இண்டஸ்டிரிஸ் கார்ப்பொரேஷனைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய தினம் அது நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதே போன்று நில அடமான வங்கியின் மூலம் கடனைப் பெறுவோம் என்று விவசாயி முனைந்தால், எவ்வளவு பொரிசு இருந்தாலும், நடைமுறை சட்டத்தின் காரணமாக மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் அவன் கடனைப் பெற முடியாமல் இருந்து வருகிறது. வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும், வக்கீலுக்கு அனுப்பி சொத்து பாத்தியதையில் எந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லை என்ற சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும், நிலத்தை மேற்பார்வை இட்ட சர்ட்டிபிகேட் தேவை என்று இப்படி எல்லாம் பல இடங்களுக்குச் சென்று வருவதால், நில அடமான வங்கி மூலமாக கடன் பெற நீண்ட காலம் ஆகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அக்ரோ 'இண்டஸ்டிரிஸ் கார்ப்பொரேஷன்' மூலம் வாங்க வேண்டுமானால் 25, 30 நாட்களுக்குள் பம்பு செட்டு கடன், உரக் கடன் எல்லாம் கிடைக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நில அடமான வங்கி வங்கி மூலம் கடன் பெற மனுச் செய்தால் கடன் கிடைக்க மூன்று மாதம் ஆகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிறார்கள். அப்படி எந்தப் பகுதியிலாவது மூன்று மாதம் ஆகின்ற சங்கட நிலை இருந்தால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரலாம். சுடன் விண்ணப்பம் வந்த 33 நாட்களுக்குள் கடன் உண்டு, இல்லை என்று பைசல் செய்துவிடவேண்டும் என்று திட்டவட்டமாக அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. குறைபாடு இருந்தால் நேரடியாகத் தெரிவிக்கலாம்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : உதாரணமாக திருவள்ளூர் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த கே. பி. கேசபிள்ளை என்பவர் திருவள்ளூர் நில அடமான வங்கியிடம் விவசாய கடன் கோரி சென்ற அக்டோபர் மாதம் முதல் வாரத்தில் விண்ணப்பம் கொடுத்து, அவருக்கு சென்ற மாதம் 26-ம் தேதிதான் (26-2-1969) ரூபாய் 3,000 கடன் கிடைத்தது. அதிலும் சங்கடம் என்னவென்றால், நில அடமான வங்கி கடன் கொடுத்தது என்றால் அதில் ஏறத்தாழ 3 சதவிகிதம் சிறு சேமிப்பு என்ற பெயரில் திரும்ப திருவள்ளூர்

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு] 8th March 1969

கூட்டுறவு அர்ப்பன் வங்கியில் கட்டவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி னார்கள். நில அடமான வங்கி தரும் கடனுக்கு 8 1/4 சதவிகிதம் வட்டி வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அதே பணத்தில் 3 சதவிகிதத்தை திரும்ப சிறு சேமிப்புக்காக என்று வற்புறுத்தி திருவள்ளூர் கூட்டுறவு அர்ப்பன் வங்கியில் கட்டும்போது, அதற்கு வட்டி 7 1/2 சதவிகிதம்தான் தருகிறார்கள். ஆகவே 8 1/4 சதவிகிதத்திற்கு அரசாங்கத்திடம் கடன் வாங்கி சிறு சேமிப்பு என்ற பெயரால் அதே சர்க்காருக்கு திரும்பத் தரும்போது 7 1/2 சதவிகிதம் வட்டி தரப்படுகிறது என்னும்போது விவசாயிகளுக்கு அவன் கடன் வாங்கிய பணத்தை சேமிப்பதால் முக்கால் சதவிகித வட்டி நஷ்டத்திற்கு வங்கியில் போடவேண்டும் என்ற துர்பாக்கியம் இருக்கிறது. இந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும், நீக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் மிகவும் வினயமாக வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்திருக்க பிளாக் டெவலப்மெண்டு அலுவலகங்களில் கிராம சேவக் என்ற பெயரிலும், மற்ற பெயர்களிலும் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு விவசாயி. சுமாரான அவசுக்கு பயிர்செய்து கொண்டு வருகிறேன். 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட கிராம சேவக்குகளை பார்க்க முடியவில்லை. அவர்களைக் கேட்டால் எங்களுக்கு 2 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஒன்று பிளாக் டெவலப்மெண்ட் அபிவிருத்தி ரெக்யூக்ஷன் அக்கிரிகல்சுரல் ஆபீசர் அவருக்கு கீழ் இயங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே மாதிரி மற்றொரு அதிகாரி மாவட்ட விவசாய அதிகாரி (டிஸ்ட்ரிக்டு அக்ரிகல்சுரல் ஆபீசர்), ஒரு அதிகாரி சொல்லக்கூடிய வேலைக்கு நேர்முறான வேலையை மற்றொரு அதிகாரி சொல்லுகிறார். அப்படிப்பட்ட காரணத்தால் எங்களால் சரிவர வேலை செய்ய முடியவில்லை என்று அங்கே இருக்கிற கிராம சேவக் சொல்லுகிறார். இப்படிப்பட்ட முறையில் விவசாய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இ.ஓ. (அக்ரிகல்சர்), விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி என்று ஒருவர் இருக்கிறார். நான் அவரைப் பார்க்க முடிவதே இல்லை. ஏன் என்று கேட்டேன். அவர் நிறைய படிப்பு படித்த பிறகு, அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வேலை நான்கு சவற்றுக்கு நடுவில் உட்கார்ந்துகொண்டு லோயர் டிவிஷன் கிளார்க் செய்ய வேண்டிய வேலையை, அவருக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தவறான போக்காக விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, இப்போது சிறப்பான அதிகாரியாக, செயல்படுவது கிடையாது. அதற்கு பதிலாக கிளார்க் போட்டிருக்கிறோம். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று நேரடியாக விவசாயிகளோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் கிராமத்திற்கு செல்லுகிறபோது அவர்கள் விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி என்று விவசாயி தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக காக்கி அரைக்கால் சட்டை, காக்கி அரைக் கை சட்டை அணிந்து கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம். 6 மாதத்திற்கு ஒரு

8th March 1969] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

முறை கூட பார்க்க முடியவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் கூறுவது, 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறைதான் அவர் கிராமத்திற்கு போகிறார்களோ என்ற சந்தேகத்தை தருகிறது. எந்த கிராமத்திற்கு விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், கிராம சேவக்குகள் வரவில்லை என்று தகவல் கொடுத்தால், அந்த கிராமத்திற்கு போக வேண்டிய அதிகாரி யார் என்று பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்ததாக இருக்கும்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : நான் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருவள்ளூர் தாலுக்காவில் உள்ள திருப்பாச்சூர் கிராமத்தில் 28 ஏக்கரா நிலத்தை சொந்தமாக பயிர் செய்கிறவன் : அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருப்பதுபோல், நான் சென்னைப் பட்டணத்தில் இருந்துகொண்டு விவசாயம் செய்கிறவன் என்று கருதினால் அது தவறு. அனேகமாக தினமும் நான் என்னுடைய கிராமத்திற்குச் செல்லுகிறேன். நிர்ப்பந்தமான வேலைகள் ஏற்படும் நேரத்தில் 2 நாட்களுக்கு ஒரு முறை போகின்றேன். மிக அதிகமான வேலை வந்துவிட்டது என்றால் 3 நாட்களுக்கு ஒரு முறை போகின்றேன். நானே நேரில் விவசாயம் செய்கிறேன். எனக்கு விவசாயத்தின் ஒவ்வொரு துறையும் தெரியும். அமைச்சர் அவர்கள் என்னை மதித்து நான் விவசாயம் செய்யக்கூடிய கிராமத்திற்கு வந்து என்னுடைய நிலத்தில் பார்த்தால் நீண்ட நெடும் ஆண்டுகளாக என்னுடன் பழகிய அவர் என்னை சலபத்தில் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. நான் முழுநேர விவசாயி என்ற அளவில் என்னுடைய உடை மட்டுமல்ல, சேறும் சகதியும் தலையிலிருந்து கால்வரை இருப்பதைக் கவனிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதை சுய விளம்பரத்திற்காக நான் சொல்லவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கை காய்த்து இருக்கிறதா?

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : தொட்டுப் பார்த்தால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியும். அமைச்சர் கூறியது போல அரை கால் சட்டை போட்டுக் கொண்டு யாரும் வருவதில்லை. அங்கே இ.ஓ. (அக்ரிகல்சர்) வருவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்த மாதிரி தாக்கீது எழுதி அனுப்பினால் விசாரணை செய்து, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி எந்தெந்த கிராமங்களுக்குப் போகாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய வசதியாக இருக்கும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நேரடியாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதாக தெரிவித்தது பாராட்டத் தக்கதுதான். விவசாய அதிகாரி உதவி செய்யாமல் இருந்தால் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டியது. அங்கத் தினருடைய கூடமை.

8th March 1969

திரு. டி. சே. பொன்னுவேலு : எழுதித் தருவதில் எனக்கு தயக்கம் இல்லை. அடுத்த நாள் எழுதித்தர ஆயத்தமாக இருக்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பகுதியில் எந்த இடத்தில் எந்த விவசாயியை கேட்டாலும் அங்கே இ.ஒ. (அக்ரிகல்சர்) அல்லது கிராம சேவக்கோ வருவதில்லை என்று அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் சொல்லுவார்கள். அனைவருமே எழுதித் தர தயாராக இருப்பார்கள் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் சொல்லுவது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்லுவதுபோல் சொல்லுவதற்கு அல்ல. இன்றைய தினம் ஆளுங் கட்சியாக காங்கிரசு கட்சி இருந்தால் நான் இவற்றை எல்லாம் இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்க மாட்டேன். முச்சந்தியில் நின்று இவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி மக்களை அதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்வதில் முனைந்திருப்பேன். ஆனால் இன்று நான் இவற்றை எல்லாம் இங்கே சொல்லுவதற்கு காரணம் இன்றைய சர்க்கார் கேட்கக்கூடிய சர்க்கார், கேட்டு செயல்படுத்தக்கூடிய சர்க்கார் என்று அறிந்திருக்கிறேன். அவர்கள் செய்வார்கள் என்று எனக்கு ஊற்றுக்கு ஊறு நம்பிக்கை இருக்கிறது. செய்யக்கூடிய உணர்வு இருக்கிறது. விழைவுகள் இருக்கிறது. ஆகவே செய்தே தீருவார்கள் என்ற உணர்ச்சியால் சொல்லுகிறேன். குறைகாண வேண்டும், குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்ற நினைப்பில் அல்ல. (அருள் கூர்ந்து தலைவர்கள் இன்னும் ஒரு ஐந்து நிமிடம் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.)

அடுத்தநாற்போல விற்பனை வரி பற்றி, கம்மர்ஷியல் வரி பற்றி குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் விற்பனை வரி மூலம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு 60 கோடி, 65 கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது முப்பது வருடத்திற்கு முன்னால் புகுத்தப்பட்ட வரி, ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களால் 1/2 சதவிகிதம் என்று போடப்பட்ட வரி, இன்று 3 சதவிகிதம் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த வரி கன்சுமர்ஸ் (consumers) பேரில் போடும் வரி அன்றைய தினம் 4 கோடி கன்சுமர்ஸ் மதராஸ் பிரசிடென்சியில் இருந்தார்கள். இன்றைக்கும் அதே 4 கோடி இருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் 1/2 சதவிகிதம் என்று இருந்தது இன்றைய தினம் 3 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், அப்போது 10 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரி மூலம் வருவாய் வந்திருந்தால், இன்று 60 கோடி ரூபாய் வருவாய் வரவேண்டும்.

அன்றைய தினம் ஒருங்க விவசாயியைப் போல் இன்று பஞ்சு பன்னிரண்டு மடங்குக்கு மேல் உயர்ந்து இருக்கிற காரணத்தால், வரியும் 10-12 மடங்கு உயர்ந்து ஒருங்க வேண்டும் பலவகை கை முனை என்றெல்லாம் இருப்பதால் பாதிக்கு மேல் போகவேண்டும். எனவே விற்பனை வரி 300 கோடியாக இருக்கும் என்று சாதாரண லேமேன் என்ற முறையிலே இதைப்பற்றி கணக்கிடுகிறேன்.

இன்றைய தினம் உணர்ச்சு கணக்குகள் வைக்கிறார்கள். முதல் கணக்கில் சர்க்காரின் பாரில் மூலமோ வீமான மூலமோ

[திரு. டி. சே. பொன்னுவேலு]

அல்லது பஸ்ஸின் மூலமோ புகு செய்யப்பட்டு கொண்டு வரக்கூடிய பண்டங்களுக்கு மட்டுந்தான் கணக்குகள் ஒழுங்காக எழுதப் படுகின்றன. மற்றவை அனாமத்தாக இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையிலே கவனிக்கவேண்டும் என்று விளையமாகவும் பணிவாகவும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு சர்க்கார் இன்றைய தினம் பயன்படுத்தி வருகிற சீரணியை பயன்படுத்துவோமானால் மிகவும் லாபகரமாக இருக்கும். நோம் அதிகமாகிறது என்பதை உணர்கிறேன்.

நமக்கு பணம் போதவில்லை என்று சொல்கிறோம். அதற்கு டெல்லியை நோக்கி கேட்கிறோம். தர மறுக்கிறார்கள். பல்வேறு விவகாரங்களிலே டெல்லியில் குறுக்கிடுகள் நமக்கு கேவலமாகவும், இழிவாகவும் இருக்கின்றன. இங்கே டார்ப்பிடோ ஜனர்த்தனம் அவர்கள், தங்கபாண்டியன் அவர்கள், அந்த சபையிலே இருக்கிற கொளத்தூர் கொதண்டமூம், ஏ. எம். ராஜாவும், பணகுட்டி இராமச்சந்திரனும் பேசியதைப்பற்றி எல்லாம் ஈஸ்வரமூர்த்தி போன்றவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசலாமா, அண்ணா அவர்களுக்கு இது எல்லாம் சரியா என்று கேட்பது நமக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் தலைவர் அவர்களே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை போல நாட்டுப் பிரிவினையைத்தான் முன்னேற்றக் கழகம் 1965-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 3-உ விட்டதே ஒழிய ஆனால் அதற்குரிய அடிப்படையான காரணங்கள் இன்னமும் மாறவில்லை, நீக்கப்படவில்லை, உணர்வுகள் அதே நிலையில் இருந்து வருவதை நாம் மறந்தால் காலம் நம்மைக் கவனிக்கத் தூண்டும், கவனிக்க வைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என் பேச்சை முடிப்பதற்கு முன்னால் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே உள்ளவர்களை நீங்கள் நிர்ப்பந்தத்தால் இந்த உணர்வை அடித்தளத்திற்கு சேர்த்துவிடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அதனாலேயே 4 கோடி தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளையெல்லாம் நீங்கள் சட்டங்கள் போட்டு மாற்றிவிட வேண்டும் என்று நினைத்தால் அது வெறும் பகற் கனவாகவே முடியும் என்பதை எச்சரிக்கிறேன். இன்றைய தினம் பேசுபவர்கள் வேண்டுமானால் முச்சந்தியிலே நின்றுகொண்டு பேசுவார்கள். ஆனால் இதே நிலைமை நீடித்தால், தலைவர் அவர்களே, வருங்கால சமுதாயம் இதைப்பற்றி பேசக்கூடிய இளம் சிறார்கள் இங்கே இப்படி நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கமாட்டார்கள், எந்தக் காடுகளிலோ இருப்பார்கள். எந்த மலைக் குகையிலேயோ ஆயுதங்கள் தயாராகும். அவர்கள் சார்பிலே நான் உங்களிடையே சிவப்பு விளக்காக எச்சரிக்கிறேன் என்று தெரிவித்து, நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

VICE-CHAIRMAN (Thiru S. Jayarama Reddiar): The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 10th March 1969.

The House then adjourned.

7-25 p.m.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, the 10th March 1969.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Refusal to hold public meeting at Aravancadu

* 156 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether licence was refused for a public meeting in April 1968 in Aravancadu, Nilgiris, to be addressed by Thiru Kamaraj; and

(b) if so, the reason therefor ?

அரவங்காட்டில் பொதுக்கூட்டம் நடத்த தடை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டி கிறேன்—

(அ) நீலகிரி, அரவங்காட்டில் திரு. காமராஜ் அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்தில் பேச 1968 ஏப்ரலில் அனுமதி மறுக்கப் பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இலாகாவின் தந்த திருத்தப்பட்ட பதிலை தங்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன்—

16—4—1968-ல் திரு. காமராஜ் அவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத் திற்குச் சென்றார். 16—4—1968 முதல் 21—4—1968 வரையுள்ள இடைக்காலத்தில், உதகமண்டலம், குன்னூர், கோதகிரி, மஞ்சூர், கூடலூர் மற்றும் கிரெய்க்குமூர் ஆகிய இடங்களில் 8 பொதுக் கூட்டங்களில் பேசினார். எல்லாப் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கும் ஒலிபெருக்கி பயன்படுத்துவதற்கும் உரிமங்கள் வழங்கப் பட்டன. 17—4—1968 அன்று முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், திருமதி அக்கம்மா தேவி, மாலை 4-30 மணிக்கு உதகமண்டலம் குன்னூர் நெடுஞ்சாலையில் வெடி மருந்துத் தொழிற்சாலைக்கு முன்பாக ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்காக ஒலிபெருக்கி அமைக்க அன்றைய தேதியில் உரிமம் வழங்க ஒப்பளிப்பு கோரி மனு செய்தார். இதுவரை பொதுக்கூட்டம் எதுவும் அந்த இடத்தில் நடைபெற்றதில்லை. குன்னூர் காவல்துறை மேற்பார்வையாளரால் அந்த நெடுஞ்சாலை பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கும் சட்டம், ஒழுங்கு, மற்றும் போக்குவரத்துக்கு இடர்ப்பாடாக உள்ளதன் காரணமாக அம்மனுவைப் பரிந்துரைக்கவில்லை.

[10th March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர் தலைவர் காமராஜ் அவர்களை அனுமி இங்கே பொதுக்கூட்டம் நடத்துவது வழக்கம் இல்லை என்றே அல்லது அங்குள்ள நிலையை விளக்கியோ கூறினாரா? இனிமேலாவது இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் அப்படி நடைபெறாமல் தவிர்க்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கூட்டத்தில் சொற்பொழி வாற்ற இருந்தவர் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள். அனுமி கேட்டவர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திருமதி அக்கம்மா தேவி. யார் அனுமி கேட்டார்களோ, அவர்களிடத்தில் அந்த இடம் கூட்டம் நடத்துவதற்கு சரியான இடமல்ல என்று கூறப்பட்டது. வழக்கமாக அந்த நெடுஞ்சாலைக்கு ஒரு பர்லாங்குக்கு அப்பால் எப்போதும் கூட்டம் நடக்குமிடமான ஜகதாலா திடல் என்னுமிடத்தில் பொதுக்கூட்டம் நடத்துவதற்கு ஒப்புதல் அளித்தார்கள்.

Municipal Council, Virudhunagar.

* 157 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Communists caused chaos in the Municipal Council, Virudhunagar, recently;

(b) the loss of property due to this; and

(c) the action taken thereon by the Government?

விருதுநகர் நகர சபை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) அண்மையில் விருதுநகர் நகர சபையில் கம்யூனிஸ்டுகள் கலகம் விளைவித்தனரா?

(இ) ஆமெனில், சொத்து சேதம் எவ்வளவு?

(உ) இதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 31-5-1968-ல் விருதுநகர் நகரசபையில் தொழிலாளர்களை வேலையிலின்றும் நீக்குவது பற்றிய நிகழ்ச்சி குறித்து குழுமி யிருந்த தொழிலாளர்களிடையேயும், நகராட்சி உறுப்பினர் துரிதையேயும் பிளவு ஏற்பட்டு வாய்ச் சண்டையிட்டுக் கொண் டார்களேயன்றி வேறு கலகம் நடைபெறவில்லை. சிலர் கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே துழைந்ததால் கண்ணாடி சன்னலின் ஒரு பகுதியும் மரக்கதவின் ஒரு பகுதியும் சேதமடைந்தன. இதில் வெளியார் யாரும் ஈடுபடவில்லை. சேதத்தின் மதிப்பு ரூ. 8. வழக்கு எதுவும் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

10th March 1969]

Alleged attack on M.L.C.

* 158 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Thiru M. Aiyaswamy, M.L.C., was attacked by a Police Sub-Inspector during the bye-election at Tenkasi; and

(b) if so, the action taken by the Government against the Police official concerned?

மேலவை உறுப்பினரைத் தாக்கிய நிகழ்ச்சி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) தென்காசியில் நடந்த இடைத் தேர்தலின்போது திரு. எம். அய்யாசாமி, எம்.எல்.சி., அவர்கள் காவல்துறை துணை மேற்பார்வையாளர் ஒருவரால் தாக்கப்பட்டார் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், சம்பந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரியின் மீது அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) தென்காசி உப தேர்தலில் திரு. அய்யாசாமி, எம்.எல்.சி., காவல்துறை உதவி ஆய்வாளரால் தாக்கப்பட்டதாக கூறப்படுவது உண்மையல்ல.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. அய்யாசாமி, எம்.எல்.சி. அவர்கள் தாக்கப்பட்டது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். கிட்டத்தட்ட அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

THIRU S. T. ADITYAN : Mr. Chairman, Sir, on a point of order. This case comes up in an election petition, which is posted for the 24th. May I request you, Sir, that the answers may be deferred till then? This is one of the charges now pending before the Court.

MR. CHAIRMAN : This question has really nothing to do with it.

THIRU S. T. ADITYAN : The question was that Thiru Ayyaswami was manhandled.

MR. CHAIRMAN : I do not agree with the hon. Member.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் தாக்கப்பட்டது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் அவர் ஒரு எம்.எல்.சி. என்று தெரியாமலே தாக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பது. ஆனால் அவர் அங்கே தான் ஒரு மேல் சட்டசபை அங்கத்தினர் என்று கூறியிருக்கிறார். அப்படிக் கூறியிருந்தும் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர், யாராக இருந்தாலும் சரி, என்று கூறி மறுபடியும் தாக்கியிருக்கிறார். இதுதான் நடந்த விஷயம். அதை நன்றாகப் பரிசீலித்து இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மரியாதை காப்பாற்றப்படுமா?

[10th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தேர்தல் சீட்டுக்களை வழங்கிக் கொண்டிருந்த இடத்தில், அந்த நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக, காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் இடையே கைகலப்பு நடந்து கலவரம் ஏற்பட்டது. அப்போது அங்கே அதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு போலீசார் வந்து கலைந்துபோகும்படி கூட்டத்தைக் கலைத்திருக்கிறார். அதில் தான் தாக்கப்பட்டதாக திரு. அய்யா சாமி அவர்கள் புகார் கொடுத்தார். புகார் கிடைத்ததின் பேரில் விசாரித்ததில் அவர் தாக்கப்படவில்லை என்ற விவரம் தெரிய வந்தது.

Teleprinter.

* 166 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the names of Ministers of Tamil Nadu in whose residences Teleprinters have been installed at Government cost?

தந்தி முறை தட்டச்சுப் பொறி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழக அமைச்சர்கள் யார் யார் இல்லத்தில் அரசாங்கச் செலவில் டெலிபிரிண்டர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: முதலமைச்சர் அவர்களின் இல்லத்தில் மட்டும் அரசாங்க செலவில் பிரஸ்டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா நிறுவனத்தாரின் தந்தி முறை தட்டச்சுப் பொறி ஒன்று பொறுத்தப்பட்டுள்ளது.

Urban Land Tax.

* 167 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the details regarding the amount of Urban Land Tax, collected every year from the date of its introduction up to 31st March 1968, be placed on the Table of the House?

நகர்புற நிலவரி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

“அர்பன் லாண்டு டாக்ஸ்” போட்டு, அமுலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து 1968 மார்ச் 31-ஆம் தேதிவரை, ஆண்டுதோறும் வசூலான தொகை விவரம் சபையில் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மன்றத்தின் முன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வரி செல்லாது என்று உத்தரவிட்டுவிட்ட காரணத்தால் யாரிடம் அதை வசூலித்தார்களோ அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க அரசு முயற்சிக்குமா?

[10th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அந்த நிலைமை இப்போது எழவில்லை. அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் செல்லாது என்று ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கவில்லை. அந்தச் சட்டம் அரசியல் சட்டப்படி செல்லத்தக்கதுதான். இருந்தாலும் அதில் இருக்கிற அந்த நிலத்திற்கு விசை நிர்ணயிக்கிற 6-வது விதி மட்டும் அரசியல் சட்ட 14, 19-வது விதிகளுக்கு முரணாக இருப்பதாக ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது அதை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இப்போது நாம் அப்பீல் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அது முடிகிற வரையில் புதிதாக வசூல் செய்யக்கூடாது என்று நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வசூலித்ததைத் திருப்பிக் கொடுப்பது என்பதோ இந்த சட்டப்படி செல்லுபடியாகுமா என்பதோ தீர்ப்பைக் கொண்டுதான் முடிவுசெய்ய வேண்டும்.

Non-distribution of Rice.

* 168 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that from 4th August 1968 to 7th October 1968 rice has not been distributed in Chakkampatti of Madurai district; and

(b) if so, the reason therefor?

அரிசி விநியோகம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 4--8--1968 முதல் 7--10--1968 வரை மதுரை மாவட்ட சக்கம்பட்டியில் அரிசி விநியோகம் செய்யவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) & (இ) சட்டபூர்வமான பங்கீடு அமுலில் உள்ள இடங்களில், மக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் வழங்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுள்ளது. குடும்ப காட்டு அமுலில் இருக்கும் இடங்களில் தனியார் வியாபாரத்திற்கு எவ்வித தடையும் இல்லை. குடும்ப காட்டு உள்ள இடங்களில் உள்ளவர்கள் வெளிச் சந்தையில் உணவு தானியங்களை வாங்கி உபயோகிக்க எவ்விதத் தடையும் இல்லை. ஆகவே, அந்த இடங்களில், அறுவடை உள்ளபோதும், உணவு தானியங்கள் வெளிச் சந்தையில் தாராளமாக கிடைக்கும்போதும் அதற்கு தகுந்தாற்போலவும் அரசாங்கத்தின் கையிருப்பை ஒட்டியும் மக்களுக்கு வழங்கும் உணவுப் பொருள்களின் அளவு மாற்றப் படுகிறது அல்லது உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவது நிறுத்தப் படுகிறது. குடும்ப காட்டு அமுலில் உள்ள இடங்களில் அறுவடை நடைபெறுகின்றதா என்பதையும், வெளிச்சந்தையில் உணவு தானியங்கள் கிடைக்கின்றதா என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கையிருப்பு முதலியவைகளைப் பொறுத்தும் தானியங்களின் அளவை கூட்டியோ, குறைத்தோ வழங்குவது அல்லது அரிசி

[10th March 1969]

வினியோகத்தை நிறுத்துவது போன்ற பொறுப்பு மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை ஒட்டி சில சமயங்களில் அரிசி வினியோகம் சூழ்நிலைக்கு தகுந்தாற்போல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

* 169 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state the reason for the non-distribution of rice in Dindigul, Theni, etc., in the first week of October 1968?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

திண்டுக்கல், தேனி முதலிய இடங்களில் 1968 அக்டோபர் முதல் வாரத்தில் அரிசி போடாததற்குக் காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: சட்டபூர்வமான உணவுப் பங்கிடு அமுலில் உள்ள இடங்களில், மக்களுக்கு உணவு தான்யங்கள் வழங்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுள்ளது. குடும்ப கார்டு அமுலில் இருக்கும் இடங்களில் தனியார் வியாபாரத்திற்கு எவ்வித தடையும் இல்லை. குடும்ப கார்டு உள்ள இடங்களில் உள்ளவர்கள் வெளிச் சந்தையில் உணவு தான்யங்களை வாங்கி உபயோகிக்க எவ்வித தடையும் இல்லை. ஆகவே, இந்த இடங்களில், அறுவடை உள்ள போதும், உணவு தான்யங்கள் வெளிச் சந்தையில் தாராளமாக கிடைக்கும்போது, அதற்கு தகுந்தாற்போலவும் அரசாங்கத்தின் கையிருப்பை ஒட்டியும் மக்களுக்கு வழங்கும் உணவுப் பொருள்களின் அளவு மாற்றப்படுகிறது. குடும்ப கார்டு அமுலில் உள்ள இடங்களில், அறுவடை நடைபெறுகின்றதா என்பதையும், வெளிச் சந்தையில் உணவு தான்யங்கள் கிடைக்கின்றதா என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கையிருப்பு முதலியவைகளை பொறுத்தும் தான்யங்களின் அளவை கூட்டியோ குறைத்தோ வழங்கும் பொறுப்பு மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை ஒட்டி சில சமயங்களில் உணவு வினியோகத்தின் அளவு சூழ்நிலைக்கு தகுந்தாற்போல் மாற்றப்பட்டிருக்கலாம்.

Educational Institutions run by the Central Government.

* 170 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the names of Educational Institutions in Tamil Nadu which are run by the Central Government; and

(b) the amount of capital invested in them by the Central Government?

மத்திய அரசினால் நடத்தப்படும் கல்வி நிலையங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் மத்திய அரசினால் நடத்தப்படும் கல்வி நிலையங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன?

[10th March 1969]

(இ) எவ்வளவு மூலதனம் மத்திய அரசினால் இவைகளுக்கு முடக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) & (இ) சபை முன் ஒரு அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Medium of instruction for Science subjects

* 171 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether it has been decided to introduce Tamil as the medium of instruction for Physics, Chemistry, Botany and Zoology branches of the P.U.C. in the Government Colleges during the academic year 1968-69; and

(b) if so, whether text books therefor are ready?

விஞ்ஞான பாடங்கள் நடத்த பயிற்சி மொழி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968-69-ஆம் கல்வி ஆண்டில் அரசாங்க கல்லூரிகளில் புகுமுக வகுப்பில் தமிழிலேயே பெளதீகம், ரசாயனம், தாவர இயல், மிருக இயல் ஆகிய பாடங்களை போதிக்க முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், இதற்குண்டான புத்தகங்கள் தயாராகி விட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) & (இ) ஆம்.

Mangaiyarkarasi High School, Madurai

* 172 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu High Court cancelled the recognition given by the Tamil Nadu Government to the Saraswathi High School which collapsed at Madurai by changing its name as Mangaiyarkarasi High School; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

மங்கையர்க்கரசி உயர்நிலைப் பள்ளி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) மதுரையில் இடிந்து விழுந்த பள்ளிக்கு சரஸ்வதி உயர்நிலைப் பள்ளி என்ற பெயரை மாற்றி மங்கையர்க்கரசி உயர்நிலைப் பள்ளியென்று அரசு அனுமதி கொடுத்ததை உயர்நீதி மன்றம் ரத்து செய்ததா?

[10th March 1969]

(இ) ஆமெனில், இதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) அரசு அப்பீல் செய்ய தீர்மானித்துள்ளது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு அமைப்பு இந்தத் தவறை செய்திருப்பதால் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? மீண்டும் அனுமதி கொடுப்பதைக் கூடத் தடுத்து உயர் நீதி மன்றம் இடைக்கால உத்தரவு விதித்தது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) அதைப்பற்றி பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

Teaching of additional language in the place of Crafts

* 173 v.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to utilise the periods allotted for the teaching of crafts in High Schools in the State for the teaching of an additional language other than the regional language;

(b) if so, the reasons for the removal of crafts from the curriculum;

(c) whether Government have received representations from Association of Craft Teachers in the State protesting against such a proposal; and

(d) if so, the action taken or proposed to be taken on such representations?

கைப் பணிகளுக்குப் பதிலாக மற்றொரு மொழியை கற்றல்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) இதைக் குறித்து எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) ஆம்.

(எ) கைத்தொழில் ஆசிரியர்களின் நலனைப் பாதிக்கும் அளவில் எந்த முடிவும் எடுக்காததால் ஒரு நடவடிக்கையும் தேவையில்லை எனக் கருதப்படுகிறது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Thanks to this Government.

Midday Meal Centres

* 174 Q.—THIRU V. ISVARAMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether there is any proposal to introduce common midday meal centres in Municipal Towns and to distribute the meals to all Elementary Schools?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: இல்லை.

10th March 1969]

Weavers' Grievances

* 175 J.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the weavers of Paramakudi in Ramanathapuram district picketted before the Office of the Tahsildar, Paramakudi during March–April 1968 to redress their grievances;

(b) whether they were arrested; and

(c) whether their grievances were redressed?

நெசவாளர்கள் குறைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்ட பரமக்குடி நெசவாளர்கள் 1968 மார்ச்–ஏப்ரல் மாதங்களில் பரமக்குடி தாசில்தார் அலுவலகத்தின் முன் தங்கள் குறைகள் தீர மறியல் செய்தனரா?

(இ) அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்களா?

(உ) அவர்களின் குறைகள் தீர்க்கப்பட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) அவர்களின் குறைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மாநில கைத்தறி இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, பரமக்குடியில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடிக்கு மேல் மதிப்புள்ள ஜவுளி இருப்பதாகக் கூறப்படுவது உண்மையா? அப்படியானால் அந்தக் கைத்தறி சரக்கை குறைக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு எஸ். மாதவன்: நீண்டகாலத்திற்கு முன்னால் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தில் எல்லாம் சரிவர நடக்காததால் கிரான்ட் கொடுப்பதும் ரிசர்வ் வங்கி கடன் கொடுப்பதும் புரடக்ஷன் பேசினாலும், லாம் பேசினாலும் என்ற கருத்து வேறுபாட்டின் காரணமாக, இந்த நிகழ்ச்சி நடந்தது. அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலித்து நம்மால் முடிந்ததைச் செய்திருக்கிறோம். சரக்குகள் தேக்கத்தைப் பொருத்தவரையில் எல்லா கைத்தறித் துணிகளும் எப்படி பாதிக்கப்படுகிறதோ அப்படித்தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா சரக்குகளுக்கும் கடன் கொடுப்பது அவர்களுக்கும் பொருந்தும்.

[10th March 1969]

Industrial Estate at Kappalur

* 176 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN (on behalf of THIRU M. AIYASWAMY) : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state the present stage of the proposal to establish an Industrial Estate at Kappalur in Madurai district?

கப்பலூரில் தொழிற்பேட்டை அமைத்தல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் (திரு. எம். அய்யாசாமி சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மதுரை மாவட்ட, கப்பலூரில் தொழிற்பேட்டை அமைக்கும் திட்டம் எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மதுரைக்கு அருகாமையில் உள்ள கப்பலூரில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட நிலங்கள் கொண்ட பேட்டை ஒன்றை நிறுவுவதற்கான நில ஆர்ஜித வேலை அநேகமாக முடிந்து விட்டது. இப்பேட்டைக்கான மனை பிரிவுக் குறிப்பு தயாராகிவிட்டது. சாலைகள் அமைத்தல், கழிவு நீர் போக்கு, குடிதண்ணீர் வசதி செய்தல் போன்ற அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கான மதிப்பீடும் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது.

Honorary Magistrates

* 177 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to do away with the system of appointment of Honorary Magistrates in Tamil Nadu; and

(b) if so, the reasons therefor?

கவுரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் கவுரவ மாஜிஸ்ட்ரேட் நியமிக்கும் முறையைக் கைவிடும் உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Uneconomic Railway Lines

* 178 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the railway lines in this State that inflict a loss on the Central Government; and

[10th March 1969]

(b) whether a statement containing the particulars of income and expenditure of the lines will be placed on the Table of the House?

நட்டம் உண்டாக்கும் இரயில் பாதைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் மத்திய அரசுக்கு நட்டம் உண்டாக்கும் இரயில் பாதைகள் எவை எவை?

(இ) அப்பாதைகளின் வரவு-செலவு விபரம் சபையில் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்கண்ட கிளை இருப்புப்பாதைகள் விரயத்தில் செயல்படுவது காரணமாக அவற்றை இந்திய அரசு மூடிவிட கருதியுள்ளது. இரயில்வே வாரியம் 1965-66-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்டவாறு விரயம் ஏற்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிட்டுள்ளது :—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

(1) மேட்டுப்பாளையம்—உதகமண்டலம்	27.71
(2) மாயூரம்—தரங்கம்பாடி	2.11
(3) பேரளம்—சாரைக்கால்	1.76
(4) நீடாமங்கலம்—மன்னார்குடி	1.57

(இ) மேற்சொன்ன இருப்புப்பாதைகளின் வரவு-செலவுப் பற்றிய முழு விவரங்கள் இவ்வரசாங்கத்திடம் இல்லை. அவ் விவரங்களை அனுப்புமாறு இரயில்வே வாரியத்திற்கு கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ரயில்வே பாதையில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதற்காக மத்திய அரசு அவைகளை மூட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதை தமிழக அரசு மறுத்து அந்த ரயில்வே பாதைகளை மூடக் கூடாது என்று தெரிவித்தது. மீண்டும் தொடர்ந்து அதை வற்புறுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அந்த இருப்புப் பாதைகளை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று எழுதியிருக்கிறது. மீண்டும் தொடர்ந்து வற்புறுத்தும்.

Division of Wards in Dindigul Municipality

* 179 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the High Court cancelled the division of wards of Dindigul Municipality; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

[10th March 1969]

திண்டுக்கல் நகரசபை வட்ட பிரிவினை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திண்டுக்கல் நகரசபை வட்ட பிரிவினையை உயர்நீதி மன்றம் ரத்து செய்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மேல் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) திண்டுக்கல் நகராட்சி சம்பந்தப்பட்ட 22—11—1967-ம் தேதிய கிராம வளர்ச்சி உள்ளாட்சித்துறை அரசு ஆணை எண் (நிலை) 2146-ஐ மொத்த முப்பது வார்டுகளில் இருபத்தேழு வார்டுகளும் பெண் அங்கத்தினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இருபதாவது வார்டும் பொருத்த வரையில் உயர் நீதி மன்றம் தனது 5—11—1968 தேதிய தீர்ப்பில் ரத்து செய்தது.

(இ) மேற்படி ஆணையை எதிர்த்து உயர் நீதி மன்றத்தில் ரிட் மேல் மனு தாக்கல் செய்வது பற்றி விஷயம் அரசாங்க பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, திண்டுக்கல் நகர மன்றத்தில் ஏகமனதாக வார்டு பிரிவினை செய்து அனுப்பிய தீர்மானத்தில் அரசாங்கம் தலையிடுவதற்குக் காரணம் என்ன? ஏன் தலையிட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : அரசாங்கம் தலையிட உரிமையிருக்கிறது. ஏங்கே இருக்கிற கட்சிக்காரர்களும் பொது மக்களும் மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்று அனுப்பிய வேண்டு கோளை ஏற்றுத்தான் அந்த மாறுதலைச் செய்தது.

Mariamman Temple, Ootacamund

* 180 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu Government gave any assistance for the renovation of the Mariamman temple at Ootacamund by granting Rs. 10,000 in the financial year 1966-67; and

(b) if so, whether there is any proposal to assist other temples also, in the same manner?

உதகை மாரியம்மன் கோவில்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு அறநிலைய பாதுகாப்பு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1966-67-ஆம் நிதி ஆண்டில் உதகையிலுள்ள மாரியம்மன் கோவில் திருப்பணிக்காக தமிழக அரசு ரூ. 10 ஆயிரம் மானியமாக கொடுத்து உதவியதா?

(இ) ஆமெனில், மற்ற கோவில்களுக்கும் இப்படி உதவும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

[10th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : (அ) ஆம்.

(இ) பண உதவி தேவைப்படுகிற, எளிய நிலையிலுள்ள ஏனைய கோவில்கள் திருப்பணிகள் நிறைவேற்றுவதாகயிருந்தால், நிதி வசதி அனுமதிக்கின்ற அளவிற்கும், அவை உதவி பெறுவதற்கான தகுதியைக் கருதியும், அவைகட்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் நிதி ஒதுக்குவது பற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய நிதி ஒதுக்கீடுகள் எத்தகைய நிலைமையிலுள்ள கோவில்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது? எத்தகைய நிலையிலுள்ள கோவில் நிதியி் லிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது? எந்தெந்த சமயத்தில் கொடுக்கப் படுகிறது என்று கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தேவைப்படுகிற ரொம்ப எளிய நிலையிலுள்ள கோவில்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

IX—QUOTATION IN THE ASSEMBLY OF A MEMBERS' SPEECH
IN THE COUNCIL

MR. CHAIRMAN : Hon. Members would remember that the hon. Member, Thiru N. R. Thiagarajan, Leader of the Opposition, raised a matter on the floor of this House on the 28th February that the Hon. the Leader of the House and the Chief Minister misquoted in the Assembly the speech made by Thiru R. Krishnaswamy Naidu in the Legislative Council.

The convention that allusions to debates in the other House of the current session are out of order, prevents fruitless arguments between members of two distinct bodies who are unable to reply each other, and guards against recrimination in the absence of the party assailed; but it is mainly founded upon the understanding that the debates of the other House are not known, and that the House can take no notice of them. But this rule has got an exception in view of the fact that the Government often find it convenient to make in any one of the Houses or the other, official statements of their policy, and it is now permissible for Members to refer to and criticise such Government announcements.

The Hon. the Chief Minister has stated in the House on the 28th February that he has not misquoted the speech of Thiru Krishnaswamy Naidu but only stated the substance of what the Member stated here.

In view of the statement of the Hon. the Chief Minister that he has not misquoted the speech of the hon. Member but only stated the substance of what the hon. Member has stated in support of his argument, I feel that no further action need be taken and the matter may be closed.

[10th March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் செய்தி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. பத்திரிகையில் வந்ததைப் பற்றி பத்திரிகைக்காரர்கள்மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வழி செய்வார்களா?

MR. CHAIRMAN : That is a different matter. That is for the Assembly to take action.

III—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70

மிஸ்டர் சேர்மன் : இப்போது இந்த Budget discussion கடைசிக் கட்டத்தில் வந்திருக்கிறோம். வழக்கம்போல் கடைசிக் கட்டத்தில்தான் நிறைய உறுப்பினர்கள் பேச முன்வருகிறார்கள். இப்போது 13, 14 பேர்கள் பேச வேண்டும். அதனால் இப்போது ஒரு கஷ்ட காலம் வந்து விட்டது. கஷ்ட காலம் வந்தால் ரேஷன் செய்ய வேண்டியதுதான். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தயவு செய்து 15 நிமிஷம் எடுத்துக் கொண்டால் எல்லோரும் பேச முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுப் பட்டியலின்மீது பேசுகிற போது, முக்கியமாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே பஞ்சம் ஒரு பக்கம், தண்ணீர் இல்லாத கஷ்டம் ஒரு பக்கம், விடற்ற நிலைமை ஒரு பக்கம், இவ்வாறாக பல துறையிலேயும் இந்த மக்கள் கஷ்டப் படுகிற நிலைமையில் இருக்கிறபோது, அரசு எவ்வாறாக அவைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்று நினைக்கிறபோதுதான் காந்தியார் வழி இருக்கிறதே உயர்ந்த வழி—அந்த காந்தியார் வழியை நாம் ஏற்றுக்கொள்வோமேயானால் கண்டிப்பாக இந்த பஞ்சத்திலிருந்து இந்த கஷ்டங்களிலிருந்து விடுபட்டு மற்ற எல்லா மாகாணத் துக்கும் முன்னேடியாக நம் மாகாணம் விளங்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி நினைக்கும்போது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஏறக்குறைய 3 கோடி பனைமரங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பனைமரங்களிலிருந்து வெல்லத்தை எடுத்து, சர்க்கரை செய்து விநியோகம் செய்தால் ஒருவாறாக உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தில் இன்று பணம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறதே என்று நினைத்து கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். அவ்வாறு கரும்பு பயிரிடுகிறபோது உணவு நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. அதை முன்னிட்டு எங்கெங்கே தென்னைமரம், பனைமரம் இருக்கிறதோ அந்தப் பொக்கிஷமான கற்பக விருகங்களை எல்லாம் காந்தியார் முறையில் பயன்படுத்த, கரும்புச் சர்க்கரைதான் சாப்பிட வேண்டும் என்று எல்லோர் உள்ளத்திலேயும் கருத்து தோன்ற வேண்டும். அந்த வழி வந்தால் பனை மரம், தென்னை மரம் இருக்கிறது. அந்த வெல்லத்தால் செய்யப்படுகிற சர்க்கரையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். கிராமோதய பவனில் இருக்கிறது அந்தச் சர்க்கரை.

10th March 1969]

மிஸ்டர் சேர்மன் : அந்தப் பனை வெல்லம் சாப்பிட்டால் உயர்பெடிஸ் என்கிறார்கள்.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் : அதுவும் நல்ல விஷயம்தான். ஒரு வருஷத்துக்கு கரும்பு பயிரிடக் கூடாது என்று சட்டம் போட வேண்டும். எல்லோரும் நெல் பயிரிட ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நல்ல முறையில் உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். ஒரு சமயம் கோளாவில் பஞ்சம் என்று சொல்லியபோது காந்திஜி அவர்கள் கூறினார்கள் : என்ன கஷ்டம் கோளாவில்? தென்னை, பலா பழமும் இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று காந்திஜி சொன்னது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. கஷ்டம் வரும்போது எல்லோரும் ஒரு விதத்தில் தியாகம் செய்ய முன்வரவேண்டும்.

அடுத்துப் பார்க்கும்போது தண்ணீர். தண்ணீர் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால் குளங்கள், ஆறுகள் எல்லாம் வறண்டிருக்கின்றன. பஞ்ச நிவாரண வேலையாக எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலேயும் உள்ள கிணறுகளை, குளங்களை இன்னும் 10 அடி ஆழம் தோண்ட வேண்டும். ஆறுகளின் கரைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஆற்றின் கரைகளில் குடிசைகள் போடுகிறார்கள். இதில் கண்டிப்பாக இந்த அரசு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆறுகளின் கரைகளில் தென்னை, பனை, மா போன்ற மரங்களை வைத்தால் பாதுகாப்பாக இருக்கும். இதைச் செய்வார்களானால் ஓரளவிற்கு தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தை நீக்கலாம், பஞ்ச நிவாரண வேலையாகவும் இருக்கும். மற்றப்படி அந்தக் கிராம மக்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாகவும் இருக்கும். கிராமத்தைப் பாதுகாக்கும் அளவுக்கு நல்ல வேலை செய்தோம் என்ற நிலைமை ஏற்படும்.

விட்டுப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால் உறுப்பினர்கள் சொல்லியது மாதிரி எங்கு பார்த்தாலும் குடிசைகள். பாதை ஓரமாகவும் மற்ற மற்ற இடங்களில் எல்லாம் குடிசைகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை வெளியேற்ற முடியாமல் ஒட்டுக்காகப் பயப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைத் தீர்க்க மன்றத்தில் உள்ள எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும். அப்படி குடிசை போடுகிறவர்களின் நிவாரணக் கமிட்டியாக அமைத்து எங்கே எங்கே குடிசைகள் அமைத்துக் கொடுப்பது; அது அவர்களுக்கு எவ்வளவு செளகரியமாக இருக்கும் என்று ஆராய்ச்சி பண்ணி அவ்வாறு செய்தோமேயானால் ஒரு நல்ல காரியம் செய்வதாகும். மறைந்த நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அக்டோபர் 2-ஆம் தேதி வாஞ்சியில் ரொம்ப அழகாக காந்தியத்தைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அது கிராம நலத்தில் வந்திருக்கிறது. அந்த விதத்தில் அந்த முறையில் அந்த எண்ணத்தோடு இன்றைய அரசு பார்க்குமேயானால் கண்டிப்பாக இந்த எல்லாக் கஷ்டங்களிலிருந்தும் தமிழகத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்ட்ரங்கம்] [10th March 1969]

அடுத்து வட சென்னையிலுள்ள பெண்கள் எஸ். எஸ். எல்.சி. படித்தவுடன் தொழிற்கல்வி பயில பாஸ்டெக்னிக்கை நம் தலைவர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். இன்று அந்த பாஸ்டெக்னிக் வட சென்னையிலிருந்து கிண்டிக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. அப்படி மாற்றப் பட்ட பிறகு ஏழைத் தொழிலாளப் பெண்கள் கஷ்டப்பட்டு படித்துவிட்டு மேற்கொண்டு தொழிற்கல்வி பயில வேண்டுமென்றால் நான் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்துகொண்டு கிண்டிக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதை இந்த அரசு கவனித்து பாஸ்டெக்னிக்கை வட சென்னையிலேயே வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4-20
p.m.

பிரிவினை என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது மட்டுமல்ல. ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலேயும் இருந்து வருகிற வார்த்தைகளைப் பார்க்கும்போது ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு, ஒற்றுமை நீங்கிவிடல் அனைவர்க்கும் தாழ்வு என்று பாரதியார் சொன்னதை மறந்து விட்டோமோ என்று தோன்றுகிறது. நமக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வில்லை என்று நினைக்கக் கூடாது. உரிமையோடு மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுப் பெறலாம். அப்படி எண்ணினால் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் அது போன்ற மற்ற நிறுவனங்களுக்கும் எவ்வளவு அதிகாரத்தை நம்முடைய தமிழக அரசு கொடுத்திருக்கிறது? காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருக்கும்போது எவ்வளவு அதிகாரம் கொடுத்திருந்தார்களோ அதைவிட பன்மடங்கு அதிகாரத்தைத் தந்து விட்டோம் பாருங்கள். நாங்கள் கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்துக்கு முன்னோடியாக வேலை செய்கிறோம் பாருங்கள். அதே மாதிரி மத்திய சர்க்கார் அதிக அதிகாரங்கள் தர வேண்டுகிறேன் என்று கேட்கலாம். அதே மாதிரி அன்பு வழியில் அற வழியில் உண்மை வழியில் போராட வேண்டுமே தவிர பிரிவினை எண்ணங்களை வளர்ப்பது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூடாது. முக்கியமாக இந்த அரசு அவர்களிடம் இதைச் சொல்லி இந்த எண்ணம் கூடாது என்று செய்ய வேண்டும். மறைந்த முதல்வர் அவர்கள் இந்தப் பிரிவினை எண்ணத்தை விட்டு விட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வழியில் நடக்கிற இந்த அரசும் அந்த எண்ணத்தை வளரவிடாமல், உரிமையோடு உறவோடு மத்திய சர்க்காரைக் கேட்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும். மற்ற மாகாணங்களோடும் மத்திய சர்க்காரோடும் உறவோடு அன்போடு மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் நடந்து கொண்டது போல் இந்த அரசும் பிரிவினை எண்ணங்கள் யார் உள்ளத்திலேயும் வராமலிருக்கச் செய்ய வேண்டியதைத் தன் கடமையாகக் கருத வேண்டும் என்று நான் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக பொன்னேரிக்கும் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்கும் இடையில் மின்சார ரயில் விட வேண்டியது அவசியம். இது மத்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்று நம் அரசு சொல்லலாம். இருந்தாலும் கூட எல்லா விஷயங்களுக்கும் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பது போல் இதற்கும் அவர்களைக் கேட்கவேண்டும். சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனிலிருந்து பொன்னேரிக்கும்

10th March 1969] [திருமதி சரஸ்வதி பாண்ட்ரங்கம்]

அரக்கோணத்துக்கும் சென்ட்ரலுக்கும் இடையே எலெக்ட்ரிக் டிரயின் விடுவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நல்லது. தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைக்கு வரும்போது பார்த்தால் நெருக்கடியாக இருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு மத்திய அரசை அணுகி ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வரவு-செலவுப் பட்டியலில் பி.யு.சி. வரை இலவசக்-கல்வி என்று காங்கிரஸ் கொண்டு வந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றியதற்கு இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: United party தலைவருக்கு இந்த ரேஷன் விதி கிடையாது.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: 'Thank you, Sir, I am grateful for this concession.

Mr. Chairman, Sir, it has been my privilege all these twenty-three years to participate in the discussion on the Budget of this State, and I could not, therefore, resist the temptation of speaking on this occasion as well. The last day of February is the day of tremendous anxiety to many interests and many persons. On that day, the Central Government through the Finance Minister, announces the taxation proposals, and never since Independence has there been any year when fresh taxes have not been suggested. On that account, therefore, it would be necessary for us to see and take stock of how far these taxation proposals will affect the ordinary man—the common citizen—as he is called—whether he stays in this State or in any other State. I am grateful that on this occasion and on the previous two occasions, the State Government has not proposed any fresh taxation, although the Finance Minister is guarded enough to say that if some of the proposals, that he is placing before the Finance Commission, are not accepted, he may have to come forward with fresh taxation proposals. We hope that that day will be far off and that an amicable settlement will be arrived at between the Centre and the States and the Finance Commission will recommend an allocation of additional funds to the States from the Centre.

The Finance Minister at the Centre has announced that taxation proposals to the extent of Rs. 100 crores are to be brought forward. I need not refer to the various proposals contained in this Rs. 100 crore annual taxation project. Some of them are very deleterious to the interests of the ordinary citizens. I do feel that the taxation that is proposed to be levied on certain of the commodities like kerosene and fertilisers and also the proposal to levy a tax on individuals whose income may be between Rs. 10,000 and Rs. 20,000 are indeed a heavy burden on such persons. But let me tell you frankly that I am not against any taxation being levied so long as the taxes are levied in a manner which may be considered just and reasonable and so long as at the same time the Finance Minister is in a position to assure all the persons concerned—and not only the Parliament—that he has got a watchful eye on expenditure and that he is careful to see that the revenues are properly utilised. That, I think, is the first duty

4-30
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] [10th March 1969]

of any Finance Minister. He is not merely to levy taxes but he is also to prune the expenditure to the extent necessary so that the expenditure may be controlled and the persons who are taxed may feel that after all is said and done 'This is an item which we have to support'.

Before coming to the various taxation proposals that have been mentioned, let me refer to some fundamental considerations. Year after year without exception, the Central Government has been levying taxes. I am glad that the State Government has had one or two exceptions to this rule in their annual taxation measures. I remember very well congratulating our State Finance Minister on one occasion on his presenting a budget without any taxation proposals, and I wanted to present him with a pair of white gloves as is the practice in a criminal court where there was no case to try. But it was not considered customary and I was denied that privilege. On this occasion and on the last two occasions, no fresh taxes have been proposed by the State Government. But the thing about the finances of the Central Government is that the proposals for taxation vary from year to year in such a manner that the tax payer does not know where he stands. Let me give an example. The Gold Control Order was passed by the present Finance Minister in the Union with a great deal of flourish. He said that if this Gold Control Order was passed, gold would not be smuggled into this country. What is the result to-day? He has got to remove the Gold Control Order, because smuggling goes on as merrily as ever before. But I want to bring to the notice of this House this fact that on account of the Gold Control Order, the law and order situation in the various States was very much disturbed. Processions, lathi-charges, suicides by goldsmiths, and various other things took place on account of this order. Had he conceived it in the proper spirit, the Gold Control Order would never have been passed. And from these poor and unfortunate goldsmiths, their only occupation was taken away, and for years they have suffered.

Let me next refer to the compulsory deposit Scheme. They made much about this compulsory deposit. This year it is announced that the compulsory deposit is withdrawn. There appears to be no settled policy with regard to the gift tax. From year to year, if the gift tax is to be varied, what is the significance of the gift tax? In one year the exemption limit is Rs. 10,000. In another year it is Rs. 5,000 and so on. The rate of the gift tax varies. How is anybody to know what the gift tax is? It would almost appear that everybody should have a permanent legal and income-tax expert round his house to explain these things. Even the auditors are not able to know the many quick changes that are introduced in the Income-tax Act from year to year.

Sir, I will refer to one another point, and that is whether the Finance Minister at the Centre has taken care to see that he has checked the expenditure of the different departments in the Government of India. Speaking in the year 1957, I quoted the figures relating to the Home Department at the Centre. The

10th March 1969] [Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar]

Home Department then had three Secretaries, six Joint Secretaries and sixty Officers. In 1967, the Home Department consisted of five Secretaries, sixteen Joint Secretaries against six besides twenty-six Deputy Secretaries against fifteen, twenty-nine Under Secretaries against thirty-one (two Under-Secretaries have been promoted), ninety-nine Section Officers against sixty, besides twenty-five Reception Officers and five Superintendents. I am not going to give you the figures of the clerical and super-clerical establishment. This is the pattern not only in the Home Department but in every department of the Central Government, and it is no wonder that people feel that this extraordinary increase is hardly warranted. Only last night a report appeared from the pen of one of the ablest experts in taxation, Mr. Palkivala, whom it was our privilege in the University to welcome. And he has stated: "The administrative expenditure keeps on increasing at an alarming rate Parkinson's law is that expenditure rises to meet income. Unfortunately Governmental expenditures rise to exceed income."

In the field of personal taxation India will remain, by and large, the highest taxed nation. The lowest rate of economic growth among the developing countries of Asia is in India and Burma where the tax burden is the highest.

In the field of corporate taxation our tax rates continue to range between 50.6 per cent and 65 per cent, in addition to the burden of surtax under the Companies (Profits) Surtax Act. Out of 150 countries of the world, 143 do not exceed the rate of 50 per cent on corporate profits, taking distributed and undistributed profits together. The only two countries where corporate taxation is as high as in India are Burma and the Faroe Islands (of which the total population is 34,000). Now it is not the question of what the tax is, that is important. But who feels the pinch of the tax is a very important matter. If I refer to this, it is in the hope that after the proceedings of this House are communicated to the Central Government—I hope this practice continues—there will be some opportunity for the Government or others to draw their attention to some of the criticisms of this House. It is not a question of criticising the Central Government but a question of our stating exactly how the common man and the mass of the people are put to a great deal of suffering.

Now, Sir, with regard to another point, I am very happy and I congratulate the Tamil Nadu Government on the fact that so far as this State is concerned, the previous Government—the Congress Government—has followed the wise policy of limiting the Ministry. Our State, which has had only nine Ministers, has today, after the unfortunate demise of our late Chief Minister, only eleven Ministers. I do appeal to the Chief Minister to see that this limit is kept up. In other States, whose finance and budgetary provisions may not be as large as our State's, we find twenty-five, thirty, or forty Ministers. In the Central Government, the number of Ministers, the Ministers of State, the Deputy Ministers, the Parliamentary Secretaries and others goes beyond fifty. And yet strangely enough, the Lok Sabha or the Rajya Sabha is

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] [10th March 1969]

adjourned for want of quorum. We see frequently from the papers that the Parliament is adjourned for want of quorum. If only all the Ministers had been present, there would not have been any necessity for adjourning the House (laughter), and the poor taxpayer's money could have been saved. Because, let me tell you that for holding one session, lakhs of rupees are spent. Therefore, an adjournment of the House for want of quorum means that the poor tax-payer is mulcted of lakhs of rupees, and no business could be transacted on that day.

4-40
p.m.

I may also state—I hope it will not be considered a criticism—that in olden days I remember, my friends, criticising the old pre-Independence Government as wasting money, because the Cabinet Ministers of that Government travelled in special saloons. Now, they travel in aeroplanes, whether they be Army planes or civil planes, but they are all services for which the tax payers had to pay. I welcome their presence because it is good that they come here and know exactly what is happening instead of having a garbled version of the state of affairs in Tamil Nadu. I hope and trust that economy in this direction also will be practised.

I now come to another point which, I think, is more important. The late Chief Minister said very rightly that in the Centre-State relationship it must not be a question of just giving of some grants by the Centre to the State, but the State being in a position to develop its own resources and making available to the States those revenues, which ought to be available to them for most of the development works. I have stated on more than one occasion that the doles that are given from the Central Government are really a cause of friction between States. Four years ago, I said—unfortunately, I might have been a prophet of woe—it was not always possible for the Centre to imagine that the same party would be ruling in all the States, and that the time must necessarily come, if democracy was understood by the people, when there might be a change from one party to another and that when that change came, there would be great difficulty for the Centre if it did not adjust itself to such proposals as might be considered justifiable or necessary for the purposes of giving necessary financial aid to the States. I did not anticipate, that to-day more than half the number of States would not have the same party in power as the party at the Centre. In fact, if one may say so, there are only a few States where the party in power in the Centre is also administering affairs. When the same party is in power both at the Centre and in the States, no Member of the Central or the State Legislature belonging to that party could afford to say anything against the party in public, although they were welcome to criticise in their own party meetings. That is a very good tradition and I hope all parties will continue to maintain that tradition. But when this change in the state of affairs has occurred, it is certainly inevitable that for the good Government of the country, there must be a re-examination of the relations between the Centre and the States. There cannot be the same policy because they have not got the authority to give directives, as they were giving before to the same party that was in

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] 10th March 1969]

power both in the Centre and in the States. Therefore, a little less of the directives, a little more of the spirit of adjustment, a sense of proportion and a sense of sympathy for the Governments which are in power in the States for the time being should be the policy of the Centre. I am not saying that that is not the case. In fact, the former Chief Minister was one of those who cultivated this attitude with the Centre to an extent that has surprised friends and confounded foes alike. Although he was the Chief Minister of the State, on account of the knowledge that he had of the Government at the Centre, having been a Member of the Rajya Sabha and on account of the deep knowledge that he had of the State's policies, he was able to adjust the differences between the Centre and the States in such a manner that the Centre realised that there was an opposite point of view which had to be taken into account. I hope and trust that in spite of the policies of various parties, this Government will continue to maintain good relations between the Centre and the State and try to get from them what is good for the State as well as for the country. I am sure from what I have seen of the visits of Central Ministers, although their visits might not have been appreciated by a section of the people here, good relationship will continue and that we will continue to receive the Central Ministers and to give them dinners and lunches and tea parties, not because we want any favour but because it is right that we give them this consideration. I have also said—it is on record—that I took strong objection to the fact that when the State Ministers went to Delhi, there was nobody to receive them. I do not want garlands but even the fact that during pouring rain the late Chief Minister could not be given a conveyance from the aircraft to the airport building is a telling fact for which, of course not the Government of India, but some underlings had been responsible. Let us not think of all these things. Let us, in the furtherest of our country, see that good relations are maintained and that we get what is necessary, and from that point of view, I hope the Conference of Chief Ministers will produce tangible results.

Speaking in 1947, when the late Dr. T. S. S. Rajan moved a resolution to the effect that 'this Council recommends to the Constituent Assembly that the policy laid down by the Congress should be implemented as soon as possible, that linguistic States should be evolved out of this country, and that so far as the South is concerned, the four linguistic States should be—and I mark the words—Tamil, Urdu, Kerala, Karnataka and Andhra', I said that this linguistic division of the Provinces would end in every district being divided, every village being divided, every family being divided, and if blood was shed on this account, if property was damaged and if ruin was the result of this division, I hoped I would not prove to be a prophet of woe. Even in 1952, when Rajaji was the Chief Minister and Thiru C. Subramaniam, the then Finance Minister, moved that 'division of the country into units might be made, I asked, "Is it linguistic division?" and he said, "No, for geographical distribution of large units". Sir, it is too late in the day for us to blame anybody. Wisdom has

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] [10th March 1969]

dawned on many people too late. To-day the disastrous consequences of linguistic division are very clear. See what is happening in every State. I do not want to mention them. But this has led to serious differences of opinion in a country that ought to be entirely integrated, and to speak of integration at this stage and think that this or that will be the remedy for it is, I feel, not a desirable idea. If we have difficulties in Maharashtra with Shiv Sena, if we have difficulties in the Punjab, if we have difficulties in Haryana, if we have difficulties even in other States and if, for instance, a portion of Maharashtra wants to separate itself, where is this going to end? Somebody said, "Let us divide into districts." Yes. That was what happened 300 years ago and you know what the result was. A foreign power swept into India silently and steadily and we were all parties to that foreign domination. Now we have gained our independence. It is possible for us to be wiser on this and see what can be done.

The Hon. the Chief Minister had, in my opinion, a very brilliant idea when he started the raffle scheme in the State. I supported it. I said that this was the best method of securing funds for laudable objects and when he mentioned that medical education and relief were the subjects that he had thought of, I was very much in agreement with him. People criticised it but in many other States this raffle scheme has been introduced. I wish they had not imitated us, but we cannot help it. This raffle scheme is a very good method that has been adopted in under-developed countries. In Ireland, for instance, there are the Irish Hospital Sweepstakes and funds collected for that Fund are utilised for the betterment of the hospitals.

4-50
P.m.

Sir, let me tell this. I recall with a certain amount of agony that it was on the 27th December, we had a conference of Doctors from all over India, and prominent surgeons had come for an All-India Conference of an Association of Doctors and Surgeons. On that morning the Hon. the Chief Minister had promised to come and inaugurate the Conference. I myself telephoned to him twice or thrice to come and he said: 'I am sure I will come'. But when the time came he sent his apologies through the Hon. the Health Minister and regretted his inability to inaugurate the conference himself. I am glad to say the Hon. the Health Minister Thiru Sadiq Pasha came and inaugurated the conference. Why was the Chief Minister not able to come to the Conference? He was too tender in heart. The previous night he had learnt of the great tragedy that had occurred in a village in Thanjavur district. He was not even able to move or speak after hearing that tragedy. He was too down-hearted. That is the person of whom it is difficult to say that he did not maintain law and order. I agree, any person in the position of the Chief Minister had to take courage in both hands. But, Sir, when I see today that lathi charges, tear gas and shooting are the order of the day everywhere, not only in the non-Congress States, but also in the States ruled by the Congress and when I recall that all these unfortunate deaths and injuries, the loss of property and the disturbances that have resulted during the last twenty years are more than what have

10th March 1969] [Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar]

happened in the previous one hundred years, I cannot help feeling that we have to change our attitude and take a new angular vision to protect not others, but our own selves and our own property from disastrous consequences.

Sir, I have stated that the Hon. the late Chief Minister was not able to come on that occasion to inaugurate the conference. As Chairman of the Committee I had to address the conference and I stated this fact that it was not at all an uncommon thing for lotteries to be conducted in foreign countries for definite purposes. Sir, there was also the criticism—I am sorry that that criticism has been repeated again—that the late Chief Minister should not have gone abroad for treatment leaving all the poor people to have the treatment they can afford here. I do not want to enter into any argument on that. But let me remind my Friends that when the Prime Minister of England, Sir Anthony Eden, was sick he was asked by his medical colleagues to go to a Boston Clinic in the United States of America, and he went there for three months at Government expense, had his treatment and returned. When the experts in the medical profession feel that a great authority in a particular speciality should be consulted, it should be done, and I hope that this sort of criticism that the poor man is denied all this treatment which the Chief Minister was given, will not be repeated.

Sir, on that occasion I also stated something with reference to a proposal that had been accepted by the previous Government. I have these booklets where you have those details. The Secretary to Government, Education and Health was present—previously the Education Secretary was also the Secretary for the Department of Health. A Committee met and after long deliberations drew up a plan for a post-graduate centre for medical education and research. Thanks to the then Government, they allotted about 150 acres of land to this centre and fifty acres to the Madras University for an Institute of Basic Medical Sciences. We in the University are most grateful to them for having allotted the land. On the promise of the State Government to start a post-graduate centre with help given by the Central Government, the University started constructing the buildings. The foundation has been truly and well laid although there was nobody invited to lay the foundation as is usually the case with University Buildings. The buildings are going up and will be completed in two or three years. Sir, I then appealed to the late Chief Minister to divert at least a portion of the raffle money—at least to the extent of Rs. 35 or 40 lakhs—for the fulfilment of this promise of the Government so that in the course of three or four years, irrespective of what the Government of India might or might not give, this project might be completed. I am glad to inform you, Sir, the Hon. Thiru Sadiq Pasha, Health Minister announced when he opened the Exhibition organised by the Association of Surgeons on behalf of the Chief Minister that that suggestion was accepted by him and that he would implement it. On the basis of that, on the 14th January which I consider to be an auspicious

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] [10th March 1969]

day, I wrote a letter to the late Chief Minister detailing the proposals and requesting him to take this up. But unfortunately fates were against him and destiny was against us. I hope and trust that this Government will continue to take the same interest in the project and would implement what the late Dr. Annadurai had promised. I say this not because I want to help a particular body. I have no interest in that. But I do want to say that a good institute of post-graduate medical education should be established so that the eight medical colleges in this State will have the necessary personnel for teaching the specialities, and the people of this State also will have something to which they can look up. They may not unnecessarily go abroad. Research could be carried on in this State itself in a manner that I know is possible. Now, Sir, we have the Jawaharlal Institute of Post-graduate education in Pondicherry. It is an all India body. Therefore my friends of the medical fraternity and I plead that this Government may take this project up quickly in the manner adumbrated in the booklet. I shall place these before the Hon. the Chief Minister in due course.

Sir, there is one other point that I should like to touch upon while dealing with medicine and medical education. The Hon. Minister in charge of the Medical portfolio has a very heavy task and I see the Hon. Minister has not been able to be present here just now. I have to tell her that her responsibility is very great. It is my firm conviction that little or nothing has been done to improve the condition of the Hospitals throughout the State. I do not blame this Government for it. But the facts are there. When you go into them and see things for yourselves—I have done it more frequently in the past than at present—the condition of affairs is something which cannot be described. Three to four thousand people attend the outpatient departments. The in-patients are overcrowded in the wards. I have described it on one occasion in this House itself. We find two patients on the bed, two under the bed and two in between the beds. Actually and literally when I went to the hospital, I could not enter it. I had to remove my shoes and hop from one person to another for fear of treading on the patients. This sort of thing cannot possibly go on for a long time. Something must be done. Although not a very generous step, the Government of the day has given free medical treatment to the N.G.O's. and free supply of costly medicines to all Government servants. I welcome that. But with these amenities they want to stay more in the hospitals than in costly hotels. The result is that though the number of beds has been increased, the overcrowding there is something terrible. The patients are attended to properly in the special wards, meals to their liking and taste are given, the doctors are there, the nurses are there, the attendants are there and sometimes air-conditioned rooms are also available. I do not say that these amenities should not be given to the Government servants or permitted in the special wards. But the man who can afford to pay must pay. If only the General Hospital followed the same system as was adumbrated in the pre-Independence days and charge

[10th March 1969] [Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar]

for the amenities that may be available, the Government will find they get a very substantial income from the well-to-do people, coming to the hospital and with this additional income they could easily increase the amenities for the poor people. So far as the hospitals are concerned I believe there is need for a planned development. We talk of plans and plans. I am not enamoured of the Planning Commission. Not only is there delay but more heterogeneous schemes have come in because of the Planning Commission. The Planning in my opinion—I have great respect for the individuals who constitute it—has been more of an impediment to the progress in several States than to their advantage. I am very glad that today we have a gentleman in the Planning Commission who knows all the requirements of the State and certainly I feel that it will go a long way to help solve some of our problems.

But, Sir, the point I would like to mention is that in special departments like Medicine, Public Health, Agriculture and departments of that sort we must have a small—what has been called in other countries—'Brains trust'. I want a Brains trust which will be independent of anybody and give advice. That is very necessary. Let the Ministers choose what they think is right. I have great respect for the Members of our Secretariat. There are some very eminent people in the Secretariat. I have had contacts with them. But Sir, let us remember that to-day we are not like what we were in the pre-Independence days. Those who were ruling over us in those days maintained only law and order. It was a Police Raj. That Government would not take any steps to improve the amenities of the people. I know that because I have fought with the Government then. I had fought with all sorts of Governments to such an extent that they were forced to give a grant to the University. We in the University wanted to start the Alagappa Chettiar College. But the then Government of the State refused to give the grant. I was the Vice-Chancellor then. The Advisers to the Governor said they would not give the grant in the expectation that the University would get such grants from the subsequent Governments. I told them that it was for the University to press for grants from the subsequent Governments and get them. I mention this because it is well for us to realise that we are not in a Police Raj now. We are in a Welfare State and a Welfare State requires so many essentials, so much of specially trained people to advise the Government. In every major department whether it be Education, Medicine, Agriculture, Veterinary Science, Industries or Engineering, let me tell you that the policy that ought to be attempted is that there should be a technical expert as Director in such departments who will assist the Secretaries and advise the Minister. I want these Directors to be in the same position in which I see this Government has placed the Director of Higher Education as Additional Educational Adviser. I do not know whether he is also called the Additional Secretary to the Government. The time has come when technical advice should be given as much attention as advice in regard to administration. Secretaries are very good in administration. But how will,

5-00
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] [10th March 1969]

they know what is required for a particular speciality in medicine? I myself do not know the particular type of apparatus. I have often referred to people in neurosurgery whether such and apparatus is necessary. I have to depend on the views of the experts who had to give advice on it. I hope, Sir, my request will not be construed as any lack of faith in the Secretariat of this State. We have an excellent Secretariat. There is no doubt about it. These technical experts can go round and see what is happening in various spheres and communicate them to the Secretaries and Ministers. Of course although the Ministers go frequently on tour, they must have this technical advice.

Sir, let me come to Education. I do so with a great deal of hesitation. But education now all over the world is in very strained circumstances. Let not education be a game of battle dok and shuttle cocks between opposing parties. Rival groups and rival parties are there saying that they will now introduce this or that important scheme for the masses if they are in power. That is not how education should progress. Is it the way of imparting education? On the last occasion, when secondary education was made free by the previous Government without reference to the Legislature on the eve of elections, I said that this should have been brought before the Legislature and Budget provision made before implementing it. Therefore, I said; "We do not realise the effects of free secondary education, how the boys will not care for the teachers or parents, and the teachers themselves will be indifferent to the authorities concerned and to the parents." In fact it may be said that I strongly advocated the setting up of a small committee to evaluate how far free secondary education has worked. I am all for free secondary education. Let there not be any misunderstanding about it. But I feel that quality should be maintained. Is it maintained? The Director of Secondary Education said on the floor of the Senate that out of 2,500 secondary schools, over 1,500 had no good laboratories, no buildings, no equipment and not even books to study. Is that the sort of education that we should impart, Sir? This happens much more in the rural areas than in the urban areas. Therefore, I say that a Committee should be appointed to tell us what the facts are and what changes are to be made and then free education may be given and free education scheme, then given effect to. Now there is a proposal for free Pre-University course. Ultimately, it will be free for the Degree courses, Post-graduate courses and everything. If everything is made free in the world, there is no difficulty. We can all be free. Now the Pre-University course is of one year's duration, which is ultimately expected to be amalgamated with the Higher Secondary class. Owing to the large number of schools, it was not possible and definite recommendations were made in the Secondary Education Commission report as to the conditions under which the Pre-University course should be merged with the Higher Secondary Schools. There must be some Master of Arts or Science teachers to teach the students there should be laboratories to teach students and for the students to do practical lessons. But nothing was

[10th March 1969] [Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar]

possible. I do not blame anybody. I was referring to this when the previous Government was there. Under the Constitution we are required to have free and compulsory education up to the age of 14; you have done it. It cannot be cancelled. Anybody who attempts to do it, will become political targets of the masses who all say you have not done this, you have not done that. I said and I repeat as one who participated in the UNESCO, where mass-media of education were given importance without taking sufficient safeguards. Philanthropic people were coming in and giving donations of 3 lakhs and 5 lakhs of rupees. Unfortunately there is an indication now that some of them will withdraw the offers. I shall leave it at that. I request the Hon. the Chief Minister and his colleagues to think carefully as to what the repercussions will be by making P.U.C. free and if they are convinced that a significant amount of standard will be maintained, then they can do so. Let them not think that I am not for this. If they are not convinced, let them not proceed further. I may only say that education is a grave responsibility of the State in these days. I hope and trust that whoever is in charge of education will find that he has hardly any comfortable time to deal with all these educational problems.

Now, Sir, I come to industries. Let me congratulate this Government on the fact that they have been able to get two major entrepreneurs to come to our Tamil Nadu and start industries here. The I. C. I. and the Phillips Company are to start industries in Tamil Nadu. I hope that these two projects will be implemented and I do not think the Central Government can raise any objection. Let me, however, tell you, as one who has travelled to many parts of India, after this Government came to power, that there were misgivings on the part of entrepreneurs whether it was worthwhile coming to Tamil Nadu. The picture depicted was that there was no law and order in Tamil Nadu. They were frightened by reports that there was no control over labour, no control on the things that might be available, and so on. I am sorry to say this. But I am glad that after listening to the speech of the Chief Minister and the Minister in charge of Industries that phase was a passing phase and that hereafter there would not be that hindrance to any desirable entrepreneurs coming and starting industries in this State. We have resources available in this State to start industries. People who come here are surprised at the peaceful atmosphere prevailing here. It is no doubt true, as the Leader of the House said, that there are some incidents here and there. But let us not draw from that a general sort of picture that everything is bad, nothing is good, and that we will be ruining ourselves. Industries we require, from the point of view of small scale industries which we have developed thanks to the former Government. The large scale and medium scale industries we ought to develop if only to keep up the small-scale industries going. The time has now come when a bold policy should be announced. Entrepreneurs who come here ask for three factors. They are land, water supply and electricity. That brings me to my remarks on the Electricity Board. I do not know

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] [10th March 1969]

whether hon. Members are aware that the State Electricity Board is functioning in such a manner that electricity is denied every day for hours together in several parts of Madras. Nobody knows why. Not only in Madras, but in certain other places also electricity is denied. Not only this. The charge and the surcharge are increased. Electricity is a sort of favour, it appears, used by the Electricity Board for giving power to companies and individuals. I have often said it is a mistake to take the Electricity Board as an independent body. It is really a State enterprise, and as such the State must be greatly interested in it. I would welcome the Electricity Board being in the hands of the Government. The Electricity Board does not function well and has not functioned well all these years. The pages of the debates of the Legislative Council would show that many of us had to criticise the Electricity Board. I would request the Hon. Minister in charge, who, I understand, is a young gentleman with plenty of drive, to look into these things and see what can be done.

The Electricity Board as a Board should not discourage the entrepreneurs by levying more and more surcharges. For the first five years, the entrepreneurs should have less of charges. What is the Central Government doing? Even the Minister for Finance, who I know is a very strict person, as strict as he is straight, says that for the first five years there should be no heavy charges. I do feel that this Government should take note of this and give some relief to new entrepreneurs so that, after five years, when they have gained their position, you can think of collecting the charges.

Sir, there is one other point which I wish to state. In all my experience in this Council—and I happen to be the oldest Member of this Council, having come into it first by the benevolence of the then Government and continued by the franchise graduate electors thereafter, as one who has from 1946 enjoyed the company of my fellow legislators, and as one who always looks to coming to this House as a matter of recreation, as a matter of acquiring new knowledge, and as a matter also of helping this House, I have always been in great admiration of this House and of what it can do. I feel that this Council has established a reputation, as I said before, second to none else, including the Rajya Sabha. There have been no walk-outs and no recriminations. There have been pleasant sallies from one side to the other. For fifteen years from 1952, when Rajaji was the Chief Minister—one of the Ministers, I think, knows the details of that story—a few of us formed a group (United Party) by accident and not by ourselves, because nobody else could agree as to who should be the Leader of the Opposition. I was nominated as the Leader. I held that position for fifteen years and was very glad to leave that place to my successor. As Leader of the Opposition I was told that under Parliamentary conventions—I do not know whether it is right or not—I was prevented from putting any question. Only back-bencher should put questions and the Leader should get up

5-10
p.m.

10th March 1969] [Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar]

once in a way and ask supplementary questions. I, therefore, never put a question. Four years ago when a reference to the performance of many of the Members who were going out was made, particularly to the performance of my friend Mr. S. K. Sambandhan, who is now an M.P., it was stated that he had put the largest number of questions in this House. I felt very much then that I had not put any question at all. Later I felt great relief when I remembered that under Parliamentary conventions I was not to put questions. So, these conventions are not at all so bad as they appear to be. I do not say that the Leader of the Opposition should not put questions. Let them be put by the back-benchers, and the Leader of the Opposition can certainly spring a surprise by putting supplementary questions. I will not go further, because I do not wish to say that this should be followed. We go on making changes in our procedures. So, I leave it at that.

With regard to the entire Opposition in this country with all the elements of discord, I do feel that a great responsibility rests on us. Whether we are for the time being in the Opposition or on the other side, we have to see to it that we do maintain the integrity of this country and try to observe that cohesion that is the only source of strength to this country.

Sir, in regard to the Centre-State relationship, there may be many things that have to be adjusted. Here three fundamental factors have to be taken into consideration—firstly, the financial aspect; secondly, the political aspect; and thirdly, the ideological aspect. Coming to the financial aspect, I have already said that the policy that the Central Government should take is the policy of adjustment, a policy of transferring some financial responsibility to the States so that they may also do likewise and see that many of the projects are not just under the control of the Centre.

Speaking of projects, I am reminded that big projects should be taken up by the Centre and also financed by it when the fruits of the projects will be available to the whole country. Then there is the Centre-State project where the State and the Centre will have to bear the burden in proportion to the benefit each will have. Then there is the inter-State project where two or more States come in. These are the three types of projects. If these three are taken into account, then there may not be always the criticism that this State has been given so much, that State has not been given so much, etc. This lobbying for more finance also would not arise. If a well-defined policy is adopted—as I have said on more than one occasion that it ought to be attempted—then the relations between the Centre and the States will be more logical. Sir, we do not want to interfere in the affairs of another State which is independent nor do we want that State to interfere in our State's affairs. But when one comes to one's own country and to one's own State, one has to be very careful to see that good relationship is maintained. I will not say more on that. Sir, we are passing through very difficult times. I do not want to take up more of your time. But there is no doubt that there

[Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar] [10th March 1969]

5-20
p.m.

is the feeling of east, west, north and south. Actually the things that are taking place gives me room to think that our northern neighbour is not going to be reasonable. Eastern and western neighbours, in spite of all our efforts, are not going to be helpful. Although division has taken place in this country, let us hope that, on the whole, there will be a feeling of unanimity in the country. Coming events are so imminent that unanimity and understanding must prevail. Macaulay, when he described the last days of the Roman Empire, said :

“ Then none was for a party;
Then all were for the state;
Then the great man helped the poor;
And the poor man loved the great;
The lands were fairly portioned;
Then spoils were fairly sold;
The Romans were like brothers;
In the brave days of old;
Now Roman is to Roman;
More hateful than a foe ”.

If I were to substitute the word “Indian” for “Roman”, will I be exaggerating and will I be far wrong? So, it is time that we revise our attitude and work for the good of the country and not for any party. I hope and trust that there would be wisdom dawning on all of us and that we shall try to do our level best, not for any party, but for the country and people.

Thank you, Sir.

* திரு. பி. திருஞான சம்பந்தம் : மாண்புமிக் தலைவரவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். இதை நான் வரவேற்கின்ற நேரத்தில், இந்த ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்பதிலே ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை என்று எண்ணக் கூடும். அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை எதிர் தரப்பிலே இருக்கின்றவர்களும் முழு மனதோடு வரவேற்பார்கள். மத்திய சர்க்கார், குறிப்பாக தமிழகத்திலே இன்றைக்கு விவசாயத் துறையிலே மிக, மிக முன்னேறுவதற்காக நாம் துடித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே, அந்த விவசாய துறைக்கு அத்தியாவசியமான உரத்தின் மீதும், நீர் ஏற்ற மின் விசை கருவிகளின் மீதும் இன்றைக்கு வரியை உயர்த்தி இருக்கிறது. இதை நினைக்கிற நேரத்திலே நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கிற நிலையான ஆட்சியைக் குலைப்பதற்காகத் தான் இந்த வரி விதிக்கப்பட்டதோ என்று அஞ்சத் தோன்றுகிறது. இன்றைக்கு தமிழகத்திலே உள்ள தமிழர்களுடைய வாழ்வு எல்லாம் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நலத்துக்காக தமிழக அரசு

[திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்]

ஒரு புதிய வரி இல்லாத நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கிற இந்த நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் அந்த விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொருள்களின் மீது வரியை உயர்த்தி இருப்பது மிக வருத்தத்தக்க ஒன்றாகும். குறிப்பாக ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொருத்தமட்டில், அது மிக, மிக பின் தங்கிய மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்திலே இப்பொழுது பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக வரட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரட்சி நிலையை நீக்குவதற்காக தமிழக சர்க்கார் தம்மால் ஆன அத்தனை உதவிகளையும் செய்து இருக்கின்றது. அப்படி செய்யப்படுகின்ற உதவிகள் விவசாயத்திற்கு பயன்படக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொருத்த மட்டில் கண்மாய்கள் நிறைந்த ஒரு பகுதி ஆகும். அங்கே கண்மாய்களை தூர் வாரும்பொழுது அந்தக் கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் வருகின்ற வரத்து கால்வாய்களையும் ஆழப்படுத்திச் செம்மைப் படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொருத்தமட்டில் வைகை அணையிலிருந்து எங்களுக்கு என உரிய தண்ணீரைப்பெற ஒரு குறித்த காலத்திலே தண்ணீர் திறந்து விடப்படுகிறது. ஆனால் அந்த தண்ணீரை உரிய காலத்திலே திறந்து விடுவதற்கு எங்களுக்குள்ளேயே போரட வேண்டிய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி, எங்களுக்கு உரிய பங்கை நாங்கள் கோருகின்ற நேரத்திலே திறப்பதற்கான உத்தரவுகளை இந்த அரசு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இங்கே இரண்டு நாளைக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் திட்டங்கள் எல்லாம் நாங்கள் போட்டோம்; அந்த திட்டங்களின் பலனாக கிடைக்கின்ற இலாபங்களை நீங்கள் திருவிழா கொண்டாடி விடாதீர்கள் என்று கூறினார்கள். நான் மிகப் பணிவோடு அவர்களுக்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், நீங்கள் போட்ட திட்டங்களின் பலனை அனுபவிப்பவர்கள் பணக்காரர்கள். இப்படிச் சொல்லுகின்றபோது ஆத்திரத்தோடு என்னை நோக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்களுடைய பெரும் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களே இதைக் கூறியிருக்கிறார்கள். போட்ட ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் பலன்கள் எல்லாம் பணக்காரர்கள் எல்லாம் மேலும், மேலும் பணக்காரர்கள் ஆவதற்கு வழி வகுத்திருக்கிறது என்று உங்களுடைய பெரும் தலைவர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தை ஆளுகின்ற பொறுப்பைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்ற பிறகு தான், அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்திலே ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே 10, 15 இலட்சம் ரூபாய்க்கு குறைத்திருக்கின்றோம். அதே போல் தான் இன்னும் பல வழிகளிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்கு பிறகு, பல நல்ல திட்டங்களை போட்டு பல ஊழல்களை நிவர்த்தி செய்து செம்மையாக ஆட்சியை நடத்தி வருகிறது. இங்கே

[திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்] [10th March 1969]

6-00
p.m.

பேசும்பொழுது ஏதோ பிரிவினை கொள்கையோடு மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்று பேசுவது எல்லாம் சரியில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நமக்கு வேண்டிய உரிமைகளை தட்டிக் கேட்பதற்காகத் தான் நாம் எல்லாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறோம். நமக்கு வேண்டிய உரிமைகளை மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுக்க மறுக்குமானால் நாம் சற்று கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டியது அவசியம் என கூறிக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய நல்வாழ்வுக்காக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இரண்டு திட்டங்களைக் கூறினார்கள். ஒன்று சேலம் இரும்பு ஆலைத் திட்டம், இரண்டு தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம். ஆனால், அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் வருகிறது, வருகிறது என்று சிறு பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டு காண்பிப்பது போல இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே வருகிறது, அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே வருகிறது, அதற்கு அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே சேர்க்க முடிவு எடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லி அதை எல்லாம் தட்டிக் கழிக்கிற அளவிலே முடிவு எடுக்கிறார்களோ தவிர, அதை எல்லாம் திட்டங்களிலே சேர்ப்பதாகக் காணோம். இதை எல்லாம் வலியுறுத்தத் தான் அண்ணா அவர்கள் 'உரிமை நான்' கொண்டாடினார்கள். அதற்குப் பிறகும் கூட, மத்திய சர்க்கார் செவி சாய்க்கவில்லை. ஆகவே, நம்முடைய உரிமைகளை போராடி பெறுவதற்கு நாம் தயங்கத் தேவையில்லை என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது என்.ஜி.ஓ-க்களின் பிள்ளைகளுக்கு கல்விச் சலுகை அளித்திருக்கிறோம். அதே போல் என்.ஜி.ஓ-க்கள் மாலை கல்லூரி களிலே படிப்பதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறோம். என்.ஜி.ஓ-க்களின் பிள்ளைகளுக்கு அளிக்கும் சலுகை மாதிரி மாலை கல்லூரி களிலே படிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையை வரவேற்கிறேன் என்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Thiru N. V. Natarajan in the chair.)

* திரு. பி. டி. முத்து: பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசு, போரிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய அரசு இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் தமிழகம் வளர்ச்சி அடைவதற்கு எந்த அளவுக்கு செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஓரளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், காங்கிரஸ் கட்சியின் பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் மதுரையிலும் மற்ற பல இடங்களிலும் அண்ணா அவர்கள் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளில் என்ன சாதித்து விட்டார்கள் என்று பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அண்ணா இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் இரண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதாவது, 1967-68,

10th March 1969] [திரு. பி. டி. முத்து]

1968-69 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளில். புதிய வரிகள் எதுவும் போடாமல் இரண்டு ஆண்டுகளிலும், விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் அண்ணா அவர்கள் விவசாயத் துறையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வழி வகை செய்திருக்கிறார்கள். நில அடமான பாங்குகள் மூலமாக 12 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடன் உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல, விவசாயிகளுக்கு உடனுக்குடன் கடன் கிடைக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்கினார்கள். அதேபோல் விவசாயிகளுக்கு யூரியா போன்ற உரங்கள் கிடைக்கின்ற வகையில், இன்றையதினம் 25 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் உரங்கள் கையிருப்பு இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விவசாய மக்கள் அபிவிருத்தி அடைய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சென்ற இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் ஒரு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்க வழி செய்திருக்கிறது. இருபது ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மின்சார வெட்டு இல்லாத ஆண்டே பார்த்திருக்க முடியாது. அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனே, இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மின்சார வெட்டு இல்லாமலே நிலைமையைச் சீரடையச் செய்து காட்டினார்கள். அது மட்டுமல்ல. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய டிராக்டர்கள் உடனுக்குடன் கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு பஞ்ச நிலை வராமல் இருக்க என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்ய முடியுமோ அவற்றை எல்லாம் செய்து இருக்கிறார்கள். நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனை யோடு விலைவாசியும் விஷம் போல் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஏறிக் கொண்டிருந்ததை மாற்றி, தமிழகத்தில் சென்னையிலும் அதன் சுற்றுப் புறத்திலும், கோவை மாவட்டத்திலும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடும் நிலைமையை உருவாக்க 45 இலட்சம் மக்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அது மாத்திர மல்லாமல், 130 இலட்சம் மக்களுக்கு மலிவு விலையில் அரிசி வழங்க ஏற்பாடு செய்து தந்தார்கள். மேலும் அண்ணா அவர்களுடைய ஆட்சியில், இளைஞர்கள் பொதுமக்கள் இவர்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு சீரணிப் படையை அமைத்து இன்றையதினம் அவர்கள் நாட்டில் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவற்றை எல்லாம் செய்து காட்டினார்கள். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தொண்டர் படை என்ற ஒரு அமைப்பு இருந்தது. அந்த அமைப்பு காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத் திலேயே இந்த அளவுக்குத் தன்னை உருவாக்கிக் காட்ட முடியாத நிலைமையில் இருந்து போய்விட்டது. அண்ணா அவர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ள சீரணிப்படை, அரசாங்கத்தால், 25 இலட்சத்திற்கு நிறைவேற்றப்படும் திட்டமாக இருந்தால் தன் உழைப்பின் காரணமாக 15 இலட்சம் ரூபாயில் நிறைவேற்றிக் காட்டுகிறது. இந்த அளவுக்கு சீரணியின் முன்னேற்றம் இருக்கிறது.

தவிர ரென்னையில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தீ பிடிக்கும் சம்பவங்கள் வருடந்தோறும் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள். அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே இந்த தீ பிடிக்கும் நிலைமையைத் தவிர்க்க

[திரு. பி. டி. முத்து] [10th March 1969]

தீ பிடிக்காத வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தார்கள். மேலும் சென்னை யைப் பொறுத்த வரையில் கூவும் ஆற்றுப் பிரச்சனை தீராத பிரச்சனை யாக இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் அதற்கு வழி வகுத்து இருக்கிறார்கள். சென்னையில் குடி நீர்ப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க வீராணம் ஏரியிலிருந்து குடி நீர் கொண்டு வரும் திட்டத் திற்கு அடிக்கல் நாட்டித் தந்தார்கள். இந்த அளவுக்குப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றச் செய்து இருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பு ஆலைத் திட்டம் 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எந்த முன்னேற்றமும் அடையாமல் இருந்த நிலைமையில், அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கின்ற திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டி, இந்த ஆண்டில் 51 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்கின்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் காங்கிரசால் கைவிடப்பட்ட திட்டம். அண்ணா அவர்கள் எழுச்சி நாள் கொண்டாடி அத்திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தி அதன் மூலமாகத் திருக்குறளுக்கும் திருவள்ளு வருக்கும் ஏற்றம் உண்டாகி, திருவள்ளுவரை என்னைக்கும் நினைக்கின்ற அளவுக்கு திருக்குறள் ஆராய்ச்சிக்காக 9 லட்சம் ரூபாய் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நிதி ஒதுக்கி ஒரு நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளார்கள். திருவள்ளுவர் படம் இல்லாத இடமே இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மொழிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் தீராத பிரச்சனையாக இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே மொழிப் பிரச்சனைக்கு ஒரு தீர்வு கண்டார்கள். வெளிநாடுகளில் பயணம் செய்து, அமெரிக்கா சென்றபோது, யாருக்குமே கிடைக்காத பட்டத்தை அண்ணா அவர்களுக்கு வழங்கினார்கள். பல இலட்சாதிபதிகளை உருவாக்கும் திட்டமாகவும், அரசாங்கத்திற்கு ஒரு நிரந்தர வருவாய் கிடைக்கும் திட்டமாகவும், பரிசு சீட்டு திட்டத்தைச் தீட்டித் தந்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல. நமது தமிழர்களுக்காக என்று எந்த விழாவும் இல்லாத நேரத்தில், தைப்பொங்கல் விழாவை ஏர் முனை விழாவாகக் கொண்டாட வேண்டும். அதுதான் பொங்கல் விழா என்று எடுத்துக் காட்டி இன்றைய தினம் தமிழகத்தின் கிராமங்கள்தோறும் நாம் காண்கிறோம். நம்முடைய சென்னை நகரில் அந்தப் பொங்கல் விழா நிகழ்ச்சிகளுக்காக சென்ற ஆண்டு விளையாட்டு போட்டிக்காக 10,000 ரூபாய் செலவு செய்தார்கள்.

5-40
p.m.

இன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிற 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை அண்ணா அவர்கள் பார்வையில் கண்டது தான். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 625 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் தீட்டி செயல்படுத்தவேண்டும் என்று அவர் போட்ட திட்டம் அது. அண்ணா அவர்களுடைய இரண்டு ஆண்டு கால ஆட்சியில் காங்கிரஸ் 20 ஆண்டு காலத்தில் சாதிக்க முடியாத வற்றைச் சாதித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு உதவியாக விவசாயிகளுக்கு நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாக சென்ற ஆண்டு 15 கோடி என்றால் இந்த ஆண்டு 18 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 650 டிராக்டர்கள்

[திரு. பி. டி. முத்து] [10th March 1969]

வாங்கி விவசாயிகளுக்கு உதவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஐம்பது ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப் படுகிறது. பி.யு.சி. இலவசக் கல்வி இந்த ஆண்டு எல்லோருக்கும் அளிக்க ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. எட்டு கல்லூரிகளில் பட்டப் படிப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 4 புதிய கல்லூரி திறக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. பருவ மழை தவறிய காரணத்தால் உணவு நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே விவசாயத்திற்கான சில திட்டங்களை செய்ததால் உணவு நிலைமை இந்த அளவுக்காவது இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பருவ மழை சீராக பெய்தால், நாட்டு மக்களுக்கு மூன்று படி அரிசி திட்டத்தை கண்டிப்பாக நிறைவேற்ற முடியும்.

நில அடமான பாங்குகள் மூலமாக 18 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கடன் கொடுப்பதில் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் கிடைக்கின்ற முறையில் இந்தத் திட்டம் அமைக்கப்படவேண்டும். இன்றையதினம் டிபுடி கலெக்டர்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகளையும் புதியதாக நியமித்து இருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவுகளை தலைவர்களும் நிர்வாகஸ்தர்களும் நிறைவேற்றும் அளவுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வதைத் தான் செய்ய வேண்டும். இதில் ஒரு மாறுதல் செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே நில அடமான பாங்குகள் நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றன. இன்றையதினம் ரென்வியூ அதிகாரிகளுக்கும் மற்றும் சில அதிகாரிகளுக்கும் அங்கே இருக்கிற நிர்வாகஸ்தர்களுக்கும் நல்ல உறவு இல்லை. ஆகவே அமைச்சரவை அவை நல்ல முறையில் செயல்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத் திட்டத்தை மாற்றி அமைத்தால் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு இந்த பாங்குகளிலிருந்து கடன் பெற வசதியாக இருக்கும். ஆகவே நமது நில அடமான பாங்குகளின் தலைவர்களும், நிர்வாகிகளும் அதிகாரிகளும் அரசும் கலந்து நல்ல முறையில் முடிவு எடுத்து செயல்பட ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த விவசாய மதுவாழ்வு கடன் கழகத்தின் மூலமாக 650 டிராக்டர்கள் வாங்க இருக்கிறார்கள். இவற்றை வழங்கும்போது 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். மேலும் சென்ற ஆண்டு கல்விக்காக 57 கோடி ரூபாய் என்றால் இந்த ஆண்டு 65 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, சில மாணவர்கள் பொறுப்பு இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால், சில நிலைமைகள் உருவாகிவிடுகின்றன. தமிழகத்தில் காவல் துறையினருக்கு தனிப்பட்ட அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். பொன்னேரியில் ஆசிரியர்களுக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட விரோதத்தின் காரணத்தால், மாணவர்கள் தலையிடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, அதையொட்டி பள்ளி மூடும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்] [10th March 1969]

ஸ்தம்பிப்பதற்கும் பல தொழிலாளர்கள் வீண் கஷ்டத்துக்கு உள்ளாவதற்குமான அறிகுறிகள் தான் தென்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்றையதினம் தொழிலாளர்களிடையே அவர்களுக்கு போதுமான அளவு ஊதியம் இல்லை, குறைவாக இருக்கிறது என்ற குறை இருக்கலாம். அதனால் விலைவாசி விஷம் போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் தொழிலாளர்களுக்கு உண்டான கோரிக்கைகளைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கைகளைக் கேட்பதில் முதலாளிகளும் வெகு சீக்கிரத்தில் அவற்றுக்கு மசித்து கொடுக்கும் அளவில் இல்லை. இந்த நிலையில் இன்றையதினம் சர்க்கார் அதற்கு சீக்கிரமாக ஏதாவது முடிவு காண வேண்டுமானால் தொழிலாளர்களிடையே உள்ள வேற்றுமைகளைக் குறைப்பதற்கான வழிகளைத் தேட வேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வப்போது முதலாளிகளையும் தொழிலாளர் பிரதிநிதியையும் கூட்டி வைத்துப் பேசி அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு என்ன மார்க்கம் என்று காண பல பல கமிட்டிகளைப் போட்டுப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த ஒரு வருஷ காலமாக அது ஒன்றுமே செயல்படவில்லை. இப்போது புதிதாக வந்திருக்கிற தொழில் அமைச்சராகப் பொறுப் பெற்றிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து நடத்திச் செல்வார்களேயானால் அவ்வப்போது இருக்கிற குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு பல வழிகள் இருக்கின்றன. இருக்கக்கூடிய தொழில்களில் அமைதிக் குறைவு நாளுக்குநாள் அதிகமாகிறது. வேலை யில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு பக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. கோவையிலும் அதற்குச் சற்றுப்புறத்திலும் உள்ள பல மில்கள் பூட்டிக் கிடக்கின்றன. இன்றையதினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த மில்களை உடனடியாக ஏற்று நடத்துவதற்கு உண்டான வழி முறைகளைக் கண்டு பிடிப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு புதுத் தொழில்களைத் துவக்க ஆதரவு கொடுப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சீக்கிரமாக மில்களைத் திறந்து அதன் மூலமாக அதில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களிடையே மட்டுமல்ல, மற்ற இடங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களிடையேயும் ஏற்பட்டிருக்கிற குழப்ப நிலையைப் போக்க வேண்டும். ஒரு கூட்டம் வேலை யில்லாமல் இருக்கும்போது மற்றவர்கள் சும்மா அதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. இப்போது மத்திய சர்க்கார் அதற்கான ஒரு சில காரியங்களைச் செய்ய முன்வந்திருக்கும்போது நம் சர்க்காரும் அதற்கான முயற்சிகளை எடுக்குமே யானால் பிரச்சனைகளை வெகு சீக்கிரமாகத் தீர்க்க முடியும். அது மட்டு மல்ல. தொழிலாளர்களிடையே அமைதி ஏற்பட வேண்டுமானால் தொழிலில் தொழிலாளர்களையும் பங்காளிகளாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கொடிகில் தொழிலாளர்களைப் பங்காளிகளாக ஏற்றுக் கொண்டால் உண்மையாகவே தொழிற்சங்க போட்டிகள் இருக்காது. அரசியல் கட்சிகள் தொழிற் சங்கத்துக்குள்ளே வா முடியாது. அதிலே வருகிற லாபத்தில் தொழிலாளருக்கும் ஒரு

10th March 1969] [திரு. ஆர். ராமன் நாயர்]

பங்கு உண்டு என்ற எண்ணம் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுவது மட்டுமல்ல, அதன் மூலம் அமைதி ஏற்படும். அதன் மூலமாக நாட்டின் உற்பத்தி பெருகுவதற்கான வழியும் ஏற்படும். இதை உடனடியாக முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, சர்க்கார் துறையில் இருக்கிற தொழில்களிலாவது இன்றையதினம் தொழிலாளர்களை பங்காளிகளாகச் சேர்த்துக் கொண்டு, தொழிலாளர்கள் தங்கள் உழைப்பை பங்காகப் போட்டு ஒரு சில தொழில்களையாவது சர்க்கார் ஆரம்பிக்குமேயானால் அது மற்ற முதலாளிகளுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதைத் தவிர, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலை எல்லோருக்கும் தெரியும். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டிலே வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் பரதேசிகளாக இந்த நாட்டை விட்டு மலைப் பிரதேசங்களிலே குடி ஏறினார்கள். அவர்கள் அங்கே சென்றதற்குப் பிறகு, நாடு விடுதலை அடைந்ததற்குப் பிறகு அதன் மூலமாக இன்றையதினம் அவர்களை மனிதர்களாக மதிக்கக் கூடிய நிலை வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்காக பல சட்ட திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று இருக்கக் கூடிய நிலைமையிலே அந்த சட்ட திட்டங்களை சரியாக அமுல் நடத்தினாலும் கூட அவர்களுக்கு போதுமான அளவு பாதுகாப்பு கிடைக்கும். தோட்டத் தொழிலாளர் எல்லாம் அவர்கள் ஊரை விட்டு வந்தவர்கள் என்று ஏற்கனவே எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், இன்றையதினம் 30 வருஷமாக வேலை செய்து அந்த இடத்திலே இருந்து வேலை செய்ய முடியாத நிலைமைகள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேறு ஊருக்குக் கூட போகத் தெரியாது, அவர்களுக்கு ஊரிலே யாரும் இல்லை, ஊரிலே வீடும் இல்லை. அந்த நிலையிலே மேலே இருக்கக் கூடிய பூமிகளை பலர் கையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை தோட்டத் தொழிலிலே இருக்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுத்தால் அவர்கள் வாழ்வதற்கு ஒரு வழி ஏற்படும். அது இல்லாமல் இன்றைக்கு சாமர்த்தியம் உள்ள சிலர் நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர்களை கையிலே வைத்துக்கொண்டு, ஏதாவது ஒரு பெயரைச் சொல்லி விட்டு அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஒரு இடத்திலே நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கராக்களை எடுத்துக்கொண்டு, கடைசியிலே அந்த ஆதிவாசி குடும்பத்தையே அந்த இடத்தை விட்டு போலீசின் உதவியினால் அப்புறப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். பல வருஷங்களாக வேலை செய்து வந்த ஆதிவாசிகளை அந்த இடத்திலே இருந்து அப்புறப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தமாதிரியான பூமிகளை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுப்பார்களானால் அங்கு இருக்கக் கூடிய அந்த மக்களுக்கு வாழ்வதற்கு இந்தச் சர்க்கார் ஒரு வழி செய்ததாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்ல, தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் காலனிகளுக்கு எலெக்டிரிக்லைட் போட வேண்டும். இதைச்

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்] [10th March 1969]

சொல்லும்பொழுது எல்லா வசதிகளும் இருக்கும்பொழுது எலெக்டிரிக் லைட் தானே இல்லை என்று கேட்கிறார்கள் என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். அவர்கள் எல்லாம் காலையிலே மூன்று மணிக்கு எழுந்து, 6 மணிக்கு வேலைக்குப் போய் இரவு 9 மணிக்குத் தான் திரும்புகிறார்கள். அவர்கள் நிலையைப் பார்க்க மிகப் பரிதாப கரமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எலெக்டிரிக் லைட் போட்டுக் கொடுப்பதற்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் மேனேஜ்மெண்டுக்கு கிடையாது. அவர்கள் இலாபம் சம்பாதிக்கக் கூடிய தொழிலை அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எலெக்டிரிக் லைட்டு மேனேஜர் உடைய மாட்டு கொட்டகைக்கு கூட போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த லைட்டு அந்த தொழிலாளர்களுடைய காலணிக்கு போடக்கூடாது என்று தான் இருக்கிறார்கள். அந்த பிரச்சினையைத் தீர்க்கக் கூடாது என்ற அளவிலே தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் நிர்ப்பந்தம் பண்ணினால், அவர்கள் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அதிலே சிறிது கடுமையாக இருந்தால் அவர்களைப் போட வைக்க முடியும். இந்த அரசாங்கம் போதுமான அளவுக்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகையால், அதிலே கண்டிப்பாக கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக பல சட்டங்களை சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அந்தச் சட்டங்களை சரியாக அமுல் நடத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு இருக்கக் கூட போதுமான வீடே இல்லை. அதற்கு சில திட்டங்கள் சர்க்காரிலே இருக்கின்றன. அதை நிறைவேற்றாமல், நாள் கடத்திக் கொண்டே போகிறார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளே அந்த வீட்டைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதற்கு பல கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. வீடு கட்ட சிமென்ட் இல்லை. ஒடு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி அந்த கமிட்டிகள் கலைந்துவிடுகின்றன. மற்றும் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு படிப்பு வசதிகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் செய்து கொடுத்தாலும் கூட, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சொந்தமான இடத்திலே பள்ளிக்கூடம் கட்ட அனுமதி தர மறுக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே அந்த இடத்தை கொடுங்கள், நாங்களே பள்ளிக் கூடம் கட்ட ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொன்னால், அதை அவர்கள் கொடுக்க விரும்புவது இல்லை. இது சம்பந்தமாக பல தடவை இந்த சர்க்காரிடம் முறையிட்டுக் கொண்டாலும், அது கவனிக்கப் படாமல் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குறைந்த கூலியை திருத்தி அமைக்க வேண்டிய நிர்வந்தம் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் அவர்களுடைய தினக் கூலி ரூ. 1.60 பைசா, இந்த ரூ. 1.60 பைசா அரசால் 6 வருஷத்திற்கு முன்னால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய கேரளாவிலே ரூ. 3-50 சிபாரிக் செய்திருக்கிறார்கள். எல்லா மாநிலத்தையும் விட தமிழகத்தில் தான் இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கூலி பெறுவதிலே முன்னோடியாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்களும் ரூ. 4. குறைந்த

10th March 1969] [திரு. ஆர். ராமன் நாயர்]

கூலி திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். எட்டு அணு அதிகமாக கேட்பதாலே அநியாயம் இல்லை மற்றவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் கூலியை விட, தமிழகத்திலே இருந்தவர்கள் அதிகமான கூலியையே வாங்கிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். எனவே, 4 ரூபாய் குறைந்த கூலி திட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தது, எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த விதமான வேலை வாய்ப்பும் அங்கே கிடையாது. விவசாயம் ஒன்றைத் தவிர, வேறு எதுவும் செய்து பிழைக்கக் கூடிய நிலை அங்கே இல்லை. அங்கே ஏதாவது ஒரு தொழிலை ஏற்படுத்த சர்க்கார் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பூங்களை ஒதுக்கி ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கூலி கிடைக்க என்ன செய்வது என்ற எண்ணத்துடன் அந்த இடத்திலே ஒரு டீ பேக்டரி ஏற்பட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. டீ போர்டு மூலம் அதற்கு உரிய பணத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். டீ பாக்டரி ரிஜிஸ்ட்டர் பண்ணி 2 வருஷம் ஆகிவிட்டது. இரண்டு வருஷம் ஆகியும் கூட, அந்த பேப்பர் டீ போர்டுக்கு போய் மத்திய சர்க்கார் கைக்கு போய் இன்னமும் திரும்பி வரவே இல்லை. இங்கே இருக்கக்கூடிய பல அதிகாரிகளைப் போய் இது சம்பந்தமாக பார்த்தும் ஒன்றும் பயன் அளிக்கவில்லை. அந்த டீ பேக்டரி அங்கே வராமல் இருப்பதற்காக வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன மறைமுகமாக. இந்த சர்க்கார் அந்த பேக்டரி வர எல்லா விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருக்கிறதாக சொல்லுகிறது. ஆனால் அந்த பேப்பர் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து திரும்பி வர மாட்டேன் என்கிறது என்று இங்கே இருக்கும் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். தனிப்பட்ட ஒரு சிலர் அப்படிப்பட்ட ஒரு முட்டுக்கட்டையை போடுகிறார்கள் என்றால், அதைவிட மிக செல்வாக்கும் பலமும் படைத்த இந்த சர்க்கார் நினைத்தால் அந்த பேப்பரை வெளியே தள்ள முடியாதா? இரண்டு வருஷமாக 30, 40 ரூபாய் என்று தோட்டத் தொழிலாளர்களிடம் வசூல் பண்ணி அந்த டீ போர்டு வைத்திருக்கிறது. எனவே, சீக்கிரமாக அந்த பேக்டரியை உருவாக்கித் தந்து ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கரா வைத்திருக்கக் கூடிய சாதாரண தொழிலாளர்கள் டீ பயிர் செய்து பிழைக்கக் கூடியவர்களுக்கு அதன் மூலம் வாரத்திற்கு 5, 10 ரூபாய் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. இதைப் பற்றி போன வருஷம் கூட இதே பட்ஜெட் கூட்டத்திலே நான் சொன்னேன். இப்பொழுது ஒரு வருஷம் ஆகிவிட்டது. எனவே, இனிமேலாவது இந்த சர்க்கார் தோட்ட தொழிலாளர்கள் அதனுடைய அனுகூலத்தை பெறக் கூடிய வகையிலே எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன் : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

6-00 p.m.

[திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன்] [10th March 1969]

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் பலர் மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் இருக்கக் கூடிய உறவுகளைப் பற்றி சிறப்பாக பேசினார்கள். அதிலேயும், நமது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் முன்னாள் தலைவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்த படியாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே விவசாயத்திற்குச் சிறப்பாக முதலிடம் கொடுத்திருந்தாலும் கூட, விவசாயிகளுக்குள்ள பல் வேறு குறைகளைப் பற்றி இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டிலே மழை குறைந்துவிட்டது. மழை குறைவின் காரணமாக சர்க்கார் எதிர் பார்த்த 63 இலட்சம் டன் விநாயவில்லை, மழை பெய்து இருந்தால் அதை சிறப்பாக முடித்திருக்க முடியும். எனவே, அந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காக சர்க்காரிடம் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு குழாய்க் கிணறுகளை வைப்பதற்கான திட்டத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். 3,000 குழாய் கிணறுகளையும், 14,000 புது கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே கூறப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால், இந்த விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டும்பொழுது அவர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஜில்லின் அண்டு டெட்ரொனேட்டர்ஸ் Gelatine and detonators என்ற மருந்து, கிணறு வெட்ட பயன்படும் மருந்து, சுலபமாகக் கிடைப்பதில்லை. அந்த மருந்துகள் சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய முக்கியமான வியாபாரிகளிடம் தான் கிடைக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை மாறி, அது எங்கும் கிடைக்கக்கூடிய நிலை வளர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு மாதிரி கிணறுகள் வெட்டுவது இப்பொழுது சுலபமாக இல்லை. இப்பொழுது வெட்டுவதற்கும், கல்லை கிணறுகளிலிருந்து எடுப்பதற்கும் பல்வேறு முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள். ஆக, இந்த விஷயங்களை எல்லாம் டி.டி.சி. கூட்டத்தில் கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சொன்னேன். கலெக்டர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதாகக் கூறி முயற்சி எடுத்தார்கள். ஆனால், சென்ற 5, 6 மாதங்களில் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் ஏதும் பலன் அளிக்கவில்லை. கோவை ஜில்லாவிலே ஒருவருக்கோ அல்லது சென்னையிலே உள்ள ஒரு வரை கோவை ஜில்லாவுக்கும் சேர்த்து ஏஜெண்டாகப் போட்டு அங்கேயே கிடைக்கச் செய்யாவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கும். விவசாயிகள் வாரந்தோறும் கிணறு வெட்டுவதற்குச் சென்னைக்கு வந்து மருந்துகள் பெற்றுக் கொண்டு செல்வது என்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மிகுந்த பொருள் செலவும் ஏற்படுகிறது. இதனால், பல விவசாயிகள் தங்கள் கிணறுகளை குறிப்பிட்ட காலத்தில் வெட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் குறிப்பாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கும் லைசென்சுகாரரை கோவை ஜில்லாவுக்கும்

10th March 1969] [திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன்]

போட்டோ, அல்லது உடனடியாக கோவை ஜில்லாவில் விண்ணப்பம் செய்தவர்களில் யாரையாவது ஒருவரை நியமித்தோ, விவசாயிகளுக்கு இந்த மருந்துகள் அங்கேயே கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு சீக்கிரமாகக் கிணறுகளை வெட்டி தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்வதன் மூலமாகத் தான் விவசாயத்தைப் பெருக்க சந்தர்ப்பம் கொடுக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில அடமான பாங்கிகள், இந்த நில அடமான பாங்கிகள் எதிர்காலத்தில் சிறப்பான பணியாற்ற இருக்கின்றன என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். முன்பு எல்லாம் நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாக மூன்று கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த ஆண்டு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது. 18 கோடி ரூபாய் வரையில் நில அடமான பாங்கின் மூலமாக கடன் கொடுத்து ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும் போது, இயற்கையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நில அடமான பாங்கிகள் வேலை செய்கின்றபோது நிர்வாகஸ்தர்களுக்குப் பல்விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். சர்க்காருடைய ரெவின்யூ போர்டு அதிகாரிகள் இந்த பாங்கிகளில் நிர்வாகத்தை அதிகமான அளவில் சுட்டு திட்டத்திற்கு உட்படுத்துகிறார்கள். அதிகமான அளவில் பெறச் கூடிய தொகை 40,000 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அடுத்துப் பெறக்கூடிய தொகை 10,000 ரூபாய் அல்லது அதற்கு கீழேதான் பெறமுடியும். இதைப் பார்க்கும்போது, இன்றையதினம் கோவை ஜில்லாவில் மழை இல்லாத காரணத்தால், சிறு குடியானவர்கள் அத்தனைபேரும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் தங்கள் பூமியை ஈடாக வைத்தோ, அல்லது வெளியாரிடம் வைத்தோ, பணம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இத்தகைய சிறு சிறு குடியானவர்களும், நிலச் சுவான்தார்களும் இந்த பாங்கிகளில் தற்போது கடன் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். பழைய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க நில அடமான பாங்கி கொடுக்கும் சதவீதம் மிகவும் குறைவு. சர்க்காரிலிருந்து சாங்ஷன் பண்ணும் தொகையில் 10 சதவீதத் திற்குக் கீழேதான் பழைய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க உபயோகிக்க முடியும். பூமியை அபிவிருத்தி செய்ய, டிராக்டர் வாங்க இப்படிப்பட்ட வகைகளுக்குத் தான் அதிகமாகக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றையதினம் சிறு சிறு விவசாயிகள் கிராமங்களில் பழைய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பழைய கடனுக்கு மேல் அவர்களால் நில அடமான பாங்கிகளின் மூலமாக உதவி பெற முடியாதா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது. ஒரு விவசாயி 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் கடன் வேண்டும் என்று நினைக்கிறபோது, அதே நில அடமான பாங்கியில் ஏற்கனவே கடன் வாங்கியிருந்தால், அதற்கு மேல் வாங்க முடியாது என்ற சூழ்நிலையில் வெளியே சென்று அதிக வட்டிக்க வாங்குகிறான். விவசாயம் செய்கு கொண்டிருப்பதோடு வேறு ஏதாவது தொழிலும் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களாக

[திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன்]

இருந்தால் அவ்வளவு கஷ்டம் இல்லை. மழையையே நம்பி, விவசாயத்தையே நம்பி இருக்கிறவர்கள் நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது, என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே நில அடமான பாங்கிகள் சட்ட திட்டத்தில் சற்று திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போது தான் இந்தச் சிறு சிறு குடியானவர்கள் நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாகக் கடன் பெற்று பழைய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, பொதுவாகக் கோவை ஜில்லாவில்; அதில் குறிப்பாக மூன்று தாலுக்காக்களில் வறட்சி நிலைமை காணப்படுகிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். பல்லடம், அவினாசி, கோவை தாலுக்காக்களில் எந்த விதமான நீர்ப்பாசனமும் இன்றையதினம் இல்லை. பல்லடம் தாலுக்காவில்

விவசாயம் பண்ணுவதற்குப் பூமி இருந்தாலும் விவசாயம் செய்யப் படாமல் அப்படியே இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். பல்லடம் தாலுகா கோவை வரையில் பார்க்கும்போது, இன்றையதினம் அது பாலைவனமாகவே காட்சி அளிக்கிறது. அங்கு இருக்கக் கூடிய ஒரே ஒரு நதி நொய்யல் நதி. அந்த நொய்யல் ஆற்றில் வருஷத்தில் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குத்தான் வெள்ளம் வரும். அப்பொழுதுதான் குளங்களுக்கு அதன் மூலம் தண்ணீர் கிடைக்கும். இந்த ஆண்டும் சென்ற ஆண்டும் அந்த இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்குக் கூட வெள்ளம் வரவில்லை. நஞ்சையாக இருந்த பூமிகளெல்லாம் புஞ்சையாக மாறி வருகின்றன. இப்பொழுது அங்கேயெல்லாம் வேளாண்மையே கிடையாது. அங்கே இருக்கிற விவசாயிகள் இப்படியாக மிகுந்த கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறபோது, இந்த பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பரம்பிக்குளம் திட்டம் மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய பெரு முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்டது. இது அனைவருக்கும் தெரிந்தது. அவர் இந்தப் பக்கம் சுற்றிப் பார்க்கிறபோது, யோசனை செய்து, ஆனமலைப் பிரதேசத்தைப் பார்த்து, அங்குள்ள காடுகளைப் பார்த்து, அந்தத் தண்ணீர் எந்தத் பகுதிக்குப் போகிறது, எப்படிக் கோவை ஜில்லாவிற்குக் கொடுக்க முடியும் என்று ஆராய்ந்து இந்த திட்டத்தைக் கொடுத்தார். பரம்பிக்குளம் ஆற்றில் அணை கட்டுவது, ஆளியாற்றில் அணை கட்டுவது, சோலையாற்றில் கட்டுவது என்று திட்டமிட்டு, மத்திய சர்க்காருடன் கலந்து எதாவது செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தார். ஆனால் நிச்சயமாக இன்று வரையில் ஏதும் நடைபெறவில்லை என்பதைத் தான் பார்க்கிறோம். முன்பு, 1962 முதல் 1967 வரையில் சொல்லுவார்கள். கோவை ஜில்லாவில், உடுமலைப்பேட்டை, பல்லடம் பகுதிகளிலும், பொள்ளாச்சி பகுதியிலும் இருக்கிற விவசாயிகள் எல்லாம் சொல்லுவார்கள். “அப்பொழுது திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அமைச்சராக இருந்தார், திட்டங்கள் போடப்பட்டன. அவர் இங்கு அமைச்சராக இல்லை, டெல்லிக்குச் சென்று

10th March 1969] [திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன்]

விட்டார். எனவே தான் இந்தத் திட்டங்கள் சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை. அவர் இங்கு இருந்திருந்தால் இந்தத் திட்டங்கள் கவனிக்கப்பட்டு இருக்கும். அவர் இல்லாததால் கவனிக்கப்படவில்லை” என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. சுப்பிரமணியம் இல்லாத காலத்தில் திரு. பக்தவத்சலம் தான் இருந்தார்கள். அவர் ஏன் செய்து இருக்கக்கூடாது?

திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன் : திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் இருக்கிறவர்கள் ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்பார்கள். நான் இந்த மேல் மன்றத்தில் அதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைய தினம் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு இரண்டு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். பரம்பிக்குளம் பக்கத்திலிருந்து இரண்டு அமைச்சர்களும் வந்திருப்பதால் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு அடுத்து பரம்பிக்குளத்தைப் பற்றி இவர்களுக்கும் தெரியும். அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இன்று ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டு லட்சத்து 40 ஆயிரம் ஏக்கர் பாயக்கூடிய விஸ்தீரணம் உள்ள பூமிக்கு வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டன. எல்லா வேலைகளும் முடிந்துவிட்டன. இரண்டு அமைச்சர்கள் இருக்கும்போது ஏன் அதை உடனே கவனிக்கக் கூடாது? அதற்கான முயற்சிகளை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்தச் சபையின் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ராஜாசர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் கோவை மில் தொழிலாளிகளைப் பற்றியும் மில் முதலாளிகளைப்பற்றியும் சிறப்பாக இங்கே எடுத்துக் கூறியது நன்றாக அமைந்திருந்தது. முதலாளிகள் சார்பாகவும் தொழிலாளர்கள் சார்பாகவும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும் போது பல்வேறு இடையூறு இந்த சபையில் ஏற்பட்டாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் சிறப்பாக அதை எடுத்துக் கூறினார்கள். அங்கேயிருக்கிற முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் வேறு வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் எல்லோருக்கும் நிம்மதி இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை பொதுவாக கோவை ஜில்லாவில் இருந்து வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மில் தொழிலை நம்பி ஜீவித்து வந்த 15 ஆயிரம் தொழிலாளிகள் குடும்பத்துடன் விதியில் திரிந்து கொண்டிருக்கும் அவல் நிலையைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் பிராவிடண்டு பண்டிலிருந்து எவ்வளவு தொகை கிடைக்கமோ அதையெல்லாம் வாங்கி செலவு செய்துவிட்டார்கள். இனிமேல் செலவு செய்யத் தொகையிலலை. முதலாளிகள் அவர்கள் பேரில் கவனம் செலுத்தாததால் பிராவிடண்டு நிதியிலிருந்து பணம் கிடைக்கும் சூழ்நிலையும் இல்லாமல் இருக்கிறது. சுப்போடியா மில்லில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு அந்த பி.எஃப். நிதியிலிருந்து எவ்வளவு சிரமப்பட்டும் கிடைக்கமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. உண்ண உணவின்றி, உடுக்கத் துணியின்றி, வேலையில்லாமல் குறிப்பாக பெண் தொழிலாளிகளின் நிலை கஷ்டமாக இருக்கிறது

[திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன்] [10th March 1969]

என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மில் தொழில் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் அதிக அளவில் தொகை ஒதுக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். எண்ணியபடியில்லை. மத்திய சர்க்கார் அதிகமாக உதவவில்லை என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர மாநில சர்க்கார் அவர்களுக்கு என்ன செய்தார்கள் என்று பார்க்கும்போது சிறிது கஷ்டமாக இருக்கிறது. தொழிலாளிகளையும் முதலாளிகளையும் கூட்டிப்பேசி தொழிலாளர்கள் ஊதியத்தை குறைத்துக் கொள்ளவும், வேலைப் பளுவை ஏற்றுக்கொள்ளவும், முதலாளிகள் லாபத்தில் குறைத்துக் கொள்ளவும், அரசாங்கமும் அவர்களால் இயன்ற சலுகை கொடுக்கவும் ஒரு முடிவெடுத்து மத்திய சர்க்காரை அணுகுவார்கள் என்று நாங்கள் கருதினோம். அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது 50 சத வீதம் விற்பனை வரியிலும் எலக்டிரிசிட்டி சர்ச்சாஜிலும் குறைப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவினால்தான் செய்யமுடியும் என்று சொல்வது வருத்த மளிக்கிறது. அரசு தொழிலாளர்பால் கனிவு கொண்டு நல்லதொரு முடிவெடுத்து முத்தரப்பு மகாநாடு கூட்டி முடிவுகண்டு மத்திய சர்க்காருக்குச் சொல்வார்களானால் இதற்குள்ள நல்ல முடிவு கிடைத்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களால் இயன்ற அளவை தங்கள் பட்ஜெட்டில் காட்டி விட்டார்கள். ஆகையால் நாமும் அதை நிச்சயமாக அறிவித்துவிடவேண்டும். மூடிய மில்களைத் திறப்பதற்கு என்ன முயற்சி செய்வது? ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மில்கள் மூடப்படாமல் இருக்க என்ன செய்வது என்று சீக்கிரமாக அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவை ஜில்லாவில் பல்லடம், அவினாசி, கோவை தாலுக்காக்களைப் பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டுமென்று முன்பே பேசினேன். அதற்குக் காரணம் மனாரில்லை. விவசாயிகள் பல பூமிகளில் விதைக்கவில்லை. குடிக்க தண்ணீர் இல்லை. விராமங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயம் செய்வதற்கு விவசாயக் கிணறுகளில் சுண்ணீரே கிடையாது. இந்த வறட்சி நிலை சென்ற மூன்று ஆண்டு காலமாக இந்த 3 தாலுகாக்களிலும் இருக்கிறது. பிசுந்த கஷ்டத்தோடு பொறுத்துக் கொண்டிருந்த விவசாயிகள் இப்போது கிராமங்களில் கூட இருக்கமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. பல்வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆடு மாடுகளை விற்கிறார்கள். சிலர் அவைகளை ஓட்டிக்கொண்டும் போகிறார்கள். அகையால் அவற்றைப் பஞ்சப்பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுக்கவேண்டும். அங்குள்ள கூலியாட்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் சூழ்நிலையை உண்டாக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி கஷ்டங்களை அனுசரித்தா கோவை கலெக்டர் மூலமாக விவசாயி களிடம் நன்மை நிலத்திற்கு கிஸ்தி வருவிக்காமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதில் சர்க்கார் மற்றொன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். கிஸ்திக்கு சரி அளவு செஸ் என்று வசூல் செய்யப்

10th March 1969] [திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன்]

படுகிறது. சில இடங்களில் சற்று அதிகமாகவே வசூல் செய்யப் படுகிறது. கிஸ்தியே கொடுக்க முடியாத விவசாயிகள் எப்படி இந்த செஸ் கொடுக்கமுடியும்? அதோடு விவசாய வருமான வரியையும் வசூல் செய்கிறார்கள். கூட்டுறவுக் கடன்களைக் கட்ட வேண்டும். நல அடமான பாங்கிக் கடனைக் கட்டவேண்டும். தக்காவிக் கடனைக் கட்ட வேண்டும். எப்படி அவன் கட்ட முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். அரசு நல்லமுறையில் இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்து எங்கெங்கு கந்தாயம் கட்டவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுகிறதோ, அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அதைக் கட்டவேண்டியதில்லை என்று மாற்றி கடன்களைக் கட்டுவதற்கு கெடு கொடுக்கும் நிலையையும் உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த நிலையில் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. பராங்குசம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற 1969-70 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது அதை வரவேற்று நான் பேசுகிற இந்த நேரத்தில் எங்கையெல்லாம் பொது வாழ்க்கைக்கு ஆளாக்கி இந்த நாட்டின் அறிவுச் சுடராக விளங்கிய மாமேதை உலக மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நேரத்தில் இந்த அவையிலே இல்லையே என்று உள்ளபடியே வேதனையிலும் ஏக்கத்தின்மீதும் நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன். முன்னாள் முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னைப் போன்ற ஒரு சாதாரண தொழிலாளியை இந்த மேலவையிலே அமர வைத்து நாங்களெல்லாம் பேசுகிறபொழுது அவர் பார்த்து புன்னகை பூக்கிற நிலைமை ஏற்படவில்லையே என்ற ஏக்கம். இந்த நிலையிலே நான் புதிதாக வந்திருக்கிற இந்த அமைச்சரவையை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியிலே வளர்க்கப்பட்டு, அவர்கள் காட்டிய வழியிலே நடத்திச் செல்கிற அவரது உன்னத தம்பி களாகிய பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சராக வந்திருக்கிற கலைஞரையும் அவரது தலைமையிலே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சரவையையும் பெரிதும் வரவேற்று நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு வரியில்லாத வகையில் இந்த சபையின் முன்னே வைத்ததற்கு உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். பொதுவாக நிதிநிலை அறிக்கை வருகிறது என்று சொன்னால் நாட்டில் ஒரு நிலைமை ஏற்படுவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். பட்ஜெட் வருகிறது என்று சொன்னால் கள்ள வணிகம் செய்கிறவர்கள் எப்படி எதெதற்கு வரிகள் வரும் என்பதை சூசகமாக அறிந்து கொண்டு அதற்கு ஏற்றவகையிலே கள்ளமார்க்கெட்டிலே சாமான் களைப் பதுக்குவதன் மூலமாக அதற்கு வரி வரும், இதற்கு வரி வரும் என்றுநினைத்து பொருள்களை வெளியே காட்டாமல் இருக்கும் காட்சிகளை நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்த அந்த நிதி நிலை அறிக்கைக்கு முன்பு நாட்டில் ஏற்பட்ட நிலை நன்றாக நினைவு

[திரு. ஜி. பராங்குசம்] [10th March 1969]

இருக்கிறது. நிதி நிலை அறிக்கை வருகிறது என்று சொன்னவுடனேயே மண்ணெண்ணெய் பதுங்கிவிட்டது. அதைப்போலவே சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கிற சிகரெட் போன்றவை கிடைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு கள்ள வணிகர்கள் அதைப் பதுக்கி வைத்து நிதிநிலை அறிக்கை வெளிவந்தவுடன் வியாபாரம் செய்யும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த அரசு இந்த 2 ஆண்டு காலத்தில் இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளைக் கொண்டுவந்தபோதும் வரி இல்லாத நிதிநிலை அறிக்கைகளை மக்கள் முன்பு வைத்து, மக்களுக்கு எதை எதைச் செய்ய வேண்டுமோ, எதை மிக மிக அவசரமாகச் செய்ய வேண்டுமோ அந்தச் செய்வதற்கு பல திட்டங்களை வகுத்தார்கள்.

முதலில் விவசாயத் துறையில் அக்கறை எடுத்து எப்படி விவசாயத்தை பெருக்குவது; இந்த நாட்டிலுள்ள நிலைமையில் மக்கள் பட்டினி கிடந்து சாகும் நிலைமையிலிருந்து காப்பாற்றப் படவேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நல்ல முறையில் சிந்தித்து அதற்காக பல நல்லறிஞர்களை எல்லாம் கலந்து அதற்கான திட்டங்களை வகுத்து, முதலில் விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இந்த நாட்டு மக்களுக்கு முதலில் உணவு தரும் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று நல்ல எண்ணத்தோடு அதிலே அக்கறை செலுத்தினார்கள் என்று உங்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அதை ஒட்டித்தான் சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் விவசாயத் துறைக்கு முதலிடம் கொடுத்து நல்ல முறையில் விவசாயத்தைப் பெருக்கி தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் இருபேரக சாகுபடியை தீவிரமாக்கி, இந்த அரசு வருவதற்கு முன்னால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 2,26,000 ஏக்கர் நிலம் தான் இருபேரக சாகுபடியாக இருந்ததை மாற்றி இந்த ஆண்டு அதை இரண்டு பங்காக்கி 4 லட்சத்து சொச்சம் ஏக்கர் நிலம் இருபேரக சாகுபடியை ஏற்படுத்தி விவசாயத்துக்கு தேவையான கருவிகளை எவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு கிடைக்கச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். விவசாயத்துக்கு தேவையான உரம் மற்ற கருவிகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு சுலபமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவைகளைக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக வழங்கும் முயற்சியில் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அதேநேரத்தில் நம் முயற்சிகளுக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் அளவிற்கு மத்திய சர்க்கார் இன்றையதினம் நாம் எந்த விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும், விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோமோ அதே விவசாயிகள் மீது பளுவை ஏற்றும் முறையில் உரத்துக்கு வரி, மின்விசையில் இயங்கும் இயந்திரங்கள், பம்பு செட்டுகளுக்கு அதிக வரி போட்டு விவசாயிகளை மேலும் தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கி உற்சாகத்தைக் குறைக்கிற நிலைமையை மத்திய அரசு உண்டாக்குவதைப் பார்த்து உள்ளபடியே வேதனைப்படும் நிலைமையில் இருக்கிறோம். மத்திய மாநில அரசுகளிடையே நல்ல உறவு வேண்டு

[திரு. ஜி. பராங்குசம்] 10th March 1969]

மென்றால் எப்படி அந்த நல்ல உறவு வரும் என்று தயவு செய்து எதிர் வரிசையில் உள்ள நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நாம் நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது மாநில அரசைக் கேட்காமல் மத்திய அரசு நம் விவசாயிகள் மீது வரிப் பளுவை ஏற்றுகிற முறையில் நடந்து கொள்கிறது. வரிகளைப் போடும்போது, நம் மாநில அரசை கலந்து பேசியிருக்க வேண்டும். பருவ மழை தவறிவிட்டது. அதன் காரணமாகக் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு போதுமான அளவு வசதி செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. பஞ்ச நிலைமை பல மாவட்டங்களில் ஏற்படுகிற நிலைமை, இவைகளை எல்லாம் எண்ணி அதற்கான காரியங்களைச் செய்கிற நேரத்தில் இப்படி மத்திய சர்க்கார் ஒரு வரியைப் போட்டு நம் முயற்சிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது நாம் வருத்தப்படாமலிருக்க முடியாது. மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் நல்ல உறவு இருக்க வேண்டுமென்றால், வரிகள் போடுகிற போது இரண்டு பேர்களும் கலந்து பேசி, இந்த வரி போடுவதால் உங்கள் மாநிலத்துக்கு ஏதாவது இடைஞ்சல் ஏற்படுமா என்று ஓரளவுக்காவது கேட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிக்கேட்காமல் பல பல வரிகளை மத்திய அரசு போடுவதால் தான் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடி நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை எப்படியிருந்தாலும் நாம் வரி ஏதும் போடாமலே விவசாயத்தை பெருக்க கோடிக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கி, கடன் வழங்கும் வங்கி மூலம் 12 முதல் 18 கோடி ரூபாய் வரையில் இந்த ஆண்டு கடன் வழங்கும் முயற்சியில் ஈடுபடும் முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அமைத்ததற்காக உள்படியே உணவு அமைச்சர் அவர்களையும் நிதியமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாம் நீண்ட நாளாக சேலத்தில் ஒரு இரும்பு உருக்காலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். வெளிநாடுகளிலிருந்து பல விஞ்ஞானிகள் வந்து சேலத்தில் இரும்பாலை ஏற்படுத்தலாம் என்று அதற்கான காரண காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லியும் மத்திய அரசு சம்மதம் அளிக்க வேயில்லை. அதற்காக இந்த நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றாகக்கூடி வேலையில்லாத தினாட்டத்தை நீக்க மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக அவசியம் சேலம் இரும்பாலை ஏற்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டு அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்தோம். ஆனால் மத்திய அரசு அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் மறுத்து வந்தது. நம் தமிழக அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடத் திலே கேட்போம்; அவர்கள் கேட்டதைக் கொடுக்காவிட்டால் கூட நம்முடைய சக்திக்கு ஏற்ற அளவுக்கு நாம் முயற்சியில் ஈடுபடுவோம், நம்மால் இயன்றதைச் செய்யலாம் என்று தான் சொன்னார்கள். சேலம் உருக்காலைக்கான திட்டத்தை வகுத்து வேலைகளைத் துவங்குவதற்கு ஏறத்தாழ 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு அதன் ஆரம்ப வேலைக்கு தேவையான 51 லட்ச ரூபாயை இந்த

[திரு. ஜி. பராங்குசம்] [10th March 1969]

பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தகுந்தது. அந்த இரும்பு உருக்காலைத் திட்டம் வருமேயானால் வேலையில்லாததினாட்டத்தினால் வேதனைப்படுகிற எண்ணற்றவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும், இந்த நாட்டுக்கு ஒரு நல்ல விமோசனம் கிடைக்கும் என்பதையும் நான் சொல்லாமலேயே நீங்கள் அறிவிர்கள்.

கோவைப் பஞ்சாலைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த நிலைமை இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு ஏற்பட்டதல்ல. காங்கிரஸ் அரசு இருக்கும்போதே கோவையில் பஞ்சாலை நெருக்கடி ஏற்பட்டு விட்டது. பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டு வேலையில்லாத தினாட்டம் ஏற்பட்டு தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இந்த சங்கடமான சூழ்நிலை உருவாகியது. திரு. பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது தான். தெரொழிலாளர் தலைவர் களெல்லாம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியும் திராமல் இருந்து பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அரசு வந்ததற்குப் பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுட்க்கில் தொழிலாளர் தலைவர்கள் வந்து பேசிய நிலைமை எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொழிலாளர் படும் கஷ்டங்களை உணர்ந்து இந்தப் பிரச்சனையை விரைவில் தீர்க்க வேண்டும். சுமுகமாகத் தீர்க்கவேண்டும், மில்களை ஒட்ட முடியாமல் இருக்கும் சிக்கலான சூழ்நிலையை அவர்கள் புரிந்து கொண்டு தொழிலாளர் தலைவர்களையெல்லாம் அழைத்து சுமுகமான முறையில் பேசினார்கள். இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாட்டில் இருக்கிற பொருளாதார நிலையைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். இவைகளை எல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம் நான் அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுடன் இருந்தேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மதுரைக்கு சுற்றுப்பயணம் போய்விட்டு இரவு 12 மணிக்கு திருச்சிக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அன்றைக்கு மறுநாள் கோயமுத்தூரில் பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற இருக்கிறது. பல தொழிற்சங்கங்கள் சேர்ந்து 18 மில்களிலும் உள்ள லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து பெரிய போராட்டத்தைத் துவங்க இருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் திருச்சிக்கு வந்து இறங்கியவுடன் கோயமுத்தூருக்கு டிரங்க் கால் போட்டு தொழிலாளர் தலைவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு உடனே புறப்பட்டு வாருங்கள் பேசவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். விடியற்காலை 4½ மணி இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் காரில். கோவையில் இருந்த வந்து சேர்ந்தார்கள். என்னை டி.பி.யிலேயே இருக்கச் சொல்லி விட்டு கொஞ்ச நேரம் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்கிறேன், அவர்கள் எப்போது வந்தாலும் எழுப்பு என்று சொல்லி விட்டு அண்ணா அவர்கள் படுத்தார்கள். 4½ அல்லது 4¾ மணி இருக்கும். கோவையிலிருந்து தொழிலாளர் தலைவர்கள் இரண்டு கார்களில் வந்தார்கள். எல்லா தொழிற்சங்கங்களிலிருந்தும் வந்திருந்தார்கள். ஐ.என்.டி.யு.சி; மஸ்தூர் சங்கம், ஹெச்.எம்.யு. சங்கம் இவை எல்லாவற்றிலிருந்தும் தலைவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். வந்தவுடன் நான் அண்ணா அவர்களை எழுப்பினேன்.

[திரு. ஜி. பராங்குசம்] 10th March 1969]

அவர்கள் எல்லாம் வந்தவுடனே, அண்ணாவை காலை 5 மணிக்கு எழுப்பி அவர்கள் வந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னேன். அண்ணா அவர்கள் உடனடியாக எழுந்து உட்கார்ந்து அரை மணி நேரத்திலே பேச வேண்டியவைகளை பேசி உடனடியாக தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சினை என்ன எப்படி, எப்படி இந்த அரசின் பொருளாதார பிரச்சினை இருக்கிறது என்று சென்ற ஆண்டு கொண்டு வந்த பட்ஜெட் விவரங்களை எடுத்துக்காட்டி, மத்திய அரசாங்கம் தான் இதிலே கணிசமாக உதவி செய்ய வேண்டும், இந்த பிரச்சனை தீர்க்க என்று சொன்னார்கள். எனவே, இவைகளை எல்லாம் பேசி, உடனடியாக ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட்டு எழுதி, கை எழுத்துப் போட்டு அரை மணி நேரத்திலே அந்த பிரச்சனையை முடித்தார்கள். எல்லா சங்கத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் கோவைக்கு சென்று அன்றைக்கு நடந்த உள்வலத்தை வெற்றிகரமாகவும், அமைதியாகவும் நடத்தினார்கள் என்பது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். இந்த தமிழக அரசு தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக இருக்கக் கூடிய திட்டத்தை சொன்னார்கள். அப்பொழுது இரண்டொரு தலைவர்களுடன் கொஞ்ச நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இந்த பிரச்சனையை அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலத்திடம் எத்தனையோ முறை பேசினேன். ஆனால் அவர்கள் அதை கூர்மையாக கேட்காமல், கோபமாக கூட எங்களைத் தட்டிக் கழித் தார்கள், வெளியே போ என்று கூட சொன்னார்கள் என்று காங்கிரஸ் ஐ.என்.டி.யு.சியை சேர்ந்த தலைவர்கள் சொன்னார்கள்; நீங்கள் கேட்கலாம், ஏன் இவைகளை எல்லாம் சொல்லுகிறீர்கள் என்று. இந்த அரசு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை பேச்சு வார்த்தை மூலம் பேசி, சிக்கலைத் தீர்க்க வில்லை என்று சில உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசினார்கள். அண்ணா அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை மூலம் பல பிரச்சினைகளை தீர்த்தார்கள். அதே போல் அன்றைக்கு தொழிலாளர் மந்திரியாக இருந்த திரு. மாதவன் அவர்களும் பேச்சுவார்த்தை மூலம் முதலாளிகளையும் தொழிற்சங்க தலைவர்களையும் கூட்டி, ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் சுமுகமாக இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திலே தீர்த்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் மில் பிரச்சனை தீரவில்லை என்றால், அது மத்திய சர்க்காரின் கையிலே தான் இருக்கிறது. இந்த பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக வேண்டி, இந்த பட்ஜெட்டிலே கூட 15 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மாகாண சர்க்காராலே எந்த அளவுக்கு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இனிமேல் செய்ய வேண்டியது மத்திய சர்க்கார் கையிலே தான் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் தூலுக்கு போடுகின்ற வரியை தள்ளித் தருவார்களானால், அந்த பிரச்சினையை சுலபமாக தீர்க்கக் கூடிய வழி பிறக்கும். அதற்கு எதிர்தரப்பிலே இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே சாதாரண தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை தீர்ப்பதிலே இந்த அரசு செய்திருக்கிற காரியங்கள் பலப்

[திரு. ஜி. பராங்குசம்] [10th March 1969]

பல முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் உறவு நல்ல முறையிலே ஏற்பட்ட வேண்டும் என்று இந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற முயற்சிகள் பலப் பல. 'இந்து பத்திரிக்கை' தகராறு வந்தபொழுது, முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படாத அளவிலே இரு தரப்பினரையும் பல முறை கூப்பிட்டுப் பேசினார் அன்றைய தொழிலாளர் மந்திரி திரு. மாதவன் அவர்கள். அதைப்போலவே சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையிலே தகராறு வந்தபொழுதும் நடந்து கொண்டார்கள். இப்படி பலவற்றை நான் சொல்ல முடியும். இப்படி சுமுகமான முறையிலே ஒரு பிரச்சினையை தீர்க்கத் தான் இந்த அரசு கடந்த காலங்களிலே பாடுபட்டது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னும், நமது மாண்புமிகு போக்கு வரத்து அமைச்சராக இருந்த திரு. கலைஞர் அவர்களும் தன்னுடைய துறையை எவ்வளவு நல்ல முறையிலே கவனித்தார்கள் என்பதும், அந்த அரசு போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் பால் எவ்வளவு அன்பு கொண்டிருந்தார்கள் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் அமைச்சர் பதவி ஏற்றதுமே அந்த தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை தீர்க்க அவர் அணுகிய முறையை நான் கடந்த இருபது ஆண்டு காலத்திலே கண்டதில்லை. திருச்சிக்கு ஒரு சமயம் வந்திருந்தார்கள். ஒரு டிப்போவிலே தொழிலாளர்கள் வரவேற்பு கொடுக்க நினைத்தார்கள். அங்கே வரவேற்பு பெற திரு. கலைஞர் அவர்கள் சென்றார்கள். ஆனால், அங்கே வரவேற்பு பத்திரத்தை படித்துக் கொடுத்துவிட்டு, அவர் முன்னாலே 21 பிரச்சினைகளை வைத்தார்கள். இந்த பிரச்சினைகளை உடனடியாக தீர்க்க முடியுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து, பக்கத்திலே இருக்கும் டைரக்டரை கூப்பிட்டார்கள். இதிலே எந்த பிரச்சினையை உடனே தீர்க்க முடியும் என்று கேட்டார்கள். பிறகு, 16 பிரச்சினைகளை அதே இடத்தில் தீர்த்தார்கள். செருப்பு வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உடனே தந்து, எந்தெந்த அளவுக்கு தம்மால் செய்ய முடியுமோ அந்த அந்த அளவுக்கு அந்த பிரச்சினைகளை 5 நிமிடத்திலே பேசி தீர்த்தார்கள். 16 பிரச்சினைகளை தீர்த்துவிட்டு, பாக்கி இருக்கும் பிரச்சினைகளை சென்னையிலே பேசி தீர்ப்போம். நீங்கள் அங்கே வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் ஒன்று சொன்னது எனக்கு இன்னமும் ஞாபகத்திலே இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அப்பொழுது நாங்கள் தங்கும் விடுதியில் கொசு தொந்தரவு பொறுக்கமுடியவில்லை, எனவே கொசு வலை வேண்டும் என்றார்கள். அதை கேட்டதும், நான் தருகிறேன், என்று சொல்லி, ஆனால் நீங்கள் கொசு வலை கட்டிக் கொண்டு அப்படியே அசந்து தூங்கி விட்டீர்களானால், உடனே டியூட்டிக்கு எழுந்து போக முடியாது என்று சொல்லி உங்களுக்கு 'டைம் பீஸ்' தருகிறேன் என்று, கோரிக்கையிலே இல்லாத ஒன்றை அவர்கள் தந்தார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளிலே பிரச்சினையை இப்படி தீர்க்கும் ஒரு அமைச்சரை நான் பார்த்ததே இல்லை. இப்படித்தான் எல்லா அமைச்சர்களும், தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு

[திரு. ஜி. பராங்குசம்] 10th March 1969]

வேளாண்மை துறை அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி வருவார். களானால், விவசாயத் தோழர்களை அழைத்து வைத்துப் பேசுகிறார்கள். அதிகாரிகளை கூப்பிட்டு வைத்து அவர்களுக்கு என்னென்ன தேவைப்படுகிறது என்பதையும், எப்படி விவசாயத்தை பெருக்குவது என்பதையும் கேட்டறிந்து கொள்கிறார்கள். இப்படித்தான் இரண்டு ஆண்டுகளாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும்பொழுது, போனஸ் சம்பளம் போன்றவைகளிலே எழும் பிரச்சினைகளும் உடனுக்குடன் தீர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. அரசு பஸ் போக்குவரத்திலே, இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸின் கட்டணத்தை குறைத்திருக்கிறது, பொது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் வகையிலே. அந்த துறையிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது; அந்த நஷ்டத்திலே 40 சத வீதம் குறைத்திருக்கிறது இந்த அரசு வந்து. அதே போல் தான் மாதவரம் பால் பண்ணைத் திட்டமும். அதிலேயும் நஷ்டம் இருந்தது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: அறுபது சத வீதம் குறைந்திருக்கிறதா?

திரு. ஜி. பராங்குசம்: அதாவது 40 சத வீதம் - ஐ சரி பண்ணியிருக்கிறோம் என்கிறேன். அதே போல் தான் மாதவரம் பால் பண்ணையிலே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டு, அங்கே இலாபம் வரக் கூடிய நிலைமையை செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், இவைகள் எல்லாம் நாட்டிற்கு, செய்ய வேண்டிய நன்மைகள் இல்லையா? இதை எல்லாம் இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திலே செய்யவில்லையா? எனவே, இதைப் போல் நாங்கள் அடுக்கிக் கொண்டே போக முடியும். இங்கே சொன்னார்கள் எதிர் கட்சி நண்பர்கள் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையை பேசித் தீர்க்கவில்லை இந்த அரசு என்று. என்ன செய்வது; துரதிருஷ்டவசமாக சில சமயங்களிலே இந்த தொழிற் சங்க இயக்கங்கள் தொழிலாளர்களை திசை திருப்பிவிடுகின்ற நிலைமையிலே இருப்பதால் தான் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் வருகின்றன. ஆனால், இன்றைய அரசு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை நன்றாக உணர்ந்த அரசு. எனவே அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை இப்பொழுது புதிதாக வந்திருக்கும் தொழிலாளர் அமைச்சர் நல்ல முறையிலேயே தீர்த்துக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பொதுவாக இந்த அரசு கல்விக்காக எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சியை எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அதைப் பற்றி அதிகம் எடுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. கல்விக்காக 65 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் கல்விக்காக 20 கோடி ரூபாய் முந்தைய சர்க்காரை விட இந்த சர்க்கார் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறது. புகழுக வகுப் பிறகு இலவச கல்வி என்று இந்த ஆண்டிலிருந்து அமுல் செய்வ தென்று இந்த சர்க்கார் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. இதை எல்லாம் நீங்கள் நல்ல முறையில் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அது

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]. [16th March 1969]

மட்டுமல்லாமல் நான்கு புது கல்லூரிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து பட்டப் படிப்புக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு எவ்வளவு பொருளாதார நெருக்கடி இருந்தாலும் 16 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் வரவு செலவு திட்டம் போட்டிருந்தாலும் எப்படி கல்வித் துறையிலும் மற்றத் துறையிலும் மக்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் நல்ல முறையில் பாராட்டவேண்டுமென்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப் பல திட்டங்களுக்கு அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சிகளுக்கு எதிர்க்கட்சி என்று பார்க்காமல் நல்லவை செய்திருக்கும் போது அவற்றை வரவேற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாற்றும் தோட்டத்து மல்லிகை யானாலும் மணக்கும் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னது போல் நல்ல எதிர்க்கட்சியாக இருந்து இந்த அரசு செய்யும் நல்ல காரியங்களைப் பாராட்ட வேண்டும். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்த போது அந்த முறையில் நடந்து காட்டியிருக்கிறோம். இந்த அரசு நல்ல காரியங்கள் செய்கின்றபோது வரவேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சொந்தப் பிரச்சனையான தொழிலாளர் பிரச்சனைக்கு வருகிறேன். மத்திய சர்க்கார் தொழிலாளர்கள் சென்ற ஆண்டு 19-ம் தேதி அன்று ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைக்காக ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அந்த ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தத்தைத் தடுக்க மத்திய அரசு கொடுமையான சட்டங்கள் போட்டு, உலகத்திலேயே எங்கும் கேட்டிருக்கமுடியாத கொடுமையான சட்டங்கள். ஆர்டினன்ஸ் போட்டு அந்த வேலை நிறுத்தத்தை தடுக்க முயற்சி செய்தார்கள். பிறகு இந்தச் சங்கங்களை நசுக்கித் தீரவேண்டும், மத்திய சர்க்கார் தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் தலைதாக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்று பல காரியங்களைச் செய்தார்கள். இன்றும், 5, 6 மாதங்கள் ஆகியும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் சஸ்பெண்டு பண்ணி வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் வேலைநிறுத்தம் மிக அமைதியாக நடந்தது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு மிக அமைதியாக நடந்தது. எந்த விதமான அசம்பாவிதங்களும் ஏற்படவில்லை என்பதை யாவரும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். விரைவில் நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்து சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் மீதுள்ள உத்தரவை ரத்து செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளையும் வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த பேரவையில் கவர்னர் உரையின்மீது பேசுகிறபோது இதை உறுதி செய்து சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காருக்குக் கடிதம் எழுதியிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். என் நன்றியை தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்து எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்குள் முதலமைச்சர் அவர்கள் 17-ம் தேதி

10th March 1969] [திரு. ஜி. பராங்குசம்]

டெல்லிக்குச் செல்வதாக அறிந்தேன். அப்பொழுது அதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருடன் மேலும் கலந்து பேசி உடனடியாக ஆவன செய்ய வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, இன்னொரு பிரச்சனை பற்றி நினைவு படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். திருச்சி மாவட்டத்தில் கழிவுப் பொருள் தண்ணீர் ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது, அங்கு ஒரு எரிசாராயம் காய்ச்சுகின்ற ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அந்த தொழிற்சாலையின் கழிவு நீரை வாய்க்கால் குளியும் ஆறுகளிலும் விடுகிறார்கள். அந்த ஆற்று நீர் பாசனத்திற்குச் செல்லுகிறபோது, விவசாயிகள் அத்தனைபேரும் பாசனம் கெட்டுவிடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அமைச்சரிடமும் இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் பல பொது ஸ்தாபனங்களும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் அதற்கு எந்தவிதமான வழியும் காணப்படவில்லை. கால் நடை, ஆடு, மாடுகள் அந்தத் தண்ணீரைக் குடித்தால் இறந்து விடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும் அங்கே பாசனம் செய்யும்போது அந்தத் தண்ணீர் கால்களில் பட்டவுடன் கருத்து, வெந்து விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது பயிர்களும் பாழாகி விடுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் அந்த நாற்றம் சுற்றுப் பக்கத்தில் 4, 5 மைல்களுக்கு காற்று அடிக்கும் பக்கத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இது வியாதிகளை மிகவும் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு உடனடி நிவாரணம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நீரை லாரிகளில் எடுத்துக் கொண்டு போய் வெளியே விடுகிற அளவுக்காவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போலவே திருச்சியில் நைட் சாயில் விவகாரம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே திருச்சி நகரம் சிறிய நகரம், முன்பெல்லாம் 1½ மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் கொண்டு போய் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது 5 மைல் சுற்றுப்புறத்திற்கு வளர்ந்து பெரிய நகரமாகிவிட்டது. அந்த நகரத்தின் சுற்றுப் புறங்களிலும் பக்கத்து கிராமங்களிலும் நிரம்ப பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. நானும் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தின் தலைவராக இருக்கிறேன். அம்பிகாபுரம் என்னும் ஊரிலுள்ள பள்ளிக்குத் தலைவராக இருக்கிறேன். இதன் பக்கத்தில் 50 கெஜ தூரத்தில் இதைக் கொட்டுகிறார்கள். இவை வியாதியை வளர்க்கும், மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை திருச்சி வருகிறபோது, இதை நேரில் கண்டு அதற்கு உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். எத்திராஜுலு: மன்ற உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 6-50 இன்றையதினம் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது பொது மக்கள் பார்க்கிற நேரத்தில், இந்த ஆண்டு நமது அரசால் கொண்டு வரப்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [10th March 1969]

பட்டுள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தால் மூன்று வேளைக்கு நமக்கு நல்ல நிலையில் சாப்பாடு கிடைக்குமா, இருக்க இடம் கிடைக்குமா, கட்டுவதற்குத் துணி கிடைக்குமா, என்று பார்க்கிறவர்கள் உண்டு. போக்கு வரத்து நல்ல முறையில் இருக்குமா, கல்வி முதலியவை நல்ல முறையில் அமையுமா என்று பார்க்கின்றவர்கள் ஒரு சிலர் உண்டு. இத்தகையோர் ஒருபுறமிருக்க இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏதாவது புதிய வரிகள் உண்டா அல்லது ஏற்கனவே அரசு போட்டுள்ள வரிகளில் ஏதாவது மாற்றம் இருக்கிறதா, என்று எதிர்பார்ப்பதும் வழக்கம். இந்த நிலையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புதிய வரிவிதிப்புகள் இல்லாவிட்டாலும், ஏற்கனவே போட்டுள்ள வரியானது இப்போதுள்ள பற்றாக்குறையைச் சரி செய்யமுடியாத நிலையிலும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அமைந்துள்ளது. இது ஒரு நிரந்தரமான நிலை. பற்றாக்குறையைக் கொண்டு வருவதும், உபரியாகக் கொண்டு வருவதும் நடைமுறையில் இருக்கிற காரியதரிசியிடம் சொல்லிவிட்டால், அதற்குத் தகுந்தபடி ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். பற்றாக்குறையைப் பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, உபரியைப் பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இது ஒரு சம்பிரதாயமாக நடந்து வருகிற அமைப்பாகி விட்டது. நான் இப்படிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. அதை எப்படி சரி கட்டினார்கள் என்றால் வரி விதிப்பு போடுகின்ற நேரத்தில் அதைக் குறைத்துப்போட்டுக் காண்பித்து, அதை வசூல் செய்கின்ற நேரத்தில் அதிகப்படி வசூல் செய்வது என்ற முறையில் சரிகட்டப்படுகிறது என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாகச் சொன்னால் 1959-60-ல் மதிப்பில் கண்ட தொகை எழுபத்தி மூன்று கோடியே ஆறு இலட்சம், ஆனால் உண்மையில் வசூல் செய்யப்பட்ட தொகை எண்பத்தி ஒரு கோடியே பதினென்று இலட்சம். ஆகக் கூடுதலாகக் கிடைத்த ரூபாய் எட்டு கோடியே ஐந்து இலட்சம். 1960-61-ல் மதிப்பிடப்பட்ட தொகை எண்பது கோடியே எண்பது இலட்சம், ஆனால் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை தொண்ணுத்தி இரண்டு கோடியே ஏழு இலட்சம். இதில் உபரி பதினொரு கோடியே இருபத்தி ஏழு இலட்சம். அதைப்போலவே 1961-62-லே வருமென்று மதிப்பிடப்பட்டது ரூ. 82.50 லட்சம். வசூலித்தது 92.18 லட்சம். கூடுதலாக இந்த அரசுக்குக் கிடைத்தது 4.68 லட்சம். 1962-63-ல் மதிப்பிட்டது 113.15 லட்சம். வசூலித்தது 117.97 லட்சம். அரசுக்குக் கூடுதலாகக் கிடைத்தது 4.82 லட்சம். அதைப் போலவே 1964-65-ல் 7.34 லட்சம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாகவும் அல்லது கூடுதல் பட்ஜெட்டாகவும் அரசாங்கத் துறையில் இருக்கிறவர்கள் நமது ஆக்ஷையை மேற்கொண்டு போடுகிற வரவு செலவுத் திட்டமே தவிர இதில் பற்றாக்குறை வந்துவிட்டது 1945 கோடி எதிர்காலத்தில் சரிக்கட்டக் கூடிய வகையில் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்குமென்ற உறுதியில் கூடுதலாகப் போட்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்வது ஓரளவு கண்துடைப்புத்தான். வரி

10th March 1969] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

யெல்லாம் ஏற்கனவே போட்டாகிவிட்டது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் மக்களுக்கு பயன்படுகிற திட்டமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றுமில்லை. அப்படிப்பட்ட திட்டத்தைத்தான் இன்றைக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று, ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து சமர்ப்பிக்கிற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் அதை ஆதரித்து நல்லதையே சொல்லவேண்டுமென்று கட்டாயமில்லை. எது குற்றமாக இருக்கிறதோ அதைச் சொல்வதற்காகத்தான் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்திருந்தபோது ஒன்று சொன்னார்கள். வெள்ளைக் காரன் ஆட்சியில் இருந்ததைப் போலவே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் சிறைச்சாலைகள் காட்சியளிக்கின்றன என்று 1954-ல் சொன்னார்கள். அப்படி பேசினார்களே தவிர இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகும் கூட அதே நிலையில்தான் ஒரு இம்மி அளவு கூட இம்பீரூல்மெண்ட் இல்லாமல் சிறைச்சாலைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். நான் போய் அனுபவித்த பிறகு தான் இந்த மன்றத்தில் சொல்கிறேன்.

இப்போது மழையில்லை. உணவு உற்பத்திக்கு எத்தனையோ மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதெல்லாம் சரி. உணவு உற்பத்தி பற்றி காலம் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதையே சொல்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு கிராமப் பொருளாதார அடிப்படையிலே திட்டம் போடாத வரையில் தரமான விதைகளைக் கொடுத்தாலும் உழுகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு பொருள்களைக் கொடுத்தாலும் கிராம அடிப்படையில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் மீண்டும் அந்தத் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்வதற்கும் அமைப்பு இருந்தாலொழிய உணவு உற்பத்தியை பெருக்கமுடியாது. இன்றைக்கு கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? தங்கள் மகன் பட்டினத்தில் படிக்கிறான். அவன் படித்ததும் ஒரு வேலையைத் தேடிக்கொண்டு நாம் எல்லாம் பட்டினத்திற்குப் போகவேண்டியதுதான் என்று நினைக்கிறார்கள். தங்களுக்கு 30 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அதைக் குத்தகைக்கு விட்டுச் சாப்பாட்டிற்கு வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொண்டு பட்டினத்தில் வசிக்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அடுத்து கிராமங்களில் உள்ள தொலைகள், கஷ்டங்கள், வேலையின்மை ஆகியவற்றால் அவதிப்பட்டு வேலை தேடிக்கொண்டு பட்டினத்தை நோக்கிப் போகிறார்கள். வேறு வழியின்றி கிராமத்தில் தான் இருக்கவேண்டுமென்ற நிலையில் உள்ளவர்கள்தான் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள். இவர்களை வைத்துக் கொண்டு மாத்திரம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிடமுடியாது. நகரத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தேசிய வருமானத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நபர் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஐந்து பேர் கொண்டுள்ள குடும்பத்தில் ஐந்து ரூபாயைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. பொருளாதார துறையில் கிராமத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு 13½ நயாபைசா, 25 நயாபைசா என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட, அந்த கிராமத்தில் உள்ளவன்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [10th March 1969]

எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவான் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்து மருத்துவ ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிகள் இருக்கின்றன. மருத்துவ ஆஸ்பத்திரியில் மருந்துகள் இல்லை. பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் சரியாக வருவது கிடையாது. கிராம மக்களுக்கு என்ன வசதிகள் இந்த அரசால் செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை.

திரு. கே. எஸ். மணி: கிராமத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்து இல்லாமல் இருப்பது தற்பொழுதுதான், கொஞ்சம் முன்னாலிருந்தா?

திரு. எம். எத்திராஜுலு: இப்போதில்லை என்று சொல்லும் போது, இப்போதுதான், எப்போதுதான் என்று கேட்பவர்களுக்கு புள்ளிவிவரம் வேண்டுமென்றால் அடுக்கடுக்காகக் கொடுக்க முடியும். வரவுசெலவுபற்றி பத்து பக்கங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு நிமிஷம் பேசுவதற்குக்கூட 20 நிமிஷம் வேண்டும். சுருக்கிப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. கிராம மக்களைப் பொருளாதார வளர்ச்சி பெறச் செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். அதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது செய்துகாட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய இலாகாவில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒன்று இருக்க வேண்டுமென்பது நம்முடைய அமைப்பு ஆனால் எத்தனை கேஸ்கள் ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரிக்கும் வரவேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும். ஏதோ பத்து கேஸ்கள் வந்தால்தான் அந்த கால்நடை ஆஸ்பத்திரி அங்கேயிருப்பதற்கு லாயக்கானது. ஒரு ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒரு கெஜட்டட் ஆபீசர் போட்டிருக்கிறோம். அதிகாரிகளுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் சம்பளமாக செலவழிக்கப்படுகிறது. அதற்கு ஏற்றவகையில் அது பயன்படுகிறதா என்றால் இல்லை.

வைஸ் சேர்மன்: நிதிநிலை அறிக்கையில் இன்னும் இரண்டு அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் இந்த சபையின் காலத்தை சிறிது நீடிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: அந்த மருத்துவ மனைகளில் வாரத்திற்கு ஒரு கேஸ் கூட வருவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: வாரத்திற்கு ஒரு கேஸ் கூட வராமல் இருக்கிற ஆஸ்பத்திரியை எங்கே அங்கத்தினர் கண்டார் என்று சொல்லவேண்டும். ஏனோ தானே என்று பேசுவதைவிட குறிப்பிட்ட ஆஸ்பத்திரியில் என்று குறிப்பிட்டு, அதை நிரூபிக்கமுடியுமா? எதிர்க் கட்சியில் இருப்பதால் எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் சொல்லலாம் என்று கூறுகிறாரா?

திரு. எம். எத்திராஜுலு: எங்கே நடைபெறுகிறது என்று பொறுப்புள்ள ஒரு மெம்பர் இந்த மன்றத்தில் சொல்கிறேன் என்றால் உடனடியாக விசாரிக்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு எழுதி கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

10th March 1969] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

அதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சருடையது தான். நாங்களை எல்லாவற்றையும் சொல்லவேண்டுமென்றால் எப்படிச் சொல்வது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நான் கேட்பது, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியைப் போய் பார்த்துவிட்டுப் பேசுகிறாரா, பார்க்காமலே குறை சொல்லவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் பேசுகிறாரா என்பது. அவர்கள் கட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வார்களா?

திரு. எம். எத்திராஜுலு: அதை சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். சிதம்பரம் தாலுகாவில் நடைபெறுகிறது. இடத்தைப் பார்க்காமல் நான் எப்படிச் சொல்லமுடியும்?

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: இல்லாமல் எப்படிச் சொல்லமுடியும் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் சுமத்திய குற்றச் சாட்டிற்கான பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: அந்தப் பொறுப்பு இந்த அரசுக்கும் இருக்கிறது. இந்த தாலுகாவில் நடைபெறுகிறது, இந்த இடத்தில் நடைபெறுகிறது என்று சொல்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி: முன்பு ஒரு முறை சட்டமன்றத்தில் வேளாண்மை மான்யத்தில் பேசுகையில், ஒரு குற்றச்சாட்டை நான் சுமத்தியபோது, அப்போதுள்ள அதற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர், அந்த இடத்தில் நடந்திருக்கிறதா என்று அதை நிரூபித்தால் அன்றி அந்தப் பேச்சு நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படும் என்று சொல்லி, அதன் பிறகு நான் அந்தக் குற்றச் சாட்டைச் சாட்டி நடைபெற்ற இடம் காலம் அத்தனையையும் சொல்லி நிரூபித்திருக்கிறேன். அதை அவர்கள் செய்யவேண்டும். 7-00 p.m.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அவர்கள் கட்டளையிடுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நமது அனுபவமுள்ள கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களுக்கு கோபம் வருகிறது. அது இயற்கைதான். நான் சொல்வதெல்லாம் கனம் எத்திராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டை கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்களானால் இங்கே பேசிய அங்கத்தினர் அதையும் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அவர்தான் சிதம்பரம் தாலுகா என்று சொன்னாரே.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அங்கே இருக்கிற எந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆஸ்பத்திரியில் வாரத்திற்கு ஒரு கேஸ் கூட வரவில்லை என்று சொன்னார்கள் என்று தெரியவேண்டும். வீணைச் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு டாக்டர் இருப்பாரே யானால் அந்த ஆஸ்பத்திரி இருந்தும் பயனில்லை. வந்த கேசை கவனிக்கவில்லை என்றாலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சர்க்

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி] [10th March 1969]

காருக்கு உதவி செய்யும் முறையில் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யும் முறையில் சிதம்பரம் தாலுகாவில் எந்த பஞ்சாயத்து யூனியனில் அவர்கள் கண்டார்கள் என்று சொன்னால் பெரும் உதவியாக இருக்கும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இப்போது குற்றம் காணுவதைப் போல்

வைஸ் சேர்மன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தொடர்ந்து தன் பேச்சை இங்கே நிறைவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. போதிய நேரம் இல்லாத காரணத்தால் திட்டவட்டமாக எந்த மருத்துவ விடுதி என்று தெரிந்தால் சொல்லட்டும். இல்லாவிட்டால் தொடர்ந்து வேறு வகையில் பேசட்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அடுத்து கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தை உணவு உற்பத்தியில் முக்கியமான அம்சமாகக் கருதுகிறோம். அதை நல்ல முறையில் விரிவு படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் வெளிநாடுகளுக்கெல்லாம் நம் ராஜ்யத் திலிருந்து உ.பி போன்ற ராஜ்யங்களுக்கு அதிகாரிகளை தேர்ச்சிக் காக அனுப்புகிறோம். அதற்காக பல லட்ச ரூபாயை செலவு செய்கிறோம். தேர்ச்சி பெற்று வந்த பிறகு அவர்களை எதற்காக அனுப்பினோமோ அதே துறையில் அவர்களை அமர்த்துகிறோமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி அமர்த்தப் படுவதில்லை சில இடங்களில், அப்படி அமர்த்தாததற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த அதிகாரியையும் உ.பி-க்கு அனுப்பவில்லை. எப்படி தவறான விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : பயிற்சிக்காக நாம் அனுப்புகிறோம். நான் சொல்லுகிறேன் எந்த இடத்துக்கு என்று. உ.பி. ஐஸ்க் நகர் முதலிய இடங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அது எந்தப் பிரதேசத்துக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று அமைச்சருக்கு ஏன் தெரியவில்லை. ஐஸ்க் நகர் என்பது உ.பி.யில் தான் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, இடை மறித்துக் கேட்க வேண்டியது தான். பொறுப்போடும் பேச வேண்டியது தான். அரசாங்க தரப்பில் இருக்கிறவர்கள் இன் னின்ன காரியங்களை இவ்வளவு நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறலாம். அதிலே கருத்து வேற்றுமை ஏற்படலாம். அப்படி எந்த வளர்ச்சியும் இல்லை என்று கருதுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் இடைமறித்துக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறதா? அப்படி இடை மறித்துக் கேட்டால், எப்படிப் பேச முடியும்?

[10th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தவறான கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது எதிர் கட்சியில் உள்ளவர்கள் திருத்துவது தவறல்ல. குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்வதும் தப்பல்ல. ஆனால் இங்கே தனித் தனியாக ஒவ்வொரு இலாகா குறித்தும் பேசும் சந்தர்ப்பம் இல்லாத காரணத்தால், பேசும் கருத்துக்களில் மறுப்பு தெரிவித்து இருக்கிற சூழ்நிலையில் விளக்கம் சொல்லத் தான் குறுக்கிட்டோமே தவிர, அவர் எது வேண்டுமானாலும் பேசட்டும் என்று இருக்க வேண்டும் என்றால் எங்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை. குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். அவற்றை ஒத்துக்கொள்ளும் முறையில் அமைச்சர்கள் சும்மா இருந்தார்கள் என்று வெளியே போய்ப் பேச வேண்டி வரும் என்று தான் இடை மறித்துப் பேசுகிறோம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இதற்கான பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகளை மீண்டும் அங்கே போடுவதில்லை. சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாத அதிகாரிகளை கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தில் போடுகிறார்கள். எனக்கு வந்த செய்திகளிலிருந்து தகவல் கிடைக்கிறது. அவர்களை என் பயிற்சிக்கு அனுப்ப வேண்டும்? அதற்காக ஏன் செலவு செய்ய வேண்டும்? யாருக்கு நஷ்டம்? சர்க்காருக்கும் பிரயோசனமில்லை. பொது மக்களுக்கும் பிரயோசனமில்லை. யாருக்கும் பிரயோசன மில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த மாதிரி நிலைமையைத் தவிர்த்து பயிற்சி பெற்றவர்களையே அதிலே போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் பம்பாய்க்கு சென்றிருந்த நேரத்தில் ஆரே மில்க் காலனிக்குச் சென்றேன். மில்க் காலனியின் அலுவலகத்தை எல்லாம் பார்த்து விட்டு மாடு வளர்க்கும் இடத்துக்கு சென்றோம். சில கன்றுக்குட்டிகளைப் பார்க்கும்போது அவைகள் விலைக்குக் கிடைக்குமா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். உங்களுடைய ராஜ்யத்துக்கும் நாங்கள் அனுப்புகிறோம். அங்கேயே கேட்டுப் பெறலாமே என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கு வந்து நான் கேட்டபோது ஒரு கன்றுக்குட்டி ஏறக்குறைய 800 முதல் 1,000 ரூபாய் விலை மதிப்பு என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கன்றுக்குட்டிகள் யாருக்குக் கிடைக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறதா, அது முறைப்படி நடந்து இருக்கிறதா என்பதை ஒரு பெரிய விவாதமாக அக்க விரும்பவில்லை. இது சிலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டியவர்களுக்கோ யாருக்கோ கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த விதமான நிலை நீடிக்க வேண்டாம் என்று மீண்டும் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறதோ அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

[10th March 1969]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : விவசாயத் துறையில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் வேறு சிலருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் பெரிய பிரச்சனையாக எழுப்பவில்லை என்று மறுபடியும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

7-10
p.m. திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தில் யார் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்ற விஸ்டை அமைச்சர் அவர்கள் தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் அதைச் சொல்ல முடியுமே தவிர எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்கள் விஸ்ட் வாங்கிக் கொடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பம்பாயில் கன்றுக்குட்டி கேட்டு இங்கேயே கொடுப்பதாகச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். இங்கே வந்து அதை வியாபாரம் செய்வதாக அர்த்தம் இல்லை. அதற்கு விண்ணப்பம் போட வேண்டும். அதற்கான முறை எல்லாம் சொல்கிறேன். நண்பர் எத்திராஜுலு விவசாயிகளிடம் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள கால்நடை அதிகாரிக்கு விண்ணப்பம் போட வேண்டும். அந்த விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலனை செய்து இங்கே டைரக்டருக்கு அனுப்புகிறார்கள். டைரக்டர் அவற்றை பம்பாய்க்கு அனுப்புகிறார். யார் யாருக்கு சிபார்சு செய்கிறாரோ அந்த விவசாயிகளுக்கு நேராக அனுப்பப்படுகிறது. வாங்குகிறவர்கள் கன்றுக்குட்டி கால் நடை பராமரிப்பில் அக்கறை செலுத்துகிறவர்களா அதிலே பழக்கம் இருக்கிறதா என்று பார்த்துத் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு; விவசாயிகளாக இல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி குற்றம் சொல்லுகிறபோது இன்னவர் விவசாயி அல்ல, இன்ன உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார், அவருக்கு கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் குற்றச்சாட்டு ஆகும். அப்படி இல்லாமல் யார் யாருக்கோ கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் பிரயோசனம் இல்லை. வந்த கோரிக்கை இரண்டு மாவட்டத்திலிருந்துதான். விவசாயிகளுக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டது. விவரம் வேண்டுமானால் கேள்வி போடுங்கள். விவரம் கொடுக்கிறேன். எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆயிரக் கணக்கான கேள்விகள் போடுகிறார்கள். நண்பர் எத்திராஜுலு அவர்களே கேள்வி போட்டும், யார் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்று. விவசாயிகளுக்கா இல்லையா என்று பரிசீலனை செய்யக்கூட வசதி கிடைக்கும். தனிப்பட்ட முறையில் வந்து கேட்டாலும் சொல்லத் தயாராயிருக்கிறேன். குற்றமாக இருந்தால் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார். திருத்திக் கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறேன். ஏனோ தானே என்று சொல்லாமல், இன்னார் விவசாயி இல்லை, கால் நடை வளர்ப்பில் அக்கறை இல்லாதவர், அவருக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள், என்ற நிரூபிக்க முடியுமானால் சொல்லுவேன்.

வைஸ் சேர்மன் : இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லும் போது திட்டவாதிக்கத் தெரிவித்து அந்த குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல வேண்டும். பெயர்களை இந்த மன்றத்தில் சொல்ல முடிய

10th March 1969]

[வைஸ் சேர்மன்]

வில்லை என்றால், தனியாகக் கடிதத்தில் பெயர்களை எழுதி சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கு கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இல்லையென்றால் இது போன்ற பிரச்சனைகளை விட்டு விட்டு மற்றவைகளைப் பேச வேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : இந்த கன்றுக் குட்டியை விவசாயிகளுக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டுமா? ஏன் மற்றவர்கள் எல்லாம் பால் சாப்பிடுவது இல்லையா? ஏன் மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : விவசாயிகளுக்கு கால்நடைகளை நன்றாக வளர்க்கக் கூடிய வாய்ப்பு அதிகமாக இருப்பதாலும், அப்படி வளர்க்கப்பட்ட கன்றுகள் அவர்களுக்கு மாத்திரம் இல்லாமல் நாட்டிலே இருக்கிற எல்லோருக்கும் பயன்படும் முறையிலே இருப்பதாலும், சிறிய கன்றுக் குட்டிகளைத் தருகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு பலன் ஏற்படும். கசல் நடை உற்பத்தி அதிகமாகி பால் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையிலே தான் அது கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி சில பேர் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, மனு போட்டுத் தான் பெறுகிறார்கள். அதைப் போல் திருச்சி மாவட்டத்திலேயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனு போட்டவர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டது. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் விவரம் இருந்து யாருக்குத் தவறாக கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னால், அந்த குற்றச் சாட்டை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். எனவே, இப்படி விவரம் இல்லாத நிலையிலே சொல்லுவதை விட, விபரத் தோடு சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : விவரம் இல்லாத நிலையில் நான் சொல்லவில்லை. சரியாக, முறையாக எப்படி அது கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த முறையிலே அது நடைபெறவில்லை என்று தான் கூறுகிறேன். அதிவே தவறு இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பொதுவாகவே பேசிக் கொண்டு போகிறார்கள். அதுவும் இந்த மன்றத்தின் மரபுகளைப் பற்றி நம்முடைய திரு. முதலியார் அவர்கள் உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைய தினம், இந்த மன்றத்திலே எல்லா விவரங்களைப் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை யாரும் தடுக்க முடியாது. ஆனால், பொதுவாக இப்படி இருக்கிறது, அப்படி இருக்கிறது என்று பேசுவது இந்த விவாதத்திற்கும் பயன்படாது, இந்த அரசாங்கத்திற்கும் அது எந்த வகையிலேயும் நல்லதாக இருக்க முடியாது. ஒன்றைச் சொன்னால் அதிலே இருந்து நழுவுகிறார்கள் உறுப்பினர் அவர்கள். ஆஸ்பத் திரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்பொழுது அது எந்த ஆஸ்பத்திரி என்று உறுதிப்படுத்த வேண்டும். பிறகு மாட்டு விவகாரத்திற்கு போகிறார்கள். அங்கே போனாலும், இன்னென்ன இடத்திலே இப்படி இப்படி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லுவதை விட்டு, பொதுவாக குற்றச்சாட்டுகளை

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [10th March 1969]

சொல்லுவது கூடாது. ஸ்பெசிபிக்காக சொல்லவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் வேண்டும். அது இல்லாமல், ஒரு மாதிரி யான குற்றச் சாட்டுகளை கூறுவது, நிர்வாகத்தை சீர். அமைக்க பயன்படாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் ஆதாரத்தோடு உறுதியிட்டு சொல்லட்டும். அரசாங்கத் திடம் தவறு இருந்தால் ஒத்துக் கொள்கிறோம். தவறு இருந்தால் திருத்த வேண்டும் என்பதுதானே. 20 வருஷமாக செய்த தவறு களை இரண்டு வருஷங்களிலே திருத்தி விட முடியுமா? கொளுத்த வேண்டிய குப்பைக் கூளங்கள் நிறைய இருக்கிறதே இன்னும். எனவே, தவறான ஒன்றை நிலை நாட்டிச் சொல்வது அவ்வளவு, நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு தமிழக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அதைச் சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் பல விஷயங்களைச் சொல்ல முடியும். எனவே, சொல்லுவதை நிலை நாட்டட்டும், இல்லை என்றால் உறுதியான கருத்துக்களை தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். நான் அந்தப் பகுதியிலே சென்ற போது, இரண்டு பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்குக் கூட கொடுத்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதை அவர்கள் பரிசீலித்துக் கொள்ளட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அது இல்லை என்று சர்க் கார் தரப்பிலே சொல்ல முடியாதா? ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர் என்று சொல்லும்பொழுது, குறிப்பாக புலன்கிரி பஞ்சாயத்து என்று காட்டிச் சொல்ல வேண்டும். எனவே, அதைவிட்டு, அப்படி பொதுவாக சொல்வது இந்த மன்றத்தின் மரபுகளுக்கு நல்ல நன்மை பயக்காததாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நண்பர் எத்திராஜுலு அவர்கள் திரும்ப, திரும்ப ஆதாரமற்ற பொதுவான குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சகஜம். அப்படி இல்லை என்றால், பொதுவாக சொல்லுங்கள் இந்த மாநிலம் பூராவும் இப்படி கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று. அதைவிட்டு விட்டு, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இந்த இடத்திலே என்று போகக் கூடாது. பாதி வழியிலே வந்து, தென் ஆற்காடு மாவட்டத் திலே துழைந்து, பாதி வழியிலேயே விட்டு விடுவது நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வைஸ் சேர்மன்: கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீண்ட நாளாக இந்த மன்றத்திலே நீங்கள் உறுப் பினராக இருக்கிறீர்கள். எனவே, இங்கு இருந்து கொண்டு நான் சொல்லுகின்ற வேண்டுகோளை கேட்காமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கதாகும். அவர் 7½ மணிக்குள்ளே தன்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கிடைய மூரணப்பட்ட விவாதங்களைக் சொல்லி நேரத்தை கடத்தினாலும் கூட, அதற் குள்ளே முடித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள் கிறேன்.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [10th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இரண்டு பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்குக் கொடுத்ததாக கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன் னார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே நான்கு பேருக்குச் கொடுத்திருப்பதாக சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான்கு பேரும் பஞ்சாயத்து தலைவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் எல்லாம் விவசாயிகள். அவர்கள் விவசாயிகள் இல்லை, அவர்கள் கால் நடை வளர்க்காதவர்கள் என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அத் தாட்சியோடு சொல்லட்டும். அவர்கள் வீட்டிலே 30, 40 மாடுகள் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை நேரிலே தெரிந்து கொண்டு வந்து சொல்லட்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: ஏதோ ஓரளவு உண்மை. அடுத்து, புஞ்சை நிலத்திற்கு வரியை எடுத்துவிட்டோம் என்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். புஞ்சை நிலத்திற்கு ஒரு ஏக்கராவுக்கு அடிப் படை வரி ஒரு ரூபாய். இன்னும் மற்ற வரிகளைப்போட்டுக் கூடாது. 3½ அல்லது 4 ரூபாய் வசூலிக்கிறார்கள். அதை ஒரு பெரிய காரியமாக நினைக்கக் கூடாது. ஏழை விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா வைத்திருப்பவர்கள் இந்த மற்ற வரிகளை கட்டுவதற்குக் கூட மிக, மிக கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையிற் புஞ்சை வரியை ரத்து செய்து விட்டோம். ரத்து செய்து விட்டோம் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு சரியில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு, 5 ஏக்கராவுக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அடிப்படை வரி மாத்நிரம் இல்லாமல் பூரா வரியையுமே ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரேயக் காரியம் செய்யப்போவதாக இந்த மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டது. இப் பொழுது அவைத் தலைவராக அவர்ந்திருப்பவர். அன்றைக்கு திராவிட மன்னேற்றக் கழகம் அட்சிக்கு வருவதற்கு மனப்ப. அந்த கட்சியின் கொரடாவாக இருந்த அவரே சொல்லியிருக்கிறார் இந்த மன்றத்திலே சோஷலிச பாணிகளைப்பற்றிப் பேசுகிற இந்த சர்க்கார் கட்சியினர்—அட்சி பீடத்திலே இருப்பவர்கள் 5 ஏக்கரா வுக்கு மேலே நிலம் உள்ளவர்களுக்கு வரியை ஏன் ரத்து செய்யக் கூடாது என்று சொல்லி. இந்த அட்சியை எங்கள் கையிலே கொடுத்தப் பாருங்கள், நில வரியே இல்லாமல் செய்தால் மறு தேர்தலிலே எங்களை ஆதரியுங்கள். அப்படி இல்லை என்றால் திரா விட மன்னேற்றக் கழகத்தை அட்சியிலே இருந்து தாக்கிப்போட்டு விடுங்கள் என்று அந்த கட்சியின் கொரடாவே பேசியிருக்கிறார். அவர்கள் அன்றைக்கு சொன்னது மக்களின் கருத்துக்களை அடிப் படையாக வைத்து சால்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பேச்சை நான் அடிக்கடி எடுத்துப் பார்த்துவிட்டேன். வைத்துவிடுவேன். இன்னும் இரண்டு வருஷங்கள் முடியவில்லை. இப்படி ஒரு மன்றத்திலே அந்த கட்சியின் கொரடாவாக இருந்தவரே சொல்லி யிருக்கிறார்கள் உணவுச் சாறை அமைச்சர் அதைச் செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே, சபாநாயகர் அவர்கள் சொன்னபடியும், இந்த பட்டை விவாதக்கின் முடிவிலே நான்கு திரி அமைச்சர் அவர்கள், 5 ஏக்கரா வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியே இல்லாமல் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்ப்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [10th March 1969]

பார்க்கிறோம். ஏழைகள் இதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த கட்சியின் கொரடாவாக இருந்தவர், இன்றைக்கு எல்லாவற்றிற்கும் மிக பிரதானமாக இருக்கிறார். எல்லா திறமையும் நிறைந்தவர். அவர் தான் இந்த மன்றத்திலே 1966-ஆம் வருஷம், மார்ச் மாதம் 2 ஆம் தேதி அப்படிச் செய்வோம் என்று பேசினார். இதை தயவு செய்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலே பின் வாங்கக் கூடாது என்கிறேன்.

7-20
p.m.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைப் பற்றி பின்னாலே பேசிக் கொள்ளலாம். இதற்கிடையில் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர் சொல்வது 5 ஏக்கராவுக்கு குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு மட்டும். அப்படி அவர்களுக்கு மட்டும் வரியை எடுத்து விட்டால் போதுமா? அவர்கள் கட்சிக் கொள்கை எல்லா நில வரியையும் எடுக்க வேண்டுமென்பது என்று அவர்களுடைய கட்சித் தலைவரே சொல்லியிருக்கிறார். அந்த கொள்கையிலே இருந்து உறுப்பினர் அவர்கள் முரண்படுகிறாரா என்பதையும் தெரிவித்தால், இன்னும் விவாதத்திற்கு கொஞ்சம் அனுசூலமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அன்றைக்கு திரு. காமராஜர் சொன்னது, நில வரியை எடுத்துவிடப் போகிறோம், மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தால் என்றும், அத்தோடு பி.யு.சி வரை இலவச கல்வி அளிப்போம் என்பதும் ஆகும். ஆனால், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வரவில்லையே. எனவே, இன்றைக்கு அதை செயல்படுத்துகிற நீங்களா வாக நம்புகிறீர்களானால், நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீங்கள் வரியை பூராவையும் எடுத்து விடுங்கள் என்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஐந்து ஏக்கரா வரை வைத்திருப்பவர்கள் ஏழையாகத் தானே இருக்க முடியும். அப்பேர்ப்பட்டவர் களுக்கு ஒரு சலுகையை முன்னோடியாக செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு பி.யு.சி வரை இலவசக் கல்வி கொண்டு வரப்போவதாக இருக்கிறது, என்பதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி. இதை நான் மிக மிகப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். இந்த அவையின் எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் கூட இதன் நிமித்தமாக ஒரு தீர்மானத்தை கொண்டு வந்தது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. மிக பின் தங்கிய ஏழைகள் எல்லாம் உற்சாகமாகப் பாட்டுடன் நேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கல்வி-சலுகையும், கல்லூரிகளிலே படிப்பதற்கு மற்ற செலவுகளையும் போதுமான அளவுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட முடியவில்லை. இதை எல்லாம் நீக்க ஏதாவது ஓரளவுக்கு அவர்களுக்குப் பி.யு.சி-க்குப் பின்னாலும் பி.என். எம்.ஏ. படிக்க விரும்பும் பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் போதுமான சம்பளச் சலுகை கொடுக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அந்த மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பின் தங்கிய மக்களுக்கு அவசியம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் என் வேண்டுகோளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] 10th March 1969]

போலீஸ் துறையைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு போலீஸ் துறைக்காக 12 கோடியே 11 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு 16 கோடி கேட்டிருக்கிறது. ஆனால் 12 கோடியே 56 இலட்சம் கொடுக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. இது தவிர ஸ்பெஷல் ரிவார்ட் என்று ஒன்று இருக்கிறது. 1967-68-ல், 237 இலட்சம், சென்ற ஆண்டு 1968-69, 246 இலட்சம், இதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது இந்த ரிவார்டு கொடுப்பதும் இந்த மாதிரி இனங்கள் சரியான வகையில் பொது மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று சிந்திக்க வேண்டும். இது அனாவசியமான செலவு. இது கொடுப்பது தேவையானது என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். தகவல் கொடுத்து குற்றத்தைப் பற்றிச் சொன்னதாக யாரோ பெயரை எழுதிவிட்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களும் மற்ற அதிகாரிகளும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதானே. இந்த மாதிரியான ஸ்பெஷல் ரிவார்ட் கொடுப்பது நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று இந்த மன்றத்தையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் போலீஸ் நிர்வாகம் மிகவும் நல்ல முறையில் இருந்தது. இப்பொழுது இந்தக் காவற் காரர்கள் சர்க்காருக்காக காவல் புரிகிறார்களா அல்லது பொதுமக்களுக்குக் காவல்காரர்களா என்று என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. நீதியையும் நேர்மையும் மையமாக வைத்து போலீஸ்காரர்கள் நடக்கவில்லை. கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதையே வைத்து அடல் நடத்துகிறார்கள். சம்பளம் வாங்குவது பொதுமக்கள் பணம். கட்சிக்காரர்கள் மட்டிலும் கொடுக்கவில்லை. போலீஸ் அதிகாரிகள் செய்கின்ற அக்கிரமம் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. பேருக்கும் பகழுக்கும் உரித்தான இந்தத் தாமிநாடு போலீஸ் இப்பொழுது சிறப்பு இழந்திருக்கிறது. ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் போலீஸ் நிர்வாகத்தை சீர்கெட்டுப் போய்விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் நல்ல முறையில் சட்டத்தையும், ஒழுக்கையும் காப்பாற்ற அரசு அவர்களுக்கு உகவிரிய வேண்டும். அவர்கள் சரியான முறையில் இயங்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வலியுறுத்த வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் போலீஸும் மற்றொரு அரசாங்கம் வந்தாலும் போலீஸ்காரர்கள் தனிக்க யெங்க வேண்டும். நீதியையும் நேர்மையையும் ஒரு தாலாட்டி நடவடிக்கை எடுக்காத கால்கிஸ் அட்சி சாலத்தில் இந்த மாதிரியான ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருந்தால் அதைவைக்கக்கொண்டு இப்பொழுது ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் ஏதேனோ பேசி இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள அசைப்புகிறேன். பொது மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் நிலையில் போலீஸ் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும். மூன்று வகைகளிற்குப் பின்னாலும் இருப்பார்களோ என்பதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. (ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : என் போகிறோம்?) வேண்டாம். இருங்கள். நீதியையும் நேர்மையையும் காப்பாற்றும் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதைப் பற்றிவிடக் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தக் கடமை கவனத்தில் இந்த . . . தேவையில்லை. பொதுமக்களே மக்கள் பாதுகாப்புச் சங்கம் அமைத்து பொதுமக்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வருவார்கள்.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [10th March 1969]

தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைத்ததாகப் பேசப்படுகிறது. இப்பொழுது தமிழ் நாடு என்று சொல்லுவதற்கு முன்பே பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்கள் இருக்கும்போதே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டது. அப்பொழுது எவ்வளவோ எதிர்ப்பு இருந்தும் அந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இங்கே சில படித்தவர்களும், ஐ.ஏ.எஸ், ஐ.சி.எஸ். போன்று படித்தவர்கள் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள். பல்வேறு துறையிலிருந்தும் எதிர்ப்பு வந்தாலும் அதை எல்லாம் சமாளித்துக் கொண்டு அதை எதிர்த்துப் போராடுகின்ற முறையில் நமக்குத் தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது யார் செய்தது? அப்பொழுது தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு வருவதற்கு விளக்கம் செய்தவர்கள் பலர். இதோ நமது கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னது இருக்கிறது. “ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஐம்பத்தாறுமாண்டு டிசம்பர் மாதம் ஐயைந்துமிராண்டுமே சேர் தேதிகளில் அழகுமிசு சென்னை ராஜ்யத்தின் தாய்மொழி தமிழினிலே ஆட்சி செய்யத் தனிச் சட்டமியற்றும் பாக்கியம் தனையடைந்து தனிச் சிறப்புப்பெற்று இந்தச் சட்டசபை இறுதிக் கூட்டம் போயின நம் குறைகள் எல்லாம் பண்ணியத்தால் தமிழன்னை அரசு வீற்று புனித சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தான் பொங்கு முகத்துடன் மக்கள் ஆர்பரிக்க சேயிழையர் உளமகிழ்ச் சிறுவர் சிறுமியர் அளிக்கச் செம்மையார்ந்த சோதரே வாழ்த்துங்கள் சுதந்திரத்தின் பயன் பெற்றோம், வாழ்சுவென்றே” இந்தச் சட்டமன்றத்தில் தான் இதைச் சொன்னார்கள். அதை எல்லாம் எடுத்துப் பாருங்கள். 1956-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் தமிழை ஆட்சி மொழியாக இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொண்டது. தமிழ்நாடு என்றாலும் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றாலும் ஒன்று தான். இந்தப் பெயர் மாற்றத்தை சட்டமாக்கி மத்திய சர்க்காரின் ஒப்புதல் பெற்றதற்குப் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : நான் அந்தமான் தீவுகளுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே பாரதம் என்று சொல்லவில்லை, இந்தியா என்று தான் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தஞ்சை விவசாயக் கொடிலாளிகள் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். கொடிலாளிகள் சாந்திராஸ் அட்சித் காலத்தில் தங்களை கம்யுனிஸ்ட் கட்சிக் காரர்கள் என்று சொல்வதற்கே பயந்தார்கள் தமிழகத்தில். இந்த ஸ்டேட் வங்காளக் கம்யுனிஸ்ட் காரர்கள் என்று சொல்கிறவர்கள் பகிரங்கமாகவே அதைச் சொல்கிறார்கள். என்னென்றால் “நாங்கள் கொடிலைக் கட்டி” என்கிறார்கள். கம்யுனிஸ்ட் காரர்கள் விவசாயிகளிடத்தில் கலவாக்கை கொண்டாக்கி பல்வேறு குடும்பங்களை சுஞ்சை மாவட்டத்தில் செய்தார்கள். புத்தாழங்குடி, லைபயரிங், கிருவொற்றியர் லைபயரிங் லெண்மணி லைபயரிங் எல்லாம் நடந்தது. இன்றைக்கு கம்யுனிஸ்ட்களின் கொல்லை வெகுவாகப் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் இது ஆபத்து என்று சொல்லிக்

[10th March 1969] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

கொள்கிறேன். ஒட்டுக்காக தோழமை கட்சியாக ஆக்கிக்கொண்டு நாட்டுக்கு ஆபத்து தேடிக்கொள்ள வேண்டாம், அவர்கள் செய்யும் அநீதியைக் கண்டித்துத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறுக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி அறிக்கை மீது நான் சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். தமிழ்நாட்டில் பரவலாக எங்கும் பருவ மழை தவறி பஞ்சம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற பகுதிகளுக்கு சென்று அமைச்சர் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் திண்டிவனம், செஞ்சி பகுதியில் இரண்டு தாலுகாக்களிலும் வட ஆற்காடு போல நவம்பர் மாதத்திலிருந்து ஏரிகளில் தண்ணீரே இல்லை. விவசாயிகள் ஏதோ கூடன் பட்டும், கையில் வைத்திருந்தும் செலவு செய்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த இரண்டு தாலுகாவும் பூராவும் சாவியாகப் போய்விட்டது. அவர்கள் உணவுக்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நான் சென்ற வாரம் கிராமத்திற்குப் போயிருந்தபோது அங்கே நூற்றுக்கு 50 சத வீதம் அரிஜனங்கள், பிற்பட்ட மக்கள், கூலிவேலை செய்யும் மற்ற சமூகத்திலுள்ளவர்கள் எல்லாம் சென்னைக்கு ஓடி வந்து விட்டார்கள் என்று அறிந்தேன். கலெக்டர் அவர்கள் கூட பல கிராமங்களுக்குச் சென்று அரிஜனக் காலனிகளில் உள்ளவர்களை விசாரித்தார். ஏதாவது கூலி வேலை கிடைக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். இந்த காலத்தில் இரண்டு மூன்று மாதகாலம் அறுவடை வேலை, வைக்கோல் போர் போடுவது, மற்ற சாகுபடி வேலை ஏதாவது இருக்கும். மழை தவறியதால் அதுவும் கிடைக்க வழியில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் சில மிராசுதார்கள் கிணறு தோண்டுகிறார்கள். அதில் போய் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் கூலிதான் பெறுகிறார்கள். அதில் அரிசி வாங்குவதற்குக் கூட கஷ்டப்படுகிறார்கள். நடுத்தர விவசாயிகள் கூட பயிர் சாவியானதால் நகரத்திற்கு வந்து அரிசியை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிப் போகிறார்கள். ஆகையால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் கோதுமை, போன்ற புஞ்சை தானியங்களை குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அரசாங்கம் அந்தப் பகுதிகளுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒதுக்கியது போதாது. 1966-ல் கூட அங்கே புயல் காற்று அடித்து வெள்ளப்பெருக்கு எடுத்து மோசமான நிலை ஆகிவிட்டது. விவசாயிகளுக்குப் போதுமான விதை கிடையாது. விதை கொடுக்கவேண்டும். உரம் பல சொசைடிகளில் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சொசைடி மூலம் உரம் கிடைக்காவிட்டாலும், பஞ்சாயத்து மூலமாக விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். திண்டிவனம் தாலுகாவில் வீடுர் அணை ஒன்று இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் எடுத்த பெரு முயற்சியின் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்தை நஞ்சையாக மாற்றி சாகுபடி செய்கிறார்கள். செஞ்சி தாலுகாவில்

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு] [10th March 1969]

விருந்து பல ஏரிகள், கலிங்கம், ஒலக்கூர், ஓங்கூர் அருகில் ஒரு ஆறு போகிறது. அதில் போகிற வெள்ளம் சமுத்திரத்தில் போய் விடுகிறது. தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போதே அந்த கிராமவாசிகள் அங்கிருக்கிற அணையைக் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்போது இருந்த சிப் இஞ்சினியர் சர்வே செய்து அந்த வெள்ளம் ஆலத்தூர், அசப்பூர், பக்கம்போய் பல ஏரிகள் அதனால் ஒவ்வொரு வருஷமும் உடைந்து விடுகிறது என்று சொன்னார்கள். அன்று முதல் இன்று வரையில் எந்தவித நடவடிக்கையும் அதைப்பற்றி எடுக்கப்படவில்லை. முன்பிருந்த முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவுக்கு அருகில் சிறிய அணை கட்டினார்கள். முதலில் ஓங்கூர் பகுதியில் உள்ள வாய்க்கால்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்குமா என்று கேட்டேன். அதிலும் பாயும் என்று சொன்னார். இருந்தாலும் அதில் அரசாங்கம் முழு கவனம் செலுத்தவேண்டும். இப்போது அந்தப் பகுதி மிகுந்த பஞ்ச நிலையில் இருப்பதால் களவாய், அனம் பாக்கம், ஆவணிப்பூர் பகுதியில் மூவாயிரம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். மேலும் அணை இருந்தால் கிணறுகளில் ஊற்றிருக்கும். பல கிராமங்களில் தண்ணீர் ஊற்று கிடைக்கும். இப்போதே குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. அரசாங்கம் கிணறு வெட்டுவதற்கு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். திண்டிவனம் தாலுகாவில் வானூர் பிரகாவில் சேதுராப்பட்டு, திருச்சிற்றம்பலம் முதலிய பகுதிகளில் அதிக சுண்ணாம்புக் கல் இருக்கிறது. முன்பிருந்த அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் நிலத்திலே சர்வே செய்து அங்கே ஒரு சிமிண்ட் தொழிற்சாலை வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அங்கே ஒரு சிமிண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டும். அத்தோடு மாக்காணம் பகுதியில் பாண்டிச்சேரி வரையிலும் தாளங்காடு, முட்டிக்காடு, அனுமந்தை, கொட்டக் குப்பம் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் ஊற்றுக்குட்டை மூலமாகப் பாசனம் செய்து வந்தார்கள்.

இந்த ஊற்றுக் குட்டை எல்லாம் இப்போது துர்ந்த விட்டது. ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது அந்தக் குட்டைகளை எல்லாம் மராமத்துமூலம் தோண்டினார்கள். அதிலிருந்து இன்று வரை அந்த ஊற்றுக் குட்டைகள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இப்போது 1, 2 ஏக்கருக்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் அங்கே விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதிலும் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தி இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் இந்தக் குட்டைகளை எல்லாம் தோண்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல நடு குப்பம், ஆண்பாக்கம், கொடூர் போன்ற பகுதிகளில் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் கழிவளி நிலம் இருக்கிறது. முன்பு இருந்த அரசாங்கம் அங்குள்ள மக்களுக்கு அதை ஏலம் விட்டார்கள். ஏலம் எடுத்த பிறகு எந்தக் காரணத்தாலோ கான்ஸல் செய்து விட்டு நிலமற்றவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள், பலப்பல கிராமங்களில் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை அந்த முறையில் சாகுபடி.

10th March 1969] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒருவர் சாகுபடி செய்த நிலத்தை அடுத்த வருஷம் இன்னொருவர் உழுது விதைபோட்டு விடுகிறார். அதனால் சண்டை வருகிறது. நிலமற்றவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பகுதியை அடைமானம் செய்கிறார்கள். அடைமான விண்ணப்பங்களை அங்குள்ள அதிகாரிகள் சரியான முறையில் பரிசீலித்து அந்த கிராமத்துக்கு அருகாமையிலுள்ள வர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. பாண்டிச்சேரியில் இருக்கிறவர்களுக்கும் திண்டிவனம் நகரத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கும் அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். நிலத்துக்கு அருகாமையிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அது அநேகமாக கிடைக்கவில்லை. அதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும்.

ஏரிகள் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை. சில ஏரிகளில் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. வறண்ட பிரதேசமான செஞ்சி, திண்டிவனம் போன்ற இடங்களில் 2 மாதத்துக்குக்கூட தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. அதிலேயும் பாகுபாடு. இது பற்றி நீண்ட காலமாகச் சொல்லி வருகிறேன் பி.டபிள்யூ.டி., சிறுபாசனம் என்று வித்தியாசம் இருக்கிறது. சிறுபாசனத்தில் அது என்னவோ வில்லம் என்று சொல்கிறார்கள், 5 வருஷத்துக்கு ஒரு முறை தான் பார்க்கிறார்கள். பி.டபிள்யூ.டி. என்றால் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஏரிக்கு மராமத்து செய்ய முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே தீர்வை. அதனால் எல்லாவற்றுக்கும் சமமாக மராமத்து செய்ய வேண்டும். இப்போது முதலமைச்சராக இருப்பவர்கள் மதுராத்தகத்தில் ஒரு கருத்தரங்கு நடத்தினார்கள். அதிலே கூட சொன்னார்கள். சீக்கிரமாக அந்த வித்தியாசத்தைப் போக்கி எல்லாம் ஒரே டிபார்ட்மெண்டாக மைனர் இரிகேஷன், பஞ்சாயத்து யூனியன், உணவு உற்பத்தித் திட்டம் என்று இல்லாமல், ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் ஒவ்வொரு தனி டிவிஷனல் இஞ்சினியர் போட்டு இதெல்லாம் ஒரே முறையாக எல்லா ஏரிகளுக்கும் பாகுபாடு இல்லாமல் செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதிலேயும் அரசாங்கம் கவனம் வைத்த முழு அக்கறை செலுத்தி அதைச் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஏதோ 5 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு 60, 70 மைனர் இரிகேஷன் ஏரிகள் இருக்கின்றன. எனவே இரண்டு ஏரிக்கு மதகு கட்டுகிறது கூட போதவில்லை. மண் போட பணம் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இருந்த அதிகாரத்தை எல்லாம் அரசாங்கம் படிப்படியாகக் குறைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். காந்தியடிகள் இந்த நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கி இந்த நாட்டுக்கு சுதந்திரம் கேட்டது, அந்த சுதந்திரம் எப்போது பரிபூரண சுதந்திரம் என்று கருதுவேன் என்று சொன்னதை எல்லாம் நினைக்கும்போது நமக்கெல்லாம் கவலையாக இருக்கிறது. லட்சக் கணக்கான மக்கள் இந்த நாட்டிலே வெள்ளைக்கார அரசாங்கம்

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு] [10th March 1969]

வருவதற்கு முன்பே குடியாட்சி புரிந்தார்கள். அரசாங்கம் இல்லாமல் நாட்டாண்மை மூலமாக ஏரி கட்டுவது, குளம் வெட்டுவது; காடுகளை அழித்து நஞ்சை புஞ்சையாக்குவது, கோவில்கள் கட்டுவது, கோபுரம் கட்டுவது எல்லாம் மக்களே செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட சுயாட்சி வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் நினைத்தார்கள். ஆனால் இடையில் இருந்த வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் கிராமங்களிலிருந்து அதிகாரத்தை எல்லாம் குவியலாக்கி தாலுகா, ஜில்லா, மாகாணத் தலைநகரம், டெல்லி தலைநகரம் என்று பிரித்துக் கொண்டு போய் குவியலாக அந்தந்த தலைநகரங்களில் வைத்து நகரங்களை அழகுபடுத்தி ஆண்டார்கள். கிராமங்களுக்கு சுதந்திரம் வேண்டும், கிராம சுயாட்சி வேண்டும், அதிகாரம் பரவலாக வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் நினைத்தார்கள். அதன் மூலமாக பஞ்சாயத்து சுயாட்சி காந்தியடிகள் விரும்பியதுபோல் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்தது. ஆனால் அவர்களும் காந்தியடிகள் நினைத்தது போல் பரிபூரணமாகக் கொடுத்துவிடவில்லை. ஏனென்றால் படிப்படியாக கொடுத்து உறுதி செய்து வாழ்க்கை வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்து கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனைப் பார்ப்போமேயானால் முதலிலே இருந்த அதிகாரம் எல்லாம் பிறிபோய் விட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் தீர்மானம் கொடுத்தால் அமுல் படுத்தி விடுவதில்லை. சப் கலெக்டர் சொல்லி விட்டார். அதை நீக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். படிப்படியாக அதிகாரத்தைக் குறைத்து அரசாங்கம் எப்படிச் சொல்கிறதோ அதை கலெக்டர் கேட்கவேண்டும், கலெக்டர் சொல்கிறதை பஞ்சாயத்துக்கள் கேட்கவேண்டும். படிப்படியாக அதிகாரங்களைக் குறைப்பது நல்லதல்ல. கிராம மக்களுக்கு கிராம பஞ்சாயத்துக்கு வேண்டியதை அங்கேயுள்ள தலைவர்கள் பார்த்துச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு நாம் அவர்களை நம்ப வேண்டும். பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் நம் தமிழ்நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம் அதுதான் இன்றைக்கு நமக்கு பெரிய வேதனையாக இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து அவர்களுக்கு எது தேவையோ அதை எல்லாம் அந்த மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இப்போதே பார்க்கிறோம். சென்னை நகரத்தில் இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. இதற்கு முன்பே ஜில்லாக்களிலிருந்து வந்து இங்கே தாம்பரம் வரை குடியேறிவிட்டார்கள். அதுவே செங்கற்பட்டுவரை போகும்போலிருக்கிறது. கிராமங்களில் உள்ள பலமாக வேலை செய்பவர்கள் எல்லாம் சென்னையை நாடி ஓடி வருகிறார்கள். விவசாயத்தைப் பார்க்கக்கூட கிழவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனால் அவர்களும் இங்கே வந்து விடுவார்கள். கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு 3, 4 மாதம் தான் வேலை இருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சிறு கைத் தொழில் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரை பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர,

[திரு. பொன்னப்ப நாயுடு] [10th March 1969]

கிராமங்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் அங்குள்ள மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு சிறு சிறு கைத்தொழிலுக்கு வகை செய்தால் அப்படிப்பட்ட மக்கள் தொழில் இல்லாமல் சென்னையை நோக்கி ஓடி வர மாட்டார்கள். போதிய தொழில் இன்மை, பட்டினி, முதலிய காரணங்களால் இப்படி நகரங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களில் சிறு கைத்தொழில் வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

வைஸ் சேர்மன்: இம் மன்றம் இத்துடன் கலைந்து, மீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

7-4
p.m.

The House then adjourned.

[10th March 1969]

APPENDIX I

(Vide answer to Starred Question No. 167 on page 498)

1963-ம் ஆண்டின் நகர்ப்புற நிலவரி சட்டத்தின் கீழும், 1966-ம் ஆண்டின் நகர்ப்புற நிலவரி சட்டத்தின் கீழும் வசூலிக்கப்பட்ட நிலவரி—

(1)	(2) வசூலிக்கப்பட்ட பசலி யாண்டு.	(3) நிதி வசூலிக்கப்பட்ட ஆண்டு.	(4) ஒவ்வோர் ஆண்டும் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை.
1963-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப்பட்டது.	1373	1965-66	28,95,019
	1374	"	12,96,882
25-3-1966-ந் தேதி முடிய வசூலிக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை.			41,91,901
1963-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப்பட்டது.	1373	1966-67	20,766
	1374	"	27,702
	1375	"	42,844
	1376	"	31,848
31-3-1967-ந் தேதி முடிய வசூலிக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை.			1,23,160
1966-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப்பட்டது.	1373	1967-68	16,25,656
	1374	"	16,21,552
	1375	"	13,14,395
	1376	"	8,72,140
	1377	"	3,31,813
1-4-1967-ந் தேதி முதல் 31-3-1968-ந் தேதி முடிய வசூலிக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை.			57,65,556
1966-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப்பட்டது.	1373	1968-69	20,502
	1374	"	21,587
	1375	"	20,587
	1376	"	928
	1377	"	840
1-4-1968-ந் தேதி முதல் 10-4-1969-ந் தேதி வரை வசூலிக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை.			64,444

10th March 1969]

APPENDIX II.

(Vide answer to Starred Question No. 170 on page 501).

(அ) இந்திய அரசினரால் தமிழ்நாட்டில் நடத்தப்பெறும் பள்ளிகளின் பெயர்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1. கேந்திரிய வித்யாலயம், ரெட்பீல்ட், கோயம்புத்தூர்.
2. கேந்திரிய வித்யாலயம், விமான படை நிலையம், ஆவடி.
3. கேந்திரிய வித்யாலயம், கன இயந்திரத் தொழிற்சாலை, ஆவடி.
4. கேந்திரிய வித்யாலயம், இந்தியத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம், சென்னை-36.
5. ஆதர்ச கேந்திரிய வித்யாலயம், சென்னை-14.
6. கேந்திரிய வித்யாலயம், தாம்பரம், இந்திய விமானப்படை, சென்னை-14.
7. கேந்திரிய வித்யாலயம், தென்னூர், திருச்சிராப்பள்ளி.
8. கேந்திரிய வித்யாலயம், மதுரை.
9. இந்திய விமானப் படை சிறப்புப் பள்ளி, ஆவடி.
10. இந்திய விமானப் படை சிறப்புப் பள்ளி, தாம்பரம்.
11. தென்னிந்திய இரயில்வே பொது உயர்நிலைப்பள்ளி, பொன்மலை, திருச்சிராப்பள்ளி.
12. கார்டைட் தொழிற்சாலை உயர்நிலைப்பள்ளி, அரவங்காடு, நீலகிரி.
13. தென்னிந்திய இரயில்வே பள்ளி (ஆங்கிலம்), பெரம்பூர்.
14. ஷே ஷே அரக்கோணம்.
15. " " விழுப்புரம்.
16. " " ஜோலார்பேட்டை.
17. " " போத்தனூர்.
18. " " மதுரை.
19. " " பொன்மலை.
20. " " ஈரோடு.

இவை தவிர, பின்வரும் நிலையங்கள் மத்திய அரசின் ஆதரவுடன் துவக்கப்பட்டிருப்பினும், அவை தனித்தியங்கும் நிலையங்களாகவும், ஆளுநர் குழுவினரால் நிர்வகிக்கப்படுவனவாகவும் உள்ளன:—

1. பிராந்தியப் பொறி இயல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.
2. சமையற்கலைத் தொழில் நுட்பப் பள்ளி, சென்னை.
3. இந்தியத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம், சென்னை.
4. சைனிக் பள்ளி, அமராவதி நகர்.

(இ) பிராந்தியப் பொறி இயல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி, சமையற் கலைத் தொழில் நுட்பப்பள்ளி, சென்னை ஆகியவை பற்றிய மூலதன முதலீடுகளின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.—

1. பிராந்தியப் பொறி இயல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி—
(மத்திய அரசின் பங்கு)

	ரூ.	பை.
(1) கட்டிடம்	74,19,460	00
(2) உபகரணங்கள்	20,41,145	91
2. சமையற்கலைத் தொழில் நுட்பப் பள்ளி, சென்னை—		
(1) கட்டிடங்கள்	13,09,562	00
(2) உபகரணங்கள்	4,36,015	00

[10th March 1969]

இந்தியத் தொழில் நுட்ப நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் முழுச் செலவினத்தையும் இந்திய அரசே ஏற்கிறது. மொத்தத் தொடர்ச் செலவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

(1) கட்டிடங்கள்	ரூ. 4,88,07,223
(2) துறைகளுக்கான உபகரணங்கள்	59,86,111
(3) பிற மூலதனச் செலவு	60,19,512

1959-60 முதல் 1967 மார்ச் முடிய மொத்தத் தொடர்ச் செலவு ரூ. 3,00,51,753.

சைனிக் பள்ளியைப் பொறுத்தவரை, முதல்வர், தலைமையாசிரியர்; பதிவாளர் ஆகியோருக்கான செலவை மட்டுமே இந்திய அரசு ஏற்கிறது. இம்மூவரும் தற்காப்புப் பணியாளர் தொகுதியில் (Defence Services) அதிகாரிகள் ஆவர். எனவே இந்திய அரசு எவ்வித மூலதன முதலீடும் செய்யவில்லை.

ஏனைய பள்ளிகளுக்கு இந்திய அரசு மூலதன முதலீடு செய்தது பற்றித் தெரியவில்லை.

[11th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ)வும் (இ)யும் 1956 நவம்பர் பரீட்சையில் முதல் தொகுப்பு—

	ஆஜர் ஆனவர்கள்.	தேர்ச்சி அடைந்தவர்கள்.
நாதஸ்வரம்	9	2
தவில்	4	1
1962 ஜூன் பரீட்சையில் இரண்டாம் தொகுப்பு—		
நாதஸ்வரம்	4	2
தவில்	2	2

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பள்ளியில் எத்தனை பேருக்கு இடமிருக்கிறது? பரம்பரையாகத் தொழில் செய்கிறவர்களுக்குத்தான் இடம் கொடுக்கப்படும் என்று, மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட மாட்டாது என்றும், சொல்கிறார்கள். என்னிடம் சிபாரிசுக் கடிதம் வாங்கிக்கொண்டு சென்ற ஒரு பையனுக்கு அங்கே இடமில்லை என்று சொல்லித் திருப்பி விட்டார்கள். ஆகையால் அங்கே எந்த அடிப்படையில் இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இதில் உள்ள நிலைமை என்னவென்றால் அங்கே ஆள் வந்து சேரவில்லை என்ற பிரச்சினைதான். அதனால் அதை முடிவிலாமை என்றும் தகவல் தந்தார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், 'அது தமிழ்நாட்டின் புராதனக் கலை, அதில் என்ன நஷ்டம்? அதிலும் அதைத் தொடரவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். அதற்குக் கட்சித் தலைவரிடத்தில் யாராவது வந்தால், என்னிடத்தில் அனுப்பிவைத்தால் நிச்சயமாக இடம் வாங்கிக் கொடுக்கப்படும்.

Education Department Employees' Association

* 189. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the Employees' Association of the Education Department of Tamil Nadu met at Madurai on 15-9-1968 and passed a resolution, resolving that they will resort to direct action, if their requests are not complied with; and

(b) if so, the action taken thereon?

கல்வித் துறை அலுவலகப் பணியாளர் சங்கம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு கல்வித் துறை அலுவலகப் பணியாளர் சங்கம் 1968 செப்டம்பர் 15-ஆம் தேதி கூடி தங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்கப்

[11th March 1969]

போவதாக மதுரையிலிருந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பியதா?

(இ) ஆமெனில், இதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இடைக்கால பதில்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

Teachers of Aided High Schools.

* 190. Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of cases of teachers in Aided High Schools in Thanjavur Town area, where the salary reduced on 1—4—1964, has not been restored to teachers as per their Service Register, as on 1—7—1967; and

(b) the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஐந்து.

(இ) இந்த ஐந்து தேர்வுகளில், நிர்வாகத்தாரால் 1-4-1966-க்கு முன்னால் அளிக்கப்பட்ட சம்பள உயர்வு ஒன்று முறையாக இல்லாத காரணத்தால் சம்பளத்தை முடிவு செய்கையில் அச்சம்பள உயர்வு மறுக்கப்பட்டது. எனினும், ஆசிரியர்களால் வாங்கப்பட்ட அதிகத் தொகை அடுத்துவரும் சம்பள உயர்வுகளில் சேர்க்கப்படவேண்டிய தனிப்பட்ட சம்பளமாக கருதப்பட்டது.

THIRU G. KRISHNAMURTHY: Sir, has the salary been reduced to the minimum in respect of Physical Training Instructors? As this particular teacher would not have been affected had not the free education scheme been implemented, what is the difficulty in considering this case, Sir?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஐந்துபேர் தான் அதில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குச் சில காரணங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Is that the reason, Sir, that one teacher was entertained and permanent exemption was given by the Department every year? He was given increment so long ago as 31—3—1964, when the Government undertook direct payment of salaries to teachers?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: The hon. Member may straightaway give details about the five persons and in what way they are entitled to. Then I will consider them.

Engineering Graduates from Russian Universities.

* 191 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of Engineering Graduates with doctorate degrees from Russian Universities working in (i) Government and (ii) Private Engineering Colleges in the State; and

[11th March 1969]

(b) whether they are recognised by the Government and the Madras University?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) (1) அரசாங்கப் பொறியியற் கல்லூரிகளில் ஒருவருமில்லை. (2) தனியார் பொறியியற் கல்லூரிகளில் ஐவர் உளர்.

(இ) பிற பல்கலைக் கழகங்களால் வழங்கப்படும் பட்டம் ஒன்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தால் வழங்கப்படும் நிகரான பட்டத்தோடு ஒத்ததா என்பதை முடிவு செய்ய பிற பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டத்திற்கான பாடத்திட்டம், அப் பட்டப் படிப்பின் கால அளவு, அதில் சேர்வதற்கான தகுதிகள் ஆகியவையும் ஆராயப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படையையொட்டியே, பொறியியல் துறையில் ரஷ்யாவில் பெற்றுள்ள டாக்டர் பட்டம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பி.எச்.டி. பட்டத்தோடு ஒத்தது என்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே, இந்த அரசாங்கம் அப் பட்டங்கள், பி.எச்.டி. பட்டத்தோடு ஒத்தவை என ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

THIRU V. ISVARMURTI: I would like to bring to the attention of the Government that because Ph.D. from Russian Universities is not recognised by the University of Madras, they are losing about Rs. 150 per month when they work as Professors and Rs. 125 when they work as Assistant Professors. Since it is not recognised, they are also denied the opportunity of promotion and of guiding research scholars. They have spent four or five years in Russia, valuable foreign exchange and valuable time. Therefore, I think the Government should take early steps to recognise degrees awarded by the Russian University to make use of their talents. Will the Government consider this request, Sir?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: The Government have nothing to do with this. The University does this. In regard to qualification of a particular teacher, we will not interfere.

THIRU V. ISVARMURTI: Because these graduates have no opportunity of getting their degrees recognised by the University, the Government have indirect responsibility of recognising the degrees through the University for retaining their talents in Tamil Nadu. Otherwise, they will find it not worth while to live in Tamil Nadu. I think the Government have the responsibility to take indirect steps for retaining them in Tamil Nadu, Sir.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: I do not quite understand what the indirect steps are. I have said the University has to prescribe the qualification. The Government cannot prescribe the qualification. If the hon. Member wants, he may write to me. I shall pass on the information given by the Member to the University.

[11th March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய உறவினர்களில் ஒரு பையன் பி.வி.எஸ்ஸி. படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று ஒரு எம்.எஸ். டிகிரி வாங்கிக்கொண்டு ஒரு பி.எச்.டி. டிகிரியும் வாங்கிக்கொண்டு இங்கே வந்தான். வந்தவுடனே தன்னை பி.வி.எஸ்ஸி. எழுத அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டான். நான் டாக்டர் ஏ. எல். முதலியாரையும், திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யரையும் போய்ப் பார்த்தேன். அதற்கு அவர்கள் எத்தனை டிகிரி படித்து வாங்கியிருந்தாலும் கவலையில்லை, இங்கே பி.வி.எஸ்ஸி.-யில் சேர்ந்து அத்தனை வருஷம் படித்தால்தான் இங்கே அந்த டிகிரி கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதன்பிறகு அந்தப் பையன் மறுபடியும் சேர்ந்து பால பாடத்திலிருந்து தொடர்ந்து படித்து அது முடிந்தவுடன் இப்போது பி.வி.எஸ்ஸி. என்று டிகிரியைப் போட்டுக்கொண்டு அதன் பின்னே அமெரிக்காவில் பெற்ற டிகிரியையும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். ஆகையால் வெளி நாடுகளில் போய் டிகிரி வாங்குவது அவ்வளவு சலபமாகவும் இங்கே கஷ்டமாகவும் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : டிகிரி வாங்குவது வேறு. வேலையில் இருப்பது வேறு. அங்கே படித்து இருந்தாலும் இங்கே வேலை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருப்பதுதான் பிரச்சனை. என்னென்ன பாட திட்டங்கள் வைக்கப்பட்டு அதில் டிகிரி கொடுக்கலாம் என்றெல்லாம் சட்டத்திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். மற்ற யுனிவர்சிட்டியிலும் மற்ற நாடுகளில் உள்ள பாடத் திட்டங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்பிக்கையில்லை. அங்கத் தினருடைய கருத்துப்படி வெளிநாட்டிலிருந்து படித்து வருகிறவர்கள் இந்த நாட்டுப் பட்டத்தை சலபமாகப் பெறுவதற்கு ஏதாவது வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று கேட்கலாம்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Purely as a matter of information, Sir. In view of the question put whether the Madras University would recognise the degrees awarded by the Russian University, may I know whether the Russian Government recognise the degrees awarded by the Madras University, Sir?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : I do not know, Sir.

Physical Education teachers.

* 192 Q.—THIRU N. SUNDARESA THEVAR : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that hundreds of trained Physical Training Instructors, are unemployed; and

(b) if so, the steps taken to provide them with employment opportunities?

[11th March 1969]

உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள்

திரு. என். சுந்தரேச தேவர் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்ற நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் வேலை வாய்ப்பின்றி இருப்பது அரசுக்கு கெரியுமா?

(இ) ஆம் எனில், இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்த எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) இது குறித்து அரசாங்கத்திடம் தகவல் எதுவுமில்லை.

(இ) முடிவு செய்துள்ள அளவுப்படி உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட வேண்டுமென்று பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் ஆணை பிறப்பித்துள்ளார். உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களிடையே வேலைவாய்ப்பற்ற நிலைகள் ஏதேனும் நிலவுவதாக இருப்பின், அந்நிலையை இது சீர் செய்யுமென நம்பப்படுகிறது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Is there any scheme just to employ Physical Training Instructors in High Schools and Elementary Schools, Sir?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : I have no information, Sir.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : உடற்பயிற்சி நிறுவனம் ஓய்.எம்.சி.ஏ.-யில் நடைபெறுகிறது. தமிழகச் சர்க்காரால் நடத்தப்படும் உடற்பயிற்சி நிலையம் இருக்கின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : புள்ளிவிவரம் இல்லை. ஓய்.எம்.சி.ஏ. இங்கே நடத்துகிறது. காரைக்குடியில்கூட ஒன்று இருக்கிறது.

Salem Steel Plant.

* 193 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether the Chief Minister who visited Japan during 1968 had talks with Japanese Industrial experts regarding the Salem Steel Plant; and

(b) if so, the details thereof?

சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அண்மையில் ஜப்பானுக்குச் சென்ற தமிழக முதலமைச்சர் சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலை பற்றி ஜப்பானிய தொழில் நிபுணர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினாரா?

[11th March 1969]

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) & (இ) ஜப்பானுக்கு முன்னர் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்றிருந்த போது திருவாளர் மாருபேனி இடா நிறுவனத்தினர் கஞ்சமலை இரும்புக் கனிப் படிவங்களைச் செறிவு படுத்துவதற்கு, கஞ்சமலை இரும்புக் கனி வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டினர். சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலை நிறுவும் செயற்குறிப்புகளிலும் அவர்கள் அக்கறை காட்டினர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இரும்பு தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களான இரும்புக் கனிகளை இங்கிருந்து கப்பல்களில் ஏற்று அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அந்தப் பணத்தை வைத்து இங்கே இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது என்று முன்னர் முதலமைச்சர் பேசியதாக எனக்கு ஞாபகம். அந்த யோசனை இப்போது அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இப்போது அந்தப் பிரச்சனையில்லை. இரும்புக் கனிகளை ஜந்தானத்தை திட்டங்களில் இவ்வளவு கொண்டு வரவேண்டுமென்று பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அது materialise ஆகும்போது அதற்குள்ளாக ஸ்டீல் பிளாண்ட் வரவிட்டால், என்ன செய்வது என்பது அப்போதைக்கு உள்ள நிலைமைக்கேற்ப பரிசீலிக்க வேண்டும்.

Export of yarn.

* 194 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state :

(a) the quantity of yarn stagnated as on 1-11-1968 in Co-operative Spinning Mills in Tamil Nadu; and

(b) whether there is any proposal to export yarn to foreign countries?

தால் ஏற்றுமதி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் 1-11-1968 அன்றுள்ளவாறு எவ்வளவு தூல் தேங்கியிருந்தது?

(இ) இதை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) 1-11-1968 வரை தமிழ்நாடு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் தேங்கியிருந்த தூல் 979 பேல்களாகும்.

[11th March 1969]

(இ) இப்போதுள்ள நூற்புத் தொழிலிலுள்ள மந்த நிலையைக் கருதி தமிழ்நாடு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் உற்பத்தியாகும் தூலை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது பற்றி முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. இதற்கு ஆரம்பமாக 20-ஆம் நம்பர் 30-ஆம் நம்பர் தூலை ஏற்றுமதி செய்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இதன்படி மதுரை, கோயம்பத்தூர், கன்யாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் இதுவரை 800 பேல் தூலை, பர்மாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்துள்ளன. இன்னும் தூல் ஏற்றுமதி, வெளிநாட்டிலிருந்து தூல் தேவைபற்றி வரும் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்து இருக்கின்றது.

Utilization of manpower

* 195 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Central Government has reduced in the current financial year, the subsidy to the State Government to develop the public welfare works of panchayats by utilisation of manpower; and

(b) if so, the action taken thereon?

மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தல்

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தி ஊராட்சிகளின் பொது வேலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மத்திய அரசு மாநில அரசிற்குக் கொடுத்து வந்த நிதி உதவியை நடப்பு நிதி ஆண்டில் குறைத்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) இவ்வாண்டு மைய அரசின் நிதி நிலை அறிக்கையில் மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தும் திட்டத்திற்கு சென்ற ஆண்டை விட குறைந்த மான்யம் ஒதுக்கியதால் ஒவ்வொரு மாநில அரசிற்கும் சென்ற ஆண்டைவிட குறைந்த நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. இதனை உயர்த்தித் தருமாறு மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கிடையில் இதுகாறும் மைய அரசின் திட்டமாக இருந்த 'கிராம மனிதசக்தி திட்டம்' நான்காவது திட்டத்தில் மாநில அரசிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளதாலும், நடப்பு ஆண்டில், நிதி ஒதுக்கீடு குறைந்து இருப்பது பற்றி மேற்கொண்டு நடவடிக்கை ஏதும் தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[11th March 1969]

(NOTE.—As asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

III.—CALLING ATTENTION TO HARDSHIP CAUSED TO M.B.B.S. FINAL YEAR STUDENTS ON THE ABOLITION OF SEPTEMBER EXAMINATION IN THE UNIVERSITY EXAMINATIONS.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க் கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வைக் குறித்து மாண்புமிகு சுகாதார அரிஜன நல அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதாவது “எம்.பி.பி.எஸ். பஸ்கலைக் கழகத் தேர்வுகளில் செப்டம்பர் தேர்வுகளை ஒழித்துவிட்டதனால், எம்.பி.பி.எஸ். இறுதியாண்டு மாணவர்கள் இக்கட்டான நிலைமையில் உள்ளார்கள் என்பதாகும்.”

THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU : Mr. Chairman, Sir, the Government have been informed that previously there used to be only two University Examinations in a year for final year medical students and that a third examination in September was introduced during the emergency on the advice of the Medical Council of India to provide a large number of Medical Officers for recruitment to the Armed Force. In view of the cessation of the Emergency, in 1967, the Medical Council of India requested the Universities to revert to the old system and conduct only two examinations annually. In view, however, of the representations of the students, the Government have addressed the Universities of Madras and Madurai to consider the matter again and take it up, if necessary, with the Medical Council of India. As the hon. Members are aware, the final decision should rest with the Universities and the Medical Council of India.

IV. GOVERNMENT MOTIONS.

1. ELECTION OF NINE MEMBER TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That, with reference to rule 156 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine Members to be Members of the Committee of Privileges for the financial year 1969-70.’

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That, with reference to rule 156 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine Members to be Members of the Committee of Privileges for the financial year 1969-70.’

• The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with regulation 2 (1) framed for the holding of elections in accordance with the principle of proportional repre-

ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

11th March 1969]

sentation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of nine Members to the Committee of Privileges for the financial year 1969-70.

Time and date for the receipt of nominations.—4-30 p.m. on 25th March 1969.

Time and date for scrutiny.—5 p.m. on 25th March 1969.

Time and date for the withdrawal of nominations.—5 p.m. on 27th March 1969.

Nomination forms can be had from the Secretary. There will be an election, if the number of candidates nominated exceeds nine. The date and time of the poll, if any, will be intimated later.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That, with reference to rule 173 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six Members to be members of the House Committee for the financial year 1969-70’.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That, with reference to rule 173 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six Members to be Members of the House Committee for the financial year 1969-70’.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with regulation 2 (1) framed for the holding of elections in accordance with the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of six members to the House Committee for the financial year 1969-70.

Time and date for the receipt of nominations.—4-30 p.m. on 25th March 1969.

Time and date for scrutiny.—5 p.m. on 25th March 1969.

Time and date for the withdrawal of nominations.—5 p.m. on 27th March 1969.

Nomination forms can be had from the Secretary.

There will be an election, if the number of candidates nominated exceeds six. The date and time of the poll, if any, will be intimated later.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70—cont.

MR. CHAIRMAN : We now resume the discussion on the Budget. Thirumathi Alamelu Appadurai will speak.

[11th March 1969]

* திருமதி அலமேலு அப்பாதுரை : மதிப்புக்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் மீதான வரியை உயர்த்தியிருக்கும்போது நம்முடைய தமிழக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் அவ்வாறு வரி ஏதும் விதிக்காததற்கு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு முன்னால் நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சிக்குப் பிறகு தமிழகத்தில் முதலமைச்சராக வந்து வீற்றிருக்கும் அவருடைய தம்பியான மதிப்பிற்குரிய கருணாநிதி அவர்களைப் பாராட்டி அவர் தன்னுடைய ஆட்சியை நல்ல முறையில் நடத்தி நாட்டு மக்கள் நலமாக வாழ்வதற்கும் பசியாற உணவுக்கும் உடுக்க உடைக்கும் கஷ்டமில்லாமல் வாழ்வதற்கும் வழி தேடுவார்கள் என்று கூறுவதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை.

கல்வித் துறை பற்றியும், இன்னும் விவசாய, உணவுத் துறை பற்றியும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் உள்ள உறுப்பினர்களும் இங்கே பேசினார்கள். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது பனைவெல்லம் பற்றியும் கருப்பட்டி பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய முன்னோர்கள் காலத்தில் எல்லாம் நாம் இந்த நாட்டில் பனை வெல்லத்தில்தான் காப்பி போட்டு சரப்பிட்டோம். மற்ற உணவுப் பண்டங்களையும் அதைச் சேர்த்துக்கான் செய்தோம். ஆனால் இப்போது கரும்பை உபயோகித்து சர்க்கரை ஆலைகளை வைத்து, சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து இங்கே உள்ள வெல்லம், கருப்பட்டி எல்லாம் உட நாட்டிற்குப் போகவும் வடநாட்டில் இருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு சர்க்கரை-வெள்ளை ஜீனி-வருவதுமான நிலை இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டிய இந்த நேரத்தில் மதிப்புக்குரிய நம்முடைய டெல்லி சர்க்கார் உரத்தின் மீதும் பூச்சி மருந்தின் மீதும் வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற இரண்டாண்டுகளாக மழை இல்லாத காரணத்தால் பஞ்சம் மிகுந்து, அரிசி இன்னும் மற்ற உணவு தானியங்கள் கிடைக்காத இந்த நேரத்தில் இந்த வரியைப் போட வேண்டிய தேவையில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி மத்திய சர்க்கார் வரி போட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் நம்முடைய சர்க்கார் பெருந்தன்மையோடு விவசாயிகள் மீது மேற்கொண்டு வரியேதும் போடாமல் தடுத்த நிவந்தியிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் இப்போது வந்து இருக்கிற நம் மதிப்புக்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கே வந்தவுடனே இங்கே உள்ள நகராட்சி மூலமாக 1, 2, 3-வது வகுப்பு வரையில் தான் சில குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக புத்தகம், பலகை ஆகியவற்றைக் கொடுத்திருந்தார்கள். நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் அதை மாற்றி

[11th March 1969] [திருமதி அலமேலு அப்பாதுரை]

6-ம் வகுப்பு வரையில் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் இலவசமாக புத்தகம் பலகை எல்லாம் அளிக்கக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினார்கள். கல்விக்காக இப்போது வந்திருக்கும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏராளமான கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்விக்காக அண்ணா அவர்கள் 10 கோடி ரூபாய் செலவழித்தார்கள். இப்போது தம்பிமார்கள் வந்து 7 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி இலவசப் படிப்பிற்காக 3 பள்ளிகளைக் கட்டவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் நினைக்கும்போது நீண்ட நாள் இந்த ஆட்சி மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்யக்கூடிய ஆட்சி என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த ஆட்சி நீண்டகாலம் நடக்க வேண்டும் என்று விரும்பிப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் பேசிய மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்த ஆட்சியைப் பற்றிப் பேசும்போது இது நெடுநாளைக்கு நீடிக்காது, 1972-ம் ஆண்டில் நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தான் வரும் என்று பேசினார்கள். ஆனால் நான் சொல்லுவேன், யார் ஆட்சிக்கு வருவார்கள் என்கிற முடிவு நாங்களோ அதாவது இப்போது ஆட்சியில் இருக்கிற எங்களுடைய அரசாங்கமோ அல்லது நீங்களோ எடுக்கக்கூடிய ஒரு முடிவல்ல. அண்ணா அவர்களின் இந்த அமைச்சரவை நாட்டிலே நன்மைகளைச் செய்து 1972-லும் நாட்டு மக்கள் ஆதரவைப் பெற்றால் மீண்டும் ஆட்சிக்கு வரலாம். யார் ஆட்சிக்கு வா வேண்டும் என்பது பொதுமக்கள் எடுக்கக் கூடிய முடிவு என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் இல்லாத நிலையில் தம்பிமார்கள் எப்படி நடப்பார்களோ என்று பலரும் கீழ்சபையில் கேள்விகள் கேட்டபோது நான் மனமார வருத்தப் பட்டேன். ஏனென்றால் இரண்டாண்டுகளுக்குள்ளாகவே பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய அண்ணா அவர்கள் தம்பிமார்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டுப் போனாலும் அவர் விட்டுச் சென்ற காரியங்களைத் தம்பிமார்கள் திறம்பட நல்ல முறையில் செய்வார்கள் என்பது மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் உருட்டி, மிரட்டி, அடித்து அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை, அங்கே கட்டிடம் இடிந்து விழுந்தது, இங்கே இடிந்துபோய்விட்டது என்று சொல்லி நம்மை பலவினப்படுத்தப் பார்க்கிறார்கள். காங்கிரஸ் இங்கே 20 ஆண்டு காலம் ஆட்சி நடத்தியது. நான் நகர சபை உறுப்பினராக இருக்கும் போது பலர் என்னிடம் வந்து சொல்லுவார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொடுத்த விடு முற்றிலும் இடிந்து விழுந்து விட்டது என்று சொல்லுவார்கள். வீடு கட்டுவதன் பேரால், குத்தகை மாடிகளுக்கும், சொந்தக்காரர்களுக்கும், சுற்றத்தாருக்கும் விட்டுவிடுவது, அவர்களும் அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு சரியாக நல்ல முறையில் கட்டாமல் பாதியிலே இடிந்து விழுவது என்பது எல்லாம் சர்தாரணமாக இருந்தது. நான் அப்போதும் அதைப் பற்றிக் குறை சொன்னதில்லை. ஏதோ அவர்கள் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் கட்டினார்கள் என்று இருந்ததேன். இந்த 20 ஆண்டுக்குள் நாங்கள் எத்தனை ஆயிரம்

[திருமதி அலமேலு அப்பாதுரை] [11th March 1969]

லீடுகளைக் கட்ட முடியும்? எவ்வளவு திட்டங்களை நாங்கள் போட முடியும் என்பதை மாற்றுக் கட்டித் தோழர்கள் உணர்வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆவல் ஆகும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பற்றாக்குறை ஏராளமாக இருந்தும் அதைப் பற்றி அஞ்சாமல் சேலம் இரும்பு உருக்காலைக்காக 50 லட்சம் ரூபாயை இந்த மாநில அரசு ஒதுக்கி இருக்கிறது. டெல்லி கவர்மெண்டு இதைக் கவனித்து அதை சரிப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டெல்லியில் என்னைப் போல் ஒரு பெண் ஆளும் தன்மையில் இருப்பதால் இந்த நாட்டுப் பெண்கள் நலம் பெற, இந்த நாடு நலம் பெற, தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பற்றி அம்பையார் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தமிழ்நாட்டிற்கு சமீபத்தில் அவர்கள் வந்து போயிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்களுடைய இறுதி சடங்குகளில் கலந்து கொள்ள வந்திருக்கிறார்கள். அப்போதே தமிழ்நாட்டைப் பார்த்துவிட்டுச் சென்றார்கள். என்னென்ன குறைகள் இங்கே இருக்கின்றன என்பது அவருக்குத் தெரியும். முடிந்த அளவுக்கு எல்லா விதமான உதவியும் செய்வோம் என்று அப்போதே வாக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் வரிப் பணம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து டெல்லிக்கு நிறையச் செல்கிறது. ஆகவே தமிழ்நாட்டைப் பற்றி குறை சொல்வதை விட்டுவிட்டு நமக்கு அவர்கள் தாமாகவே முன்வந்து உதவி ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள அரசுப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த அரசாங்கம் பெண்களுக்கு போதுமான வசதிகளை—பெண்களுடைய சௌகரியக்கிற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அத்தனையும்—செய்து வருகிறார்கள். மகளிர் மன்றங்கள், மற்றும் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் சங்கங்கள் என்றெல்லாம் அவர்களுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். ஆகையால் எங்கள் அரசாங்கத்தோடு எல்லோரும் ஒத்துழைத்து எங்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இது கடைசி நாளாக இருப்பதால் இதோடு நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எனது கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரி இல்லை என்பது எல்லோராலும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு அபிவிருத்தி வேலைகள் தடைப்பட்டு வரி ஒன்றும் இல்லை என்றால், அது இந்த நாட்டினுடைய பிரச்சனையைத் தீர்த்து விடுமா என்பது ஐயப்படாது இருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால் தற்போதைய பிரச்சனை விவசாயப் பிரச்சனை. இந்த ஆண்டு விவசாய அபிவிருத்தி, விவசாய ஆராய்ச்சி, விவசாய மேம்பாடு இந்த இனங்களுக்குத்

[11th March 1969] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் வாட்சி. இந்த நிலையில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு மான்யம் கிடையாது.

அடுத்தபடியாக, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருவதுபோல் இயற்கையே பொய்த்துப் போனாலும், மழை இல்லை என்று ஏற்பட்டாலும், பள்ளத்தில் இருக்கக்கூடிய, அடி பாதாளத்தில் இருக்கக்கூடிய நீர் ஊற்றுக்களைக் கொண்டு வந்து இந்த இயற்கையின் சோதனையை மாற்றி அமைக்க முடியும் என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த நேரத்தில் ஆர்டிசியன் வெல்ஸ், அதாவது பொங்கும் ஊற்றுக் கிணறு திட்டங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது விவசாயத் திற்கும் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் பணம் இல்லையே என்று வருந்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இவை எல்லாம் முக்கியம் என்பதை உணர்ந்திருந்தும், அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்காததற்குக் காரணம் கேட்டால், நிதி நிலை என்று தான் சொல்லுவார்கள். நிதி நிலை எவ்வாறு வரும்? அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், வரிச் சீர்தர்பின் மூலமாகத்தான் முடியும். புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் மூலமாக 22 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசனம் கிடைக்கும் ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் செய்து விட்டிருந்தாலும் தொடர்ந்து பரிபாலிக்க வேண்டிய நிலைமையில் 20 இலட்சம் ரூபாய் மேலும் செலவு செய்தால் தான், தொடர்ந்து வேலை செய்ய முடியும் என்று பொதுப்பணித் துறை அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கி இருக்கிற தொகை ஒரு இலட்சத்தி இருபதாயிரம் ரூபாய்தான். நான் சொல்வது புள்ளம்பாடி கட்டளை வாய்க்கால் இரண்டுக்கும் சேர்த்து இந்தத் தொகை, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் கட்டப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு அபிவிருத்தி வரி போடுவது இப்பொழுது தான். பலனை அனுபவிக்கும்போது தான் அபிவிருத்தி வரி போட வேண்டும். அபிவிருத்தி வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அதைச் சீர்செய்ய வேண்டாமா என்று மக்கள் கேட்கிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். சில வேலைகள் பி.டபுள்யூ.டி., சில வேலைகள் மைனர் இர்ரிசேஷன், சில ஆர்.சி. டிவிஷன் என்று இருபது கூடாது, எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்திருந்தால்தான் அபிவிருத்தி வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும் என்று சொன்னார்கள். அது நிச்சயமாக ஏற்படும் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது நிலைமை என்ன வென்றால் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தில் அமைந்திருக்கின்ற 25 ஏரிகளில் 5 ஏரிகள் தான் ஆர்.சி. டிவிஷனில் அமைந்திருக்கிறது. பாக்கி உள்ள 20 ஏரிகளை மராமத்து செய்யவேண்டிய வேலை பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்தது. பஞ்சாயத்து

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] [11th March 1969]

யூனியனுக்கு ஒதுக்கப்படும் 50,000 ரூபாயைக் கொண்டு இந்த 20 ஏரிகளைப் பராமரிக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இதிலே ஒரு ஏரி உடைத்துக்கொண்டு சென்று விட்டது. 450 ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதி கொடுக்கும் ஏரி உடைத்துக் கொண்டவுடனே கலெக்டர் அவர்கள் வந்து பார்வையிட்டார். அவர் ஆர்.சி. டிவிஷன் செய்ய வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டவுடன் அவர்கள் அதைச் செய்து முடித்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ஆர்.சி. டிவிஷனுக்கு ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் வந்திருக்கிறது. நீங்கள் இந்த வேலையைச் செய்திருக்கக்கூடாது, அதற்குத் தகுந்த காரணம் வேண்டும்' என்று ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் வந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே இன்னொரு ஏரி. அந்த ஏரியைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் செய்தது, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அப்ஜெக்ஷன் வந்திருக்கிறது. யார் செய்ய வேண்டும் என்பதிலே இன்னமும் தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டும். நான் எதற்காக வற்புறுத்துகிறேன் என்றால் நேற்றயதினம் அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு பேசவேண்டுமென்று சொன்னார். பல குறைகளை மனம் விட்டுச் சொல்வதால் மேலும் கஷ்டத்திற்குத் தான் ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

வசூல் முறையைப்பற்றிச் சொல்வது மிகுந்த வேதனை. உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது 35 இலட்சம் வசூலாகி, 30 இலட்சம் என்று சொல்லி கடைசியில் 20 இலட்சம் என்று வந்து விட்டது. இதிலே பலவிதமான அறிக்கைகள் வந்தன. முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அப்போது தெரிவித்தபோது பரிசீலனை செய்வோம் என்று சொன்னார். என்ன முடிவு என்று தெரியவில்லை. இதன் விளைவு என்ன என்றால் திருச்சியிலே இப்போது சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்ற பெயராலே, ஒரு தனிப்பட்ட கம்பெனியார் ரசீது போட்டு, திருப்பித் தரப்படாத தொகை என்று குறிப்பிட்டு, வசூல் செய்யப்படுகிறது. சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்ற பெயராலே வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கலெக்டர் ஆணையின் பெயரில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும் வசூல் செய்கின்றார்கள். இது கோடிக்கணக்கு, ஆனால் எத்தனை கோடி என்று தெரிவில்லை. இதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத மக்கள் இங்கே வந்து தெரிவிக்க முடியாமல் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று அந்த ரசீதுகளை ஒப்படைத்து கலெக்டர் அவர்களுக்கு தடை உத்திரவு (ஸ்டே) வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் அச்ச அடித்திருக்கிறது. திருப்பித் தரப்படாத தொகை என்று போட்டிருக்கிறது, இதை எவ்வாறு சாதாரண மக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பிரச்சனை ஜகப்பாட்சியாக விட்டு விடக்கூடாது. தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஆரம்பித்த புரட்சி இப்பொழுது திருச்சி ஜில்லாவிற்கு வந்திருக்கிறது. திருச்சியில் புதிய போராட்டம்

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] [11th March 1969]

ஒன்றைத் துவக்கி இருக்கிறார்கள். வாழைமரங்களில் உள்ள காய்ந்த சரக்குகளை அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள் இலவசமாக எடுத்துக்கொண்டு போய் கடைகளில் விற்பது உண்டு. ஆனால் அவர்கள் இப்போது பழுத்த சரக்குகளை வெட்டுவதை விட்டு பச்சை இலைகளையும் வெட்ட ஆரம்பித்தார்கள். வாழை மரத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு பச்சை மட்டையை வெட்டினோம் என்றால், ஒரு சீப்பு பழுத்தின் தரம் குன்றி விடும். இந்தத் தொழிலாளர்கள் செய்யும் தவறைப் பார்த்த மிராசுதார்கள் யாரும் சரக்குகளும் வெட்டக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்படி செய்ததன் பலன் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வாழைத் தோட்டங்களில் புகுந்து வாழைச் சரக்குகளை வெட்டியதோடு வாழைத்தார்களையும் வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போய் இருந்தா லாவது அவர்களுக்குப் பயன்பட்டிருக்கும், அவைகளைத் துண்டு, துண்டாக வெட்டிப் போட்டு விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். உடனே மிராசுதார்கள் ஒன்று கூடி திருச்சி ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரெண்டெண்ட் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது பிப்ரவரி மாதம் கடைசி வாரத்தில் நடந்தது. போலீஸ் தந்த சமாதானம், கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து போக வேண்டிய காரியமாக ஈடுபட்டிருக்கிறோம். முதலமைச்சர் வந்து சென்ற பிறகு கவனிப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் கடந்த திங்கட்கிழமை வரையில் எந்த விதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை. இதை அரசு சிந்திக்க வேண்டும். சிந்திப்பதோடு, இந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் நடைபெறாத வண்ணம் இருக்க தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரி வித்து, இதற்கு முடிவாக பதில் இப்பொழுது சொல்ல முடியா விட்டாலும் கூட, பின்னால் 25-ம் தேதிக்கு மேல் நடக்கும் அப் பிரொபிரியேஷன் பில் விவாதத்தின் போதாவது சொல்லப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியிலே எப்போதோ ஏற்பட்டது, கல்லக்குடி போராட்டம் என்று. இப்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறதோ தெரியாது. அந்த கல்லக்குடி-டால்மியாபுரம் ரயில்வே ஸ்டேஷன் அரியலூர் தாலுகாவில் பழங்காந்தம் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்தது. பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரும் மற்ற பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளும் சென்று, நீங்களே வேறுவிதமான பேரை வைத்துக் கொள்ள ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்து கிறார்களாம். என்ன அவசியம்? உண்மையாகவே தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தபோது நாங்கள் கரம் கூப்பி இது முக்கிய மான பிரச்சனை, செய்ய வேண்டியதுதான் என்று சொன்னோம். நாங்களும் கரம் கொடுத்து நின்றோம். எப்போதுமே போராட்டம் என்று சொன்னாலே, கைகூடும் காலத்தைப் பார்க்கவேண்டும். சென்னை ராஜ்யம் பிரிகிற நேரத்தில் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ராஜாஜி அவர்களை அணுகி, நிச்சயமாக பிரந்த சென்னை ராஜ்யத் துக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்போது ராஜாஜி அவர்கள் சொன்ன சமா

694 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] 11th March 1969

தானம், இப்போது வேறு பிரச்சனைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, இப்போது சென்னை என்ற பெயரை மாற்றிவிட்டால், சென்னை நமதே என்று சொல்லுகிற ஆந்திரர்களுக்கு வசதியாகப் போய் விடும், பெயர் மாற்றுவதைப் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். காலம் நேரம் வரட்டும் என்று காத்திருந்தார்கள், எப்போதுமே காரியத்தில் கண்ணுயிருந்து காரியம் ஆற்றுகிற காமராஜர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்னை தமிழ்நாட்டுக்கு கிடைத்தபிறகு 10 ஆண்டுக் காலம் வரையில் பதவியில் இருந்தும் கூட தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அந்த பாக்கியம் இந்த அமைச்சரவைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெயர் மாற்றுவதில் எங்களுக்கொன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில சமயங்களில் பெயர் வைக்கிறதில் சில கஷ்டங்கள் வருகின்றன. ஏ.டி.டி. 27, ஜி.ஆர். 5 என்று புது வகை நெல்லுக்கு எல்லாம் பெயர் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பெயர் வைப்பதில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு மோகம் இருக்குமானால், மேலே நான் சொன்ன நெல், கரும்பு வகைகளுக்கெல்லாம் யார் யார் பெயரை வைக்க வேண்டுமோ அவர்கள் பெயரை எல்லாம் வைத்தால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. பி. சிற்றாசு : ஏ.டி.டி. என்பது ஆடுதுறை என்ற ஊரின் கோட்டை—சருக்கம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : எனக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி நன்கு தெரியும். ஊர் பெயரோடு நம்பரும் சேர்ந்து தான் அந்த தானியத்துக்கு பெயர் வைக்கிறார்கள். ஜி.ஆர். 5 நெல்; கரும்புக்கு 459, 417, 528 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கேக் 55 என்று சொல்கிறார்கள். ஜி.ஆர். 5 என்பதை காவேரி என்று பெயர் வைப்பார்கள். அது காவேரிப் பாசனத்தில் இருக்கிறது. பெயர் வைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று தான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5-00 p.m.

அடுத்தபடியாக, இதில் எழுதும் பொருள் அச்சுக்கூலி என்பதில் பணம் குறைந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகவோ என்னவோ, நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் டயரி கூட நல்லதாக இல்லை. இன்னும் கொஞ்சம் நல்லதாகக் கொடுத்திருக்கலாம். அதோடு எங்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் 10 தாலுக்காக்கள் இருப்பதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது 12 தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் உடையார்பாளையம், ஜெயங்கொண்டம் என்ற இரண்டு தாலுக்காக்கள் இருப்பதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அரியலூர், முசிறி தாலுக்காக்களைக் காணும். பணம் குறைகிறது என்று இதைக் குறைத்து விடாதீர்கள் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

11th March 1969] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

அடுத்தபடியாக, இந்த பல்கலைப் பொறுத்தவரை, நிறைய ஆக்சிடென்டுகள் நடக்கின்றன; ஆகையால் முன் சக்கரத்துக்கு மட்டுமாவது ஒரிஜினல் டயர் போட்டால் நல்லது. ரி பட்டன் டயர் போடுவதால் விபத்துகள் நேருகின்றன. பொருளாதார நிலையில் எல்லாம் ஒரிஜினல் டயர்கள் போடுவது கஷ்டம் என்பதை உணருகிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது ஒரிஜினல் டயரா, அல்லது நியு டயரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், நானும் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் கேட்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : Rebuttoned டயரையும் நியு டயர் புதிது என்று தான் சொல்வார்கள். முதல் தரமாக வரக் கூடிய டயர் என்று சொல்கிறேன். ஒரிஜினல், டியுப்ளிகேட் என்று பொருள்படும்படி கூறவில்லை.

அடுத்து, ஏதாவது விபத்து நடக்கும்போது ரோட் இன்ஸ் பெக்டர் எல்லாம் போய் பார்த்து உடனே ஆம்புலன்ஸ் அனுப்ப வேண்டும் என்று சொன்னால், 40 ரூபாய் கட்டணம் செலுத்தினால் தான் அனுப்ப முடியும் என்கிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது வழி பண்ண வேண்டும். எல்லாம் புக அரேஞ்ஜ்மென்ட் தான். போலீஸ் வாரண்ட் பஸ்களில் கொடுக்கிற மாதிரி இவர்கள் சொன்னால் உடனே ஆம்புலன்ஸ் வரவேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். திடீரென்று ஆக்சிடென்டு என்றால் உடனே ஆம்புலன்ஸ் அனுப்பச் சொன்னால் அனுப்பவேண்டும். பணம் உடனே கட்டுவது என்ற சாத்தியக்கூறு இல்லை. இதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வனிஸ்டென்டு ஸர்ஜன்கள் அவசர நிமித்தமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனர். ஆனால் அவர்களை பெர்மனென்ட் செய்யவில்லை. வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை சர்வீஸ் கமிஷன் இன்டர்வ்யூ வந்து தான் ரூடக்க வேண்டுமாம். ஆனால் பல வருஷ காலமாகத் தொடர்ந்து கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நமது சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்துவிட்டுப் போன காரியங்களில்கூட ஏதாவது கஷ்டங்கள் இருந்தால், இந்த காரியங்களில்கூட பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் செய்தது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் செய்தது தானே என்று சும்மா விட்டுவிடக் கூடாது. என்று இருந்த வேகம் ஹரிஜன மக்கள் குடியிருப்பு மனை வேண்டுமென்றால் அப்போது அவர்கள் ஆசைப்பட்டதெல்லாம் பச்சுத்து மனையாக இருக்க வேண்டும் என்பது. அப்படியே அவர்களுக்கும் கொடுக்கப் பட்டது. கொடுத்த இடம் பள்ளத்தாக்காகவும் இருந்தது.

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[11th March 1969]

தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் அந்தப் பிரச்சனை அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப் பொறுத்தவரை, அன்று முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜர் அவர்கள்கூட, வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை விட, மனையைத் தேர்ந்தெடுத்து அஸ்திவாரம் போட்டு பிளாட்பாரம் மட்டும் கட்டி விட்டு கொடுத்தால், அவர்களே நல்ல முறையில் ஒழுங்குபடுத்திக் கட்டிக்கொள்ளுவார்கள் என்று அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே இந்த அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சில இடங்களில் நஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக் கொடுத்து அவர்களும் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது, பயிரும் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இதை உடனே பரிசீலனை செய்து நிலம் ஏதாவது ஒரு வகையில் பயன்படும்படி செய்ய வேண்டும். எங்கள் ஊரில் போலீஸ் லயன் கட்டுவதற்காக நஞ்சை நிலத்தை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 7, 8 வருஷமாக எந்த வேலையும் நடக்கவில்லை. இந்த 7, 8 வருஷத்தில் நஞ்சைப் பயிர்க்கையாவது விளைவித்திருக்கலாம். லயன் கட்டுவதற்குப் பணம் இல்லை என்றால், பயிராகிக் கொண்டிருப்பதை இவ்வளவு காலம் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். பிரச்சனைகளைப் பரிசீலனை செய்து பரிகாரம் தேட வேண்டுமே ஒழிய, அவர்கள் விட்டுச் சென்றது, இவர்கள் விட்டுச் சென்றது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது காலத்துக்கு ஒவ்வாத வாதமாகும். முன்னேற்றத்துக்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். வி. நடராசன் : பெருமதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது எனது எண்ணத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் போடவில்லை என்பது மட்டுமல்ல; சில சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நியாயமாக எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அந்தப் புதிய சலுகைகள் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கும் விவசாயத் துறைக்கும் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கும் அளிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். நமது முன்னாள் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வகுத்துத் தந்த அந்தப் பாதையிலேயே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை இடம் பெற்றிருப்பது ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கெல்லாம் ஒரு நல்வாழ்வை அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையை அளிப்பதாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கை விளங்குவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். குறிப்பாக புகழுக வகுப்பிற்கு இலவசமாக பயில நமது அரசு சலுகையைத் தந்திருப்பதை பல கோணங்களில் இருந்து உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதனாலே கல்வியின் தரம் குறைந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே மாணவர்கள் சரியாகத் தங்களுடைய கல்வியில் அக்கறை செலுத்தவில்லை; இப்போது இந்தச் சலுகை வேறு ஏன் என்று கூட கேட்டார்கள். ஆனால் நாம் ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும். மாணவர்கள் மீது குறையைச் சொல்வதை விட மாணவர்கள் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு யார்

[11th March 1969] [திரு. என். வி. நடராசன்]

காரணம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நடு நிலையில் இருந்து சிந்தித்துப் பார்த்தால் அதற்கான காரணமே காங்கிரஸ் தான்—மத்தியிலுள்ள காங்கிரஸ் சர்க்காரும் காங்கிரஸ் கட்சியும் தான் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்வேன். ஆனால் ஒரு வகையில் காங்கிரஸ் கட்சி சொன்னது ஆரம்பத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. வெள்ளையன் இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தபோது காந்தி அடிகள் கல்வி நிலையங்களை விடுத்து இந்த நாட்டின் அரசியல் விடுதலைக்காகப் போராட மாணவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது அப்போது வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தது. ஆனால் அடுத்து காங்கிரஸ் ஆட்சி அமைந்த பிறகு மாணவர்கள் அந்தக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து மிகத் தொலைவிற்குச் சென்றார்களே அதற்குக் காரணம் மாணவர்கள் அல்ல. முழுக்க முழுக்க காங்கிரஸ் ஆட்சிதான். அதுவும் குறிப்பாக பத்தவத்சலம் அவர்களின் ஆட்சி என்று சொன்னாலும், அது மிகையாகாது. நான் கேட்கிறேன், எந்த ஆண்டிலே இருந்து மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யவும் கட்டுப்பாட்டிலே இருந்து சீர்குலைவும் ஆரம்பித்தார்கள்? 1964-ம் ஆண்டு வரை எத்தனை முறை வேலை நிறுத்தங்களில் மாணவர்கள் ஈடுபட்டார்கள்? எத்தனை அசம்பாவிதங்களிலே அவர்கள் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும். கட்டாய இந்திப் பிரச்சனை வந்த பிறகு அதிலும் குறிப்பாக மத்திய அரசு இந்தியைத் தினித்தபிறகு தான் கல்வித் துறையில் சிறப்பாகப் பயின்று முன்னேற வேண்டிய மாணவர்கள் தங்களுடைய எதிர்ப்பை வேலை நிறுத்தத்தின் மூலம் காட்ட முயன்றார்கள். அதற்கு முன்னதாக, தென்னாட்டைப் பொறுத்த வரை, மாணவர்கள் கட்டுக்கோப்பாகத் தான் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆதார பூர்வமாக என்னால் எடுத்துக் கூற முடியும்.

தொட்டதற்கெல்லாம் மத்திய அரசு நம்முடைய மாநில அரசை அடிமைப்படுத்தும் வகையில், மக்களின் உரிமைகளைக் கொஞ்சமும் மதிக்காமல் மொழிப் பிரச்சனையில் இன்னும் கூட நடந்து வருகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட கடந்த 3 நாட்களுக்கு முன்பு கேள்வி ஒன்றுக்கு பதில் அளிக்கும் வகையில் அகில இந்திய வானொலியில் ஆங்கில செய்தி ஒலிபரப்பிற்கான நேரத்தை மாற்றி இந்தி செய்தி ஒலிபரப்பிற்கு முன்னதாக நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை எதிர்த்து நாம் மத்திய அரசுக்கு எல்லவோவோ சொல்லியும் அவர்கள் நம்முடைய எண்ணத்தை, உணர்வை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும் நான் அகில தொடர்ந்து முயற்சி செய்து வருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமான இந்த நேர மாற்றத்திலே கூட மத்திய அரசு இப்படி பிடிவாதம் காட்டினால் எங்கே இருந்து ஒற்றுமை ஏற்படும்? அதைக் கொஞ்சம் வலியுறுத்திக் கேட்டால் உடனே திராவிட நாடு கேட்கிறீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். திராவிட நாடு கேட்கிறீர்கள் என்று பிரட்டுவது போல காங்கிரஸ் தரப்பினர்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [11th March 1969]

கேட்பதால் உடனே நாங்கள் ஒன்றும் பயந்துவிட மாட்டோம் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் காங்கிரஸ் தரப்பினர்.

5-15
p.m. திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அகில இந்திய ரேடியோவில் 8 மணிக்கு வாசிக்கப்பட்ட ஆங்கிலச் செய்தியை 8¼ மணிக்கு மாற்றி, இந்தி செய்தியை 8 மணிக்கு வாசிக்கிறார்கள். ஆங்கிலச் செய்தியில் நேரம் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு தான். நேரம் மாறி இருப்பதாலே உங்களுக்கு என்ன நஷ்டம் என்று தான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன் : அதே கேள்வியைத் தான் கனம் உறுப்பினர் அவர்களைப் பார்த்து கேட்க விரும்புகிறேன். இதனால் உங்களுக்கு என்ன லாபம் என்று தான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆங்கிலச் செய்தியும் இருக்கிறது. அதோடு இப்போது புதிதாக 15 நிமிஷத்திற்கு இந்தியிலும் செய்தி ஒலிபரப்பப்படுகிறது. அவ்வளவு தானே. புதிதாக இந்தி இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. என். வி. நடராசன் : நடைபெற்ற மாற்றம் பற்றி தான் கேள்வியே ஒழிய ஒலிபரப்பப்படும் மொழி பற்றியில்லை. இந்தி ஒலி பரப்பே வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தை எடுத்து இந்திக்குக் கொடுப்பது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இது வம்பச் சண்டையல்லவா? வலுச் சண்டையல்லவா? இதைப்பற்றிக் கேட்டால் குற்றமா? எனவேதான் சொல்லுகிறேன். இப்படிப்பட்ட போக்கிலே தேச ஒற்றுமை நாட்டிலே நிலைபெறாது. இதை காங்கிரஸ்காரர்கள் மனதிலே நன்றாக நிலைநிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாம் நம்முடைய உரிமையைக் கேட்டால் அதற்குப் பெயர் திராவிட நாடா? அது திராவிட நாடாகவும் இருக்கலாம். வேறு நாடாகவும் இருக்கலாம் அல்லது உரிமை கேட்கிற நாடாகவும் இருக்கலாம். ஆத்திரப்படுவதிலே என்ன லாபம்? நாங்கள் மறந்து இருப்பதைக் கூட நீங்கள் தான் நினைவுபடுத்துகிறீர்கள். எனவே தமிழ்நாட்டில் உள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீங்களாவது இப்படிப்பட்ட பொதுவான பிரச்சனைகளில் ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டும் என்றால், மத்திய அரசுக்குத் தகுந்த யோசனை சொல்ல வேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் கடந்த 3 ஆண்டுகாலமாக ஒரு மாபெரும் இயக்கத்தை மொழிப் பிரச்சனைக்காக நடத்தி இன்றைக்கு கடுக அரசு தீர்வு கண்டிருக்கும்போது வீணான குறுக்கீடு ஏன் என்று மத்திய அரசை இங்குள்ள காங்கிரசார் கண்டித்திருந்தால், உங்களை நாங்கள் எவ்வளவோ பாராட்டி இருக்க முடியும். அதற்கு பதிலாக நீங்கள் மனச் சாட்சிக்கு விரோதமாக எங்களிடம் வாதிடுவது சரியல்ல. அருள் கூர்ந்து நமது பெரியவர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் கூட குறித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்—

[திரு. என். வி. நடராசன்] [11th March 1969]

மத்திய அரசில் பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து மற்றும் அந்நிய நாட்டு உறவு ஆகிய இப்படிப்பட்ட 3, 4 இலாக்காக்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மற்ற எல்லா இலாக்காக்களையும், அதிகாரங்களையும் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து தரத்தான் வேண்டும். அப்படி பகிர்ந்து தரும்படியான நல்ல நாள் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை யாரும் தடுக்க முடியாது. அது திராவிட நாடாகவும் இருக்கலாம், வேறு எந்த பெயராகவும் இருக்கலாம். ஆனால் மத்திய அரசிடம் அதிகாரங்களையெல்லாம் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து தருகின்ற நாள் நெருங்கிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாகத் தான் நான் மிகப் பணிவோடும் அடக்கத்தோடும் இந்த மன்றத்திலே கூறிக் கொள்ளுவேன், நடந்து முடிந்த புதுவை மாநில இடைத் தேர்தலில் புதுவை மாநில மக்கள் மத்திய அரசின் தடையீட்டை, அதன் ஆதிக்கத்தை, குறுக்கீட்டை விரும்பவில்லை என்பதை தெளிவுபடுத்தி தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். கழக அரசை அமைப்பதற்கு துணைநின்றிருக்கிறார்கள். மக்கள் தீர்ப்பு மகேசன் தீர்ப்பு என்ற வகையிலே நாம் அதை மதித்தாக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே விவசாயத் துறைக்கு பாதுகாப்பு அல்லது சலுகைகள் எவ்வளவு தர வேண்டுமோ அவ்வளவையும் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் டெல்லி அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? காலஞ்சென்ற பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சீனப் படையெடுப்பின் போதும் பாகிஸ்தான் படையெடுப்பின் போதும் 'ஜெய் கிசான்; ஜெய் ஜவான்' என்று சொன்னார். அவர்கள் சொன்ன தத்துவத்தை இந்திய அரசு கடைப்பிடித்திருக்கிறதா? ஜெய் கிசான், ஜெய் ஜவான் என்றார்கள். ஆனால் இரானுவத் துறைக்குத்தான் நிறைய செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் கிசானுக்கு அதாவது விவசாயத் துறைக்கு நமது மாநில அரசு உதவி செய்தால் அதற்கு மாறாக மத்திய அரசு வரி போடுகிறது. ரசாயன உத்திற்கு இன்றைய தினம் வரிபோட்டிருக்கிறார்கள். இது நியாயமா? இங்கே எங்களைப் பார்த்து விவசாயத்துறைக்கு என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கிறவர்கள் அங்கே மொரார்ஜி தேசாயைப் பார்த்து கொஞ்சம் முறைத்துக் கேட்டால் அல்லது நிமிர்ந்து கேட்டால் இந்த நாட்டு விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு நன்மை செய்ததாக இருக்கும். விவசாயத் துறையானாலும் கல்வித் துறையானாலும் வேறு எந்தத் துறையானாலும் சரி, இன்றைய தினம் இங்கே ஒரு அமைச்சர், மத்தியிலே ஒரு அமைச்சர், என்று இருந்து கொண்டு நாம் செய்யும் முன்னேற்றகரமான காரியங்களைக் கூட தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மத்திய சர்க்கார் குறுக்கே இருக்கும்வரை இந்த நாட்டின் முன்னேற்றம் தட்டுத்தடங்கவின்றி நடைபெறுமா? மத்திய அரசு நமது மாநில மக்கள் மீது போட்டுள்ள வரிகளை மத்திய அரசின் நிதியமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[11th March 1969]

இங்கே இப்படிப் பேசும்போது கனம் உறுப்பினர் எத்திராஜுலு அவர்கள் “நீங்கள் 5 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு நிலவரி ரத்து செய்வோம் என்று சொன்னீர்களே, சொன்னபடி செய்தீர்களா?” என்று கேட்டார். நான் இப்படிக்கேட்பதற்காக அவர் கோபப் படக்கூடாது. 20 ஆண்டுக் காலமாக நில வரியை ஒழிப்போம் என்று முழுக்கமிட்டீர்களே எத்தனையோ கூட்டங்களில் பேசினீர்களே. கரங்கிரஸ் மாநாடுகளில் எல்லாம் தீர்மானம் போட்டீர்களே. அப்படி இருந்தும் 20 ஆண்டுகளில் நில வரியை ஒழித்தீர்களா? நாங்கள் வந்த உடனே புஞ்சை நில வரியை அகற்றினோம். மற்றும் நஞ்சை நிலங்களுக்கான நில வரியை ஒழிக்க இருக்கிறோம். இதற்குள் 5 ஆண்டு முடிந்துவிடவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி இதோடு முடிந்துவிடப் போவதுமில்லை. எனவே தான் சொல்லுகிறேன், எங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது, 20 ஆண்டுகளாக நாம் ஆட்சியிலே இருந்தோமே, அப்போது நாம் என்ன செய்தோம் என்று கங்கிரஸ் தரப்பினர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி வைக்கவில்லை என்றால், அது ஆட்சியிலே அமராது என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். எனவே ஏழை எளிய மக்களுக்கும் விவசாயத் துறைக்கும் அண்ணா ஆட்சி செய்த நிலை முன்னேற்றக் காரியங் களுக்குக் கூட மத்திய அரசு தன்னுடைய அதிகார ஆதிக்கத்தால் குறுக்கே நிற்பது நியாயமல்ல. அந்த போக்கிலே எதிர்த்துப் பேச வேண்டும் காங்கிரஸ் தரப்பினர்.

அதே போல, திட்டமிடுவதை எடுத்துக் கொண்டாலும், இன்றைய தினம் மாநிலங்களின் உரிமை மதிக்கப்படுவதில்லை. இன்றைக்கு நாம் ஒரு திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்தால், அதை அவர்கள் (மத்திய சர்க்கார்) பார்த்து விலக்கிவிடுவது அல்லது வேறு மாதிரியாக மாற்றிக் கொடுப்பது என்று இருக்கிறது. எனவே நம்முடைய அரசே ஒரு பிளானிங் கமிஷனை நியமித்து, அந்தக் குழுவே நம் நாட்டுக்குத் தேவையான திட்டங்களை வகுத்து செயல்படுத்தக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் மாநில அரசின் திட்டங்களை மத்திய அரசு தன் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அதில் நமக்கு மீறிய திறமை அவர்களிடம் இருந்தால், நமக்கு யோசனை சொல்ல வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் மாநில அரசுகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கும் வகையில், மாறினால் தான், நம்முடைய மாநிலம் தொழில் துறையில் நிரந்தரமாக முன்னேறும். நான் மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் கோரும் போது, காங்கிரஸ் தரப்பில் உள்ளவர்களுக்கு ஒன்றைக் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் அதிக அதிகாரம் கோருவதை தவறாக நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது. மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையே நல்லுறவு நீடிக்கவேண்டு மென்றால், மாற்றம் ஏற்பட்டாக வேண்டும். அதே நேரத்தில் இன்னும் ஒன்றையும் சொல்லிக்கொள்ளுவேன். அந்நியர்கள் நம் நாட்டைக் கைப்பற்ற எந்த நேரத்தில் எந்த முறையில் ஆக்கிரமிப்பு நடத்தினாலும் அதை, எதிர்த்து திராவிட

11th March 1969]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அனைவரும் நாட்டைக் காப்பதிலே எங்கள் உயிரையும் அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த வகையிலே காங்கிரஸ்காரர்களைவிட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் தூய்மையான உள்ளம் கொண்டவர்கள் என்றுகூட நான் திடமாகக் கூறிக்கொள்ளுவேன். இப்படி மாநிலத்திற்கு அதிக உரிமை கேட்டால், உடனே அது திராவிட நாடு கோரிக்கை அல்லவா என்று மிரட்டினால் நான் சொல்லுவேன் அது திராவிட நாடோ அல்லது எந்தப் பெயராலோ உரிமைகளைப் பெற்றே தீருவோம். இப்படியெல்லாம் காங்கிரசார் கேள்வி கேட்டு மாநிலத்தினுடைய உரிமைகளையும் எங்களையும் அடக்குவதற்கு முனைய வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் அல்லாத ஆட்சி இருந்தாலும் இன்றைய தினம் இந்த ஆட்சிதான் இத்தியாவுக்கே ஒரு வழி காட்டியாக அமையப்பெற்றிருக்கிறது. ரிசர்வு பேங்கில் மாநிலங்கள் அதிகமாக ஒவர்டிராப்டு பெறுவது கூடாது என்று இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் மாநிலங்களில் கூட இன்னும் ஒவர் டிராப்டு ரிசர்வு பேங்கில் வாங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், எந்த அளவுக்குக் குறைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்துக் கொண்டே வருகிறது. மத்திய அரசோடு நல்ல உறவு முறையை வளர்க்க வேண்டும் என்பதில் உள்ளத் தூய்மையோடு நாங்கள் இருப்பதால்தான், இதைச் செய்கிறோமே தவிர, மற்றபடி மத்திய அரசுக்கு மாறுபட்டு நடக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால், இவ்வித பரந்த மனப்பான்மையுடன் நாங்கள் நடந்து வருவோமா? காங்கிரஸ் தரப்பினர் நிதானமாக சிந்திக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. முதல்வர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு இந்த மாநில அரசின் உறவு நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று மனமார விரும்புகிறார்கள். ஆனால் உரிமைகள் பெற முடியும்போது மத்திய அரசிடம் கேட்டால் அதற்கு வேறு விதமாக காங்கிரசார் வியாக்கியானம் பேசுவது சரியாகாது. அது இந்த மாநிலத்திற்கே பெரிய தீங்கு செய்வதாகத்தான் முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய அரசு பல்வேறு துறைகளில் நல்ல முன்னேற்றகரமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்றாலும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னை வால்டாக்ஸ் ரோடில் சாதாரணமாக மக்கள் நடப்பதற்கே முடியாத நிலை இருந்துவந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அங்கு ஏராளமான லாரிகளும், பஸ்களும் இன்னும் பல்வேறு விதமான வண்டிகளும் மிகுந்து இருக்கின்றன. அப்பகுதியில் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் நிறைய வசிக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் பேசின் பிரிட்ஜ் ரயில்வே நிலையத்திற்குப் பக்கத்தில் 3 பாலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 3 பாலங்களும் மிகக் குறுகிய பாலங்களாக இருப்பதால், அந்தப் பாலங்கள் மீது

[திரு. என். வி. நடராசன்] [11th March 1969]

போக்குவரத்து நெருக்கடி அதிகமாகி கடந்த ஓராண்டாக எல்லா வண்டிக்கும் வால்டாக்ஸ் ரோடு பக்கமே திருப்பிவிடப்பட்டு வருகிறது. இதனால் விபத்துக்களும் நெரிசல்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே அந்தப் பாலத்தை உடனடியாக விரிவுபடுத்த வேண்டும். இதை விரிவுபடுத்தாத காரணத்தால், தங்கசாலைவீருந்து புறப்படும் பஸ், லாரி, வண்டிகள் எல்லாம் வால்டாக்ஸ் ரோடுக்கு வந்து யாலை கவுனி போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கம் போக வேண்டும். போகும் வண்டிகள், வரும் வண்டிகள் எல்லாம் அந்த ரோடு வழியாகவே போக்குவரத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருப்பதால், காரில் போகிறவர்களும், நடந்து செல்கிறவர்களும் அந்த இடத்தைக் கடந்தால் ஒரு பெரிய ஆபத்திலிருந்து விடுபட்டது போல் எண்ணுகிறார்கள். அந்தப் பாலத்தை விரிவுபடுத்தும் பணியினை அரசு விரைவில் முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதேபோல பிராட்வே பஸ் ஸ்டேன்ட். சென்னையினுடைய நல்ல அழகையும் அதன் சிறப்பையும் பார்க்கும்போது, பிராட்வே பஸ் ஸ்டேன்ட் திருஷ்டி பரிகாரம்போல இருக்கிறது. சுகாதாரத்திற்கு மட்டுமல்ல, எல்லா வகையிலும் அது மிக அவல நிலையில் இருக்கிறது. சென்னை நகரத்திற்கு இது திருஷ்டிப் பரிகாரமாக அமைந்திருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு விரைவில் அதைத் திருத்தி அமைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், நமது தமிழ் நாடு கண்டுள்ள முன்னேற்றம் போல் மற்ற மாநிலங்களில் இல்லை. நான் ஒரு சர்ச்சைக்குப் போகவில்லை. தமிழ் நாடு என்ற பெயர் மாற்றத்திற்காக நாங்கள் போராடினோம். நீங்களா செய்தீர்கள் என்று காங்கிரஸ் கட்சி தரப்பில் பேசி வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது உண்மையை ஒப்புக் கொண்டார்களா? சொன்னதற்கு நன்றி. விலைவாசியைக் குறைத்திருக்கிறது கழக அரசு. அதைக் கண்டு காங்கிரஸ் தரப்பில் ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்படவில்லை. கழகச் சிறகு பெருமையும், புகழும், ஆதரவும் ஏற்பட்டு வருகிறதேயென்று அங்கலாய்ந்து படி அரிசித் திட்டம் தோல்வியடைந்துவிட்டது என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் என்று காங்கிரஸ் தரப்பினர் கூறுகின்றனர். எவ்வளவு நல்ல எண்ணம் அவர்களுக்கு? படி அரிசி வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு எங்களுக்குப் பைத்தியமா பிடித்திருக்கிறது. இதர மாவட்டங் களுக்கும் வழங்குகிற அளவுக்கு நிலைமை மாறுகிறபோது, இந்த அரசு வழங்கத்தான் செய்யும், எப்படியாகிலும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால், பிறகு காங்கிரஸ் மேடைக்கு ஒரு சரக்குக் கிடைத்தது என்று படி அரிசித் திட்டம் தீர்ந்தது என்று பிரசாரம் செய்யலாம் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டாம். அண்ணாவிடம் பயின்றவர்கள். நாங்கள். நாங்கள் எங்களை

[திரு. என். வி. நடராசன்] [11th March 1969]

உருவாக்கியவர் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவோம். ஆகவே நாங்கள் செய்துள்ள நல்ல காரியங்களை நீங்கள் எதிர்த்து வருவதை மக்கள் கூர்ந்து கவனித்துத்தான் வருகிறார்கள்.

அதே போல் நமது அரசு இன்னும் வருவாய் சம்பாதிக்கக் கூடிய பல திட்டங்களை மேற்கொள்ள இருக்கிறது. இருந்தாலும் எனது எண்ணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கார் இன்ஷூரன்ஸ் பண்ணும் திட்டம் தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்தி வருகின்றனர். இந்த கார் இன்ஷூரன்ஸ் பணியினை சர்க்காரே மேற்கொண்டால் ஆண்டு தீண்டுக்கு 5 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். இப்பொழுது இந்த 5 கோடி ரூபாய் தனிப்பட்டவருக்கு லாபமாகப் போகிறது. இந்த 5 கோடி ரூபாயும் சர்க்காருக்கே சேர்ந்தால் இன்னும் பல முன்னேற்றங்களைச் செய்ய முடியும். எனவே கார் இன்ஷூரன்ஸ் பணியினை சர்க்கார் மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டு அதற்கான பரிசீலனையில் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு திருமணம் செய்வதற்குப் பணம் கடனாகக் கொடுத்து உதவ கழக அரசு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறது. கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்குப் பரிசு அளிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்தக் கலப்புத் திருமணங்கள் நாளடைவில் அதிகமாகி ஜாதியற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க கழக அரசு முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அந்தக் குடும்பங்களுக்கு சர்க்கார் பணிகளில் சலுகை அளிக்க வேண்டும். பிற்பட்ட குடும்பங்களுக்கு இது முக்கியமாகத் தேவை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக நிதி நிலை அறிக்கை ஏழை எளியவர்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்கக் கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டை மார்க்சு மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து இன்று 11-ம் தேதி வரையில் இரவு இரண்டு, மூன்று மணி வரையில் படித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். படித்ததின் காரணமாக உடல் நலிவு ஏற்பட்டதே தவிர, இந்த அரசு சாதனையைப் பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை. பக்தவத்சலம் அவர்களும், காமராஜரும், சுப்பிரமணியமும் மந்திரியாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வரவு செலவுத் திட்டங்கள் 200 கோடி ரூபாயில் இருந்தன. இதிலே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், இருபது ஆண்டுகாலம் ஆட்சி செய்து 200 கோடி ரூபாயில் வரவு செலவுத் திட்டம் போட்டதை மாற்றி, இரண்டே ஆண்டுகளில் 280 கோடியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இது தான் அவர்களுடைய அற்புதமான சாதனை. பக்தவத்சலம் எட்டு ஆண்டுகள் ஆண்டிருந்தால், வேண்டுமானால் இந்த 80 கோடியை அதிகமாக்கிப்போட்டிருக்க முடியும். ஆனால் இரண்டே ஆண்டுகளில் வேறு யாராலும் சாதித்துக் காட்ட முடியாது. அதை இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சாதித்துக் காட்டி விட்டது. பக்தவத்சலம் எட்டு ஆண்டுகளில் செய்யக்கூடியதை

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [11th March 1969]

இரண்டே ஆண்டுகளில் சாதித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். இந்த 80 கோடி ரூபாய்க்கு எவ்வளவு அதிகமான தொழில்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது என்று பார்க்க வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் 'மொரார்ஜி தேசாய் வரி போட்டு விட்டார்; நாங்கள் வரியே போடாமல் ஆட்சி செய்கின்றோம்' என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னர் இரண்டு ஆண்டுகளில் பேசிய பேச்சை தயவுசெய்து படித்துப் பாருங்கள். வரி, வரி என்ற பேச்சேதான். இப்பொழுது பார்க்க வேண்டாமா? ஒரு பட்ஜெட்டை பற்றாக்குறையாகவோ ஸர்பலஸ் பட்ஜெட்டாகவோ போடுவதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. இது பெரிய சாதனை அல்ல. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டுக்கொண்டு போனால் தான் டெல்லியில் பணத்திற்குக் குரல் எழுப்பிக் கொண்டே இருக்கலாம் என்ற எண்ணம் என்று நினைக்கிறேன். நான் சென்ற ஆண்டு சொன்னேன். பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தால்தான் பணம் கேட்க முடியும் என்று சொன்னேன். எனது யோசனைப்படி நடந்திருக்கிறீர்கள் என்று கூட நினைக்கத் தோன்றுகிறது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து 20 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கிறீர்கள் எனக்குத் தெரிந்த அரசியல் நண்பர்களை விசாரித்ததில் 69 கோடி ரூபாய் தான் ராஜ்யங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதிலே ஒரு பங்கு பாபுலேஷன் பேஸிஸில் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற 20 கோடி ரூபாய் வருமா? இந்த நிலையில் ஒரு உண்மையான பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்க வேண்டும். அண்ணாதுரை அவர்கள் ஒவ்வொரு மேடையிலும் வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் 40 சதவீதம் வரியைக் குறைப்போம், 50 சதவீதம் வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக 40 சதவீதம் வரியைக் கூட்டியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். 200 கோடி இப்பொழுது 280 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. 100-க்கு 40 வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். 200 கோடிக்கு 80 கோடி அதிகரித்திருக்கிறார்கள். 'எங்கள் அண்ணன் கனவு கண்டபடி' இதோ பாருங்கள் என்று காட்டலாம். பக்தவத்சலம் 200 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டார். அதிலே 40 பெர்சன்ட் குறைக்கிறோம் என்று சொன்னால், 120 கோடி ரூபாயாக்கியிருந்தால், 'இதோ பாருங்கள்' என்று சொல்லலாம். அதற்குப் பதிலாக 280 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அப்படியும் பற்றாக்குறையில் இருக்கிறது. வரியே போட மாட்டோம் என்கிறீர்களா? அப்படியென்றால் இனிமேல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வரியே இல்லையா? அந்த உறுதிமொழியாவது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பார்களா? இந்த பட்ஜெட் உரையில் கூட ஒரு இடத்தில் மறைமுகமாகக் குறித்ததை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தாற்போல் 5, 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி வரப்போகிறது என்று. அம் என்பது போல் நிதியமைச்சர் அவர்களும் தலையை ஆட்டி விட்டார்கள்.

[11th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலையை ஆட்டுகிறேன் என்றால் அந்த மாதிரி உரையில் இருக்கிறது என்பதற்காக ஆட்டுகிறேன். வரி போடப் போகிறேன் என்பதற்காக ஆட்டவில்லை. அப்படி வரி போடுவதும் பாவம் அல்ல என்ற முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே திரு. பக்தவத்சலம் போட்ட வரிகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் வரி இருப்பதற்கு ஆட்டிய தலையும் அல்ல, வரி இராது என்பதற்காக ஆட்டிய தலையும் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆக நிச்சயமாக வரி போட்டு தான் தீரவேண்டும். நான் ஒன்றும் வரி போடுவதை எதிர்ப்பவன் அல்ல. வரி போடாமல் இருக்கிறவர்கள் தான் புண்பட சிலர்கள் என்று ஒப்புக்கொள்வதும் இல்லை. நான் ஒரு சின்ன ஜில்லா போர்டுக்கு தலைவராக இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறேன். நான் இருந்தபோது 1½ கோடி ரூபாய் தான் வருமானம். அந்த ஜில்லா போர்டு தலைவராக நான் தான் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிந்தவுடன், 6 மாதத்துக்கு முன்னால் போய் வரவுசெலவுக் கணக்கைப் பார்த்து மக்களுக்கு என்ன நன்மை செய்ய முடியும் என்று ஆராய்ந்தேன். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்ததில் 20 லட்சம் ரூபாய் இருந்தால் தான் பொதுமக்களுக்கு ஏதாவது செய்யமுடியும் என்ற நிலைமை இருந்தது. தைரியமாக 20 லட்ச ரூபாய்க்கு வரி போட்டேன். வரி போட்டு விட்டு, என்ன செய்கிறேன் என்று கூறினேனே அதைச் செய்தேன். வரி போடாமல் 'அதைச் செய்கிறேன், இதைச் செய்கிறேன்' என்று எமாற்றுகிற வேலை செய்யவில்லை. வரி போடாமல் ஆளுகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு 2½ கோடி ரூபாயாகவிருந்ததை 280 கோடிக்குக் கொண்டு வருவது என்பது நல்லதல்ல. ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்குக் கூட வரி போட வேண்டிய நிலை ஏற்படும்போது, வரி போடாமல் பட்ஜெட் போட்டோம் என்று சொல்லி விட்டு, புதிய வரி போடும்போது 'இதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்' என்றால் முகத்தில் அசடு வழிந்து கொண்டிருக்கும். வரி போடுவது தவறல்ல. அந்த வரி ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பது தான் கேள்வி. இதுவரை வரி போடாமல் அரசு நடத்தி இருக்கிறோம் என்று ஆளும் கட்சியிலுள்ள அத்தனை பேர்களும் கூறிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே. அது எப்படி என்று எனக்கு புரியவில்லை. முழுப் பூசணிக்காயை இலைச் சோற்றில் மறைத்த மாதிரிதான் இருக்கிறது.

திரு. சி. வி. இராசகோபால் : தலைவர் அவர்களே, அன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அத்தனை பேர்களும் கூறியிருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் அப்படிக்கூறவில்லை. எப்படி அத்தனை பேர்களும் என்று சொல்ல முடியும்?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : விவரம் தெரிந்தவர் ஒருவராவது அங்கே இருப்பதற்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

[11th March 1969]

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : வரிகளே போடவில்லை என்று சொல்லவில்லை there is no additional taxation என்று தான் சொல்லியிருக்கிறோம்.

5-30 திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : 2½ பெர்சன்ட் விற்பனை வரி
p.m. இருந்தது, ஆட்சிப் பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஏற்கும்போது. 2½ பெர்சன்ட் இருக்கும்போது 50 கோடி ரூபாய் வந்தது. பட்ஜெட் உரை மீது பேசும்போது முன்பே சொல்லி இருக்கிறேன். ½ பெர்சன்ட் கூட்டினால் 3 கோடி ரூபாய் அதிகம் வருமானம் வரும் என்று பழைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது ஆரம்ப கணிதம் படிக்கிற ஆரம்பப் பள்ளி மாணவனுக்குக் கூடப் புரியும். ஒரு பெர்சன்ட் வரி போட்டால் 22 கோடி, 2 பெர்சன்ட் வரி போட்டால் 44 கோடி, 2½ பெர்சன்ட் வரி போட்டால் 55 கோடி, 3 பெர்சன்ட் வரி போட்டால் 66 கோடி வரும் என்று. ஆகவே 11 கோடி ரூபாய் வரும்; 3 கோடி ரூபாய் என்று போட்டிருப்பது தவறு என்று சொன்னேன். நான் சொன்னபடி தான் வந்திருக்கிறது. 11 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கிறது. இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? அது போகட்டும். 12½ ஸ்டாண்டர்டு ஏசுக்குத்தான் விவசாய வருமான வரி போட்டோம். 7½ ஸ்டாண்டர்டு ஏசுக்கு போட்டிருக்கிறீர்கள். அதன் மூலமாக 5 லட்சம் ரூபாய் வருகிறது. இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? மின்சார வரி கூட்டப்படவில்லையா? இந்த மாமன்றத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். நான் இல்லாத நாட்களில் மாதம் 5½ ரூபாய்; நான் இருக்கும் நாட்களில் மாதம் 7½ ரூபாய்க்கு மேல் வந்ததில்லை. இப்போது 15 ரூபாய் ஏன் வருகிறது? இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? எனக்கு மட்டுமல்ல. மின்சாரம் உபயோகிக்கும் அனைவருக்கும் தெரியும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்ததை விடக் குறைவாக மின்சாரக் கட்டணம் கட்டுகிறவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா, கூறுங்கள். முன்பு இருந்ததை விட Double ஆகியிருக்கிறது. இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? கரும்பு மீது வரி போடவில்லையா? வெல்லத்தின் மீது வரி போடவில்லையா? இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? மோட்டார் வரி போடவில்லையா? புதிதாக சர்க்கார் வந்தவுடன் போடவில்லையா? இது முதலாளிகள் மீது போட்டதுதான்; நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். வரி போட்டார்களா இல்லையா என்பது தான் கேள்வி.

திரு. வி. தங்க பாண்டியன் : Tap the rich and pat the poor பணக்காரர்களிடமிருந்து எடுத்து ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது தானே முறை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : என் என்னமும் அதுதான். யாருக்குமே வரி போடவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு ஆர்ப்பாட்ட அரசியல் நடத்துகிறீர்களே அதைத் தான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். வரி போட்டிருக்கிறீர்கள் என்று கூறுகிறேனே தவிர, யாருக்குப் போட்டார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் குறை

[11th March 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

கூறவில்லை. காங்கிரஸ் அரசில் 20 ஆண்டுக் காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 கோடி ரூபாய் வீதம் 200 கோடி ரூபாய் தான் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் அவர்களால் போட முடியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இரண்டே ஆண்டுகளில் செய்த சாதனை தலைக்கு 20 ரூபாய் வீதம் அதிக வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரம் ஆதாரத்தோடு கூறிவிட்டேன்.

அடுத்து, உணவு நிலைமை. நிதியமைச்சர் போய் விட்டார். ஆனால் உணவு அமைச்சர் இருக்கிறார். சென்ற ஆண்டிலேயே பார்த்தேன், உணவு இலாகாவில் மேல் பார்வைக்குப் பெரிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் அமுலுக்கு வரும் என்று மனதில் மகிழ்ச்சியோடு இருந்தேன். விவசாய இலாகா அமைச்சருக்கு நிறைய அக்கறை இருக்கிறது என்று எண்ணினேன். இங்கே காட்டப்படுகிற திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுகின்றனவா என்ற சந்தேகங்கள் எழுந்தன. ஜில்லா லெவலில் உள்ள விவசாய இலாகா அதிகாரிகளைக் கலந்து பேசும்போது இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களைக் காட்டி எப்போது நிறைவேற்றப்போகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அவர்கள் சொன்ன பதில் : சட்டமன்றத்தில் நிறைவேறுவது சகஜம். அவைகளை அமுல் செய்வதற்கு ஸாங்ஷன் உத்தரவு வரவேண்டும். அதற்குப் பணம் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதனால் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் அமுல் செய்யப்படாமல் போயிருக்கலாம் என்று சந்தேகப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு விவசாயத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை செலவழிக்கப்படுமா அல்லது வேறு இனத்துக்கு மாற்றப் படுமா என்று சந்தேகப்படுகிறேன். அத்தோடு புதிய அமைச்சரவை பதவியேற்றவுடன் . . .

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : விவசாய இலாகாவில் என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், நிறைவேற்றாததற்குக் காரணம் என்ன என்று கண்டுபிடிக்கலாம்; அல்லது அந்தத் தொகை வேறு இனத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டதா என்பதையாவது கண்டுபிடிக்கலாம். அதனால் விவரம் தெரிந்தால், நலமாக இருக்கும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அந்த விவரங்களை எல்லாம் கொடுத்து கேள்வி மூலமாகப் போட்டிருக்கிறேன். விவரங்கள் கிடைத்தவுடன் நான் கேள்வி அனுப்பிவிட்டு அவைகளைத் தனியாக வைத்துவிடுகிறேன். அவைகளைக் கொண்டுவரவில்லை. அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறேன். ரிக்கார்டு இல்லாமல் போகிறபோக்கில் பேசுகிறவன் அல்ல நான். திட்டவட்டமாகத் தெரிந்து தான் கூறுகிறேன். ஆகையினால் இங்கே போடும் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். குறிப்பாக இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் திரு. ராயப்பாலை கமிஷனராக நியமித்து ஒரே ஆண்டில் உணவு நெருக்கடி அத்தனையையும் நாட்டை விட்டே ஓட்டப் போகிறோம் என்று உறுதியாகப் பேசினார்கள். அதுபற்றி 7 Column news எல்லாம்

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [11th March 1969]

போட்டார்கள். சில பத்திரிகைகளில் 14 Column கூட போட்டார்கள். Double seven column news இங்கே ஒருவர் இருப்பார்; அவர் எல்லாம் டபுள் டபுளாகப் போடுவார். அவரை எங்கள் பக்கத்தில் 14 காலம் நியூஸ்காரர் என்றே சொல்லுவோம். அந்தமாதிரி எல்லாம் நியூஸ் போட்டுக்கொண்டு இருந்தீர்களே; அது என்ன ஆயிற்று? அந்த ராயப்பா எங்கே, என்ன வேலை பார்க்கிறார்? அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? தி.மு.க. தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னார்கள். பருவமழை தவறும்போது, இயற்கை கெடுத்துவிட்டது என்று கூறிக்கொண்டு இருந்து விடாமல் மறைந்து கிடக்கும் நீர் வளத்தை உபயோகப்படுத்தும் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம், கடல் நீரை குடிநீராக்குவோம், சூரிய வெப்பத்தை விஞ்ஞான முறைப்படி பயன்படுத்த விரும்புகிறோம் என்று 1967 தேர்தல் அறிக்கையில் கூறினார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக இது வரை என்ன வேலை நடந்திருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இராயப்பா சென்றார், அவரைக் காணோம். பெரிய பெரிய திட்டங்களைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

திரு. கே. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில், இது வரை கொடுக்கப்பட்ட தேர்தல் அறிக்கைகளில் கூறப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டனவா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : 1972-ல் நான் நிதியமைச்சராக வருவேன். நண்பர் எதிர் கட்சியில் உட்காருவார். அவர் கேட்பார், நாங்கள் பதில் சொல்வோம். நண்பர் இப்போதே மறந்துபோய் நான் மந்திரி என்று நினைத்துக்கொண்டு என்னை கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். மேலும் “ஆற்றுப்பாசனம் முடியாத இடங்களில் நீறுற்று, மற்றும் ஆழ்க்கிணறுகளைக் கொண்டு இக்குறையைப் போக்க திட்டம் கண்டு செயலாற்ற விரும்புகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இதைப் போன்று நூற்றுக் கணக்கில் ஆட்சிக்கு வரமாட்டோம் என்று நினைத்துக் கொண்டு வாக்குறுதிகளாக அர்ச்சடித்துக் கொடுத்து பொதுமக்களிடம் விநியோகித்துவிட்டார்கள். இப்போது என்ன நிலை என்றால் இது ஊரெல்லாம் சிரிப்பாய் சிரித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். தி.மு.க. தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட வாக்குறுதிகளில் ஒன்றைக் கூட நிறைவேற்றவில்லையா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : என்? தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றம் செய்திருக்கிறீர்களே!

திரு. என். வி. நடராசன் : நிலவரியை எடுத்து இருக்கிறோமே. அதை ஏன் கூற மறுக்கிறீர்கள்?

[11th March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நிலவரியைப் பற்றி உங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் கூட “5 ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நிலவரியிலிருந்தும் அதனுடன் தொடர்புள்ள மற்ற வரிகளிலிருந்தும் விலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என்று கழகம் விரும்புகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். இதை நீங்கள் செய்யவில்லையே? இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன அல்லவா? வேண்டுமானால் நாங்கள் கேட்கிறோமே என்று “சும்மா செய்யப்போகிறோம் என்று தாராளமாகச் சொல்லுங்களேன்”.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தால் நாடெல்லாம் தேனும் பாலும் ஓடும் என்று நீங்கள் கூறினீர்களே, உங்கள் ஆட்சியில் பாலாற்றில் தண்ணீர் கூட ஓடவில்லையே, அதற்கு என்ன கூறுகிறீர்கள்?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : எனவே இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் இத்தனை ஆர்ப்பாட்டமான அரசியல் நடத்திவிட்டு இப்போது டெல்லியில் இருந்து 20 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி வேண்டும், ஒரு லட்சம் டன் உணவு தானியம் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறீர்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? உங்களுக்கு நான் ஒரு குறுக்கு வழியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உங்கள் சௌகர்யத்திற்காகத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, சபையில் ‘குறுக்கு’ வழி என்று பேசலாமா?

மிஸ்டர் சேர்மன் : குறுக்கு வழி என்று அவர் சொல்லுவதன் அர்த்தம் சுலபமான வழி என்பது தான். அதில் தவறில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : குறுக்கு வழி என்றால் உணவுப் பொருள்கள் ரயிலில் வருவது என்றாலும் காலம் பிடிக்கும். அதற்குப் பதிலாக சுலபமாக எரோப்ளேனிலேயே கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு நான் ஒரு நல்ல யோசனையைச் சொல்லுகிறேன். மத்திய சர்க்காரைப் பார்த்து ஒரு லட்சம் டன் அரிசி வேண்டும் என்று கேட்டு வாங்குவதை விட, சுலபமாக ஒன்றைச் செய்யலாம். நிதி அமைச்சர் அவர்களும் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் 4 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். 4 கோடி பேருக்கும் மத்தியானம் ஒரு 4 கோடி பிளேட் பிரியாணி, இரவு ஒரு 4 கோடி பிளேட் பிரியாணி—சைவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு எல்லாம் சைவ பிரியாணி—ஆக மொத்தம் 8 கோடி பிளேட் பிரியாணி ஒரு நாளைக்கு மத்திய சர்க்கார் அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டு அதை எரோப்ளேனிலேயே வீட்டுக்கு வீடு கொண்டு வந்து போட்டு விட்டால், தமிழ்நாட்டில் பஞ்சமே போய்விடும். டெல்லியிலிருந்து அமைச்சர்கள் இதைக் கேட்டு மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டும்.

[11th March 1969]

5.40 மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் காலம் சென்றால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களும் சொன்ன யோசனையைப் போல், வாரத்திற்கு ஒரு நாள் பட்டினி போட்டுவிடலாம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லப் போகிறாரே என்று எதிர்பார்த்தால் அவர் இப்படிச் கூறுகிறாரே!

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சரி, அரிசி தான் ஒரு லட்சம் டன் வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டுவிட்டார்கள். இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் தமிழ்நாட்டில் தண்ணீர் பஞ்சம் — குறிப்பாக குடி தண்ணீருக்குக் கூட பஞ்சமாகிவிட்டதே, அதற்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கஷ்டம் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அவர் குளித்தே 7 நாட்களாகி விட்டன என்று கேள்விப்பட்டேன். நாட்டிலே குளிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீருக்கும் வழி செய்தாக வேண்டும். கங்கையும் யமுனையும் வடநாட்டில் தான் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த 4 கோடி பேருக்கும் தலா நாள் ஒன்றுக்கு 10 காலன் தண்ணீர் வீதம் 40 கோடி காலன் தண்ணீர் மத்திய சர்க்காரே தர வேண்டும் என்றும் கேட்டிருக்கலாம். இதை எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டால் போதும். வடக்கே இருப்பவர்கள் இங்கே நாம் எல்லாம் நல்ல சோம்பேறிகள் என்று நினைப்பார்கள். ஆகவே 40 கோடி காலன் தண்ணீரையும் 8 கோடி பிளேட் பிரியானியையும் மத்திய சர்க்காரிலே இருந்து கேட்கலாம் என்கிற இந்த யோசனையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பாருங்கள், என்று தான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பக்கத்திலே ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். நான் கூட ஆதியில் சாத்தாரைச் சேர்ந்தவன்தான் சாத்தாரிலே இந்தப் பழமொழியைச் சொல்வார்கள். “வேற்றார் அரிசி, விறகு, கரி உண்டானால் சாத்தாருக்கு இல்லை சமம்” என்பார்கள். அது சாத்தாருக்கு மட்டும் என்ன விசேஷமோ தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டுக்கே விறகு, கரி, சாப்பாடு, தண்ணீர் இத்தனையும் வெளியூரி விருந்து வந்துவிட்டால், தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அத்தனைபேரும் சௌக்கியமாக வாழலாம்.

நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே பேசும் போது, உணவு விநியோகத்தின் காரணமாக, 8 கோடி ரூபாய் செலவு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது குடும்பக் கார்டு கிட்டம் இருக்கிற இடங்களில் 4 கோடியும் கோவை, சென்னை ஆகிய இடங்களுக்கு 4 கோடியும் ஆக மொத்தம் 8 கோடி செலவு என்று கூறி இருக்கிறார்கள். உண்மையில் படியரிசித் திட்டத்தில் 4 கோடி ரூபாய் தான் செலவு என்று கூறி இருக்கிறார்கள். நான் இதே மன்றத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தேன். அதில் ஒரு குவிண்டால் நெல்லை 43 ரூபாய்க்கு கொள்முதல் செய்து, 58 ரூபாய்க்கு விற்கிறீர்களே இதில் வருகிற லாபம் எங்கே போயிற்று என்று கேட்டேன். மதுரையில் எங்களுக்கு அரிசி வேண்டாம், நெல்லாகவே கொடுத்துவிடுங்கள் என்று பொதுமக்கள்

[11th March 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

கேட்டார்கள். அதன்படி நெல்லை கொடுத்தார்கள். கொடுக்கும் போது ஒரு கிலோ 58 பைசாவுக்கு விற்கார்கள். அதைப் பற்றி என்னுடைய கேள்வி திட்டவட்டமாக இருக்கிறது. ஒரு கிலோ நெல் கொள்முதல் விலை 43 பைசா. ஆனால் அதை விற்பதோ 58 பைசாவுக்கு என்றால், ஒரு கிலோவுக்கு 15 பைசா லாபம் இருக்கிறது. ஒரு கிலோவுக்கு 15 பைசா என்றால் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 15 ரூபாய் லாபம் வருகிறது. இதெல்லாம் எங்கே போகிறது? லட்சக் கணக்கான டன் நெல் இந்த விலைக்குக் கொள்முதல் செய்து, பொதுமக்களிடம் குவிண்டாலுக்கு 15 ரூபாய் லாபம் வரும் வகையில் விற்கிறபோது, பலகோடி ரூபாய்கள் சர்க்காருக்கு லாபம் வாத் தானே செய்யும். அதிலே Administrative expenditure கோடி ரூபாய் போனாலும் மற்றப் பணம் எல்லாம் என்ன ஆனது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரொம்பவும் விவரம் தெரிந்தவர் என்று தான் நான் இதுவரை கருதிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இப்போது அவர் பேசுவதைப் பார்த்தால் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. நான் சட்ட மன்றத்திலே சொன்னது அது அல்ல. படி அரிசி திட்டத் திற்காக ஆண்டுதோறும் சர்க்காருக்கு 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று பரவலாக வெளியில் பேசப்படுகிறது. அதைப் பற்றி குறிப்பிட்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் எந்த தஸ்தாவேஜி விருந்தாவது இது உண்மை என்று எடுத்துக்காட்ட முடியுமா என்று தான் கேட்டேன். உண்மையில் 8 கோடி ரூபாய் செலவு என்றால் அதில் படி அரிசி திட்டத்திற்காக மட்டும் 4 கோடி ரூபாய் தான் செலவாகிறது. “Food subsidy” -க்கு மொத்தம் 8 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. இந்த புட் சப்ஸிடியை நாம் மட்டும் கொடுக்கவில்லை. முன்னாலே ஆட்சியில் இருந்த திருவாளர் பக்தவத்சலம் அவர்களும் 4 கோடி ரூபாய் புட் சப்ஸிடி கொடுத்தார்கள். அதைச் சேர்த்துத்தான் சொன்னேன். கொள்முதல் விலையில் நெல்லுக்கு விலை 42 ரூபாய் என்று கொடுத்து அதற்கு மேல் விவசாயிக்கு 3 ரூபாய் மூட்டைக்குப் போனசாக கொடுத்து ஆக மொத்தம் விவசாயிக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு 45 ரூபாய் சேரும்படி கொடுத்து வருகிறோம். இப்படி 4 கோடி ரூபாய் விவசாயிக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு சேர்ந்து கோவை, சென்னை இன்னும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த புறநகர் பகுதிகளுக்குமாக தமிழ்நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 10-ல் ஒரு பங்கு ஜனத்தொகைக்கு படியரிசி அளிக்கும் திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது என்று தான் சொன்னேன். இதை விட்டுவிட்டு கொள்முதல் விலை இவ்வளவு, விற்கிற விலை இவ்வளவு. ஆகவே இத்தனை லட்சம் லாபம், இத்தனை கோடி லாபம் என்று பேசுவதில் நியாயமில்லை. கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போதே இதைத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். நண்பர் இராகவானந்தம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் பல செலவுகள் இருக்கின்றன. கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல் அப்படியே தானாகவே அரிசியாக மாறி விடுவதில்லை. தஞ்சையில்

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [11th March 1969]

பஸ் தொழிலைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக ஜாக்கிரதையாக இன்னொரு அமைச்சர் மீது தள்ளிவிட்டுத் தப்பித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களின் பஸ்ஸில் 10, 15 தடவை பிரயாணம் செய்திருக்கிறேன். பிரயாணம் செய்த போது எல்லாம், அந்த பஸ்கள் ஒரு நாளுக்கு 50 மைல்களுக்கு மேல் ஓடியதே கிடையாது. 50 மைல்கள் ஓடியவுடன் படுத்துக் கொள்ளும். படுத்தால் எழுந்திருக்காது. அதிகமாகப் போனால் 100 மைல்தான் ஓடும். போகாத தூரத்திற்குள்ளே மீதி சார்ஜை கொடுத்து விடுங்கள் என்றால் கொடுப்பது இல்லை.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : In the present arrangement, refund is given on the spot.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த 7-11-1968-ம் தேதி மதுரையிலிருந்து சென்னைக்கு வந்த போது வழியில் பஸ் நின்று விட்டது. வேறு பஸ்ஸில் போக சார்ஜ் ரூ. 1.25, அதைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அடுத்த பஸ் வரும்போது ஏற்றி விடுவீர்களா என்று கேட்டேன். ஆனால் அடுத்த பஸ் புல் (Full) ஆக வந்தது. ஆகவே கையைவிட்டுப் பணம் கொடுத்துத் தனியார் பஸ்ஸில் வந்தேன். டிக்கெட் இதோ இருக்கிறது. என்னுடைய பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு முறை சென்னையை நெருங்கும் போது பார்த்தேன். 10, 12 பஸ்கள் வரிசையாக நின்று கொண்டு இருந்தன. சென்னையை நெருங்கும்போது எல்லாம் படுத்துக் கொள்ளும் போல் இருக்கிறது. இந்த 4, 5 மாதத்திற்குள் மதுரை-சென்னை வழியில் 10, 12 பஸ்கள் நின்று இருந்தன. சர்க்கார் பஸ் என்றால் ஓடாது என்ற முடிவுக்கு மக்கள் வந்து விட்டார்கள்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நீங்கள் காயலான் கடைக்குப் போகிற பஸ்களெத்தான் ஒப்படைத்திருக்கிறீர்கள். அதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அறிக்கை 31-3-1969-க்குள் வரும். அதற்குப் பிறகு A-1 பஸ்கள் வரும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இங்கே உள்ள பஸ்கள் அத்தனையும் மாற்றியாகவேண்டும். புதிய பஸ்கள் 1,500 போடுவதென்றால் ரூ. 15 கோடிக்கு மேல் செலவிடவேண்டும். இவை எல்லாம் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் அறிக்கையில் காணப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது நின்று விட்டனவாகச் சொல்லப்பட்ட பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஸ்கள் தானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த சர்க்கார் பஸ்கள்தான் நின்று போனதெல்லாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்பொழுது நிச்சயமாக இந்த சர்க்கார் வந்த பிறகு, 75 மைல்களுக்கு மேல் வழியுள்ள

11th March 1969] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பஸ்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனவே தவிர, இந்த பஸ்கள் அல்ல. இவைகள் ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : 75 மைலுக்கு மேல் ஓடுவதில்லை என்று தான் சொல்கிறேன். அதற்கு மேல் ஓட முடியவில்லை.

திரு. கே. எஸ். மணி : நான் நாகப்பட்டினத்திலிருந்தும் தஞ்சாவூரிலிருந்தும் வருகிறேன். இது வரையில் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கணக்குப் பார்த்தால் புரியும். நீங்கள் வைத்திருக்கும் பஸ் தொழிலில் லெப்தி காணப் போகிறோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தது தவறாகவிட்டது. உங்களுக்குத் தோல்விதான் ஏற்பட்டது. 5.50 p.m.

திரு. சி. வி. இராஜகோபால் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், தாங்கள் சொல்லும் போது, 'பஸ் படுத்துவிட்டது' 'பஸ் படுத்து விட்டது' என்று சொன்னார்கள், படுப்பது எல்லாம் ஆடு மாடுகள்தான். பஸ் படுக்காது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : வைத்தியத் துறையிலும் இந்த அரசு வெற்றி கண்டதாகச் சொல்ல முடியாது. குறிப்பாக மெடிகல் ரேஞ்சு இல்லை. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு என்று ஒரு பிரிக்கா இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த கிராமத்தின் எல்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மெடிகலுக்கு ஒரு ரேஞ்சு என்று கிடையாது. இத்தனை ஜனத்தொகைக்கு இவ்வளவு ஆஸ்பத்திரி என்று இருக்க வேண்டும். எத்தனைபேர் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு, 10 மைல் தூரத்திற்கு ஆஸ்பத்திரி இல்லை. இதைப் பரிசீலனை செய்து திட்டம் வகுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : 10,000 மக்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் என்ற அளவில் இருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை எதிர்த்து அதிகமாகப் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு ரூபாய் ஆயிரம் பரிசு தருகிறோம் என்று சொன்ன ஆசாமி இப்பொழுது மந்திரியாக இருக்கிறார். அவர் அந்தக் கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டாரா என்று சட்ட மன்றத்தில் சொல்ல வேண்டும். இன்னமும் பிரசாரம் நடக்கிறது போல் தோன்றுகிறது. ஒரு பயங்கரமான படம், அதில் அரிவாள், கத்தி எல்லாம் போட்டுக் காட்டியவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அடுத்து நமது மெடிகல் காலேஜில் ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை நிலை நாட்டி இருக்கிறோம். ஆங்கிலம் அதிகமாகப் படிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், 1937-38-ல் ராஜாஜி அவர்கள் சென்னை மெடிகல் காலேஜில் ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களை பிரின்ஸ்பாலாக நியமிக்கத் திட்டமிட்டார். அப்பொழுது சீப்

[11th March 1969]

செக்ரட்டரியாக இருந்த Brackenburg துரை, இந்தியர் ஒருவரை அந்தக் காலேஜ் பிரின்ஸ்பால் பதவிக்குப் போட முடியுமா என்று கேட்டார். அந்த எதிர்ப்பை எல்லாம் உதறிவிட்டு ராஜாஜி அவர்கள் ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களை நியமித்தார். அவ்வளவு முதல் தரமான கல்லூரி அது. இப்பொழுது யாரையோ Dean ஆக நியமித்திருக்கிறார்கள். அவரைப் பற்றி மூன்று பக்கம் டைப் அடித்து புகார் பெட்டிஷன் வந்திருக்கிறது.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அவர் மதுரை மாவட்டத்தில் டி.எம்.ஓவாக இருந்தவர், பெரிய சர்ஜன். மேலும் 20 ஆண்டுகாலம் இரயில்வே நிர்வாகத்தில் இருந்திருக்கிறார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : எனக்கு வந்த தகவல் முழுக்க முழுக்க ஸர்விலேயே இருந்ததாகவும், அவர் மீது குற்றச் சாட்டுகள் எழும்பியதாகவும், உடனே இரயில்வேயை விட்டு விட்டுப்போனதாகவும் கூறப்படுகிறது. முறைப்படி ஒருவர் வரவேண்டியதுபோய், இவருக்கு மேலே உள்ளவர்கள் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்கள் பலர் இருக்க, அவர்களைத் தள்ளிவிட்டு, இவரை நியமித்து விட்டார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டு பலமாகக் கல்வி இலாக்காவில் வருகிறது. இதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நியமனம் தவறாக இருந்தால் பரிசீலனை செய்து அந்த அடிப்படையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மீனாட்சி இருப்பவர்களுக்கு பலனினம் ஏற்படாமல் இருத்தல் வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். மீண்டும் தவறாமல் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் போன்றவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அத்தகையதொரு இடத்திற்கு நியமிக்கப்படவேண்டியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும்.

அட்வகேட் ஜெனரலாக இருந்தவர் ஜட்ஜாகப் போய்விட்டார். அந்த ஸ்தானம் நிரப்பப்படவில்லை. அதற்கு பப்ளிக் பிராசிகுடராக இருந்து ஒரு ஜூனியர் லாயர் அதை அடிஷனல் சர்ஜாகச் சேர்த்துப் பார்க்கிறார். இது தவறு என்று வழக்கறிஞர் வட்டாரம் ஸ்திராவம் கூறுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சரியான விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு பேச வேண்டும். பப்ளிக் பிராசிகுடரை ஒரு ஜூனியர் என்று பேசுவது அகேவலம். பப்ளிக் பிராசிகுடருக்கு 'இன் சார்ஜ்' கொடுக்கலாமா என்பது வேறு. 1865-ம் ஆண்டிலிருந்து பப்ளிக் பிராசிகுடருக்கு 'இன் சார்ஜ்' கொடுக்கிற பழக்கம் (Precedent) இருக்கிறது. அதன்படி கொடுத்திருக்கிறோம். தனிப்பட்ட ஒருரைப்பற்றி இழிவாகப் பேசுவது கூடாது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : In-charge தான் கொடுத்திருக்கிறோம். என்றார்கள். அவரையேதான் நியமிக்கப் போகிறார்கள். அதனால் தான், உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய

11th March 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

நியமனம் செய்யாமல் இருக்கிறது என்றார்கள். இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதிலிருந்து அவரை அட்வகேட் ஜெனரலாக நியமிக்கப் போவதில்லை என்பது உறுதியாகிவிட்டது. அதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களாக ஊகித்துக் கொண்டால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மூடிய மில்களைத் திறப்பதிலே இந்த அரசு மிகவும் காலதாமதம் செய்கிறது. மகாராஷ்டிரத்தில் பல மில்கள் மூடி திறக்கப்பட்டு ஓடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. நஷ்டத்தில்தான் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்து அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நஷ்டமோ லாபமோ அங்கே ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. இங்கே இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எனக்கு ஐ.என்.டி.யு.சி-யிலிருந்து வந்த கடிதத்தில் மனம் வருந்தி எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு புதிய பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு 15 லட்ச ரூபாய். அதே தொகை தான் 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைக்கு முட்டுக் கட்டையாக இருக்கிற பிரச்சனைக்கும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கி அந்தக் கார்ப்பொரேஷன் மகாராஷ்டிரத்தில் எப்படி நடக்கிறது என்று பார்த்து அதைப் போன்று இங்கேயும் நடத்துவதற்கு ரூபற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பஞ்சத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அமைச்சர்கள் வட ஆற்காட்டிலும் செங்கற்பட்டிலும்தான் பஞ்சம் என்று கூறுகிறார்கள். மாநிலத்தில் வேறு எங்கும் பஞ்சம் இல்லையா? வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் மட்டும் தான் பஞ்சம் என்று சொல்லி விட்டு, மத்திய சர்க்காரிடம் 10 கோடி ரூபாய் உதவிப் பணம் கேட்டால், 'இரண்டு ஜில்லாக்களில் தானே பஞ்சம் என்று கூறுகிறீர்கள்; அதிகப் பணம் தரமாட்டோம்' என்று சொல்லி விடுவார்கள். ஆகவே, 'தமிழ்நாடு முழுவதும் பஞ்சம்' என்று கூறுங்கள். பஞ்சம் இல்லை என்று நிதியமைச்சர் ஏன் மறுக்க வேண்டும்? பட்டுப்பாய் விரித்ததுபோல் நெற்பயிர்கள் பூத்துக் குலுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உண்மையை மறைத்துப் பேச அவ்வளவு தைரியம் எனக்கு வரவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : 1,100 சதுரமைல் விஸ்தீர்ணத்தில், 5 லட்சம் ஏக்கர் விஸ்தீர்ணத்தில், 10 ஆயிரம் ஏக்கரில் விளைந்ததை வைத்துக் கொண்டு வாழமுடியுமா என்று சட்டமன்றத்திலேயே கூறியிருக்கிறேன். மொத்தம் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் விளைந்திருக்கிறது. பாக்கி 490,000 ஏக்கரிலும் பயிர் காய்ந்து விட்டது. 4 லட்சம் பேர்கள் வாழ வேண்டும். அந்தத் தாலுகாவில் முழுவதும் பஞ்சம். இதை எல்லாம் நன்றாக ஞாபகம்

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [11th March 1969]

வைத்துக் கொண்டு மத்திய சர்க்காரை அணுக வேண்டும். இதைப் போன்ற நிலை 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் வந்திருக்கிறது. அப்போது விவசாயிகளைக் கடன் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக கடன் ஒத்தி வைப்பு மசோதா கூட கொண்டு வந்தார்கள். உழுது கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் மது கோர்ட்டில் தாவா கொண்டு வர முடியாது. அந்தமாதிரி மசோதா கொண்டு வந்தால் கூட நல்லது. அந்த மாதிரி ஒத்தி வைப்பு மசோதா கொண்டு வர வேண்டும் என்று நிதியமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அசெம்பிளி ஹாஸ்டல் பற்றிக் கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. படுமோசமான நிர்வாகம். 200 அங்கத்தினர்களுக்கு வசதி பண்ணிக் கொடுக்க முடியாமல், இவர்கள் வேறு எதைச் செய்ய முடியும்? ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள், “கூரை மேலே ஏறி கோழியைப் பிடிக்க முடியாதவர்கள் ஆகாயத்தில் போய் வைகுந்தத்துக்கு வழி காட்டப் போகிறார்களா?” என்று. அந்த ஹாஸ்டலில் பாத் ரூமில் குளித்தால் பெட்ரூமுக்குத் தண்ணீர் வருகிறது.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : அது காங்கிரஸ் அரசு காலத்தில் தான் கட்டப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அப்படியானால் அதைக் கட்டியவர்கள் பெயரையே போட்டுவிடுங்கள். இப்போது திறந்து வைத்தவர்கள் பேர் தான் இருக்கிறது. நீங்கள் தான் திறந்து வைத்திருக்கிறீர்கள். கட்டியவர் இன்னார் என்று எழுதி வைப்புகள்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : பாத்ரூம் தண்ணீர் வெளியே வருகிறது என்றால், பைனல் பில் கொடுக்கும்போது தான், சரி பார்த்துக் கொடுப்பதா இல்லையா என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்தது அந்தச் சர்க்கார் தானா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அதுவும் அந்தச் சர்க்கார் வந்து தான் கொடுக்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாத்ரூம் தண்ணீர் பெட்ரூமுக்கு வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிக்கட்டுவதற்கு திட்டமிட்டு அதற்கு 40 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லியபோது, எதிர் கட்சியில் இருந்த நான் அந்தக் கட்டடம் தேவையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அவ்வளவு செலவு செய்து எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு கட்டடம் தேவையில்லை என்று கூட சட்டமன்றத்தில் வாதாடியிருக்கிறோம். ஆனால் கட்டுவதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு கட்டி முடித்த தெல்லாம் அவர்கள் தான்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நான் திட்டமாகச் சொல்ல முடியும். 4 அங்குலம் (Mosaic flooring) உயர்த்தினால் சரியாகிவிடும். இதற்கு அந்த எஞ்சினியரைப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

[11th March 1969] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

அதை விட்டுவிட்டு “அவர்கள் பொறுப்பு. இவர்கள் பொறுப்பு” என்று எல்லாம் சொல்லுவது, குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் அதிகாரிகள் தட்டிக் கழிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாகும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மொசைக் ப்ளோரிங் வேண்டும் என்ற அளவுக்கு எளிமையான குரலை எழுப்பியதற்கு நன்றி.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : இப்போது அங்கே மொசைக் தான் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஹாஸ்டல் கட்ட வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் எதிர் கட்சி அங்கத்தினராக இருந்தபோது கூறினார்கள். திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் அதை நிறுத்தி விட்டேன் என்று கூறினார்கள். அப்படி நிறுத்தி விட்டேன் என்று சொல்லியபிறகு, பல பேர்கள் வந்து “அவர் உள்ளூரில் இருக்கிறார்; சொந்த வீடு இருக்கிறது; அவருக்கு வேண்டாம், எங்களுக்கு ஹாஸ்டல் மிக மிகத் தேவை” என்று சொல்லிய பிறகு அந்தத் திட்டத்தை அமுல் படுத்தினார்கள்.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : இதெல்லாம் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் இருக்கிறதா? எடுத்துக் காட்டத் தயாரா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நீங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லியது இருக்கிறதா?

திரு. கே. எஸ். மணி : ஒரு கொள்கையில் கூட நாங்கள் மாறிச் சொல்லியதில்லை. நாங்கள் 50 பேர்களும் ஹாஸ்டல் வேண்டாம் என்று சொன்னோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் பழைய ஹாஸ்டலில் தான் இருக்கிறேன். புதிய ஹாஸ்டல் அந்த (dirty place)-ல் இல்லை. நான் சொல்வது எல்லாம் சாதாரண பிரச்சனை, தண்ணீர் பிரச்சனை. தொட்ட இடத்தில் உடைந்து விடும். வெளியே போனால் பழையபடி திறக்க முடியாது. உள்ளே தான் போட்டு விட்டால், ஜன்னல் வழியாகத் தான் வெளியே வரவேண்டும். இதை எல்லாம் பழைய மந்திரி பக்தவத்சலம் தான் பார்க்க வேண்டுமா? அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற எஞ்சினியரைப் பார்த்து “இந்த மாதிரி செய்தது ஏன் என்று கேட்கிறோம்” என்று ஏன் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறீர்கள். கட்டியவர்களுக்கு யார் கொடுத்தார்கள்? யார் கட்டியது? யார் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தது? இதைச் சொல்ல ஏன் பயம்? அந்த ஹாஸ்டல் படுமோசமாக இருக்கிறது. அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

கடைசியாக அமைச்சர்கள் சொத்து விவரம் பற்றி அடிக்கடி செய்திகள் வருகின்றன. சொத்து விவரம் வெளியிடுவதில் தயங்க வேண்டியதில்லை. என் ஹரில் வீடு கட்டியிருக்கிறேன், சொந்தமாக. அந்த ஊர்க்காரர்களுக்கு பூராவும் தெரியும். ஊரில் இல்லை, பாஸ்ட் எரியாவில் தான் கட்டியிருக்கிறேன்.

[11th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : முனிசிபாலிட்டியும் இல்லாமல் பஞ்சாயத்திலும் இல்லாமல் ஒரு வீடு இருக்கிறது என்றால் அது தேனியில் நண்பர் கட்டியிருக்கிற வீடு ஒன்று தான்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் கட்டுகிறதற்கு முன்னே பாரஸ்ட் கட்டடம் இருந்தது. நானும் கட்டியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தியாகராய காலனி என்று இருக்கிறது. அதைத் தேனி நகர முனிசிபாலிட்டியில் சேர்ப்பதில் ஆட்சேபணை உண்டா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அதைத் தனி பஞ்சாயத்து ஆக்க வேண்டும் என்று 5, 6 வருஷத்துக்கு முன்பே கேட்டிருக்கிறேன். தனிப் பஞ்சாயத்து என்றால் ஆட்சேபணை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதற்கு அப்பாலுள்ள கிராமங்கள் எல்லாம் நகரத்தில் சேரும்போது பாரஸ்ட் இலாகாவைச் சேர்ந்த இடத்தில் தனி பஞ்சாயத்து ஆக்க வேண்டும் என்று கூறுவதின் மர்மம் என்ன?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சென்னை நகரத்தின், மதுரை நகரத்தின், திருப்பரங்குன்றத்துக்கு அருகாமையில், எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கள் தனியாக இருக்கின்றன.

சொத்து கணக்கு விவரங்கள் கொடுக்க பதவியிலுள்ளவர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். பின் வாங்கக்கூடாது.

* * * * *

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு நடைபெற்ற 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் விவாதத்தில் இந்த மன்றத்தில் 37 மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் என்னைச் சேர்த்தால் 38 பேர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விவாதம் நல்லமுறையில் நடந்தேறி அதனுடைய இறுதிக் கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தினுடைய பல தரப்பினரும், பொதுவாக பல விவகாரங்கள் காரசாரமாக பேசப்பட்டதே தவிர, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பொதுவாக வரவேற்றதற்கு என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆக்க பூர்வமான முறையில் எல்லா உறுப்பினர்களும் பல விவாதங்களை முடியாத யோசனைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்றால் அதனை நான் விட்டுவிட்டேன் என்றே அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்றே நினைக்கத் தேவையில்லை. தலைவர் அவர்களும் அத்தனைக்கும் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று அனுமதிக்க மாட்டார்கள். கல்வி குறித்துத்தான் விவாதம் நடைபெறுகிறதோ என்று ஐயுறும் அளவுக்கு மாண்புமிகு நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் சிலரும் கல்வி பற்றி பேசினார்கள்.

* Expunged as ordered by the Chair.

[11th March 1969]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்றாலும் கூட அதற்கான பரிகாரங்களைக் குறித்து அந்தந்த இலாக்காக்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே அவற்றிற்கெல்லாம் அந்தந்த நேரத்தில் அதற்கானவர்கள் சமாதானம் சொல்வார்கள் என்ற வகையில் பொதுப்படையான நிதிநிலை அறிக்கையின் அடிப்படையான அம்சத்தில் சில பிரச்சனைகளை ஒட்டி சில கருத்துக்களை பதில் உரையாகச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய சென்னை பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் இந்த பெருமை மிகுந்த மன்றத்தின் பெருமையை உயர்த்திய பெரியவர் ஆவார்கள். வழக்கம்போல் ஆக்க பூர்வமாக உரையை நிகழ்த்திய அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு ஆதரவு அளித்ததற்காக என் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்கள் என்ற வகையில் சில பெரிய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இன்னும் இம்மன்றத்தில் உள்ள பல்வேறு உறுப்பினர்கள், கொஞ்சம் முன்னால் பேசிய திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள், திரு. பொன்னுலோசு அவர்கள், திரு. தாமோதரன் அவர்கள் எல்லாம் இங்கே பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இருக்கிற உறவு முறை சீரடைய வேண்டுமென்று டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் வற்புறுத்தி சொன்னார்கள். அதைப் பற்றியுள்ள கவலைகளையும், குழப்பங்களையும் தெளிவாக முதலியார் நல்லமுறையில் சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இந்தியப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்களை ஆகாய விமான நிலையத்தில், முதன் மந்திரியாகத் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் சந்தித்தார்கள். அப்போது பிரதமர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள், அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி காலத்திலிருந்த அதே உறவு முறை மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் நீடிக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்று சொன்ன நேரத்தில் அண்ணா அவர்களின் சுவட்டைப் பின்பற்றி நல்ல வகையில் அந்த உறவு இருக்குமென்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் எங்களுடைய உரிமைகளை நாங்கள் வற்புறுத்துகிற நேரத்தில் அந்த உறவுக்குக் குந்தகம் என்று கருதத் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் சொல்லியதைப் போலவே உறவு முறை எப்படி வருமென்பதுதான் கேள்வி. ஒருவன் பிரபுவாக இருந்து கொண்டு ஒருவன் பிச்சைக்காரனாக இருந்தால் வருமா? ஒருவன் கொடுக்கிறவனாகவும் ஒருவன் வாங்குகிறவனாகவும் இருந்தால், ஒருவன் சுரண்டுகிறவனாகவும், ஒருவன் சுரண்டப் படுகிறவனாகவும் இருந்தால் அந்த உறவு எப்படி வரும்? ஒருவன் லட்சாதிபதியாக இருக்கிறான், ஒருவன் தரித்திரனாக எதற்கெடுத்தாலும் அட்சய பாத்நிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு "பகவதி பிட்சாந்தேகி" என்று பரணசாலை முனிவர்கள் போவதுபோல போய் கேட்கிற நிலை இருக்குமானால் இரண்டிற்கும் உறவு வருமா? இதை மிக அழகாக துணைவேந்தர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 10, 15

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

வருஷக்காலத்தில் மத்திய அரசில் குவிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் விரிந்து பரந்து எவ்வளவோ இலாகாக்கள் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். திராவிட நாட்டைப் பற்றி பேசுவதாக சொன்னார்கள். இன்னும் அவர்களுக்கு விடுதலை போராட்டம் வேண்டியதில்லை என்று தன் அந்திய காலத்தில் சொல்வதாக சொல்கிறார்கள். இன்று ஒரு உறுது வேண்டுமென்றாலும் அதை வரவேற்கிறேன். உரிமையின் அடிப்படையில்தான் அந்த உறுது அமைய முடியுமே தவிர வெறும் உபசாரப் பேச்சால் அமைய முடியாது. திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் உருக்கமான உரையாற்றினார்கள். அந்த மன்றத்தில் கூட அப்படித்தான் பேசுவார்கள். எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. இன்றைக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் ஆளக்கூடிய லட்சக்கணக்கான உறுப்பினர்கள் தேசபக்தியானது காங்கிரஸ்காரர்களின் தேசபக்திக்கு கொஞ்சம் கூட குறைந்ததல்ல. காஷ்மீரத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள நிலம் நமக்கு சொந்தம் என்பதிலே எங்களுக்கு பெரிய ஆர்வம் இருக்கிறது. இந்த மண் உரிமைக்கு ஆபத்து வருமானால் பகைநாட்டான் வந்தால் ரத்தத்தைச் சிந்த தயாராக இருக்கிறோம். ஒரு வங்காளியின் தேசபக்திக்கோ, மராட்டியின் தேசபக்திக்கோ, இந்த நாட்டினரின் தேசபக்தி எந்தவிதத்திலும் குறைந்ததல்ல. மாநிலத்துக்கு அதிக அதிகாரங்கள் பெற முடியும் என்ற தீர்க்க தரிசனத்தோடுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை மாற்றப்பட்டது. இன்றைக்கு அதை நாங்கள் கைவிட்டுவிட்டதாகவும் ஏதோ கெடுகல் செய்வதாகவும் நினைத்துக் கொண்டு ஒருசிலர் பேசுவதால் மட்டும் அந்தப் பிரச்சனைக்கு பரிசாரம் செய்ததாக ஆகாது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மத்திய அரசோடு நிதியை பகிர்ந்து கொள்ளும் விஷயமாக எத்தனை கருத்துவெறுபாடுகள் இருந்தாலும், அதிலே சில சங்கடங்கள் இருந்தாலும் அதை திருத்திக் கொள்வதற்காக—அது திராமல் இருப்பதன் காரணமாக—நம்முடைய நாட்டினுடைய ஒருமைப்பாட்டுக்கு, விரோதமான கருத்துக்களை, சுமுகமான வழியில் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத வகையில் எதிர்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு விடும் என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வதும், பேசிக் கொள்வதும், பிரிவினை வந்துவிடும் என்று சொல்வதும் பொறுத்தமாக இருக்கிறதா என்று யோசிக்கவேண்டும். மத்திய மாநில அரசுகளுக்கு இடையே இருக்கிற நிதிப் பிரச்சனைகளைப் பொறுத்த ஒரு வாய்க்கொருவர் இருக்கிற சிரமங்களைப் புரிந்து கொண்டு சுமுகமாக இதற்கு ஒரு வழி தேடவேண்டுமே ஒழிய அதை விட்டுவிட்டு இங்குத் தருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் இந்த பிரிவினை எண்ணங்கள் தான் வரும் என்றே நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருப்பது நம் பண்பாட்டுக்கோ, நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கோ பொருத்தமான ஒன்றாக இருக்குமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். அப்படி அடிக்கடி—பேசுவதன் மூலம் பிரிவினை எண்ணங்கள் தான்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] 11th March 1969]

துளிர்ந்துக் கொண்டே வரும். 1965-ம் ஆண்டில் அண்ணா அவர்களுடைய கருத்து மாற்றம் ஏற்பட்டபோது பிரிவினை பற்றிய தம் கொள்கையை எவ்வளவோ தைரியமாக மாற்றிக் கொண்டார்கள். எவ்வளவோ சிரமங்கள் இருக்கிறபோது கூட தைரியமாக அந்த எண்ணத்தை மேற்கொண்டார்கள் என்று எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். ஆனால் மறுபடியும் அந்த எண்ணத்தை துளிர்க்க விடாமல் அவர் எப்படி பாதுகாத்தாரோ அதற்கு ஏற்ற வகையில் நம் நடவடிக்கைகள் இருந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தான் நான் சொன்னேன். அதைத் தான் இப்போதும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சி. வி. இராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தாங்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருந்து சொல்லுகிற கருத்துக்களைத் தான் இங்கே பதிவு செய்வது என்று வழக்கம் இருக்கிறது. தற்போது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய இடத்தை விட்டு இடம் மாறி பேசியதால் அதைக் குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்வது முறைதான் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அந்த முறை ஒட்டு எடுக்கப்படும்போது தான் மேற்கொள்ளப்படும். எல்லா நேரத்திலும் அல்ல. மேலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இல்லாத காரணத்தால் அந்த இடத்தில் மெம்பர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களின் உள்ளம் எனக்குப் புரிகிறது. மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே இருக்கிற நிதிப் பங்கிட்டுப் பிரச்சனை சுமுகமாக பேசி தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். இதைப் பேசும்போது திரு. நாயுடு அவர்கள் கொஞ்சம் நிதானமாக பேசுகிறார்கள். ஆனால் 2 பெஞ்சு தள்ளி அமர்ந்திருக்கும் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் என்ன பேசினார்? “சட்டம் ஒழுங்கு இருக்க வேண்டும்” என்றார். சட்டம் ஒழுங்கெல்லாம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்பது நியாயம் தான். அதைக் காப்பாற்றுவதும் மக்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிப்பதும் ஜனநாயகத்தில் ஆட்சியில் இருக்கும் சர்க்காருக்கு எப்போதும் கடமையாகும். ஆனால் அதை விட்டுவிட்டு ‘இதை மீறினால் இதையும் நாங்கள் சமாளிப்போம்; எதிர்ப்போம்’ என்று சட்டத்தைப் புறக்கணித்து விட்டு, சட்டத்தை தங்கள் கையிலேயே எடுத்துக் கொண்டு பேசினார்கள். இது சரியா என்று தான் கேட்கிறேன்.

இன்றைக்கு இங்கே தமிழ்நாட்டில் ஒரு பத்திரிகை இருக்கிறது. அதன் பெயரை இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லி அதன் மூலம் அந்தப் பத்திரிகைக்கு கௌரவம் ஏற்படுத்த விரும்பவில்லை. ‘நாங்கள் சும்மா இருக்க மாட்டோம். அதைச் செய்வோம் இதைச் செய்வோம்’ என்றால் என்ன அர்த்தம்? நிதிக், கமிஷன், தலைவர், திரு. இராஜமன்னார் அவர்கள் என்ன திராவிட நாடு கேட்டவரா?

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

மாண்புமிகு பெரியவர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் திராவிட நாட்டுக்காக பாடுபட்டவரா? நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள் கூட பேசினார்களே அதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? மிகவும் ஆக்க பூர்வமான ஒரு நல்ல உரையை இங்கே அவர்கள் ஆற்றினார்கள் என்ற வகையில் நண்பர் தாமோதரன் அவர்களுக்கு நான் பாராட்டு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர் எந்தக் கட்சியில் இருந்தார்? எனக்கு அவர் நிறம் கூட இதுவரையிலும் தெரியாதே அவர்கள் எல்லாம் எதற்காக பாடுபட்டார்கள்? இன்றைய தினம் பெரிய ஜட்ஜுக்கள் சொல்லுகிறார்களே அதற்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்? இன்றைக்கு இப்படி எங்கெங்கேயிருந்தெல்லாமோ குரல் வருகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் யார்? 20 வருஷத்திற்கு முன்னால் ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம் எழுதினார்கள். அது இன்றைக்கு நடக்கவில்லை என்று சொன்னால் அது பெரிய பயங்கரமாக இருக்கிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இதைச் சொன்னாலே திராவிட நாடு என்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது எப்படி சரியாகும்? நாட்டிலே நிலவுகிற உண்மையான சூழ்நிலையைக் கூட புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது என்பது தேசபக்திக்கு கூட நல்லதல்ல என்று தான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் திராவிட நாடு பிரச்சனையை கிளப்புகிறார்கள் என்று சொல்லுவதன் மூலம் தேசபக்தியைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலேயே நாட்டினுடைய ஐக்கியம், ஒற்றுமை காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்றால் அதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ, எந்தெந்த நிலைமைகளை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டுமோ அவைகளில் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியும் எதிர்க்கட்சி தலைவர்களும் தவறி விட்டார்கள். இனிமேலாவது அவர்கள் சரியான முறையில் சிந்திக்க வேண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள் கேட்டார்கள். வரியில் 50 சதவிகிதத்திற்கு அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு மீதியை நமக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இதைத் தான் நாங்கள் வேறு பாஷையில் கேட்கிறோம். சுங்க வரியில் 20 சதவிகிதத்திலே இருந்து 40 சதவிகித அளவில் மாநிலத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் அளிக்கக்கூடாதா? வருமான வரியில் 70 சதவிகிதம் என்பதை 85 சதவிகிதமாக மாநிலத்திற்கு கொடுக்கக்கூடாதா என்று தான் கேட்கிறேன். இப்படி கேட்பதே தவறாகுமா? கார்பரேட் டாக்ஸ் என்று ஒன்றைப் போடுகிறார்கள். 50 கோடியில் ஆரம்பித்து இன்றைக்கு அது 360 கோடியாகிவிட்டது. இதிலே மாநிலத்திற்கு காலனாகிடையாது என்றால் அதைக் கேட்பது தவறு. எங்களுக்குத் தான் கொடுக்கவில்லை; அங்கே ஆந்திர முதலமைச்சர் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டியார் அவர்கள் கேட்கிறாரே அதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

[11th March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று எத்தனையோ திட்டம் போட்டார்கள். பிரமாதமாகப் பேசினார்கள். இன்றைக்கு அதன் நிலைமை என்ன? நண்பர் தியாகராஜன் அவர்கள் ஏதோ தனக்கு ரொம்ப ஆசையாக இருப்பதைப் போல் எங்களைக் கேட்டார்கள் 'எங்கே உங்களுடைய 1,000 கோடி ரூபாய் திட்டம்' என்று. 1,000 கோடிக்கு நாங்கள் திட்டம்போடவில்லை உண்மைதான். சட்டியில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும். எங்களுக்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் வைத்துவிட்டுப்போன நிலை அப்படி இருக்கிறது. 624 கோடி ரூபாய்க்கு நாங்கள் திட்டம் போட்டிருந்தோம். அதைப் பற்றி 4 வார்த்தை பேசி இருந்தால் அவர்களை நான் பாராட்டி இருப்பேன். 624 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் போட்டு உங்களுக்கு அது அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எங்காவது குறைக்க முடியுமா? இந்த சாதாரண திட்டம் போட்ட நேரத்தில் கூட உங்கள் நிலை என்ன? எல்லா மாகாணங்களுக்கும் 3,600 கோடி ரூபாய் பணம் கொடுக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் 624 கோடி கேட்டதற்கு 505 கோடிக்குள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் அறிவித்தும் 201 கோடி அளவில் தான் எங்களால் பணம் கொடுக்க முடியும் என்கிறார்கள் என்றால் இது என்ன நியாயம்? அதற்குப் பிறகு நாளைக்கு கேட்க மாட்டார்களா? மக்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கம் அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டாமா? 624 கோடி தேவை என்றால் 575 கோடிக்குள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு ஒரு வார்த்தையாவது நம்மை கேட்க வேண்டாமா? இதைக் கேட்டால் திராவிட நாடு சேட்கிறார்கள், நாட்டுக்கு துரோகம் செய்கிறார்கள் என்றால் ஜனங்கள் இதை உடனே நம்பி விடுவார்களா? நாங்கள் ஒன்றும் ஆகாயத்திலே இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் ஒரு கருத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில பிற்போக்கு மாகாணங்கள் என்று சிலவற்றை தனியாக பிரித்து அவைகளுக்கு அதிகப் படியான சலுகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் இந்த முறையை ஆட்சேபித்தும் கூட இன்னமும் இப்படிப்பட்ட முறையில் தான் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறார்கள். நாங்கள் 575 கோடிக்காவது ஒத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். இந்தச் கோரிக்கையில் எங்களுடைய குரலை வலுப்படுத்தினால் இங்கே ஆரம்ப கோடி ரூபாய்க்கான நோட்டீஸ் கொண்டு வந்து காட்டுவதிலே அர்த்தம் இருக்கும். தாற்காலிகமான மிகுந்திக்காக காரியம் செய்வது என்றால் அது நல்லது என்று ஒருக்காலும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது.

அதே போல் பைனான்ஸ் கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான விதிமுறைகள் அது எப்படி செயல்பட வேண்டும் என்று இருக்கிற நிலைமைகளைப் பற்றி நம்மை ஒரு வார்த்தை யாவது கேட்டிருக்க வேண்டாமா? அதனுடைய டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ் பற்றி மாநில அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டாமா?

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

இதெல்லாம் மத்திய அரசின் ஆக்கிரமிப்பு இல்லையா? இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சியினர் எல்லாம் வரி போட்டு விட்டார்கள் வரி போட்டுவிட்டார்கள். என்றார்கள். வரி யார் போட்டார்கள்? இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் தான் வரி போட்டார்கள். 4-வது ஐந்தாண்டுதிட்டம் 3 வருஷத்திற்கு முன்னாலே தொடங்குகிறோம் என்று சொல்லி அதற்கும் இன்றைக்கு ஹாஸ்டே விட்டு விட்டார்கள். நாம் 8, 9 கோடிக்கு என்று அடிஷனல் ரிசோர்ஸ்க்கு வரி போட்டால் கணக்கு எழுதும் போது அதை விட்டுவிட்டு புதிதாக கணக்கு ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதைப் பற்றியெல்லாம் நாங்கள் ஆட்சேபித்து இருக்கிறோம். புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். மாநிலங்களை இது பற்றி கலந்து செய்திருந்தால் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமை உண்டாகி இருக்குமா? இவ்வளவு வரி போட்டும் இன்றைக்கு அதை மொத்தக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. யாருக்கு அதிகப் படியாக பணம் போகிறது? யார் நிமை செய்கிறார்கள் அவர்களுக்குத்தான் அதிக பணம். யார் மக்களுக்கு அனுசூலம் செய்கிறார்களோ அந்த நாட்டு மக்களுக்கு எல்லாம் பாதகம் ஏற்படுகிற நிலைமை தான் இன்றைக்கு திரும்பத் திரும்ப வருகின்றது. இன்றைக்கு எதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் சரி யில்லை. நம்முடைய மாநிலம் மட்டும் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 10 சதவீதம் பெற்றது என்றால் 2-வது திட்டத்தில் 9 சதவீதமாகவும் 3-வது திட்டத்தில் 7 சதவீதமுமான நிலைமையைத் தான் பார்த்தோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதைத் தான் நம்முடைய நண்பர் தாமோதரம் அவர்கள் பேசும்போது 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே எழுதப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு பிரகாரம் என்னென்ன சம்பிரதாயம் உண்டோ அதெல்லாம் இன்றைக்கு செயல்படுமா என்று கேட்டார்கள்.

இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு என்னென்ன சம்பிரதாயங்கள் இருந்தனவோ, அவையே இன்றையதினமும் செயல் படுமா? அரசியல் சாசனம் என்பது மாறிப் போய்விட்டதா? மனிதர்களுடைய அறிவும் எண்ணங்களும் அந்தந்த காலத்தில் செயல்படுவது இந்த விதி முறைகளின் காரணமாக பல காரியங்கள் செயல்படுத்த முடியாமல் போய் விடுகிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்றால் அதற்கு எப்படி டிசைன் போடவேண்டும் என்பதற்கு டெல்லியில் இருக்கிறவர்கள் தான் செய்ய வேண்டும் என்று அதிகாரம் இருந்தால் நாடு எப்படி செயல்படுவது? 75 சதவீதம் இந்த மாதிரியான நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் ஸ்டேசடரி கிராண்ட் என்று வந்த பணம் 29 சதவீதம் தான். பலமாதிரியான இக்கட்டான நிலைமையில் காரியங்கள் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதற்கு மத்தியில் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் விவசாயிகள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விவசாயிகளிடம் அக்கரை காட்டினார்கள். அவர் விவசாயக் குடும்பத்தை சேர்ந்தவர். படித்திருப்பீர்கள், 25 கோடி ரூபாய்க்கு மாநிலம் முழுவதும் உரம் கிடங்குகளில் தேங்கிக் கிடக்கிறது. இதன்

[11th March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மீது வரிச்சமை ஏறினால் கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயிகளிடம் தானே போய் நிற்கும். அடுத்து பம்பு செட். எந்த ஊருக்குச் சென்றாலும் பம்பு செட் போட்டுத்தான் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சுவதைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்திலே தான் அதிகமான பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன. அதற்கு 10 சதவீதம் வரி. நில சம்பந்தமான விஷயங்களில் உரிமை மாநிலங்களுக்கு இருக்கிறது. எங்களைக் கேட்கவாவது செய்தார்களா? ஏதோ ஒரு அரசாங்கம் நம்முடைய அரசாங்கம் இருக்கிறது, கேட்கவேண்டாம். அவர்களுடைய கட்சி எத்தனை ராஜ்யங்களில் இருக்கிறது. அவர்களுடைய கேட்டார்களா? ஐக்கியம் எப்பொழுது வரும்? நாணும் நீயும் ஒன்று என்று இருந்தால் தான் வளருமே தவிர நீ போட்ட கோட்டில் தான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமானால் அது தீமையே தவிர பயன் தராது. இருவரும் சமம் என்ற நிலை வரவேண்டும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ராவு செலவு திட்டம் தான் இப்பொழுது டெல்லியில் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் இந்தக் குறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. முடியாத எதையும் இன்னும் ஒன்றும் செய்து விடவில்லை. மத்திய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இது ஒரு பிரேரணை. நாட்டில் இருக்கிற கருத்துக்களை அனுசரித்து முடிவு எடுப்பார்கள். அதற்குத்தான் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. வரி விதிப்பதை மாற்றிக் கொள்வதும் உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. பி. கருணாநிதி : நாட்டில் எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். இதே குரல் அங்கேயும் எழவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அந்த வரிகளைக் குறைக்க முயற்சித்து அதைச் செய்யுங்கள். எந்த நோக்கத்தோடு போடப்பட்டது என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வது நல்லது. வரி பிரேரணைக்கு முன்னால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியது, நிதி வருவாய்களைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் வகையில் நாடு முழுமைக்கும் ஒரே கொள்கைதான் என்று மத்திய அரசில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். உங்களுடைய கோரிக்கைகளில் எவ்வளவு நியாயம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நாங்களும் ஆதரிப்போம். அங்கே அபிவிருத்தி கவுன்ஸிலிடம் உங்கள் கோரிக்கைகளை எடுத்து வைக்கும்போது எடுத்து விளக்குங்கள். எவ்வளவு ஆதரவு தேடவேண்டுமோ அவ்வளவும் தேடிக்கொள்ளுங்கள். அதற்கு விரோதமாகவோ மாறுதலாகவோ யாரும் எங்கள் தரப்பிலிருந்து செயல் படமாட்டார்கள் என்று உறுதி அளிக்கிறேன். அந்த அளவில் என்னென்ன தேவை என்பதை வாதிட்டு வாங்கவேண்டுமே தவிர அதைப் பற்றி அதிகமாக இங்கே சப்தம் எழுப்புவதில் என்ன உபயோகம் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சில வரிகளை விட்டு விடவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால் அங்கே செல்லும்போது எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

[11th March 1969]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : நேற்றயதினம் மத்திய சர்க்காரி விருந்து விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரங்கள். இந்த மாநில உணவு அமைச்சர், நிதி அமைச்சர் இருவரும் சென்று வா வேற்றார்கள். அப்பொழுது இதைப்பற்றி பேசியிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த உத்தரங்கு வரி போட்டது தமிழ் நாட்டி விவசாயிகளை பெரிதும் பாதிக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே அதைக் குறைப்பது நல்லது என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்று இந்த அரசு கேட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிச்சயமாகக் கேட்டிருக்கிறோம். இந்தச் செய்தி பத்திரிக்கைகளிலும் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு கிருஷ்ண சாமி நாயுடு அவர்கள் கூறியதற்கு நன்றி. ரசாயன உத்திற்கு வரி போடக் கூடாது என்று சொன்ன வார்த்தை டெல்லியில் எடுபட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அந்தப் பெருமையாருக்கு வேண்டுமானாலும் போகட்டும், காரியம் நடைபெற வேண்டும். இங்கு பேசியதோடு அங்கு போய் முயற்சி செய்தால் நல்லது. இதிலே நமக்குள் வித்தியாசம் இல்லை. இதே மாதிரி தான் பம்பு செட் விஷயமும். கோயம்பத்தூர் மாவட்டத்தில் பஞ்சாலைத் தொழில் ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டு விட்டது என்றால், அதிகமாக பம்பு செட் உற்பத்தி செய்யும் அந்த மாவட்டம் இதனாலும் பாதிக்கப்படும். இதிலே எல்லோருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. இதை எல்லாம் கேட்பதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. இங்கும் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது, அங்கும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு சாதகமாக நீங்களும் ஒரு குரல் கொடுத்தால் நல்லது. இன்னும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் அங்கே இப்படி பேசுவதற்குச் சொல்லிக்கொடுத்தவரே உங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நிஜலிங்கப்பா அவர்களும், பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்களும் தான். அவர்களின் பேச்சைக் கேட்டுத்தான் நான் கற்றுக் கொண்டேன். முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் அவர்களுடைய பிரசங்கம் முழுக்க முழுக்க அப்படித் தான் இருந்தது. அந்திர முதலமைச்சர் அவர்களும் மைசூர் முதல்வர் அவர்களும் இந்த உரிமையைப் பற்றி அவ்வளவு விரிவாகப் பேசினார்கள். ஆகவே இதில் கட்சிப் பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையில் நாம் எல்லோரும் ஒன்று பட்டு செயல்பட்டால் தான் காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் நல்ல வகையில் விவியுறுத்தினார். இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு இடையூறுகப் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சியிடம் இருக்கிற குஜராத் மாகாணத்தில் 30 கோடியும், மைசூரில் 31 கோடியும், அஸ்ஸாமில் 51 கோடி ரூபாயும் பற்றாக்குறை பட்டுவிட்ட சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். காரணம், பைனான்ஸ் கமிஷன் பின்னால் வருகிறது. அதற்குத் தெரியவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் என். ஆர். தியாகராஜன் அவர்கள் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னார்கள். நம்பிக்

6-30 p.m.

[11th March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கை இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்வேன். நாம் நமது மாநிலத்திற்கு வரவேண்டியதைக் கேட்கிறோம். நாம் சொல்லுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. பற்றாக்குறை என்பதும் அதைச் சரிகட்டுவதும் ஒரு பாரம்பரியமான சித்தாந்தம் தான். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறுவது ஒரு வழி. டீபென்சர் சர்ஸ் என்று கடன் பத்திரமாகப் பெற்று வரவு வருவது இன்னொரு வழி. பஸ் போக்கு வரத்து, இன்னும் நம்முடைய பொது நிறுவனங்கள், மாதவரம் பால் பண்ணை, இதர தொழிற்சாலைகள், ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இவற்றை எல்லாம் இன்னும் வேகமாகவும், லாபகரமாகவும் இயங்கச் செய்வது ஒரு வழி. மேலும் ஏற்கனவே இருந்த உதாரித்தனமான சிலவு இனங்களை அகற்றுவது, நிர்வாகச் சீரமைப்பின் மூலமாகச் சிக்கனத்தைக் கையாள்வது போன்ற, பல வழிகள் உள்ளன. மாதவரம் பால் பண்ணையைப் பற்றிச் சொன்னேன். இரண்டு கோடி ரூபாயில் இருக்கிற அந்தப் பண்ணையில் 70 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுத்தி இருந்தார்கள். அதைக் குறைத்துக் கொண்டே வருகிறோம்.

இப்போது மாதவரத்தில் பால் பண்ணையில் ஏற்பட்டு வந்த நஷ்டத்தைக் குறைத்து விட்டோம். அதுவும் நாங்கள் சரியான கவனம் செலுத்தினோம் என்று கூட கூறமுடியாது. அதற்கென்று அத்தனை திறமை, உழைப்பை கொடுத்து இருந்தால், இன்னும் எவ்வளவோ குறைந்திருக்கும். முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பில் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் 60 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் 30 லட்சம் ஆகிவிட்டது. அடுத்த ரெண்டும் அதுவும் போய் விடும். இவைகள் எல்லாம் தவறானவை அல்ல. இது போன்ற வருவாய் வாய்க்கால்கள் தவறா இருக்கின்றன. அது தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சித்தாந்தம். கொள்கை, பொதுத் துறை நன்றாக நடக்கவில்லையே என்று கேட்கிறார்கள். இவைகளில் செய்ய வேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கின்றன. நம்முடைய அண்ணலும் வழிகாட்டியுமான மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சருமான அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்திலேயும் வெளியிலேயும் உரையாற்றுகிற நேரத்தில் மத்திய அரசு மூன்று அம்சங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வரி போட்டு விட்டார்கள். இந்த வரியே இல்லாமல் செய்யத்தான் அண்ணா அவர்கள் 3 அம்ச திட்டத்தைச் சொன்னார்கள்.

“Streamlining of public sector undertakings; economy in defence expenditure; eradication of the process of duplication in administration.”

இந்த மூன்றையும் சொன்னார்கள். இது தான் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலை. பப்ளிக் ஸெக்டர் அண்டர்டேக்மிங்ஸ் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் தாமோதரம் அவர்களும் சொன்னார்கள். எவ்வளவு பணம் விராமாக்கப்படுகிறது? 4,000, 5,000 கோடி ரூபாய் பொதுப்பணத்தை பொகாரோ போன்ற இரும்பாலைகளிலும் மற்ற பொது நிறுவனங்களிலும் போட்டு விட்டு, அதற்கு வட்டி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

கூட கட்டாமல் இருக்கிறது என்றால், இந்தப் பணம் எல்லாம் இருந்தால் இப்போது பெர்டிஸர் மேலே வரி போட்டிருப்பார்களா? பம்பு செட்டுக்கும் மண்ணெண்ணெய்க்கும் வரி போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா? இங்கே உள்ள லட்சணம் தெரிகிறது. பப்ளிக் செக்டரில் பஸ் டிரான்ஸ்போர்டை வைத்துக் கொண்டு இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் இதை எல்லாம் மத்திய அரசு கவனித்திருக்கவேண்டும். அதே மாதிரி பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு என்று சொல்லி இராணுவச் செலவு குறையவில்லை. டிபன்சேஷன் இன் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் --இதைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்களும் சொன்னார்கள். இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் எங்கே செய்தார்கள்? எங்கே அவர்களால் செய்ய முடிந்தது? மொராஜி தேசாய் அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய டெபிசிட்—250 கோடி ரூபாய் டெபிசிட் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை, பப்ளிக் ஸெக்டர் பொது நிறுவனங்களில் இருக்கிற நிலைமைகளை எல்லாம் சீர் செய்வதற்கு மிகுந்த சிரத்தை இந்த ஆண்டில் எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நிர்வாகத் துறையிலுள்ள அலுவலர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு முதலிலே மேற்கொண்டது. வேலை நீக்கம் முதலிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அதற்குப் பின்னால் இப்போது சமீபத்திலே திருத்தியமைக்கப்பட்ட வாவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும்போது ஒவ்வொரு இலாகாவையும் விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டி அதற்கான புது அலுவலர்கள் நியமிப்பதற்கான அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. ஆக நாம் நினைக்கிறதற்கு மாறாக இலாகாக்களை விரிவு படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது அல்லவா என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு அங்கத் தினர் அவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் தோடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும், இலாகாக்களில் விரிவு காணத்தான் செய்யும். நான் சொல்லுகிற கருத்து இவ்வளவு பெரிய இந்திய ரூபாய்களில் பப்ளிக் செக்டரில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடு செய்தும் ஏற்படவேண்டிய லாபம் ஏற்படவில்லை. அதைத் தான் நண்பர் தாமோதரம் அவர்கள் ரொம்ப அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைத் திருத்தியிருக்க வேண்டும். 2,100 கோடி ரூபாயாக உள்ள இராணுவச் செலவில் குறைத்திருக்கலாம். டிபன்சேஷன்—ஒரே வேலையை 2 அல்லது 3 பேர்கள் செய்கிறார்கள். விரிவாக்கப்பட வேண்டிய இடத்தில் விரிவாக்கப்பட வேண்டியது தான். நம்முடைய நிலையில் உள்ள பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் எவ்வளவோ காரியங்களை நன்றாகச் செய்ய முடியும். ஒரு கருத்தை சுதந்திரா கட்சித் தோழர்கள் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு முற்றிலும்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

முரண்பாடானது. பிரைவேட் ஸெக்டரில் இருந்தால் தான் லாபம் வரும். கோயம்பத்தூர் மில் முதலாளிகள், கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் முதலியவர்கள் நடத்தினால் தான் லாபம் வரும். டி. வி. எஸ். அய்யங்கார் குடும்பம் தான் பஸ் போக்கு வரத்தை லாபகரமாக நடத்துவதற்கு வரப்பிரசாதம் பெற்றவர்கள். இப்படி ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அது முற்றிலும் தவறான கருத்து. இங்கே எப்படி ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் வேலை செய்கிறார்களோ அதே மாதிரி தான் அங்கேயும் உத்தியோகஸ்தர்கள் தான் கவனிக்கிறார்கள். டாட்டா, பிர்லா நிறுவனம் என்றால், டாட்டா, பிர்லா நேரில் போய்ப் பார்க்கிறார்களா? அங்கே இருக்கிற மேனேஜ்மெண்டு திறமை; அதை நிர்வகிக்கும் செயலாளர்கள் அதை ஒழுங்காக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். பப்ளிக் ஸெக்டரில் அது ஒழுங்காக்கப் படவில்லை. பொதுத் துறை சீர்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கொள்வதோடு தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரை ஒரு அதிகாரியை வைத்து இந்த பப்ளிக் ஸெக்டரில் என்னென்ன வருகிறது என்று விரிவாக ஆராய்வதற்கான ஒரு யோசனையை பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

6.40 P.m.

அதே மாதிரி சிக்கனத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். சிக்கனம் என்றால் குமாஸ்தாக்கள் 10 பேர்களை ரிட்ரென்சுமெண்டு பண்ணுவது சிக்கனம் ஆகாது. இந்த அயிட்டத்தில் 14 ரூபாய் அந்த அயிட்டத்தில் 37 ரூபாய் குறைப்பதல்ல சிக்கனம் என்பது. சிக்கனம் என்று சொல்பதே நேரத்தில், இன்றைக்கிருக்கிற முறைகளை மாற்றி அமைப்பது ஆகும். அதிகாரங்களை டெலிகேஷன் பண்ணியிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் ஒரு தாசில்தார் பார்க்க வேண்டிய வேலையில் மந்திரிகள் கையெழுத்துப் போட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரே வேலையை நான்கு பேர்கள் பார்க்கிறார்கள். நிர்வாக அமைப்பில் பல புரொஸீஜர், 2, 3 பேர்கள் ஒரே மாதிரி செய்ய வேண்டிய காரியங்கள். உதாரணத்துக்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். அர்சி ஆலை இருக்கிறது என்றால், இராமநாதபுரத்தில் வைக்க வேண்டிய அரிசி ஆலைக்கு லைசென்சு கொடுப்பதற்கு அங்கே இருக்கிற தாசில்தார் பார்த்து, கலெக்டருக்குப் போய், கடைசியில் மந்திரிமார்கள் கையெழுத்துப் போட்டு முடிக்கவேண்டிய வேலை ஏன் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இவைகளிலே எல்லாம் மாறுதல் வரவேண்டும். பல சிக்கனங்கள் வர வேண்டும். இந்த மாதிரி டெலிகேட் பண்ணப் படுகிற அதிகாரத்தை எல்லாம் விஞ்ஞான ரீதியில் மாற்றி அமைப்பதற்கு ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து அவருடைய அறிகையைப் பெற்று, முதன் முதலாக இந்த தலைமைச் செயலகத்தில் அது எந்த அளவுக்குச் சிக்கனச் சீரமைப்பாக முடியும் என்று பார்க்கும் யோசனையை இந்த மாமன்றத்தின் முன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி பல காரியங்கள் நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. வருவாய்த்துறையை அதிகமாக்கவேண்டும் என்று கூறுகிற நேரத்தில் இதைத்தான் மக்கள் முன்னால் வைத்தோமே தவிர வேறு மாதிரியாக ஏதோ 4 பேர்களை நீக்குவதில்லை.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

அடுத்தபடியாக இன்னொரு கருத்தைக் கூட நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்களைப் பற்றி என்ன கொள்கை என்று கேட்டார்கள். அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறினார்கள். மதிப்பு மிக்க முதலமைச்சரும் தொழில் அமைச்சரும் தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்க இந்த அரசு முன்வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திற்கு வெளியே இருக்கிற தொழிலதிபர்களுக்கும் இங்கே தொழில் துவங்க இந்த அரசாங்கம் ஊக்கம் அளிக்கும் என்று சொல்லி அவர்களைக் கலந்து பேச இந்த மாதம் 17-ம் தேதி செல்ல இருக்கிறார்கள். இந்த இடத்திலேயும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தொழில் கொள்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பப்ளிக் செக்டர்தான் எங்களுடைய கொள்கை. அதில் ஒளிவு மறைவே இல்லை. பொதுத்துறை தான் ஏற்பட்டுத் தீரவேண்டும். தனியார் நிறுவனம் கூடாது. தனிப்பட்டவர்களின் கூடமாக இது இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய திட்டவட்டமான கொள்கை. ஆனால் நாங்கள் மட்டும் அந்தக் கொள்கையை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது? மச்சட் எத்கானமி என்று மத்தியில் தனியார் நிறுவனமும் பப்ளிக் செக்டர் என்றும் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில் சங்கடமான நிலையாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாநிலத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக இன்றைக்கு தனியார் துறையின் மூலமாக ஏற்படும் அனுகூலங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் பின்வாங்காது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் பெர்டிசர் பாக்டரி ஆரம்பிக்கிறோம். அதன் முதலீடு ரூ. 45 கோடி. நாமே அத்தனையும் போட வேண்டுமென்றால் எப்படி ரூ. 40 கோடியைப் போட முடியும்? ஆகவே போடப் போவது 1½ கோடி ரூபாய்தான். மற்றும் தனியார் போடுகிறார்கள். இன்சியூரன்ஸ் நிறுவனங்கள், பெரிய பாங்குகள் தலைநகரத்திலும், மராட்டியத்திலும் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இங்கே வந்து போடுவதால் சகாயம் கிடைக்கும். நாமே 45 கோடியையும் எப்படி போட முடியும்? சிமிண்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க ரூ. 6 கோடி ஆகிறது. அதில் ஆறு கோடியைப் போட்டுவிட்டால் வேறு காரியங்களுக்குத் திட்டாட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் முடியாத வகையில் இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரின் பொருளாதாரக் கொள்கை குறுக்கே நிற்கிறது. தொழில் அதிபர்களைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைக்க வேண்டுமென்று திரு. தாமோதரன் அவர்கள் ஒரு கருத்து சொன்னார்கள். அது பரிசீலனைக்குரிய ஒரு விஷயம். மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் ஆலோசித்து அப்படிப்பட்ட ஒரு குழு அமைப்பது அவசியமென்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இது பற்றி சிபாரிசு செய்கிறேன். அந்தக் குழுவில் நண்பர் தாமோதரன் அவர்களும் பங்கேற்று மாநிலத்தின் அபிவிருத்திக்கு நல்ல வகையில் பாடுபடலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

11th March 1969]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தொழிலில் அவரை தைரியமாக இறங்கச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மின்சாரக் கட்டணத்தை தொழில்களுக்குக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் கொஞ்சம் குழப்பமான காரியம். சென்னையைச் சுற்றியே எல்லாம் வருகிறது. சர்சார்ஜ் செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு ஒரு குழு போடப் பட்டிருப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்போது கூட அதை செய்துகொண்டுதான் வருகிறோம். மின்சாரத்தை ராமெடரியலாக வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு மலிவாகக் கொடுக்கிறோம். இங்கிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்குப் போய் தொழிலை ஆரம்பிக்காமல் இருப்பதற்காகவும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். நெய்வேலியில் தர்மல் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. சுற்றி நிலம் நீர் எல்லாம் இருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப இங்கே சுற்றி அமைக்கவே வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற வகையில் உற்சாகமான ஆர்வத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்தெந்த தொழிலுக்கு தனிப்பட்ட தொழிலுக்கு மாநிலத்தினுடைய பொருளாதார அபிவிருத்தியை முன்னிட்டு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை செய்வதற்கு இந்த அரசு எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் எடுக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தனிப்பட்ட வகையில் திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். என்னமோ ஒரு அபகீர்த்தி. திருவாளர் முதலியார் அவர்கள் நல்ல வகையில் அதை ஆதரித்து சொன்னார்கள். சமூக அபிவிருத்திக்காக அயர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் நடப்பதையும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். கிருஷ்ணமூர்த்தி அழகாகச் சொன்னார்கள். எல்லா இடங்களிலும் அது நடக்கிறது. கோளம், அரியானா, மைசூரிலும் அதை யோசிக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் அபிவிருத்திக்காகத்தான் செலவிடப்படுகிறது. தனியாக அவை ஒதுக்கப் படவில்லையே தவிர மற்றபடி பத்து பப்ளிக் கூடங்கள், கட்டுவதென்றாலும், 20 ஆஸ்பத்திரி வைக்கவேண்டுமென்றாலும், மருந்துகள் இல்லையென்றாலும் அவைகளுக்காக செலவிடப்படும். அடுத்து டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் ஒரு கருத்து சொன்னார்கள். அது எனக்கு உடன்பாடாகத் தெரிவில்லை. ஒவ்வொரு டெக்னிகல் துறையிலும் அந்தந்த டெக்னியியன்கள்தான் நிர்வாகத்தில் தலைமை தாங்கும்படியாக இருக்க வேண்டுமென்றார்கள். டெக்னியியன்களுக்கு ஆற்றல் இருக்கிறது, அதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றாலும் கூட அறவே ஜெனரலிஸ்ட் வேண்டாம், நிபுணர்கள்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்து எனக்கு சரியாக படவில்லை. பெரிய சர்ஜனாக இருக்கிறவர்கள் டி.எம்.எஸ். ஆக, அட்மினிஸ்ட்ரேட்டராக இருப்பார் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நிர்வாகம் வேறு, அந்தத் துறையில் பெறுகிற மரியாதை வேறு. நிர்வாகத்தில் இருக்கிறவர் அற்புதமான புரபசராக இருக்கலாம். அந்த இலாகாவுக்கு தலைவராக ஆக்குகிறோம் என்றால் அவர் அந்த நிர்வாகத்திறமை பெற்றிருக்கவேண்டும். டாக்டர்கள் ஆப்ரோஷனில் கெட்டிக்காரராக இருப்பார்கள். அவர்களே ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

வாகத்தை செய்யுங்கள் என்றால் அதற்கு வேண்டிய திறமை வேறு. அவர்கள் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குத்தான் ஏகபோகமாக ஆக்கவேண்டுமென்பது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, what the leader of our party said was not that technocrats should be in full charge of the department but that they should be associated with the administrative secretary so that the technical decisions suggested by the technical people may be considered by the Hon. Minister. The leader of our Party did not suggest that the administrative cadre should be displaced by technocrats as secretaries.

MR. CHAIRMAN: Advisers.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கருத்துக்கு நன்றி. ஆனால் கொஞ்சம் மாறுதலாகத் தான் நேற்று முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். கல்வி இலாகா இருக்கிறது. அசிஸ்டென்ட் செக்ரட்டரி போட்டிருக்கிறார்கள். கல்வி நிபுணராக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கும் நான் சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. அசோஷியேட் என்று சொன்னாலும் அவர்களுக்கு அதில் இடம் இருக்கவேண்டுமென்றாலும் ஒன்றுதான். என்னுடைய கருத்து அவர்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதல்ல. அதனாலேயே நிர்வாகத்தில் மற்றவர்கள் லாயக்கில்லாதவர்கள் என்ற மனோபாவத்தான் கூடாது. மடாதிபதிகள், தம்பிரான்கள் போல மடங்களில் அவர்களைத் தவிர யாருமே துழையக் கூடாது என்று வேலி போடுவது போல இருக்கக் கூடாது. பெரியவர்கள் சொல்கிற கருத்தை மறுக்கக் கூடாதுதான். சில நேரத்தில் மனதில் இருப்பதைப் பேசவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) அதிகமாகச் சொல்வதற்குத் தேவையில்லை. அந்த மன்றத்திலும் விளக்கியிருக்கிறேன். நம்முடைய கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் பஞ்சாயத்துகள் பற்றி சொன்னார்கள். கல்வி பிரச்சனைபற்றி பேசினார்கள். திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் நிலவரியைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இப்போது பெரிய பஞ்சம் வாட்சி நிலை ஏற்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு கோடி 57 லட்சம் அளவுக்கு பல மாவட்டங்களிலும் பல காரியங்களைச் செய்கிறோம். மத்திய அரசு வழக்கம்போல கடன் கொடுப்பார்கள். அதை மானியமாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் இங்கு வந்திருந்த மத்திய உணவுத்துறை அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களிடத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும், உணவுத்துறை அமைச்சரும் உணவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதோடு இதற்கும் ஒரு பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். டில்லியிலிருந்து அதற்கென்று ஒரு நிபுணர் குழு வருகிறது. பஞ்சம் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக அது இங்கே வரப்போகிறது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

அந்தக் குழு இங்கே வந்து நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களும் பார்த்து சொல்லட்டும். நான் சட்ட மன்றத்திலே பேசும்போது பிரதமர் இந்திரா காந்தியும் மாண்புமிகு அமைச்சர் மொரார்ஜிபாய் அவர்களையும் இங்கே தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து பார்க்கவேண்டும் என்று அழைப்பு விட்டேன். அவர்கள் அவ்வளவு பெரிய பெருமையை தமிழ்நாட்டுக்குச் செய்யவில்லை என்றாலும் அதற்கு முன்னதாக அதிகாரிகளையாவது அனுப்புகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் இங்கே வந்து நல்ல வகையில் நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்ப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். அவர்களிடம் உதவியைப் பெறுவதற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும் தொடர்ந்து நிலைமையை நிவர்த்தி செய்ய பணியாற்றுகிறோம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

உணவு நெருக்கடியைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிடம் 1 லட்சம் டன் அரிசி கேட்டிருப்பது என்பது ஒரு குறைந்தபட்ச காரியம் தான். இதனாலேயே நாம் ரொம்ப பெரிய அளவில் உதவிபெறுவதாகக் கருதமுடியாது. இதைத் தான் நான் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அப்போது உடன் இருந்தார்கள். மாண்புமிகு ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களைச் சந்தித்த போது நாங்கள் கேட்கும் இந்த 1 லட்சம் டன் உதவியே முதல் தவணையே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. இதனாலே எல்லாம் பெரிய காரியம் எதுவும் இங்கே நடந்துவிடப் போவதில்லை என்று சொன்னேன். நான் அதை விளையாட்டாகச் சொல்லவில்லை. வங்கத்திலே இன்றைக்கு நன்றாக பயிர்கள் விளைந்திருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். ஓரிசாவில் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறதாம். இன்னும் மத்திய பிரதேசத்தில் பயிர்கள் நன்றாக இருக்கிறதாம். அங்கே முதன் மந்திரிகள் தான் நாளைக்கு ஒருவர் மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர பயர்களை பொறுத்த வரை நன்றாக இருக்கின்றன என்கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் அங்கே நல்ல நிலைமை இருக்கும்போது வங்கத்திலே இருந்து நமக்கு கூட கொஞ்சம் கொடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அங்கே இருப்பவர்கள் 20 லட்சம் 30 லட்சம் டன் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப் பட்டேன். நாம் அப்படி கேட்கவில்லை. மத்திய சர்க்காருக்கு இங்கே ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்சத்தை சமாளிப்பதில் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இன்னும் கோதுமையும் வேறு உணவுப் பொருள்களையும் நமக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். வெளிநாடுகளில் இருந்து கூட உதவி செய்ய வேண்டும். இதற்கு முன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை வந்ததில்லை. இந்திய அரசியல் அமைப்புக்கு கட்டுப்பட்டு ஆல் இண்டியா டிசிப்ளினுக்கு கட்டுப்பட்டு நாம் கோளத்திற்கு 1 லட்சம் 1 1/2 லட்சம் டன் அரிசி கொடுத்திருக்கிறோம். ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூருக்குப் போட்டாயா, சிவகாசிக்கு போட்டாயா என்று கேட்பார்கள். அங்கேயெல்லாம் வாயைக் கட்டி லயிற்றைக் கட்டி 8 லட்சம் கிடைக்கிறது என்றால் அதில் 1 லட்சம் டன்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

அல்லது 1½ லட்சம் டன் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் விலைகள் ஏறிவிடாமல் கள்ள மார்க்கெட் காரர்களும் வர்த்தக ரூபாய்களும் பதுக்கல்காரர்களும் மக்களை ஏமாற்றி லாபர் சர்ப்பாதிக்கலாம் என்று எண்ணுவார்களேயானால் அவர்கள் தான் ஏமாறுவார்கள். அதற்கான ஒரு சட்டமே இயற்றலாமே என்று கூட நாங்கள் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவசியமானால் விலைவாசியை தடுக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது.

ரேஷனை எடுத்து விடுங்கள் இன்னும் அதைத் தொடர்ந்த மற்ற காரியங்களையும் எடுத்துவிடுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்றைக்குமே கண்டரோல் இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல அதன் கொள்கை. ரேஷனை எடுத்துவிட வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கொள்கையும். ரேஷன் இருக்கக்கூடாது, கொள்முதல் இருக்கக் கூடாது, சோதனைச் சாவடி இருக்கக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கொள்கையும். ஆனால் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது சமுதாயத்தில் இருக்கிற எல்லோருக்கும் சாப்பாடு போட வேண்டிய அடிப்படைப் பிரச்சனையில் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய பிரச்சனையில் இந்த சமுதாயத்தை வாணிபர்களிடமும் வியாபாரிகளிடமும் பேராசைக்காரர்களிடமும் இந்த அரசாங்கம் விட்டுவிட்டிருக்கிறது. அப்படி விட்டுவிடுமானால் தார்மிக ரீதியின் அடிப்படையில் கூட இந்த அரசாங்கம் நீடிக்கக் கூடாது. இந்த வகையில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு மிகுந்த பொறுப்புண்டு. எல்லா இடத்திலும் விளைச்சல் நன்றாக இருக்கிறது, எங்கேயும் விலைவாசி ஏறாமல் இருக்கிறது என்று இந்த அரசாங்கம் கருதினால் ஒரு விஷயம் கூட ரேஷனையும் சோதனைச் சாவடிகளையும் கொள்முதலையும் நீடிக்காது. ஆனால் சமுதாயத்தை வணிகச் சந்தைகாரர்களிடம் விட்டுவிடக் கூடாது என்ற அடிப்படைப் பொறுப்பை—எந்த ஜனநாயக அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கக் கூடிய பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தான் இந்த கட்டுதிட்டங்கள் முறைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த பெரிய நெருக்கடியில் இருந்து நம்மை சமாளித்துக் கொள்வதற்கு இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள சகல தரப்பினரும் உதவ வேண்டும் என்று கூறி நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மத்திய அரசிடம் நம் நிதியாதாரங்களுக்காகவும் உரிமைக்காகவும் போராடுகிற அந்தப் போராட்டத்திற்கு நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் காட்டிய ஏகோபித்த அதரவைப் போல் தொடர்ந்து காட்ட வேண்டும் என்றும் கூறி முடிக்கிறேன்.

7-00
p.m.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : போராட்டம் போராட்டம் என்பதை விட சமூகமாகப் பேசி நிர்ந்தூக் கொள்ளலாம் என்று தான் நான் கூறுகிறேன்.

[11th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது அவரவர் பார்வையைப் பொறுத்து இருக்கிறது. போராட்டம் என்றாலே ஏதோ கத்திதியை எடுத்துக் கொண்டு, துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு போராடுவது தான் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டாம். போராட்டம் என்றாலே பலவந்தமான போராட்டம் என்று பொருள் அல்ல. பாயங்களுக்காக வடிகால் தற்கு படியைப் போராட்டம். அந்த வகையில் தான் நான் கூறுகிறேன். இதை நான் சொன்னதாலே நம்முடைய படையெல்லாம் திரட்டிக் கொண்டு போய் விந்தல் மடங்களைப் பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டு வட்டேசத்திலே இருந்து உத்திரப்பிரதேசத்திலே இருந்து அவர்கள் படை வந்து அணிவகுத்து நிற்க இரண்டு பெரும் நாகபுரிக்கு பக்கத்தில் போர்க்களம் அமைத்து போராட்டம் நடத்தப் படுகிறது என்றே அதில் 18-ம் நாள் முடிவை நாம் இங்கே செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றே அர்த்தம் இல்லை. போராட்டங்கள் காலத்திற்கு காலம், யுகத்திற்கு யுகம் மாறுகின்றன. இன்றைக்கிருக்கிற போராட்டம்—இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடி நாட்டின் சுதந்திரத்தை வாங்கிக் கொடுத்த மகாத்மா காந்தி அவர்கள் விருந்திய நிலையை அடையாத காரணத்தால் ஏற்படுகிற போராட்டம். 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை ஏழையானவன் ஓட்டாண்டியாகி இருக்கிறான். சூப்பேன் இன்னும் பெரிய சூப்பேன் ஆகி இருக்கிறான். இந்த நிலைமைக்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால் அதிகாரங்கள் எங்கேயா செலிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தொலைதூரத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் இன்றைக்குப் பரவலாக்கப்பட்டால் தான் எதிர் காலத்தில் நமக்குச் சிறித்சுமான் வாழ்வு ஏற்படும். இதனால் தான் இந்தியா சின் ஒற்றுமையையும் சுதந்திரத்தையும் காப்பாற்ற முடியும். எனவே தான் இந்த வகையில் நாங்கள் கூறுகிற கருத்துக்கள் ஒதுக்கிவிடக் கூடியவை அல்ல. ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய கருத்து என்று கூறி இந்த மாமன்றம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது காட்டிய போரதரவுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அரசு ஊழியர்களுக்கு 1960-ம் ஆண்டு நிர்ணயித்த சம்பள கமிஷனின் நிர்ணயப் படி ஊதியம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு மூன்று முறை பஞ்சப்படி அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் 1960-ம் ஆண்டு முதற் கொண்டு அடிப்படை சம்பளம் அதே நிலையில் இருக்கிறது. அடிப்படை சம்பளத்தை உயர்த்த தனியாக இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்று கவர்னர் உரையின் மீது பேசுகின்ற போதும், நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகின்ற போதும் நான் கோரினேன். இந்த மாநில அரசு ஊழியர்கள் இந்த அரசாங்கத்திடம் மிக்க நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையை படிப்பாரேயானால் அதிலே

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, இருக்கிறேன் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இப்போது பைனான்ஸ் கமிஷன் தன்னுடைய பைனல் ரிபோர்ட்டைக் கொடுக்கவில்லை. அது கொடுத்து முடிந்தவுடன் தான் அதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை நாம் யோசிக்க முடியும் என்பதை குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். இதைச் சொல்வதால் அரசாங்க ஊழியர்களிடம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்று உணர்ந்து கொள்ளலாம். மூன்று முறை பஞ்சப்படி உயர்த்தியதற்கு, நன்றி தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மூன்று முறை டி. ஏயை உயர்த்தி இருக்கிறது. ஒன்னை நகரத்தை ஏ பிரிவு நகரமாக உயர்த்தி மாற்றி இருக்கிறது. மதுரையை பி பிரிவு நகரமாக மாற்றி இருக்கிறது. இன்னும் கோவையை பி பிரிவு நகரமாக மாற்ற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. பென்ஷன் ஊதியங்களிலும் சலுகைகளை அரசாங்கம் கூட்டி இருக்கிறது. இப்போது திருமணத்திற்கான கடன் வசதியும் உருவாக்கி கொடுத்து இருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு விதமான காரியங்களில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்களின் குழந்தைகளும், குடும்பங்களும் நன்றாக இருந்தால் தான் அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரம் செம்மையாக செயலாற்ற முடியும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு மிக்க அக்கறை உண்டு. இந்த நிலைமைகளின் காரணமாகத்தான் தேவையான அளவிற்கு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு செய்ய முடியவில்லையே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இரண்டு முறை டி. ஏ. கொடுத்ததன் காரணமாக நம்முடைய நிதிநிலை எவ்வளவு கிராமங்களும் பற்றாக்குறையும் ஆபத்தான கட்டத்தை ஏற்படுத்தின என்பதை இந்த நாட்டின் அரசாங்க ஊழியர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுடைய அடிப்படையான நலன்களை புறக்கணிக்கக்கூடாது. நியாயமான கோரிக்கைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் பஞ்சப்படி உயர்வு கோடுக்கப்பட்டது. எனவே 'பைனான்ஸ் கமிஷனின்' இறுதி அறிக்கைக்குப் பிறகு தான் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்று கூறி இருக்கிறேன்.

திரு இராகவானந்தம் அவர்கள் ஒன்றை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட சம்பளக்கமிஷனுக்கு பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தில் கூட இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கப்படவில்லை. அதுவும் 10 வருஷத்திற்கு மேலாகிறது முன்னாலே கூட சென்ட்ரல் பே கமிஷன் நியமனத்திற்கு பிறகு தான் அமைக்கப்பட்டது. அவர்களே நியமிக்காததால் நாமும் நியமிக்க வேண்டாம் என்று கூற வில்லை. நாம் இரண்டாவது பே கமிஷனை எப்படி நியமிக்கலாம், எப்போது நியமிக்கலாம் என்பதை 'பைனான்ஸ் கமிஷனின்' அறிக்கைக்குப் பிறகு அதில் ஏற்படும் அறிகுணங்களை பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11th March 1969]

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Tuesday, the 25th March 1969. 7.05 p.m.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

87. Notification issued with G.O. Ms. No. 2935, Agriculture, dated the 5th October 1968 in regard to an amendment to the Food and Agriculture Department Notification II-1 No. 590 of 1966, dated the 25th November 1965, published at page 214 of Part II—Section I of the Fort St. George Gazette, dated the 23rd February 1966. [Laid on the Table of the House under Section 44 (3) of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other papers.

@ 36. Policy Note on Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board (English).

* 37. Policy Note on Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board (Tamil).

@ Circulated to all M.L.C.'s on 8th March 1969.

* Circulated to all M.L.C.'s on 10th March 1969.

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

THIRTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

1ST, 3RD TO 8TH, 10TH AND 11TH MARCH 1969.

VOLUME LXXIX (Nos. 1 to 9).

	PAGES.
A	
ADITANAR, THE HON. THIRU SI. PA.—	
Budget for 1969-70, general discussion on	248-249, 250-251, 289, 290, 306-307, 313, 317
ADJOURNMENT MOTION <i>re</i> —	
Cane charge on demonstrators at Madurai on 3rd March 1969	233-234
ADVOCATE—	
Question <i>re</i> threatening of—by Sub-Inspector in Court premises for acting as Defence Counsel ...	272
AGRICULTURAL LANDS RECORD OF TENANCY RIGHTS BILL, 1969—	
See Bills.	
AGRICULTURISTS' ASSOCIATION AT ANDIPATTI—	
Question <i>re</i> fire accident in premises of	138
AIYASWAMY, THIRU M., M.L.C.—	
Question <i>re</i> attack on—by Police Sub-Inspector dur- ing bye-election at Tenkasi	497-498
ALAMELU APPADURAI, THIRUMATHI—	
Budget for 1969-70, general discussion on ...	588-589

A—cont.

APPROPRIATION BILL, 1969—

See Bills.

APPROPRIATION (No. 2) BILL, 1969—

See Bills.

ARIVAZHAGAN, THIRU K.—

Budget for 1969-70, general discussion on ... 403-416

ARRESTS—

Question *re* reasons for—*en masse* at Thalaivai-
puram in January 1968 ... 222

ASSEMBLY PROCEEDINGS—

Ruling *re* quotation in the Assembly of a Member's
speech in the Council ... 507-508**B**

BANANAS—

Question *re* export of—to foreign countries and
other States ... 7-8

BILLS—

Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill,
1969—

Considered and passed ... 155-183

Message from the Assembly *re* ... 18

Appropriation Bill, 1969—

Message from the Governor *re* ... 150

Appropriation (No. 2) Bill, 1969—

Message from the Assembly *re* ... 18Message from the Governor *re* ... 150

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969—

Considered and passed ... 153-154

Message from the Assembly *re* ... 18

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969—

Considered and passed ... 154-155

Message from the Assembly *re* ... 18

Panchayats (Amendment) Bill, 1969—

Considered and passed ... 151-153

Message from the Assembly *re* ... 18**B—cont.**

BILLS LAID ON THE TABLE—

Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill,
1969 ... 194

Appropriation Bill, 1969 ... 194

Appropriation (No. 2) Bill, 1969 ... 194

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969 ... 194

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969 ... 194

Panchayats (Amendment) Bill, 1969 ... 194

BIOLOGICAL RESEARCH STATION—

Question *re* improvement to—at Kurusadai Islands
near Mandapam ... 436

BOOKS AND PUBLICATIONS—

Question *re* Subramania Bharathiar's books, number
of editions published up to 31st March 1968 and
copies sold ... 274-275

BUDGET FOR 1969-70—

General discussion on ... 183-194
236-270
287-328
337-369
383-430
436-493
508-567
Presentation of ... 20-26

BURMA REPATRIATES—

Question *re* number of stalls occupied by ... 220

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees.

BUSINESS OF THE HOUSE—

Change in the order of ... 151

C

CANCER INSTITUTE, ADYAR—

Question *re* nature of assistance afforded by Govern-
ment to ... 142-143

CANE CHARGE ON DEMONSTRATORS AT MADURAI—

Adjournment motion *re*—on 3rd March 1969 ... 233-234

	PAGES.
C—cont.	
CARS—	
Question <i>re</i> purchase of new—for Ministers ...	137-138
CASHEW CULTIVATION—	
Question <i>re</i> acreage of—by Forest Department and income derived from during 1966-67 and 1967-68 ...	275-277
CHAIRMAN, Mr.—	
Adjournment motion <i>re</i> cane charge on demonstrators at Madurai on 3rd March 1969 ...	234
Announcement <i>re</i>—	
Business Advisory Committee's decision ...	18
Message from the Assembly <i>re</i>—	
Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 ...	18
Appropriation (No. 2) Bill, 1969 ...	18
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969 ...	18
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969 ...	18
Panchayats (Amendment) Bill, 1969 ...	18
Message from the Governor <i>re</i>—	
Appropriation Bill, 1969 ...	150
Appropriation (No. 2) Bill, 1969 ...	150
Budget for 1969-70, general discussion on ...	508, 509, 511
Expression of sorrow <i>re</i> demise of Darbari Lal Shrama, Thiru, Chairman, Uttar Pradesh Legislative Council ...	569
House Committee, election of members to ...	587
Privileges Committee, election of members to ...	586-587
Reference to D.M.K. Members of Parliament by a Member, ruling on ...	337
<i>See</i> Rulings and Observations of the Chair.	
CHILDREN'S THEATRE, GOVERNMENT ESTATE—	
Question <i>re</i> income derived during 1965-66, 1966-67 and 1967-68 from ...	273-274
CHITRARASU, THIRU C. P.—	
Budget for 1969-70, general discussion on ...	309, 324

	PAGES.
C—cont.	
CHOLAM—	
<i>See</i> Food.	
CLUBWALA JADHAV, THIRUMATHI MARY C.—	
Budget for 1969-70, general discussion on ...	383-394
COLLECTORS' CONFERENCE—	
Question <i>re</i> discussions regarding procurement of foodgrains in—at Tiruchirappalli in 1967 ...	140-141
COLLEGES—	
Question <i>re</i> —	
Arts College, opening of an—at Madurai by Wakf Board in 1968-69 ...	16
Arts College, starting of another—in Coimbatore Engineering Graduates with doctorate degrees from Russian Universities working in Engineering Colleges, number of ...	383 580-582
COMMITTEES—	
Business Advisory Committee, decision of ...	19
House Committee, election of members to ...	587
Privileges Committee, election of members to ...	586-587
Question <i>re</i> Official Language Committee (Tamil Nadu), reconstitution of ...	336
COMMUNIST PARTY CONFERENCE—	
Question <i>re</i> permission to conduct public meeting at Madurai till 12 p.m. ...	131-132
COMPOUNDERS—	
Question <i>re</i> recognition of—with ten years' service as doctors, Minister's alleged statement <i>re</i> ...	578
CONFERENCES—	
Question <i>re</i> —	
Collectors' Conference at Tiruchirappalli in 1967, discussions <i>re</i> procurement of foodgrains in ...	140-141
Communist Party Conference, permission to conduct public meeting at Madurai till 12 p.m. ...	131-132
State Education Ministers' Conference at Delhi, resolution passed on medium of instruction and official language at ...	334
CONGRESS MEETING AT SIVAKASI—	
Question <i>re</i> pelting of stones in—in February 1968 ...	222-223

C.—cont.

CORRESPONDENTS OF AIDED HIGH SCHOOLS—

Question *re* interference of—in academic work and
internal administration ... 332

CRAFTS—

Question *re* teaching of additional language in place
of—in schools ... 502

D

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Bill—Agricultural Lands Record of Tenancy Rights
Bill, 1969 ... 176, 178

Budget for 1969-70, general discussion on ... 394-403,
634

DARBARI LAL SHARMA, THIRU—

Expression of sorrow *re* demise of—, Chairman,
Uttar Pradesh Legislative Council ... 569

DEPUTY INSPECTORS OF SCHOOLS—

Question *re* permission for talks over All India Radio
by ... 221

DIRECTOR OF HEALTH SERVICES—

Question *re* conversion of post of—as Additional
Director of Health Services ... 377-379

DISTRICT JUDGES—

Question *re* retirement age of—, raising to 58 ... 280

E

EDUCATIONAL INSTITUTIONS—

Question *re* number of—in Tamil Nadu run by Cen-
tral Government and capital invested ... 500-501

ELECTRICITY—

Question *re* Shencottah Private Electricity Under-
taking, judgment of High Court on taking over
of ... 285-286

EMPLOYEES' ASSOCIATION OF EDUCATION
DEPARTMENT—

Question *re* resolution of—*re* direct action ... 579-580

E.—cont.

ETHIRAJULU, THIRU M.—

Bill—Agricultural Lands Record of Tenancy Rights
Bill, 1969 ... 163-166

Budget for 1969-70, general discussion on ... 549-563
628

EXAMINATIONS—

Question *re*—

Music Examinations, number of persons who
appeared for—from Thavil and Nadhaswaram
School ... 578-579

University Examinations, Minister's attention called
to hardship caused to M.B.B.S. Final Year
students on abolition of September Examination ... 586

EX-DISTRICT BOARD HEADMASTERS'
ASSOCIATION—

Question *re* request of—to treat Ex-District Board
teachers as Government officials ... 11-13

EXPRESSION OF SORROW *re*—

Demise of Darbari Lal Sharma, Thiru, Chairman,
Uttar Pradesh Legislative Council ... 569

F

FENNER COCKILL, LIMITED MESSRS—

Question *re* death of employee of—at Erskine Hos-
pital, Madurai ... 271

FERTILISER MIXTURES—

Question *re* firms granted permission to produce—
in Tamil Nadu ... 141-142

FILM RIGHTS—

Question *re* sales tax on ... 217-219

FOOD—

Question *re*—

Cholam, illicit transport of—(allegation at North
Arcot District Development Council Meeting) ... 279-280

Paddy, allotment from Thanjavur to Madurai ... 224-225

Rice, distribution of first sort—as second sort in
Madras City in October 1968 ...

F—cont.

FOOD—cont.

Question re—cont.

Rice imported from Andhra Pradesh into Tamil Nadu from April 1967 to June 1968, quantity of ... 225

Rice, non-distribution in Chakkampatti, Madurai district ... 499-500

Rice, non-distribution in Dindigul, Theni, etc., in October 1968 ... 500

"Rupee a Measure" Scheme, news item in "Madras Information" for June 1968 about interview of Correspondent of "Manchester Guardian" ... 279

Rupee one per measure of rice, collection of amount falsely promising supply ... 570-571

FOOD AND AGRICULTURE DEPARTMENT NOTIFICATION II-1 No. 590 OF 1966—

Amendment to—, notification laid on the table ... 639

G

GANESAN, THIRU SAW—

Bill—Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 ... 159-163
173

Budget for 1969-70, general discussion on ... 436-450

GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1969—

See Bills

GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1969—

See Bills.

GOLDSMITHS—

Question re Resolution of Tamil Nadu Goldsmiths' Conference to waive loans granted to ... 381-382

G—cont.

GOVINDASAMY, THE HON. THIRU A.—

Budget for 1969-70, general discussion on ... 240, 253-
254, 264-
265, 312,
314, 531
552, 553
554, 555
556, 557
559, 607
609, 610
620

H

HANDLOOM DEVELOPMENT SCHEMES—

Question re allotment of funds by Central Government for ... 281-282

HANDLOOM FABRICS—

Question re—
Rebate for sale of ... 284-285
Stagnation of—in Madurai and Ramanathapuram districts ... 282-284

HARIJANS—

Question re—
Houses for—between Kallupatti and Kailasapatti, non-occupation for two years ... 572-573
Houses for—, construction at a cost of Rs. 3,000 ... 571-572
Houses for—, construction with Central Government's subsidy ... 573-577

HIGHWAYS ROAD INSPECTORS—

Question re—
Bringing of—on a par with Engineering Subordinate Services ... 230
Confirmation of ... 230
Framing of rules in respect of service conditions of ... 231
Inclusion of—in Pension Scheme of Government ... 231
Payment of lower rate to—than to similar employees of Public Works Department ... 231-232

HINDI PANDITS—

See Teachers.

H—cont.**HINDI SCHOOLS—***See Schools.***HINDI TEACHERS—***See Teachers.***HONORARY MAGISTRATES—**Question *re* abolition of system of ... 504**HOSPITALS (AND DISPENSARIES)—**Question *re* surprise visits to hospitals by Public Health Minister from 6th March 1967 to 31st December 1968, number of ... 9-11**HOUSE COMMITTEE—***See Committees.***I****INDUSTRIAL ESTATE(S)—**Question *re* establishment of—at Kappalur, Madurai district ... 504**IRON ORE—**Question *re* survey of deposits of—in Pudukottai area ... 435**ISVARMURTI, THIRU V.—**

Budget for 1969-70, general discussion on ... 309-317

J**JANARDHANAM, THIRU A. P.—**

Budget for 1969-70, general discussion on ... 337-344

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Budget for 1969-70, general discussion on ... 450-458

K**KARUNANIDHI, THE HON. THIRU M.—**Adjournment motion *re* cane charge on demonstrators at Madurai on 3rd March 1969 ... 233-234

Budget for 1969-70, general discussion on ... 614, 615, 619, 627 628

House Committee, election of members to ... 586-587

Privileges Committee, election of members to ... 586-587

K—cont.**KRISHNAMOORTHY, THIRU G.—**

Budget for 1969-70, general discussion on ... 183-194

Special pay paid to Second Grade Hindi and Sanskrit Pandits posted as teachers in Panchayat Elementary Schools in Thanjavur district, calling Minister's attention to stoppage and orders of recovery of ... 286

KRISHNASWAMY NAIDU, THIRU R.—

Budget for 1969-70, general discussion on ... 344-356 627, 630

L**LAKSHMANAN, THIRU S. V.—**

Budget for 1969-70, general discussion on ... 535-541

LAKSHMANASWAMI MUDALIAR, DR. A.—

Budget for 1969-70, general discussion on ... 511-524

LAKSHMI KRISHNAMURTI, THIRUMATHI—

Budget for 1969-70, general discussion on ... 236-242

LAND REFORMS (DISPOSAL OF SURPLUS LAND)**RULES, 1965—**

Amendments to ... 235-236

LAND REVENUE—Question *re* waiver of—in Kanyakumari district ... 219**LANDS—**Question *re* Trust Land at Namasivayapuram of Nagapattinam taluk, trespass on—by Left Communists ... 3**LOANS—****Question *re*—**

Government—granted to public by Co-operative Department, reduction of rate of interest on ... 3-4

Resolution of Cumbum Panchayat requesting postponement of collection of ... 138-140

M**MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—**

Bill—Panchayats (Amendment) Bill, 1969 ... 151-153

Budget for 1969-70, general discussion on ... 261, 289 616, 617

M—cont.

MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—	
Special pay paid to Second Grade Hindi and Sanskrit Pandits posted as teachers in Panchayat Elementary Schools in Thanjavur district, statement <i>re</i> stoppage and orders of recovery of	286-287
MADRAS CITY-TAMBARAM HIGHWAY—	
Question <i>re</i> huts on both sides of	16-17
MANGAIYARKARASI HIGH SCHOOL, MADURAI—	
See Schools.	
MANI, THIRU K. S.—	
Budget for 1969-70, general discussion on	361-369 608, 615 619
"MANORA", PATTUKOTTAI TALUK—	
Question <i>re</i> development of—as a tourist resort	229-230
MAN-POWER—	
Question <i>re</i> utilisation of—	585
MATHIALAGAN, THE HON. THIRU K. A.—	
Bills—	
Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969	155-157, 169-175, 179-180, 182, 183
Appropriation Bill, 1969	150
Appropriation (No. 2) Bill, 1969	150
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969	153-154
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969	154-155
Budget for 1969-70—	
General discussion on	309-310- 311, 560, 605, 611- 612, 620- 638
Presentation of	20-26

M—cont.

MATHIALAGAN, THE HON. THIRU K. A.—cont.	
Business of the House, change in the order of	151
Failure of monsoon in Tindivanam and Gingee taluks and remission of land tax, etc., statement <i>re</i>	235
Land Reforms (Disposal of Surplus Land) Rules, 1965, amendments to	235-236
MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—	
Failure of monsoon in Tindivanam and Gingee taluks and remission of land tax, etc., calling attention to	235
Special pay paid to Second Grade Hindi and Sanskrit Pandits posted as Teachers in Panchayat Elementary Schools in Thanjavur district, calling attention to stoppage and orders of recovery of	286-287
University Examinations, calling attention to hardship caused to M.B.B.S. Final Year students on abolition of September Examination in	586
MECHANICAL DRIERS—	
Question <i>re</i> non-utilisation of—of Food Corporation of India in Thanjavur district during Kuruvai season	330-331
MEDIUM OF INSTRUCTION—	
Question <i>re</i> resolution passed at State Education Ministers' Conference at Delhi on	334
See Pre-University Class	
MEMBER OF PARLIAMENT—	
Ruling on reference to D.M.K.—by Member	337
METTUR DAM—	
Question <i>re</i> height of silt formed in	148-150
MICA AND GRAPHITE—	
Question <i>re</i> availability of—in Nagamalai, investigation into	435
MID-DAY MEALS—	
Question <i>re</i> introduction of common centres in Municipal Towns	502
MILLETS—	
Question <i>re</i> ban on movement of—within the district	367-377

M—cont.

MINISTERS—

Question <i>re</i> electricity and water-supply charges for residences of	1
---	---

MONSOON—

Failure of monsoon in Tindivanam and Gingee taluks and remission of land tax, etc., Minister's attention called to	235
--	-----

MUNICIPAL CHAIRMAN, KANCHEEPURAM—

Question <i>re</i> no-confidence motion against	336-337
---	---------

MUNICIPAL COMMISSIONERS—

Question <i>re</i> extension of service to retiring—from 1st January 1968 to 31st July 1968	17-18
---	-------

MUNICIPAL COUNCIL—

Question <i>re</i> Virudhunagar—, disturbances and loss of property in	496
--	-----

MUNICIPALITIES—

Question <i>re</i> Dindigul Municipality, cancellation of division of wards by High Court in	505-506
--	---------

MUSIC EXAMINATIONS—

See Examinations

MUTHIAH CHETTIAR, DR. M. A.—

Budget for 1969-70, general discussion on	287-297
---	---------

MUTHU, THIRU P. T.—

Budget for 1969-70, general discussion on	526-531
---	---------

MUTHUSWAMY, THE HON. THIRU M.—

Budget for 1969-70, general discussion on	304, 314-315
---	--------------

N

NATARAJAN, THIRU N. V.—

Budget for 1969-70, general discussion on	309-310, 596-603, 608
---	-----------------------

N.C.C.—

Question <i>re</i> alternative schemes to replace	13-15
---	-------

NATIONAL FLAG—

Question <i>re</i> burning of—, cases during April-June, 1968	223-224
---	---------

O

OFFICIAL LANGUAGE—

Question *re*—

Resolution passed at State Education Ministers' Conference at Delhi on	334
Tamil as—, Secretariat departments where introduced	335

OFFICIAL LANGUAGE COMMITTEE—

See Committees

P

PADDY—

Question <i>re</i> forcible harvest of—at Marudhavanam in Thanjavur district	2-3
--	-----

PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1960—

See Bills

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Bills—

Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969	194
Appropriation Bill, 1969	194
Appropriation (No. 2) Bill, 1969	194
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969	194
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969	194
Panchayats (Amendment) Bill, 1969	194
Food and Agriculture Department Notification II-1 No. 590 of 1966, dated 25th November 1965, amendment to (G.O. Ms. No. 2935, Agriculture, dated 5th October 1968)	639
Question No. 119, answer to	370

PARANGUSAM, THIRU G.—

Budget for 1969-70, general discussion on	541-549
---	---------

PERIJAM LAKE—

Question <i>re</i> water to irrigate paddy crops in Palani and Periakulam from—and Kodaikanal Boating lake	15
--	----

PHYSICAL EDUCATION TEACHERS—

See Teachers

P—cont.

POLICE CONSTABLE—

Question <i>re</i> complaint against—at Sirkazhi Police Station	132-134
---	---------

POLICE FIRING—

Question <i>re</i> number of times resorted to—from 6th March 1967 to 31st March 1968 and number of persons injured	134-137
---	---------

PONNAPPA NAIDU, THIRU A.—

Budget for 1969-70, general discussion on	563-567
Failure of monsoon in Tindivanam and Gingee taluks and remission of land tax, etc., calling Minister's attention to	235

PONNUVELU, THIRU T. K.—

Budget for 1969-70, general discussion on	483-493
---	---------

PRE-UNIVERSITY CLASS—

Question <i>re</i> introduction of Tamil as medium of instruction in—during 1968-69 and availability of Text-Books	501
--	-----

PREVENTION OF CORRUPTION ACT, 1947—

Question <i>re</i> appointment of Sessions Judge in Madras City for trial of cases under	280-281
--	---------

PRIVILEGES COMMITTEE—

See Committees

PUBLIC MEETING—

Question <i>re</i> refusal of permission to hold—at Aravancadu to be addressed by Thiru Kamaraj	495-496
---	---------

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

Aiyaswamy, Thiru M.—

Question <i>re</i> Industrial Estate, establishment at Kappalur, Madurai district	504
---	-----

Isvarmurti, Thiru V.—

Question <i>re</i> —	
Arts College, starting of another—in Coimbatore	383

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Isvarmurti, Thiru, V.—cont.

Question *re*—cont.

Engineering Graduates with doctorate degrees from Russian Universities working in Engineering Colleges, number of	580-582
Mid-day meals, establishment of Common Centres in Municipal towns	502
N.C.C., alternative schemes to replace	13-15
Village Officers, making of—as full-time workers	371-375

Krishnamoorthy, Thiru G.—

Question *re*—

Crafts, teaching of additional language in place of—in schools	502
Tamil Pandits with 15 years of service, eligibility for Grade I scales of salary	227-229
Teachers, counting of combined service of—in Aided High Schools and Colleges for purposes of pension	382-383
Teachers of Aided High Schools in Thanjavur Town area, restoration of cut in salaries	580

Rajah Iyer, Thiru M.—

Question *re*—

Correspondents of Aided High Schools, interference in academic work and internal administration	332
Deputy Inspectors of Schools, permission for talks over A.I.R. by	221
Government (Board) High Schools in Madurai district, number of posts of teachers abolished during 1968-69	381
Hindi Pandits in Service Homes under Women's Welfare Department, ousting of—consequent on Language Policy	331-332
Language Teachers who lost their jobs on implementation of Two-language formula in schools, alternative arrangements for employing	146-147

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Rajah Iyer, Thiru M.—cont.

Question re—cont.

Music Teacher in Savithri Vidyasala Hindu Girls' High School, Tiruchirappalli, abolition of post of	11
Physical Education Teachers (Higher Grade), resolution re revision of scales of pay ...	145-146
Supervisors of Municipal Elementary Schools, applicability of raised age of superannuation of 58 to	432
Teachers of Madurai Municipality, giving effect to G.O. Ms. No. 1355, Education, dated 3rd August 1967	380-381
Teachers, payment of pension to all ...	431

Ramakrishna Achari, Thiru K.—

Question re—

Land revenue, waiver of—in Kanyakumari district	219
Municipal Commissioner, extension of service to retiring—from 1st January 1968 to 31st July 1968	17-18

Sankaralingam Pillai, Thiru M.—

Question re—

First Grade Tamil Pandits without University Degree, eligibility for appointment as Headmasters	379-380
--	---------

Santosham, Thiru D.—

Question re—

Advocate, threatening of—by Sub-Inspector in Court premises for acting as Defence Counsel. ...	272
Biological Research Station at Krusadai Islands near Mandapam, improvement to ...	436
Cashew cultivation by Forest Department, acreage and income derived during 1966-67 and 1967-68	275-277
District Judges, raising of retirement age to 58. ...	280

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Santosham, Thiru D.—cont.

Question re—cont.

Fenner Cockill, Limited, death of employee of—in Erskine Hospital, Madurai	271
Handloom Development Schemes, allotment of funds by Central Government for ...	281-282
Highways Road Inspectors, bringing of—on a par with Engineering Subordinate Services. ...	230
Highways Road Inspectors, confirmation of ...	230
Highways Road Inspectors, framing of rules in respect of service conditions of	231
Highways Road Inspectors, inclusion in Pension Scheme of Government	231
Highways Road Inspectors, payment of lower rate to—than to similar employees of Public Works Department	231-232
Prevention of Corruption Act, 1947, appointment of Sessions Judge in Madras City for trial of cases under	280-281
Starred Question 179, answer to—laid on the table	370

Sundaresa Thevar, Thiru N.—

Question re—

"Manora" in Pattukottai taluk, development as a tourist resort	229-230
Physical Education Teachers, unemployment of	582-583

Thangapandian, Thiru V.—

Question re—

Houses for Harijans, construction with Central Government's subsidy	573-577
Man-power, utilisation of	585

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—

Question re—

Agriculturists' Association at Andipatti, fire accident in premises of	138
Aiyaswamy, Thiru M., M.L.C., attack by Police Sub-Inspector on—during bye-election at Tenkasi	497-498
Arrests <i>en masse</i> in Thalavaipuram in January, 1968, reasons for	222
Arts College, opening of an—at Madurai by Wakf Board in 1968-69	16
Bananas, export to foreign countries and other States	7-8
Burma repatriates, number of stalls occupied by	220
Cancer Institute, Adyar, nature of assistance afforded by Government to	142-145
Cars for Ministers, purchase of new	137-138
Children's Theatre in Government Estate, income derived during 1965-66, 1966-67 and 1967-68 from	273-274
Cholam, illicit transport of—(allegation at North Arcot District Development Council meeting.)	279-280
Collectors' Conference at Tiruchirappalli in 1967, discussions regarding procurement of foodgrains in	140-141
Communist Party Conference at Madurai, permission to conduct public meeting till 12 p.m.	131-132
Compounders with ten years' service, recognition as Doctors (Minister's alleged statement <i>re</i>)	578
Congress meeting at Sivakasi in February 1968, pelting of stones in	222-223
Dindigul Municipality, cancellation of division of wards by High Court in	505-506

PAGES.

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—cont.

Director of Health Services, conversion of post of—into Additional Director of Health Services	377-379
Educational Institutions in Tamil Nadu run by Central Government, number and capital invested	500-501
Employees' Association of Education Department, resolution <i>re</i> direct action	579-580
Ex-District Board Headmasters' Association, request of—to treat Ex-District Board Teachers as Government officials	11-13
Fertiliser Mixtures, firms granted permission to produce—in Tamil Nadu	141-142
Film rights, sales tax on	217-219
Goldsmiths, Resolution of Tamil Nadu Goldsmiths' Conference to waive loans granted to	381-382
Government High School at K. Pudupatti village, reasons for starting of	225-227
Government loans granted to public by Co-operative Department, reduction of rate of interest on	3-4
Handloom fabrics, rebate for sale of	284-285
Handloom fabrics, stagnation in Madurai and Ramanathapuram districts	282-284
Hindi Schools, policy of Government towards opening of—by Centre in Tamil Nadu	433-434
Hindi Teachers affected by language policy, provision of alternate employment to	432-433
Honorary Magistrates, abolition of system	504
Hospitals to which Public Health Minister made surprise visits from 6th March 1967 to 31st December 1968, number of	9-11

PAGES.

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—cont.

Horses for Harijans between Kallupatti and Kailasapatti, non-occupation for two years	572-573
Houses for Harijans, construction at a cost of Rs. 3,000	571-572
Huts on both sides of Highway from Madras City to Tambaram	16-17
Iron ore deposits in Pudukkottai area, survey of	435
Loan collection from agriculturists, Resolution of Cumbum Panchayat Union requesting postponement of	138-140
Mangaiyarkarasi High School, Madurai, cancellation of recognition by High Court	501-502
Mariamman Temple, Ootacamund, grant of assistance for renovation during 1966-67	506-507
Mechanical Driers of Food Corporation of India in Thanjavur District, non-utilisation during Kuruvai season	330-331
Medium of instruction and Official Language, Resolution passed at State Education Ministers' Conference at Delhi	334
Mettur Dam, height of silt formed in	148-150
Mica and Graphite, investigation into availability in Nagamalai	435
Milletts, ban on movement within the district	376-377
Municipal Chairman, Kancheepuram, no-confidence motion against	336-337
Municipal Council, Virudhunagar, disturbances and loss of property in	496
Music Examinations, number of persons who appeared for—from Thavij and Nadhaswaram School	578-579
National Flag, cases of burning of—during April-June 1968	223-224

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—cont.

Official Language Committee (Tamil Nadu), re-constitution of	336
Paddy, allotment from Thanjavur to Madurai	224-225
Paddy, forcible harvest at Marudhavanam in Thanjavur district	2-3
Falayamkottai-Melapalayam Drinking Water Supply Scheme, bifurcation of	577
Perijam Lake, water to irrigate paddy crops in Palani and Periakulam from—and Kodai-kanal Boating lake	15
Police Constable, complaint against—at Sir-kazhi Police Station	132-134
Police firing from 6th March 1967 to 31st March 1968, number of times resorted to and number of persons injured	134-137
Pre-University Course, introduction of Tamil as medium of instruction for Science subjects during 1968-69 and availability of Text-Books	501
Public Meeting at Aravancadu to be addressed by Thiru Kamaraj, refusal of permission to hold	495-496
Railways, handing over of vacant lands of—to Tamil Nadu Agriculture Department	277-278
Railways, uneconomic lines in State	504-505
Residences of Ministers, electricity and water supply charges for	1
Revenue Department of Madurai District, ousting of employees	569-570
Revenue Inspector, stabbing of—in Uthama-palayam taluk of Madurai district in November 1968 for checking rice smugglers	375-376
Rice, distribution of first sort—as second sort in Madras City in October 1968 and loss incurred	9

PAGES.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—cont.

Rice imported from Andhra Pradesh into Tamil Nadu from April 1967 to June 1968, quantity of	225
Rice mill-owners in Madurai City, strike in November 1968 by	329-330
Rice, non-distribution in Chakkampatti, Madurai district	499-500
Rice, non-distribution in Dindigul, Theni, etc. in October 1968	500
"Rupee a Measure Scheme", news item in "Madras Information" for June 1968 about interview of correspondent of "Manchester Guardian"	279
Rupee one per measure of rice, collection of amount falsely promising supply	570-571
Salem Steel Plant, discussion with Japanese Industrial Experts by Chief Minister re	583-584
Sales tax, exemption of mill para exported to other States from	4-7
Shencottah Private Electricity Undertaking, judgement of High Court on taking over of	285-286
Subramania Bharathiar's books, number of editions published up to 31st March 1968 and copies sold	274-275
Taladi crops, withering away of due to non-supply of water and oil engines	141
Tamil as official language, Secretariat Departments when introduced	335
Teleprinters, installation at residences of Ministers at Government cost	498
Trust Land at Namasivayapuram of Nagapattinam taluk, trespass on—by Left Communists	3
Uniform for teachers, decision of State Educational Advisory Committee re	147-148

PAGES.

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—cont.

Urban land tax, amount collected up to 31st March 1968	498-499
Vikramangalam Kanmoi in Thirumangalam taluk, repairing of	285
Weavers, picketing before Office of Tahsildar, Paramakudi, for redressal of grievances	503
Welcome Arch at Tallakulam, Madurai, in January 1968 for delegates to World Tamil Conference	148
World Tamil Conference, books and reports published by Director of Tamil Development as Secretary-General of	332-333
World Tamil Conference, UNESCO donation for	333-334
Yarn, stagnation in Co-operative Spinning Mills	584-585

R

RAGHAVANANDAM, Thiru S.—

Budget for 1969-70, general discussion on	288, 289, 317-328, 606, 614, 616, 637
---	---------------------------------------

RAILWAYS—

Question re—	
Uneconomic lines in State	504-505
Vacant lands of—handed over to Tamil Nadu Agriculture Department	277-278

RAJAGOPAL, Thiru C. V.—

Budget for 1969-70, general discussion on	302, 304, 356-361, 605, 615, 623
---	----------------------------------

RAMAKRISHNA ACHARI, Thiru K.—

Budget for 1969-70, general discussion on	476-483
---	---------

R cont.		PAGES.
RAMAN NAIR, Thiru R.—		
Budget for 1969-70, general discussion on	...	531-535
RAMASWAMY MUDALIAR, Thiru V. K.—		
Bill—Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969	...	159
Budget for 1969-70, general discussion on	...	297-299
RAMASWAMY PADAYATCHI, Thiru S. S.—		
Budget for 1969-70, general discussion on	...	457-469
REVENUE DEPARTMENT—		
Question <i>re</i> ousting of employees of	...	569-570
REVENUE INSPECTOR—		
Question <i>re</i> stabbing of—in Uthamapalayam taluk of Madurai district in November 1968 for checking rice smugglers	...	375-376
RICE MILL-OWNERS—		
Questioner strike by—in Madurai City in November 1968	...	329-330
RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR.—		
Adjournment Motion <i>re</i> —		
Cane charge on demonstrators at Madurai while an arrested person remanded to custody was taken to Central jail—Consent for raising the matter withheld as the incident did not involve more than the ordinary administration of law and order and as the Member could raise the matter during the discussion on the Budget for 1969-70	...	233-234
Debate—		
Charges: Charges made should be specific and the names of individuals should be communicated to the Minister concerned if they could not be disclosed in the House	...	556-557
Quotation in the Assembly of a Member's speech in the Council: Regarding a point raised about the quotation by the Chief Minister in the Assembly of a Member's speech in the Council, the Chairman ruled as follows:—		
“The convention that allusions to debates in the other House of the current session		

R - cont.

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—cont.

Debate—cont.

are out of order, prevents fruitless arguments between members of two distinct bodies who are unable to reply each other, and guards against recrimination in the absence of the party assailed; but it is mainly founded upon the understanding that the debates of the other House are not known, and that the House can take no notice of them. But this rule has got an exception in view of the fact that the Government often find it convenient to make in any one of the Houses or the other official statements of their policy, and it is now permissible for Members to refer and criticise such Government announcements. In view of the statement of the Hon. the Chief Minister that he has not misquoted the speech of the hon. Member but only stated the substance of what the hon. Member has stated in support of his argument, I feel that no further action need be taken and the matter may be closed.”

507

Reference to D.M.K. Members of Parliament:

Ruled that there was no insinuation against Members of Parliament of the D.M.K. Party in the statement that “the 25 Members of the D.M.K. Party in Delhi are not doing their best” in the context in which it was made

337

Decorum—

Seating arrangement: The convention that Members should be in their places would be enforced only during division

623

Unparliamentary Expression:

குறுக்குவழி —Held not unparliamentary as it was used only in the sense of “easiest method”

609

RUPEE-A-MEASURE SCHEME—

See Food

R—cont.

RUSSIAN UNIVERSITIES—

Question re—	
Engineering graduates with doctorate degrees from—working in Engineering Colleges, number of	580-582

S

SALES TAX—

Question re—	
Exemption of mill yarn exported to other States from	4-7

SANKARALINGAM PILLAI, Thiru M.—

Bill—Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969	166-167, 168-169
---	------------------

Budget for 1969-70, general discussion on	254-266
---	---------

SANTOSHAM, Thiru D.—

Bill—Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969	176-178, 179, 182
Budget for 1969-70, general discussion on	299-302, 303-306, 307-309

SARASWATHY PANDURANGAM, Thirumathi—

Budget for 1969-70, general discussion on	508-511
---	---------

SATHYAVAMIMUTHU, The Hon. Thirumathi—

University Examinations, statement re hardship caused to M.B.B.S. Final Year students on abolition of September Examination in	586
--	-----

SCHOOLS—

Question re—	
Correspondents of Aided High Schools, interference in academic work and internal administration	332
Government (Board) High Schools in Madurai district, number of posts of teachers abolished during 1968-69	381
Government High School at K. Pudupatti Village, reasons for starting of	225-227
Mangaiyarkarasi High School, Madurai, cancellation of recognition by High Court	501-502

S—cont.

SCHOOLS—cont.

Question re—cont.

Policy of Government towards opening of Hindi Schools by Centre in Tamil Nadu	433-434
Stoppage and orders of recovery of Special Pay paid to Second Grade Hindi and Sanskrit Pandits posted as teachers in Panchayat Elementary—in Thanjavur district, Minister's attention called to	286-287

SHANMUGAM, The Hon. Thiru P. U.—

Bill—Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969	182
---	-----

SHANMUGAM, Thiru T. K.—

Budget for 1969-70, general discussion on	469-476
---	---------

SHENCOTTAH PRIVATE ELECTRICITY UNDERTAKING—

See Electricity

STEEL PLANT, SALEM—

Question re discussion with Japanese Industrial Experts by Chief Minister re	583-584
--	---------

SUBBIAH, Thiru T. K.—

Budget for 1969-70, general discussion on	324, 325, 590-596, 618
---	------------------------

SUBRAMANIA BHARATHIAR—

See Books and Publications

SUNDARESA THEVAR, Thiru N.—

Budget for 1969-70, general discussion on	416-430
---	---------

SUPERVISORS OF MUNICIPAL ELEMENTARY SCHOOLS—

Question re applicability of raised age of superannuation to	432
--	-----

SWAMINATHAN, Thiru G.—

Bill—Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969	157-159, 167-168
Budget for 1969-70, general discussion on	239, 242, 248, 249-250, 251-254

T

TALADI CROPS—

- Question *re* withering away of—due to non-supply
of water and oil engines 141

TAMIL PANDITS—

See Teachers

TEACHERS—

- Question *re*—
- Counting of combined service of—in Aided High
Schools and Colleges for purposes of pension 382-383
- Cut in salaries of—in Aided High School of
Thanjavur Town areas, restoration of 580
- Ex-District Board teachers, request of Ex-
District Board Headmasters' Association to
treat—as Government officials 11-13
- First Grade Tamil Pandits without University
Degree, eligibility for appointment as Head-
masters 379-380
- Hindi Pandits in Service Homes under
Women's Welfare Department, ousting of—
consequent on Language Policy 331-332
- Hindi Teachers affected by Language Policy,
provision of alternate employment to 432-433
- Language Teachers who lost their jobs on imple-
mentation of Two-language formula in schools,
alternative arrangements for employing 146-147
- Music Teacher in Savithiri Vidyasala Hindu
Girls' High School, Tiruchirappalli, abolition
of post of 11
- Payment of pension to all 431
- Physical Education Teachers (Higher Grade),
resolution *re* revision of scales of pay 145-146
- Physical Education Teachers, unemployment of 582-583
- Posts of—in Government (Board) High Schools
in Madurai district abolished during 1968-69,
number of 381
- Tamil Pandits with 15 years of service, eligibility
for Grade I scale of salary 227-229

T—cont.

TEACHERS—cont.

Question *re*—cont.

- Teachers of Madurai Municipality, giving effect
to G.O. Ms. No. 1355, Education, dated 3rd
August 1967 380-381
- Uniform for—, decision of State Educational
Advisory Committee *re* 147-148
- Special pay paid to Second Grade Hindi and
Sanskrit Pandits posted as—in Panchayat Ele-
mentary Schools in Thanjavur district, Minis-
ter's attention called to stoppage and orders
of recovery of 286-287

TELEPRINTERS—

- Question *re* installation of—at residences of Minis-
ters at Government cost 498

TEMPLES—

- Question *re* Mariamman Temple, Ootacamund,
grant of assistance for renovation during
1966-67 506-507

THANGAPANDIAN, Thiru V.—

- Budget for 1969-70, general discussion on 266-270,
606

THIAGARAJAN, Thiru N. R.—

- Adjournment motion *re* cane charge on demonstra-
tors at Madurai on 3rd March 1969 233
- Budget for 1969-70, general discussion on 603-620
- University Examinations, calling Minister's atten-
tion to hardship caused to M.B.B.S. Final Year
students on abolition of September Examina-
tion in 586

THIRUGNANASAMBANDAM, Thiru P.—

- Budget for 1969-70, general discussion on 524-526

U

UNIVERSITY EXAMINATIONS—

See Examinations

URBAN LAND TAX—

- Question *re* amount of—collected up to 31st March
1968 498-499

VIKRAMANGALAM KANN

Question re repairing of—Tirumangalam taluk 26 141

VILLAGE OFFICERS—

Question re making of—full-time workers ... 371-372

VRM. 32. W. 9

WATER-SUPPLY—

Question re Palayamkot Melapalayam Drinking Water-Supply Scheme furcation of ... 577 39

WEAVERS—

Question re picketing—before Office of Tahsildar, Paravudi, for redressal of grievances ... 503 0

WELCOME ARCH—

Question re arrangement of—at Tallakulam, Madurai, January 1968, for delegates to World Tamil Conference ... 148

WORLD TAMIL CONERENCE—

Question re—
Books and reports published by Director of Tamil Development as Secretary-General of ... 332-333
UNESCO donation for ... 333-334

Y

YARN—

Question re stagnation of—in Co-operative Spinning Mills ... 584-585

134